

101

0164

h 2949

S. No: 2040 → Minpa
Gn.

191502

DATE

Call No.....

Date.....

Account No.....

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last stamped above.
An overdue charges of 6 nP. will be levied for each day. The book is kept beyond that day.

دائرة المعارف تمدن ایران

سیاحتنامه شاردن

ترجمه:

محمد عباسی

با حواشی و تعلیقات و توضیحات لغوی و تاریخی ، و فرهنگ اصطلاحات
و فهارس اعلام و تصاویر عتیق و باستانی

جلد سوم

(روابط بین المللی و جغرافیای تاریخی ایران)

حق طبع محفوظ

فروردین ماه - ۱۳۳۶

چاپ پیروز

شماره شصت و نهم

J & K UNIVERSITY LIB.
K. DIVISION
✓ Acc No 70929
Date 15.9.69

9/10/69
9/10/69

4/103

مؤسسه مطبوعاتی امیرکبیر

۳۶۶۱ - ۵۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰

۱۳۴۸

از تبریز باصفهان

DATE

Call No.....

Date.....

Account No.....

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last stamped above. An overdue charges of 6 nP. will be levied for each day. The book is kept beyond that day.

از تبریز باصفهان

داستان بطریق
ارمنستان ایران

در آغاز ماه ۴۴۴ قائم مقام حاکم آذربایجان کسی را بدنبال
رئیس هیأت آباء مبلغین کاپوسن^(۱) فرستاد، تا از او
در باره بطریق ارمنستان و محل اختفای وی
تحقیقاتی بعمل آید. همه ما بخوبی از نهانگاه بطریق اطلاع داشتیم، ولی چون
میدانستیم که بچه منظوری در تعقیب وی هستند لذا از اظهار هر گونه
مطلبی در این مورد سخت احتراز داشتیم. در نظر داشتند که او را
بازداشت کرده به ایروان مراجعت دهند. توضیح آنکه بنا بر فرمان دربار
صفوی، که مفاد آن سابقاً درج شده است، استاندار ارمنستان دستور
داده بود، برای تحصیل وجوه لازم برای استهلاک دیون بطریق مذکور،
مأمورین بقره و دهات ایروان بروند و بطور سرشکن از آرامنه پول منظور
را وصول کنند. اما بطریق ارمنستان که مشاهده کرده بود حاکم ایروان
ضمن اجرای مفاد این فرمان، بیپناه استهلاک دیون وی، مبالغی گزاف
برای خویشتن تخصیص میدهد، سخت اندوهگین و در خشم شده بود.
مأمورین اعزامی استاندار دو مقابل میزان مقرر بعنف و جبر از مردم پول

۱- Capucins، کاپوسنها از معتقدین سن - فرانسوا بشمار میروند، پیش از

انقلاب کبیر فرانس ۱۷۸۹ مأمورین اطفائی از این طایفه بودند.

گرفته بودند. بطریق پس از اطلاع از این جریان رنجش بسیار حاصل نمود، زیرا خود او در نظر داشت که وجوهی برای خویشتن تخصیص دهد؛ در صورتیکه بدین طریق استاندار دست او را از پشت بسته بود. بطوریکه هنگامیکه نخستین قسمت وجوه اخذ شده به ایروان رسید و بطریق خواست که پولها را تحویل او نمایند، حاکم بهیچوجه بتمایلات وی واقعی ننهاد و فقط نصف پول را تسلیم نمایندگان گمرکات قسطنطنیه (۱) کرد، چنانکه از چهل و پنج هزار لیره اینکه از بابت این حساب جمع آوری شده بود، تنها بیست و سه هزار لیره جهت استهلاك دیون بطریق تحویل آنها نمود. لذا پیشوای روحانی از این بیعدالتی بر آشفت و سر بشکایت برداشت و بهیچوجه نتیجه مطلوب حاصل نگشت. استاندار در پاسخ اظهار داشت که جناب بطریق از اینکه دیون وی بگمرکات استانبول بدین طریق پرداخت و مستهلك گشته است، بایستی فوق العاده شاد و راضی باشد و درباره کیفیت و کمیت وجوه جمع آوری شده، وارد بحث نشود. چنان بنظر میرسد که اگر مردم علیه پیشوای روحانی خویش بر نمی خاستند و داد و بیداد، سب و لعن نثار راهش نمیکردند، شاید او بسکوت میگرائید. اما آرامنه نسبت بر رفتار و کردار وی سخت بر آشفته بودند و بی نهایت ابراز انزجار میکردند؛ لذا او نیز تصمیم گرفت برای تسکین غلیان افکار عمومی و تخفیف فشار و اجحاف حاکم بصوب اصفهان عزیمت کند و بدربار صفوی شکایت برد. ولی استاندار ایروان بمحض اینکه از فرار بطریق و نقشه های نهانی وی اطلاع پیدا کرد، فی الفور چاپارهایی (۲)

۱- ترکیه عثمانی.

۲- چاپار لغت ترکی و بمعنی سوار تندرو میباشد.

بحضور حکام و فرمانداران نزدیک فرستاد و توقیف و اعادت وی را خواستار شد. هنگامی که چاپار اعزامی به تبریز فرا رسید، بطریق در این شهر اقامت داشت. آرامنه مقیم تبریز پیشوای روحانی خویش را نه از طریق اختفا بلکه با تقدیم تحف و هدایا باو لای امور و رجال کشور از گرفتاری نجات دادند و چون اجحافی که نسبت به وی روا داشته بودند مورد توجه عامه بود، لذا وسایل و مقدمات مسافرتش را باصفهان فراهم آوردند.

در ششم، رستم بیک، وزیر جنک (۱)، خبر ورود

تعریف رستم بیک

خویش را بمن اعلام داشت. او از حاکم تبریز که

وزیر جنگ

میزبان وی بود، شنیده بود که من در این شهر

اقامت دارم. من در همان روز بملاقات وی شتافتم، تاعهد مودتی را که

باوی طی مسافرت اولیه ام، بسته بودم، تجدید کنم. این شخصیت یکی از

بزرگان صلاح اندیش و تیزهوش و عالیمقام دربار اصفهان و یکی از مردان

دلاور و قهرمان ایران است.

رستم بیک برادر استاندار قندهار (۲) میباشد؛ با حاکم قندهار همان

شخصی است که ویرا متهم بتاراج و یغمای کاروانهای هندوستان که ذکرش

گذشت، میگردند. پدر وزیر جنک استاندار ارمنستان بوده است. شاه عباس ثانی

رستم بیک را بسیار دوست میداشت؛ مخصوصاً تبحر و تعمق، شهامت و شجاعت،

صباح و وجاهت منظروی مورد توجه خاص همایونی بوده، یکسال بود

که از طرف شاهنشاه صفوی (۱) مأموریت پیدا کرده بود تا بصوب آذربایجان عزیمت کند و در تسلیحات و تجهیزات قوای مسلح آن سامان بازرسی بعمل آورد. اینک اواخر دوره مأموریت وی بود، و بطوریکه اطلاع پیدا کردم انجام این وظیفه برایش سی و پنج هزار اکو (۲) بهره داشته است. من از مصاحبت و ملاقات این شخص بسیار محظوظ و متمتع گشتم. او نقشه‌های این استان را که بتازگی طرح و رسم کرده بود، برایم نشان داد و اجازه فرمود که از آنها رونوشتی برای خویش تهیه کنم. رستم بیک جهان نمای مسطح بزرگی را که اخیراً در اروپا بطبع رسیده و در دسترس وی بود، برایم نشان داد و اغلاط و اشتباهات متعدد آنرا بمن متذکر شد. من پس از صرف شام در حضور ایشان، فقط در نیمه شب توانستم که از حضورشان تحصیل مرخصی کنم. در هفتم، رستم بیک با تشریف فرمایی بمنزل من، مرا سرافراز فرمود و تمام ساعات بعد از ظهر را باهم بودیم.

در هشتم، و دو روز بعد از آن، من تمام امانات رجال و بزرگان خویش را از طهماسب بیک و میرزا طاهر، پس گرفتم و اشیائی را که لازم داشتند ابتیاع کردند و مابقی را مسترد داشتند. مجموع مبلغ اجتناس خریداری ایندو نفر فقط هزار اکو بود، و از این معامله بهیچوجه سودی عاید من نگشت. هنگام معامله بسیار بزحمت افتادم، و خیلی چانه زدند، اما همینکه قیمتها قطع گشت فی الفور وجوه مربوطه را پرداخت کردند. طهماسب بیک

۲- در اصل شاردن عنوان ساده شاه است.

۳- Ecu مسکوک قدیمی معادل سه تا شش لیره فرانسوی.

بجای پرداخت سود و نفع ، مساعدت پدر خویش را در دربار اصفهان
برایم وعده داد ، و میرزا طاهر نیز قول داد که برادران و مخصوصاً عمویش
میرزا صادق که سمت مهر دار سلطنتی دارد ، در پایتخت مرا یاری خواهند
کرد ، و بالاخره مرا مجبور کردند که سفارشنامه هایی را که بعنوان
رجال مزبور نگاشته بودند ، بجای بهره تجارتنی ، ازایشان قبول نمایم .
بطور کلی باید متذکر شوم که بزرگان و رجال ایران برای جلب کمترین
نفع مادی مدح و تملق خارق العاده ای روا میدارند و بلطایف الحیلی
متوسل میشوند که قلم از تعریف و توصیف آن عاجز است . علی الظاهر
این حضرات با چنان صمیمیت و صفایی با انسان رفتار میکنند که حقیقت
امر برای وی مشتبه میشود ، لذا برای همیشه یاد آوری میکنیم که
نباید هیچوقت بظاهر فریفته شد ، و گول عبارات شیرین و جملات نمکین
آنها را خورد ؛ و همیشه این خصوصیات خارق العاده کشور و دربار را
باید درمد نظر داشت .

در سیزدهم . من برای کسب مرخصی بحضور رستم بيك شتافتم ،
چون قرار بود که ایشان دو روز بعد بصوب اردبیل حرکت کنند . او برای
هدایت من و اتخاذ روش لازم برای توفیق در دربار اصفهان ، بتفصیل
تمام صحبت کرد و بدینطریق مرا مشمول الطاف و عنایات خویش
ساخت . رستم بيك پس از توضیح کافی در اینمورد و رهنمائیهای لازم ،
توصیه نامه هایی بعنوان منسوبان خویش و مخصوصاً خسروخان تفنگچی -
باشی (۱) مرقوم داشت . خسروخان یکی از بزرگان عالیمقام و رجال

باجاه و نام دربار اصفهان است . اینك متن سفارشنامه‌ای را كه رستم بيك بعنوان ایشان نگاشته از نظر قارئین میگذرانیم .

هو الله

معروض خدمت عالیجاه و حضور انور انجباکرم
 فلك پایگاه خواجه جهان آنکه آقای شاردن ،
 بازرگان فرانسوی ، گل سرسبد مسیحیان که از
 طرف شاهنشاه خلدآشیان بصوب اروپا اعزام شده بود و مأموریت داشت
 که جواهرات نفیسه آن سرزمین را بدربار صفوی منتقل نماید ، اینك
 چند روز است که بدارالسلطنه تبریز رسیده است . نظر بسابقه مودت
 دیرین که میان من و او از قدیم وجود داشت ، مرا در جریان کارهای
 خویش گذاشت . او (شاردن) پس از تذکر اینکه چون شاهنشاه عظیم-
 الشأن فقید که ویرا بصوب فرنگستان مأموریت داده بودند ، اینك درعالم
 ارواح علین و بهشت برین سکونت گزیده اند ، از من خواست که مشارالیه
 را بخدمت یکی از رجال عالی مقام و ذوی العز و الاحترام هدایت نمایم تا
 در معرفی بحضور باهرالنور همایونی و آستان اعلی انور اقدس شاهنشاهی
 اقدام فرماید .

مشار الیه پس از الملاح بر استحکام سوابق الفت و مبانی مهر و
 محبت بین من و جنابعالی ، وایمان بمراتب عالی و مقامات شامخه آنجناب
 که شمه‌ای از آنرا من برای وی تعریف کرده‌ام ، شیفته و مجذوب صفات
 عالی گشته و اشتیاق وافر اظهار داشت تا بحضور مبارک بندگان اجل
 اکرم عالی توصیه شود . اینجانب که دوست دیرین معزی الیه میباشم ،
 از صمیم قلب او را بحضور انور عالی میسپارم و خواستارم که توجهات و

وعنایات عالی شامل حال و کار و منافع وی باشد. او امیدوار است که از الطاف عالیّه کاملاً برخوردار شود و ایمان دارد که جناب اجل عالی بها دریافت عریضه چاکر بر منویات معزی الیه اطلاع پیدا کنید، استدعا از حضور مبارك آنست که مقدماتی فراهم بیاورید تا جواهرات نفیسه‌ای که توسط وی از اروپا بایران آمده، بدست مبارك اعلیحضرت همایون شاهنشاهی برسد. چنین عنایت و کرامتی موجبات سپاسگزاری و اطمینان خاطر این بازرگان بزرگ مسیحی را فراهم خواهد آورد و سبب خواهد شد که دیگر تجار عیسوی نیز برای عرضه کالاهای گرانبهای خویش باین ارض اقدس شتاب کنند (۱).

در هیجدهم، من بانایب الحکومه و میرزا طاهر سرزمین سرتاسر امنیت مراسم خدا حافظی بعمل آوردم. هر دویشان باهم بودند و لطف فرموده يك راهنمایی برایم تعیین کردند. من در مقابل این عنایت عالیّه ایشان باکمال فروتنی تشکر کرده و گفتم: تقاضای راهنمای دولتی بمنظور آنست که با اطمینان کامل و فراغ خاطر مسافرت خود را دنبال بنمایم. نایب الحکومه تبریز و میرزا طاهر در پاسخ اظهار داشتند که گذرنامه های شاهنشاه ضامن سلامت جان و مال شما است و در حقیقت بمنزلۀ يك اسکورت واقعی بشمار میرود، چنانکه میتوانید با ارائه آنها در همه جا هر چه بخواهید از هر کس بگیرید؛ و آنگاه اضافه کردند که: اینک شما در يك سرزمین سرتاسر امنیت بسر میبرید، و اینکه کسی را برای مشایعت شما می‌خواهیم تعیین نکنیم، برای اثبات

۱- البته خوانندگان توجه دارند که این نامه از فارسی بفرانسه رفته و اینک دوباره باصل نقل

میشود ولذا بانشای عصر صفوی تاسی شده است. م

آنست که بمنظور تسهیل مسافرتان حاضر بهمه گونه تشریک مساعی میباشیم .»

در اینموقع درمجلس مزبور عدهای از اشخاص متشخص ومقامات متعین تشریف داشتند که آنها نیز اظهار کردند ، بهیچوجه من الوجوه احتیاج بداشتن مأمور دولتی نیستم ، بهمین جهت از میرزا طاهرخواهش کردم که گذرنامه ای خطاب بمأمورین گمرکات مرقوم دارد ، تا نیازی بارئه فرامین همایونی نباشد . او فیالمجلس این تقاضا را انجام داد و با عباراتی احترام آمیز و تجلیل فوق العاده فرمان زیر را در دسترس من گذاشت :

هو الله

امروز که دوم ماه صفرالمظفر سال هزار و هشتاد

متن گذرنامه

و چهار است ، آقای شاردن ، بازرگان ، گل سر

صادره از تبریز

سبد بازرگانان و اروپائیان ، عازم زیارت دربار

همایونی میباشد . او حامل گنجینه عظیمی از نوادر نفیسه واحجار کریمه

است که حسب الامر همایونی ازاکناف و اطراف جهان جمع آوری کرده

و اینک میخواهد نثار خاکپای جواهر آسای خلیفه الله فی الارض نماید .

بر حسب مفاد این فرمان کلیه مقامات تابعه ونواب وجانشینان وقائم مقامان

شاهنشاه ، دادرسان مدنی وجنایی ، حکام ورؤسای نظامی بلاد وطرق و

شوارع ، ومأمورین اخذ حقوق دولتی ومالیات ، باید بدانند که حامل فرمان

یک شخصیت عالیمقامی است ؛ بنابر مراتب مذکور موظف میباشند که

با مشاهده آن هرگونه نیازمندی ولوازم و احتیاجات ویرا مرتفع

ساخته وتمنیات مشروعهش را باتمام وسایل ممکنه در اسرع اوقات بموقع

اجرا گذارند؛ بایستی چنان بذل مساعی کنند که معزی‌الیه و همراهان نه فقط بدون هیچگونه آسیبی بمقصد برسند، بلکه باکمال رضایت خاطر و عزت و احترام بزیارت بارگاه همایونی نایل آیند. باید بدانند که هیچکس بهیچوجه حق ندارد بهیچ عنوانی اعم از باج راه و مالیات و گمرکات مطالبه‌ای حقوقی از وی بنماید، بلکه فقط ملزم میباشند که جان و مال او باکمال سلامت و بدون کوچکترین آسیب و عدم رضایتی بمقصد برسد (۱).

در حاشیه مهر عبارتی از قرآن مندرج است که مفهوم آن چنین میباشد: «بایزدی گرائیده‌ام که پناهگاه من است، و پیر و محمد فرستاده خداوند میباشم».

دریستم میرزا طاهر یکی از نوکران خویش را بملاقات من فرستاد و استعلام کرد که آیا حقیقت دارد که می‌خواهم علی الصباح تنها در معیت

مقدمات حرکت
از تبریز

همراهان خودم، تبریز را ترك بگویم؛ ضمناً پیغام داده بود که بایستی هشیار و بیدار باشم و دامن حزم و احتیاط را از دست فرو نگذارم و که منتظر رفیق راهی باشم، چون مخاطراتی برای تنهایی تصور میشود،

۱- شاردن در حاشیه راجع بعنوان خلیفه الله مینویسد: نخستین جانشینان محمد ص هیچگونه عنوانی برای خود اتخاذ نکرده بودند، ولی چون پیروان اسلام ایمان دارند که خداوند سید کائنات حضرت رسول اکرم را برگزیده و جانشینان خلفای آنحضرت را نیز منتخب فرموده تا حاکم امور دنیوی و اخروی مسلمانان باشند، لذا جانشینان حضرت محمد با این عنوان مجلل (خلیفه الله) حقوق خلافت اسلامی را برای خود اختصاص میدهند. چنانکه شاهنشاهان صفوی که دوست و پنجاه سال است سلطنت میرانند مدعی میباشند، که از اولاد علی ع داماد و جانشین حضرت رسول هستند، لذا این امتیازات و عناوین پوچ را بخوبیستن اختصاص داده‌اند.

مخصوصاً که من بیگانه و خارجی میباشم و مضافاً بر اینکه حامل ثروت بسیار سنگینی هستم ؛ بعلاوه اینک فصلی بود که کردن و صحرا نشینان و ترکمنان و تمام چوپانان که چادر نشین و ساکن صحاری میباشند و اغلب اوقات براهزنی میپردازند ، دشت و دمن را بعلت شدت گرما ترك گفته با اغنام و احشام و چادرهای خویش عازم مناطق خنك و کوهستانی هستند و در اطراف جبال بچرانیدن گله های خود مشغول میگردند . من در حقیقت هم تصمیم گرفته بودم که عالی الصباح حرکت کنم ، ولی این اخطار میرزا طاهر مرا باندیشه و تفکر واداشت ، و با اندك تاملی معلوم شد که در صورت تعجیل اگر چه هفت و هشت روز جلو خواهم افتاد ، ولی بیم مخاطرات و خطر اصلاً بمقصد نرسیدن در میانست . بعلاوه چنین تصور کردم که این آقا با این اخطاریه ، میخواهد در ضمن خود را از هر گونه مسئولیت مبری سازد ، و احتمال هر گونه تصادف سوئی را بعهد خود من گذارد . با اندیشه بیشتر ، نیروی توهم بیشتر اوج گرفت و تصورات بسیار شومی بمخیله ام خطور نموده که بالنتیجه مرا ناگزیر بتأخیر ساخت .

دریست و ششم ، میرزا طاهر برایم خبر فرستاد
 تعریف قصبه با سمنج

که برادر ملك التجار (۱) که مرد بسیار شریفی است ، در این دو روزه بصوب اصفهان حرکت خواهد کرد ، در صورتی که مایل باشم به همراه وی بروم ، مرا موکداً به او توصیه خواهد کرد . من پس از تشکرات بی پایان از لطف و عنایت ایشان ، عرض کردم که این منتهای بزرگی و بزرگواریست که مرا مشمول مهربانیه و الطاف خویش

۱- Prévot des marchans رئیس اطاق بازرگانی ؟ وزیر تجارت ؟ ولی

عنوان متن بنظر مناسبتر میرسد .

ساخته ، باچنین شخصیت محترم و مطمئنی براه اندازد . شامگاهان برایم اطلاع رسید که منویات مرا بنحو احسن و وجه اکمل بموقع اجرا گذاشته است . پس از آگاهی براین مراتب فوق العاده خرسند و قرین مسرت گردیدم ، مخصوصاً که بدین طریق تلافی مافات شده و توهّمات پیغام ناگوار دو روز پیش جبران گشته بود .

در بیست و هشتم ، تبریز را بهمراهی برادر ملك التجار ترك گفتم این شخصیت یکی از چاکران شاهنشاه صفوی میباشد ، و چهارده رأس اسب و ده نفر نوکر موکب ویرا تشکیل داده است . دریاك محیط بسیار زیبا و مصفا و هموار میان جبال بطرف جنوب سه فرسنگ راه پیمودیم و سپس در واسمش (۱) که قصبه بزرگی است و دارای ششصد دستگاه خانه باغچه میباشد رحل اقامت افکندیم . مجاری و انهار زیادی در تمام اکناف و اطراف این ناحیه مصفا در جریان است . سرتاسر این قصبه قشنگ مستور از باغات وید زارهاییست که مشحون از درختان تبریزی و زیزفون میباشد ، برای ساختمان ابنیه و عمارات از الوار اشجار مزبور استفاده میشود .

در بیست و نهم . پنج فرسخ طی طریق کردیم .
 اسبهای اصیل • ابتدا از يك قله کوچکی عبور نمودیم ، آنگاه مدام آذر بایجان
 در دشت و دمنهای سبز و خرم و مناطق بهشت نشانی
 که مستور از دهات آباد و حاصلخیز بود ، راه میرفتیم . در یکی از این

(۱) Vaapinge در فارسی باسمنج ولی در زبان آذری واسمش است که برای متن اختیار

قراء که آجی - آغاش (۱) نامداشت سکونت اختیار کردیم . این اراضی سبز و مناطق خرم عالی ترین چراگاههای ماد (آذربایجان) و بعقیده من تمام جهان بشمار میرود . اصیل ترین اسبهای آذربایجان در این نواحی خلدنشان مشغول گشت و گذار بودند . در حوالی دهکده مسکونی قریب سه هزار از این حیوان نجیب و شکیل مشاهده میشد . در ایران (۲) رسم چنانست که در حدود سی و پنج تا چهل روز ، از اواخر فروردین تا اوایل خرداد ، اسبانرا در چمنزارها می چرانند . در نتیجه این شیوه مرضیه حیوانات مزبور از لحاظ معده پاک ، و از حیث قد و قواره خوش ترکیب ، نیرومند و تنومند ، و فربه و چاق میشوند . در طی مدت مذکور وحتى چند روز بعد ، بهیچوجه از اسبها کاری کشیده نمیشود ، بلکه بطور مطلق در طویله ها و چراگاههای سبز و آزاد مشغول گشت و گذار ، و تغذیه هستند . در بقیه تابستان علوفه آنها را باکاه بسیار مغزدار و قوی مخلوط میکنند . پس از مشاهده خضارت و نضارت این مناطق چراگاهی از حضور شخصیت همراه خود سؤال کردم : آیا در نواحی دیگر ماد نیز چنین دشت و دمنهای بهشت نشان ، مصفا و زیبا و بزرگ و وسیع وجود دارد ؟ او در پاسخ جوابداد :

در دربند از توابع ماد آذربایجان هم چنین چمنزارها و چراگاه های عالی وجود دارد ، ولی بهیچوجه وسیع تر از اینها نمیباشد؛ بدین طریق میتوان نوشته های مورخین باستان را در خصوص پرورش ایلخیهای بیشمار

۱- Agi · agach در زبان آذری بمعنای درخت تلخ است . فعلا دهکده ای بنام حاجی آقا نیز وجود دارد که شاید تحریف آجی آغاش باشد .

۲- شاردن در سرناسر این تصنیف بزرگ ، بهیچوجه لغت ایران را بکار نبرده است ، و همه جا پارس گفته که از طرف مترجم بایران ترجمه شده است .

اسبهای اصیل درماد کاملاً منطقی و مستدل دانست. در همین دشت و دمنها بوده که بنا بقول نویسندگان قدیم ایلخیهای پنجاه هزاره سلاطین معظم ماد پرورش مییافته است (۱)، و بایستی محل و موقعیت جغرافیایی دشت نیسه (۲) را که با پرورش اسبهای اصیل نیسایی، بسیار مشهور بوده است، در همین مناطق جستجو کرد.

اتی بن (۳) جغرافی نویسنده مدعی است که نیسه در کشور ماد (آذر-بایجان) میباشد. من روایات و حکایات مورخین را درباره خصوصیات و صفات، واصلت و نجابت اسبهای نیسایی برای برادر ملك التجار باز میگفتم، مخصوصاً گفتار فاوورن (۴) که میگوید:

«اسبان این سرزمین اشهب و شیرقهوهای بوده اند»، حکایت کردم. او پاسخ داد که: بهیچوجه چنین چیزی نخوانده و نشنیده است. من در تمام مدت مسافرت و اقامت خودم در ایران، از اشخاص عالم و مطلع متعددی در این مورد تحقیق کردم، ولی معذراً که نتوانستم درماد، و حتی در تمام ایران ناحیه ای پیدا کنم که تمام اسبان آنجا مادر زاد اشهب و شیرقهوهای (۵) باشند.

۱- منقول از استرابن است: بخش یازده فصل سیزده.

۲- Neys

۳- Etienne

۴- Favorin (اگر Favorinus باشد ناطق و سوفیست زبردست فرانسوی است)

که در حدود صدوسی و پنج میلادی وفات یافته.

۵- Isabelle

درسیام، در يك مسیر كاملا مسطحی كه از میان
 داستانهای باستانی قلل مارپیچ میگذرد سیر کردیم بعد از دو ساعت
 در قراچمن طی طریق، از نزدیکیهای بقایای مخروبه بلده
 آذر بایجان بزرگی گذشتیم كه از قرار معلوم شاه عباس كبیر،
 فرمان تخریب كامل آنرا صادر کرده است. در قسمت یسار راه سنگهای
 عظیم و جسیم مدوری مشاهده میشود. پارسها (ایرانیان) میگویند كه
 این صخره های مدور آثار باقیه كاوسها (۱) میباشد، كه هنگامیکه در
 ماد بجنك اشتغال داشتند، در همین محل مجلس مشاوره ای تشكيل
 دادند، و بر حسب عادت قوم، همیشه هر فرماندهی كه وارد شورای
 جنگی میشد، مقرر بود با خود تخته سنگی همراه بیاورد كه بجای
 صندلی در مجلس مزبور برای نشستن از آن استفاده كند. كاوسها،
 دیو های ایرانی میباشند، و كاوس فرزند قباد، فرزند خسرو، پادشاه
 ایران بهمین عنوان خوانده شده است. این سلسله سلاطین، دومین گروه
 پادشاهان ایران بشمار میروند، و تاریخ سرگذشت آنها مبدل باساطیر و
 افسانه گشته است (۲). هرودت در تاریخ خود حكایتی آورده است كه شبیه
 زمینه این داستان میباشد. « سپاه ایران برای تسخیر سكائییه و جنك

۱- Caous (کیانیان).

۲- توضیح آنكه سلسله نخستین در اساطیر ملی ایرانی پیشدادیان است، و سپس کیانیان
 و قیباد و کیخسرو و کیكاس از سلاله اخیرند كه در متن بعنوان قباد و خسرو و كاوس ذكر
 شده است. اینكه شاردن كاوس را بطور مطلق غول و دیو معنی میکند، شاید اشتقاق آنرا از
 كابوس میدانند؛ كاوس از دو قسمت كاو یعنی كی، و اوس تشكيل شده، كه اولی بمعنی
 پادشاه و امیر و دومی « منبع وسیع » و « سرچشمه بزرگ » را میرساند. اما در متون اوستایی،
 كی و کیان بمعنی دیوان و غولان مخالف مزدیسنی نیز آمده است (مراجعه به گاتها، ویشتها
 ترجمه حضرت استاد پورداود، و حواشی برهان قاطع باهتمام جناب آقای دکتر محمد معین شود).

علیه اسکویشها عزیمت کرده و هنگامیکه وارد تراکیه (۱) میگردد حسب الامر داریوش هریک از افراد و آحاد سپاهیان در يك محل معین سنگی گذاشته و میگذرنند. « اما آنچه که فوق العاده جالب توجه و موجب تحیر و تعجب میباشد، عظمت این صخره سنگها است که هریک از آنها را هشت نفر بزور میتواند حرکت دهد و چنان بنظر میرسد که این قطعات عظیم احجار فقط از جبال مجاور که در شش فرسنگی همین محل واقع شده است، انتقال یافته باشد. در این قسمت از راه سه دستگاه کاروانسرای بزرگ و بسیار خوب مشاهده کردیم و بالاخره در قریه قراچمن (۲) سکونت گزیدیم. این آبادی در دامنه يك کوهستان واقع شده است و اگرچه از حیث عظمت پیاپی و اسمش نمیرسد، ولی از لحاظ صفا و زیبایی همانقدر عالی و شایان توجه است.

عبور از ترکمن چای
درسی و یکم، چهار فرسنگ راه پیمودیم و از میان کوهها و دره های سحرانگیز و افسانه آمیز که سرتاسر شان درخضارت و نضارت رشك بهشت برین است عبور کردیم و از نقاط بسیار حاصلخیزی گذشتیم. در نیمه راه دهکده بزرگ ترکمن را مشاهده کردیم که حول و حوش آن مشحون از باغات و بساتین و قلمستان بود و مجاری بیشمار اراضی و مزارعش را مشروب میساخت. وجه تسمیه

Thrace - ۱

۲- قراچمن را لغت سازان « دانشمند » فرهنگستان، تغییر داده و بغلط ترجمه کرده سیاه چمن؟ نامیده اند. در صورتیکه اگر این حضرات اندکی بخود زحمت داده، به دیوان لغات الترك کاشغری مراجعه میکردند؛ ملاحظه مینمودند که قرا بمعنای درخشان و ستاره تابنده است که بانوصیفی که استرابن در عهد باستان و شاردن در عهد صفویه از این سرزمین کرده کاملاً مطابق واقع میباشد یعنی چمن پر خضارت و نظارت، « قرا مجموعاً » نوشته شیخ صفی نیز بمعنی سخنها و زیبا و تابناک است.

این قریه بترکمن آنست که در مزارع اطراف عده کثیری از طوایف مزبور سکونت دارند و روزگار خود را بچوپانی میگذرانند.

ما در آبادی پروای (۱) رحل اقامت افکندیم. این قریه از حیث عظمت و صفا و خضارت همسنگ ترکمن است و مثل آن در پای کوهستانی در کنار نهر کوچکی واقع شده است.

در اول ژوئن، دو فرسخ در يك سر زمین مسطح

و هموار، نظیر مناطق و طرق روزهای پیش حرکت

کردیم، و چهار فرسنگ نیز از میان جبال راه

ثروتمندان از

پرداخت مالیات

معاف اند

پیمودیم که بسیار سخت و فوق العاده صعب العبور

بود. از وسط راه يك رودخانه كوچك بسیار سریع السیری میگذرد.

چون مسیر این نهر مارپیچ است، لذا عابرین مجبور هستند، در چندین

نقطه از آن بگذرند و راه را میان بر کنند. بالاخره وارد قصبه میانه

شدیم که در میان يك دشت وسیع و زیبا و خرم واقع شده، و دور و بر آنرا

کوهستانها احاطه کرده است؛ این جبال در این قسمت از جاده، کشور ماد

را از بارت جدا میکند و بهمین جهت منطقه مزبور را میانه می نامند که

حد وسط مابین دوسر زمین مذکور است. در این نقطه دایره ای از گمرکات

وجود دارد، که متصدیان آن در تار و مار کردن ضعیفان شهرت بسزائی

دارند (۲). اولیای این دایره چون بمقام و منزلت برادر ملك التجار و من

پی بردند، از هر گونه تماسی با ما احتراز جستند. درایران و سرتاسر

مشرق زمین این شیوه مرضیه معمول است که مأمورین مالیات و متصدیان

۱ - Pervae

۲ - قوانین همیشه فقط برای تار و مار کردن ضعیفا، از طرف اقویا وضع میشود.

تحصیل حقوق دولتی ، بهیچوجه اجازه ندارند که مزاحم اشخاص عالیمقام
و رجال و بزرگان ، و اعیان و اشراف ، و یا کوچکترین خدمتگزار شاهنشاه
باشند ، و این قاعده شامل حال خارجیان عالیقدر نیز میباشد ؛ و اگر
احیاناً مأموری از اینقبیل اشخاص مطالبه دیناری حقوق مالیاتی کند ،
فی الفور با چوب و فلک مجازات مییابد .

روز دوم، از میانه حرکت کردیم ولی بعلت خرابی
قلعه دختر که اردشیر پل رودخانه و صعب العبور بودن جبال متعاقب ،
بنا کرده است بسیار معطل شدیم و خیلی بزحمت افتادیم بطوریکه
فقط سه فرسخ راه طی کردیم . نهر میانه در فاصله يك میلی قصبه جریان
دارد . و بسیار سریع السیر و عریض میباشد ، بخصوص در محلیکه ماعبور
کردیم . بیش از دو ساعت طول کشید که ما نتوانستیم معبر مناسبی پیدا کنیم
و هر کوب و محمولات خویش را از آن بگذرانیم و بالاخره بعنایت الهی
صحیح و سالم بر این مشکل فائق آمدیم و سپس پنج ساعت در کوهستان
صعب العبور راه پیمودیم . این رشته جبال که بسیار مرتفع و فوق الغاده سخت
و صعب میباشد ، ماد را از پارت جدا میکند . این دواستان بطور کلی با
سلسله جبالی ازهم افتراق مییابند که دنباله کوهستان توروس (۱) است
که از اروپا تا چین امتداد دارد ، و در ممالک مسکوی (۲) و چر کسستان
و کلشید و گرجستان و سرزمین پارتها و باکتریان و استان قندهار (۳) و
هندوستان گسترده شده است . در قله کوهستان معبر خود ، قلعه ای مشاهده

۱- Taurus

۲- مقصود از مسکوی ، روسیه است .

۳- منظور از قندهار استان افغانستان است .

کردیم که مخروبه بود. ایرانیان (۱) آنرا قلعه دختر مینامند و حکایت میکنند که اردشیر که آرتاکسزرس مورخین یونانی است، این در را برای بازداشت شاهزاده خانم اسیل و عالی تباری بنا کرده است. شاه عباس کبیر دستور داد که آنرا خراب کنند، چون ملاذ و ملجا سارقین و قطاع الطریق بود که بر این کوهستانها استیلا داشتند. در این نقطه طرق بزرگ متعددی از طرف سلطان بزرگ مزبور احداث شده است که عابرین و مسافرین بتوانند بسهولة در زمستان از آنجا بگذرند (۲). در پایان روز، از روی يك پل خوبی عبور کردیم که بر روی نهر عظیمی بنام قیزل اوزن (۳) یعنی رودخانه زرین بنا شده است، و در سیملی (۴) رحل اقامت افکنديم. این ایستگاه در حقیقت کاروانسرای است که در جوار پل مزبور بنا شده و برای توقف مسافرین و عابرین اختصاص داده شده است.

مقایسه پارت و ماد
رودخانه قزل اوزن خیلی سریع السیرتر و بزرگتر
از نهر میانه است. سرچشمه این رودخانه در

۱- چنانکه متذکر شده ایم در سرتاسر این تصنیف بهیچوجه کلمه ایران و ایرانیان استعمال نشده است و بلکه فقط پارس و پارسیان است، و انتخاب معادل مزبور از طرف مترجم میباشد.
۲- این رشته جبال آذربایجان قافلانکی نام دارد که بمعنای کوه ببر و پلنگ است (قاپلان در آذری ببر و پلنگ، کی هم مخفف کوه فارسی مینماید، کرده مخوف و صعب العبوری که شاردن از آن صحبت میکند، امروزها شبلی گدیگی (کرده شبلی) نامیده میشود.

۳- Kesil - heuzé، چنانکه از ضبط شاردن معلوم میشود، نویسنده فرانسوی آنرا قیزل حوزة دانسته است، در صورتیکه علی الظاهر چون ماهیهای قیزل آلا در این نهر بسیار میباشد (اوزن در آذری بمعنای شناور است) لذا این رودخانه را قیزل اوزن یعنی نهریکه ماهیان قزل در آن شناور است، خوانده اند.

۴- Sémlé، سیملی در زبان آذری بمعنای یخ کرده و سرماخورده است و وجه تسمیه آن بنا بموقعیت جغرافیایی واضح میباشد.

کوهستانهای در گزین میباشد، و بطرف ماد آذربایجان (۱) جاری میشود و از این سرزمین عبور کرده، پس از گذشتن از شهر بزرگ اردبیل، وارد دریای قزوین (کاسپین - خزر) میگردد. نهر قیزل اوزن در حقیقت بمنزله سرحد میان ماد و پارت بشمار میرود. تغییر آب و هوای این دو سرزمین، پس از عبور از رودخانه مزبور کاملاً آشکار و نمایان است؛ بطوریکه آب و هوای کشور ماد (آذربایجان) بقدر کافی مرطوب و ابر آلود و باد و باران در آسمانهای آن در جریان است، و اراضی کشور نیز بالطبع مثبت و حاصلخیز میباشد، اگر چه بعضی از نویسندگان باستان طور دیگری اینها را تعریف کرده اند؛ در صورتیکه آب و هوای سرزمین پارت فوق العاده خشک میباشد، بطوریکه اغلب اوقات در عرض شش ماه از سال در آن آثاری از ابر و باران مشاهده نمیشود. اراضی پارت شنزار و خاک آن بدون مداخله دست بشر محصولی نمیبخشد.

کشور پارت که بنوبه خود مالک الرقاب امپراطوری
تعریف و توصیف آسیا بوده است، عظیمترین و مهمترین استان
پارت (ری - عراق عجم)
امپراطوری ایران بشمار میرود. این سرزمین
خالصه شاهنشاه است بطوریکه هیچوجه مثل

استانهای دیگر، حاکم و استانداری بدانجا اعزام نمیشود. حدود و
و ثغور پارت را ایرانیان چنین تعریف میکنند:

از مشرق بخراسان که خورمیترا (۲) قدیم است، از جنوب بفارس

۱- ماد آتروپاتان، در مقابل ماد کبیر است، رجوع به استرابون و تاریخ تمدن آذربایجان

بقلم نگارنده و مترجم این سطور شود.

۲- Coromitrène، خورمیترا معادلی است که بنظر مترجم و نگارنده این سطور

که ایران اصلی بشمار میرود، از مغرب به آذربایجان که ماد می باشد، از جانب شمال به گیلان و مازندران که عبارت از هیرکانی باستانی است. درازای استان پارت دو یست فرسنگ می باشد، و پهنایش دست کم بصد و پنجاه فرسنگ میرسد. آب و هوای این سرزمین چنانکه گفته شد بسیار خشک می باشد، ولی تقریباً تمام نواحی آن سالمترین اقلیم جهان بشمار میرود. اکثر نقاط پارت را کوهستان اشغال کرده است، بطوریکه دشت و دمن آن بالنسبه کم می باشد. در جبال این کشور بطور کلی غیر از شو که و خار خشک و اریقی چیز دیگری دیده نمیشود. در مناطقی که آب وجود دارد، اراضی منبت و حاصلخیز و خیلی خوب است، ولی در نقاطی که فاقد میاه و مجاری آب می باشد، بهیچوجه هیچ چیزی بطور دیمی بدست نمی آید. در این استان وسیع و بزرگ چهل شهر وجود دارد و در ایران که يك امپراطوری کم جمعیت بشمار می باشد، بسیارشایان توجه می باشد.

مشرق زمینیان پارت را عراق عجم یعنی عراق ایران

تحقیق در اثر اد
اشکانیان

میخوانند در مقابل سرزمین عرب نشین (بین النهرین)

که عراق عرب نامیده میشود (۱) همچنین این

کشور را بلاد الجبل نیز میخوانند، زیرا چنانکه گفتیم قسمت اعظم آن مستور از کوهستان می باشد.

اسکوئها (سگها، سیتها) که مورخین و نویسندگان پارتها را

از متفرعات آنها می شمارند، بعقیده من عبارت از اقوام ترك و تاتار صغیر

۱- عراق عجم امروزه بطور اخص اراك نامیده میشود، ولی بطور کلی شامل کلیه ایالات و ولایات مرکزی ایران است که حدود و ثغور آن در متن تعریف شده. کلمه عراق معرب اراك که بمعنی زمین پست می باشد، در مقابل آرام (ارمنستان و آراارات) که ارتفاع و بلندی را میرساند، بحواشی برهان قاطع بقلم جناب آقای دکتر محمد معین مراجعه شود.

است که در نواحی شمالی ایران سکونت دارند و در این ایام (عهد صفویه) از بکستان خوانده میشود و در دوره قدیم با کتریان نامیده میشد، و اشك که طبق روایت مورخین یونان باستان بسانی امپراطوری پارتها (اشکانیان) بشمار میرود از موطن تیمورلنك و هلاکو و دیگر جهانگیران ترك و تاتار که در این اعصار اخیر فتوحات بزرگ و عظیمی در آسیا (واروپا) نائل آمده‌اند، برخاسته است (۱).

در سوم، درست در همان مسیر سابق که پس از خروج از تبریز بطرف جنوب اختیار کرده بودیم، چهار فرسنگ طی طریق کردیم. خط سیر ما بسیار خوب بود، و بطور کلی از میان جبال که در یمین و یسار ما قرار داشتند، راه میرفتیم. مادر سیرشام (۲) که کاروانسرای بزرگی است و در جوار سه چهار دهکده کوچک واقع شده بیتوته کردیم. این ایستگاه در يك محیط بسیار خشك و شن‌زار بوجود آمده است. دفتر مأمورین و متصدیان باج راه استان پارت در اینجا میباشد.

در هفتم. هفت فرسنگ در اراضی بایر و شن‌زار راه پیمودیم در این قسمت از مسیر، جاده بعلت تپه‌ها و ارتفاعات شنی اندکی مار پیچ میباشد. در سرتاسر راه، در هر دو طرف جاده، اراضی سبز و خرم و دهکده‌های خوش‌منظر و مصفایی با فواصل کم مشاهده میشود. زنجانه‌چای تمام این نواحی را سیراب و مشروب می‌سازد. ما در يك کاروانسرای بزرگی بنام

۱- چنانکه از اساطیر ملی (شاهنامه فردوسی) و کتب تاریخی بر می‌آید، تورانیان و

میاطله بطور کلی آباء و اجداد همین جهانگیران عهد جدید بوده‌اند.

نیشه (۱) که در وسط پنج دهکده آباد و بزرگ واقع شده رحل اقامت افکنندیم.

در پنجم. در همان مسیر سابق، در يك جاده بسیار

تعریف و توصیف

خوب و بالنسبه مستقیم شش فرسنگ راه پیمودیم و

زرقان و کارهای

در زرقان (۲) منزل کردیم. این آبادی بلده کوچکی

تیمورلنگ در آن

است که بیش از دو هزار خانه باغچه ندارد و در يك

دشت باریکی که میان کوهستان قرار گرفته گسترده شده است،

فاصله جالبی که آنرا محصور ساخته اند، بیش از نیم فرسنگ نمی باشد.

اراضی زرقان بقدر کافی مثبت و حاصلخیز و خوب و خوش است، در

تابستان آب و هوای آن خنک و مطبوع میباشد. اطراف و اکناف شهر

مشحون از باغات و بساتین سبز و خرم است، ولی در داخل بلده غیر از

اطلال مخروبه چیز شایان توجهی دیده نمیشود.

بر حسب تواریخ ایرانی، این شهر در دوره اردشیر بابکان، قرن‌ها

پیش از ظهور اسلام (۳)، بوجود آمده است چنانکه از اسناد مزبور

مستفاد میشود، زرقان دارای بیست هزار باب خانه باغچه بوده است،

و این ادعا کاملاً حقیقت مینماید، چون هنوز هم در حوالی يك میل و

بیشتر شهر آثار و بقایای مخروبه مشاهده میشود. تیمورلنگ نخستین بار

که از آنجا عبور میکرد، سرتاسر شهر را ویران ساخت، ولی در بار دوم

یعنی هنگام مراجعت از ترکیه، پس از اطلاع بر گذشته ممتد و درخشان

۱- Niché

۲- Zerigan زرقان مغرب زرکان است.

۳- شاردن پیش از میلاد مسیح ۱۴ نگاشته و گمان میرود طقیان قلم باشد زیرا در صورتی که شهر در دوره اردشیر بابکان ساخته شده، نمیتواند پیش از عیسویت بوجود آمده باشد، بعلاوه نباید فراموش کرد که مأخذ مصنف کتب شرقی است.

فرهنگی زرقان و آگاهی از ظهور دانشمندان متعدد عالیمقام در آن ،
 يك قسمت از شهر را مجدداً آباد کرد . این موضوع در میان نویسندگان
 شرقی سخت مشهور است . اقوام ترك و تاتار که بعد از تیمورلنك بسرزمین
 ایران یورش آورده اند ، چندین بار این شهر را ویران و و باخاك یکسان
 ساخته و سکنه آنرا قتل عام کرده اند ، و در حقیقت از آغاز سده جاریست
 که از نو در آبادی زرقان اقدام کرده اند .

در ششم ، در يك سرزمین بسیار سبز و خرم و فوق-

تعریف و توصیف

العاده شاداب و شورانگیز و بی نظیر راه میپیمودیم .

و تاریخ بنای

مسیر جاده بسیار مسطح و هموار بود . در این منطقه

سلطانیه

ایلخی عظیم شاهنشاهی و دیگر فرمانروایان

امپراتوری ایران مشغول چرا میباشند . مجاری و انهار لطیف و بیشمار سرتاسر

اراضی آنرا بطور خارق العاده و حیرت آوری مشروب و سیراب میسازد .

دهکده های سبز و خرم و آباد و حاصلخیز ، باغات و بساتین زمردگون ،

قلمستانهای خوش منظر و روح پرور اکناف و اطراف را پوشانیده است .

ما پس از طی پنج فرسنگ ، در کاروانسرای بزرگی بنام قیرق بلاغ

سکونت اختیار کردیم ؛ این ایستگاه با سلطانیه فقط با اندازه يك برد بزرگ

تیرتوپ فاصله دارد .

سلطانیه چنانکه در تصویر مربوطه دیده میشود در دامنه کوهستانی

واقع شده است فوق العاده زیبا و مصفا ، و آباد و معمور بنظر میرسد ،

چنانکه حس کنجکاوی ناظر بر تماشای آن تحریک میشود ، ولی پس از

اینکه بخود شهر نزدیک میشویم ، منظره تغییر میکند : بطوریکه در داخله

بلده نمایش آن کمتر جالب مینماید. در این شهر چند دستگاه ساختمان عالی عمومی (مسجد و کاروانسرا و قلاع و بقاع) که از لحاظ بنا و معماری شایان توجه میباشد، مشاهده میشود، و سه هزار باب خانه باغچه آبادی آنرا تشکیل میدهد. بطوریکه مردم محل حکایت میکنند، در گذشته سلطانیه در جانب مغرب نیم فرسخ بیشتر از حدود کنونی وسعت داشته است و وجود بقایای مخروبه مساجد اسلامی و معابد مسیحی و قلاع و بروج نظامی در این قسمت از شهر دلیل بر این ادعا بشمار میرود. بعلاوه در کتب تاریخی ایران آمده است که این بلدة در گذشته پایتخت بوده و استان بسیار وسیعی بشمار میرفته است، چنانکه از لحاظ کثرت آثار اطلال باقیه سلطانیه در میان بلاد عالم کم نظیر میباشد. ارزاق و مواد خواربار بسیار فراوان و فوق العاده ارزان است. اگر چه آب هوا بشدت متغیر است، ولی بی نهایت خوب و مطبوع میباشد. درجه حرارت در تمام فصول در ساعات مختلف شبانه روز بطور محسوس در تغیر است، چنانکه هنگام شب و صبحگاهان و شامگاهان هوا خنک و سرد میباشد، ولی در تمام اوقات روز شدت گرم محسوس است. عرض جغرافیایی سلطانیه سی و شش درجه و هیجده دقیقه و طول آن چهل و هشت درجه و پنج دقیقه میباشد. يك سلطان (۱) حکومت آنرا بعهدہ خویش دارد.

در بعضی از کتب تاریخی ایران آمده است که سلطانیه یکی از بلاد باستانی پارتها میباشد، ولی بهیچوجه بانی آنرا ذکر نکرده اند. برخی

۱- سلطان بمعنی دولت و حکومت است، و از دوره سامانیان مخصوصاً غزنویان بمعنای پادشاه متداول گشته (تاریخ تمدن اسلامی - جرجی زیدان)، در دوره صفویه از مناصب و مقامات عالی بوده است.

دیگر از مورخین میگویند که بنای سلطانیه بفرمان و در دوره ارغون خان
فرزند آباخان و نواده هولاکوخان، در طالع اسد نهاده شده است،
ولی چون وی باتمام آن توفیق نیافت، جانگوسلطان پسر ارغون در آغاز
سده چهارده میلادی بنای شهر را تمام کرد و آنرا سلطانیه خواند که
بمعنای شاهی است، و سلطان بطور مطلق شاه را میرساند و از ریشه سلطنت
مشتق شده؛ ایرانیان پادشاهی و فرمانروایی مطلق را سلطنت میخوانند.
پادشاهان آسیایی از قرن هفتم میلادی اغلب اوقات خود را سلطان نامیده‌اند
و این لغت در فرانسه بشکل سولدان (۱) دیده میشود و معمولا مورخین
فرانسوی پادشاهان اخیر مصر را بدین عنوان میخوانند و امپراطوران
ترکیه نیز خویشان را سلطان می نامند. ولی بعضی از ثقات دانشمندان
مدعی هستند که این شهر را فقط بعد از استیلا و استقرار پادشاهان اخیر
ایران در آن، سلطانیه یا شاهی خوانده‌اند؛ چون ملوک مزبور نیز
خویشان را سلطان می نامیدند و بلده مذکور را پایتخت خود قرار داده
بودند. شاه عباس کبیر، مرکز مملکت را در پایان سده شانزدهم از
سلطانیه (قزوین؟) باصفهان انتقال داد، و پدر وی اسمعیل خدا بنده در
شهر سلطانیه زندگی را بدرود گفته و در جوار مسجد بسیار باشکوهی
که در تصویر مربوطه مشاهده میشود، بخاک سپرده شده است. بسیاری
از نویسندگان و محققین معاصر اروپایی مدعی هستند که سلطانیه روی
بقایای تیگراناکرت (۲) بنا شده است. اشتقاق و ترکیب این کلمه روشن
میباشد: کرت در پارسی باستان بمعنی شهر و بلده است، و تیگران نیز

نام یکی از پادشاهان ارمنستان میباشد و معنی ترکیبی شهر بفارسی
 تیگران آباد خواهد بود؛ ولی بعقیده من، اساس فرضیه مذکور یعنی
 عینیت و وحدت تیگران آباد و سلطانیه روشن نمیشد. تاسیت میگوید
 که تیگراناکرت در فاصله سی و هفت میلی بلده نی زیبل (۱) بوده است،
 و این شهر اخیر چنانکه همه میدانند در بین النهرین، در کنار دجله و به
 فاصله بیست و پنج فرسنگی نینوا بوده است. البته من اعتراف دارم که،
 جغرافیای مورخین باستان بسیار مبهم و تاریک میباشد، و نمیتوان آنها را
 سنجید و مورد استناد و استفاده قرار داد، ولی بهر صورت اطلاعات
 نویسندگان مزبور ناقص و نادرست بوده است. تحقیقات و مشاهدات عینی
 معاصرین اگر اشتباهات عظیم نوشته‌ها و آثار گذشتگان را آشکار
 نمیساخت، من بهیچوجه چنین جسارتی نمیورزیدم. بطوریکه برای اثبات
 این ادعا بسهولت میتوان برای تمام آنها لغزشهای بزرگی ذکر کرد.
 سلطانیه چندین بار ویران و خراب شده است:

نخستین بار خواجه رشیدالدین (۲) مالک الرقاب امپراطوری ایران
 بعزت عصیان مسلح سلطانیه، دستور تخریب آنرا صادر کرد؛ و بعد
 تیمور لنگ و سپس سلاطین ترك و تاتار دیگر این شهر را تارومار کرده‌اند.
 اسلاف اسمعیل صوفی (شاه اسماعیل اول صفوی) از آغاز سده هفتم هجری
 مطابق هزار و سیصد میلادی مدتی در بلده مزبور متوقف بوده‌اند؛ و بطوریکه
 روایت می‌کنند در اعصار سابق سلاطین اخیر ارمنی این شهر را پایتخت

۱- Nisible

۲- Cotza Rachid Roi de Perse ? nommé Giausan en -

Europe على الظاهر مقصود مالک الرقاب ایران است.

خود قرار داده بوده اند ، و در آن ایام بیش از چهارصد کلیسا در آنجا وجود داشته است . چنانکه مذکور افتاد ، اطلال و آثار مخروبه معابد مسیحی در سلطانیه بسیار میباشد ، ولی هیچیک از آنها سلامت نیست و هیچ فرد عیسوی در بلده مذکور دیده نمیشود .

در هفتم ، شش فرسنگ راه رفتیم و مسیر ما در این روز

حسن قلعه یا
صاین قلعه

خیلی زیباتر و قشنگتر از مناطق موصوفه قبلی بود . در فاصله هر میل راه ، يك دهکده خرم و آباد مشاهده میشود ، و سرتاسر افق و اطراف الی غیر النهایه مستور از چمنزار های زمردگون و باغات و بساتین و قلمستانها است . قریه ای که مادر آن سکونت گزیدیم ، هی هی (۱) نام داشت ، و بسیار بزرگ و بینهایت مصفا و زیبا بود . قریه مزبور در نزدیکی قصبه بزرگ سان - قالا ، که دارای سور و بار و بسیار پر جمعیت است ، واقع گشته است . سان - قالا (۲) مختصر حسن - قلعه میباشد .

در هشتم ، خستگی اسبها مانع عبور ما از ابهر

تحقیق و توضیح
در باره ابهر

گردید که با هی هی بیش از دو فرسنگ فاصله ندارد ما آنها را در چمنزارهای سبز و خرم و دشت و دمن بهشت آمین ولو کردیم و رو بجنوب حرکت نمودیم . خضارت و نضارت ، و لطف و صفای این مناطق مدیون چشمه های بیشمار و میاه و مجاری ، و مولود کدیمین و عرق جبین دهقانان است . زیرا چنانکه متذکر شده ایم

سرزمین پارت حاصلخیز ولی بالطبع خشک است، اما اگر مراضی آبیاری و کشت و کار بشود، عالی ترین انواع محصولات و میوه جات مطلوب را میتوان بدست آورد.

ابهر از لحاظ قلت ابنیه و عمارت شهر کوچکی بشمار میرود، زیرا بیش از دو هزار و پانصد باب خانه و باغچه در آن وجود ندارد؛ ولی از نظر وجود باغات و بساتین وسیع و عظیم، بزرگ میباشد، چنانکه سواره نیم ساعت وقت لازم است تا از آن عبور کرد. رودخانه کوچکی که بنام بلده (ابهر چای) خوانده میشود، آنرا از وسط قطع میکند. میگویند که این شهر همان بارونت (۱) مورخین باستان است. موقعیت جغرافیایی ابهر بسیار مصفا و زیبا میباشد، آب و هوای آن بسیار خوب و سرتاسر شهر انباشته از میوه جات و دیگر لوازم خواربار است. ابنیه و عماراتی دیده میشود که خیلی خوب ساخته شده. مهمانخانه ها و میخانه ها و اماکن عمومی نسبت بمحل زیبا و قشنگ میباشد. سه باب مسجد بزرگ وجود دارد. در وسط شهر بقایای قلعه گلین مخروبه ای مشاهده میشود. فاصله ابهر از خط استوا سی و شش درجه و چهل و پنج دقیقه، و بعد آن از جزایر امیدنیک هشتاد و چهار درجه و سی دقیقه است. این مسافت که برای طول و عرض جغرافیایی بلاد ذکر میشود، من از جداول جدید ایرانی اقتباس کرده ام. حاکم ابهر داروغه ایست که مفهوم فرماندار (روم باستان) را میرساند (۲). حقوق میرشکارباشی از عایدات مالیه این

۱- Baronthe

۲- داروغه علی الظاهر بمعنای محتسب و بمنزله رئیس پلیس امروز است، و هنوز هم در تبریز پاسداران غیردولتی بازار را داروغه نامند. ولی چنانکه از شاردن مستفاد میشود، در دوره صفویه عنوان شامخی بوده است.

شهر تأمین میشود، این قبیل حقوقات را تیول میخوانند. درباره مفهوم این کلمه در جای دیگر بتفصیل بحث خواهد شد.

علمای جغرافیای ایرانی میگویند که ابهر را کیخسرو فرزند سیاوش بنا کرده است، و نیز روایت میکنند که داراب یعنی داریوش بدفرجام (دارای سوم) بنای قلعه شهر اقدام کرد ولی اسکندر رومی یعنی اسکندر کبیر ساختمان آنرا اتمام و تکمیل نمود؛ این بلده مثل کلیه بلاد همجوار چندین بار خراب و ویران، و قتل عام و غارت گشته است. با این تفصیل در این ایام هیچگونه آثاری از گذشته درخشان شهر مشهود نمیباشد. علمای مزبور مدعی هستند که ابهر از بلاد باستانی این سرزمین است خیلی ممکن است که این بلده با بلاش گرد یا مسابتا ویا با آرتاکنای توارینخ باستانی ایران تطبیق کند.

در ابهر تکلم بزبان پارسی آغاز میشود، بطوریکه دیگر در بلاد ودهات فقط بالسان مزبور حرف میزنند. تا حدود شهر مزبور زبان مردم ترکی است، ولی بالسان ترکیه عثمانی اندکی مغایرت دارد از ابهر تا هندوستان در تمام نقاط ایران بفارسی سخن گفته میشود، ولی بر حسب دوری و نزدیکی نسبت بشیراز که مظهر صفوت و سلامت زبان فارسی بشمار میرود، زبان مردم کمتر و بیشتر صاف و سالم است. بهمین جهت فارسی متداول در ابهر و نقاط مجاور آن بسیار خشن و ناهنجار میباشد.

در نهم ، در جاده ای که سرتاسر آن مسطح و مشحون

توصیف و تحقیق از باغها و بساتین زیبا و مصفا بود ، نه فرسنگ طی
در باره دار السلطنه
طریق کردیم و در حقیقت چنان بود که در خیابانهای
قزوین

خلد نشان باغ بزرگی سیر و سیاحت مینمائیم .

زیباتر از این مزارع سبز و خرم ، و اراضی منبت و مینو نشان در هیچ نقطه
جهان پیدا نمیشود . بعد از پیمودن سه فرسخ راه ، از مقابل قصبه پارساک (۱)
که بوسعت ابهر است عبور کردیم . بعلاوه قزوین (۲) را در جانب یسار
خود ، بفاصله پنج فرسنگی ، گذاشته و گذشتیم . اینک من تحقیقات خود
را در باره قزوین که بسال هزار و ششصد و هفتاد و چهار میلادی ، طی
چهار ماه اقامت خود در آن در التزام دربار ایران ، برشته تحریر در آورده ام
درج میکنم .

قزوین شهر بزرگی است که در يك دشت وسیع سبز و خرم بفاصله
سه فرسنگی کوه الوند ، واقع شده است . این کوه یکی از جبال
مرتفع و مشهور کشور ایران میباشد ، و شاخه ای از سلسله کوههای توروس
(البرز) بشمار میرود که از نواحی شمالی پارت میگذرد و آنرا (عراق
عجم را) از هیرکانی (گیلان و مازندران) جدا میکند . قزوین از جانب
شمال بطرف جنوب گسترده شد ؛ و سابقاً سور و بارویی داشته است که

۱ - Parsac (پارساک ، پرسک)

۲ - Casbin قزین ، یا قزوین . نویسنده و مترجم این سطور را عقیده بر آنست که
اسم قزوین از کاسپین (Caspiene) طایفه مشهور که دریای خزر نیز بنام آنها خوانده میشود ،
مشتق شده است ، ولذا اگر بحر خزر را چنانکه در زبانهای اروپایی معمول است ، دریای قزوین
بگوئیم درست تر خواهد بود . مادر کتاب تاریخ تمدن آذربایجان خود در اینمقوله صحبت کرده ایم .

اینک خرابه‌های آن مشهود می‌باشد، و در این ایام هیچگونه حصار و دیواری ندارد. دوازده هزار باب خانه باغچه دارد. محیط شهر شش میل است، و صد هزار نفوس دارد که چهل خانواده از آن عیسوی و صد خانواده موسوی می‌باشد که همه‌شان بسیار بی‌بد و نادارند. زیباترین نقاط قزوین عبارت است از: میدان شاه، که میدان اسب‌دوانی (اسپریس) می‌باشد، و درازای آن بالغ بر هفتصد پا (۱) و پهنایش بدویست و پنجاه میرسد و بشکل میدان شاه اصفهان ساخته شده است (۲). کاخ همایونی که هفت درب دارد و در اصلی عالی‌قاپی خوانده می‌شود که بمعنای باب همایون می‌باشد. لوحه‌ای با حروف طلایی در بالای این درب نصب کرده‌اند که در آن چنین خوانده می‌شود: «بغضایت کلمه لا اله الا الله که عقیده و ایمان ما است، این باب همایون همیشه مظفر و مفتوح باد.» باغهای کاخ شطرنجی شکل، زیبا و مصفا و خوب نگهداری می‌شود. شاه طهماسب این کاخ را طبق طرحی که يك معمار ترك داده بود، بسیار كوچك ساخته بود؛ ولی شاه عباس کبیر، بنای آنرا تغییر داده فوق العاده عظمت بخشید. در قزوین مسجد کم است و مسجد جامع شهر نیز كوچك می‌باشد. این معبد بدست هارون الرشید خلیفه بغداد بسال صد و هفتاد هجری بنا شد، است، مسجد شاه قزوین یکی از ابنیه عالی و عمارات باشکوه و معظم ایران بشمار می‌رود. این معبد بسیار بزرگ درمناها الیه خیابان وسیع باب همایون واقع شده و درختان بزرگ اطراف آنرا احاطه کرده است. تقریباً تمام

۱- پا معادل ۳۲۴۸ متر است و دوازده شست می‌باشد.

۲- علی الظاهر قضیه برعکس می‌باشد، زیرا آبادیها و عمارات اصفهان در دوره صفویه

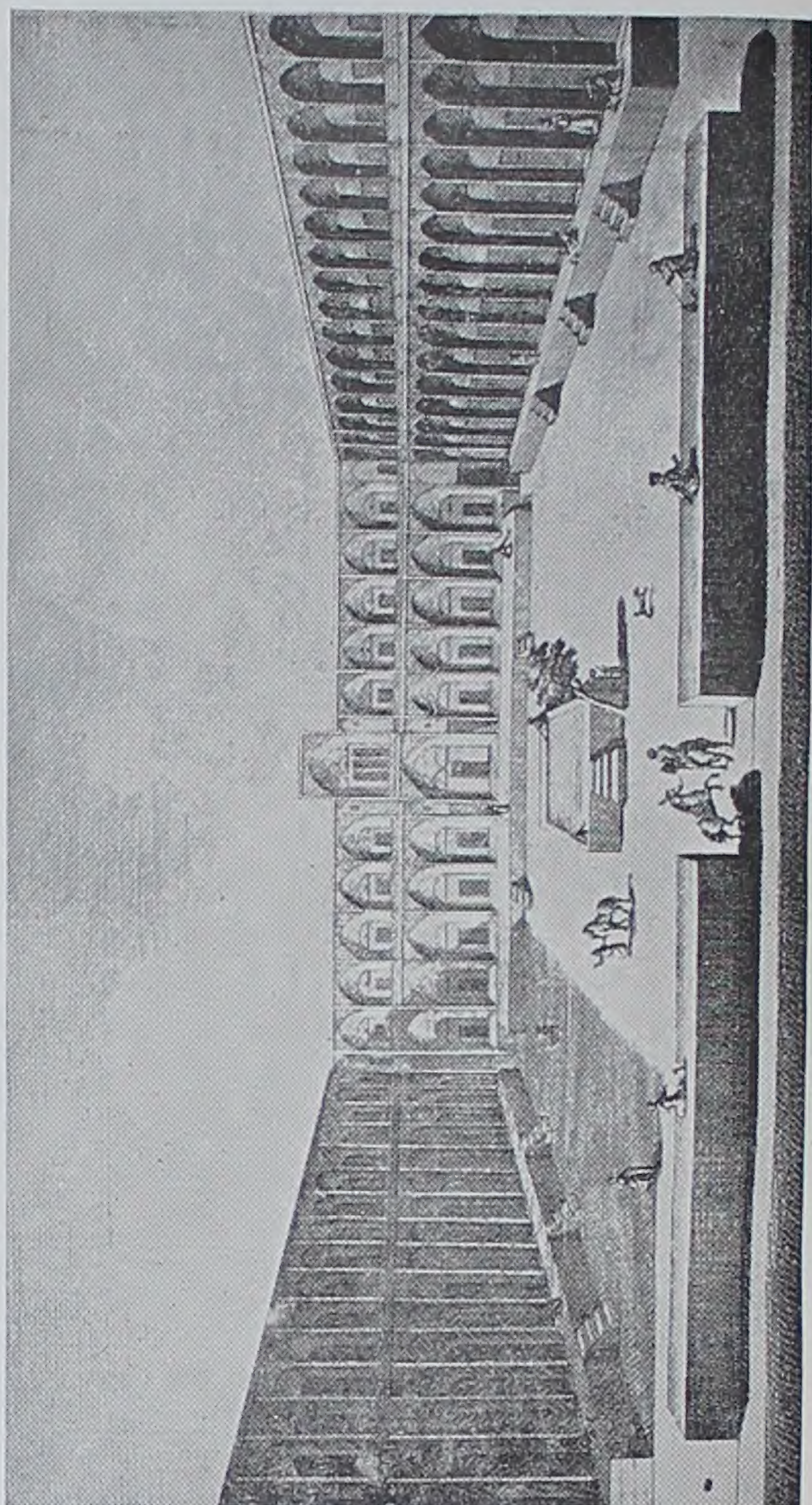
بعد از قزوین بوجود آمده است و پارتخت از تبریز به قزوین و از آنجا به اصفهان انتقال یافته.

بنای مسجد مزبور بخرج شاه طهماسب و در دوران حیات وی ساخته شده است؛ شاه اسماعیل پدر وی ساختمان معبد مذکور را آغاز ولی بعلت فوت بتکمیل و اتمام آن توفیق نیافته بود.

مسجد مهم دیگری در قزوین مشاهده نمیشود. چون ایرانیان اغلب اوقات و تقریباً همیشه نماز (عبادات مذهبی) را در منزل خود برگزار میکنند و معتقد آن نیستند که عبادات اجتماعی و نماز خوانیهای دستجمعی در درگاه الهی مقبولتر از ادای فرایض مذهبی بترتیب انفرادی است، لذا در بنا و ساختمان مساجد بقدر کاروانسراها که مورد نیاز و احتیاج عمومی میباشد، اهتمام نمیورزند. بعد از مساجد، ابنیه شایان توجه مدارس است، و مهمترین مدرسه قزوین خلیفه سلطان (۱) نام دارد که بنام بسائی آن خلیفه سلطان، صدر اعظم ایران خوانده میشود و بنایش پنجاه سال پیش باتمام رسانیده است.

کاروانسراها یعنی مهمانخانه های عمومی شهر نیز شایان توجه میباشد، و عمارات عالی و باشکوهی در آئینان دیده میشود. کاروانسرای شاهی دارای دو یست و پنجاه حجره، و يك حوض بزرگ آب، درختان عظیم و آسمانخزاش در حیاط است و دو درب دارد که با دو راسته از دکاکین که اجناس بسیار گرانبهایی در آنها بفروش میرسد، واردین را بمحوطه کاروانسرا هدایت میکند. اما باید متذکر شویم که عمارات عالی و ابنیه شامخه ای که شهر قزوین را زینت و جلال بخشیده،

۱- خلیفه در دوره صفویه عنوان سران صوفیه بوده است و خلیفه الخلفا لقب اعظم آنها میباشد. (مراجعه شود بتاریخ شاه عباس اول بقلم دانشمند محترم جناب آقای نصرالله فلسفی) اسم این مدرسه با لقب متداول مزبور بستگی دارد.

کاروانسرای کاشان

نه بازارها و کاروانسراهای آنست، و نه گرمابه ها و قهوه خانه ها (۱) و میخانه های مملو از مشروبات مردافکن آن که ایرانیان مدام در آنها مستغرق عیش و نوشند؛ شکوه و عظمت این بلده نتیجه وجود کاخها و قصرهای بیشمار بزرگان و رجال ایران است که از اسلاف باخلاف میرسد، و در مدت مدید اقامت دربار شاهنشاهی صفوی در قزوین که گاهگاهی اتفاق می افتد، مورد استفاده قرار میگیرد. در این شهر مثل اغلب بلاد دیگر این استان (پارت، عراق عجم) باغات و بساتین چندان فراوان و زیاد بنظر نمیرسد؛ زیرا اراضی این ناحیه خشک و شنزار است، و فقط نهر کوچکی که شاخه شاهرود بشمار میرود، زمینهای آنرا مشروب میسازد، آب این نهر نیز کم و بهیچوجه کفاف نمیبخشد. آبهای دیگری از کوهها باقنوات زیر زمینی که کاریز نامیده میشود بشهر آورده شده است. مردم از چشمه هاییکه بعمق سی پاست، استفاده میکنند. آب این قبیل قنوات خنک ولی سنگین و بیمزه است. در نتیجه کمیابی آب وانهار هوای شهر قزوین مخصوصاً در تابستان سنگین و کثیف و ناسالم میباشد؛ و این نتیجه آنستکه رودخانه ای وجود ندارد که فاضل آب و کثافات شهر را بشوید و ببرد. میگویند که ایرانیان بدانجهت از گردانیدن مسیر شاهرود بقزوین خود داری میکنند که مبادا این شهر در صفا و زیبایی از اصفهان جلوتر بیفتد و بالنتیجه شاهنشاه آنجا را ترك بگوید. علی رغم کمیابی آب همه گونه ارزاق و خواربار در این شهر بسیار زیاد و فراوان میباشد، چون اراضی اطراف قزوین برخلاف خود شهر از مجاری آب

۱- قهوه خانه ها در دوره صفویه مرکز اجتماعات بزرگان و مخصوصاً شعرا و ادبا بوده است

(رجوع شود به جلد چهارم شاردن و بمقدمه دیوان صائب بقلم جناب آقای امیری فیروز کوهی)

کاملاً سیراب و سرشار است ، و بهمین جهت اغنام و احشام ، انواع و اقسام میوه جات و غلات بفرادانی پرورش می یابد و بدست می آید و همچون سیل بطرف شهر جاری میشود . عالی ترین تاکهای ایرانی در این سرزمین است و شاهانی خوانده میشود . دانه های این نوع انگور زرین و شفاف و همچون قرص كوچك زيتون سحر انگیز است . کشمش شاهانی با کفاف و اطراف امپراطوری ایران حمل میشود . شراب شاهانی که قوی ترین مشروب عالم بشمار میرود بسیار عالی و مردافکن و مطبوع میباشد و مثل تمام مشروبات غیر مقطر غلیظ است . خوشه های این انگور عالی از شاخه های جوان زری بدست می آید که مطلقاً از آب محروم میباشد ، و پنج ماه تمام زیر آفتاب سوزان تابستان در اراضی شنزار بدون قطره آبی پرورش می یابد . بعد از انگور چینی ، اغنام و احشام موهارا چرا میکنند و سپس دهقانان ساقه های خشن و زمخت آنرا قطع مینمایند ، و فقط بشاخه های جوانیکه که تقریباً سه پا ارتفاع دارند ابقا میکنند ، و چنانکه ملاحظه میشود این شاخه ها نیز بهیچوجه پیاپی و ستونی برای پرورش احتیاج ندارد . درختان پسته نیز در قزوین خوب بیارمی آید . روزهای تابستان بسیار گرم میباشد و این نتیجه ارتفاع زیاد کوهی است که در شمال آن واقع شده است ولی در مقابل شبهای قزوین باندازه ای خنك و سرد میباشد که انسان اگر لحظه ای پوشاك بتن خود نداشته باشد سرما خواهد خورد . طول این بلده هشتاد و پنج درجه و پنج دقیقه و عرض آن سی و شش درجه و سی و پنج دقیقه میباشد .

اکثر محققین غربی که درباره جغرافیای تاریخی
جغرافیای تاریخی بلاد ایران بتحقیق پرداخته اند، میگویند که
 قزوین، آرساکیه (ارشك آباد، اشك آباد)
 است، و که پیش از استیلای اشکانیان و تسمیه شهر مزبور بنام بانی و مؤسس
 سلسله مزبور، این بلده اروپا (۱) نام داشته است؛ و این شهر همانست که
 یونانیان باستان راگا (۲) خوانده اند و در کتب مقدس، راگ ماد (۳)
 نامیده شده است. بعضی از دانشمندان عقیده دارند که قزوین، همان
 شهر کازیرای (۴) استرابن میباشد. مورخین ایران بنای این بلده را
 چندان قدیم و باستانی نمیدانند. چنانکه در يك کتاب (۵) آمده است،
 شاپور پسر اردشیر بابکان این شهر را بنا نهاده و بنام خویش شاهپور
 خوانده است؛ یونانیان باستان شاپور را ساپورس (۶) گویند. در تاریخ
 دیگر (۷) ایرانی آمده است که بلده شاهپور غیر از قزوین میباشد، و
 شهریکه بدست شاپور بن اردشیر بنا نهاده شده در محل دیگری بوده است
 سه فرسنگ در بالای قزوین بطرف مغرب، یعنی در محل التقای دو رود
 ابهر رود و شاهرود که از الوند کوه سرچشمه میگیرد.
 من از ثقات ایرانی شنیده‌ام که در محل مزبور فی الحقیقة مقدار

۱- Europe، دختر پادشاه فینیقی نیز بنام اروپا بوده است.

۲- Ragéa (ری)

۳- Ragés (ری)

۴- Strabon

۵- Elbejon = Explication (البیرونی؟)

۶- Saporés

۷- Teduiné (قزوینی)

کثیری آثار اطلال باقیه وجود دارد، و تم. ام نویسندگان اتفاق دارند که دوقصبه سیرچای (۱۴) که در آن حدود میباشد، در دوره اردشیر بابکان بنا شده است.

در يك كتاب تاريخی ایرانی که توسط حمدالله (۲) تدوین شده، آمده است که آغاز بنای قزوین، عبارت از قلعه‌ای بوده است که پادشاه مذکور (اردشیر بابکان) بنا نهاده بود و بدین طریق میخواستند که از اقدامات دیلمیان که از الوندکوه پائین آمده سرتاسر این حدود را در معرض تاخت و تاز قرار میداده اند، جلوگیری کنند و قلعه مزبور، در محل همان میدان شاه کنونی قزوین قرار داشته و در دوره عثمان، یکی از خلفای اولیه حضرت محمد علیه السلام، بدست اعراب خراب و ویران شده است، تقریباً تمام مورخین از قلعه مزبور صحبت داشته و گفته اند که پس از تخریب و انهدام آن، قلعه دیگری که بزرگتر از اولی بوده در همان محل از نو بوجود آمد، و بدین طریق قصبه وسیعی پدیدار گشت. موسی الهادی بالله پسر محمد مهدی، خلیفه بغداد در سال صد و هفتاد هجری دستور داد که سور و بارویی برای آن بنا کنند، و در فاصله هزار قدمی قلعه شهر کوچکی بوجود آوردند که بنام وی مدینه موسی خوانده شد. یکی از محلات بزرگ قزوین هنوز هم بدین نام خوانده میشود. مبارك يوزبك (۳) آزاد کرده خلیفه که حاکم این استان و مأمور ایجاد بلده جدید بوده است، يك شهر كوچك دیگری در همان فاصله بوجود آورد

۱- Sartché (علیا و سفلی؟)

۲- Ambdalla، از قرار معلوم مقصود حمدالله مستوفی قزوینی مصنف تریه.

القلوب و تاریخ کزیده و آثار معروف دیگر است.

۳- Moubarec yuzbac

که مبارکیه خوانده شد. ایرانیان بعد ها این بلده را مبارك آباد نامیدند.

هارون الرشید برادر و جانشین موسی الهادی با بنای عمارات عالیّه متعددی در فواصل بلاد ثلاثه مزبور، آنها را بهم متصل ساخت، و ساخلوی بزرگی در آنجا مستقر کرد و سرتاسر شهر را با سور و بارو و استحکامات لازم مجهز نمود. در سال صد و نود هجری بود که برای اجرای این طرحها بکار آغاز کردند. هارون الرشید در نظر داشت که شهر جدید را در مقابل هیرکانیان و دیلمیان مبدل بیابگاه نظامی عظیمی کند، و برای عملی کردن طرحهای جنگی علیه ایبری (گرجستان)، آنجا را مبدل بمرکز و مخزن مهمات و تسلیحات نماید، بعلاوه موقعیت تجارتی خاصی برای بلده نو بنیاد پدید آورد. ولی چون اندکی پس از آغاز اجرای این طرحها، و پیش از اتمام نقشه منظور خلیفه زندگی را بدرود گفت، لذا نظریات مزبور در دوران وی عملی نگشت. در سال دویست و چهل و پنج هجری در دوره سلطنت خلیفه موسی مقتدر بالله که حکومت ایران را از سلف خود غصب کرده بود، ساختمان سور و باروی شهر پایان رسید و آنرا بنام قزین یا قزوین خواندند، باوا و گاهی با با، که بمعنای تنبیه و مجازات میباشد. زیرا معمولا خلیفه بزرگان را که مستوجب تنبیه مینداخت، در قلعه این شهر محبوس میساخت و مجازات میکرد، و بلده جدید الاحداث در حکم تبعید گاهی بشمار میرفت. آسیم یك (۱) نویسندۀ ارمنی نظریه دیگری دارد و میگوید که شهر قزین با سم

پادشاهی بنام قزین خوانده شده است (۱)

در سال سیصد و شصت و چهار هجری که یکقسمت از سور و باروی شهر خراب گشت، صاحب کافی اسمعیل صدر اعظم علی فخرالدوله شاهنشاه ایران، دستور فرمود که قسمتهای مخروبه را تعمیر و آباد کنند. بسال چهارصد و یازده هجری، امیر شریف بوعلی جعفر بتعمیر و مرمت و تجدید بنای قزوین که در نتیجه جنگهای داخلی شهر تقریباً مبدل بویرانهای شده بود همت گماشت؛ و در اثر مساعی جمیله وی بعد از دو سال هیچگونه نشانی از آثار مخروبه سابق، بر جای باقی نماند. در تاریخ قزوین آمده است که دوبار زمین لرزه بطور وحشتناکی شهر را خراب و ویران کرده است. زلزله اولی بسال چهار صد و شصت هجری اتفاق افتاد که تمام دیوارها را نابود و یکسوم عمارات و آبادیها را معدوم ساخت. یکی از شاهزادگان سلجوقی (۲)، سه سال بعد از این حادثه هایلّه بمطامع جوزا خرابیها را تعمیر و مرمت کرد. زمین لرزه ثانوی که بقدر اولی دهشتناک نبوده، در سال پانصد و شصت و دو هجری اتفاق افتاد. در اینموقع محمد پسر عبدالله المکاری فرمانفرمای پارت (عراق عجم) بود، و مرکز حکومت وی در نزدیکیهای قزوین قرار داشت. حاکم مزبور برای مشاهده صدمات حاصله بقزوین شتافت و بتعمیر و مرمت خرابیها همت گماشت. این شخصیت چون تجدید بنای سور و باروی گلین قزوین را بیفایده میدانست، و بعلاوه چنان حصار نا استواری را مطابق شأن و

۱- چنانکه متذکر شدیم باقرب احتمالات قزین (Casbin) همانا از نام طوایف Caspiens یعنی کاسپیها مشتق شده است.

۲- Kehnon (۲)

عظمت شهر نمی یافت ، لذا دستور داد بقایای دیوار ها را نیز خراب ، و با آجر سرخ آنرا از نو بسازند . محیط سور و باروی جدید الاحداث بالغ بر صد هزار و سیصد گام و در هر پانصد گام مجهز ببرجی بوده است . این برج و باروها و آنچه که بعدها بوجود آمده بود در نتیجه هجومهای متعدد و متوالی ترك و تاتار كاملا از بین رفته است ، و چنانكه مذکور افتاد ، اطلال و آثار آن هنوز باقی میباشد .

پس از اینهمه حوادث هولناك ، اینك بیش از سیصد سال است كه قزوین از نعمت صلح و صفا برخوردار میباشد ؛ و موقعیت ممتاز تجارتی این شهر كه ایالات و ولایات جنوبی امپراطوری ایران را با هیركانی (استانهای ساحلی بحر خزر) و ایبری (گرجستان) و ماد (آذربایجان) ارتباط می بخشد ، موجبات فراوانی و وفور نعمت را در آن فراهم آورده است . در سال نهصد و پنجاه و پنج هجری كه شاه طهماسب صفوی از دفاع تبریز در مقابل تهاجمات سلیمان بزرگ (قانونی) نا امید گشت ، پایتخت مملكت را بقزوین انتقال داد . شاهنشاه صفوی این شهر را برای استراحت در تمام فصول سال مناسب یافت ؛ معمولا زمستان را در قزوین میگذرانید و هنگام تابستان به ییلاقانی كه در سه یا چهار فرسخی قزوین ، در دامنه الوندكوه واقع است ، میرفت و از آب و هوای خنك و خوب ، و مناظر مصفا و زیبای آنحدود استفاده میکرد و فصل گرما را در خرگاههای صحرایی با كمال خوشی و خرمی پایان میرسانید . جانشینان شاه طهماسب نیز زندگی خود را طبق سیره معمول پدر ، در قزوین گذراندند . ولی شاه عباس بزرگ در نخستین سال سلطنت خود ، پایتخت را باصفهان انتقال داد . برای این نقل و انتقال علل و موجبات متعددی میشمارند : بعضیها

معتقدند که شاهنشاه بزرگ صفوی آب و هوای قزوین را خوب نیافت ، و برخی دیگر مدعی هستند که ستاره شناسان برای سلطان خبر دادند که در صورت اقامت در قزوین ممکن است در معرض عوارض و حوادث متعدد و سهمگین قرار بگیرد . عده ای هم میگویند که چون شاه عباس بزرگ مایل بود آثار جاویدانی از خود بیادگار بگذارد ، و برای اجرای این منظور احداث و ایجاد عمارات عالیه و ابنیه شامخه را در شهر جدیدی بهتر امکان پذیر می یافت . ولی بطوری که من شنیده ام ، و بیشتر معقول و منطقی بنظر میآید ، آنست که شاهنشاه بزرگ بیکی از رجال محرم و معتمد خویش اظهار داشته است که برای اجرای منویات تاریخی خود و توسعه دایره جهانگیری و جهانگشایی خویش در جانب مشرق و جنوب امپراتوری ایران ، قزوین را ترك گفته و پایتخت را باصفهان برده است ، تا بدین ترتیب در انجام طرحهای خویش که پیروزمندانه با کمال افتخار همه آنها را به مرحله اجرا گذارد ، بهتر توفیق حاصل کند .

بهر صورت ، قزوین پس از اینکه مرکزیت سیاسی خویش را از دست داد ، بالطبع جاه و جلال يك دربار بزرگ نیز آنرا ترك گفت . جانشینان شاه عباس گاهگاهی یکی دو سال در این شهر اقامت گزیده اند . شاهنشاه فقید (۱) نیز در نظر داشت که بصوب قزوین عزیمت کند ، ولی اجل امان نداد .

شهر با تقدیم تحف و هدایا ، و تمنی و تقاضی موافقت شاهنشاه فقید را بمسافرت بقزوین جلب کرده بود ؛ و هنگامیکه از حرکت موکب

همایونی از اصفهان اطلاع یافتند، بمأموری که این خبر خوش را باهالی رسانیده بود، سیصد تومان موشدولوق (مژدگانی) دادند، این مبلغ معادل هزار و سیصد پیستول است. مهمترین عایدی اقامت دربار درقزوین برای اهالی، مصرف و فروش مقادیر کثیری خواربار و ارزاق خواهد بود که در بلده مذکور فوق العاده فراوان است، و بعلت عدم احتیاج ایالات و ولایات دیگر، بجایی صادر نمیشود.

علاوه بر مزایای متعدد مذکور برای شهر قزوین، علت عمده دیگر شهرت آن ظهور نویسندگان و دانشمندان بزرگ و معروف ازبلده مزبور میباشد از جمله لقمان که مصنف تمثیلات و افسانه‌های حکیمانه و معروفی است که بسیار بآثار ازوپ شباهت دارد، و محققین دانشمند عقیده دارند که مجموعه این داستانهای پرمغز کتاب واحدی میباشد. حاکم قزوین عنوان ولقب داروغه دارد؛ و معمولاً در هر دو سال حکام تغییر مییابند، عایدی داروغه قزوین سالیانه ششصد تومان است که معادل نه هزار اکومیباشد. در اسناد و اوراق قضایی این شهر را بعنوان دارالسلطنه مینویسند، زیرا چنانکه معلوم است سلاطین سابق در سده های پانزده و شانزده میلادی از قزوین بر امپراطوری ایران حکمرانی میکردند. جمال آباد نیز از عناوین دارالسلطنه قزوین بشمار میرود.

در کیاره که قصبه پانصد خانه باغچه‌ایست، توقف

علل بنای دژهای
موقتی کردیم. در وسط آبادی، قلعه نیمه مخروبه‌ای

وجود دارد که از خشت خام بر سطح تپه‌ای بنا شده

است این دژ از بقایای قلاعی است که در سده سیزدهم (میلادی) ویران

گشته است. تهاجمات در عصر مزبور بسیار سریع و متوالی، و جنگهای داخلی فوق العاده شدید و طولانی بود بطوریکه مردم مجبور بودند بهر طریقی که ممکن باشد، در مقابل هر گونه مهاجمی خود را حراست و وصیانت کنند. امثال و نظایر این قبیل قلاع تقریباً در تمام آبادیها و قصبات حوزه قزوین در هر گوشه و کناری مشاهده میشود.

در دهم، فقط چهار فرسخ راه رفتیم، مسیر ما مسطح
 تعریف و توصیف
 طرز مسافرت در
 مشرق زمین
 و مصفا و مثل روزهای پیش مدام در استقامت
 جنوب بود. روش حرکت و مسافرت ما بعد از
 خروج از میانه که در سرحدات ماد (آذربایجان)
 واقع است، چنین بود: همیشه شامگاهان، یکی دو ساعت مانده بغروب
 و یا کمتر و بیشتر، بر حسب موقعیت منزل راهی که میبایستی بپیمائیم،
 حرکت میکردیم. در حدود نیمه شب، فواصل پنج یا شش فرسنگی را
 طی میکردیم، و بطور کلی در طول تمام شب تقریباً هشت یا نه فرسنگ راه
 میپیمودیم. معمولاً در مشرق زمین همیشه مسافرتین برای حفاظت و حراست
 خویش از صدمات آفتاب، در ساعات مناسب و مساعد شب حرکت می-
 کنند؛ و بدین طریق همه کاروانیان و همه چهارپایان از آفت حرارت مصون
 میمانند. در اوقات شب آدمی میتواند با کمال سرعت و سهولت طی طریق
 کند، نوکران نیز بعضی اوقات بدون زحمت با پای پیاده جاده ها را گزر
 مینمایند؛ حتی آقایان هم از پیاده رویهای اندک لذت میبرند، و بدین طریق
 هم از حمله خواب جلوگیری میکنند و هم در مقابل برودت خفیف هوا
 گرم میشوند. بدین ترتیب اسبها نیز آسایش و آرامشی احساس میکنند.

مسافرین پس از ورود بمنزل جدید، برختخواب میروند و از ساعات روز برای جبران بیخوابیهای شب استفاده مینمایند. یکی دیگر از فواید کثیر مسافرت در ساعات شب آنستکه، چهارپایان از هرگونه آسیب گرما و مزاحمت مگسها مصون میمانند و هنگام حرارت آفتاب بااستراحت می-پردازند، نوکران نیز با استفاده از روشنایی بهتر میتوانند از آنها مواظبت بعمل آورند. بعلاوه در اوقات روز تهیه خواربار و ارزاق لازم برای مسافرین و چهارپایان بسهولت تمام میسر میگردد. کاروانسرا داران که تمام شب را در بستر استراحت بسر برده اند، در ساعات روز آماده هرگونه خدمت میباشند. مهتران پس از ورود بمنزل تازه ابتدا اسبانرا گردش میدهند، و سپس آنها را باصطبل برده، تسمه و بندهایشانرا باز میکنند؛ و بعد از یکی دو ساعت خورد و خوراک برایشان میدهند، و بالاخره خود ستورداران نیز بااستراحت مشغول شده، بخواب میروند. در حدود ساعت نه یا ده همه کاروانیان بیدار میشوند و ناشتا میخورند. آنگاه مهتران مشغول مواظبت و پرستاری اسبان میگردند؛ آشپزها نیز بت تهیه غذا و خوراک مشغول میشوند. آقایان هم پس از صرف صبحانه یا سرگرم کاری میگردند و یا باز هم بااستراحت میپردازند. در ساعت چهار باسبها جو سفید میدهند، زیرا در مشرق زمین اسبان بهیچوجه از جـ و سیاه تغذیه نمیکند، و سپس آنها را زین و یراق می نهند.

در همین ساعت آقایان نیز ناهار صرف میکنند. هنگامیکه ارباب مشغول خوردن خوراک است، آشپزها بتنظیف ظروف آلات طباطخی می-پردازند، و نوکران نیز بیستن مفرش مشغول میگردند. مفرش بمنزله

صندوقی است که میتوان البسه و رختخواب را در آن نهاد و با کمال دقت و نظافت آنها را حفظ کرد و همراه برد. آنگاه خدمه بخوردن غذا مشغول میگرددند، و آقایان در این مدت لباس و کفش خود را میپوشند، پس از صرف نهار از طرف نوکران که در میان آسیائیان، برق آسانجام میگیرد، آشپز سفره را جمع آوری کرده، لوازم مربوطه را جمع و جور مینماید؛ مهتران نیز برای بستن بند و تسمه وزین مرکوبها میشتابند، و خدمه دیگر بجمع آوری مفروشات و انجام کارهای مربوطه میپردازند، پس از انجام امور مزبور، بارها بسته میشود و کاروان بحرکت درمیآید. کسانی که از دیدار مشرق زمین محروم مانده اند، مشکل است که سهولت مسافرت در ممالك شرقی را پیش چشم خود تصور و تجسم نمایند. البته سیر و سیاحت باتمام لوازم زندگی کار بزرگ و مشکلی است و بمنزله نقل و انتقال يك خانه میماند. ولی چون کارها و وظایف در میان خدمه بطور مرتب تقسیم شده، لذا هر کس بسهولت تمام امور محوله را انجام میدهد. چون ممکن است در مهمانخانه های شرقی یعنی قهوه خانه ها لوازم و مایحتاج زندگی چنانکه باید و شاید فراهم نباشد، لذا میتوان برای نقل و انتقال مشروبات و مأكولات گوناگون بسهولت تمام از یخدانها استفاده کرد. یخدان صندوقهای چوبی است که مربع شکل (مکعب یا مکعب مستطیل) میباشد قطرش بالغ بر هیجده شست (هر شست ۰.۲۷ متر) و عمق آن به بیست تا بیست و دو شست میرسد. جوانب خارجی یخدان را با نمک یا ماهوت مستور ساخته، و سطوح داخلی آنرا نیز چرم میگیرند. معمولاً جفت این قبیل صندوقهای اغذیه و اشربه را مثل همین بترك مرکوب چنان

تعبیه میکنند که هیچگونه مزاحمتی برای راکب بوجود نیاید. در يك طرف معمولاً سفره و لوازم خورد و خوراك را مینهند، و در طرف دیگر شربت و قهوه و مشروبات و ینج و مایحتاج دیگر را میگذارند. و چون معمولاً آب خنك و آشامیدنی در طول تمام راه پیدا نمیشود، یخداندار، یکی دیگر از این محفظه های یخچالی را که درازتر است، در زیر شکم مرکب تعبیه کرده است که شب و روز میتوان از آب مطبوع و گوارای محفوظ در آن، استفاده نمود.

ما در سگز آباد رحل اقامت افکندیم (۱) که مثل
تعریف - سگز آباد
 کیاره قصبه بزرگی میباشد و در وسط دشت زیبا
 و مصفایی واقع شده است که عده کثیری آبادی در گوشه و کنار آن دیده
 میشود. در سگز آباد و کیاره کاروانسرای وجود ندارد، ولی در هر دو
 قصبه پانزده تا بیست باب خانه باغچه بزرگ وجود دارد که صاحبانشان
 درب آنها را بروی عابرین و واردین باز گذاشته اند، و برای سکونت و
 استراحت مسافرین تخصیص داده اند، و بسیار نظایف و تمیزتر از
 کاروانسراها میباشد. وسایل استراحت مسافرین در این منازل کاملاً
 آماده میباشد و خیلی خوب و عالی است، ولی توقف در آنها برای عابرین
 بسیار گران تمام میشود. زیرا چنانکه معلوم است حسب المعمول میزبان
 از گرفتن کرایه و پول اجاره امتناع میورزد و جرئت ندارد که چنین چیزی
 مطالبه کند، ولی در مقابل از بابت فروش علیق و ارزاقی که برای مسافرین

۱- Segs - abad، شاردن این اسم را معنی کرده میگوید: یعنی مسکن سگها و (جانور معروف). ولی مترجم و نویسنده این سطور سگز آباد را مثل سگستان، سچستان یا سچستان میدانند، که مسکن قومی از سگایه باشد.

تهیه میکنند، وجوه سنگینی اخذ میکند، زیرا برخلاف کاروانسرا که برای اجناس قیمت معین و مقطوعی وجود دارد، در اینجا متصدیان بمیل و اراده خود هر چه میخواهند از مشتریان میگیرند.

در یازدهم، هشت فرسخ راه پیمودیم. دو فرسنگ
میدان جنگ اشکانیان
اولیه را از میان ارتفاعات و تپه‌ها طی کردیم، و راه
ورومیان

در این قسمت پست و بلند و ناهموار بود، ولی مابقی عبارت از يك دشت سبز و خرمی بود که سرتاسر آنرا دهات آباد مستور ساخته، و اکناف و اطرافش پوشیده از مزارع مصفایی بود؛ حکایت میکنند که جنگ میتريدات (مهرداد اشکانی) و لوکولوس درهمین محل بوقوع پیوسته است، و شکست کراسوس در تاریخ روم سخت مشهور می- باشد (۱). ما در يك کاروانسرای بنام کیخسرو که یکی از عمارات عالیه و ابنیه جاویدان ایران است، رحل اقامت افکندیم (۲). از ملحقات این مهمانخانه دو دستگاه باغ و دو بنای آب‌انبار، يك گرمابه و يك آب چشمه بخصوص شایان توجه است. این بنای عالی از آثار خیریه ملکه شاه عباس کبیر میباشد. بانوی بانوان ایران به-رای حفاظت و حراست این کاروانسرای بزرگ، و تنظیف و تدارك آن برای عابرين و مسافرين موقوفه‌ای نیز معین کرده که هزار لیره فرانسوی عایدی آنست و برای مخارج چهار نفر

۱- یعنی جهانگیران رومی برای اولین بار درهمین محل با مقاومت دلاورانه ایران اشکانی مواجه شده، خائناً خاسراً برای همیشه خاور را وداع گفتند. برای شرح این شکستهای تاریخی رومیای مراجعه فرمائید به پلوتارک، که بهتر از همه داستان جنگهای مزبور را سروده است.

۲- Koskeirnu، اگر چه برخلاف ترکان عثمانی، صفویه القاب و عناوین پارسی اختیار و انتخاب نمیکرده اند. (رجوع فرمائید بجلد سوم تاریخ ادبیات ایران تصنیف پراون، ولی از طرز تحریر و ضبط کلمه Keikorrou کیخسرو مینماید).

خدمتکار دائم کاروانسرا تخصیص داده شده است. ولی چون عایدات موقوفه مربوطه از طرف متولیان حیف و میل میشود، لذا در تنظیف این کاروانسرا چنانکه باید و شاید اهتمام بعمل نمیآید، بطوریکه در گوشه و کنار آن آثار کثافت مشهود و علایم خرابی نمایان میباشد. از قراریکه میگویند برای بنای این عمارت چهار هزار تومان پول خرج شده است که معادل صد و هشتاد هزار لیره میباشد. در گوشه و کنار امپراطوری ایران پلها و راهها، و بیمارستانها و کاروانسراهایی دیده میشود، که از داد و دهش این زن نیکوکار بوجود آمده است. این ابنیه و عمارات عام المنفعه بانوی مزبور را در نظر مردم معزز و محترم ساخته است؛ و اگر بقول عامه اعتماد کنیم، برای احداث آثار نیکوی مذکور مبلغ صد هزار تومان از طرف این بانو خرج شده است که معادل چهار میلیون و نیم لیره میباشد (۱) این زن نامدار زینب بیگم (۲) نام داشته است.

در دوازدهم، هشت فرسنگ راه رفتیم که سه اولیه تعریف و توصیف ساوه آن دردشت و دمن سبز و خرمی بود که کیخسرو در آن واقع است، ولی پنج بقیه را در یک منطقه مخصوص، که راهها اندکی در آن پست و بلند و ناهموار است، سیر کردیم. دو ساعت بطلوع آفتاب مانده بود که به ساوه وارد شدیم، و در حومه شهر که مشرف بر جاده مرکز است، رحل اقامت افکندیم.

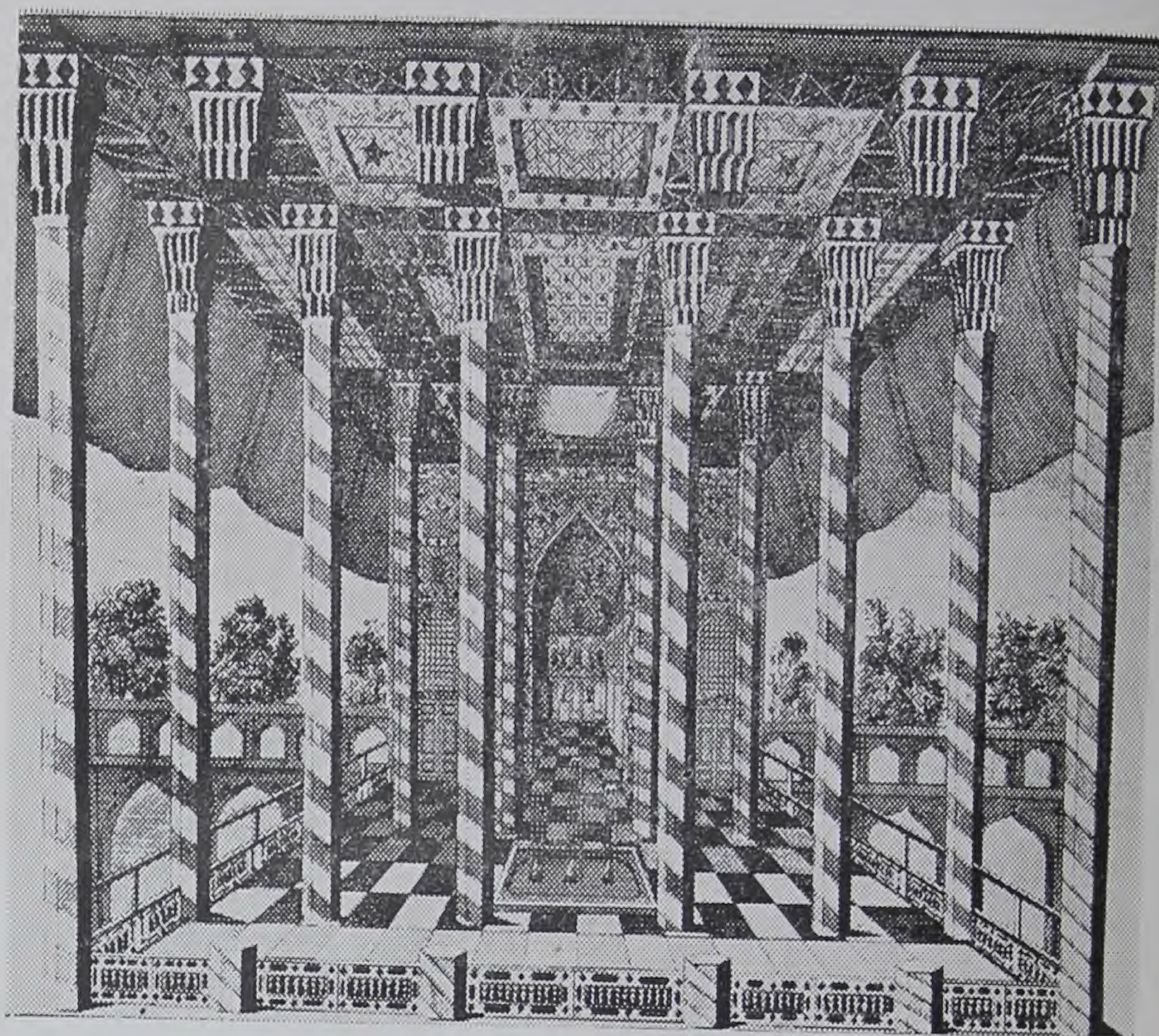
ساوه شهر بزرگی است که در یک صحرای شن زار و خشک واقع شده و از الوند کوه مشهود و مرئی میباشد. محیط این بلده بالغ بر دو

۱- علی الظاهر مقصود لیره فرانسوی است، نه لیره استرلینگ و لیره فرانسوی معادل فرانک قدیم میباشد.

۲- Heinab Begum ؟ زینب بیگم ؟

میل است ، و دور تا دور آنرا دیواری کشیده اند ولی بهیچوجه کثیر النفوس
 نمیباشد ، بطوریکه باستثنای مرکز شهر ، بقیه محلات مخزوبه و غیر
 مسکون است . سور و باروی شهر نیز چندان خوب نگهداری نمیشود و
 هیچگونه آثار شایان توجهی در اطراف و اکناف مشاهده نمیگردد . ولی
 بطوریکه از بقایا و اطلال آثار و ابنیه گذشته استنباط میشود ، ساوه در
 گذشته بلده خوبی بوده است . يك رودخانه كوچك و مقدار كثیری آب
 چشمه مجاری و میاه شهر را تشکیل میدهد . اراضی این بلده بطور کلی
 خشك و شنزار است ، چنانکه تمام محصولات فقط بنیروی کار و کوشش
 و بتدبیر و هنر و صنعت بدست می آید . باوجود همه اینها باغات و بساتین
 بزرگی در ساوه دیده میشود . آب و هوای این شهر بسیار گرم و ناسالم
 میباشد ؛ عرض جغرافیایی آن سی و پنج درجه و پنجاه دقیقه ، و طولش
 هشتاد و پنج درجه است . داروغه ای حا کم شهر بشمار میرود .

مورخین ایرانی در این عقیده متفق القولند که سرتاسر صحرای
 ساوه در عهد گذشته باطلاق و مرداب و برکه پر نمکی بوده است ، یعنی
 درست شبیه منطقه ای که دریای نمك نام دارد ، و در قسمت شرقی ساوه ،
 بفاصله بیست فرسنگی واقع میباشد ، و راه اصفهان به هیرکانی (ایالات
 ولایات ساحلی خزر) ، درسی فرسخی از آنجا میگذرد . اما تاریخ نویسان
 مزبور در تعیین تاریخ خشك شدن این بلده وحدت نظر ندارند . بعضی
 داستان افسانه آمیزی بیان کرده مدعی هستند که در شب تولد حضرت
 محمد علیه السلام این معجزه بوقوع پیوسته است ؛ و برخی نیز میگویند
 که حضرت علی علیه السلام ، داماد حضرت رسول اکرم بطور معجز آسایی چشمه
 های آب را در آن سر زمین پدید آورده است ؛ این عده اخیر اضافه

کاخ شاهی در اصفهان

DATE LABEL

[illegible]

میکنند که آنحضرت این معجزه را بدون اینکه شخصاً بساوه تشریف
 بیاورد ، انجام داده و با يك كلمه تنها این عمل خارق العاده بمنصه ظهور
 رسیده است ؛ و چون مردم قم در مقابل پدرزن حضرت رسول (ابوبکر)
 از ولی بر حق طرفداری میکردند ، لذا آنحضرت این معجزه را بخاطر
 آنان انجام داده است ، این مورخان همچنین حکایت میکنند که قمیان
 برای مؤبد و مخلد ساختن آثار این عمل خارق العاده ، شهری بجای دریای
 نمکزار خشك شده بنا کردند ، و نخستین سنك بلده جدید بطالع جوزا
 گذارده شده است . مردمان شمالی (مهاجمین ترك و تاتار) ساوه را در
 سده چهارم هجری ویران کردند . چهل سال بعد ، خواجه سدیدالدین (۱)
 پسر ملك شرف الدین ساوجی در تجدید بنای ساوه اقدام و اهتمام ورزید ،
 بطوریکه وسعت شهر جدید بزرگتر از بلده پیشین گشت ، و سور و
 بارویی نیز بدور آن کشیده ، باسنك و آجر سرخ مفروش ساخت .
 چندی بعد ، خواجه شمس الدین بتوسعه ساوه از ناحیه شمال همت گماشت
 و ده چشمه آب پدید آورد و در شهر جاری ساخت ، و مسجد بزرگی در
 جانب غربی بلده بنا کرد ، و در ایجاد این معبد طرح مسجد سید اسحاق
 یسر امام موسی کاظم علیه السلام را که قرنهای پیش در آنحدود ساخته شده
 بود ، تقلید کرد . درست در جوار همین مسجد ، يك مقبره بسیار باشکوه
 و عالی وجود دارد که مدفن برخوردار بيك ، خداوند توپخانه ایران است ؛
 این مرد بزرگ دهسال پیش از بیماری استسقا درگذشت .

تحقیقات و تتبعات
در باره ری

در چهار فرسنگی ساوه، روبروی آن در جانب
غربی زیارتگاه مشهوری وجود دارد که مورد توجه

ایرانیان پرهیز کار میباشد. مردم این مزار را
متعلق به شموعیل یعنی ساموئل پیغمبر میدانند، و عقیده دارند که رسول
مزبور در آن مدفون است. مزار مذکور ضریح بسیار عالی دارد، و در
وسط مسجدی واقع شده است. در طرف شرقی ساوه، یعنی درست در
نقطه مقابل این مقبره، بفاصله نه فرسخی شهر، موازی با آن، در گوشه و کنار
اطلال و آثار باقیه شهر معروف ری، بزرگترین بلاد آسیا مشاهده میشود.

تعریفات فوق العاده حیرت آوری که از ری میکنند، باور
کردنی نمیباشد، ولی باوجود این، مورد تصدیق تمام تاریخنویسان است،
بعلاوه عده ای نیز با مشاهدات عینی خود آنها را تأیید میکنند. در علم
معرفه البلدان ایرانی آمده است که در دوره خلافت مهدی بالله ابو محمد
دوانیقی که در سده نهم میلادی (قرن سوم هجری) میزیسته، بلده ری به
نود و شش بخش و ناحیه قسمت میشده است، و در هر يك از این بخشها چهل
و شش خیابان و در هر خیابانی چهارصد باب خانه باغچه و ده باب مسجد
وجود داشته است. شش هزار و چهارصد باب مدرسه، شانزده هزار و ششصد
باب گرمابه، پانزده هزار مناره مسجد، دوازده هزار آسیاب، هزار و
هفتصد رشته آب چشمه، سیزده هزار باب کاروانسرا آبادی این سواد اعظم را
تشکیل میداده است. من جرئت نمیورزیدم که (۱) شماره منازل و خانه
های مسکونی شهر را ذکر کنم، زیرا تعداد نفوس این بلده را فقط بالغ

۱- چنانکه از تاریخ جهانگشای جوینی مستفاد میشود، شهرهای معمولی خراسان پیش

از استیلای مغول، هر يك دوسه میلیون نفوس داشته است.

بر نیمه این شماره میتوانم باور کنم؛ با وجود این علمای جغرافی اروپایی در اینمورد بدعاوی نویسندگان شرقی اعتماد میکنند. مورخین عرب نیز تأیید میکنند که در سده سوم هجری، یعنی درست در دوره مورد بحث، ری پر جمعیت ترین بلده آسیا بوده است؛ و مدعی هستند که در روی زمین غیر از بابل، هیچ شهری از لحاظ کثرت نفوس و یا از جهت ثروت و مکنّت، اینقدر معظم و معتبر نبوده است. بهمین جهات در کتب تاریخی القاب و عناوین عالیه برای بلده ری مشاهده میشود: ام البلاد، باب الابواب الارض، سوق العالم، بلدة البلاد. دامستان بنای ری نیز شایان توجه میباشد. مورخین مجوس (۱) مدعی هستند که شیت نبیره نوح علیه السلام آنرا بنا کرده است و نخستین سنك بنا را بطالع عقرب نهاده است. عقیده عموم بر آنست که هوشنك پیشدادی بنای ری را پدید آورده است. مورخین شرقی نخستین سلسله سلاطین ایران را پیشدادیان می نامند و این پادشاهان را فرمانروایان اولیه و واضع قوانین ابتدایی میدانند و آنها را بصفت دادگستری موصوف و ممتاز میدانند. هوشنك دومین پادشاه این سلسله بوده است (۲). منوچهر پنجمین پادشاه پیشدادی، بعد از هوشنك بتوسعه ری همت گماشت. عظمت و ابهت اولیه این شهر تا استیلای اسلام همچنان باقی بود، ولی فاتحین عرب آنرا ویران و خراب کردند، منصور، مهدی بالله سومین خلیفه بابل (بغداد) بتجدید بنای ری و توسعه و آبادی آن اهتمام خاصی مبذول داشت، بطوریکه از حیث عظمت و کثرت نفوس بر دوره

سابق پیشی و بیشی یافت؛ و در دورهٔ اخلاف و جانشینان وی (سده سوم هجری) بلده ری باوج عظمت خود رسید (۱). آخرین خرابی این شهر در نتیجهٔ جنگهای داخلی، در دوره استیلای تاتار در پارت (عراق عجم) وقوع یافت. در آن عهد مذهب اسلام مثل همیشه منشعب بچندین شعبه بود: ایرانیان شیعه (علی) بودند، ولی ترکها پیرو سنت (پیغمبر اسلام) بشمار میرفتند، و این دو قوم برای تقسیم کشور مابین خود مشغول پیکار بودند. جنـك شیعیان و سنیان شصت سال طول کشید؛ بالاخره چون شیعه (در اواخر دیـالمه) در نتیجه مساعدت اقوام سنی مذهب تاتار كوچك بسنیان ترك، از پا درآمد، پیروان سنت پیروزی یافتند و بنوبه خود بدو فرقه شافعی و حنفی منقسم گشتند و قاطبهٔ سنیان مسلمان امروزه از مریدان این دو فرقه تشکیل شده است. این جنگهای داخلی بـا تهاجمات تاتار (مغول) دست بهم داده، بلده معظم و مشهوری را در پایان سدهٔ ششم هجری مبدل بویرانه و محکوم بنابودی کرد شصت سال بعد، فخرالدین سلطان پارت (عراق عجم) که بـا غازان خان تاتار، شاهنشاه ایران بمصالحه گرائیده بود، در تجدید و تعمیر بنای شهر ویران ری اهتمام بسیار ورزید، ولی باوجود این در آرزوی خود توفیق نیافت و بمقصد نرسید. بطلامیوس ری را راگیا (۲) می نامد، نویسندگان یونان باستان نیز این شهر را بنامی میخوانند که علی الظاهر از کلمه ری اشتقاق یافته است.

۱- مثل معروف تركت الرأى بالرى، که مربوط به ابومسلم خراسانی میباشد، در دورهٔ اعتلای ری بعد از اسلام یعنی قرنهای دوم و سوم هجری پدید آمده است.

عرض جغرافیایی ری سی و پنج درجه و سی و پنج دقیقه است ، طول آن هفتاد و شش درجه و بیست دقیقه میباشد . اراضی این شهر بسیار خوب و حاصلخیز است ، بطوریکه همه گونه میوه جات و محصولات خوب در آن بدست می آید . اما آب و هوایش تبخیز و ناسالم می باشد ، پوست انسان را زرد و آدمی را دچار تب میکند ، ولی با وجود همه اینها مردم میگویند که اهالی این منطقه بهمان میزان ساکنان مناطق و نواحی دیگر عمر میکنند . این موضوع خیلی حیرت آور است ، و چنانکه این شعر فارسی نیز حاکی از حقیقت مذکور میباشد :

دیدم سحر گهی، ملك الموت را که پای بی کفش میگریخت ز دست و پای ری
گفتم تو نیز، گفت چوری دست بر گشاد بویحیی ضعیف چه باشد بی پای ری
علما و دانشمندان متعددی از سرزمین ری برخاسته است ؛ و طی
قرون متوالی گوهرهای گرانبهایی که از مفاخر مشرق بشمار میروند ،
در آغوش آن نهفته است و حکایت میکنند که در دوره عظمت و آبادی
ری ، تمام شبها تا صبحگاهان بسیاری از مساجد کوچک شهر با صد
شعله چراغ فلزی گوناگون روشن بود ، و پانصد شعله نیز بمسجد های
بزرگتر اختصاص داشت .

در سیزدهم . دريك سرزمین سبز و خرم و مسطح

در جعفر آباد

شش فرسنگ طی طریق کردیم . در این منطقه راه

بعلت وجود نهر مارپیچی و تلاقی مجاری متعدد فرعی که برای آبیاری
اراضی احداث شده است ، مارپیچ بود . ما از يك پل بزرگ و پلهای
متعدد کوچکی عبور کردیم ، و در يك کاروانسرای بزرگی که در دشت
همواری بنا شده است رحل اقامت افکندیم ؛ در حوالی آن چهار باب

کاروانسرای کوچک دیگری نیز دیده میشد. مهمانخانه‌ای (کاروانسرا) که ما برای اقامت خود اختیار کردیم، جعفر آباد نام داشت، و بنام جعفر یکی از اعیان بزرگ ایران که کاروانسراهای این حدود را برای اولین بار وی بنا کرده است، خوانده میشود.

در چهاردهم. پنج فرسنگ در دشت و دمن مذکور
داستان کوه طلسم
و شاه عباس کبیر
راه پیمودیم. در نیمه راه در طول جبل کوچکی
که طلسم کوه خوانده میشد، طی طریق کردیم.

این کوهستان خصوصیت بسیار شایان توجهی دارد که تا کنون من نتوانسته‌ام بحقیقت آن ایمان آورم. توضیح آنکه هنگامیکه کسی باین کوه نزدیک میشود، کوهستان در نظر وی بتدریج بشکلهای مختلف و صور گوناگون و ارتفاع و عظمت متنوعی نمودار میگردد. قلعه طلسم کوه که ذروه آن مدام در مقابل ناظر قرار دارد، میگویند که همیشه در جبهه نظر ناظر و بمیزانیکه وی برای تماشای آن میچرخد، رأس قلعه نیز بطرف اومی-گردد و میچرخد. بعقیده من، این افسون طبیعت معلول و مولود مناظر و مرایای متنوعی است که از طرف بینندگان بطرف آن معطوف میشود؛ در این مورد، طبیعت در حقیقت بمنزله صفحات نقاشی بسیار عالی میباشد، که بر حسب توجه ناظرین بتابلوی منظور از نقطه نظرهای مختلف، بشکلهای متنوع و صور گوناگونی تجلی و خودنمایی میکند. رنگ کوه طلسم نزدیک بسیاهی و جنس خاک آن همانند باسعیر جبال آتشفشانی میباشد. از نزدیک زوایا و خفایای بیشماری در این کوهستان مشاهده میشود که بدست بشر بوجود آمده است. بسیاری از اهالی مدعی بودند

که کوه طلسم آتشفشانی میباشد ، ولی من کسی را پیدا نکردم که آتشفشانیدن
 آنرا دیده و یا شنیده باشد . از موهومات منتشره در میان عامه آنست که
 کسانی که در صدد صعود باین کوهستان بر آیند ، ناپدید میگردند ، و
 مثل آنکه در آب دریا فرو روند ، در میان خاک کشیده میشوند ؛ و حکایت
 میکنند که يك روز شاه عباس کبیر دستور فرمود که یکی از نوکران بـ
 فانوس افروخته ای در دوش ، بقله کوه طلسم صعود کند ؛ اما فی الفور فانوس
 خاموش گشت ، و نوکر ناپدید شد . هنگام حرکت به قم ، این کوهستان
 در سمت یسار جاده دیده میشود .

از دور که بقم نزدیک میشدیم ، در هر گوشه و کنار
 چهار صد و چهل و چهار امامزاده
 با مقابر کوچک و مساجد محقری که مدفن نوادگان
 و نبیرگان حضرت علی علیه السلام میباشد ، مواجه
 میگشتیم . ایرانیان نخستین سلسله اولاد این خلیفه را امامزاده ، میخوانند
 که بمنزله فرزندان حواریون مسیحی میباشد . امامزادگان در نظر
 ایرانیان قدیسین بشمار میروند . عده کثیر و بیشماري از آل علی علیه -
 السلام در ایران مدفون میباشد . مقابر امامزادگان در حوالی قم بالغ بر
 چهار صد و چهل و چهار است .

راه آنروزما در این شهر ، در ساعت ده شب پایان یافت ، اما
 ناگهان يك حادثه هایلای پیش آمد کرد ، بیم از دست دادن حیات برایم
 میرفت . من از مرکوب خویش در دم درب کاروانسرا پیاده شده و عنان
 اسبم را در دست خود داشتم و منتظر بودم که مهترم بیاید آنرا از من
 بگیرد . در این هنگام مرکوب دیگری که در مقابل قرار داشت ، و من

آنرا نمیدیدم ، از تماس من با دم خویش بغضب آمده با دو پای خود ضربتی بشکم من وارد آورد ؛ و اگر اندکی دورتر بودم لگد با ضربت مستقیم مرا حتماً از پا در آورده بود . سرو گردن مر کوب من مرا نگهداشت بطوریکه بزمین نیفتادم ، ولی بیش از یک ربع ساعت نزدیک بخفکان بودم و قدرت تنفس نداشتم . ولی عنایت الهی که همیشه شامل حال من بوده است ، مرا از این ضربت مهلك نجات بخشید . مع هذا شش هفته درد این لگد را کشیدم ، اما طوری نبود که مانع کار و زندگی ام بشود ، و تقریباً بترتیب عادی مشغول امور خویش بودم .

تعریف و توصیف قم قم شهر بزرگی است که در دشت وسیعی در طول يك رودخانه و در مقابل کوه بلندی که نیم ساعت راه با آن فاصله دارد ، واقع شده است . هیأت این بلده مربع مستطیل میباشد ، که از طرف مشرق بسوی مغرب گسترده شده است و وضع آن در تصویر مربوطه از نظر قارئین میگذرد . بطوریکه مردم محل میگویند ، این شهر دارای پانزده هزار باب خانه باغچه است والعهدۃ علی الراوی ، چون من شخصاً بشماره آنها اقدام نکرده ام . اکناف و اطراف قم را باغها و بساتین احاطه کرده است ، بعلاوه باغات بزرگی نیز در آنطرف رودخانه دیده میشود . در یکی از باغهای مصفاى این حدود ، مقبره رستم خان از سلسله سلاطین گرجستان مشاهده میشود ؛ این پادشاه برای نیل بسلطنت آن سامان بآئین اسلام گروید . این باغ باشکوه از گردشگاههای عادی اهالی قم بشمار میرود . دو دیواره عالی در لابه رودخانه بطول نهر و بدرازای خود شهر وجود دارد ، و در منتهی -

الیه شرقی رودخانه پل بسیار باشکوهی بنا شده است . همچنین بازارهای بزرگ و خوبی وجود دارد که خرید و فروش عمده و خرده در آنها انجام میگردد ؛ ولی با وجود این قم موقعیت عمده تجارتی ندارد . صادرات مهم شهر عبارتست از میوه جات تر و خشک ، بخصوص انار ، و صابون بسیار ، تیغه های شمشیر ، و ظروف سفال سفید و لعابدار . عالیترین صابون و بهترین تیغه شمشیر در سرتاسر ایران مخصوص صنعتگران شهر قم است . کوزه های قم بخصوص از این جهت جالب توجه و مورد نظر طالبین میباشد ، که در ایام تابستان آب آشامیدنی در این ظروف بسرعت اعجاز آوری خنک و مطبوع و خوردنی میشود ؛ و این در نتیجه تخلخل و ترشح مدام آنها است .

کسانی که طالب آب مطبوع و خنک میباشدند ، از يك کوزه حد اکثر بیش از پنج یا شش روز استفاده نمیکند . معمولا برای دفع رایحه گل ابتدا کوزه را با گلاب میشویند ، آنگاه آنرا از آب پر ساخته ، پارچه سفید تری بدورش پیچیده در هوای آزاد آویزان میکنند . یک ربع آب کوزه درشش ساعت اولیه به بیرون تراوش میکند ، ولی سپس کمتر ترشح میشود بطوریکه روز بروز منافذ کوزه با کثافات (آهک و خاك و اجرام دیگر شیمیایی) گرفته میشود و خلل و فرج آن بطور کلی مسدود میگردد . در اینموقع دیگر این قبیل ظروف فاقد صلاحیت میگردد و بعلت عدم ترشح آب در آنها میکنند و بایستی تازه اشرا گرفت . برای تهیه آب آشامیدنی در قم ، مردم از منابع تحت الارضی که با چهل یا پنجاه پله بزرگ با عمق زمین هدایت میشود ، استفاده میکنند .

آب این منابع بسیار مطبوع و فوق العاده خنك میباشد ، و عبارت از چشمه هائست که در همان محل از زمین بیرون می آید و بوسیله شیری بازو بسته میشود . منابع میاه مذکور ، در گرمای شدید و سوزان تابستان قم و حوالی آن ، نعمت عظمی و موهبت گرانبهای شمرده میشود . کاروانسراها و مساجد زیبای متعددی در این شهر وجود دارد ؛ و عالیترین مسجد قم همانست که دو پادشاه متوفای اخیر ایران در آنجا بخاك سپرده شده اند (۱)

تصویر این مسجد باشکوه که شهره آفاق خاور است ، از نظر خوانندگان میگذرد . چنانکه در تصویر مربوطه دیده میشود ، مسجد مزبور دارای چهار حیاط میباشد : محوطه نخستین همچو باغی است که از گل و درخت مستور است و بشکل مربع مستطیل میباشد . خیابان وسطی سنگفرش شده و با طارمی و نرده از باغچه و گلستان مجزا گشته است ؛ و در منطقه مرتفع آجر فرش با ارتفاع سه پا (۲) در دو طرف خیابان مشاهده میشود که در طول حیاط امتداد یافته است . بر سطح هریك از این مناطق بیست باب اطاق دیده میشود که هریك دارای طاقی بوسعت نه پای مربع ، و يك بخاری و يك ایوان است . در قسمت ورودی این محوطه ، در جانب چپ سرداب عمیقی از نوع چشمه های سابق الذکر دیده میشود ، و در قسمت راست قفسی مشاهده میگردد . بطور کلی این قسمت از بنا فرحبخش است .

جوی آب زلالی از حوضی که در مدخل محوطه است خارج می-

۱- شاه صفی اول و شاه عباس ثانی .

۲- هر پا معادل ۰۳۲۴۸ متر است .

شود و بحوض دیگری که در منتهی الیه حیاط واقع میباشد، روان میگردد و بطور کلی سرتاسر محوطه را چرخ میزنند: ده بیت که با آب طلا در سر درب مدخل نگاشته شده است، مقبره را معرفی میکنند (۱) «تاریخ سر درب مقبره حضرت معصومه معظمه مکرمه قم علیها السلام در دوره سلطنت سعادت نشان شاه عباس ثانی ادام الله ظله العالی» این باب رحمت بروی مسلمین گشوده گشت. عابرین از تماشای آن بهشت را از یاد میبرند.

ناظرین بر محوطه های دلکش این بنا خیره میشوند و هیچگاه نمیتوانند همچو باد از آنجا بسرعت و بسهوات بگذرند.

معصوم (۲)، خلیفه مرشد اعظم (۳)، که خورشید جهانتاب از رای منیر او مستفیض است، توسط یکی از نواب خویش بنام آقامراد، این سر درب بزرگ را که در اوج وعظمت سربفلك میساید بنا کرده است. این است مدخل کاخ همایونی حضرت معصومه معظمه، ذریه خاندان حضرت رسول اکرم علیه السلام.

زیارت این آستان مقدس که ماه و خورشید بر آن بوسه میزنند، مایه مباهات و سعادت مؤمنین است.

زایرین این آستان مبارک در مستدعیات و منویات خود همچون سهم نافذ، مصیب و مقضی المرام خواهند بود.

مسلم است که تقدیر در مقابل تدبیر بانی این درگاه که مرضه الله

۱- چون متن اصلی ابیات در دسترس نبود بنقل مفهوم آن اکتفا شد.

۲- Massoum

۳- خلیفه در دوره صفویه، پیشوایان صوفیه را می گفتند و خلیفه الخلفا جانشین شاهنشاه،

که مرشد کامل، لقب داشت، بشمار میرفت.

آنها بوجود آورده است ، مانعی بوجود نخواهد آورد .

ای مؤمن مسلمان که اشتیاق درك تاریخ بنای این آستان راداری ، در «مشتاق درك» میتوانی آنها بیابی (۱) .

توضیح آنکه مردم مشرق تاریخ ابنیه و آثار و حوادث و وقایع را (باحساب جمل و ابجد) طی کلماتی بسیار مناسب و موافق و مربوط با موضوع مورد نظر بیان میکنند که شایان توجه است (۲) ؛ و اینك يك مثال دیگر در این مورد بیان میکنیم :

بدستور شاهنشاه ایران خرگاهی ساختند که دو میلیون برای تهیه آن خرج شده بود ، و چون در تاروپود خیمه طالای بسیار بکار رفته بود ، آنها کاخ زرین خواندند ؛ و مادر جای دیگر تعریف این خرگاه همایونی را بیان خواهیم کرد . برای حمل و نقل کاخ زرین دویست و هشتاد رأس شتر اختصاص یافته بود ، و از همین نکته میتوان بعظمت و وسعت ، اهمیت و ابهت ، و ارزش آن پی برد . دهلیز این خرگاه را از مخملی ساخته اند که متنش طلایی میباشد و در گیلویی اشعار باسطور زرین به عبارت ذیل بنظر میرسد :

خواهی از تاریخ خرگاه سلیمانی ؛

بجو از اورنك سلیمان ثانی (۳)

۱ - شاردن هزار و شصت و يك استخراج کرده است و ترجمه فرانسه ماده تاریخ را Desir نوشته ، ولی «مشتاق درك» هزار و شصت و پنج میشود .

۲ - اروپائیان نیز با حروف c, l, x, v پنج ، ده ، پنجاه و صد را میرسانند .

شاردن ،

۳ - شاردن هزار و پنجاه و هفت استخراج کرده : - *Ragarde le trône du Second Salomon* ولی مصرع مذکور هزار و چهل و نه را میرساند و البته گمان نمیرود که بقیه در صفحه بعد

اگرچه این قبیل مطالب در نظر اروپائیان مبهم و تاریک و بطور کلی بی سروتته مینماید، ولی در زبانهای شرقی واجد لطافت و زیبایی خاصی میباشد.

حیات دوم مثل اولی زیبا و مصفا نمیباشد؛ ولی محوطه سومی به-

هیچوجه پای کمی از اولی ندارد.

حیات سوم را عمارات دو اشکوبه‌ای احاطه کرده است که دارای مهتابی و ایوان میباشد؛ و چشمه آبی درست نظیر محوطه اولی، ساختمان را تکمیل کرده است، در وسط حیات حوض آب بزرگی دیده میشود، و چهاردرخت بزرگ در چهار گوشه آن کاشته شده است که باشاخ و برگ خود آسمانه حوض را میپوشانند. بایک پله کان مرمرین دوازده پله‌ای از این محوطه به حیات چهارمی وارد میشوند. سردرب مرتفع این حیات بسیار عالی و باشکوه میباشد. قسمت سفلی آن با مرمرهای سپید شفاف که همچون عقیق و سنک سماق می درخشد مستور شده است. قسمت علیای سردرب که نیمه گنبد عظیمی میباشد، با قطعات لاجوردی و زرین ضخیمی مزین گشته است.

در قسمت پائین و دو طرف حیات چهارم حجراتی مشاهده میشود که مثل منازل سه محوطه دیگر دارای مهتابی و ایوان میباشد. این منازل و حجرات بطلاب علوم دینی و متولیان و فضلاء حوزه مقدسه اختصاص دارد و مخارج زندگی آنها از عایدات این آستان مبارک تأمین میگردد.

بقیه از صفحه قبل

درست باشد، زیرا مقصود از سلیمان ثانی، شاه عباس ثانی است که در هزار و پنجاه و دو جلوس کرده است. بهر صورت عبارت مذکور در متن برای رسانیدن مقصود اختیار شده است، و بطور کلی این قبیل بازیچه الفاظ فاقد هر گونه ارزش علمی است.

عمارات آستانه حضرت معصومه در مقابل قرار دارد و عبارت از سه بارگاه با عظمتی میباشد که در کنار یکدیگر واقع شده است. مدخل بارگاه وسطی که بعمق هیجده پا میباشد، فوق العاده معظم و باشکوه است. سردرب آن از سنگ مرمر شفاف عقیق مانند بنا شده است. سطح خارجی بالای سر درب که نیمه گنبد عظیمی میباشد، با کاشیهای بسیار زیبایی پوشیده شده و سطح داخلی آن کاملاً زرین و لاجوردی میباشد. خود درب که با ارتفاع دوازده پا و پهنای شش میباشد، از مرمر بلورین حاکی ماورایی تعبیه گشته است. سطوح تخته‌های درب با صفحات سیمین مستور، و با تزئینات طلایی و قلمکاری و صیقلی خاتمکاری فوق العاده نفیسی بوجود آمده است. بارگاه هشت ضلعی میباشد و گنبد مرتفعی آسمانه آنرا پوشانیده است. قسمت سفلی بارگاه باندازه شش پا (۱) با صفحات عظیم سنگهای سماق مواج منقش بازهار زرین و رنگین که از فرط تلالؤ چشم تماشاگران را خیره میسازد، پوشیده شده است. قسمت علیای آن با صفحات زرین و لاجوردی فوق العاده درخشانی که عبارات و کلمات مذهبی و دینی بر روی آنها مسطور میباشد، مستور گشته است. متن سطح داخلی گنبد نیز بعینه همینطور میباشد. این گنبد بسیار عظیم و بی نهایت عالی است و سطح خارجی آن مثل سر درب خاتم کاری شده است. در بالای گنبد راس مناره‌ای افراشته شده است که بر سر آن هلالی تعبیه گشته و در تصویر مربوطه ملاحظه میشود. این دستگاه که عظمت آن بخصوص قابل توجه میباشد، از گلوله‌هایی باندازه‌های مختلف که

بر رویهم قرار گرفته است ، درست شده و بارتفاع بیست پا بنظر می آید .
 تمام آن از طلای ناب است و ایرانیان مدعی هستند که کلیه کرات مزبور
 توپر میباشد ، و بدین ترتیب در صورت صحت این ادعا ، قیمت آن سر به
 میلیونها میزند . ولی بهر صورت فقط يك زینت گرانقیمتی بشمار میرود
 و بس . اینك نمونه ای از مفهوم ادعیه و عبارات مشهور دربار گاه نقل
 می شود :

« خداوند باقی است و غیر از خدا همه چیز فانی است . حمد و ثنا
 معبودی را غیر از خدا ، خالی از فایده خواهد بود ، و هر نعمتی که عطای
 الهی نباشد ، باطل و عاطل است .

« پرهیزگاران بطمع پاداش نباید خداوند را بستانند . التذاذ کار
 عاشقان صادق نمیباشد .

« اتحاد با معشوق غایه مقصود است ، و من مشتاق فنا دربار گاه
 بقا هستیم . »

در وسط بار گاه مقبره مبارکه جناب فاطمه علیها السلام واقع شده
 است که صبیحه حضرت موسی کاظم علیه السلام ، یکی از ائمه اثنی عشر و
 هفتمین آنان میباشد ؛ طبق عقیده ایرانیان جانشینان بر حق حضرت
 رسول اکرم پیغمبر اسلام علیه السلام ، فقط امامان دوازدهگانه هستند که
 از خاندان آنحضرت و داماد وی حضرت علی علیه السلام بدنیا آمده اند .
 درازای این مزار مبارک هشت پا ، پهنایش پنج و بلندی آن شش است ؛
 و با کاشیهای بسیار عالی پوشیده شده ، و با روپوش زربفت مستور گشته
 است . در اطراف مزار نرده سیمین توپری بارتفاع شش پا تعبیه شده که

فاصله آن باخود مقبره نیم پا میباشد و در گوشه های آن چهار سیب بزرگ طلا نصب گشته است .

این محفظه را برای آن تعبیه کرده اند که از تماس و اصطکاک دست و دهان زائرین با مزار مقدس حایلی باشد ، تا بدین طریق از هر گونه فرسودگی مصون گردد ؛ چون مؤمنین خاک مقبره را نیز مقدس می شمارند . پرده های مخملی مابین نرده و مزار تعبیه گشته که مانع دیدار خود مقبره است ؛ و فقط با مساعدت متولیان و خدام ، و یا تقدیم پول ممکن است آنرا مشاهده کرد . کف بارگاه با فرشهای پشمین بسیار عالی مفروش میباشد . معمولاً در اعیاد بزرگ فرشهای زربفت و ابریشمی گسترده میشود . در آسمانه مزار ، با ارتفاع ده پا ، قندیلهای نقره متعددی آویزان است . وزن هر يك از این چراغها بالغ بر شصت مارك میباشد (۱) . چنانکه در تصویر مربوطه ملاحظه میشود ، شکل قنادیل با چراغهای کلیسا های مسیحیان فرق دارد . در خود قنادیل بهیچوجه شعله ای روشن نمیشود ، و چون فاقد کاسه انبار است هیچگونه مایعی نمیتواند در آن جای بگیرد . من نتوانستم معنای کلمه قندیل را پیدا کنم ، ولی گمان دارم که از کاندیل لافتی (۲) اشتقاق یافته است . لغت مزبور را مسیحیان یونانی (ارتدکسها) بمتصدیان مشاغل در معابد خود اطلاق میکنند . لغت قندیل (۳) در زبان فرانسه شاندل (۴) و در تمام السنه دیگر اروپایی نیز تحریر های

۱- هر مارك در حدود ربع كيلو است و بنابراین هر يك از قنادیل مزبور پانزده كيلو گرم وزن ، یعنی نقره داشته است .

۲- Candil laphty

۳- نظامی گنجوی در مخزن الاسرار فرماید :

مونس فردای تو امروزست

عدل تو قندیل شب افروزست

۴- Chandelle

مشابهی دارد ، و معنای واحدی را میرساند . ایرانیان متصدیان قنادیل را قندیلچی مینامند که ما بیونانی کاندیل لافتی آوردیم .

بر طارمی مزار نوشته هـایی آویخته شده است . اینها عبارت از ادعیه و اذکار است که با آب طلا بروی صفحات دباغی شده ضخیمی بقطر اوراق بزرگ کاغذی نگاشته شده است و مخصوص حضرت معصومه علیها السلام و خاندان مبارك ایشان میباشد . صفحه‌ای که در مقابل مدخل ، روبروی واردین قرار دارد ، زیارتنامه زائرین این بارگاه معلی بشمار میرود . هر زائری هنگام ورود سه بار بر آستان مبارك و نرده مزار بوسه میزند ، سپس راست می‌ایستد و بمزار مبارك نگاه میکند . آنگاه ملایی که یکی از خدمتگزاران دائم آستانه مبارکه است ، بنزدیک زائر می‌آید و کلمه بکلمه ویرا بقرائت زیارتنامه یاری میکند . زائر پس از خواندن ادعیه و اذکار لازم ، طارمی مدفن و آستانه بارگاه را میبوسد ؛ و آنگاه چهار یا پنج سو یا کم و بیش بر حسب مقدور و توانائی خویش بملای مزبور تسلیم میکند .

هرگاه زائری طالب سند زیارت خود (۱) باشد ، میتواند بپرداخت چهارفرانك ، یانیم پیستول ، آنرا دریافت دارد . تمام نقدینه‌های تقدیمی زائرین را معمولا دريك صندوق آهنین کوچکی که شبیه مخروط ناقص است و در مدخل بارگاه قرار دارد ، میگذارند ، و در روز جمعه آنرا باز کرده بروحانیون تحویل میدارند . درج تمام ادعیه و اذکار مشهود و معمول در این بارگاه بزرگ ، برای خوانندگان ملالت بار خواهد بود ، و فقط بذكر

۱- شاردن سند زیارت را **Hiaret Namé** نگاشته ، که علی‌الظاهر همان زیارتنامه

است ، اما باید دانست که سند زیارت ، غیر از زیارتنامه میباشد

زیارتنامه مربوطه اکتفا میشود (۱). متذکر میشویم مزار مبارك حضرت فاطمه (معصومه قم) علیها السلام سه بار تجدید و تعمیر شده است. پدر بزرگوار ایشان برای استخلاص از ظلم و ستم خلفای بیدادگر بغداد، آنحضرت را بدین منطقه منتقل فرمودند، چون خاندان ائمه اطهار و شیعیان علی علیه السلام، و معتقدین بر حقانیت مسلم و وراثت منحصر آل-علی بعد از حضرت محمد علیه السلام، از طرف خلفای مزبور سخت مبعوض و مورد شکنجه و عذاب قرار گرفته بودند. حضرت فاطمه علیها السلام در شهر قم عمارات عالیه بسیاری بنا فرمودند و در این بلده زندگی را بدرود گفتند. مردم معتقدند که بفرمان خداوند آنحضرت به آسمانها عروج کرده است، و اینك در مزار چیزی وجود ندارد و فقط برای نمای ظاهری ایندستگاه تعبیه گشته است.

در دوبارگاه واقع در طرفین آستان مبارك حضرت

تعریف و توصیف
مزار شاه عباس ثانی
معصومه علیها السلام، دو تن از پادشاهان اخیر
ایران مدفون گشته اند. سردرب مزار شاهنشاهان

مثل مرقد آنحضرت مرتفع و عریض نمیشد و تمام سطوح تخته های در پوشیده از صفحات سیمین است. وسعت و مساحت این دو بارگاه باهم کاملاً متساوی میباشد، و هر دو در منتهی الیه دالانی پهنای دوازده پا (۲) و بدرازای سی و پنج واقع شده است.

۱ - متن اصلی و عربی زیارتنامه در ضمایم و تعلیقات همین جلد آمده است.

۲ - «پا» معادل ۳۲/۸ متر و دوازده شست میباشد.

در مدخل مخزنی وجود دارد که مخصوص نگهداری اثاثیه و تزئینات گرانبها است. بارگاه مزار عباس (شاه عباس ثانی) دوازده ضلعی غیر منظمی است، ولی مال صفی (شاه صفی اول) مربع میباشد، اما بازهم غیر منظم است. مخازن ودالان و بارگاه مزار مستور از فرشهای نفیس و گرانبها میباشد. ولی قالیه‌های خود بارگاه زربفت و ابریشمی است. ظرافت و ابهت این مقبره‌ها را حد و حصری نمیتوان شناخت و جلال و شکوه اینها در حقیقت عدیم‌النظیر میباشد. قسمت سفلی را صفحات سنگهای سماق اعلائی طلائشان و لاجورد اندود مستور ساخته است؛ طاقها بینهایت عالی و نفیس، و خوش ساخت و هنرمندانه و آراسته بصفحات و قطعات رنگین و رخشنده و خیره کننده میباشد. طلا و لاجورد گرانبها در ساختمان آنها بقدری زیاد مصرف شده است که انسان گمان میکند فی الواقع این آثار از زرناب و لاجورد خالص میباشد.

در قسمت پائین گنبد بارگاه دوردیف پنجره که شماره آنها بالغ بر هشتاد میباشد، تعبیه شده است. یکی از پنجره‌ها بسیار بزرگ و بطرف باغی باز میشود، و در مقابل آن یکی دیگر که کوچکتر است بسوی بارگاه بزرگ ناظر میباشد. تمام این پنجره‌ها باشیشه‌های بلورین طلا- نشان و لاجورد اندودی که در چارچوبه‌های سیمین توپری قرار گرفته‌اند، شیشه بندی شده است. عبارات و کلمات شایان توجهی بنظم و نشر در زیر هلال طاق دیده میشود که با آب طلا و خطوط رنگین زیبائی نگاشته شده است و اینک برای نمونه قسمتی از آنها درج میگردد:

پادشاهی که در عدالت گستری اهتمام نورزد، همچون سحاب بی باران است.

ثروتی که از آن دیگران منتفع نشوند بمثابه شاخه خشك درختان بی برك و بار است .

نداران نا صبور بانهار خشك می مانند .

متدینین فاقد عفاف و تقوی شمعه‌های کور و بی فروغی هستند .

زنان بی عفت و آزر م بگوشت گندیده و بی نمکی می مانند .

متدین دنیا دار زمین خشك و بی حاصل است .

خوانندگان گرامی را برای درك عظمت و ابهت این ابنیه عالی

بتماشای تصاویر مربوطه توصیه می‌کنم ، و ضمناً برای توضیح بیشتر مطالبی

بعرض میرسانم . ارتفاع مزارعباس (شاهعباس ثانی) چهارپا ، پهنایش چهار

و درازای آن هشت است . سه شعله قندیلی که در بالای مزار معلق میباشد ،

از طلای ناب و توپر است ؛ و بزرگترین آنها هشتادمارك (بیست کیلو گرام)

ولی دودیکر هر يك دوازدهمارك (سه کیلو گرم) ، وزن دارد (۱) .

این قنادیل را با مفتولهای قطور نقره ای از گنبد بارگاه مزار

آویخته‌اند . خود مزار با کاشیهای عالی و مستور با پارچه های زربفت

گرانیهای ایرانی پوشیده شده است ؛ يك ذراع از این منسوجات نفیس

هشتصد تا نهصد لیره ارزش دارد ؛ عالیتترین زربفت مرقد قطعه ایست از

سقرلاطارغوانی که روپوش مزار بشمار میرود ، و با منگله های طلایی بر

روی مقبره تعبیه شده است . روپوشهای زربفت مزار بانوارهای ابریشمین

که از حلقه های زرین وزین متصل بفرشهای زمین میگردد ، بند شده

است . تمام قلابها و چنگالهای گوشه ها نیز طلا میباشد . دهلیز بارگاه

مزار (شاه عباس ثانی) دارای يك گیلویی میباشد که مشرف بر تمام اطراف است، و بقطعات لاجوردی مزین بخطوط برجسته طلایی درنعت حضرت علی علیه السلام، امام اعظم و مولای (۱) معظم ایرانیان، اثر طبع حسن قاضی، آراسته شده است. این مدحیه اشعار عالی و آبدار است که از هفت قسمت تشکیل شده است و قسمت اول آن درستایش حضرت رسول اکرم و مابقی در تعریف مولای متقیان علی علیه السلام میباشد. این منظومه حاکی از خلوص ایمان ایرانیان و عقیدت کامل آنان بخاندان علی علیه السلام، و بطور کلی معرف روحیه و معتقدات تمام مسلمانان مشرق زمین بشمار میرود.

تعریف و توصیف
مقبره شاه صفی اول
مقبره شاه صفی اول در ابهت و عظمت بهیچوجه پای
کمی از مزار عباس (شاه عباس ثانی) ندارد. قندیلی
که بر بالای مزار آویخته شده است، از طلای ناب
و توپیر میباشد. ساختمان و هیأت و حجم مزار که کاملاً شبیه مرقد عباس
(شاه عباس ثانی) است، آیتی از عجایب و نوادر عالم بشمار میرود. در
ساختمان آن عاج و آبنوس و شجر برزیل و صبر زرد و کافور و دیگر
اشجار معطر و خوشبوی بکار رفته است. اینهمه مصالح گرانبها را بطرز
خاتم کاری در يك متن طلایی بر سطح زربفتی تعبیه کرده اند. قطعات
مختلف را با پرچینهای زرین نفیس و عالی بهم متصل و محکم نموده اند.
تمام پیچ و مهره و لولا و پرچین و میله و کلیه ابزار و مصالح فرعی که برای

۱- شاردن معبود نگاشته (Idole) است، اما این ادعا برای تمام ایرانیان صادق

نمیباشد، مگر برای طایفه غالبه علی اللهیان.

اتصال قسمتهای اصلیه بکار رفته از طلای ناب و توپر تهیه شده است بر روی پایه بارگاه، در وسط دو گیلویی، با خطوط طلایی سوره شصت و دوم قرآن کریم، نگاشته است.

در مقبره شاه صفی اول نیز مثل مزار شاه عباس ثانی، يك قطعه روپوش زربفت بسیار عالی ایرانی مشاهده میشود که گرانبهاترین منسوج عالم بشمار میرود، و یکقطعه سقرلاط ارغوانی عالی نیز با منگله های طلایی در بالای آن تعبیه شده است. روپوش دومی با رشته های ابریشمی که از حلقه های زرین متصل بفرشهای مزار میگذرد، بند گشته است و عیناً مثل مرقد شاه عباس ثانی میباشد.

یکنوع میزهایی در روبرو قرار دارد که قابل انعطاف میباشد، و از چوب و اشجار معطر ساخته شده است در جوار آنها طاقچه هایی تعبیه گشته که مقادیر زیادی از کتب شرایع اسلامی را در محفظه های زربفت مخصوصی جای داده در آنجا گذاشته اند. در حقیقت ابهت و زیبائی و ظرافت تمام این آثار نفیسه خیره کننده و عدیم النظیر است. بطور کلی نفاست و نظافت، و یکنوع خضوع و خشوع آمیخته بشکوه و جلال، تمکن و ثروت در این بارگاه مشاهده میشود. من در سرتاسر ایران چنین دستگاه نفیس و عالی ندیده ام.

کلیه ابزار و آلات متعلق باین بارگاههای معظم زرین و سیمین است. از جمله: مشاعل بزرگی که هر يك پنجاه تا شصت مارك (دوازده تا پانزده کیلو گرام) وزن دارد، سینی هایی که مخصوص اطعام فقرا است، تقدانها، انبر و خاک اندازه های بخاری، مجمرها و عطر سوزها،

روغندانها و ظروف عطریات . ظروف آلات و ابزار طلا اختصاص باعیاد دارد. شامگاهان دربار گاههای مزارات و دهلیزها شمعدانهای متعددی روشن میشود که تا طلوعه آفتاب نورافشانی میکنند . بارگاه وسطی (مقصود مرقد مطهر حضرت معصومه علیها السلام است) و مدخل آنهم چراغان و روشن میباشد . دو شمعدان بسیار بزرگی که روی سه پایهها قرار گرفته است، نورافشانی میکند . هشت نفر روحانی موظف اند که شب و روز بقرائت قرآن کریم مشغول شوند . این قراء بایک حالت زهد و تقوای حیرت-آوری بکار خود میپردازند ، بدون اینکه ذره‌ای بواردین و خارجین توجهی کنند . قارئین کلام الله هنگام قرائت مرتباً سر خود را بچپ و راست حرکت میدهند ، و گاهی بجلو و عقب میبرند ، و بطوریکه اظهار میدارند ، این شیوه قرائت موجب دقت بیشتر و مایه خلوص و عبودیت است . دوازده روحانی دیگر به مرقد صفی (شاه صفی اول) و بیست و پنج نفر هم بر سر مدفن عباس (شاه عباس ثانی) بهمان ترتیب مشغول ایفای وظیفه‌اند . نکته شایان توجه آنست که ، باوجود اینکه مزار دوشاهنشاه متوفای اخیر ایران دارای تزئینات گرانبها میباشد و باکمال دقت و ابهت نگهداری میشود ، مع هذا کله من گمان نمیکنم که اجساد آنها در همین مزارات مدفون باشد ، زیرا رسم پادشاهان این کشور بر آنست که مدفون حقیقی خود را مکتوم بدارند . بهمین هنگام تدفین اجساد سلاطین معمولاً شش یا دوازده دستگاه تابوت را باسم پادشاه متوفی بحوزه‌های مقدسین و مقدسات ارسال میدارند ، و بدین طریق معلوم نمیشود که فی - الواقع جسد سلطان فقید در کدامیک از این حوزه‌های مقدس امپراطوری

ایران بخاک سپرده شده است و آرامگاهی که بنا میشود در حقیقت متعلق به وی میباشد (۱).

در پشت و کنار بارگاه مزارات مزبور محوطه‌های بودجه آستانه حضرت معصومه قم بسیار زیبا، عمارات بسیار تمیز و مفروش و محفوظ و باغهای کم وسعت فوق العاده مصفایی مشاهده میشود. در سمت چپ گورستان بزرگی بمساحت هزار و پانصد گام مربع وجود دارد و مقابر کهن و تازه بسیاری در آنجا دیده میشود. معمولاً از اکناف و اطراف ایران اجساد مردگان را بدین حوزه مقدس انتقال مینمایند.

در جانب راست فقط يك دیوار عریض و ضخیم آجری کشیده شده است و این در حقیقت بمنزله سدی بشمار میرود که از طغیان رودخانه قم که در پای آن جاریست، جلوگیری میکند.

ایرانیان این مکان مقدس را که مدفن حضرت فاطمه علیها السلام است بطور کلی آستان حضرت معصومه مینامند. بودجه^۱ (۲) سالیانه این بارگاهها سه هزار و دویست تومان (۳) است که معادل صد و چهل و چهار هزار لیره (فرانسوی) میباشد؛ و از این مبلغ هزار و پانصد برای مرقد عباس (شاه عباس ثانی) و هزار بجهت مزار صفی (شاه صفی اول) و هفتصد

۱- داریوش کبیر هخامنشی، چنانکه در تواریخ باستان مسطور است، مقبره خود را بوضعی ساخته که دسترس بدان محال و ممنوع مینماید (ایران باستان، پیرنیا)

۲- شاردن عایدات نوشته (Revenu)، ولی چنانکه از سیاق کلام معلوم میشود، منظور مبلغی است که بمزارات مزبور اختصاص دارد و برای نگهداری آنها خرج میشود.

۳- تومان دوره صفوی اقلاً معادل صد تومان حالیه میباشد، این کلمه ترکی بمعنای ده هزار است و معادل بیوراسب فارسی است، فی المثل ضحاک بیوراسب، امیر تومان بوده است.

نیز بیارگاه حضرت معصومه علیها السلام اختصاص دارد. این وجوہات برای نگهداری بنای بارگاهها و مرمت خرابیهائی که بمرور دهور در آنها حادث میشود، و بجهت حفاظت و صیانت ائات و لوازم شمع و مشاعل، و بمنظور تأمین معاش روحانیون متعدد مقیم آستانه، و اطعام و انفاق عده کثیری از طلاب علوم دینی و فقیران و نداران مصرف میشود. همه روزه از طرف آستانه مبارکه و مزارات سلطنتی ارزاق و خواربار میان واردین و خدام توزیع و تقسیم میشود.

سه نفر از رجال معتبر ایران متولی قم بشمار میروند،

سازمان اداری
هریک سرپرست یکی از این بارگاههای سه گانه
آستانه قم

هستند؛ نفایس و خزاین مزارات زیر نظر آنها بوده بودجه و عایدات مربوطه تحت توجه و مراقبت آنان ترتیب و تنظیم میگردد. عنوان رسمی این متولیان تربتدار است؛ و انتصاب و انتخابات مقامات مربوطه ذیل از طرف آنها صورت میگیرد: آخوندها (۱) که حسب الوظیفه متصدی اقامه نماز جماعت در ایام جمعه و قرائت ادعیه و اذکار اسلامی میباشد، مؤذن که موظف باعلام ساعات عبادت از بالای مسجد است، قندیلچی که متصدی روشنایی شمع و قنادیل میباشد، قمی (۲) که موظف بتنظیف محوطه و آبپاشی در مسجد است، آبکش که متعهد تهیه آب لازم برای وضو و تطهیرات میباشد. متولی کنونی آستانه مبارکه که حکومت قم نیز با وی است، پیرمرد عالی مقامی است که سابقاً قورچی باشی بوده، یعنی فرمانده کل نیروی مسلح مخصوصی که تعداد

آن بالغ بررسی هزار نفر میباشد (۱).

در شهر قم عمارات عالیه و ابنیه شاهخه دیگری نیز وجود دارد؛ و بطور کلی بلده خوبی است، اما شدت گرمای آن موجب ایذاء و اذیت انسان میباشد. در ایام تابستان آب نهری که از شهر میگذرد بسیار کم میشود، اما در اوایل بهار که برفها ذوب میشود، آبهای کوهستانهای اطراف در آن جمع شده موجبات طغیان نهر را فراهم می آورد.

بستر این نهر که رودخانه قم خوانده میشود، بپهنای سن پاریس (۲) است، ولی معینا چنانکه گفته شد در نتیجه اضافه شدن مجاری جبال اطراف مجرای نهر پر شده بسوی خود شهر پیش می آید. اسم حقیقی این نهر جویبادگان (۳) است.

طول جغرافیایی قم هشتاد و پنج درجه و چهل و هشت دقیقه و عرض آن سی و چهار درجه و سی دقیقه میباشد، آب و هوای این بلده خوب است ولی چنانکه گفتیم فوق العاده گرم میباشد. در تابستان مردم جز غاله میشوند، بطوریکه در سرتاسر ایران منطقه باین گرمی وجود ندارد. همه گونه ارزاق و خواربار بسیار زیاد و میوهجات بخصوص پسته فراوان است. مردم شهر بسیار معقول و مؤدب و قابل معاشرت میباشند.

۱ - قورچی باشی، از ریشه قور و ماق بمعنی حفاظت و حراست است. این عده مستحفظین خاص بشمار رفته و در مقام دفاع از میهن پیشتاز بوده اند (مراجعه فرمائید به کتاب شاه عباس اول بقلم جناب آقای نصراله فلسفی)

۱ - La Seine de Paris

۲ - Joubadgan، جویبادگان، جو باد گمان نمیرود که جرفادگان (گلیابگان) باشد، و معنای آن واضح است

بسیاری از علمای متبحر در فن نقشه برداری جغرافیایی مدعی هستند که قم همان شهر است که بطلمیوس آنرا گونا، یا گورینا (۱) خوانده است. مترجم بطلمیوس میگوید که مقصود مصنف کوآما (۲) میباشد؛ بعضی از محققین معتقدند که قم، آربایت (۳) و یا هکاتوم پیل (۴) باستان است.

در کتب متعدد تاریخی ایران آمده است که این شهر فوق العاده قدیمی میباشد، و بنای قم در دوره طهماسب بطالع جوزا نهاده شده است. محیط شهر بالغ بر دوازده هزار ذراع، و در عظمت با بابل همطراز بوده است. عظمت بنای قم مسلم و محقق میباشد، زیرا در اطراف و اکناف شهر هنوز هم آثار واطلال عهد سابق و بقایای عمارات قدیم مشاهده میشود؛ ولی بهر صورت بنای شهرچندان باستانی بنظر نمیرسد. در بعضی دیگر از کتب تاریخی ایران آمده است که قم را در سده نخست هجری بنا کرده اند، ولی متذکر میشوند که در دوره حضرت رسول اکرم هفت دهکده بزرگ در آنجا وجود داشته است؛ و در سال هشتاد و سه هجری عبدالله زیدان (۵) که با قشون خود باین طرفها آمده بوده است با ایجاد ابنیه و عمارات جدید این هفت قریه معظم را بیکدیگر اتصال بخشید و بدور همه آنها سور و باروی واحدی کشید و بدین طریق شهری پدید آورد که بعدها در عظمت دو مقابل قسطنطنیه گشت. موسی پسر عبدالله مذکور

۱ - Gauna , Gurina

۲ - Choama

۳ - Arbaete

۴ - Hecatompille

۵ - Abdella Saydan , Califé

از بصره بقم آمد ، و با وی عقاید شیعه امامیه باین حدود انتقال یافت . مردم این شهر همیشه در ایمان و عقاید خود استوار بوده و تا پای جان از معتقدات خود دفاع کرده اند ؛ تیمورلنك كه مخالف شیعه امامیه و مذهب سنت و جماعت داشت ، قم را كاملاً ویران ساخت (۱) . بعدها بمرور دهور عمارات و ابنیه شهر در باره تجدید و تعمیر گشت ، ولی آبادی حقیقی آن در قرن اخیر بخصوص از موقعیكه شاه صفی در قم مدفون شد ، آغاز گشت و قم رونق بسزایی یافت .

شاه عباس ثانی پسر و جانشین شاه صفی ، معمولاً قم تبعیدگاه بزرگان در دوره صفویه رجال و بزرگانی را كه مغضوب واقع میشدند ، بقم تبعید میکرد و میگفت كه : تبعید شدگان در زاویه مقدسه مشغول دعاگویی بذات همایونی و سپاسگزاری بدرگاه الهی باشند ، چه در عنایت نامتناهی بقیه عمر را بسلامت میگذرانند . شاه سلیمان ، شاهنشاه کنونی امپراطوری ایران نیز در اینمورد شیوه پدر را تعقیب ، و مخصوصاً عده کثیری از بزرگان عالیمقام قوم را بآنجا تبعید کرده ، و موقعیت شهر را در محل تثبیت فرموده است . در سال هزار و ششصد و سی چهار میلادی در نتیجه سیلاب عظیمی هزار باب خانه باغچه در قم ویران گشت ، و حتی سه سال پیش در نتیجه وقوع يك چنین حادثه هایله ای كم مانده بود كه تمام شهر ویران بشود . چنانكه دوهزار خانه و عمارات قدیمه خراب و نابود گشت . قم را بامیم مشدد تلفظ میکنند

۱- نیش عقرب نه از بهر کین است ، اقتضای طبیعتش اینست ، تیمورلنك مجاهد و غازی مذهب جماعت نبود بلکه جهانگیر و غارتگر مسلمی بشمار میرود . امروزه نیز مبلغین و مسیونرهای عیسوی پیشرو استعمار بشمار میروند ، و زمینه را برای تسلط دول متبوع خود آماده میسازند .

و عنوان دارالموحدین دارد، مقام حکومت شهر داروغه است (۱).
 پانزدهم را در قم رحل اقامت افکندیم تا مر کبها
 اقامت در تیول راحت بشوند، و در شانزدهم، در ساعت شش
 مادر شاه عصر از آنجا حرکت کردیم. در يك محيط سبز و
 خرم، بسیار منبت و مستور از دهات آباد، دارای يك جاده کاملاً مسطحی
 چهار فرسنگ راه پیمودیم. با وجود همه اینها اراضی قم خشک بنظر میرسد.
 در هر طرف دهقانان مشغول خرمن کوبی بودند، و درو پایان یافته بود.
 مادر قاسم آباد که يك قصبه سیصد خانه ایست، منزل گزیدیم. این آبادی
 تیول مادر شاه بشمار میرود.

در هفدهم: پنج فرسخ در دشت و دمن راه رفتیم. سرتاسر جاده
 از شنهای متحرک مستور، و تمام راه سخت خشک و فاقد هر گونه آبادی بود
 و بهیچوجه آثاری از آب مشاهده نمیگشت. مادر محلی بنام آب شیرین (۲)
 که دارای چشمه آب بسیار گوارا و آب انبارهایست، رحل اقامت افکندیم
 این موضع در وسط شش باب کاروانسرا واقع شده است.
 در هیجدهم به کاشان وارد شدیم. در جادهای که

بسوی کاشان

باین شهر منتهی میگشت، ما مدام بسوی جنوب
 سیر میکردیم و بعد از طی هفت فرسنگ راه در يك محیط مشابه ایام سابق
 بدانجا واصل گشتیم و رحل اقامت افکندیم. پس از طی دو فرسخ اولیه،
 يك منطقه منبت و آباد، پر آب و حاصلخیزی که دهکدهای در آنجا

۱- درباره قم تاریخ بسیار نفیس و گرانبهای عربی بقلم حسن بن محمد قمی نگاشته شده که

توسط حسن بن علی قمی بفارسی ترجمه شده، و توسط جناب آقای سید جلال الدین طهرانی بطبع
 رسیده است.

بوجود آمده بود مشاهده کردیم. در نیمه راه نیز آبادیهای زیادی از این قبیل دیدیم؛ در جانب چپ مسیر، بفاصله نزدیکی، شهر کوچکی وجود داشت که سارو (۱) خوانده میشد، و در دامنه کوهی واقع شده بود.

شهر کاشان در يك دشت بسیار وسیعی، در نزدیکی

موقعیت جغرافیایی
کاشان و تاریخ آن

کوهستان مرتفعی واقع شده است. در ازای آن يك

فرسنگ، و پهنایش ربع فرسنگ میباشد؛ و بطور کلی

از طرف مشرق بسوی مغرب گسترده شده است. از فاصله دور منظره کاشان

چون هلالی بنظر می آید که دو شاخه آن بسوی خاور و باختر منتهی

شده است. تصویری که از نظر قارئین میگذرد، چون مطابق چشم انداز

رسم نشده است، لذا چنانکه باید و شاید عظمت و صورت آنرا نشان

نمیدهد. اینکه بترسیم شایسته آن مثل بلاد و شهرهای دیگر توفیق نیافتیم،

معلول خستگی خارق العاده نقاش من در این ایام بوده است، بطوریکه

او نیروی خارج شدن از کاروانسرای مورد توقف ما را در خود نداشت.

پس از اینکه کمال مجاهدت را بکار برد، به پشت بام کاروانسرا رفته

تصویر مربوطه را بساخت.

در کاشان رودخانه‌ای وجود ندارد، ولی مثل قم آب چشمه‌های

تحت الارضی متعددی از اعماق زمین بسوی شهر آورده شده است، بعلاوه

آب انبارهای زیادی نیز دیده میشود. سور و باروی شهر دارای دیوار

مضاعفی است که مجهز ببرجهای مدور قدیمی میباشد، و پنج دروازه دارد

که یکی در جانب مشرق است و دروازه شاهی (۲) خوانده میشود، چون

در جوار کاخ همایونی که در خارج از دیوارهای شهر میباشد واقع شده است؛ دومی در طرف مغرب است و بنام دروازه فیو (۱- فین) نامیده میشود، و وجه تسمیه آن مولود آبادی بزرگی بهمین اسم است که در فاصله نیم فرسنگی شهر واقع شده است؛ سومی در جبهه شمال مغرب میباشد، و نظر باینکه در نزدیکی باغ مخصوص تفریح یکی از اعیان بنام ملک (۲) واقع شده، لذا دروازه قصر ملک نام دارد. دو دروازه دیگر روبروی هم در طرف شمال شرق و جنوب شرق بنا شده است که یکی دروازه قم و دیگری دروازه اصفهان خوانده میشود؛ زیرا برای عزیمت بیاینتخت باید از اینجا خارج شد.

در خود شهر و حومه آن که زیباتر از خود شهر است از قرار اظهارات موثق مردم مجموعاً شش هزار و پانصد باب خانه باغچه و چهل باب مسجد، سه باب مدرسه، و بیش از دویست باب امامزاده وجود دارد. مسجد بزرگ (جامع) کاشان که درست در مقابل بازار آن واقع شده است دارای مناره ایست که از سنگهای قطوری بنا گشته و مخصوص موزنین است. این معبد معظم و مناره آن یاد گار دوره عظمت مجاهدین اولیه اسلامی است که ایران را ویران کردند.

منازل کاشان از آجر و خشت بنا شده است. عمارات

عالیه در این بلده بسیار کم میباشد، ولی بازارها

و گرمابه های آن فوق العاده عالی و خوب و تمیز و

خوش ساخت است. کاروانسراهای متعددی نیز

تعریف و توصیف

کاروانسرای

شاهی کاشان

در این شهر دیده میشود؛ کاروانسرای شاهي که در خارج کاشان، در جوار دروازه شرقی ساخته شده است، عالیترین مهمانخانه شهر و بهترین کاروانسرای تمام ایران بشمار میرود و تصویر آن از نظر قارئین میگذرد. این بنا چهار گوش است، ضلع آن از طرف داخل بطول دویست گام هندسی، و دارای دو طبقه عمارت میباشد؛ محوطه دهلیزمانندی درپائین وجود دارد که در طول تمام ساختمان امتداد یافته است، و از جانب حیاط بارتفاع قد آدمی و از سطح اطاقها بقدر چهار شست (۱) مرتفع است، ضخامت آن هشت پا و سطحش با سنگهای مرمر سفید نفیسی که مثل سنگ سماق شفاف میباشد، پوشیده شده است.

طبقه اول در دو طرف دارای پانزده باب منزل متحدالشکل است. ولی در دو طرف دیگر فقط ده باب منزل دیده میشود، باضافه یک دستگاه منزل پنج اطاقی مرتفع طاقدار بمساحت پانزده پا طول و عرض، دارای يك بخاری در وسط؛ و يك محوطه ایوان مربع در جلو بوسعت ده پا دارای سقف نیمه طاقی، که در هر طرف آن يك دستگاه بخاری تعبیه شده و مخصوص اقامت خدمه است. طبقات دوم نیز مثل اشکوبه های پائین میباشد، و زردهای بارتفاع تقریباً چهار پا در سرتاسر آن تعبیه شده است. چنانکه در قسمت هندسی تصویر مربوطه مشاهده میشود، در وسط مدخل يك محوطه مسدسی وجود دارد که در هر ضلع آن دکانهای بزرگی موجود است. در این دکانین انواع و اقسام خواربار و زغال هیزم و علوفه و علیق بفروش میرسد. در بالای مدخل يك سر درب بسیار عالی و بلندی ساخته شده که مثل تمام قسمتهای ساختمان تخته پوش است، و در هر دو

پل اللہوردینخان

[illegible]

طرف، دالان سرپوشیده‌ای وجود دارد که قابل سکونت میباشد و مثل منازل داخل کاروانسرا دارای روشنایی مناسب و حتی راحت تر است. حوض آب وسط حیاط با ارتفاع پنج پا میباشد: دیواره های حوض برای انجام وضو و ادای نماز، عریض تعبیه شده و پهنای چهارپا است. باطن یعنی قسمت عقب این کاروانسرای بزرگ و باشکوه مثل ظاهر آن شایان توجه و لایق دقت میباشد و در تصویر چیزی از آن منعکس نشده است. در این قسمت طویله های وسیع و محوطه های مناسب برای استقرار محمولات و استراحت نوکران وجود دارد، و بطور کلی مجموع این محوطه ها تقریباً از حیث وسعت و مساحت، درست قرینه خود منازل عمارت است؛ چنانکه مخازن متعدد، و منازل بسیار مخصوص سکونت فقیران و نداران، و دهقانانیکه برای فروش خواربار و ارزاق بشهر می آیند وجود دارد و بالاخره باغهای وسیع و بزرگ قسمت عقبی عمارت کاروانسرا را تکمیل میکند. این بنای معظم را شاه عباس بزرگ پدید آورده است، و در سراوحه عمارت چنین نگاشته شده:

« دنیا کاروانسرا و مردم کاروانیانند. در کاروانسرا، ساختن سرای، کاروانیان را روا نیست. »

در جوار بنای مذکور، کاخ همایونی، و در روبرو عمارت مخصوص اقامت سفیران دیده میشود. هر دو بنا یادگار شاهنشاه بزرگ مزبور است، و هریک باغات بسیار زیبا و مصفایی در پشت سر دارند. منطقه مرکزی (شهر) میدان مشق سواران است. اساس ثروت و حیات مردم کاشان از صنایع نساجی و ابریشم بافی و تهیه قطعات زربفت و نقره بافت تشکیل شده است. در هیچ یک از بلاد ایران مصنوعات و منسوجات مخمل

و ساتین و تافته و ابریشم و قطعات زربفت و نقره بافت ، وزری های ساده ، و گلداز و ابریشمی بیشتر از کاشان و حومه آن تهیه نمیگردد . تنها در یکی از نقاط حومه شهر هزار کارگر ابریشم باف وجود دارد . این آبادی که هارون (۱) نام دارد و در فاصله دو فرسخی شهر میباشد از دور همچون شهر زیبایی جلوه گر است ، و دارای دو هزار باب خانه باغچه و ششصد باغ زیبا میباشد .

آب و هوای شهر کاشان خوب ولی فوق العاده گرم است . بطوری که در فصل تابستان انسان خفه میشود . شدت حرارت این بلده نتیجه موقعیت آنست ، زیرا کاشان در مقابل کوه مرتفعی واقع شده است که روبروی جنوب میباشد ، و در نتیجه تشعشع حرارت و انعکاس اشعه آفتاب از این کوهستان ، هوای شهر در قلب الاسد آدمی را آتش میزند . یکی دیگر از علل عظیم نارسایی در کاشان مسأله کژدم بشمار آنست که فوق العاده مخوف و خطرناک میباشد ، و معمولاً در تمام اوقات و مخصوصاً موقعیکه خورشید در برج عقرب است (؟) تعداد آن افزایش می یابد . این عقارب برای عابرین و مسافرین بخصوص خطرناک میباشد . ولی سپاس خدای را که در هیچیک از مسافرتهاى خود باین شهر ، بهیچوجه حادثه هائلهای بگوشم نرسیده است .

طلمس شاه عباسی حکایت میکنند که منجمین شاه عباس کبیر ، بسال هزار و ششصد و بیست و دو طلسمی تعبیه کردند که مقصود از آن استخلاص کاشان از خطر عقارب بوده است ،

که از آن ایام ببعد تعداد این گزنده مخوف در این شهر تقلیل یافته است (؟) دريك روايت عاميانه که قابل اعتماد نيست ، گفته شده که اگر عابر ويا مسافر بيگانه‌ای هنگام ورود بمنزل بگويد : ای عقارب من از اقارب نيستم ! يعنی اهل این شهر نميباشم ، بدینطريق از هرگونه گزند مصون خواهد ماند . اما مسأله مسلم آنست که نيش کژدم کاشان بسيار خطرناک و مخوف ميباشد ؛ و بهمين جهت درميان ايرانيان اين عبارت جزو جملات لعن و نفرين بشمار ميرود :

« کژدم کاشان دستت را بزند ! »

بطورکلی در کاشان تمام مردم پيشاپيش داروهای موثر (۱) لازم را آماده دارند ، تا خود را از گزند اين عقارب مخوف و ديگر عنکبوت-های مهيب که بدرشتی انگشت شست و خيالی مزاحم اهالی اين شهرند ، نجات دهند . عرض جغرافيايی کاشان سی و پنج درجه و سی و پنج دقیقه ؛ و طول آن هشتاد و شش درجه است . در اين بلده اغنام و احشام ، و طیور و ماکیان کم است ، ولی در عوض غلات و حبوبات و میوه جات فوق-العاده فراوان ميباشد . معمولاً نوبر خربزه باصفهان از کاشان ميرسد ؛ و در تمام مدت فصل میوه ، هندوانه و خربزه از اين شهر بپایتخت صادر میگردد .

نویسندگان متعدد غربی مدعی هستند که کاشان

تحقیقات تاریخی
راجع بکاشان

همان آمبرودوکس (۲) یا کتسیفونت (۳) کشور پارت ميباشد که در تألیفات یونانیان باستان ذکر شده

۱- مرهم کژدم زده کشته کژدم بود ؟ منوچهری .

۲- Ambrodux

۳- Ctésiphonte

است . مورخین ایرانی میگویند که بانی این بلده زبیده خاتون معقوده هارون الرشید خلیفه بغداد است ؛ و اضافه میکنند هنگامی که شاهزاده خانم بینای کاشان همت گماشت هنوز دختر دوشیزه‌ای بود ، و بهمین جهت نخستین سنك ساختمان شهر را در طالع عذرا بنا نهاد ؛ و بافتخار جد خویش قاسان که از اولاد علی علیه السلام ، و در این حدود حیات راوداع گفته و بخاك سپرده شده بود ، آنرا قاسان نامید . آشنایان بالسنه شرقی از تبدیل سین بشین بخوبی اطلاع دارند . حکایت میکنند که تیمورلنك پس از تسخیر کاشان از روی يك بولھوسی ساده آنرا از انهدام معاف داشت و مثل تقریباً تمام بلاد دیگر ایران بتل مخروب-ه‌ای مبدل ساخت .

کاشان عنوان دارالمؤمنین دارد ، و این لقب ممکنست بدو جهت بشهر مزبور داده شده باشد : نخست اینکه چون خلفای (اموی) از قبول عقاید علی علیه السلام سرباز زدند ، و روش مخالفی در پیش گرفتند ، و در تعقیب و شکنجه اولاد و اخلاف خاندان آنحضرت برآمدند ؛ علویان فرار اختیار کرده در این شهر مأمن گزیدند و ب-رای خویش ملجاء جستند ؛ دیگر اینکه چون عده کثیری از آل علی در این حدود مدفون میباشند ، ممکن است بهمین جهت این شهر عنوان مذکور را پیدا کرده است . مزارات امامزادگان ب-ا قبور اطراف مخلوط شده است ؛ چ-ون مقابر و مدافن مخصوص آنان بدست مهاجمین ترك و تاتار خراب و منهدم شده و متعصبین سنی ابنیه و عمارات مزارات را ب-افتخار زعمای خویش ، یعنی تعقیب - کنندگان و شکنجه دهندگان آل علی ویران و منهدم کرده اند . پس از استقرار این خلیفه (هارون الرشید) بحکومت این کشور (ایران) ، در صدد تحقیق

و تجسس مزارات آل علی علیه السلام بر آمدند ، البته احتمال میرود که درمسأله تشخیص مقابر دچار اشتباهات عظیمی بشوند . چنانکه در سال هزار و ششصد و شصت و هفت از يك چنین اشتباه عظیمی پرده برداشته شد ، و معلوم گردید که عمارتی که صدسال پیش بر روی مدفن امامزاده‌ای ساخته‌اند ، متعلق بمقبره يك واعظ اوزبك بوده است . مردم پس از اطلاع بر حقیقت مطلب و آگاهی براینکه مدت يك قرن تمام مزار ملعونی را مورد تقدیس و تجلیل قرار داده‌اند ، باخشم و غضب فراوان عمارت مزار را منهدم ساخته مبدل بمزبله کردند . اما يك حادثه‌ای که بعداً اتفاق افتاد ، فوق العاده شایان توجه میباشد . توضیح آنکه یکی از مجتهدین بزرگ رساله‌ای انتشار داده اثبات کرد که در این محل بهیچوجه اوزبکی مدفون نشده است . اهالی ازاینکه مشاهده کردند ، آلت هوا و هوس روحانیون قرار گرفته‌اند سخت عصبانی گشتند ، و بهمین جهت دیگر از آنوقت ببعد ، هیچکس هیچگونه رویه مثبت و یا منفی نسبت بمحل مورد بحث اختیار نمیکرد ، نه تجلیلی بعمل می‌آید و نه نفرین و لعنتی اظهار میشود . مقام و عنوان فرماندار کاشان مثل دیگر شهرهای پارت (عراق عجم) داروغه است . در اولین مرحله مسافرت من از این شهر ، یکی از دوستان من بنام رستم بيك که چندین برادر وی حکام این استان اند ، حکومت شهر را اداره میکرد . پس از پایان دوره حکومت دوساله وی ، چون کاشانیان خیلی از رفتارش راضی بودند ، نمایندگان به حضور اعلیحضرت شاهنشاه اعزام داشته استدعا کردند که دوسال دیگر نیز در حکومت باقی باشد ؛ حتی برای توفیق در این آرزو بدونفر از وزیران نیز هدایا و تحفی تقدیم

داشتند . با وجود همه اینها ، این پیشنهاد شرف قبول نیافت ، چون بهیچوجه تمدید دوره حکومت حکام معمول نمیباشد (۱) .

در نوزدهم ، در نتیجه خستگی زیاد مر کبها ، مجبور
استخر شاه عباسی شدیم که در کاشان بمانیم . بالاخره در بیستم از
این شهر خارج شدیم و هفت فرسنگ راه رفتیم . دو فرسنگ اولیه از میان
دشتی طی شد که شهر مزبور در آن بنا شده است . بقیه راه را معابر
کوهستانی بسیار مرتفعی تشکیل میداد که سهل العبور بود . در ارتفاعات
يك کاروانسرای بسیار عالی دیدیم ، و جلوتر بر که ای مشاهده کردیم
که از آب بارانهای اطراف و برفهای مذاب کوهستان تشکیل شده است .
مردم کاشان از آبهای این استخر بقدر احتیاج پائین کشیده استفاده می کنند .
شاه عباس کبیر سدهای سدیدی در اطراف این استخر کشیده است
تا آب در آنجا تمرکز یابد ، و از اتلاف آن جلوگیری شود . بدستور این
شاهنشاه جاده های خوبی نیز در این حدود برای تسهیل عبور و مرور
مسافرین ساخته شده است .

پس از پائین آمدن از کوهستان ، وارد دره عمیق
توصیف مقتل
بسیار باریکی میشوند که درازای آن يك فرسنگ
داريوش سوم
است . تمام این منطقه مستور از آبادی و پوشیده
از باغات و بساتین تنك بهم فشرده ایست ، بطوریکه چنان بنظر می آید که
دهکده ای بطول يك فرسخ در آن پدید آمده است . مجاری و انهار زیبا
و مصفایی در هر گوشه و کناری جاری میباشند ، چنانکه در تابستان دارای

۱- « تاریخ کاشان » که اخیراً باهتمام جناب آقای ایرج افشار بطبع رسیده ، از مآخذ

مهم تاریخ این شهر بشمار میرود .

آب و هوای فوق العاده لطیف و عالی است . در فصل گرما بیلاقی زیباتر و خوشتر از این محل ، جایی گیر نمی آید . اشعه آفتاب چنان کم تأثیر بود که در آن موقع (ماه ژوئن ، خرداد) هنوز شکوفه های گل نشکفته بود ، خرمنها هنوز هم زمرد گون و میوه ها کال بود . در صورتیکه در کاشان یکماه پیش درو بعمل آمده ، و میوه جات در دسترس مردم قرار گرفته بود . مادر منتهی الیه این دره سبز و خرم ، در کاروانسرای کارو (۱) سکونت گزیدیم .

نویسندگان معاصر غربی مدعی هستند که این دره ، همان محلی است که داریوش در آنجا جان سپرد . این نظریه مقرون بصواب میباشد ، چون در تواریخ آمده است که بسوس و نبرزن پس از جنایت شرم آوری که نسبت بیادشاه تیره بخت مذکور مرتکب شدند ، یکی بسوی هیرکانی (جنوب بحر خزر) حرکت کرد و دیگری بصوب باکتریان (بلخ) عزیمت نمود ؛ و اینک کاشان درست در همان محل واقع شده است و مبدأ عزیمت باستانهای مزبور بشمار میرود .

در بیست و یکم ، هشت فرسنگ راه پیمودیم . دوی اولیه را دردامنه کوهستان و در میان جبالی بودیم که دره مذکور در آن واقع شده است ، شش باقی رانیز در نزدیک دشت و دمن خوش منظری که پوشیده از آ بادی های متعددی بود ، طی کردیم .

در این قسمت از جاده کاروانسراهای متعددی نیز در سر راه مشاهده میشود . ما در یک کاروانسرای بزرگ و خوبی که بنام بانی آن ، آقا کمال بازرگان ثروتمند مشهور ، خوانده میشود فرود آمدیم . این تاجر بزرگ

ابنیه و عمارات عام المنفعه بسیاری در اطراف اصفهان ساخته است .

در بیست و دوم ، فقط توانستیم که پنج فرسنگ در دشت و دمن زیبایی که کاروانسرای آقا کمال در آن واقع است ، راه برویم . این قسمت از راه را چنان بسرعت پیمودیم که در ساعت نه شب به موچاکن (۱) رسیدیم . این آبادی قریه بزرگی است که دارای پانصد باب خانه باغچه ، و کاروانسراهای متعدد ، و باغات و بساتین بسیار ، و آبهای روان میباشد . در بیست و سوم ، برای اینکه پیش از طلوع آفتاب با اصفهان نرسیم ، بسیار دیرتر از ایام سابق براه افتادیم . در این مرحله نه فرسنگ راه پیمودیم و از میان دشت و دمنهای زیبا بسوی جنوب حرکت کردیم . دو ساعت راه مانده بحومه این شهر بزرگ ، کاروانسراهای بیشمار و دهکدههای چنان زیادی دیدیم که فکر میکردیم که فی الواقع در حول و حوش آن هستیم . در سپیده صبحدم بیست و چهارم ژوئن ، بعون الهی پس از طی صد و سی و چهار فرسنگ ایرانی از تبریز بسلامت با اصفهان رسیدیم .

شبه‌ای از جنگ‌های
ترکیه عثمانی
ولهستان

پس از ورود با اصفهان ، من و شریکم در دیر کاپوسنها (۲) که تقریباً در قلب شهر ، و کمی دور ، تراز قصر شاهی ، واقع شده است ، سکونت گزیدیم .

در اینجا با توده انبوهی از نامه‌های واصله بعنوان من که تقریباً از اکناف و اطراف تمام عالم برایم ارسال شده بود ، مواجه گشتم . در مراسلات وارده از قسطنطنیه ، تفصیل نبرد ترکهای (عثمانی) در سرزمین لهستان درج شده بود . در طی سال گذشته ، عساکر ترك تقریباً بدون

۱ - Moutchacoun موچاکن ، مورچه خورت ؟

۲ - Capucins

مواجهه با هیچگونه مقاومتی، از نهر عظیم نی ستر (۱) عبور کرده، زیباترین ایالات و ولایات را منهدم و ویران ساخته، قلعه معروف کامی نیک (۲) را که گل سرسبد سرزمین لهستان بود، مسخر نموده بودند. ضمن تشریح مطالب دیگر، برایم اطلاع داده بودند که قوای مسلح عثمانی از روی پلی بطول پانصد قدم هندسی از روی دانوب گذشته است؛ و این جسر عظیم که با مساعی و مخارج سلطان مولداوی ساخته شده بود، چون مورد پسند خاطر مقام خلافت (۳) واقع نگشت، لذا بانی بیچاره مغضوب بابعالی واقع شد و از سلطنت معزول گردید و پرداخت غرامتی معادل صد و پنجاه هزار اکو (۴) محکوم گشت.

در نامه های رسیده از هند تفصیل مسافرت

داستان نایب السلطنه
مسیود و لاهه (۵)، نایب السلطنه (۶) ماداگاسکار درج شده بود، که در آغاز سال هزار و ششصد و هفتاد

میلادی از لاروشل (۷) با یک اسکادرون (ناوهای نبرد) قابل ملاحظه بصوب مقصد عزیمت کرده بود. با توجه بتذکرات مسیو کارون (۸)، مدیر کل کمپانی فرانسه، برای اجرای طرحهای مهمی، این مأموریت

۱ - Niester

۲ - Caminek کامی نیک، در زبان روسی بمعنای سنگستان است.

۳ - Grand Seigneur (امیر المومنین) مقصود سلطان ترکیه عثمانی است، که

اصطلاحاً خلیفه اسلامی نامیده میشد، ولی بهیچوجه از طرف دول اسلامی رسمیت نداشت.

۴ - Ecu

۵ - Monsieur de Lahaye

۶ - Viceroy

۷ - La Rochelle

۸ - Carron

انجام گرفته بود ؛ از جمله تسخیر بانکا (۱) جزیره كوچك واقع در خاور سوماترا ، كه خیلی نزدیک به باتاویا است ، منظور نظر بود . این جزیره كوچك ، پیش از تاریخ مذکور ، از طرف هیچکس اشغال نشده بود . مسیو کاردون عقیده داشت كه بانکا برای استقرار مخزن مرکزی کمپانی فرانسه در هند صلاحیت بسزایی دارد ؛ و پیشنهاد کرده بود كه بطور غیر مترقب آنرا تسخیر کنند و هلندیها را در مقابل عمل انجام شده ای قرار دهند . ولی هلندیان كه در حراست و صیانت قلمرو خود در این نواحی اهتمام فوق العاده ای دارند ، پیشاپیش از نقشه مأموریت بحریه فرانسه اطلاع یافته بودند ، برای اغفال حریف در فرانسه بیهوده شایع کرده بودند كه اسكادرون سابق الذکر قصد عزیمت بهند غربی دارد . اما رقیب بهیچوجه اغفال نگشت ، چنانكه بسرعت تمام سه فروند كشتی یکی بدنبال دیگری بصوب باتاویا گسیل داشت و به هیأت اعزامی دستور داد كه بانكا را تصرف كنند ؛ و این نقشه خیلی پیش از وصول مسیو - دولاوه بهند بمرحله عمل در آمد . سفر دریایی نایب السلطنه فرانسه بسیار طول کشید ، و از سوء حظ ناگزیر گشت كه بر حسب تقاضای فرانسویان مقیم ماداگاسكار در سواحل این (مستعمره) لنگر اندازد كه بجنك با اهالی جزیره پردازد . در طی این نبرد كه شش ماه طول کشید ، فرصت از دست برفت ، و قریب هزار سرباز فرانسوی بـخـاك و خون غلطید ؛ در صورتیكه این عده سپاهی ممكن بود ، در جای دیگر كار خیلی مفید - تری انجام دهد ، ولی مسیو دولاوه نتوانست بر سیاهان پیروز آید ، و بعلاوه

آتش خشم و غضب آنها را سخت تحریک کرد ، بطوریکه دیگر هیچوجه مایل بمصالحه و تجارت با فرانسویان نبودند ، و بالاخره آنها را از زاد و بوم خود بیرون راندند .

مسیو دولاهه ازماداگاسکار به سورت (۱) آمد و تا آغاز سال هزار و ششصد و هفتاد و دو در آنجا بتوقف پرداخت ، و بالاخره در معیت مسیو کارون که حسب الامر دولت فرانسه ، متبوع مطلق وی بشمار میرفت ، عزیمت کرد ، نیروی دریایی اعزامی شامل شش فروند کشتی بزرگ و چهار سفینه کوچک بود .

اسکادرون فرانسه دریست ویکم ژانویه در گوآ توقف کرد ، و در این بندر با برتانی بزرگ ، کشتی دیگر پادشاه (فرانسه) که دو سفینه کوچک دریدک خویش داشت ، همراه شد . بدین طریق قوای بحری اعزامی فرانسه که رویهمرفته بالغ بر سیزده فروند کشتی بود ، بصوب سیلان براه افتاد ، و دریست ویکم مارس به لابی کوتواری (۲) رسید که معمولا لابی - ترنک - مال (۳) خوانده میشود ، و خلیج ولنگرگاه باریک ولی مناسبی میباشد ، و در هشت درجه و سی دقیقه عرض شمالی ، مایل بشمالغرب واقع شده و دارای پایگاههای خوبی است .

هلندیها در فاصله یکفرسخی ساحل اینجا ، قلعه کوچکی بنا کرده بودند ، و تمام ساخلوی آن فقط از ده سرباز تشکیل شده بود . پادگان محل بمحض مشاهده بحریه فرانسه پاسگاه خود را ترک گفت .

مسیو دولاهه پس از لنگر انداختن بحریه فرانسه،
 نمایندگان به حضور پادشاه کاندی (۱)، فرمانروای
 نایب السلطنه فرانسه
 در سرانندیب
 قانونی سرتاسر جزیره سیلان اعزام داشت، و پس
 از مدتی مذاکره و رفت و آمد رسولان، قرار دادی فیما بین منعقد گشت
 بر حسب آن پادشاه هندی خلیج ترینک - مال را با قلعه‌ای که هلندیان در
 آنجا بنا نموده بودند، بیادشاه فرانسه و گذار میگرد. قراروا گذاری خلیج
 و قلعه بطرز باشکوهی با شلیک توپ انجام گرفت و با تشریفات لازم عملی
 شد. چند روز بعد بنای يك قلعه در مدخل خلیج و یکی دیگر در محلی
 مشرف بساحل آغاز گشت.

طی این مدت که مذاکرات انجام مییافت، ناخوشی
 مرض دارچین، و
 سختی در میان افراد قوای بحری بوجود آمد،
 بیماری گاومیش
 که باغلب احتمال تب حادی بود. اروپائیان معمولاً
 امراضی را که در سیلان میگیرند، بیماری دارچین مینامند؛ زیرا بوی
 تند این نبات موجب تحریک مواد سیال بدن آنها، مانند خون و بلغم
 و خلط و غیره میشود در نتیجه این ناخوشی عده بسیاری از سپاهیان
 زندگی را بدرود گفتند ولی اغلبشان شفا یافتند؛ اما بلافاصله در این موقع
 قحط و غلا گریبانگیر آنان شد. توضیح آنکه ارزاق و خواربار لازم
 اسکادرون در نتیجه عدم احتیاط نایب السلطنه، در ماه آوریل تمام شد.
 مسیو دولاهه برای جلوگیری از اسراف و تبذیر آذوقه، دستور داده

۱ - Le Roi de Candy، کاندی، در زبان فرانسه معمولاً اسم جزیره کرت

میباشد، ولی در اینجا اسم خاص هندی است.

بود که هیچکس از مردم محل حق ندارد مواد خواربار را ذخیره کند و همه موظف بودند که هرچه خریده‌اند بفروش برسانند. در ترنیک - مال معمولاً گوشت گاو میش در دسترس عامه می‌باشد، ولی مردم آنرا نمی‌خورند و می‌گویند که در گوشت این حیوان خاصیت عجیب و بخصوصی هست، چنانکه در نتیجه مصرف آن دمل‌هایی در انسان پیدا می‌شود که عیناً شبیه عوارض بیماری‌های مبتلایان ناخوشیهای جنسی است، و در همان مواضع بوجود می‌آید و همانقدر مهیب و مخوف می‌باشد. اما نکته شایان توجه و شگفت‌انگیز آنست که بیماران گوشت گاو خوار فقط در نتیجه امساک از خوردن آن میتوانند بهبودی یابند.

نایب السلطنه برای حمل آذوقه سه فروند کشتی بسواحل کوروماندیل (۱) اعزام داشت، ولی این سفاین هنگام مراجعت توسط هلندیها دستگیر شدند؛ و بالنتیجه قوای اسکادرون دچار قحط و غلای شدیدی گردید، بطوریکه پیش از اتمام بنای دو قلعه مذکور، برای استخلاص از آسیب گرسنگی، ناگزیر سواحل ترنیک - مال را ترک گفت. ولی سیصد و پنجاه نفر سرباز برای اجرای نقشه منظور و ادامه کار در آنجا باقی ماندند، و یک فروند کشتی بزرگ بنام سن ژان نیز در آبهای خلیج بطور دائم لنگر انداخت.

بهانه‌ای که هلندیان برای توجیه توقیف سه کشتی مزبور تراشیده بودند، عبارت بود از اینکه سفاین مذکور حامل خواربار برای دشمنان آنها بوده است. هلندیها پادشاه کاندی و سکنه ترنیک مال را خصم خود

قلمداد میکردند. ولی اندکی بعد پیشنهاد کردند که حاضرند ناوهای فرانسه را مسترد سازند و حتی اصرار داشتند که مسیو دولاهه آنها را تحویل بگیرد و یا آنکه از سفاین هلندی بجایشان انتخاب کند. هنوز درهند کسی نمیدانست که فرانسه علیه هلند اعلان جنگ کرده است؛ ولی بعد از کمی که این خبر بهلندیان رسید، بازداشت سفاین فرانسه را غنیمت شمردند، و بحریه هلند بعد از ورود به ترنیک - مال، کشتی فرانسوی متوقف در آنجا را نیز ضبط و دو قلعه جدیدالبناء را تصرف و تمام افراد پادگان فرانسوی را اسیر کردند.

نایب السلطنه در بیست و دوم مه در سواحل

شبه‌ای از روابط
فرانسه و پرتغال
در خاور
کورومان‌دیل (۱)، به سن تومی (۲) رسید. سن تومی
قصر کوچک پادشاه کولکوند (۳) میباشد، ولی

پرتغالیها که قریب صد سال است اینجا را تصرف کرده‌اند، در استحکام و تقویت آن برای حفاظت و حراست متصرفات خود بسیار کوشیده و اهتمام بسزایی بخرج داده‌اند. دیوارهای قلعه از سنگهای تراشیده بسیار عظیم و جسیمی بنا شده و دارای برج و باروهای منظمی میباشد ولی فاقد استحکامات دیگر است. مسیو دولاهه کسانی را بحضور حاکم قلعه فرستاد و در مقابل پول ارزاق و خواربار خواست. ولی فرماندار ببهانه کثرت قوای بحریه فرانسه و عدم کفای مواد خواربار شهر، از تسلیم و فروش ارزاق خودداری کرد. اما معلوم نبود که این پاسخ منفی

۱ - Coromandel

۲ - Saint - Thomé

۳ - Colconde

حاکی از حقیقت و مطابق واقع است، و یا اینکه در نتیجه تحریکات
 ، لندیان که در سرتاسر این حدود موی دماغ بحریه فرانسه بوده و مدام
 آنرا باقوای دریایی خود دنبال میکردند، صورت گرفته است. نایب -
 السلطنه که بین المحظورین قرار گرفته بود، نظر بفقدان مطاق آذوقه
 ناگزیر دستور بمباردمان شهر را صادر کرد، و این حمله باندازه‌ای شدید
 بود که بعد از چهار ساعت درفش سفید در مقابل فرانسویان پدیدار گشت.
 حسب الامر مسیودولاهه قایقی بطرف ساحل عزیمت کرد و استفسار نمود
 که آیا حاضر بتسلیم شهر هستند، یا نه؟ حاکم که چنین چیزی را پیش-
 بینی نمیکرد، آمادگی خود را برای فروش مواد خواربار لازم در مقابل
 پول اعلام نمود. ولی نایب السلطنه در جواب، کسانی را فرستاده اظهار داشت
 که چون در مقابل تقاضای منصفانه خود، جواب رد شنیده و ناگزیر به-
 شلیک توپ گشته است، لذا حاکم باید غرامت جنگ را بپردازد. فرماندار
 سئوا، کرد که فرانسویان چه مبلغی مصرف کرده و چه مخارجی متحمل
 شده اند؟ جواب داده شده که پنج هزار و سیصد گلوله توپ شلیک شده است،
 و برای هر یک بیست اکو مطالبه میشود. فرماندار سن - تومی برای اغتنام
 فرصت، و تأمل کاخی پاسخ فرستاد که چون شخصا نمیتواند تصمیم بگیرد
 لذا مراتب را باستاندار ایالت کتبا گزارش خواهد داد، و پس از وصول
 جواب، نتیجه را بنایب السلطنه اعلام خواهد داشت.

مسیودولاهه، نایب السلطنه فرانسه کاملاً احساس کرد که مقصود
 حاکم قلعه، طفره و تعلل است، لذا پیغام فرستاد که بر حسب مقررات
 سه روز منتظر وصول پاسخ استاندار کابل خواهد بود، ولی در صورت

تأخیر جواب در صد تسخیر شهر (قلعه سن تومی) بر خواهد آمد. همینطور هم شد، چنانکه در روز سوم، با غروب آفتاب دو یست نفر از سپاهیان فرانسه با دو واحد جنگی از سفاین بساحل پیاده شدند. آنگاه نایب السلطنه با پنجاه مرد جنگی در سمت مقابل یکی از دروازه های شهر، زیر شاخ و برگ درختان خرما چادر زد، و بقیه سپاهیان را با يك نفر افسر بطرف دیگر شرا عزام داشت.

مسیو کارون مدیر کل کمپانی شرقی فرانسه، نیز همچنان بالاتکلیف در کنار مسیو دولاهه بود. علی الصباح، باطلوع آفتاب حسب الامر نایب السلطنه دروازه شهر کوبیده شد. تمام مدافعین بلده در اینموقع بالای حصار و باروی اینقسمت شهر آمد، و منظور دولاهه هم جز این نبود. در اینموقع حسب الامر نایب السلطنه افسر اعزامی با افراد سپاهی در طرف دیگر شهر نردبان نصب نموده بالای حصار و باروی قلعه بر آمدند و بایک هجوم استحکامات را بدون هیچگونه مقاومتی متصرف شدند، و سپس ناگهانی داخل شهر گشتند. مردم بامشاهده غیر مترقب گروهان سپاهیان چنان پنداشتند که این عده از آسمان فرود آمده است، و سخت مبهوت و مشوش و مضطرب شدند. مدافعین سن تومی که چنین غافلگیر گشته بودند، چاره ای جز تسلیم نداشتند؛ بدین طریق طی دو ساعت بدون هیچگونه ضایعه عظیمی شهر تسخیر گشت، و فقط بیست نفر در این گیر و دار بهلاکت رسید.

در مسئله مأموریت و مسافرت مسیو دولاهه نکته

شماره ای از رقابتهای
فرانسه و انگلستان و
هلند در خاور

بطوریکه موثقین اظهار میدارند ، مشارالیه از
زبان مخدوم خود ، پادشاه فرانسه شنیده بود که

در سال هزار و ششصد و هفتاد و یک به هلندیان جنک اعلان خواهد شد . یعنی
هنگامیکه نایب السلطنه ، در سال هزار و ششصد و هفتاد فرانسه را بقصد
هند ترك میگفت ، این موضوع را شاه باوی در میان نهاده بود ، و حتی
اعزام نایب السلطنه بآبهای هند برای انجام همین منظور بوده است . ولی
مسیو دولاهه پس از اینکه به سورت رسید ، اطلاع یافت که :

« بععل مهمتری فعلا اعلان جنک بعقب افتاده است ، اما این تأخیر
موقتی میباشد ، بالاخره موضوع در موقع خود با اطلاع خواهد رسید . »
چنانکه معلوم است ، دو مراسله طی ماههای اوت و سپتامبر سال
هزار و ششصد و هفتاد و یک بعنوان وی ارسال و اعلام شد که بطور قطع و
یقین در بهار آینده علیه هلندیان جنک اعلان خواهد گشت . این مراسلات
را اندکی پیش از عزیمت من از پاریس ، مسیو بریه (۱) از طرف مسیو کلبر (۲)
تسلیم من نمود و من خودم مأمور تحویل آنها به نایب السلطنه فرانسه بودم .
اما هنگامیکه نامه ها بسواحل هند رسید ، مسیو دولاهه سورت را ترك
گفته بود . صلاح این بود که مراسلات مزبور توسط يك قایق سریع السیر
تسلیم نایب السلطنه نشود . ولی مسیو بلو (۳) یکی از مدیران کمپانی ،

Berrier - ۱

Colbert - ۲

Blot - ۳

تصور کرد که عجله لزومی ندارد، و اظهار کرد که اصلاً ضرورتی برای چنین هزینه‌ای مشاهده نمیشود؛ و يك سفینه هندی متعلق بدلال کمپانی فرانسه وجود داشت که عازم ساحل مالابار (۱) بود، توسط آن مراسلات را خواهند فرستاد. خلاصه مسئله صرفه‌جویی بر همه چیز غلبه کرد. نامه‌ها تحویل کشتی هندی گشت. اما از بخت بد این سفینه در معرض دستبرد دزدان دریایی مالابار واقع شد، و بعد از شش ماه مراسلات دربار فرانسه که لفافش دریده و تا نصف پاره شده بود، بدست بازرگانان فرانسوی ساکن سواحل مالابار افتاد، و بدین‌وضع در فوریه هزار و ششصد و هفتاد و سه، یعنی بعد از بیشتر از یکسال که از تسلیم آنها گذشته بود، به‌سورت ارسال گشت. مسلم است که اگر این مراسلات بموقع بنایب‌السلطنه رسیده بود، او به‌سهولت بحریه هلندی را در سیلان که‌دار-ونداد کمپانی هلندی بشمار میرفت، نابود می‌ساخت، و بالنتیجه مستملکات زیبای هلندیان را در سران‌دیب تسخیر می‌کرد. اتفاقاً مسیو دولاهه بشدت مشتاق تار و مار کردن بحریه هلند بود، و گاهی مکنونات خاطر خویش را برای مسیو کارون چنین باز می‌گفت:

« برای من مسلم می‌باشد که در اروپا اینک ما بین فرانسویان و هلندیان آتش جنگ شعله‌ور می‌باشد، و هم اکنون بهترین موقع برای حمله بنیروی دریای هلند درهند است ».

اما مسیو کارون او را با این جواب از اقدام بجنگ باز می‌داشت:

« هنوز دستور لازم به‌ما نرسیده است؛ بایستی منتظر فرمان و مترقب اطلاعات موثقی دایر باعلان جنگ بین فرانسه و هلند بود. صحیح

است که شما میتوانید بحریه رقیب را درهمین جا بسهولت نابود بسازید، ولی ممکن است که بیدرنگ واحد های دیگری از باتاویا بکمک هلندیان برسد و شما را مقهور بسازد . »

شکی نیست که اظهارات مسیو کارون مقرون بحزم و احتیاط بود ، ولی در اینمورد بخصوص او اشتباه داشت . هلندیها در باتاویا بهیچوجه بحریه ای نداشتند ؛ و اگر نیروی دریایی آنان در سیلان تارومار میشد ، با اخبار وحشتناکی که از هلند بکمپانی آنکشور میرسید ، در مقابل عملیات مشترک بحریه فرانسه و ناوگان دهگانه انگلستان که در آخر سال بساحل کوروماندیل (۱) رسیده بودند ، مؤسسات آنان از هم میپاشید . ولی خواست خدا دیگر بود ، چنانکه بحریه فرانسه و مأموریت محوله بآن معدوم گشت .

روز ورود من باصفهان و فردای آن ، صرف پذیرایی شمه ای از خصوصیات از اروپائیان مقیم پایتخت ، و بسیاری از ایرانیان ، شیخعلی خان صدر اعظم و آرامنه که در سفر پیشین با هم عهد مودت بسته و از آراء آنان در انجام امور خود بهره مند میشدم ، گردید . دربار بسیار تغییر یافته بود ، و با آنچه که من در طی مسافرت اولیه خود دیده بودم کاملاً مغایرت داشت ، و فوق العاده درهم و برهم شده بود . چنانکه تقریباً کلیه بزرگان و رجال دوره شاهنشاه (۲) فقید یا مرده بودند و یا مغضوب واقع گشته بودند . اختیارات در دست عده ای از

۱ - Coromandel

۲ - در اصل شاردن ، مثل سرتاسر کتاب ، فقط عنوان شاه است . (La Roi)

کلمه شاهنشاه برای ادای مقصود ، از طرف مترجم انتخاب شده است ، و مقصود شاه عباس ثانی میباشید .

رجال جوان ناجوانمرد و دون همت و بی تدبیر و بی لیاقت افتاده بود.

شیخعلیخان، صدر اعظم چهارده ماه بود که مغضوب شده بود. سه نفر از مقامات عالییه سلطنتی عهده دار مشاغل وی گشته بودند. اما موضوع شایان توجه آن بود که از قرار معلوم میخواستند، صدراعظم مزبور را دوباره بمقام خود عودت دهند، و این نکته برای من خیلی خطرناک و نامبارک بود. چون شیخعلیخان نسبت بمسیحیان و اروپائیان بسیار خصومت داشت (۱)، و از طرف دیگر فساد ناپذیر بود، بطوریکه زیر بار هیچگونه توصیه و تحفه و هدیه و رشوئی نمیرفت (۲)؛ این صدراعظم در دوره صدارت خودش جز افزایش ثروت مملکت و مخدوم خویش منظوری نداشت؛ من بیم آنرا داشتم که مشارالیه مانع خرید جواهراتی باشد که حسب الامر صریح شاهنشاه سابق پدر پادشاه لاحق، و درست مطابق طرحهای دست (مبارک) خود ایشان تهیه کرده بایران آورده بودم. بهمین جهت تصمیم گرفتم فی الفور مراجعت خود را از مأموریت محوله بعرض شاهنشاه (۳) برسانم. مشکل عمده کار من در اینمورد، پیدا کردن یکنفری بود که مقرب حضور ناظر باشد. این شخصیت کارپرداز اعظم و عالی مقام دولتیخانه شاهنشاه، و متصدی دارایی و مسئول اداره امور و کلیه مأمورین مربوطه بدولتیخانه همایونی است؛ و برای فراهم آوردن مقدمات آشنایی با جناب ایشان من نیازمند یکنفر هادی و واسطه بودم. بعضی از دوستان پیشنهاد

۱- مسلماً این کینه معلول تجاوز و تعدی مسیحیان و اروپائیان بوده است که الی بومنا هذا کلوی مارا گرک صفت میفشارند.

۲- فاعتبرو یا اولوالابصار، خوانندگان میتوانند بفهمند که چه اشخاص و چه مقاماتی مورد بغض و کینه مقامات مسیحی، قرار میگیرند، و بالعکس رجال و بزرگان و مقامات عالییه ای از چه قماش مورد پسند و پشتیبانی آنها است، ۳- شاه سلیمان صفوی

کردند که در این مورد ، از زرگرباشی که رئیس جواهر فروشان و زرگران ایرانی است استفاده کنم و برخی دیگر چنان مصلحت دیدند که از طاهر میرزا استمداد شود ، که مفتش کل (۱) دولتخانه همایونی است . البته چنانکه بعداً برایم مسلم شد ، صلاح در آن بود که زرگرباشی را واسطه کار خود قرار دهم ؛ اما چون بدقت مفتش کل در امور مربوطه بیشتر جلب توجه میکرد ، لذا او را برای هدایت خود برگزیدم .

در بیست و ششم سرپرست کاپوسنها (۲) زحمت قبول فرموده برای ترتیب ملاقات وی از طرف من رهسپار شد . از مطران خواهش کردم پیغام مرا بحضور مفتش کل چنین معروض بدارد که در نتیجه نقاهت و کسالت از زیارت حضورشان محروم مانده‌ام ، ولی با اعتماد بمحبت‌های دیرینه شش ساله ایشان که نسبت بخود سراغ دارم ، برای اجازه میدهند که تمنی کنم مرا در هدایت بحضور ناظر ، کار پرداز کل یاوری بفرمایند ، چون برای من مسلم است که وسیله بهتر از ایشان برای اینکار وجود ندارد ، لذا استدعای عاجزانه دارم که فرمان شاهنشاه فقید را دایر بر مأموریت محوله و تهیه و تدارك جواهرات گرانبها در فرانسه ، بنظر این وزیر برساند ، و معروض بدارد که من با اعتماد بدستور همایونی در انجام خدمات مربوطه بنحو احسن مساعی لازمه مبذول داشته‌ام . البته و عده تسلیم هدایای هنگفت لازم را بمفتش کل فراموش نکردم . پاسخ جناب ایشان بدینقرار بود که :

۱ - Controleur General

۲ - Capucins ، مبلغین مسیحی که پیرو سن - فرانسوا بشمار میروند . پیش از

انقلاب کبیر فرانسه (۱۷۸۹) کاپوسنها مأمور آتش نشانی بودند .

ورود شما را تبریک میگویم ، و میتوانید در کارهای خود کاملاً
 بمن اعتماد داشته باشید ، بقدر مقدور و بنحو احسن در انجام خدمات
 محوله بذل مساعی خواهم کرد ؛ اما باید توجه فرمائید که شاهنشاهچندان
 بجواهرات علاقمند نمیباشد ، و دربار از حیث پول فوق العاده در
 اضطرار است ؛ بعلاوه از بخت بد شما صدراعظمی روی کار می آید که
 با هزینههای زاید و تجملی سخت مخالف و بطور کلی مواظبت فوق العاده
 نسبت بمنافع مملکتی دارد (۱) . ضمناً متوجه باشید که نباید از این پیش-
 آمدها مأیوس شوید ، و فقط منظور از تذکر نکات مزبور آنست که
 حتی الامکان خودتان را حاضر کنید که بقیمت ارزان معامله نمائید ، و از
 تقدیم تحف و هدایای زیاد امتناع نورزید ، و در مقابل زحمات زیاد
 طاقتتان طاق نشود ، صبر و حوصله بخرج دهید و بعنایت الهی امیدوار
 باشید ، و درخاسته ورود شما را بطریق مطلوب باطلاع ناظر خواهم
 رسانید . ایرانیان همیشه مشاورات خود را با جمله امید بشمول عنایت -
 الهی در حل مشکلات ، خاتمه میدهند .

در این حین اطلاعاتی بدستم رسید که اظهارات فوق
 را تاکید میکرد . توضیح آنکه روز پیش که
 شاه سلیمان
 و چنگ نواز

شاهنشاه بر حسب عادت دیرینه چند ساله خود ،
 مثل همه روزه مست و مخمور بوده است ، ناگهان بر چنگ نواز خودش
 که مطابق میل مبارك ایشان نواها را نیک نمی نواخته ، بر آشفته و به
 محبوب خویش نصرالله بیك ، پسر استاندار ایروان دستور داده است که

دستهای مطرب را قطع کند. شاهنشاه پس از صدور این فرمان بروی نازبالشها غلطیده بخواب رفته است. نصرالله بیک که چندان مست نبوده و چنک نواز محکوم را مرتکب هیچگونه جرمی نمیدانست، فکر کرده است که شاهنشاه نیز او را گنهگار ندانسته و فقط از فرط مستی این فرمان وحشتناک شرفصدور یافته است؛ لذا مغنی را شدیداً مورد عتاب و خطاب قرارداد و از اینکه او در هنر خویش ورزیده نمیباشد و نغمات موردپسند خاطر همایونی را نیک نمینوازد، سخت توبیخش کرد. شاهنشاه که بعد از یکساعت از خواب بیدار گشت، مشاهده کرد که چنک نواز همچنان مشغول نواختن دستگاه خویش است، لذا بیاد دستور خویش افتاده، بیش از پیش خشمناک گردید و فرمان داد که خوانسالار (۱) دست و پای هردوی آنها را قطع کند. خوانسالار پپای شاهنشاه افتاده استدعای عفو نصرالله بیک را کرد. اما آتش خشم و غضب سلطان سخت مشتعل گشت و باغیظ شدیدی فرمان داد که خواجه سرایان و قورچیان هر سه نفر را بمجازات برسانند. در اینموقع شیخعلیخان که هنوز متصدی هیچگونه شغلی نبوده ولی در دربار حضور داشته است، برای نجات این تیره بختان خویشان را پپای پادشاه افکنده و زانوان سلطان را باغوش کشیده است: شاهنشاه لحظه‌ای مکث کرده و سپس خطاب بوی اظهار داشته است. بامید اجابت مستدعیات خود در حضور من مستظهر هستی، لذا بی باکی مینمایی؛ اینک که از نو مقام صدارت عظمی را اشغال میکنی، تقاضایت مورد توجه قرار میگیرد.

شیخعلیخان بحالت استغاثه و تمنی عرض کرد :

« قربان ، من بنده درگاه همایونی هستم ، و فرامین مبارك را مدام

مجری خواهم کرد . »

شاه پس از این وساطت ملایم گشت و مغضوبین را مورد عفو و

عنایت خویش قرار داد ، و علی الصباح خلعتی برای شیخعلیخان فرستاد .

البسه‌ایکه از طرف شاهنشاه اعطا میگردد . خلعت نامیده میشود . علاوه

بر پوشاك مذکور ، مرکبی با زین و برک زرین و جواهر نشان و يك قبضه

شمشیر و يك خنجر مرصع ، با قلمدان و فرمان (۱) و دیگر وسایل و لوازم

مقام صدارت عظمی برای نخست وزیر جدید ارسال گشته بود .

چنانکه مذکور افتاد ، شیخعلیخان چهارده ماه

شیخعلیخان و

بود که از عنایت دربار محروم مانده بود ؛ و در

شاه سلیمان

طی این مدت صدراعظمی در کار نبود ، باید متذکر

شویم که چنین چیزی در ایران بهیچوجه سابقه ندارد . سه نفر از بزرگان

عمده دربار متعهد اداره امور نخست وزیری بودند . شیخعلیخان در طی این

مدت گاهگاهی شرفیاب حضور شاهنشاه میگشت ، چون او را نه تبعید کرده

بودند و نه از حضور در دربار محروم ساخته بودند . علت عمده برکناری وی آن

بود که او از شرب مسکرات مطلقا امتناع میورزید ، و همیشه بیهانه

پیری و حفظ شئونات مقام صدارت عظمی ، و داشتن عنوان شیخ که معرف

زهد و تقوای مذهبی معظم له میباشد ، و بالاخره بعلت زیارت مکه معظمه

و انجام مراسم حج که لازمه اش رعایت کامل موازین شرعی است ، از

خوردن مشروبات خودداری میکرد . شاهنشاه هنگامیکه او را تنها

می یافت و مشاهده میکرد که از شرب مسکرات امتناع میورزد، با ایراد عبارات و جملات ناهنجاری اغلب اوقات مشارالیه را آزرده خاطر میساخت، و حتی يك بار ضرباتی نیز حواله صدر اعظم کرده بود. بدستور سلطان چندین بار سرو صورت و لباس و پوشاك شيخعليخان را با جرعه های شراب آلوده ساخته بودند، و از این قبیل بدرفتاریها در موقع مستی نسبت بمعزیالیه بسیار اتفاق افتاده بود. اما از طرف دیگر پادشاه با ملاحظه لیاقت و کفایت و تقوای زیاد، و دلسوزی و دل بستگی خارق العاده ای که صدر اعظم نسبت بمنافع مملکت و دولت از خود بروز میساخت، او را این نهایت دوست میداشت. در حقیقت هم باید اذعان کرد که مشارالیه يك شخصیت بسیار عاقل و باهوش، و فوق العاده متفکر و مدبر و کامل العیاری است. سختگیری و شدت عمل او نسبت بمسیحیان بیشتر از رزانت اخلاقی ناشی از عقاید مذهبی وی نشأت می کنند. در صورتیکه اگر این تعصب گور گورانه را نمیداشت، مسیحیان نیز مثل مسلمانان تدابیر عالییه او را در امور حکومتی مورد ستایش قرار میدادند. اگر چه باید متذکر شویم که همه ایرانیان (درباریان) نیز او را دوست نمیدارند، چون این صدر اعظم از هزینه های تجملی پادشاه و مخارج مسرفانه دربار ممانعت بعمل می آورد و نمیگذارد که شاهنشاه مثل اسلاف خود خزاین و دفاین را بیهوده به مصرف برساند، و البته این تدابیر بهیچوجه مطبوع طبع درباریان که معمولاً همیشه ندار و چشم براهند، واقع نمیشود و جلوگیری از سخای سلطان بضرر آنها تمام میگردد. شيخعليخان پنجاه و پنج سال داشت. قد و قامت وی فوق العاده متناسب و رشید و شایان توجه بود؛ صورت و سیمایش نیز جلوه بسیار خوب و خوشی داشت، قیافه این صدر اعظم از

حیث بر از ندگی عدیم النظیر بنظر می آمد . آرامش مدام ، و ملایمت جذابی از چشمان روشن و رخسار ساده اش تجلی می کرد ؛ بطوریکه بهیچوجه هیچگونه آثار و علامت اشتغال خاطر که در قیافه های اغلب نخست وزیران مشاهده میشود ، در صورت وی دیده نمیشد ؛ در سیمایش نشانه های یک اندیشه آرام و آزاد ، و قادر بکف کامل نفس و مسلط بر خویشتن نهان بود ، بطوریکه اگر کسی قبلا او را نمیشناخت ، بهیچوجه نمیتوانست ویرا مصدر مهمات و معضلات یک امپراطوری عظیم و وسیعی بداند . کسانی که افتخار آشنایی با این صدراعظم دارند و از نزدیک ویرا میشناسند ، معجزاتی از زندگی ساده و محقرویی حکایت میکنند . موثقین اظهار میدارند که باطن و ظاهر این شخصیت کاملاً یکی است ، و چنانکه در گفتار و کردار ، صورت و سیمای وی هیچگونه آثار تکبر و تبختر مشاهده نمیشود ، روح و مغز و قلبش نیز خالی از هرگونه آلایش است . مشاهده پوشاک و مطالعه اوضاع منزل و بالاخره ملاحظه سفره وی همه این حقایق را مثبت و مسلم میدارد .

در بیست و هفتم شیخعلیخان خلعت شاهانه دربر ، برای پایبوسی (۱) بدربار شتافت ؛ و تمام دربار انتصاب مجدد ویرا بعالی ترین مقام امپراطوری تبریک و تهنیت گفتند .

درسی ام ، صدر اعظم شاهنشاه را دعوت کرد .

ضیافت بیست و چهار ساعت تمام ادامه داشت .

شاهنشاه از ساعت هشت صبح بخانه شیخعلیخان

پذیرایی شیخعلیخان
از شاه سلیمان

۱ - شاردن پایبوسی را تحت اللفظی ترجمه کرده و گفته است که برای بوسیدن پای

شاهنشاه شتافت .

رفته بود. تمام مسیر سلطان، از قصر سلطنتی تا منزل صدراعظم با زربفت - های زرین و سیمین مستور گشته بود، تمام راه را افسران و نوکران احاطه کرده، و حایلی بوجود آورده بودند؛ و هر يك از آنها هدیه نفیسی که مخصوص تقدیم بحضور شاهنشاه بود، در دست خویش داشتند: اغلب این هدایا عبارت بود از منسوجات زربفت و حریر و پشم، ظروف آلات زرین و سیمین و چینیهای عالی، زین و برك و غاشیه طلایی و مزین بمسكوكات نقره. همینکه شاه بشش قدمی درب خانه شیخعلیخان رسید بدستور صدراعظم چندین هزار ایره طلا و نقره و مسكوكات مسین نثار قدوم شاهنشاه کردند. این ترتیب طرز پذیرایی باشکوه را در ایران پیش انداز گویند. فقط در مواقع تشریف فرمایی پادشاهان بمنازل یکی از صدور و اعیان چنین شیوه شایان توجه و مجللی مرسوم میباشد و نیز مسیر مهمان را تنها در این قبیل مواقع مفروش میسازند. ضمناً متذکر میشویم که فقط یکقسمت از معابر را مفروش میسازند، ولی قسمت دیگر را تنظیف و در صورت مناسبت فصل با ازهار و ریاحین تزئین مینمایند. منسوجات گرانبها و مسكوكاتی که نثار قدوم میهمان عالیقدر میشود، بنوکران پیاده رو پادشاه اختصاص دارد. بعضی اوقات میزبان منسوجات مزبور را شخصاً خودش از غلامان سلطان بازخرد میکند. شیخعلیخان نیز بهمین منوال رفتار کرد، و مقصودش آن بود که بنوکران در بارپاداش بیشتری داده باشد، چون برایش مسلم بود که آنها این هدایا را ببهای نازلی خواهند فروخت. گستردن قالی در مسیر سلاطین و پادشاهان بزرگ یکی از رسوم باستانی مشرق زمین و مشهور جهان است. چنانکه در

کتب (۱) باستانی برهمنان که حاوی علوم و رسوم مذهبی آنانست ، از چنین قاعده وقراری سخن رفته است .

هنگامیکه بزرگان ازپادشاه دعوت بعمل میآورند

در تالار پذیرائی از
شاهنشاه صفوی

منوط برآی سلطان است . معمولا شاهنشاه در

حدود ساعت هشت یا نه صبح بمنزل میزبان که بطرز مجلل و باشکوهی

ترئین شده است ، تشریف فرما میشود . پس از ورود مهمان از طرف

صاحبخانه يك هدیه ای که بسیار شایان توجه است ، تقدیم وی میگردد .

در تالار پذیرایی مخصوص شاه ، انواع و اقسام شیرینیهای عالی ، چندین

جور نان ، چندین نوع شربت به لیمو و همه گونه مشروبات ملایم و تلخ

چیده شده است . مجمرهای گرانبها و عودسوزهای عالی متعددی در مقابل

پادشاه و همراهان عالیقدر وی گذاشته میشود ، و تا موقعیکه مهمانان

مایل باشند ، عود خواهد سوخت ، و فقط پس از صدور دستور از طرف

مدعوین آنها را جمع آوری میکنند . در اینموقع مطربان و مغنیان و

رقاصان دربار ، در یکی از اطاقهای نزدیک منتظر صدور فرمان شاهنشاه

میباشند ، و مترصدند که اعلیحضرت آنها را برای تفریح و تعیش خویش

بخواهد . خوانندگان و نوازندگان دربار صفوی علاوه بر اینکه در هنر و

صنعت خود ید طولای مهارت بسزایی دارند ، همچنین از بهترین گویندگان

و شعرای امپراطوری نیز شمرده میشوند . این هنرمندان مثل همسر و دیگر

شعراى باستانی یونان صنعت خویش را بمعرض نمایش میگذارند (۱). اغلب

قطعاتی که خوانده میشد، در مدح و ستایش پادشاه، و کارهای زندگی وی بود؛ مدحیه ها برای تمجید و تجلیل میهمان بسیار مناسب است، اگرچه بطور کلی شایسته سرزنش و محکوم بزوال میباشد. نغماتی که آنروز خوانده میشد، راجع باستقرار مجدد، و رفع اتهام از صدراعظم بود، اگرچه این عنوان (اتهام) تجاسری از طرف من بشمار میرود. قطعاتی که ترنم گشت، بنظر من بسیار عالی و پرمغز و دارای نکات شایان توجهی است، چنانکه از برگردان اشعار این مطلب بثبوت میرسد:

« او در میان نبود، ولی همه در عیان بود، خورشید در پی ستارگان بود؛ لیاك زحمت بیهوده ای بود، چون ستاره قطبی بی قرین بود.»

چنانکه معلوم است، منظور از ستاره قطبی، صدر اعظم ایران-مدار میباشد. در ساعت یازده صبح ناهار مختصری میخورند. گوشت خوراك و اغذیه را که عبارت از خورش و کباب و قیمه و شیرینی میباشد با ادویه عالی چاشنی زده اند. پس از صرف ناهار پادشاه در باغهای کاخ میزبان و عمارات ضمیمه آن بگردش میپردازد، و یا اینکه باستراحت مشغول میشود، و یا با تماشای اسبان، و سواری و تیراندازی و تفریحات مشابهی وقت میگذراند.

پادشاه اگر مایل باشد، میتواند وارد حرمخانه میهمان در حرم میزبان
میزبان نیز بشود. معمولاً هنگامیکه سلطان باین

قسمت از منزل نزول اجلال میفرماید، در صورتیکه دستور صریحی به میزبان نداده باشد، او نمیتواند با میهمان وارد حرمخانه خویش بشود. فقط خواجه سراپان در معیت سلطان داخل عمارت زنان میگردند. نکته

شایان توجه آنست که رجال واعیان و اشراف با وجود اینکه از ورود برادران خویش بحر مخانه خود ممانعت بعمل می آورند ، معینا هنگام دخول پادشاه بمنزل زنان، نه اینکه حسادت آنها تحریک نمیشود ، بلکه عموما خیلی هم افتخار میکنند و سر فخر بر آسمان می ساینند که شاهنشاه وارد حرم آنان شده است . استدلال حضرات آنست که پادشاهان ایران مقدس و معصوم و کاملاً از قماش دیگری هستند ؛ و بهر جائیکه نزول اجلال فرمایند ، بهروزی وسعدت همراه می آورند (۱) . اما نباید فکر بدی کرد و پنداشت که پادشاه در حرمخانه میزبان مرتکب عمل سوئی میشود ؛ بالعکس ، موثقین اظهار میدارند که بهیچوجه چنین چیزی دیده و شنیده نشده است ، ولی بعضی اوقات اتفاق می افتد که میهمان مشتاق و جاهت و صباحت یکی از دوشیزگان می شود و از صاحبخانه او را برای خویش می خواهد . البته چنانکه معلوم است ، هرگز چنین تقاضایی رد نمیشود ، بلکه آنرا مایه خوشبختی وسعدت خویش می شمروند ، زیرا داشتن دختری در دربار پادشاه ، وسیله جلب منافع و موجب پیشرفت کار و ترقی و تعالی خواهد بود .

در ساعت چهار ، عصرانه ای از میوه ها ترتیب

اصلاحات شاه عباس
کبیر راجع بمجاس
مهمانی

داده میشود ؛ و شامگاهان آتش بازی آغاز می-

گردد ، و با دخول شمشیربازان و شعبده بازان

بیشمار بمیدان عمل وسایل تفریح و آسایش خاطر

میزبان فراهم می آید . باغها و تالارها با چهارچراغهای بسیار پرنور و عالی

۱- ولی در قرآن کریم آمده است که : ان الملوك اذا دخلوا اقربة افسدوها ...

که چشم انسان را خیره و شب را خیلی روشنتر از روز جلوه گرمی سازد مزین و روشن شده است. شام را هنگامی می آورند که پادشاه اظهار میل فرماید، و معمولا آنرا طبابخان مخصوص سلطنتی تحت نظر و طبق دستور خوانسالار همایونی تهیه و تدارك مینمایند. در ایام سابق رسم اینطور بود که میزبانان برای پذیرایی از میهمان عالیقدر خود، در تهیه اغذیه و خوراك از فرامین خوانسالار سلطنتی تبعیت میکردند و دستورات او را مطاع و متبع میشمردند. ولی شاه عباس کبیر، این قاعده را برهم زد، چون احساس میکرد که بدین طریق میزبانان دچار خسران بیشمار میگرددند. شاطران مطبخ شاهی دستور میدادند که دو مقابل غذای مورد نیاز، خوراك تهیه کنند و این اغذیه اضافی زاید میماند و در ضیافت بمصرف نمیرسید.

این پادشاه فرمانی صادر کرد که بر حسب آن میزبانان پادشاه موظف بودند که از بابت تهیه شام فقط مبلغ دوازده تومان معادل پنجاه و چهار پیستول، بخوانسالار سلطنتی تسلیم کنند. در این قبیل ضیافت ها میزبانان بهیچوجه جلوس نمیکند، و همیشه در کنار سلطان سرپایسته فرمایشات او را انجام میدهند؛ موقعیکه پادشاه منزل میزبان را ترك میگوید، صاحبخانه او را تا قصر شاهی مشایعت میکند. در فارسی این قبیل مهمانیها را مجلس می نامند، که در اصل بمعنای مذاکره و محاوره است. در غره ژوئیه، مفتش کل، سرپرست کاپوسنهارا ملاقات با ناظر همایونی پیش خود خواست؛ و پس از استعلام حال و احوال من، ملاقات خود را با ناظر درباره امور من، اطلاع داده و اعلام کرد که:

ناظر از موضوع مأموریت محوله و دستورات شاهنشاه فقید اطلاع کامل دارد، و مرا از دوره سفر اولیه می شناسند، و اینک بقدر مقدور و بنحو احسن تا آنجا که منافع پادشاه اجازه دهد، در اجرای منویات من خواهد کوشید؛ لذا لازم است در اسرع اوقات بملاقات وی شتاب کنم.

در ششم ژویه، پس از آماده نمودن کلیه کالا و متاع خویش برای نمایش، کمی پیش از ظهر بملاقات ناظر رفتم. او معمولا همیشه در این ساعت از حضور شاهنشاہ مرخص میگشت. من خیلی علاقمند بودم که سرپرست کاپوسنها را نیز با خود همراه ببرم تا مترجم من باشد؛ زیرا فارسی من برای آغاز چنین مذاکره مهمی خیلی خوب نبود، بعلاوه در مشرق زمین بسیار مناسب است که پای یکنفر ثالثی نیز در میان باشد تا انسان مقاصد خود را بزبان وی بیان کند. ولی سعی من در اینخصوص باطل ماند، و هرچه کوشیدم نتوانستم او را راضی به همراهی خود کنم. او متعذر شد که چون بزرگان و رجال کشور بهیچوجه من الوجوه ملاحظه اروپائیان را ندارند، لذا دیگر مثل سابق بملاقات آنها نمیرود؛ ولی با کمال میل در موارد دیگر با اشخاص کوچکتر طبق تمنای من حاضر بهر گونه بذل مساعی میباشد. ادعای این مطران محترم کاملاً صحیح بود، ولی بنظر من علت عمده انصراف وی از عزیمت بامن آن بود که، او فکر میکرد شاهنشاه هیچ چیزی از من نخواهد خرید.

بدین طریق من بتنهایی به همراهی شریک خود و دو نفر فرانسوی که یکی زرگر مخصوص و دیگری ساعت ساز شاه بود، حرکت کردم؛ هیچیک از این سه نفر کلمه ای فارسی نمیدانست، ولی با زبان

ترکی آشنایی داشتند ، که آنرا من خودم هم میدانستم . خوشبختانه ناظر کیفش كوك و دماغش چاق بود ، و بیش از چند نفری در حضورش نبودند . پس از ادای مراسم سلام ، ناظر هر چهار نفر ما را در انتهای تالار ، روبروی خود ، بفاصله تقریباً ده قدمی ، نشاند ؛ و کمی بعد توسط یکنفر سؤال کرد که آیا ما همان کسانی هستیم که مفتش کل ، معرفی کرده است ؟ من پاسخ مثبت دادم . در اینموقع ناظر ملتفت شد که من بهیچوجه احتیاجی ب مترجم ندارم ، لذا از منشی جویا شد که آیا من بزبان کشور آشنایی دارم ؟ منشی نیز جواب داد که بلی ، من بفارسی سخن میگویم . بدینجهت او مرا تنها بنزدیک خود خواند ، و در فاصله دو قدمی خویش اجازه جلوس داد . لحظه ای بعد ، بمن خوش آمد ؛ گفته و بار دیگر بفاصله پنج و شش دقیقه ، که با میرشکار مشغول صحبت بود ، این جمله را تکرار کرد . پس از یکربع ساعت ، توسط یکنفر خواجه کاغذ هایی را که من در دست خود داشتم ، از من بخواست . اینها عبارت بود از فرمان و گذرنامه های اعطایی شاهنشاه فقید و توصیه نامه ناظر وقت ، که عموی ناظر حاضر بود . پس از قرائت این اسناد ، ناظر سؤال کرد که چه چیزهایی همراه آورده ام ؟ من صورت کالاهای خویش را که قبلاً تهیه کرده بودم ، توسط یکنفر خواجه بحضور ناظر تسلیم نمودم . در اینکشور رسم چنانست که هیچکس نباید در اینقبیل محافل ، خواه ایستاده باشد و خواه نشسته ، از جای خود بجنبد ، و این حرکت بی ادبی شمرده میشود و احیاناً اگر کسی چنین خطایی را مرتکب بشود ، او را بطرز توهین آمیزی ابله ، و یا فرنگی خطاب میکنند ، چون معمولاً اروپائیان ، مدام بجنب و جوش میپردازند . ناظر پس از ملاحظه صورت مربوطه ، اظهار

داشت : آنرا بهمراهی عریضه‌ای که راجع بمن خواهد نگاشت ، بعرض شاهنشاه خواهد رسانید . « من می‌خواستم مرخص بشوم ، ولی او مرا دعوت بجلوس کرد ، و برای صرف نهار نگهداشت .

ناظر یا کارپرداز کل نجفقلی بیك نام دارد . این شخصیتی است كاملاً فعال و هوشیار و بقدر امکان زحمتکش و زیرك و سریع الانتقال ؛ و یکی از وزیران عالی‌مقام بشمار میرود . نجفقلی بیك رجلی است بسیار سهل‌الوصول ؛ و قلم از ستایش سرعت تصمیم و عمل وی در انجام امور مربوطه فی الحقیقه عاجز میباشد . هنگامیکه عموی وی ، کارپردازاعظم زندگی را بدرود گفت ، او مقام خوانسالاری داشت ؛ و چون آنمرحوم فرزندی از خود باقی نگذاشت ، برادر زاده‌اش مقام وی را اشغال کرد . خانواده نجفقلی بیك بزرگ و زیاد است . او پنج برادر ، و پنج پسر دارد که همه‌شان مرد کارند ، ولی هنوز آبدیده نشده‌اند ؛ و شاید بهمین جهت او بمال و متاع دنیا بیشتر علاقه دارد ، و با حرص و ولع شدیدی بجمع آوری ثروت و مکنت مشغول است . چنانکه در هر مقام و مکانی که احتمال بلند شدن سروصدای زیادی در میان نباشد ، باستفاده میپردازد ؛ و اگر وحشت شاهنشاه را در دل نداشته ، دراختلاس و سوء استفاده قهرمان جهان و شهره آفاق بشمار میرفت .

بعد از خروج از دولتهخانه جناب ناظر ، بملاقات

من از کسی هدیه
قبول نمی‌کنم

زرگر باشی شتافتم، که رئیس زرگران وجواهر-

فروشان کشور است ، و متصدی مصنوعات طلا-

کاری و نقره سازی وجواهرات مخصوص شاهنشاه میباشد .

معمولا تعیین قیمت این قبیل مصنوعات که بدر بار فروخته میشود ، با او است ، و از این بابت صدی دو بوی تعلق میگردد ، و نیز از آنچه که در پایتخت خرید و فروش میشود صدی یک مال او میباشد . بدین ترتیب اهمیت مقام و موقعیت او نسبت بامور من روشنتر از آفتاب است ؛ و من تاکنون دو سه بار خواسته بودم با وی ملاقات بعمل آورم ، ولی توفیق نیافته بودم . پس از زیارت زرگر باشی و اعتذار از اینکه نتوانسته‌ام بموقع برای عرض سلام شرفیاب حضورش بشوم ، کارهای خود را بمیان کشیده ، کامیابی در پیشرفت امور را بسته برآی و نظر او دانستم و این موضوع را بخصوص متذکر گشته از وی استعانت کردم . زرگر باشی اظهار داشت که خوبست پیش از آنکه کالا ها بنظر ناظر برسد ، او خودش قبلا آنها را معاینه کند ، تا درباره بهای اشیاء باهم مذاکره بعمل آوریم ، و بدین طریق تعیین قیمت بسهولت و بهتر انجام خواهد شد . ضمناً متذکر شد که :

بهیچوجه هیچگونه سوء نظری در میان نیست ؛ او و ناظر با هم دوست میباشند و اطمینان کامل بهم دارند ؛ تاکنون هیچوقت ، هیچ بازرگانی از وی شکوه و شکایت نداشته است ، و البته من نیز نخواهم داشت ، و انجام معامله تمام امتعه مورد نظر بستگی برآی او نخواهد داشت . من پس از تشکرات صمیمانه ، اظهار داشتم که معاضدت او مایه امتنان و موجب سپاسگزاری خواهد بود . در ایران رسم مسلمی است که بگویند ، چنانکه زرگر باشی اظهار داشت :

در مقابل خدماتیکه نسبت باشخاص انجام میدهم ، من هدیه‌ای از کسی قبول نمیکنم ! من متمکن و ثروتمند هستم ، و فقط بدریافت

حقوق صدی دو از معاملات انجام شده ، اکتفا مینمایم .

ضمن اظهار نکته مزبور ، دستور داد برایم قهوه و گل آوردند ، و صحبت ما تپاسی از شب گذشته ادامه داشت . بزرگان و رجال ایرانی بیشتر از اعیان و اشراف ممالك دیگر جهان ، برای خشنود خاطر پادشاه و تهیه اشیاء مورد نظر وی ، اهتمام و علاقه بخرج میدهند ؛ اما کسیکه کالای نو عرضه میکند ، بایستی در انتخاب واسطه مناسب خیلی دقت نماید ، چنانکه اگر من در ابتدای کار باین آدم مراجعه میکردم ، ناظر که پیشکار شاه و وزیر (۱) عالیمقام او است ، و عامل عمده و کارپرداز کل بشمار میرود . خشمناک میشد و میگفت ، چیزی که باید بنظر شاهنشاه برسد ، بایستی ابتدا مستقیماً بخدمت وی عرضه گردد .

در هفتم ، در ساعت سه بعد از ظهر ، دستور دادم که کلیه جواهرانی را که فهرست آنها در صورت تقدیمی روزپیش به ناظر درج شده بود ، در صندوقی بدولتخانه مشارالیه ببرند . او بحضور شاهنشاه احضار شده بود ؛ و در ساعت پنج مرخص شد و برگشت . صدر دیوان (۲) که یکی از مامورین عالیمقام دربار سلطنتی است ، و زرگر باشی و بسیاری از رجال دربار نیز همراه وی بودند . او پس از ملاحظه فرد فرد قطعات جواهرات و تطبیقشان با صورت مربوطه ، دستور داد که آنها را در همان صندوق بگذارند ، و قفلش را مهر و موم کرده ، در صندوقخانه نگهداری نمایند . اما در طی تمام این احوال ، ناظر خود را بسیار بیعلاقه نشان داد ، این

۱- Ministre ، در ترکیه (عثمانی) ، بطور کلی وزیر را ناظر ، گویند ، اما در عهد صفوی

هویت صاحب این منصب و مقام چنانکه از تعریف شاردن روشن میشود ، چیز دیگریست .

۲- Président du Divan

تظاهر معلول حضور همراهان و یا علت دیگری بود که حقیقت آن بهر من مجهول است. ولی بهر حال اینگونه بی‌اعتنایی و عدم توجه او، بهیچ وجه موجب تعجب و یا حرمان نگشت؛ زیرا من خوب میدانستم که ایرانیان باچه سهولت و مهارتی قادرند، بر حسب اقتضای منافع خویش قیافه‌های متناسبی بخود بگیرند. ناظر پس از انجام چند کار دیگر، خطاب بمن سؤال کرد:

«آیا چیز دیگری غیر از کالاهای معروضه که شایان توجه و مورد نظر شاهنشاه باشد، ندارم؟»
و اضافه کرد که:

«هرمتاعی که می‌خواهید در این کشور بفروش برسانید، برای من عرضه بدارید؛ لازم است که پیش از همه اعلیحضرت آنرا ملاحظه فرمایند، و در غیر اینصورت موجبات زحمت خودتان و مرا فراهم خواهید آورد.»
من جواب دادم که:

«علی الصباح حتماً هرچه موجود است، بحضورتان عرضه خواهد شد.»

در هشتم، در ساعت هفت بامداد من عازم دولت-در عمارت شیرخانه خانه ناظر گشتم؛ اما او در اینموقع از منزل خارج شده بود، و یکنفر از مأمورین وی که در انتظار من بود، مرا بدستور مشارالیه یکی از عمارات قصر سلطنتی، موسوم به شیرخانه (۱) یعنی عمارت مخصوص شراب‌کشی هدایت کرد.

۱- Chiraconé شیرخانه، چنانکه در متن تصریح شده، مفهوم دیگری دارد. امروزه

مراکز افیونیان را شیرخانه مینامند.

ناظر در این کاخ با نخست وزیر و بسیاری از بزرگان و رجال
 دربار مشغول جلسه بود. من قریب سه ساعت در این محل منتظر وی گشتم
 و مشغول گردش در باغ زیبا و مصفایی بودم که عمارت مذکور در وسط
 آن واقع شده است؛ و سپس مرا بتالاری هدایت کردند که مشرف بر
 باغ مزبور و تقریباً همسطح زمین میباشد. صدراعظم و ناظر در مسند
 مخصوص خودشان جلوس کرده و تکیه داده بودند. یکعده از افسران
 (خدمتگزاران) و نوکران در خارج از تالار آماده بخدمت ایستاده
 بودند. مأمورینی که مرا بحضور وزراء هدایت میکردند، متذکر شدند
 که مراسم کرنش بعمل آورده وارد سالن شوم. پس از ورود و انجام
 مراسم سلام، نخست وزیر از من سؤال کرد، در کجا زبان فارسی
 یاد گرفته، و پوشیدن البسه ایرانی را اینقدر خوب آموخته‌ام؟ بعد از این
 پرسشهای مهر آمیز، مرا در نزدیکی رجال بزرگ مزبور ولی در وسط
 تالار اجازه جلوس دادند. ناظر سؤال کرد که آیا باتمام السنه اروپائی
 آشنایی دارم؟ و در همان آن مراسله تا شده جمهوری بطرز فرنگیان،
 که عنوانی بفرانسه داشت، تسلیم من کرد و گفت:

« از عهده ترجمه کامل آن میتوانم بیایم؟ من جواب دادم که قادرم
 مفهوم آنرا درست برگردانم. بهمین جهت دستور داد که مکتوب را باز
 و قرائت کنم. من مراسله را مفتوح و بفارسی آنرا خواندم. صدراعظم
 بقرائت نامه توجه بخصوص داشت؛ و پس از اینکه خواندن مکتوب
 باتمام رسید، پاشد و از تالار تشریف برد.

ناظر از من بقیه جواهرات را جویا شد؛ من نیز آنها را عرضه

داشتم ، او گوهرها را تحویل گرفت و دستور داد که بصورت مربوطه اضافه کنند . آنگاه بایک حالت پر بشاشتی چنین گفت :

« مساعدتهای مرا احساس میکنید ، و ملاحظه میفرمائید که

چگونه شما را بسلام صدراعظم مفتخر ساختم ؟ زمینه شرفیابی شما به حضور شاهنشاه نیز فراهم شده است ، و انشاءالله در آن مرحله نیز بطریق مطلوب توفیق رفیق شما خواهد بود . »

سپس بیکنفر منشی دستور داد مراسله ایراکه من قرائت کردم

بفارسی ثبت کند ، و از تالار بیرون رفت . مکتوب مزبور از یک کاپیتان

کمپانی هندشرقی فرانسه بود که در نتیجه تصادفی سمت سفارت برای

انجام امور کمپانی مذکور پیدا کرده بود .

امیدوارم که قارئین از اینکه پیش از ذکر موجبات امر ، خصوصیات

استقرار این کمپانی را تشریح میکنم بر من خرده نگیرند .

کمتر کسی پیدا میشود که نداند ، سال هزار و

شده ای از پیدایش

ششصد و شصت و چهار ، آغاز دوره بهروزی و

شرکت هندشرقی

فرانسه

فیروزی فرانسه در جهان است .

در این تاریخ تاسیسات عالییه فراوان و پیشرفت علوم و فنون

در سایه توجهات پادشاه (۱) در کشور فرانسه بیشتر از تمام نقاط عالم

توسعه و ترقی یافت . مسیو کلبر (۲) که از طرف سلطان مأمور انجام این

۱- مقصود لویی چهاردهم است که از سال هزار و ششصد و چهل و سه تا هزار و هفتصد

و پانزده بر فرانسه سلطنت رانده .

ام-ور بود ، فوق العاده بصنعت و تجارت علاقمندی داشت ، و پیشرفت این قسمت را مافوق کار های دیگر می‌شمرد . بازرگانی هند شرقی بهمین جهت در درجه اول اهمیت قرار گرفت . چون برای تنظیم و ترتیب امور این موضوع و تهیه مقدمات آن اشخاص متخصص و متبحر در خود فرانسه وجود نداشت ، لذا تصمیم گرفتند بهر قیمتی که باشد از بیگانگان و متخصصینی که تبحر و تجارب مخصوص در این مورد دارند استفاده کند . مسیود و طو (۱) که در ایام سابق سمت سفارت در هلند را داشت ، مأمور کار شد ، و بعنوان مدیر شرکت منصوب گردید . از هلند اشخاص زیادی که سابقه خدمت در شرکت هند هلند داشتند استخدام گردید ؛ ولی بطور کلی علیرغم حقوقات و مواجب هنگفت ، کمیت و کیفیت این عده چندان شایان توجه نبود ، جز مسیو کارون (۲) که مرد مشهور و متبحری در امور تجارتی است ؛ و متون اسنادی را که در اینجا درج میکنم مشارالیه در اختیار من گذاشته است و اینک آنها را از زبان هلندی بطور تحت اللفظی ترجمه میکنم ؛ چون مسیو کارون در آن ایام هنوز فرانسه نمیدانست و فقط بزبان خود چیز مینوشت .

حضور جناب آقای طو، کنت مسلیه^(۱)

مدیر شرکت هند شرقی فرانسه

آقا

من از شنیدن اقدامات اعلیحضرت همایونی درخصوص بازرگانی هند شرقی بسیار مشعوف شدم، این طرح درحقیقت تعقیب نقشه‌هنگری-کبیر (۲) است، و از یادگارهای پرافتخار عهدی می‌باشد؛ و در سال هزار و ششصد و نه توسط بازرگانی از اهل آمستردام که تاجر فوق العاده مجرب و ماهری بنام اسحاق لومیر (۳) بود، باین اقدام آغازگشت که مصادف با فوت آن شاه بزرگ شد. برای اعلیحضرت همایونی مایه مباهات است که طرحهای پنجاه ساله اسلاف خود را تعقیب و آنها را بمرحله اجرا میگذارد؛ چنانکه اگر اینموضوع در آنموقع عملی شده بود، امروزه فرانسه مالک ممالک ادویه (هند) که امروزه در تصرف هلند است، میبود؛ در صورتیکه در آنعهد این نواحی در دست خود بومیان بود. در سال هزار و ششصد و پانزده کمپانی هلندی جزیره آم بونیا (۴) را که مزرع میخک است، تصرف کرد. سپس بی‌نداد (۵) را در سال هزار و ششصد و بیست و یک تسخیر نمود که مرکز جوز بویا

۱ - Meslay

۲ - مقصود هانری چهارم است که از سال هزار و پانصد و هشتاد و نه تا هزار و ششصد و ده در فرانسه سلطنت کرده.

۳ - Isaac Le Maire

۴ - Amboyna

۵ - Benda

و بسبب آنکه میبایست؛ بعد طی ده سال آن قسمت از سیلان را که منبع دارچین است
 بالاخره در سال هزار و شصت و سی و پنج بدست آورد کمپانی مزبور از تجارت
 این چهار ادویه در شرق و غرب (ترکیه و اروپا) چنان سودهای سرشاری
 می برد که اگر کارهای خود را منحصر و مقصور فقط بدانها نماید،
 باز هم عایدات کافی برای ادامه امور و بقای حیات خویش در دست خواهد
 داشت، بالعکس در صورتیکه شرکت هلندی از استفاده ادویه مذکور
 محروم میماند، نمیتوانست بحیات اقتصادی خود ادامه دهد، تاچه رسد
 که عظمت و ابهتی بدست آورد. مطالعه دقیق در معاملات و تجارت
 انگلیسان و پرتغالیها بشبوت میرساند که بازرگانی فلفل، کتان، ابریشم
 شوره، نیل، دواجات، و تمام کالاهای دیگر قابل صدور باروپا، عایدات
 هنگفت و سود سرشاری برای آنان نداشته است.

به همین جهت ناگزیرم (بدون اهانت بعقاید رجال متبحر و
 متخصص) اظهار نظر کنم که کمپانی فرانسه از استقرار خود در هند شرقی
 سود سرشاری نخواهد برد؛ ولی البته از عایدات محروم هم نخواهد ماند
 اما در آمد شرکت فرانسه بهیچوجه قابل قیاس بامنافع هلندیان نخواهد
 بود. و حتی شاید کمتر از آن باشد که بانگلیسان و پرتغالیها تعلق می-
 گیرد. این دولت اخیر مدتهای مدید است که با مهارت و دقت بسیار
 وارد صحنه رقابت در میدان تجارت هندوستان گشته اند، و با هلندیان
 نیز مناسبات متقابلی دارند. بدین طریق در حقیقت فرانسویان چهارمین
 ملتی خواهند بود که در بازار هند عرض اندام خواهند کرد، و ناگزیر اند
 که برای توفیق در امور بازرگانی طریق پیشینیان را که تنها راه کامیابی
 است بسپارند، و چنانکه از ظاهر کار برمی آید، در وصول بمقصد جلوتر

از آنان نخواهند بود .

محظور مهم دیگری که بنظر میرسد، آنست که
اعدام استعمارگران
 در ژاپن قسمت اعظم تجارت با هندیان بایستی باطلا و نقره
 انجام بگیرد و هر سال مبالغی از این فلزات قیمتی
 از فرانسه به هندوستان انتقال یابد ، بدون اینکه باچین و ژاپن ، که بخصوص
 مورد توجه من میباشد ، تجارت آزادی انجام بگیرد . راه نفوذ باین
 ممالك آنست که هیأت سفارت معتبری از طرف اعلیحضرت پادشاه به
 دربار خان بزرگ تاتار و امپراطور چین ، و سپس بحضور امپراطور ژاپن
 فرستاده شود . چنانکه از قراین ظاهر معلوم و مسلم بنظر میرسد ،
 بشرطیکه سفیران با حزم و احتیاط عاقلانه رفتار کنند ، نتایج مثبت و
 شایان توجهی بدست خواهد آمد . تعلیمات و دستورات دقیق و عمیقی باید به
 آنها داده شود که طابق النعل بالنعل بمرحله عمل در آورند . تجارت با
 ژاپن بایستی بدست فرانسویان اهل کلیسا و طبقه مذهبی متجدد (پرتستان)
 انجام بگیرد ؛ در میان ممالك هندی (۱) ، فقط ژاپونیهها هستند که بمذهب
 و آئین در میان اروپائیان متوجه میباشند ، و اگر احیاناً بدین نکته
 حساس توجه نشود ، نفوذ و استقرار در بازارهای ژاپن غیر ممکن خواهد
 بود . حوادثی که برای اسپانیولیها و پرتغالیها در نتیجه عدم اعتنا بممنوعیت
 رسمی برای اشاعه و تبلیغ مسیحیت رومی (کاتولیک) در میان ژاپنیها
 پیش آمد کرد ، معلوم همگان است . بهمین جهت آنانرا از ژاپن بیرون
 کردند ؛ اسپانیائیها را در سال هزار و ششصد و شانزده طرد کردند ؛ و

۱- چنانکه از فحوای عبارت برمی آید کلیه ممالك خاور دور نیز (مثل اندونزی)

در جرگه کشورهای هندی شمرده میشده ، حتی ژاپن نیز هندی قلمداد گشته است .

پرتغالیها نیز در سینه هزار و ششصد و سی و نه ناگزیر خاک ژاپن را وداع گفتند ، و خسارت مالی و جانی زیادی دیدند ، و برای ابد از دخول بدان سرزمین محروم گشتند ؛ چون پرتغالیان تصور میکردند که با اصرار و ابرام و استرحام از اخراج خود میتوانند جلو گیری بعمل آورند ، مقاومتی بخرج دادند ، لذا تمام هیأت سفارت و عمله و خدمه که بالغ بر نود و پنج نفر بودم ، اعدام گردید و کشتی پرتغالی و محمولات آن آتش زده شد ؛ این وقایع در سال هزار و ششصد و چهل اتفاق افتاد . با این مقدمات ، مسلم است که بازرگانی با ژاپن بایستی بدست اشخاص غیر رومی (پرتستان) انجام بگیرد ، و بعلاوه سفایین اعزامی باید از استعمال هر گونه علامات و آثار کلیسای رومی (کاتولیک) مطلقا اجتناب کند .

اگر کمپانی فرانسه در تجارت با ژاپن کامروا گردد ،

سودهای هنگفت

تجارت ابریشم چین

کارها خوب خواهد شد و سودهای سرشاری بدست خواهد آمد ، بدین طریق ضرورت خواهد داشت که همه

ساله کاروان دریایی بقصد چین عزیمت کند که البته بار عمده آن نقره خواهد بود . در چین سفایین فرانسوی بایستی ابریشم و منسوجات لازم و خوب در حدود سه تا پنج میلیون لیره (فرانسوی) بارگیری کنند . این محمولات در جاگو (۱) با سود شصت تا هفتاد درصد بیول نقد بفروش خواهد رسید ؛ با این در آمد وسایل خرید جدید دیگری در حدود چهار میلیون از چین پدید خواهد آمد ، و مابقی صرف ابتیاع فلفل و کرباس و دیگر کالاهای لازم در هندوستان خواهد شد . فی المثل علاوه بر کالاهای متعدد ، سفایین از ابریشم و منسوجات ابریشمی چین و بنگاله بقصد اروپا

بارگیری خواهد شد؛ چون این کالاها صد درصد سود دارد. از چین هر قدر بخواهند، میتوانند ابریشم بدست آورند؛ و در ژاپن که هر مقدار از منسوجات ابریشمی بدانجا وارد شود مصرف خواهد شد، بفروش برسانند؛ و از این تجارت عایدات هنگفتی نصیب کمپانی فرانسه خواهد شد، بشرطیکه آزادی عمل داشته باشد، و طریق حزم و احتیاط بسپرد و از عنایت الهی برخوردار گردد.

یرتغالیان در دوره اوج اعتلای تجارت خود،
شماره‌ای از اقتصادیات
چین و ژاپن و
اندونزی
سالیانه ده میلیون و پول نقد از ژاپن استفاده می-
کردند و در عین حال دوازده میلیون نیز عایدی

چینیان و سه دیگر بهلندیان میرسید. مجموع
این وجوه بالغ بر بیست و پنج میلیون میباشد، مع هذا کله بهیچوجه
دایره نقود نقره در ژاپن در مقابل معاملات مهم و معظم مذکور بهیچوجه
تنک نشد، و نیز ابداً ابریشم چین گران نگشت.

اگرچه امپراطوری عظیم چین در نتیجه تهاجمات تاتارها و نهب و
یغمای آنان، ویران گشته است، مع هذا بعقیده من میتوان امیدوار بود
که بسهولات تمام سالیانه سه تا چهار میلیون سرمایه در آن سرزمین بکار
زد. در نتیجه این تجارت، فرانسه احتیاجی بارسال دائم ذخایر نقره به
هندوستان جهت خرید امتعه و کالاهای صادره باروپا، و یا ترمیم کسر
احتمالی سود سه میلیونی معاملات بر آورده شده با ژاپن، نخواهد داشت
و اگر حجم سرمایه کارزده در بازارهای چین افزایش نیابد و بالنتیجه
عایدات منظور توسعه پیدا نکند، باز هم اقلاً از صدور ذخایر نقره از

فرانسه ممانعت خواهد کرد ، و سیم فقط برای تجارت با جنوب (جنوب خط استوا) که چندان مهم نیست ، صرف خواهد شد .

کمپانی فرانسه بایستی در آغاز کار ، در تنظیم و تنسيق امور و اداره سازمان حساس این تجارت عظیم بسیار هوشیار و دقیق باشد ، و بایستی برای بازرگانی در چین و ژاپن سرمایه بزرگی در دست خویش داشته باشد ، و جهت معاملات جنوب نیز مبلغی تخصیص دهد ، تا بتواند در مراکز تجارتی مقدمات کار خود را چنانکه لازمست ، فراهم بیاورد و ایستگاهها و مخازن معتبری برای خویش تهیه کند . کمپانی نیازمند يك ایستگاه دریایی در حدود خط استوا برای انجام معاملات با شمال است ، و يك یا دو مخزن نیز در سواحل هند برای تجارت با جنوب ضروری خواهد بود .

تجارت با شمال جزیره بانکا (۱) بسیار مناسب بنظر میرسد ، و ممکن است آنرا با پول از ماتارام بزرگ (۲) پادشاه جزیره جاوه خریداری کرد ؛ و برای اینکار بایستی سفیری بحضوری وی فرستاد . این معامله برای کمپانی فرانسه بسیار سودمند خواهد بود ، چون برنج و فلفل و همه گونه مواد خواربار در آنجا فراوان و بیشتر از باتاویا است ، و چون باین ناحیه اخیر ارزاق تا کنون از خارج وارد میشود ، و چینیان که بسیار ملایم و صبور و خدمات فوق العاده ای از ایشان بمنصبه ظهور میرسد ، و اینک ساکن باتاویا میباشند ، برای استخلاص از جور و

ستم و تحمیلات و عوارض کمپانی هلندی بطور حتم بمیان فرانسویان خواهند آمد.

ایستگاهها و مخازن لازم در سواحل هند برای تجارت با جنوب (مناطق جنوب خط استوا)، خوبست که یکی در سواحل مالا بار انتخاب شود، و دیگری در ساحل کوروماندیل تهیه گردد. در ناحیه اخیر، نقطه‌ای وجود دارد، موسوم به سن - تومی که بدون مواجهه با اشکالات عظیمه ممکن است آنرا بدست آورد. معینا کله چون استقرار روابط و مناسبات تجارتی با مناطق و نواحی جنوب حایز اهمیت فوق العاده‌ای میباشد، و توفیق در این امر فقط در نتیجه اختیار طریق عاقلانه امکان پذیر خواهد بود، لذا لازم است فی الفور هیأتی بدربار مغول کبیر اعزام شود. این هیأت مأمور استقرار مناسبات حسنه لازم خواهد بود، و با ایجاد روابط تجارت آزاد در سه ناحیه سورت و ساحل کوروماندیل و بنگاله، سه مرکز تجارتی لازم مستقر خواهد شد. در سواحل مالا بار فلفل و کاسالینگا (۱) بمقدار فراوان با کمال سهولت بدست میآید، مخصوصاً که اگر اندکی در تقاضا قیمت را بالا ببرند.

اما باید همه این امور بعهده اشخاص آزموده و مجرب در امور تجارت و آشنا با اوضاع و احوال ممالک و کشورهای سابق الذکر، گذارده شود. این افراد کار کشته راه را برای استقرار فرانسویان و پیشرفت و توسعه امور تجارتی آنان بار خواهند کرد، بطوریکه سهولت با حزم و احتیاط شایان کارهای بازرگانی لازم را در خاور اداره خواهند

کرد. ممکن است که در اینمورد شفاهاً و یا کتباً وارد تفصیل بیشتری شد، و دربارهٔ استقرار در نقاط و نواحی لازم بحث کرد؛ آنچه که معروض گشت در حقیقت طرحی است که بنظر بنده بایستی کمپانی فرانسه بر اساس آن استوار گردد، و بالنتیجه از عنایت الهی برخوردار شود. شما را بخدا میسپارم. پاریس بیست و نهم مه هزار و ششصد و شصت باغ.

درسی و یکم ماه گذشته که افتخار شرف حضور
مسئله ماداگاسکار

و مذاکره با جنابعالی و مسیو کلبر در بارهٔ تهیه مقدمات کار تجارت کمپانی داشتم، ضمن مطالب متعدد دیگر از تصمیم قاطع پادشاه (۱) دایر پشتیبانی کامل در امور مربوطه بکمپانی اطلاع پیدا کردم و چنین فهمیدم، بطوریکه در هلند نیز شنیده بودم، کمپانی فرانسه قصد دارد جزیره ماداگاسکار را با کمک اعلیحضرت همایونی مسکون بسازد، وعده‌ای از نظامیان و کارگران را که ممکن است در مخازن محل بکار گماشته شوند، بدانجا اعزام دارد. این طرح در حقیقت خوب تهیه و تنظیم شده است.

سفایندی که بصوب هند عزیمت خواهند کرد، میتوانند بسرعت و سهولت تمام در این محل ارزاق و خواربار لازم را برای خویش تهیه و آماده کنند، و مسلم است که کمپانی فرانسه از این جزیره منافع بیکرانی که برای کمپانی هلندی و خود من مجهول میباشد، بدست خواهد آورد. مع هذا بدون اهانت بنظریه جنابعالی متذکر میشوم که، جزیره ماداگاسکار اندکی از مناطق و نواحی جنوب یعنی ساحل هند و مالابار و بنگال و سورت و کوروماندیل و ایران، بدور میباشد، و بطوریکه بنظر من

میرسد ممکن است بسهولت تمام نقطه دیگری که باین ممالك نزدیک باشد، پیدا کرد و چون وسعت کمی خواهد داشت باسانی آنرا تجهیز و مستحکم نمود.

و نیز از قراریکه مسیو کلبر برایم اظهار داشت، بسوی چین و ژاپن نقشه کمپانی آنست که ابتدا تجارت خود را در نواحی و مناطق جنوبی برقرار کند، و این نکته کاملاً با عقیده من نیز موافق میباشد؛ و بنظر اینجانب با اعزام دو فروند کشتی کوچک چهار صد تنی به چین و ژاپن برای تقاضای آزادی تجارت و استقرار سازمان بازرگانی، پس از تحصیل پروانه که اقلاً دو سال و یا شاید بیشتر طول خواهد کشید، این منظور بوجه احسن عملی خواهد شد.

در این دوسفینه که حامل فرستادگان شاه و تحف و هدایای لازم برای ممالك مزبور خواهد بود، خوبست که برای آغاز تجارت مقدار کمی کالا حمل بشود، از اجناس زیر: ماهوت، منسوجات ساده و مخملی شالین (۱)، پارچه‌های پشمباف همه نوع و هر قسم، اقمشه نازک و غلکی؛ انواع و اقسام رنگ از سرخ و بنفش و عنابی و قرمز تیره و آبی آسمانی و الوان مشابه دیگر، و اندکی سپید و سیاه، و کمی خاکستری مر و اریدی که بطور کلی معادل پنجاه هزار لیره (فرانسوی) خواهند بود. و نیز قریب دو هزار و پانصد لیره کهر با و ظروف مس و آهن و حلبی مطلوب در چین و ژاپن؛ و هلندیان چند سال است که در حدود بیست و پنج هزار لیره هم فلفل به مقصد مزبور حمل میکنند و آنرا، از سواحل مالابار در مقابل پرداخت

دویست و پنجاه هزار لیره نقره نقد اکتیاع مینمایند (۱).

مجموع این مبلغ که بالغ بر سیصد و پنجاه هزار لیره خواهد بود، صرف خرید ابریشم و منسوجات ابریشمی بمقصد فرانسه خواهد شد نه ژاپن؛ زیرا وارد کردن هر گونه کالایی بژاپن فقط و فقط پس از شرفیابی بحضور امپراطور (میکادو) و تحصیل آزادی (پروانه) تجارت امکان پذیر میباشد. بدین طریق لازم است که نخستین سفینه ای که بمقصد ژاپن عزیمت میکند، تنها حامل هیأت سفارت اعلیحضرت باشد، و تاجری و مال التجاره ای در آن نباشد. در تمام دنیا بجایی پیدا نمیشود که بمانند کشور مزبور سیاست و شئونات مملکتی اینقدر بدقت و اهمیت رعایت شود. در ممالک و نواحی دیگر هند (۲) خیلی کمتر معطل میشوند. کامیابی در تحصیل آزادی تجارت در چین و ژاپن برای کمپانی توفیق عظیمی خواهد بود. بازرگانی با ژاپن با اجناس صادره از چین و بنگاله و تونکن، با ابریشم و منسوجات ابریشمی، و انواع و اقسام پارچه های پشمباف فرانسه انجام خواهد گرفت.

تحف و هدایای تقدیمی پادشاه (۳) برای امپراطوران (فغفور و میکادو) چین و ژاپن عبارت خواهد بود از انواع و اقسام سلاحهای آتشی و تسلیحات نفیس و عالی، ماهوتهای بسیار اعلا و لطیف، و چند قطعه زربفتهای ابریشمی، و بایستی فهمانید که تمام این اجناس و مصنوعات محصول کشور فرانسه است. و نیز ممکن است که چیزهای بسیار نفیس

۱ - معلوم میشود واحد لیره های سابق الذکر طلا بوده است.

۲ - کاملاً بوضوح می پیوندد که ژاپن نیز در جرگه ممالک هندی خاور قلمداد شده.

۳ - لوبی چهارده

و نادر و بدیع دیگری هم بهدایا اضافه کرد . فی المثل در ضمن تحف مخصوص ژاپن ، خوب است که سه دستگاه ماشین جدید الاختراع آتش-نشانی نیز تقدیم شود . از این ماشینها در آمستردام پیدا میشود ، و برای ژاپن که مساکن و منازل آن مدام در معرض حریق و آتش است ، بسیار مناسب میباشد : بعلاوه بایستی سه قطعه طشت مرمر تراشیده بر سلاحهای تقدیمی امپراطور ژاپن اضافه شود . یکی از این طشتها از مرمر سفید دیگری سرخ رنگ و سومی سپید و سیه فام خواهد بود . در کشور ژاپن این لگنها را برای شستن دست بکار میبرند ، و فقط رنگ سبز تیره مخلوط بخرمایی در آنجا پیدا میشود . طشتهای مذکور بایستی مطابق طرحی باشد که در حاشیه رسم شده است و لازمست برای احتیاط و جلوگیری از هر گونه پیش آمد سوء آنها را در صندوقهای چوبی بدقت جایداد . در نظر داشته باشید که برای تهیه و تدارك این چیزها نباید بهیچوجه قصور کرد ، بلکه بالعکس لازمست با کمال دقت آنها را جمع و جور نمود و از صرف هیچگونه هزینه ای خودداری نکرد ، زیرا در کشور ژاپن رسم چنانست که بکالاها و امتعه تجارتی اعم از صادره و وارده بهر اندازه که باشد ، بهیچوجه هیچگونه حقوق و مالیاتی تعلق نمیگیرد . فقط کافیست که تجار هر سال بیکبار بحضور امپراطور شرفیاب شوند و صدور و وزیران وی را ببینند و تحف و هدایای اندکی که ، البته کمیت و کیفیت آن بسته بعملکرد تجارت خواهد بود ، تقدیمشان کنند . این دید و بازدید در حقیقت مایه مباحثات و افتخار ملل خارجی بشمار

میرود، زیرا سفاین (۱) امپراطوری نیز بایستی بطور متقابل از آنها دیدار کنند. بهر صورت این هدایا و تحف و بازدید های سالیانه بنام پادشاه انجام نخواهد گرفت، بلکه از طرف رعایای مقیم اعلیحضرت در ژاپن بعمل خواهد آمد.

مکاتیب و مراسلاتی که بعنوان امپراطوران چین و ژاپن نگاشته خواهد شد، بایستی بآب طلا در کیفیت نامه های ارسالی بچین و ژاپن تحریر شود، اما نه در پوست دباحت شده،

بلکه بر روی کاغذ های بزرگ ورق و بقدر امکان ظریف و صاف. نامه ارسالی باید در جعبه طلایی مزین بیک حقه الماس گذاشته شده، و جعبه را نیز در یک لفاف چهار گوش از ماهوت زرین بسیار اعلای زردوزی شده جای دهند، و آنرا هم در یک صندوقچه سیمین خشتی که مناظری از صید و شکار در دو طرف آن نقش شده است قرار دهند؛ و بالاخره لازم است که این صندوقچه سیمین نیز در یک قوطی چوبی صیقلی و صاف بسیار اعلایی نهاده شود. همیشه مراسلات بایستی با چنین تشریفات تهیه گردد، و اما قطع کاغذ باید فوق العاده متناسب و خوب باشد، و طوری تهیه شود که احتیاج بتا کردن آن نباشد، بطوریکه وقتی نامه را نگاه میکنند، تمام مندرجات آن (از بابسمله تا تاء تمت) بخوبی بنظر برسد.

سفیر باید دستور های صریح و دقیق و جامعی شمه ای از خصوصیات داشته باشد و بایستی تعلیمات صادره را بانهایت دقت بموقع اجرا بگذارد؛ زیرا بطور کلی اخذ

۱- در متن دووه ده جلدی منتشره از طرف خود شاردن Vaisseaux نوشته شده (یعنی سفاین) ولی علی الظاهر Vasseaux میباشد یعنی رعایای امپراطور، یعنی «درباریان میکادو»

هر گونه نتیجه‌ای منوط و مربوط بروش و طریق و حرکات و سکنات وی می‌باشد. اهمیت این موضوع را میتوان در تاریخ هیأت‌های سفارتی که بژاپن اعزام شده بود مطالعه کرد :

در سال هزار و ششصد و بیست و چهار هیأتی مرکب از دو نفر از نجبای عالی‌مقام (۱) از طرف پادشاه اسپانیا و هیأت دیگری هم بسال هزار و ششصد و بیست و هشت از طرف کمپانی هلندی بکشور مزیور فرستاده شده بود؛ و نیز از طرف همین کمپانی در سال هزار و ششصد و پنجاه و شش هیأت سفارتی بسر زمین چین اعزام گشته بود؛ سفیران اسپانیا و هلند در ژاپن بهیچوجه توفیق شرفیابی پیدا نکرده بودند، و هیأت اعزامی بچین نیز هیچ چیزی بدست نیاورده بود (۲). همه این ناکامیها فقط و فقط نتیجه انحراف از دستورات صادره و اختیار روش خود سرانه آنها بوده است. روحانیون مذهب رومی (کشیشهای کاتولیک) در دربار چین احترام و ابهت بسزایی دارند. بدین طریق کمپانی فرانسه میتواند برای کامیابی در کارهای خویش از آنها استفاده شایانی بکند. خلاصه به مصداق آنکه فی التأخیر آفات، بایستی در اسرع اوقات با اجرای این طرحها اقدام کرد؛ چنانکه فقط بیست روز و یا یکماه تأخیر، ممکن است موجب از دست رفتن یکسال فرصت باشد، و چون مذاکرات مشکل و بعلاوه ممکن است که در نتیجه پیش آمدها و تصادفاتی از قبیل بیماری و یا مرگ پادشاه و یا دیگر وقایع مجهول و غیر مترقب، بدر ازا کشد، لذا باید هر چه زودتر با اقدام آغاز کرد. برای جنابعالی مسلم و عیان

میباشد که جهت بهره برداری کامل لازم است از فرصت استفاده کرده و بموقع ببذر افشانی پرداخت . بعقیده من اگر تجارت با چین و ژاپن قرین کامیابی گردد ، بسیار سودمندتر و بهتر از بازرگانی در تمام مناطق و ممالک جنوب (استوا) خواهد بود . در ژاپن مقادیر عظیمی مس وجود دارد که میتوان هر لیور (نیم کیلو) آنرا حداکثر بشش یا هفت شاهی بدست آورد و برای حفظ تعادل سفاین هنگام مراجعت بارگیری کرد ، و در اینجا (فرنگستان) بیانزده شاهی (۱) فروخت .

کشتی ایکه بصوب چین رهسپار خواهد بود ،
چگونه باید وارد چین گشت
 بایستی در کنار نهر نانکن که درسی ویک درجه

عرض شمالی واقع است ، توقف بکند ؛ در آنجا با بادبانهای افراشته میتوان تا چهارده فرسنگی شهر حرکت کرد . ولی بهتر است که در رودخانه پکین لنگر انداخت ، چون این نهر هم راست و هم بدر بار نزدیکتر است ، اما چندان عمیق نمی باشد . سفیر اخیر کمپانی هلندی که از موقعیت و وضعیت بنادر بی اطلاع بود ، در کانتون لنگر انداخت که در حدود بیست درجه واقع است و یکی از استانهای ترك نشین میباشد ، لذا مشارالیه از این اقدام خود بهیچوجه طرفی نیست ، معینا کله علی الظاهر ممکن است مقدار معتنا بهی از منسوجات پشمی در همین سرزمین بفروش برسد ، البته این موضوعی است که بعداً بایستی مورد مطالعه و مذاقه قرار بگیرد .

برای عملی کردن تجارت چین و ژاپن که فی الحقیقه
 شمه‌ای از جنگ‌های
 خیلی سودبخش و خیلی ضروری بنظر میرسد،
 هلندیان با سلاطین
 و نیز جهت ایجاد روابط و مناسبات بازرگانی با
 اندونزی
 کشورهای مالزی و تمام مناطق غربی و مخصوصاً
 نواحی مولوک (۱) و سواحل سیرام (۲) و نقاط تابعه آن، و جاهایی که فلفل
 میروید از قبیل بنتام (۳) پالینبانگ (۴)، ژامبی (۵)، بنژار - ماسینگ (۶)
 سولور (۷)، تیمور (۸)، و تمام ممالک واقع در مغرب، بایستی ایستگاه
 مناسبی برای سفاین انتخاب شود، و جزیره بانکا برای این منظور فوق-
 العاده خوب و متناسب میباشد. کمپانی هلندی از عدم استقرار و تمرکز
 قوای خود در این جزیره بسیار نادم و پشیمان است؛ و این موضوع باعث
 محاربات و عملیات محاصره‌ای که کمپانی از یکطرف علیه پادشاه بنتام
 در باتاویا، و از طرف دیگر ضد ماتارام کبیر (۹) در پیش داشته، تحقق
 نیافته است؛ سلاطین محلی مزبور هرگز نخواهند گذاشت که هلندیان
 با آرامش خاطر بکار خود مشغول شوند. بانکا برای لشکر انداختن
 سفاین و ساختمان کشتیها و تعمیرات لازم فوق العاده مناسب و موقعیت

Moluques - ۱

Ceram - ۲

Bantam - ۳

Palinbang - ۴

Jamby - ۵

Benjar - massing - ۶

Solor - ۷

Timor - ۸

Ojrand Mataram - ۹

ممتازی دارد. چوبها و الوار و مصالح لازم برای ساختمان سفاین از جزیره جاوه و نقاط متعدد دیگر تهیه خواهد شد. بنای يك قلعه و ساختمان منازل مسکونی برای حراست و صیانت این ایستگاه ضروری خواهد بود. سرتاسر جزیره بانکا تقریباً پوشیده از جنگل و درخت است. بایستی يك قسمت از اشجار آنرا قطع کرد و اراضی را خشک نموده و چند هزار درخت نارگیل بار آورد. نارگیل درخت بسیار خوب و فوق العاده مفیدی است.

بمرور زمان کمپانی فرانسه با اهمیت و موقعیت و استمداد از متخصصین هندی برای تسخیر خاور
منافع بیشمار این جزیره پی خواهد برد. لازم است که مأمورین (۱) لایق و قابلی در آنجا بکار گمارده شود. فعلاً در آمستردام شخصی وجود دارد بنام

واندر - مویدن (۲) که سابقاً مشاور عادی استاندار سیلان و امور مربوط بممالك هند بوده است. در بهار آینده نیز شخصی موسوم به کویه (۳) بهمین شهر وارد خواهد شد که او نیز در گذشته مشاور استاندار خرموز و کارهای ممالك هندی بوده است. این دو مرد ممکن است منشاء خدمات عظیمی برای کمپانی فرانسه واقع شوند. و باز در هلند شخصی بنام دنی دومتر (۴) هست که بسمت بازرگانی در خدمت کمپانی هلندی بوده است، و همچنین عده ای ملاحان بسیار آزموده در امور دریاهای ممالك

۱ - Officiers

۲ - Vander - muyden

۳ - Coyer

۴ - Denis des Maîtres

هندی (۱) وجود دارد که بسواحل مناطق و نواحی مزبور و جزر و مدهای
بحار آن نقاط آشنایی بسزایی دارند، و بالنتیجه با معرفت کاملی که
راجع بمحلهای خطرناک تحصیل کرده اند، میتوانند خدمات مهمی انجام
بدهند، و چنانکه معلوم است صیانت و حراست سفاین فقط و فقط منوط
و مربوط بفنون و رموز مذکور میباشد. جلب و استخدام این قبیل اشخاص
متبحر و مجرب فوق العاده ضروری و ناگزیر میباشد؛ و بطور کلی بایستی
افرادی مأمور اجرای این طرح مهم و عظیم بشوند که مدتهای مدید در
دریاها بگشت و گذار پرداخته و کاملاً در فن خود ورزیده شده اند، تا
بتوانند چنین مسافرت و مأموریت دور و دراز بحار را با توفیق کامل
بمقصد برسانند، در حقیقت چنانکه نبرد و پیکار با خصم عظیم و مهیب
بدون داشتن افسران مجرب و شجاع و سر بازان هنرمند و دلاور منجر
بشکست میگردد، مسلم است که کامیابی در این طرح بزرگ نیز بدون
بکار گماردن مردان آزموده و کارگشته، غیر ممکن و نامقدور خواهد
بود. از قرار اطلاعات واصله، کمپانی فرانسه یکنفر هلندی بنام مسیو
دولینی (۲) را بکار پذیرفته است، این شخص علاوه بر داشتن اطلاعات
کامل و جامعی راجع بنواحی و مناطق جنوب، آدم لایق و قابلی بشمار
میرود. بسیار شایسته و صلاح است که کمپانی از خدمات این قبیل اشخاص
کاملاً استفاده کند، و چنین افرادی را برای توفیق کامل و پیشرفت کافی
بخدمت خویش گمارد، زیرا در نواحی و مناطق هندی نقاط حایز اهمیت و

۵- البته قارئین گرامی دریافته اند که مقصود از هند و ممالک هندی علاوه بر هندوستان،

بطور اعم کلیه مناطق و نواحی خاور دور و ممالک و جزایر هند شرقی (اندونزی) است.

شایان توجه بسیار است که بایستی آنها را اشغال کرد. گمان میکنم اگر اشخاص و افراد مزبور از ورود من بخدمت کمپانی فرانسه اطلاع یابند، بسهولت تصمیم بکار در این مؤسسه خواهند گرفت.

بایستی در حفاظت و حراست امتعه تجارتی و مواد
دزد صاحبخانه را
خوراکی اهتمام و دقت فوق العاده ای مبذول داشت،
دزد میخواند!

و در موضوع لفاف و چلیک حزم و احتیاط بسزایی
کرد، زیرا در غیر اینصورت کالاهای و خواربار معیوب و فاسد خواهد شد،
و بالنتیجه علاوه بر اینکه سودی از تجارت بدست نخواهد آمد، باعث
فساد مواد خوراکی تمام اهل کشتی مریض و بیمار و از دست خواهند
رفت، و بدین طریق کمپانی بوضع سرباز سوار بیمار کبی دچار خواهد شد،
همانطوریکه مرد سوار از اسب خویش بدقت پرستاری مینماید و از جو
خوراکی آن مضایقه نمیکند، کمپانی نیز ملزم و موظف است که
ملاحان و سربازان و دیگر خدمتگزاران خویش را از هر حیث حفاظت
حراست نماید. اسب است که عرابه را میکشد، و بی آن هیچ کاری پیش
نمیرود. کمپانی هلندی پس از ضایعات عظیم و هزینه های هنگفت در طی
مدت بیش از نیم قرن توانسته است اشتباهات و لغزشهای خویش را
اصلاح و ترمیم و مبانی استقرار خود را استحکام بخشد. افراد و اشخاص
(اروپایی) در ممالک و نواحی هندی بسیار عزیزالوجود و گرانقیمت می-
باشند، زیرا بکار گماشتن آنها در این مناطق مستلزم تحمل مخارج زیادی
است، مضافاً بر اینکه هندیان (مردمان محل-۱) بهیچوجه توانایی هدایت

۱- چنانکه متذکر شده ایم مقصود از هندیان در این سطور تمام مردمان ممالک و مناطق شرق اقصی است، اما جناب مستشار که خود هادی و حامی ازدهایان غارتگر استعمار است؛ از شرقیها بدمیگوید.

سفاین اروپایی را ندارند، و در قتل و سرقت صاحب ید طولایی میباشند، کمپانی هلندی از بخدمت گماشتن آنها مطلقاً امتناع میورزد.

لازم است که سفاین همیشه دارای چلیکها و ظروف نوی باشد، تا بتوان در هر هفته اقلاً دوبار ذخایر آب مصرفی را تجدید و تازه کرد، و گرنه رنگ آب سیاه و موجب پیدایش امراض سختی خواهد شد. بطور کلی بایستی تمام ظروف ذخایر آب، شراب، سرکه، روغن، پیه، گوشت و تمام چیزهایی که در تهنبار کشتی جای داده میشود در محفظه‌های مستحکم و تازه‌ای که دارای کمر بند آهنی باشد، قرار داده شود. کمر بندهای چوبین در نتیجه حرارت فاسد و پوسیده میگردد، و بالنتیجه محتویات و ظروف آنها نیز از بین میرود، و شواهد و نظایر زیادی از این قبیل ضایعات عظیم در دست داریم. بالاخره باید در مورد لنگرها و کابلها و طنابها دقت کرد که هیچ‌وجه از تاب رفته و معیوب نباشد، و در نتیجه فشار و تراکم سائیده و ضایع نگردد. این ملاحظات علی‌الظاهر چندان حایز اهمیت نمیباشد، در صورتیکه اغلب اوقات در نتیجه عدم توجه بآنها سفاین دچار خطراتی شده و مدت‌های مدید در راه معطل گشته است؛ چون مسلم میباشد که اغلب اوقات يك لغزش جزئی موجب محرومیت از منافع کلی میگردد. کمپانی لازمست تمام این نکات را بدقت مورد توجه قرار دهد، و مخصوصاً بر حسب اهمیت و ارزش محمولات و کیفیت و کمیت آنها مساعی بیشتری مبذول دارد. من یقین دارم که، چنانکه ظاهر امر نشان میدهد، در کشور هلند بسهولت تمام هر گونه لوازم بار و بنه سفاین بقیمت مناسبی بدست آید.

سابقاً شمه‌ای درباره مراسلات ارسالی از طرف

شمه‌ای از خصوصیات
نامه های ارسالی
بسلطین شرق اقصی
پادشاه بممالک هندی صحبت داشتم ؛ و اینک برای
نمونه يك مراسله‌ای از طرف اعلیحضرت خطاب
بامپراطور چین درج میشود :

« برای امپراطور بزرگ تاتارهای خاوری و باختری ، فغفورچین ،
شاه فرانسه و ناوار آرزوی خوشبختی روز افزون و زندگی دراز دارد .
از اطلاع بر توسعه و افزایش قلمرو امپراطوری شما و پیروزیهای حاصله
بردشمنان طی چند سال اخیر قرین مسرت و شادی گشتم . من رویه
نیاکان خود را پیروی میکنم که ، سلطین ممالک متعلقه بمن و پادشاهان
نامدار و مشهور تمام جهان بوده‌اند . من میل مخصوص برای آشنایی با
اعلیحضرت همایونی که عظمت وی شهره آفاق است ، دارم . بهمین جهت
باتقدیم احساسات بی شائبه بحضور عالی میخواهم منویات خاطر خود را
که باموافقت نظر اعلیحضرت همایونی انجام خواهد گرفت ، اظهار نمایم .
فقط بدین منظور حامل این نامه فلانی را بحضور اعلیحضرت گسیل میدارم ،
هدایا و تحف تقدیمی که نشانه محبت قلبی من میباشد ، بدین شرح است :
از تمایل اعلیحضرت بر چیزی در قلمرو من که مورد پسند خاطر
مبارک باشد بسیار مشعوف خواهم شد ، و قول میدهم که با کمال میل
برای استقرار و استحکام روابط طرفین و مناسبات فیما بین هر چه از
دستم بیاید بطیب خاطر انجام دهم . بهمین جهت از حضور اعلیحضرت
تمنی میشود که موافقت فرمایند ، رعایای من آزادانه و بدون هیچگونه
مزا حمتی در ممالک او با رعایای وی بتجارت پردازند و داد و ستد کنند .

من نیز بطیب خاطر تمام دروازه‌های ممالك خود را برای اعلیحضرت باز
میگذارم، تا هرچه میل مبارک اقتضا کند و مفید و لازم تشخیص دهد
صادر فرماید. در کاخ لوور من نگاشته شد.

در پاریس
مهر بزرگ‌شاه،
لویی

تعلیمات لازم برای (فلان) فرستاده پادشاه فرانسه،
تعلیمات لازم بسفیران
بحضور خان بزرگ، امپراطور ترکستان، و فغفور
اعزامی بخاور دور
چین، که سفیر با رعایت آن در اجرا و انجام
دستورات صادره کوشش خواهد کرد.

باید دانست که اعلیحضرت (۱) پیشنهادات بسیار محقر مدیران
کمپانی هند شرقی را مورد توجه قرار داده اند، و بعلاوه تجارت شرکت
را تحت حمایت شاهانه خویش گرفته‌اند؛ و چون اولیای کمپانی
میخواهند با جلب موافقت پادشاه (فغفور) چین برای استقرار تجارت
آزاد در آن سرزمین دایره فعالیت خود را توسعه دهند، لذا اعلیحضرت
تصمیم گرفته‌اند که نماینده‌ای بدین منظور برای تسهیل در جلب موافقت
فغفور چین و تحصیل منافع و مزایای بیشتر و نیز برای تجلیل و بزرگ
کردن اهمیت و اعتبار تجارت کمپانی، بدانصوب اعزام دارند. برای اجرا
و انجام این طرح اعلیحضرت شمارا انتخاب کرده‌اند، تا از طرف خود با
نامه شاهانه و هدایای مندرجه آن، بدربار پادشاه چین گسیل دارند،
شما پس از ورود بچین، بطریقی که ارائه و نشان داده خواهد شد، با

خضوع و خشوع تمام آنرا بمقصد تسلیم خواهید داشت .

شما با دستورات لازم صادره از طرف کمپانی ، بهندوستان مسافرت خواهید کرد ، و پس از دریافت حکم شرکت بسفر خود ادامه خواهید داد ، تا بچین برسید . سعی خواهید کرد که بحدود و ارتفاعات ماکائو (۱) از مستملکات پرتغال ، واقع در نوزده و بیست درجه عرض شمالی بالا بروید . شما مساعی لازمه مبدول خواهید داشت تا دریانوردان چینی را جلب کنید و کوشش خواهید کرد که تمام اشخاص و افراد آشنا با سواحل چین و کسانی که میتوانند شما را برودخانه نانکین رهنمایی کنند ، با خود همراه نمایند . اگر احیاناً با چنین اشخاصی تصادف نکردید ، و یا کافی برای کامیابی در مسافرت خود تشخیص ندادید ، در آن صورت بایستی تا بیست و سه درجه بالا ، بطرف نهر شین شو (۲) بروید . علی الظاهر هلندیان در این محل استقرار یافته اند . بطور حتم طی راه با سفاین بسیار هلندی و کشتیهای چینی ملاقات خواهید کرد ، و بهدایت آنها با اطمینان کامل تا رودخانه مذکور نانکین راه خواهد پیمود و معمولاً همیشه افرادی در این کشتیها پیدا میشوند که شما میتوانید با آنان کنار بیایید .

ممکن است که پیش از رسیدن بحدود ماکائو ، با سفاین دزد مشهور دریایی ژاکوین (۳) تلاقی کنید . از قرار معلوم ملاذ و ملجاء وی جزیره بزرگ آئینان (۴) میباشد ، و برای خود نیروی مقتدر دریایی تهیه کرده است . احتیاط کنید بهیچوجه در مسیر مستقیم بطرف بادبانهای

Macau - ۱

Chincheu - ۲

Jacquiun - ۳

Aynan - ۴

متعددی که مشاهده نمائید، نرانید، و نیز در صورتیکه ملاحظه کنید
 بطرف شما در حرکتند، هرگز توقف روا ندارید. اگر مدام براه
 خود ادامه دهید حتی الامکان از افتادن بدام آنها اجتناب خواهید کرد.
 از مشاهده يك يا دو ویا سه سفینه نباید بهیچوجه بیمی بخود راه دهید،
 ولی بایستی مدام مواظب بوده، در مقابل هرگونه سوء حادثه‌ای آماده
 بدفاع و حاضر بکار باشید. در صورتیکه با سفاین هلندی تلاقی نمائید،
 میتوانید با پرداخت درست وجوه لازم، مواد خواربار و تجهیزات مورد
 نیاز را از آنها تحصیل کنید. اما باید نقشه خود را کاملاً از آنها پنهان
 کنید، و فقط بگویید که:

« ما بطرف شمال مشغول سیر و سیاحت هستیم تا ببینیم چه وقایعی
 در این مناطق اتفاق می افتد. »

بعد از اینکه بعنایت الهی برودخانه نانکین رسیدید
 در دروازه چین با حزم و احتیاط کامل ودقت و مواظبت کافی برای
 اجتناب از هرگونه پیش آمد غیر مترقب، بادبانهای خود را بر خواهید
 افراشت و حرکت خود ادامه خواهید داد. در حدود پانزده فرسنگی
 شهر، شنهای مانع حرکت شما خواهند شد؛ و صیادان بیشمار چینی
 بسراغ شما خواهند آمد. یکی از آنان را که تمیز و مناسب بنظرتان
 برسد، بکار خواهید گرفت و ویرا بهمراهی دوتن از آدمهای خود، با
 نامه‌ای که بزبان فرانسه نگاشته شده و ترجمه چینی آن نیز بضمیمه
 باشد، بحضور حاکم شهر اعزام خواهید داشت. در نامه ارسالی، اعلام
 خواهید داشت که اينك سفیر مخصوص پادشاه فرانسه که حامل مراسلات

و هدایایی بحضور امپراطور بزرگ میباشد، بدینجا رسیده است؛ اطفادار
 اسرع اوقات مراتب را بعرض دربار رسانید، تا ترتیبی داده شود که
 هرچه زودتر مأموریت مربوطه بطرز شایسته، حسب الامر امپراطور
 انجام پذیرد. بایستی با صبر و حوصله تمام منتظر پاسخ باشید، ولی ضمناً
 بهیچوجه دامن احتیاط را از دست ندهید و آماده دفاع باشید؛ و حتی -
 الامکان از ورود عده کشیری، بسفاین شما سخت ممانعت بعمل آورید.
 مع هذا کله باید با ادب و نزاکت کامل با اشخاص رفتار کنید، و نیز
 آدمهای شما که برای خرید خواربار و ارزاق شهر آمد و رفت خواهند
 داشت، آنها نیز لازمست مبانی احترام و آداب را کاملاً رعایت کنند،
 و احتیاط لازم بخرج دهند که دچار و گرفتار هیچگونه سوء حادثه و
 مخمصه‌ای نگردند، فی‌المثل هنگامیکه بیست و یاسی نفر چینی مشغول
 مشاهده، و یا تماشای سفینه هستند و عده دیگری هم میخواهند
 وارد شوند، بایستی به آنها اعلام داشت که کمی منتظر باشند، تا
 واردین قبلی خارج شوند و آنگاه آنان داخل عرشه کشتی گردند.
 ممکن است چنان اتفاق افتد که فرماندار شهر، و یا نایب السلطنه
 استان بیهانه آنکه عنایت و حمایت پادشاه متبوع وی شامل حال
 شما نمیشود، شما را از انجام و اجرای بعضی امور بازدارند، و بدینطریق
 محظورات و بیعدالتیهای پیش بیاورند. در اینقبیل موارد ناهنجار بایستی
 کمال حزم و احتیاط بخرج دهید، و حتی الامکان مماشات کنید، یعنی
 نه گشادبازی نمائید و نه امتناع مطلق. لازمست که در مقابل این نوع
 ناهمواریها متانت و خویشتن‌داری بخصوص بخرج دهید، و طوری وانمود
 کنید که شما ناملایمات را با گشاده رویی تقبل میکنید چنانکه مایل

باین چیزها نیستید، بلکه قادر بتحمل آنها هستید. شما بایستی همواره ولایت قطع از حاکم و دیگر مقامات تمنی و تقاضی کنید که حتی الامکان در اجرا و انجام مقدمات مأموریت مخصوص شما تسریع بعمل آورند، و گذرنامه‌های لازم برای تسهیل و تأمین مسافرت شما و همراهانتان بپکن مقرر خان بزرگ، صادر و تسلیم شود.

فرماندار نانکین شما را بحضور مهرداد استانبان
در دربار پکن
پکن هدایت خواهد کرد. شما از این شخصیت
ابتدا خواهش خواهید کرد لطفاً اجازه دهد شخصاً مراسله و هدایای
اعلیحضرت پادشاه فرانسه را بارعایت تشریفات و آداب لازم بنظر امپراطور
برسانید، و افتخار شرفیابی مناسبی حاصل کنید. در روز موعود که
بحضور امپراطور خواهید شتافت، پس از شرفیابی اظهار خواهید داشت
که از طرف پادشاه متبوع خود مخصوصاً برای احوالپرسی و آرزوی
طول مدت سلطنت باسعادت او (فغفور)، باین بارگاه اعزام شده‌اید. آنگاه
با اعلام مراتب خدمتگزاری، عاجزانه استدعا خواهید کرد، اعلیحضرت
امپراطور عنایت فرموده پاسخ مساعدی بمراسله پادشاه متبوع شما
بدهند. مسلم است پیش از حصول شرفیابی، کاملاً فرصت خواهید
داشت که با اشخاص مختلف و متعدد ملاقات کنید، و از آنها استفاده لازم
بعمل آورید، مخصوصاً بایستی با روحانیون رومی (کشیشان کاتولیک)
که در دربار مزبور بسیار محترم و معزز میباشند، مذاکرات کاملی بکنید.
از طرف اسقفهای پاریس توصیه نامه‌های لازم درخصوص شما، بعنوان آن-
ها نگاشته خواهد شد. شما نیز حداکثر مساعی مبذول خواهید داشت،

تا در اجرا و انجام نقشه خود از مساعدتهای آنان برخوردار شوید .
 بعد از تسلیم مراسله و هدایای شاه ، لازمست بخدمت مهربار
 امپراطوری و دیگر وزیرانی که ممکن است در کار شما یار و یاور باشند
 برسید ، و بنسبت خدماتیکه درباره مأمول شما معمول میدارند ، و بر
 حسب رسم کشور ، بهریک هدیه و تحفه لازم را تقدیم کنید . در این قبیل
 موارد مخصوصا بایستی بنظریات صادقانه و آراء خالصانه اشخاص
 درستکار بیشتر توجه کنید و مطابق رای آنها با اشخاص و مقامات لازم
 بطور مقتضی ملاقات نمائید ؛ چون تمام چینیان و بخصوص بازرگانان
 علاقمند به ورود شما و ذینفع در تجارت با فرانسویان ، میل خواهند
 داشت که شما در تقاضاهای خود دایر بر آزادی بازرگانی کامیاب گردید .
 این اشخاص با هدایت صادقانه و صمیمانه خود در موفقیت شما با سرعت اوقات
 و بنحو احسن موثر خواهند بود ، و در جلب مودت شما از ته دل خواهند کوشید .
 شما بایستی در مراد و مذاکرات خود با همگان ، بتبعیت از
 تجارب مکتسبه خود ، کاملا معقول و مودب و مهربان باشید ، و مخصوصا با
 اشخاص و افراد مشغول بخدمت ، از قبیل هیأت ملتزمین شما در راه ، و
 گارد مخصوص در دربار ، لازم است بطور کلی چنان رفتار کنید که در میان
 همه لیاقت و کفایت شما و ملت شما ورد زبانها شود . حصول این مقصود
 با رعایت انضباط دقیق در میان خود و همراهان و افراد و اشخاص وابسته
 بشما امکان پذیر خواهد بود .

پس از شرفیابی بحضور امپراطور ، و تقدیم تحفو

شما ای در خصوص

هدایا با و دیگر رجال و بزرگان دربار ، بایستی

معاملات با چین

از مهربار استدعا کنید تا از اعلیحضرت امپراطور

فرمان موافقت با آزادی تجارت برای شما بگیرد ، تا فروش کالاهای امکان پذیر شود ، و شما بتوانید سرمایه‌ای را که کمپانی در دسترستان خواهد گذاشت بکار بزنید . بعد از دریافت فرمان ، وارد مرحله عمل خواهید شد و در این مورد توجه مخصوص مبذول خواهید داشت تا بطور درست و دقیق مصنوعات مورد پسند و محل تقاضای فرانسه را در چین دریابید ، و تشخیص دهید که چه امتعه‌ای بیشتر خواهان دارد ، و چه نوع کالاهایی سود زیادتر و بازار بهتری دارد . آنگاه سرمایه خود را بخرید کالاهای محل مصرف خواهید کرد ، یعنی دوثلث آنرا ابریشم خام خالص سفید گوناگونی خواهید خرید ؛ و هنگام معامله لازم است همیشه بادقت کامل برای انتخاب بهترین نوع کالای مزبور اطلاعات لازم جمع آوری کنید ، زیرا مسلم است که اگر اشخاص خبره متخصص و درمیان نباشد ، تحصیل ابریشم اعلی در نخستین وهله عمل نامقدور خواهد بود . استان نانکن مرکز عالیترین نوع محصول ابریشم چین بشمار میرود ، ولی تمام محصولات این ایالت یکجور نمیباشد . ثلث دیگر را برای خرید منسوجات ابریشمی بکار خواهد برد ، از قبیل پی‌لینک (۱) سفید ، ساده ، نیمه دولا و سه‌لای تقریباً تمام گلدوزی شده ، و کمی ساده ؛ تقریباً تمام منسوجات نانکن جور و دارای انواع مختلف میباشد ، و بطور کلی هم در خود کشور (فرانسه) هم برای تجارت با ژاپن مورد تقاضا و مناسب میباشد ، و دارای اقسام زیر است : پی‌لینک ، لی‌نته ، پانک‌فیل ، ژیلن و آرموازن (۲) . هلندیان فقط پی‌لینک بکشور خود وارد میکنند که دارای فواید تجارتی زیادی است . معیناً برای نمایش و

و نمونه، شما صد قطعه از اقسام مذکوره، و هشتاد یا صد لیور (چهل یا پنجاه کیلو) هم از ابریشم بوژی (۱) و ابریشم پرزدار (۲)، و ابریشم دوخت و دوز و ابریشم گلدوزی خریداری کند؛ اما دقت نمائید که هر يك بیشتر از مقدار مزبور نباشد، زیرا محمولات شما بژاپن صادر نخواهد شد، بلکه بخود فرانسه خواهد آمد. در استان نانکن مخمل و زربفت و دمشقی و ساتن و کرم ابریشم بدست نمی آید. پرتغالیها در ناحیه کانتن واقع در حدود جنوب برای تولید منسوجات مزبور صنایع لازم را بوجود آورده اند. ممکن است برای نمایش و نمونه از مصنوعات مذکور نیز خریداری کنید. هر پیکول (۳) ابریشم که صد و بیست و پنج لیور می باشد، در موقع اقامت من در چین دویست پیاستر (۴) ارزش داشت.

نوع درجه اول هر لیوری (نیم کیلو) چهار لیره و پانزده سوی (فرانسوی)، و قسم درجه دوم هر لیوری سه لیره و ده سو و درجه سه لیوری سه لیره و ده سو، بفروش میرسد. با این میزان ابریشم جور و نخبه نانکن هر لیوری چهار فرانك (۵) خریداری و دست کم بهفت فرانك در ژاپن بفروش خواهد رسید. هنگام خرید ابریشمهای گلدوزی شده و منسوجات ابریشمی بسیار خوب و مناسب است که معامله با توزین انجام بگیرد. هر دو قسم مزبور سابقا در بازارهای ژاپن شصت و هشتاد درصد سود همراه داشت. منسوجات ساده چهار فرانك و ده سو تا پنج فرانك ارزش دارد.

۱ - Bogi

۲ - Poil

۳ - Picole واحد وزن هلندی

۴ - Piastre مسكوك نقره.

۵ - فرانك جانشین لیره فرانسوی شده است.

قطعات تمام و کامل در حدود هفت الی هشت فرانك و ابریشمهای دولا دوازده تا پانزده فرانك قیمت دارد. بطور کلی در تمام اجناس ابریشمی بایستی بکیفیت و کمیت آنها توجه مخصوص مبذول شود. لازم است در نخستین مرحله از معاملات بقدر کافی دقت و اهتمام بعمل آید، زیرا آنچه که در این وهله صورت خواهد گرفت معیار سنجش اولیای کمپانی در فرانسه، و میزان شعور و ادراك ما در میان چینیان خواهد بود.

بایستی تمام معاملات شما اعم از خرید و فروش حتی المقدور در اسرع اوقات انجام پذیرد، بطوریکه بهیچوجه لحظه‌ای بهدر نرود، و بمحض اتمام کار باکسب اجازه مرخصی از حضور امپراطور (فغفور) توسط مهر دار سلطنتی، بایستی آنجارا ترك بگوئید. شما لازم است که از مهر دار عاجزانه استدعا کنید تا مراتب امتنان و تشکر شما را بحضور امپراطور معروض بدارد، و اطمینان دهد که عمال کمپانی مسلما در سال آینده و سالهای متعاقب بازهم با پول و سرمایه کثیر و کالاهای لازم مراجعت خواهند کرد، و مساعی جمیله مبذول دارد تا عنایت و حمایت اعلیحضرت شامل حال و مآل ملت ما شود.

در خاتمه لازم است که مشاهدات خود را در بر و بحر و لو هر قدر بی اهمیت باشد ثبت و ضبط کنید. سعی نمائید مخصوصا ملاحظات مفید و موثر و شایان توجه در مجموعه‌ای درج شود، تا مورد استفاده و تحقیق و مطالعه قرار بگیرد. شایسته است که دو یاسه نفر جوان باهوش و محتاط برای آموختن زبان چینی در پکن باقی بماند. البته بایستی برای اینکار از مهر دار اجازه بگیرید، و طرز تقاضی و ترتیب کار منوط بلیاقت و کفایت خود شما خواهد بود. پیش از اختتام معاملات شما، اکتبر خواهد رسید

و این درست موقعی است که اهتزاز بادهای شمال آغاز میشود ، و شما با استفاده از آن بمحلی که هنگام عزیمت از هند بطرف چین ، تعیین کرده اید ، حرکت خواهید کرد . خدایار و نگهدار شما باشد .

پس از تحصیل اجازه تجارت در ژاپن و استقرار
بسوی ژاپن

کمپانی در این کشور ، سفایین اعزامی بمملکت مزبور بایستی در حدود پانزده مه (بیست و چهارم اردیبهشت) بسوی خط استوا حرکت کنند ، تا بتوانند در پایان ژوئن (هشتم تیر) بچین برسند ، و از آنجا در آغاز اوت (نهم مرداد) بصوب ژاپن عزیمت نمایند ؛ زیرا اوقات مذکور بهترین فصل برای دریانوردی در مناطق مزبور بشمار میرود و در غیر اینصورت ممکنست خطرات بیشمار و ناملایمات بسیار پیش بیاید .

برای سلطان و امپراطور اعظم و نایب السلطنه
نامه‌الویی چهاردهم
بامپراطور ژاپن

امپراطوری بزرگ ژاپن ، پادشاه رعایای فوق العاده مطیع ؛ شاه فرانسه آرزوی زندگانی خوشبخت و دراز و دوام بقای سلطنت دارد . جنگهای متوالی نیاکان من ، سلاطین فرانسه با همسایگان خود و ممالک بعیده با بهروزی و پیروزی بیایان رسید ، و اینک من وارث یکدوره آرامش کاملی گشته‌ام ، و بهمینجهت بازرگانان ممالک تابعه من ، که در سرتاسر اروپا مشغول تجارت میباشند ، اغتنام فرصت کرده ، عاجزانه استدعا نموده اند که طرق مسافرت و ابواب تجارت در اقطار و اکناف دیگر جهان نیز بروی آنان گشاده شود ، تا مثل ملل دیگر اروپا فعالیت کنند و بداد و ستد بپردازند . تقاضا و تمنای آنان

کاملاً مطبوع و مورد پسند و بسیار منطقی و مستدل جلوه می‌کند، مخصوصاً که موافق نظریات شاهزادگان و اعیان و اشراف رعیت من و مطابق تمایلات شخص خودم نیز می‌باشد، که مایلیم از آداب و عادات و اخلاق و خصوصیات ملل و ممالک خارج از اروپا نیز بدرستی آگاهی یابیم، زیرا اطلاعات و معلومات ما در اینخصوص تا کنون محدود بگزارشهای همسایگان خود در مشرق زمین بوده است. بنائاً علیهذا برای ارضاء تمایلات شخص خود و برحسب استدعای رعایای تابعه تصمیم گرفته‌ام که نمایندگان خود را بتم-ام اکناف و اقطار مشرق زمین اعزام بدارم. برای سفارت بحضور مبارك عالی، فرانسوا کارون را برگزیده‌ام که با زبان ژاپنی آشنایی دارد، و بکرات افتخار شرفیابی و فرصت تعظیم بحضور باهرالنور همایونی داشته است. بهمین جهت مخصوصاً مشارالیه را بکشور خود احضار کردم، و بعلو نسب و سمو حسب وی آگاهی کامل دارم، و میدانم که فی-الحقیقه در نتیجه سوانح جنک ثروت و مکنث خود را از دست داده، ولی اینک در پرتو عنایت من موقعیت و مقام اولیه را خود را مجدداً احراز، و باوج عزت و احترام ارتقا یافته است تا شایسته شرفیابی بدرگاه ذیجاء اعلی حضرت همایونی باشد. موجب دیگر در انتخاب این شخص بمقام سفارت آن بوده است که بیم داشتم مبادا اشخاص دیگر در نتیجه عدم اطلاع و نا آشنایی برسوم عالییه و آداب حکیمانه مقرر از طرف اعلی حضرت همایونی مرتکب حرکتی برخلاف میل مبارك شوند. بدین طریق مراسلات و تقاضای من توسط فرانسوا کارون مذکور، بحضور عالی با تشریفات لازم تقدیم خواهد شد، تا مورد پسند خاطر مبارك گردد، و مشارالیه که حامل پیام و پیغامهای محبت آمیز من می‌باشد تمایلات صمیمانه اینجانب را در

خصوص موافقت کامل بیا تمنیات اعلیحضرت همایونی در مقابل اعطای فرامین مقتضی و مطلوب ، ابلاغ خواهد داشت .

تقاضای من آنست که بازرگانان ممالک و اقالیم تابعه من بشکل کمپانی ، در سرتاسر امپراطوری اعلیحضرت همایونی بلامانع و بدون مزاحمتی آزادی تجارت داشته باشند . هدیه ناقابل زیر را بحضور مبارک تقدیم میدارد . امیدوارم که موردپسند خاطر عاطر همایونی باشد ، و در کشور من چیزی بدست آید که مطبوع طبع مبارک واقع شود ، من بطیب خاطر تمام دروازه های قلمرو خود را بروی شما باز میگذارم و مفتوح مینمایم .

پاریس

دریست و چهارمین سال سلطنت من
مهر بزرگ - پادشاه لویی

تعلیمات لازم برای فرانسوا کارون ، فرستاده پادشاه
تعلیمات صادره بسفیر فرانسه و ناوار ، بدربار امپراطور ژاپن ، برای
فرانسه در دربار
ژاپن
تقدیم مراسله و هدیه اعلیحضرت ؛ مشارالیه بایستی
مطابق دستورات صادره در انجام و اجرای طرح های

محواله بذل مساعی کند . تعلیمات لازم برای مسافرت به هندوستان و مناطق جنوب از طرف کمپانی داده خواهد شد . بعد از انجام این قسمت از مأموریت بصوب موسم (۱) عزیمت خواهید کرد تا بتوانید در اواخر آوریل یا آغاز مه (نهم و دهم اردیبهشت) ، در خط استوا باشید . از آنجا مستقیماً بسوی چین ، بصوب مقر کمپانی حرکت خواهید کرد امانه برای حمل کالا ،

بلکه ثابتوانید از اوضاع و احوال شرکت آگاه شوید ، و از نتیجه کار کمپانی ، ژاپن را با خبر سازید ، زیرا اعلام مراتب توفیق در امر تحصیل آزادی تجارت در سرزمین چین ، برای وزیران ژاپن فوق العاده مهم و ضروری میباشد .

شما سپس از محل مزبور بطرف شمال ، بسوی ژاپن حرکت خواهید کرد و در جستجوی وصول به آبهای کشور مزبور خواهید بود . بایستی حزم و احتیاط کامل بخرج دهید تا حتی الامکان از نزدیک شدن بنقاط نا آشنا احتراز واجتناب کنید ، مگر اینکه خطر مرك و یا ضرورت فوق العاده ای چنین چیزی را ایجاب و لازم کند ؛ بالاخره بخلیج ناگازاکی ، واقع درسی و سه درجه و چهل دقیقه خواهید رسید . بدون هیچگونه واهمه و ترسی وارد خلیج مذکور شده ، تا حدود نیم فرسنگی شهر حرکت خواهید کرد . مسلم است که پیش از وصول بخلیج مزبور ، نگهبانان سواحل بسوی شما خواهند آمد ، و از هویت و مبدأ و مقصد و کشتی شما سؤالاتی خواهند کرد . شما در پاسخ اظهار خواهید داشت که سفینه از فرانسه می آید و حامل نامه و هیأت سفارت مخصوص پادشاه فرانسه بدربار امپراطور اعظم ژاپن (میکادو) میباشد ، و لطفاً محل مناسبی بر استقرار کشتی نشان دهند ، و مراتب را با اطلاع حاکم شهر برسانند ، و از حضور وی فرامین مطاع و متبعی را تحصیل و بشما ابلاغ دارند .

جریان کار و مسأله ورود و ملاقات شما موضوع تازه و نادر و غیر مترقبی خواهد بود ، و شما با سرعت لازم بر حسب اقتضای موقع و مقام و زمان و مکان رفتار خواهید کرد . چون شما فرستاده يك پادشاه هستید ، ممکنست ابتدا شما را بحضور یکی از وزیران امپراطور که در این

شهر مقام مخصوصی دارد و متصدی امور خارجی میباشد ببرند، و گرنه کمیسرهای (عمالی) بکشتی شما گسیل خواهند داشت. همراهان این گروه بسیار و دارای مترجمین متعددی خواهند بود؛ شما لازم است محل پذیرایی آنانرا مفروش بسازید و واردین را دعوت بجلوس کنید. این کمیسرها از شما سؤالاتی خواهند کرد و تمام جوابها و کلیه اظهارات شما را بدقت کلمه بکلمه روی کاغذ خواهند آورد. پرسشهای آنها از اینمقوله است:

« کار شما چیست؟ از کجا آمدهاید؟ کشور شما کدامست؟ تبعه کدام مملکتی هستید؟ برای چه آمدهاید؟ و چه آوردهاید؟ »

بایستی جواب بدهید که از مملکت پادشاهی فرانسه آمدهاید، فرستاده پادشاه فرانسه هستید، و حامل یک نامه و یک هدیه میباشید که بعد از کسب اجازه لازم بحضور انور اعلیحضرت امپراطور عظیم ژاپن تقدیم خواهد شد؛ و فقط ارزاق و اشیاء لازم برای مسافرت خود همراه دارید، و تنها مقصد مأموریت شما عبارتست از استدعای شرفیابی بحضور اعلیحضرت همایونی مطابق مراسم و تشریفات جاری ژاپن، تا مراسله و هدیه پادشاه متبوع خود را با آداب لازم و تشریفات معمول و متداول به حضور باهرالنور اعلیحضرت امپراطور اعظم ژاپن تسلیم بدارید.

این کمیسرها آنگاه سؤالات بیشمار و بسیار دیگری از شما خواهند کرد، و پرسشهای گوناگون و متعددی در مواضع مختلف و بر طبق تعلیمات صادره، بعمل خواهند آورد، و دستور خواهند داد تا اظهارات و اجوبه شما را کمافی السابق ثبت و ضبط کنند. فی المثل خواهند پرسید:

« فرانسه کدام کشور است ؟ حدود و ثغور آن کدامست و وسعتش چیست ؟ چه محصولات در آن بدست می آید ؟ آیا پادشاه سلطنت مطلقه دارد ؟ سازمان سپاهیانش چیست ؟ باکیان جنک میکند ؟ متفقین و متحدین وی کیانند ؟ انتظامات کشورش چگونه است ؟ مذهب و آئین ، و آداب و عادات قلمرو وی چیست ؟ » و سؤالات بیشمار دیگر از اینقبیل .

آنگاه درباره شخصیت و هویت شما ، فرستاده وی ، و منصب و مقام

و منزلتتان استیضاح بعمل می آورند ، و نیز میپرسند :

« آیا مأموریتهایی داشته اید ؟ نامه پادشاه متبوع شما چگونه مراسله ایست ؟ چگونه نوشته شده و چطوری مهور گشته است ؟ چه قسم لفاف شده ، و چه نوع نگهداری میشود ؟ »

همچنین وزیران ناگازاکی ، و صدور دربار و دیگر رجال و بزرگان سؤالات و پرسشهای مشابهی از شما بعمل خواهند آورد . هنگام ادای جواب بایستی حزم و احتیاط ، و تأمل و تعمق کافی مبذول بدارید ، و لازم است که همیشه کاملاً حاضرالذهن و حاضر جواب بوده و مخصوصاً در مقابل تمام پرسشها ، پاسخهای متحدالشکلی بگوئید ، بطوریکه جزئی ترین مغایرتی در اجوبه سؤال واحد مشاهده نشود . ژاپنیها بیگانگان را بدقت مورد بررسی قرار میدهند ، و این حزم و احتیاط در نتیجه حادثه‌ای که در اواخر سال هزار و ششصد و بیست و هشت اتفاق افتاد ، بیشتر شده است . توضیح آنکه کمپانی هلندی شخصی را برای عرض تبریک و تهنیت جلوس امپراطور ژاپن بمقر امپراطوری اعزام داشته بود . این فرستاده اظهار داشته بود که سفیر پادشاه هلند میباشد ، و بهمینجهت عزت و احتراماتی که معمولاً درباره فرستادگان سلاطین معمول و مجری میدارند ،

شامل حال وی نیز شده بود؛ اما در نتیجه عدم احتیاط و ادای پاسنهای
دوپهلو و مغایر و بالاخره چون حقیقت هیچوقت مدتی مدید در پشت
پرده خفا نمی ماند، پرده از کار وی برافتاده، و معلوم شده بود که
فرستاده شرکت هلندی است، لذا بدون اینکه افتخار شرفیابی حاصل
کند، خائب و خاسر، و مفتضح و رسوای از مأموریت برگشته بود.
لذا بایستی در ادای جواب سؤالات حزم و احتیاط کامل مرعی بدارید،
تا بدین طریق از دامهایی که در مقابل پای شما خواهند گسترد بسلامت
بجهید، و شئونات سلطان متبوع خود را محفوظ بدارید، تا تقاضاهای
وی مورد موافقت قرار بگیرد.

شما باصراحت و صمیمت و بدون هیچگونه دغل و تلبیسی اظهار
خواهید داشت که:

«فرانسه معظم ترین و مهمترین دولت اروپا میباشد؛ و مقدم ترین
معتبر ترین و غنی ترین کشور فرنگستان بشمار میرود، و در يك اقليم
خوش و خرم و حاصلخیز واقع شده است. در این مملکت پربرکت همه
گونه محصولات و مصنوعات اروپایی بقدر لزوم و بمقدار کافی بدست
میآید. از یکطرف محدود است به آلمان و از طرف دیگر باسپانیا، و از
جانب دیگر بایتالیا و با دو دریای بزرگ یعنی مدیترانه و بحری که محیط
بر انگلستان میباشد، احاطه گشته است.

بعلاوه فرانسه بقدری مقتدر و نیرومند است که بسهولت تمام
مالك الرقاب همه اروپا و زمامدار تعادل کلیه همسایگان خود بشمار
میرود؛ پنجاه هزار مرد جنگی تحت السلاح بطور دائم، اعم از سواره و

پیاده که کاملاً مجهز و مسلح میباشند، سپاهیان او را تشکیل میدهند؛
 و البته در صورت لزوم میتواند سهمقابل عده مزبور نیروی جنگی برای
 خود آماده کند. پادشاهی بر این کشور سلطنت میکند که فعال مایشاء
 بشمار میرود، و صاحب جان و مال اتباع خود، در هر مقام و منصبی که
 باشند، محسوب میشود (۱)؛ این سلطان در دوره طفولیت خود،
 پیکارهایی با همسایگان خویش، بخصوص اسپانیا و آلمان و ایتالیا کرده
 است؛ و نیز سی تا چهل هزار سپاهی نیرومند بصوب مجارستان و لهستان
 مسکوی (روسیه تزاری) و سوئد اعزام داشته است، و البته یکرشته از این
 محاربات بر حسب منافع فرانسه جنبه تعرضی، و رشته دیگر مقاصد
 دفاعی داشته است. و اینک این پادشاه بزرگ فعلاً با همگان طریق صلح
 میسپرد، و صلح را بنیروی سرنیزه و تدابیر سیاسی خویش تحصیل کرده
 است. کشوروی، مهد علوم و فنون، قوانین و آداب و رسومی بشمار
 میرود که مبانی زندگانی تقریباً تمام اروپا محسوب میشود، و از اکناف
 و اقطار اشراف و اعیان برای اخذ تعلیم و تربیت بدان سرزمین شتاب
 می کنند.

راجع بمذهب و آئین خواهید گفت که در فرانسه دو گونه دین
 رواج دارد: نخست طریق اسپانیولیها (کانولیک) و دوم آئین هلندیها (پرتستان).
 اعلیحضرت با اطلاع بر سوء نظر ژاپنیان نسبت بمذهب اسپانیائی ها،
 رعایای هلندی آئین (پرتستان) خود را مأمور سرزمین ژاپن کرده
 است. این نکته طابق النعل بالنعل همیشه مرعی و مجری خواهد بود،

۱- این تعریفات مربوط به لویی چهاردهم و عهد وی است؛ چندی بعد ملت فرانسه
 طی انقلاب کبیر ۱۷۸۹، لویی شانزدهم را سر بریده و از هر حیث اوضاع را واژگون ساخت.

و فرانسویان پیوسته کاملاً مطابق فرامین امپراطور سلوک خواهند کرد .
 راجع بوابستگی و تبعیت پادشاه فرانسه نسبت بیاب سئوالاتی خواهند
 کرد ، که آیا او نیز مثل شاه اسپانیا و دیگر سلاطین از احکام و دستورات
 روم تبعیت میکند ؟ در اینمورد پاسخ شما مطلقاً منفی خواهد بود ، و
 اظهار خواهید داشت که اعلیحضرت بهیچوجه واقعی بیاب نمیکندارد و حتی
 هیچکس را برتر از خود نمی شناسد ؛ برای مثال موضوع اهانت بسفیر
 پادشاه را در روم بایستی متذکر شد ، که چون پاپ معجلاً در صدد
 استمالت و رفع توهین بر نیامد ، اعلیحضرت لشگری مأمور ایتالیا کرد ،
 و بالنتیجه تمام سلاطین و حتی خود پاپ چنان بو حشت افتادند که ،
 پاپ ناگزیر يك سفیر مخصوص موقت جهت اعتذار و استدعای عفو بحضور
 پادشاه فرانسه فرستاد ، و بدینطریق اعلیحضرت قوای فرانسه را که در
 قلمرو پاپ اردو زده بودند ، بازخواند و دستور مراجعت داد . بدینترتیب
 پادشاه فرانسه نه تنها در ممالك محروسه خود حکومت مطلقه دارد ، بلکه
 رای خود را بر بسیاری از پادشاهان بزرگ نیز تحمیل میکند ؛ اوسلطان
 جوان بیست و پنج ساله شجاع و دانا و نیرومند است که بر تمام اسلاف خود
 برتری دارد ، و چنان دقیق و کنجکاو میباشد که علاوه بر معرفت برموز
 سرتاسر اروپا ، در صدد تحصیل اطلاعات از آداب و مقررات ممالك
 دیگر جهان بر آمده است .

پرسشهای مختلف و گوناگونی که ممکن است در مقابل شما
 مطرح کنند ، بطور کلی از این مقولات خواهد بود ؛ و اما شما بایستی همیشه
 پاسخهای متحد المضمون و متحد الشکلی بگوئید ، و بهیچوجه در اساس
 اجوبه تغییری ندهید .

شما را بساحل هدایت خواهند کرد، و تا اعلام خبر ورود شما توسط پیکهای اعزامی بدربار در آنجا رحل اقامت خواهید افکند. شما در اینموقع بایستی فوق العاده دقت کنید تا همراهانتان بسیارمتین و معقول و مودب باشند، و با ژاپنیها کاملاً خاضعانه سلوک نمایند، و در تمام موارد طابق النعل بالنعل دستورات حاکم را بکار بندید. ممکن است که منزل و مسکن شما چنانکه باید و شاید خوب نباشد. در اینصورت نباید بهیچوجه اظهار ناراحتی و دلتنگی نمائید، و لازم است که منتظر وصول و ابلاغ عطوفت و مراحم امپراطوری باشید. بهترین و عالیترین ملبوس خود را و همراهان را برای روز شرفیابی و هنگام ورود بدربار نگه خواهید داشت و این پوشاک را بایستی بهیچوجه در مواقع عادی در سرزمین ژاپن بتن کرده باشید. پس از ورود بژاپن دستور خواهید که آدملهای شما کفشهای روباز و راحتی بپاکنند. چون در این کشور کف اطاقها مفروش میباشد، لذا هنگام ورود بایستی پایافزار را بکنند، و بدین ترتیب کفشهای مزبور بسهولت تمام کنده و پوشیده خواهد شد.

بمحض وصول فرامین دربار، و شاید هم پیش از آن، از شما خواهند خواست که مراسله سلطان را ببینند و ترجمه کتبی از نامه تهیه کنند. در اینمورد بهیچوجه نباید امتناعی بخرج دهید، و يك نسخه رونوشتی که از مراسله مزبور در دسترس شما است، تسلیم طالبین خواهید کرد. جعبه‌ای که مراسله سلطان در آن محفوظ است، بایستی در بهترین صندوق و یا محفظه بسیار مناسبی نگهداری شود؛ و لازم است آنرا در محل بالنسبه رفیعی و یا روی يك کرسی و یا چیز مرتفعی در صدر منزل خود قرار دهید. هنگامیکه می‌خواهید بمراسله نزدیک شوید

بایستی همیشه کلاهتان را بعلامت احترام از سرتان بردارید . در ژاپن رسم مسلمی است که در حضور و جوار بزرگان و اشخاص عالیه مقام باید سر برهنه بود ، چنانکه غالباً در اروپا نیز چنان است . مطابق آداب و رسوم آن سرزمین لازم است تا موقعیکه صندوق و یا محفظه محتوی مراسله باز میشود و یا حرکت داده میشود و یا اینکه نگاه کرده میشود بترتیب مذکور عمل گردد . در صورتیکه از طرف ژاپنیها کسی برای حمل و نقل صندوقچه در اختیار شما گذاشته نشود ، بایستی خودتان دو نفر از خدمتگزاران (۱) عالیه مقام خود را که سر برهنه و بحالت خبردار خواهند بود ، مأمور انجام اینکار کنید و آنرا هر کجا که میخواهید ، دستور بدهید ببرند . جعبه محتوی نامه در صندوقچه ای خواهد بود که آنرا نیز بالفافه نفیس و خوبی مستور خواهند داشت ، و موقع عزیمت بدربار در روی برانکاری (ارابه ای) حمل خواهند کرد . دستور بدهید که برانکار را در جلو شما حرکت دهند ، و خودتان نیز مدام بدنبال آن عزیمت کنید . بدین طریق مراتب خضوع و خشوع خود را نسبت بسلطان متبوع و مراسله وی درملاء عام اظهار خواهید داشت ؛ و بدین ترتیب ژاپنیان را نیز وادار خواهید کرد که مراسم تعظیم و تجلیل لازم را مرعی و مجری دارند ، و معمولاً این مردم همیشه نسبت بمراسلات و سفیران سلاطین احترام کامل مبذول میدارند . اگر موضوع مراسله و سفارت شما مخصوص تبریک ازدواج ، و یا امور سیاسی از قبیل پیشنهاد و یا تقاضای کمک و مساعدت و بالاخره تهنیت ساده ای بود ، چنانکه هلندیها بسال هزار و ششصد و بیست و هشت

۱- Officers البته منظور از افسر، در این مورد «صاحب منصب نظامی» نمیشود ، بلکه

مقصود خدمتگزار یا باصطلاح کارمند است .

DATE LABEL

[illegible]

شهر قم

هیأتی برای چنین منظوری اعزام داشته بودند، میبایستی باطمینان و وطن‌پرهی خاصه شرفیاب شوید، ولی مقصود شما يك کار ساده بازرگانی و تقاضای آزادی تجارت برای يك گروه از بازرگانان است که بازاریان و اهل سوقه در ژاپن بهیچوجه عزت و احترام معمول در اروپا برای خود ندارند، معیناً که چنانکه ظاهراً استنباط میشود معلوم نیست که ژاپنیها از شما کاملاً ساده‌پذیرائی کنند. اماممکن است که شکوه و جلال زیادی برایتان قائل نگردند، و آبدارخانه مجللی در اختیار شما قرار ندهند، در این قبیل موارد شما بایستی فوق‌العاده متانت و خویش‌داری بخرج دهید و هیچ‌چیزی را بروی خود نیاورید، و هرچه که برایتان دادند با کمال بشاشت و خوشرویی، و اظهار امتنان و سپاسگزاری قبول کنید، و اگر برای مایحتاجی ضرورت پیدا کردید، شخصاً آنرا خریداری نمائید. نسبت به کمیسرهایی که شما را هدایت خواهند کرد، و در مورد افراد گارد مخصوص دربار، بایستی فوق‌العاده مهربانی و ملاطفت، و درایت و متانت معمول بدارید. همیشه مطابق آراء و عقاید، و روش و منش آنها رفتار کنید، و لوائیکه آداب مزبور کاملاً مغایر و مخالف رسوم اروپائیان و متضاد با هرگونه منطق و حکمت باشد. اخلاق و آداب آنان دارای هزار گونه خصوصیات متباین با رسوم و شیوه زندگانی ماست، و چنانکه معلوم مینماید، روش و منش خودشانرا کاملاً مراعات کرده و محترم میشمارند، و طرز زندگانی و آداب ما را مطرود و منفور میدانند. بطوریکه مرور زمان و تجارب ممتد دوران نشان داده است، تنها راه نفوذ در میان آنها و یگانه طریق مطلوب برای مورد عزت و احترام واقع شدن در بین آنان،

فقط فقط رعایت رسوم و آدابشان میباشد و بس ، اذا دخلت قرية فعاشر
بآدابها .

هدایای مخصوص پادشاه برای امپراطور (میکادو)

مراسم شرفیابی
بحضور میکادو

در مراسله اعلیحضرت درج و ثبت شده است .

درباره تحف لازم برای تقدیم بوزیران و دیگر

رجال و بزرگان ، اطلاعات لازمه را کسب خواهید کرد . اشخاص و افراد

صلاحیتدار بسیاری خواهید یافت که شما را در اینقیل موارد کاملاً

هدایت خواهند کرد و هدایای مطلوب هر يك از مقامات درباری و دولتی

را بدقت برای شما متذکر خواهند شد و بهیچوجه موجبات هیچگونه

اسراف و تبذیری را فراهم نخواهند ساخت ؛ مخصوصاً که میزان نرخ

تحف تقدیمی بیگانگان برای افسران (صاحبمنصبان و کارمندان عالی مقام)

از طرف خود مقامات محلی تعیین و تثبیت شده است ، بطوریکه بهیچوجه

اضافه بزمبلغ معین چیزی نمیگیرند . هدایا و تحف بطور کلی بایستی از

منسوجات پشمی باشد . هنگام شرفیابی و تقرب بحضور امپراطور بسیار

شایسته و شایان توجه خواهد بود که شمشیر خود را قبل از تذکر مقامات

مربوطه که محتوم و مسلم میباشد ، یکی از همراهان خود بسپارید .

در موقع زیارت امپراطور نبایستی بهیچوجه چیزی در سرتان باشد

حتی عرقچین هم نباید داشته باشید . یکی از اعیان بزرگ که در آنروز

مأموریت کشیک دربار را بعهدہ خویش خواهد داشت ، شمارا بحضور

اعلیحضرت معرفی خواهد کرد . معمولاً مشارالیه در وسط ، در بین

شما و امپراطور ، نزدیک هدایا و مراسله زانو بزمین خواهد زد . او کلام

شمارا استماع و بعرض خواهید رسانید؛ شما مبلغ پیغام شاه (فرانسه) خواهید بود و با اظهار مراتب خلوص و صمیمیت و مدارج مهر و محبت ایشان بحضور اعلیحضرت امپراطور، آرزوی زندگانی قرین سعادت، و دوام و بقای سلطنت معظم له (میکادو) را ابلاغ خواهید داشت. آنگاه استدعا خواهید کرد که لطف فرموده با تقاضاهای مندرج در مراسله پادشاه متبوع شما موافقت کنند، و افراد ملت فرانسه را که وارد ژاپن خواهند شد، در ظل عنایت و کنف حمایت خود قرار دهند. ممکن است که امپراطور اندکی باشما مذاکره بعمل آورند که مسلماً بسیار کوتاه خواهد بود، و اگر سئوالاتی مطرح کنند، توسط شخصیتی که شمارا شرفیاب داشته است، بعمل خواهد آمد. اینگونه روش مکالمه و مذاکره مع الواسطه ژاپنیها که با تمام سفیران بهمین نهج و منوال صورت میگیرد، نبایستی توهین و تحقیر تلقی شود، بلکه همانطوریکه خودشان توجیه میکنند ناشی از احترام بوده و موجب افتخار بایستی شمرده شود. روز شرفیابی شما ممکن است که در غره ماه و یا هنگام بدر اتفاق بیفتد، چون معمولاً در اینمواقع تمام شاهان و شاهزادگان، و دیگر بزرگان ژاپن بزیارت امپراطور و عرض مراتب خضوع و خشوع خویش شرفیاب میگردند.

بعد از مراسم شرفیابی، برای عرض سلام و تقدیم مراتب احترام بشورای وزیران که در توفیق مذاکرات شما تأثیری خواهند داشت، خواهید شتافت. پس از تقدیم تحف و هدایای لازم بحضورشان استدعا خواهید کرد که در اخذ نتیجه مطلوب و مناسب، و صدور پاسخ سریع موافق بمراسله اعلیحضرت، شما را مساعدت کند.

بدین ترتیب دیگر شما را بهیچوجه معطل نخواهند کرد؛
 وجواب لازم را با هدایای امپراطور تحویل شما خواهند داد. لازم است
 که همه آنها را با تعظیم و تجلیل کامل دریافت کنید، و نامه جوابیه را
 نیز با همان احترامات مرعی دربار مرسله پادشاه متبوع خود حمل نمایید.
 هنگام مراجعت لازم است که با تقدیم تحف متقابل در مقابل هدایایی که
 هنگام شرفیابی بدربار برای شما نثار کرده اند، مراتب امتنان و
 سپاسگزاری خود را اظهار و بدین ترتیب بدون اینکه اسراف و تبذیری
 روا بدارید، بهیچوجه مدیون نیز نباشید. بایستی موقع برگشتن با
 حاکم نانگازاکی نیز بهمان ترتیب ملاقات لازم بعمل آورید، و از وی
 با اصرار و ابرام زیاد استدعا کنید که افراد ملت فرانسها را مورد عنایت
 و مرحمت خویش قرار دهد، و نا آشنایی آنها را با آداب و رسوم محلی
 بدیده، اغماض نگرد و عادات و روش مردم ژاپن را با آنان متذکر گشته،
 با آداب محل آشنایشان سازد. آنگاه آبهای ژاپن را ترك خواهید کرد،
 در صورتیکه فرصت داشته باشید، بچین خواهید رفت تا بامور کمپانی
 رسیدگی کنید. مع هذا ممکنست که خود را دچار طوفانها و بادهای
 موسمی شمال (۱) در سواحل چین نسازید و بعد از توفیق در مأموریت ژاپن،
 چنانکه امید میرود، و کسب اجازه آزادی تجارت در آن سرزمین بطرف
 جاوه حرکت کنید، و در بانتام (۲) لنگر اندازید، تا از آنجا بطرف ماتارام
 کمبیر (۳) عزیمت نمایید.

۱ - Mousso (n) مأخوذ از همان لغت «موسمی» است.

۲ - Bantam

۳ - Mataram (سلطان اندونزی)

نامه لویی چهاردهم طبق همین دستورات (۱) کمپانی از راه خشکی

بشاه عباس سه سفیر بهمراهی دو نماینده مخصوص شاه، به

دوم صفوی دربار ایران و پیایتخت مغول کبیر اعزام داشت،

ولی اینعده فاقد کفایت و کیاست لازم برای اجرا و انجام مقاصد شرکت

بودند. اینک مفاد نامه ارسالی بشاهنشاه (۲) ایران را (از ترجمه فارسی

آن اخذ) و در اینجا درج مینمائیم:

« شاهنشاه بسیار مقتدر و معظم و مظفر و شکست ناپذیر ایران،

دوست بسیار عزیز و محترم ما؛ استحضار بر تمایلات عده کثیری از

رعایای ما، راجع باستقرار تجارت در ممالک محروسه شما، که مورد علاقه

و مطابق نظر اکثر بزرگان و رجال کشور ما است، موجب مسرت خاطر

ما گردید، ما یقین داریم که اعلیحضرت نیز بر ثمرات و منافع مشترک

این اقدام برای اتباع هر دو قوم آگاهی دارند. این امر برای ما بسیار

مطبوع و مطلوب، و در تجدید مناسبات دوستی دیرینه موجود بین

پادشاهان ایران، اسلاف شما، و سلاطین سابق و گذشته ما کاملاً مؤثر

است. برای اثبات منویات ما دایر بر دوام و بقای این سوابق مودت و

تمایلات قلبی ما در مورد تحصیل موافقت آن اعلیحضرت با تمنیات تجارت

کمپانی، بمحض اطلاع از عزیمت نمایندگان شرکت بحضور عالی، مانیز

چند نفر از اعیان کشور را که مشتاق زیارت دربار شما میباشند، با آنان

همراه ساختیم. ما رجال مزبور را برای اظهار مراتب الحاح و ابرام

خود اعزام داشتیم، و یقین داریم که عنایت کامل اعلیحضرت شامل حال

۱- یادداشتها و تعلیقات مذکور در صفحات سابق

۲- Empereur (خوانندگان آگاهاند که اینک از متن فرانسه دوباره بفارسی

برگردانده میشود)

ایشان خواهد بود . از درگاه قادر متعال دوام و بقاء عظمت و ابهت کامل سلطنت شما را خواهانیم و باهمین آرزو مراسله خود را خاتمه میدهیم . «

از لحاظ آداب و رسوم مغرب زمین ، در این نامه

نظریات دربار ایران
در باره مراسله
پادشاه فرانسه
هیچگونه نقص و عیبی مشاهده نمیشود ، ولی از لحاظ مراسم و عادات مشرق زمین ، دو ایراد در

در آن ملاحظه میگردد . نخست مسئله سادگی

و سبکی مهر است . توضیح آنکه سلاطین مشرق مهر های گوناگونی

دارند که اعظم آنها بشکل اکو (تقریباً باندازه پنجهزاری قدیمی) و اصغر

نشان بقطر پنج سو (نزدیک بقطر یکقران نقره قدیمی ایران) است .

بعضی از مهرها مربع ، برخی مدور و بعضی دیگر بیضی میباشد . مهرهای

کوچک مخصوص نامه ها و فرامینی است که معمولاً بطبقات پائین و رعایا

شرف صدور می یابد . این نکات را مدت مدیدی میباشد که وین ، و نیز ،

روم ، لهستان ، مسکوی (روسیه) طی تجارت خود با ممالک مشرق

زمین آموخته است ؛ بهمین جهت در نامه هائیکه از کشورهای مزبور به

دربار شاهنشاه ایران ارسال میگردد ، همیشه مهر بزرگ استعمال میشود ،

و مراسله را در يك جعبه زرین جای میدهند ، چون در مشرق زمین قرار

بر آنست که برای احترام بطرف و بر حسب مقام و منزلت مخاطب ،

مراسلات را باید در صندوقچه های گرانبها قرار دهند ، و یا اینکه در لفافهای

کم و بیش قیمتی بگذارند .

ایراد دوم دربار ایران ، بنامه پادشاه فرانسه آنست که این مراسله

بطور تصادفی و ساده و یا با اصطلاح بازرگانان بطریق دوستانه فرستاده

شده است ؛ یعنی دو نفر از اعیان که مشتاق مسافرت بوده اند ، آنرا با خود آورده اند ، نه یک نفر سفیر مخصوص اعلیحضرت پادشاه فرانسه ، با همه اینها هیأت اعزامی چنان توجیه کرد که پادشاه فرانسه معمولاً همیشه مراسلات ارسالی بامپراطور (آلمان) و پاپ و حتی خلیفه عثمانی را نیز باهمان مهر ساده ممهور میسازد ؛ و در جواب ایراد دوم گفته شد که پادشاه جرئت نکرده است سفیری اعزام بدارد ، چون در آن صورت می - بایستی فرستاده فرانسه از ممالک ترکیه عبور کند (و مواجه بامشکلات و مخالفت عثمانیان شود) ، ولی بهر صورت عنقریب سفیری از طریق دریا بدربار ایران اعزام خواهد داشت .

این جوابها با رضایت کامل استقبال گردید . شاه عباس ثانی اروپائیان را بخصوص دوست میداشت ، و بسیار مایل بود که با انعقاد قراردادهای متقابل با پادشاهان غربی ، بر اعتبار و اهمیت خود در مقابل خلیفه عثمانی و مغول کبیر (۱) بیفزاید و بهمین جهت هیأت اعزامی را بگرمی پذیرفت و اعضای آنرا مورد عنایت و ملاحظت کامل خویش قرار داد . خصوصیات و جزئیات این داستان در مجلد سوم مسیو تاوورنیه درج شده است ؛ اما ناگزیرم بطالبین اعلام بدارم که محتویات و مندرجات آن (سفرنامه) بهیچوجه در نظر من احترام و ارزشی ندارد ، چون در حقیقت قسمت اعظم کتاب مجموعه نامناسبی است از تعریفات هرزگیاها و حوادث اشخاص کوچک و بیکدر ، مخصوصاً هلندیها ؛ و برای تملق و خوش آیند خاطر کسانی که در آن دوره در فرانسه نسبت بملت مزبور ابراز انزجار میکردند ، تحریر و طبع شده است .

دو نفر از اعضای پنجگانه هیأت اعزامی بدربار
 شمه‌ای در باره
 استقرار کمپانی
 فرانسه در ایران ملاقات کردم؛ یکی از اینان فرستاده کمپانی، و
 دیگری نماینده پادشاه، موسوم بمسیودولالین (۱)

بود؛ میتوانم بگویم که این ملاقات برای شرکت فرانسوی بسیار مفید و
 مؤثر واقع گشت؛ برای اینکه دربار ایران چون اطلاعات لازم دربارۀ
 کمپانی را در دسترس خود نداشت، اخذ تصمیم قطعی در مقابل تقاضاهای
 هیأت اعزامی، موکول بوصول سفاین کمپانی شده بود؛ اما پس از مذاکراتی
 که من با شاهنشاه و وزیران کردم و اظهاراتم بسمع رضا پذیرفته شد،
 تمام تمنیات هیأت اعزامی کاملاً مورد قبول قرار گرفت.

معلوم میشود که کمپانی فرانسه هنگام اعزام هیأت مزبور بدربار
 اصفهان بهیچوجه از تجارت ایران اطلاعات لازم در دسترس خویش نداشته است؛
 زیرا مدیران اولیه آن بعد از اینکه بسال هزار و ششصد و شصت و هشت
 بهند رسیدند، پس از مطالعه موضوع تجارت ایران، عقیده پیدا کردند
 که اعزام سفاین بآبهای اینکشور ضرورتی ندارد بطوریکه حتی يك
 فروند کشتی نیز بدین منظور اعزام نداشتند. اما بعد از ورود رؤسای
 دیگر کمپانی بهندوستان در سال هزار و ششصد و هفتاد و دو که عبارت
 از آقایان بارون، گيستون و بلو (۲) بودند، صحبت از فرستادن کشتی به
 سواحل ایران بمیان آمد. باید متذکر شویم که از مدیران ثلاثه مزبور
 فقط مسیو بلو بارموزبازرگانی آشنایی داشت. مسیو بارون برای سفارت

بدربار مغول کبیر انتخاب شده بود ، دستورات لازمه برای این مأموریت بوی صادر شده بود . اما مسیو گیستون که ملاحظه میکرد با اقامت در سورت (۱) هیچگونه استفاده و افتخاری برایش متصور نیست ، امور مربوط بتجارت ایران را بعهده خویش گرفت . هیأت آباء مبلغین کاپوسن مقیم ایران ، بیش از پیش مشوق او در این اقدام بودند ، و چون آباء مزبور از شش سال قبل بدربار اصفهان وعده کرده بودند که عنقریب سفیر و هدایایی از فرانسه بایران خواهد آمد ، لذا بخصوص الحاح داشتند که این وعده قرین اجابت واقع شده ، و کمپانی فرستاده مخصوصی باین کشور اعزام دارد . عمال کمپانی مقیم هرمز و اصفهان نیز در این مورد بخصوص اصرار و ابرام میورزیدند و اظهار میداشتند که چون مقامات ایرانی تجارت کمپانی را از هرگونه حقوق و عوارض گمرکی معاف داشته اند و از این عطوفت ایرانیان بموقع استفاده بسیار بعمل آمده است ، لذا متقابلاً بایستی هدایا و تحفی بشاهنشاه و وزیران این کشور تقدیم و تسلیم بشود ، و این موضوع فوق العاده مهم و بستگی کامل با شئونات و حیثیت ملی فرانسه دارد . مسیو گیستون بدین طریق برای اقدامات خویش در دربار امپراطوری ایران دلایل موجه و معتدبهی پیدا کرد ، بطوریکه علی رغم نظریات مخالف و سرزنش و مذمت بازرگانان کمپانی که مدعی بودند تجارت ایران حایز چنان اهمیتی نیست که شرکت متحمل مخارجی در آن کشور بشود ؛ مشارالیه خویش را سفیر خوانده ، بدون داشتن اعتبارنامه و تعلیمات و دستورات لازم بصوب ایران حرکت کرد ، و تصمیم داشت که پس از ورود بدانجا ، اسناد و مدارك لازم را در همان محل

(بمقتضای زمان و مکان) تدوین و ترتیب دهد ؛ زیرا علی الظاهر هنوز درباره مستدعیات کمیانی و مذاکرات ضروری تصمیم قاطعی اتخاذ نکرده بود .

مسیو گيستون در مارس سال هزار و ششصد هفتاد و سه از سورت باکشتی حرکت کرد ؛ و هدایا و تحف شایان توجهی برای شاهنشاه و وزیران ایران ، و کالای بسیار جهت تأمین هزینه مسافرت با خود همراه داشت ، ولی عده بسیار کمی در معیت وی بودند ، و حتی یک نفر مشاور مجرب لایق مذاکرات نیز همراه خود نداشت . او بعد از بیست روز به هرمز رسید ، و بسرعت بسوی پایتخت عزیمت کرد ، اما چون برای طی يك چنین مسافت سخت و صعب و مسافرت مهم و مشکل ما بین هرمز و اصفهان که بیش از یکماه طول دارد ، حزم و احتیاط لازم را رعایت نکرده بود ، در همان اوایل راه ، خودش و همه همراهانش مریض و بیمار گشتند . مجاهدت و مساعی اطرافیان در مورد توقف موقت و استراحت چند روزه باطل و بی نتیجه ماند ؛ زیرا او میخواست مثل بریدی راه بپیماید ، نه مانند سفیری . حکام محل و فرمانداران بلادی که مسیو گيستون از آنجا عبور میکرد ، برانکارهایی برایش آماده کردند ، ولی او همه این چیزها را بیهوده دانست ، چون سرعت وصول بمقصد و امتناع از مخارج زاید ، تنها مدار و محور کار وی بود . آفت دیگر مشارالیه و همراهانش عدم رعایت رژیم زندگی محل بود .

بدین طریق مسیو گيستون و تقریباً همه همراهانش هنگامیکه بشیراز رسیدند ، بیشتر بحالت نزع بودند . بطوریکه اغلب آنها دیگر از بستر بیماری بهیچوجه برنخاستند . او اول شاهد حادثه سوزنالك مرك

یگانه فرزند خویش گشت که در روز دوازدهم ورود زندگی را بدرود گفت ، و خودش نیز بالاخره در پایان روز پانزدهم از بین رفت .

آباء مبلغین کرملی (۱) که مسیو گيستون در منزل

دربار هوشیار و آنها زندگی را بدرود گفته بود ، مدعی بودند که

روشن بین ایران

او هنگام مرك دستور داده است ، همراهانش طبق

صفوی

نظریات آنها اقدام کنند . آباء مزبور نیز عقیده

داشتند که این گروه عاطل و باطل که بهیچوجه یکنفر مرد متشخص و

مجبرب و کاردانی در میان آنان وجود نداشت ، هدایا و تحف را همچنان

در يك موضع و مخزن متعبری در شیراز بگذارند و مراجعت کنند . مبلغین

استدلال میکردند که چون از متوفی هیچگونه اعتبار نامه ، یاد داشت ،

دستور و بالاخره طرحی برای مقاصد سفارت ، در دست نمیباشد ، نمیتوان

با چنین وضعی به دربار هوشیار و روشن بین ایران حرکت کرد ، و

مبلغی معادل بیست و پنج تاسی هزار اکو را ضایع ساخت و خود را

مسخره ملل کرد . البته این عقیده بسیار خوبی بود ، ولی از آن تبعیت

نشد . مترجم کمپانی که يك بازرگان فرانسوی و زائیده و بزرگ شده

اصفهان بود ، و در حقیقت مغز متفکر هیأت سفارت بشمار میرفت ، چون

با نظریه کرملیان مخالفت داشت ، يك کاپیتن کشتی و یکنفر منشی را که

از اعضاء مقدم و معتبر هیأت شمرده میشدند با خود همراه ساخت و آنها

را وادار کرد که با عقیده آباء کرملی مخالفت کنند . بطوریکه بالاخره

بعد از مذاکرات مفصل قرار بر آن شد که از کاپوسنهای اصفهان کسب

دستور کنند، و اگرچه برای استحضار از نظر آنان سه هفته وقت لازم بود مع هذا منتظر وصول جواب آنها گشتند. آباء مبلغ کاپوسن اشتیاق زاید الوصفی برود سفارت فرانسه بدربار ایران داشتند، و سابقاً نیز تمایل شدید خود را در این باره مکرراً اظهار داشته بودند. رئیس هیأت مبلغین مذکور که مرد دانشمند و کاردانی بنام اب رفائیل دو مانس (۱) بود در پاسخ چنین نگاشت:

« صلاح کار فقط آنست که هیأت باصفهان بیاید؛ فقدان اعتبارنامه و دستورات و تعلیمات چندان شایان اهمیت نمی باشد، زیرا (با تقدیم و تسلیم تحف و هدایا) این نقایص کاملاً جبران خواهد شد، موفقیت حاصله بهیچوجه کمتر از میزان کامیابی آن مرحوم نخواهد بود. »

این اظهارات بطریق کاپوسن هیأت محقر فرانسوی مقیم شیراز را جرأت و جسارت بخشید. رؤسای هیأت یعنی کاپیتن کشتی و منشی سابق الذکر، از چندی قبل قصد پوشیدن کسوت سفارت و تلبس بلباس متوفی را در سر داشتند، و نمیخواستند لبخند تقدیر را ترك بگویند. کاپیتن چون خواهرزاده مسیو بی تریه (۲) بود، بسمت سفارت برگزیده شد؛ منشی نیز بمقام شخص دوم هیأت انتخاب گردید.

در اینجا من مجبورم که يك نکته بسیار خنده آوری « کودکان بدنبال من را بمناسبت موضوع مورد بحث درج کنم. توضیح میدویند! » آنکه مترجم سابق الذکر که فی الحقیقه رهبر و مدیر مطلق این گروه بشمار میرفت، در نظر داشت که خود مقام سفارت را

اشغال کند و ایندو نفر آدم کذایی را بدر بار دقیق و موشکاف ، نکته سنج و نازك بین ایران مأمور نماید . در حقیقت هم مشارالیه واجد هوش و کیاست کافی و هیکل و قیافه متناسبی جهت احراز خصوصیات چنین مقام رفیعی بود ؛ ولی جرئت نکرد ، چون فکر میکرد که اعتلای وی به مقام صدر هیات سفارت بسیار مضحك و مسخره آمیز خواهد بود ، زیرا اورعیت خود کشور (ایران) است و در میان ارامنه که احقر رعایای این مرز و بوم شمرده میشوند بزرگ شده و از آغاز کار کمپانی در آن مؤسسه بسمت مترجمی که مقام خدمتگزار است ، مشغول فعالیت بوده است . مشارالیه بطوریکه مکرر بشخص خود من اعتراف کرده ، میگفت :

« تردید داشتم که زی فرانسوی بپوشم و یا کسوت ایرانی بتن کنم ، فقط بهمین علت از احراز مقام شامخ سفارت چشم پوشیدم ؛ چون اگر لباس ایرانی که پوشاك بومی و طبیعی من است بتن میکردم نمیتوانستم در رأس هیات فرانسوی که ملبس بلباس اروپایی بودند قرار بگیرم و ورود سفیری با چنان کسوتی در صدر سفارت يك هیات فرنگی بسیار ناهنجار و مضحك مینمود . اما اگر لباس فرانسوی میپوشیدم اطفال و کودکان بدنبال من میدویدند ، و بدین طریق تمام هیات سفارت موهون میگشت . اکثر افراد ملل مختلف اروپائی مقیم مشرق زمین غالباً در نتیجه عدم حزم و احتیاط دچار چنین سرنوشت ناهنجار و مسخره آمیزی ، میگردند . »

این سفیر (کاپیتن کشتی) بعد از رسیدن بنزدیک
 سفیر فرانسه در اصفهان
 اصفهان ، نامه ای بناظر ، یعنی کارپرداز کل (۱)

نگاشت و ورود خود را با اطلاع وی رسانید ؛ و همین نامه است که موجبات
 انحراف موضوع را فراهم آورد . او نوشته بود که هنگام ورود مرحوم
 مسیو گیستون و وی ببندر عباس ، هیات سفارت برید مخصوصی بصوب
 اصفهان بحضور ناظر فرستاده اند ، تا خبر ورود خویش را با اطلاع وی
 رسانند ، و ضمناً تقاضا داشته اند که مهمانخانه‌ای در جوار دربار جهت
 استقرار و استراحت هیات تخصیص دهند ، اما جوابی هنوز دریافت
 نکرده‌اند و اینک بنزدیک پایتخت رسیده اند ؛ آنگاه سفیر مجدداً در
 تمنیات سابق اصرار ورزید ، تا از رای شاهنشاه درباره زمان و مکان ورود
 و توقف خویش آگاهی پیدا کند .

هنگام غروب من در حضور ناظر بودم که با مترجم کمپانی
 فرانسوی یعنی بازرگان سابق الذکر ملاقات کردم . ناظر بمترجم ابلاغ
 کرد که عریضه بعرض شاهنشاه رسیده است ، و اعلیحضرت مقرر فرموده‌اند
 که مهمانخانه‌ای جهت سفیر تخصیص یابد و تشریفات کامل معمول در باره
 سفر ، در خصوص وی بعمل آید . باید در نظر داشت اهالی مشرق زمین
 هر گونه نماینده‌ای که از طرف سلطانی وارد شود ، بدون توجه بعنوان
 و مقام فرستاده که در اروپا معمول است ، همه را سفیر میخوانند .

در نهم من برای عرض سلام بحضور میر علی بیك

ملاقات با فرزندان

و نصر علی بیك که از مقربین شاهنشاه و فرزندان

استاندار ارمنستان

حاکم ارمنستان هستند ، شتافتم و توصیه نامه‌هایی

که از پدرشان داشتم ، تسلیم کردم . ایندو نفر برایم وعده هر گونه
 مساعدت لازم دادند ، ولی چنانکه بعداً معلوم شد بهیچوجه بقول خود
 وفا نکردند . در همانروز و فردای آن بملاقات اشخاص عالیقدر متعددی

که از دوره مسافرت اولیه آنها را میشناختم ، شتافتم و مخصوصا از کسانی که برایشان سفارشنامه داشتم بازدید بعمل آوردم .

در یازدهم ناظر سواران مخصوص جهت دعوت یاس و حرمان بی پایان
من بتالار پذیرایی خویش فرستاده بود ، تا بعد

از مراجعت از حضور شاهنشاه ملاقات بعمل آید . حسب الامر ناظر ماهر-
ترین جواهر فروشان شهر اعم از مسلمان و ارمنی و هندی که تعدادشان
بالغ بر هیجده نفر میشد در سالن گرد آمده بودند . صدر زرگران در
بالای گوهریان مسلمان جلوس کرده بود . ارامنه و هندیان در تالار
جداگانه ای که بانرده های زمردین از این سالن جدا شده بود ، نشسته
بودند . آنچه که شاهنشاه از کالای من انتخاب فرموده بود ، در يك سینی
بزرگ زرین ساخت چین قرار داشت . من از مشاهده این انتخاب مختصر
و محقر که يك چهارم امتعه مزبور نبود سخت ملول و مشوش شدم و فی الحقیقه
چنان بود که صاعقه ای بر سرم فرود آید . ناظر که نزدیک من نشسته بود ،
بتشویش و اضطراب شدید و اندوه و افسردگی فوق العاده من کاملاً پی برد و
متاثر شد ، و خم گشته و آهسته اظهار داشت :

« شما از این جهت که شاهنشاه فقط اندک مقداری از جواهرات را
انتخاب کرده است ، مغموم و محزون هستید . باور کنید که من بسیار
کوشیدم که اعلیحضرت را بخرد تمام یا اقلاً يك نیمه آنها را رضی سازم
ولی توفیق نیافتم . علت عمده آنست که قطعات مهم و عمده امتعه شما از
قبیل شمشیر و خنجر و آینه مطابق سلیقه سرزمین ما تهیه و تعبیه نشده
است . اطمینان داشته باشید که انشاء الله آنها را هم خواهید فروخت . »

این جملات عطوفت آمیز مرا از بهت و حیرت اولیه نجات بخشید.
 من حتی الامکان سعی کردم که خود را کاملاً عادی جلوه دهم، مع هذا
 چنانکه باید و شاید در این مورد توفیق نیافتم، چون برای العین میدیدم که
 مصایب و متاعبی که در مدت مدید چهار سال متحمل شده و منتظر بودم
 که مرا بدولت رساند، و چنانکه شاهنشاه فقید (شاه عباس ثانی) وعده
 کرده بود مرا غرق احترام و افتخارات بسازد، اینک موجب خسران
 و نقصان گشته و زحمات تازه‌ای برایم فراهم آورده است.

زرگرباشی سینی را که جواهرات منتخب شاهنشاه
 در آن قرار داشت بجلو کشید، و کار را از قطعات
 كوچك آغاز کرده، آهسته قیمت هر تکه گوهر
 را یکی بعد از دیگری از من سؤال میکرد،

کیفیت تقویم
 جواهرات در ایران
 و هندوستان

آنگاه آنها را نخست بجواهر فروشان مسلمان و سپس بگوهریان ارمنی
 و هندی، بهره‌یاتی جداگانه نشان میداد و قیمت میکرد. بازرگانان ایران
 معمولاً هنگامیکه در اجتماع دربارهٔ قیمت چیزی مذاکره بعمل می‌آورند
 هرگز بطریق تکلم مقاصد خویش را بیان نمیکند، بلکه با انگشتان
 خویش که در دستمالی و یا زیر گوشه قبایشان پنهان است و حرکاتش
 عیان میباشد، بهای کالا را اظهار میدارند (۱). هنگامیکه دست بسته
 باشد، هزار بیان میگردد؛ اگر يك انگشت باز باشد صد را می‌رساند،
 ولی اگر از نیمه تاشود مقصود پنجاه است. آحاد با فشار سر انگشت، و
 عشرات با خم کردن انگشت ادامه‌ی شود. در موقعیکه می‌خواهند چندین هزار

۱- در کتاب جهانگردی مار کوپولو، ترجمه و نگارش م.م. عباسی فصل مخصوصی راجع ببازار

تبریز و طرز تشریح بهای امتعه نادره بطریق مذکور در متن مندرج است (چاپ طهران ۱۳۳۴)

و یا چند صد را بیان کنند همان حرکات دست و انگشت را بقدر لزوم تکرار میکنند. اینگونه طرز تقویم قیمت سهل و قابل اعتماد است، و برای اینکه مذاکرات شنیده نشود بسیار مناسب میباشد. در سر تاسر مشرق زمین، و بخصوص در هندوستان شیوه مزبور رواج کامل دارد.

یکساعت بعد از ظهر ناهار کردیم که مجلل و خوب
ناظر چانه میزند

بود؛ و بعد از آن ناظر پس از ثبت وضبط قیمت‌های

بر آورد شده، تمام ارزیابان را مرخص کرد. آنگاه مرا بنزدیک خویش

نشاند و چنین گفت:

« اختلاف عظیمی بین بهای معینه شما و قیمت‌هایی که از طرف مقومین تعیین شده است، موجود میباشد، و اگر اقلاً بنصف تقلیل ندهید معامله امکان پذیر نخواهد بود؛ در نظر داشته باشید که ارزش جواهرات بسیار پائین آمده است، و شاهنشاه (شاه سلیمان) بهیچوجه بچنین چیزها علاقه‌ای ندارد، مضافاً بر اینکه فقر دربار مزید بر علت شده است و نمیتواند که صنار برای اینقبیل تجمعات صرف کند. دیگر دوره شاهنشاه فقید (شاه عباس ثانی) گذشته است؛ و حتی اگر استغاثه و استدعای من نبود، اعلیحضرت اصلاً بآنها نگاهی هم نمیکرد. بنابر این نباید که شما مانند سابق در پی سودهای سرشاری باشید؛ من خیلی متعجبم که چگونه شما جسارت ورزیده چنین قیمت‌های سنگین بروی امتعه خود گذاشته‌اید چنانکه اگر نظریات آرامنه را که مدام مشغول آمد و رفت با اروپا و از ارزش جواهرات در آن سرزمین بخوبی آگاهی دارند، میزان سنجش قرار دهیم معلوم میشود که شما طالب سود دو بر یک میباشید. »

بیانات و اظهارات ناظر چنان آمیخته بصدقت و شرافت، و قرین

اطمینان و اعتماد مینمود که من بسهولت در دام وی افتادم و گمان کردم که مشارالیه فقط قصد خدمت دارد و از روی صفا و صمیمیت این حرفها را میزند. لذا منهم با کمال سادگی مکنونات خاطر خویش را در میان گذاشتم. ابتدا مراتب امتنان و سپاسگزاری خود را اظهار داشتم و گفتم که مادام الحیات منتدار وی خواهم بود؛ آنگاه حاق مطلب را چنین بیان کردم که من فی الحقیقة نمیخواهم ضایعات وارده بر جواهرات، و موضوع تحمل مخارج و مصایب و متاعب چنان راه دور و دراز و تقبل مهالك و مخاطرات را که بفرمان و بامید خدمت بیک شاهنشاه بزرگ بر خود هموار کرده‌ام، محسوب دارم، و حاضرم که از هر گونه نفع عظیم چشم پوشم و بسود صدی بیست و پنج قناعت ورزم. او از اظهار این نظریه بسرعت و بسهولت اتخاذ سند کرد، و من فهمیدم که خیلی زود بجلو آمده‌ام. ناظر چنین گفت:

«سود صدی بیست و پنج بسیار عادلانه و منطقی میباشد و نمیتوان دیگر از آن چشم پوشید؛ پس خوب است شما با صداقت و صمیمیت از روی ایمان و عقیدت قیمت خرید امتعه را اظهار بدارید، و سود منظور بآن اضافه خواهد شد.»

ابتدا من تردید و تأمل داشتم و میترسیدم که مبادا گرفتار خدعهای بشوم، ولی بالاخره مانعی برای درمیان نهادن حقیقت مطلب ندیدم و جواب دادم:

«اگر اطمینان حاصل کنم که قول من مورد اعتماد خواهد بود، حاضرم بهای خرید کالا را بگویم و در صورت تمایل میتوانم سوگند هم

یاد کنم. ناظر اظهار داشت :

« من شما را می‌شناسم و بقولتان ایمان و اطمینان دارم و احتیاجی
بقسم درمیان نیست ؛ و بعلی و بخدا و بمذهب سوگند می‌خورم که بقول
خود وفا نمایم . »

در این موقع زرگر باشی کلام ویرا قطع کرده گفت :

« شما از اینکه يك ناظر ایران را (۱) بسوگند و امیدارید، مرتکب

خطای فاحشی میشوید ! »

بزرگان دیگر که در آن محفل حضور داشتند ، بانك بر آوردند و
همین نکته را متذکر شدند . من در پاسخ گفتم که چنین چیزی مورد
تقاضای من نبود ، و قول ساده وی برایم کافی میباشد . بدین طریق قرار بر
آن شد که قیمت خرید (راس المال) هر قطعه را در صورت جدیدی درج
و (فی المجلس) تقدیم بدارم . اگر چه بمن گفته بودند که نباید اینقدر
درستکار بود ، ولی من با این اظهارات مخالف بودم .

هنگامیکه زرگر باشی و ناظر صورت جدید را از نظر گذرانیدند
درباره بعضی ارقام بشدت بانك بر آوردند و گفتند که قیمت بسیاری از
جواهرات خیلی زیادتر از بهای واقعی قلمداد شده است . این اظهارات
مرا سخت بیازرد و بخشم واداشت ؛ چنانکه ناگزیر گشتم که بگویم :
« شما بعد از آنکه میفرمائید بقول ساده من اطمینان کامل دارید ،
بامورد تردید قراردادن سوگند من ، مرتکب خطای فاحشی میشوید ! »
ناظر با اظهار اینکه : « موضوع بعرض شاهنشاه خواهد رسید ،

۱- از این عبارت علی‌الظاهر چنان مستفاد میشود که لغت ناظر علاوه بر مفهوم نظارت

و مباشرت و کارپردازی ، مثل ترکیه عثمانی بمعنای وزیر هم بوده است .

مذاکرات را فیصله بخشید ؛ آنگاه بکرات و مرآت اطمینان داد که به-
هیچوجه سوء نظری ندارد و هرگز مانع انجام معامله نمیباشد ، و فقط
مایل است که بهای کالا را پائین بیاورم . من با اظهار امتنان برخاستم و
مخصوصاً از توجهات بی پایان ناظر که هشت ساعت وقت خود را صرف
کار من کرده است ، سپاسگزاری صمیمانه ای بعمل آوردم . او نیز با کمال
صمیمیت مراتب تشکرات مرا بپذیرفت ، زیرا فی الحقیقه هم وقت از
ساعت پنج عصر گذشته بود .

در دوازدهم ، ناظر صبح زود مرا بحضور خویش

يك الماس هفتاد

خواست . من نیز بخیال آنکه این احضار برای

قیراطی

جواهرات من بعمل آمده است ، بسرعت عزیمت

کردم ؛ اما دیدم که اشتباه کرده ام ، و مرا برای دیدن يك الماس نتراشیده

هفتاد قیراطی که شاهنشاه میخواهد خریداری کند ، دعوت کرده اند .

این سنك گرانیه را با مالش صیقل داده بودند ، و هنوز هم شکل اولیه و

طبیعی خود را کاملاً حفظ کرده بود ناظر گفت :

« اعلیحضرت طالب این الماس میباشد و میخواهد آنرا خریداری

کند ، و بمن دستور داده است که شما درباره درخشندگی و تمیزی آن

قضاوت کنید »

من اظهار داشتم ، که درباره الماس اطلاعات کافی ندارم ، و

نمیتوانم درخصوص چنین سنك بزرگی اظهار نظر کنم ، اما شريك من

متخصص ماهری در این مورد بشمار میرود ؛ مشارالیه نیز پس از ملاحظه

معتقد بود که از حیث صفوت و شفافیت طراز اول است . این الماس بحاکم (۱)

ارامنه جلفا ، که در حومه اصفهان و مسکن ارمنیها میباشد ، تعلق داشت . شاهنشاه آنرا بسه هزار و پانصد تومان نقد خریداری کرد ، و این مبلغ معادل پنجاه هزار اکو میباشد . گوهر مورد بحث در اروپا صد هزار اکو ارزش داشت . این الماس گرانبها ترین گوهری میباشد که چنین اوزانی مشاهده شده است .

بعد از ظهر بمنزل ناظر رفتم . او گفت : « من مگر شما پیغمبر هستید ؟ جرئت نکرده ام که موضوع را بعرض شاهنشاه برسانم ، زیرا قیمتهاییکه تعیین کرده اید ، بسیار سنگین است . آنگاه باز هم مثل روز گذشته مدارج اعتماد و اطمینان خویش و مراتب اعتراض و ایرادات سابق را تکرار کرد . در مقابل چنین رفتار ناشایست که بنظر من بسیار زشت و پست و خارج از حد توصیف و تحریر است ، طاقتم طاق گشت . مع هذا که با سابقه ای که از نبوغ و دهای اینکشور در دست داشتم بهیچوجه این چیزها را بفال بدنگرفتم . برای آخرین بار بناظر جواب دادم که عدم اعتماد شما بقول و سوگند من ، مرا از معامله ناامید میسازد . او از این اظهارات من سخت بر آشفت و بتندی تمام گفت : « مگر شما پیغمبر هستید ، که قبول قول شما ناگزیر و محتوم باشد ؟ »

این پاسخ مضحك چنان برایم شکفت انگیز بود ، که نتوانستم از خنده خودداری کنم . ناظر باخشم و غضب فراوان روی خود را بطرف حضار برگردانید و گفت :

« بخدا سوگند که این فرنگیان بسیار عجیب و غریب اند ! میخواهند که گفتارشان چون وحی منزل پذیرفته شود ، و فکر نمیکنند که انسانند

و انسان جایز الخطا است . »

من بدون هیچگونه ترس و واهمه‌ای اظهار داشتم که بلی ماها (۱) در حقیقت هم انسان هستیم ؛ ولی در سرزمین ما قول دروغ در تجارت کلاهبرداری شمرده میشود و چنین اتهامی بیک بازرگان توهین عظیمی بشمار می آید . »

در سیزدهم از نو بحضور ناظر شتافتم . او خودش **الماس اهدائی**
شاهنشاه بملکه دستور داده بود که همه روزه ویرا ببینم ؛ چون در حقیقت هم در تمام ایام با من يك کاری داشت ، گاه میخواست چند قطعه جواهری برای خود و یا دوستانش بخرد ، و گاه بفروشد . او بمن پیشنهاد کرد که همه کالای خود را با الماس و یا ابریشم مبادله کنم . من پاسخ دادم که چون مجبورم بهندوستان ، معدن الماس و مرکز ابریشم بروم ، پول نقد برایم بیشتر مفید و مناسب است . من میبایستی بسیار هوشیار و حازم و محتاط باشم تا بتوانم از دامهای ناظر که هر روز یکی تازه ای برایم طرح میکرد ، استخلاص یابم . در میان الماس-هائیکه مشارالیه بمن نشان داد ، يك قطعه پنجاه و شش قیراطی وجود داشت که شاهنشاه آنرا بملکه مادر اهدا کرده بود ، ولی معزی الیها از این سنك قیمتی خوشش نمی آمد و میخواست آنرا بفروشد . قطعه مزبور چهل هزار اکو تقویم میشد .

۱- جمع ضماین جمع در نثر فصیح فارسی معمول میباشد ، چنانکه در تاریخ بیهمی

« شمادان » مکرر استعمال شده است .

پس از برچیدن سفره ناهار ، حاکم ارامنه و مترجم

شبه‌ای از کاخهای
اختصاصی سفیران
بهاکم اظهار داشت :

خارجی

«شاهنشاه فرموده است که پول الماس بوجه

نقد پرداخت و خلعتی نیز بشما داده شود . « پوشاکی که از طرف سلطان
برای تقدیر و تکریم فوق‌العاده باشخاص داده میشود ، خلعت می‌نامند .
ناظر بمترجم جوابداد :

« شاهنشاه دستور داده است که يك عمارت مخصوصی برای سفیر

کمپانی آماده شود ، اينك معظم له میتواند در هر ناحیه‌ای که بخواهد ،
کاخ برای سکونت خویش انتخاب کند ، وفي الفور آنها را از صندوقخانه
شاهنشاه مفروش و مبله خواهند ساخت . «

مترجم در پاسخ گفت که : سفیر فقط يك عمارت خالی میخواهد ،

واسباب واثاثیه لازم را خودش همراه دارد . ناظر فی‌المجلس بدو نفر از
مأمورین مخصوص (۱) خویش فرمان داد که بامترجم بروند و کلیه عمارات
اختصاصی شاهنشاه را در ناحیه موردنظر سفیر بازکنند ، تا هر کدام را
که خواستند انتخاب نمایند . فرستاده کمپانی نیز در قسمتی سکونت
گزید که مقر کاپوسنها بود ، تا بتواند از رئیس مبلغین مزبور که مشاور
عمده وی بشمار میرفت مدام استفاده کند ، و آراء و نظریات او را در
تنظیم و هدایت امور خویش بکار بندد .

شاهنشاه را در اصفهان سیصد دستگاه کاخ اختصاصی است ، که

آنها را از اسلاف خویش وارث برده و یا ضبط کرده و یا اینکه خریده

است . این عمارات بسیار عالی و معظم میباشد ، ولی چون شاهنشاه با اشخاص كوچك بهیچوجه تماسی ندارد ، تقریباً همیشه این کاخها خالی است و در نتیجه عدم اعتنا و تعمیرات کافی درشرف انهدام میباشد و معمولاً برای پذیرائی از سفیران و رجال عالی مقام خارجی در اصفهان مورد استفاده قرار میگیرد . کلاترآن نواحی مختلف شهر موظف به نگهداری و نظافت کاخهای اختصاصی اعلیحضرت در قسمت مربوطه خویش میباشدند ، و کلیه عمارات نیز در دست آنها است .

سیزدهم ، در سپیده صبحدم زرگر شاهنشاه

حقه و حيله
مقابل !

بملاقات من آمد و از طرف زرگر باشی پیغام

رسانید که ناظر در ظرف امروز و فردا مرا احضار

خواهد کرد و تمام آنچه را که میخواست برای اعلیحضرت ، و خودش و دوستانش خریداری کند ، مسترد خواهد داشت . در مقابل این پیغام من بهیچوجه اظهار شکفتی و تأسف نکردم زیرا برایم مسلم بود که این اعلامیه حقه ایست که برای پائین آوردن بهای کالای من جور کرده اند و عنقریب حقیقت مطلب معلوم خواهد شد . من مراتب سپاسگزاری خود را نسبت بالطف زرگر باشی اظهار و مخصوصاً مدارج امتنان خویش را در مقابل ناظر اظهار داشتم ، چون فی الحقیقه این اعلامیه از ناحیه ایشان برایم شرف صدور یافته بود . اینکار نمونه خوبی از صداقت و صحت عمل وزیران در ممالك مشرق زمین بشمار میرود . تمام کردار و گفتار رجال و بزرگان دول در سرتاسر اقالیم مشرق در دو کلمه خلاصه میشود : حقه و حيله مقابل (۱).

۱- تمام دعاوی دول «متمدن» مغرب زمین دایر با شاعۀ فرهنگ و توسعه مدنیت ، نیز در دو کلمه خلاصه میشود : استعمار و استثمار .

حسب المعمول در ساعت ده صبح بحضور ناظر شتافتم. پس از صرف
 ناهار مشارالیه مرا در کنار خویش نشاند و با صدای بلند، بطوریکه
 انبوه عظیم حضار بشوند، چنین اظهار داشت: دیروز عصر که در دربار
 شاهنشاهی شرف حضور داشتم، اعلیحضرت از استماع اینک-شما بهای
 جواهرات را اینقدر گران تعیین کرده اید سخت بر آشفته و دستور فرمودند
 که همه را پس بدهم؛ بهمین جهت من توجه همایونی را عاجزانه باین
 نکته جلب کردم که فلانی این امتعه را حسب الامر شاهنشاه فقید بزرگوار
 شما تهیه و تدارک کرده، بدربار آورده است و سلطان بزرگ خلد آشیان
 لطف و عنایت مخصوصی باین بازرگان داشته است؛ و اینک که اعلیحضرت
 وارث تاج و تخت و کرم و سخاوت شاهنشاه مغفور هستند، فلانی را نیز
 از درگاه جود و سخای خود برخوردار سازند. ابتیاع چند قطعه هدیه
 از یک نفر خارجی، یک یا دو هزار بیستول گرانتر از قیمت واقعی، برای
 بزرگترین پادشاه جهان بسیار بی اهمیت است حتی بحضور همایونی
 شاهنشاه معروض داشتم که بخاطر افتخار و شهرت هم باشد با این معامله
 موافقت، فرمایند، ولی علی رغم هر گونه احتجاج و استدلالی، اعلیحضرت
 نه اینک اظهار لطف و عنایتی نسبت بشما نکردند، بلکه بمن نیز
 فوق العاده اظهار تغیر فرمودند و منبعد مذاکره در اینمقوله را بشدت
 نهی نمودند. من از این تغیرات که خود شما موجب آن هستید انگشت
 ندامت بدندان میگزم، فقط تنها کاری که میتوانم بکنم آنست که خود
 شخصاً جواهرات شما را خریداری کنم و بهای قسمتی از آنرا بوجه نقد
 و قسمت دیگرش را با کالا یعنی منسوجات زربفت، زمرد، ابریشم و
 الماس بانتخاب خودتان، پردازم. حقیقت مطلب همین است که گفتم،

و نظر بمراتب صفا و صمیمیت فیما بین لب سخن را معروض داشتم . «
 صراحت لهجه و صداقت بیان ناظر يدرك ولا یوصف بود . بطوریکه تصور
 حيله و خدعه نسبت باین وزیر علی الظاهر معصیت کبری بشمار میرفت ،
 ولی کردار و گفتار او از حقیقت مرا کاملاً آگاه ساخته بود . بدین طریق
 منهم ناگزیر قیافه تصنعی بخود گرفتم ، و در میان جمع رجال و بزرگان
 حاضر که اکثرشان مثل ناظر حيله گر و دغلیکار بودند ، با همان شیوه
 حریف به پیکار برخاستم .

من از اینکه مشارالیه بخاطر یکنفر بازرگان خارجی خود را در
 معرض خشم و غضب شاهنشاه افکنده است ، اظهار امتنان پی پایان کردم
 و گفتم : لطف و محبت شما برایم اجازه میدهد که بیش از پیش با کمال
 درستکاری منویات خاطر خود را آشکار سازم ؛ اظهارات شما در باره
 من کاملاً مطابق واقع و عین حقیقت بوده است ، و من شاهنشاه را سلطان
 بسیار عادل میدانم و از نصفت ایشان دور است که مصایب و متاعب ،
 خطرات و مهالك و هزینه های هنگفت يك مسافرت و مأموریت هفت ساله
 برای من جز زیان و خسران ثمری نبخشد . خلاصه نمیتوانم گوهرهای
 خود را کمتر از بهای منظور نظر لطف ایشان بفروشم . بعلاوه اجازه
 بدهید عرض کنم که اگر شما در حضور اعلیحضرت اظهار میداشتید که
 این جواهرات ارزان عرضه گردیده است و در واقع نیز همچنان میباشد
 مسلماً ایشان آنها را خریداری میکردند . ناظر صدای خود را بلندتر
 ساخته چنین جواب داد : چطور میتوانستم اینکار را بکنم ؟ آیا من باید
 بخاطر شما در حضور شاهنشاه دروغ بگویم و بدین طریق نسبت بنان و
 نمك مخدوم خود غدر و خیانت روا بدارم ؟ چگونه سر خود را در سر

این سودا بگذارم ؟ اگر من گران نبودن جواهرات را بعرض اعلیحضرت
 نمیرسانیدم، ممکن بود که ایشان آنرا نمیدانستند و همچنان می خریدند
 اما بعد از اطلاع بر حقیقت مطلب، سر مرا از تنم جدا می ساختند . «
 من دو ساعت تمام با این وزیر سرو کله زدم ، بدون اینکه کمترین
 نتیجه ای بگیرم ؛ تعجب من بیشتر از اینجهت بود که چگونه يك چنین
 وزیر بزرگی که آنقدر کارهای زیاد و حایز اهمیت دارد ، فرصت پیدا
 میکند که اینطور شخصیت خود را تنزل داده بمهملات و مزخرفات پردازد ؛
 ولی بطوریکه من در دربارهای شرقی بررسی کرده ام ، تاروپود تمام
 این دستگاهها و صحنه ها بحیله و تزویر و دسیسه و تقلب آراسته شده است .
 در همین روز سفیری از مسکوی (روسیه تزاری)
ورود سفیر مسکوی وارد اصفهان گشت . تمام مردم مایل بودند که
 کوکبه و دبدبه او را تماشا کنند ، در صورتیکه مشارالیه يك بازرگان
 ساده ای بیش نبود ، و مخصوصاً برای داد و ستد وارد شده بود ، چنانکه
 اغلب اوقات از مسکوی و ترکستان و دیگر ممالك همسایه ایران
 بازرگانان بزرگ بزی سفیران در آمده باینکشور وارد میشوند ، و معمولاً
 برای اینکه از ادای هرگونه باج و خراج معاف و مصون باشند و در راهها
 با کمال سهولت و امنیت خیاطر مسافرت کنند و تجارت خود را با سود
 بیشتری انجام دهند چنین عنوانی را اختیار میکنند ، اما در باره سفیر
 جدید الورد باید متذکر شویم چنانکه بعداً معلوم شد ، مشارالیه
 مأموریت های دولتی نیز بعهده خویش داشته است .
 سفیر مسکوی قریب مبلغ دویست و پنجاه هزار اکو کلا همراه
 داشت که عبارت بود از : ماهوت ، برنج (فلز) ، شمش نقره ، طلای

مسكوك و پوستهای قیمتی . همراهان وی عبارت بودند از نه نفر مسكوى محقر بسیار ژولیده و ژنده پوش . بهانه سفارت عبارت بود از تسلیم ماطفه گراندوك به شاهنشاه که متضمن عقیده تزار راجع باعزام سریع يك سفیر فوق العاده از ایران به مسكوى بود . اینگونه سفیران بازرگان همان منزلات و مقام و مزایای سفرای عادى را دارند ، و کالایشان نیز جزو محمولات و اثاثیه محسوب میگردد . آبدارخانه ، و آشپزخانه ، منزل و مسكن و رهنمایی آنان در دوره ورود و در مرحله خروج ، همه اش از کیسه مردم تعهد میشود ؛ اما آنها نیز در مقابل بایستی هدایا و تحفی بشاهنشاه و وزیران ، و اولیای امور و حکام بلاد سر راه تقدیم کنند ، بطوریکه من حیث المجموع مبلغ کل این پیشکشها مثل مخارج مزبور شایان توجه است . فرمان شاهنشاه ، رئیس تشریفات بهمراهی پنجاه چاپك سوار که اکثرشان اهل دربار بودند ، جهت پذیرائی سفیر مسكوى عزیمت کردند . حاکم کل ارامنه جلفا نیز در معیت هفت یاهشت نفر از بازرگانان عمده ملت خود ، در جرگه مستقبلین سفیر بودند . مشارالیه را در ناحیه ارامنه ، در عمارتی که بخصوص آماده و مفروش کرده بودند ، منزل دادند . سه روز تمام از طرف شاهنشاه از فرستاده روسیه پذیرائی بعمل آوردند ، و بعد از پایان این مدت روزانه مبلغ شصت عباسی که معادل هشت اکو باشد ، برای هزینه میپرداختند .

در چهاردهم حسب الامر شاهنشاه پیشت « کاپیتن »

« کاپیتن حرم »

(بواب مخصوص) درب اختصاصی حرم همایونی

چوب میخورد

دویست ضربه چوب زدند . مقصود از حرم آن قسمت

از کاخ سلطنتی است که بزنان شاه اختصاص دارد ، و ترك های عثمانی

آنها سرای (۱) میخوانند؛ ورود بدین محل بغیر از شخص شاهنشاه برای همه کس اکیدا ممنوع است.

این کاپیتن که يك مرد موقر و مسن و مشهوری بشمار میرفت، بعلت عدم مواظبت در کار خود مستوجب چنین مجازاتی شده بود. توضیح آنکه چند نفر از غلامان خواجه ها که مأمور نگهبانی حرم میباشند، جسارت ورزیده خود را تا چشم انداز در سوم که برای همه کس مطلقا ممنوع الورد میباشد، رسانیده بودند. درب اول سرای (شاهی) بوسیله حاجبان مخصوص شاهنشاه محافظت میشود، اشخاص عالیمقام و هر کس که در کاخ همایونی کاری دارد میتواند آزادانه از آن وارد شود. در دوم توسط قاپوچی باشی (۲) بانو کران و نگهبانان متعدد محارست میگردد و فقط کارکنان دولتیخانه همایونی بشرط احضار مخصوص حق عبور از آن دارند. در سوم بدست خواجهگان نگهبانی میشود، و هیچکس اجازه ورود بچشم انداز آن را ندارد. حقیقت مطلب آنست که اگر کسی بالا نرود نمیتواند در مذکور را ببیند، چون پیچ و خم مخصوص تعبیه کرده اند که چشم هیچکس نتواند بدان برسد.

در همین روز صدر اعظم بعرض شاهنشاه رسانید هر کس رامست یابند که یکعده از جوانان اعیان و اشراف مست کرده همانجا شمشکمش را بدرند!

در جوار کاخ همایونی موجب اختلال گشته اند؛ حسب الامر، بتمام سربازان و افسران فرمان داده شده که منبعده هر کس را در کوچه مست و مخمور بیابند، همانجا

شکمش را پاره کنند ، فقط کسانی که جواز ممهوری بمهر کوچک همایونی در دست دارند ، از مجازات معاف خواهند بود . شاهنشاه فی الفور دستور داد برای تمام رجال و بزرگان معتاد بمشروب و عادی بفسق و فجور از این جوازاها اعطا شود . شکم پاره کردن بمثابه اعدام یا دار زدن و سر بریدن در مغرب زمین میباشد منتها این مجازات سخت تر و صعب تر است .

در پانزدهم ، پس از صرف ناهار معمول همه روز در
اتمام حجت ناظر !

دولتمنزل ناظر با حضور بسیاری از اشخاص عالیمقام

دستور داده شد تمام جواهرات مرا حاضر ساختند ، آنگاه مشارالیه مرا بنزدیک خود نشانیده ، چنین گفت :

« کالای شما حاضر است ، اگر میخواهید متاع خود را بفروش برسانید ، قیمت مناسب و منطقی بگوئید ؛ تمام آنچه که شاهنشاه برای خود جدا کرده است ، هزار و هشتاد و هفت تومان بر آورده شده ، و در این ارزیابی جانب شما کاملاً رعایت گشته است . اینک اگر حاضر هستید که بهزار و یکصد تومان [تقریباً معادل پنجاه هزار لیره (فرانک فرانسوی)] معامله کنید ، مراتب بعرض همایونی خواهد رسید ، شما قدوم مبارک و مقدس اعلیحضرت را خواهید بوسید ، (شرف پایبوسی حاصل خواهید کرد) خلعت شاهانه خواهید داشت ، یک رأس اسب و گذرنامه های لازم جهت مسافرت و تجارت در سرتاسر امپراطوری برایتان اعطا خواهد شد ، تا بدون پرداخت هیچگونه باج و خراج و حقوق گمرکی بیازرگانی پردازید ؛ و در غیر اینصورت بفرمائید جواهراتتانرا ببرید منتهی در تصمیمی که میگیرید خوب دقت بکنید ، چون موضوع شایان توجه میباشد . اگر

شما از رای و نظر من متابعت کنید ، تردیدی در معامله نخواهید داشت .
 تمام حضار فی الفور دنباله کلام ناظر را گرفته ، اظهار داشتند :
 « شما بایستی شاهنشاه و ناظر را راضی نگه بدارید ، مسلماً در
 معاملات و امور دیگر سود بیشتری خواهید برد . »
 برای اینکه مرا تحت تأثیر قرار دهند خیلی از این قبیل بیانات
 ایراد کردند . اما من پاسخ دادم که چون ناظر مرا واداشته که گوهرهای
 خود را با سود صدی بیست و پنج قیمت بگویم و بدینترتیب با در نظر
 گرفتن مخارج سنگین چنین مسافرت طولانی که با اعتماد بقول شاهنشاه
 (فقید ، شاه عباس ثانی) انجام داده و جبران آنرا امیدوار بودم ، هنوز
 خسارت بسیاری متوجه من میشود ، و نمیتوانم پائین بیایم . شاهنشاه و
 ناظر نسبت بمقدرات من و تمام اموال اختیار مطلق دارند ، ولی ممکن
 نیست که دیگر تخفیفی قائل بشوم . ناظر که با این ادا و اطوار قصدی
 جز تظاهر در نظر حاضرین و بالنتیجه در نظر دربار و بخصوص مخدوم
 خویش نداشت ، در مقابل پاسخ من سخت بر آشفت و حتی ناسزا بر زبان
 راند و گفت :

« شما شایسته الطاف و سزاوار نیکیهایی که دربارتان در نظر
 داشتم نیستید » و بالاخره چون از این قمپزها طرفی نبست ، و هر ادایی
 که در آورد سودی نبخشید ، دستور داد تمام جواهرات را با خود ببرم
 و در همان آن صورت ریز کالارا نیز با خشم و غضب فراوان بدرید ، و
 بطور کلی چنان نقش دغلكار و تصنعی با مهارت شگفت انگیزی بازی
 میکرد که من با یکدنیا زحمت توانستم از خنده خود جلوگیری کنم .
 من نیز کالای خود را در صندوقچه‌ای که دستور دادم برایم آوردند

بگذاشتم ، و پس از اظهار امتنان و سپاسگزاری از زحمات جناب ناظر
والطاف و عطوفت فراوان وی ، و انجام یکرشته مذاکرات که برای استماع
حضار بوقوع پیوست مرخص شدم .

موقعیکه من میخواستم بیرون بیایم ، مهماندار-

استقبال از سفیر
کمپانی فرانسه
باشی که هادی و رهنمای سفر است ، وارد شد.

ناظر اظهار داشت که مشارالیه را حسب الامر

شاهنشاه برای پذیرایی از فرستاده کمپانی احضار کرده است ، برای

اجرای منویات شاهانه لازم است که روز هیجدهم در ساعت نه صبح بمقر

سفیر در خارج شهر بروی ، و ویرا وارد عمارت مخصوصی که آماده شده

بنمایی ، بایستی به همراهی پنجاه نفر از سواران ، در معیت حاکم کل

ارامنه با هفت یا هشت نفر از بزرگانان عمده ارمنی مراسم استقبال

بعمل آید .

در همان روز هیأت روحانیون ارامنه جلفا بسرپرستی

مالیات بر کلیسا

بطریق بحضور صدر اعظم رفتند و معروض

داشتند که کلیساهای این ناحیه را از مالیات معاف کنند. جلفا حومه بزرگ

اصفهان است که در جنوب رودخانه واقع شده و مقرو مسکن کلیه ارامنه

مسیحی بشمار میرود . هیأت مذکور امیدوار بود که این تقاضا مورد

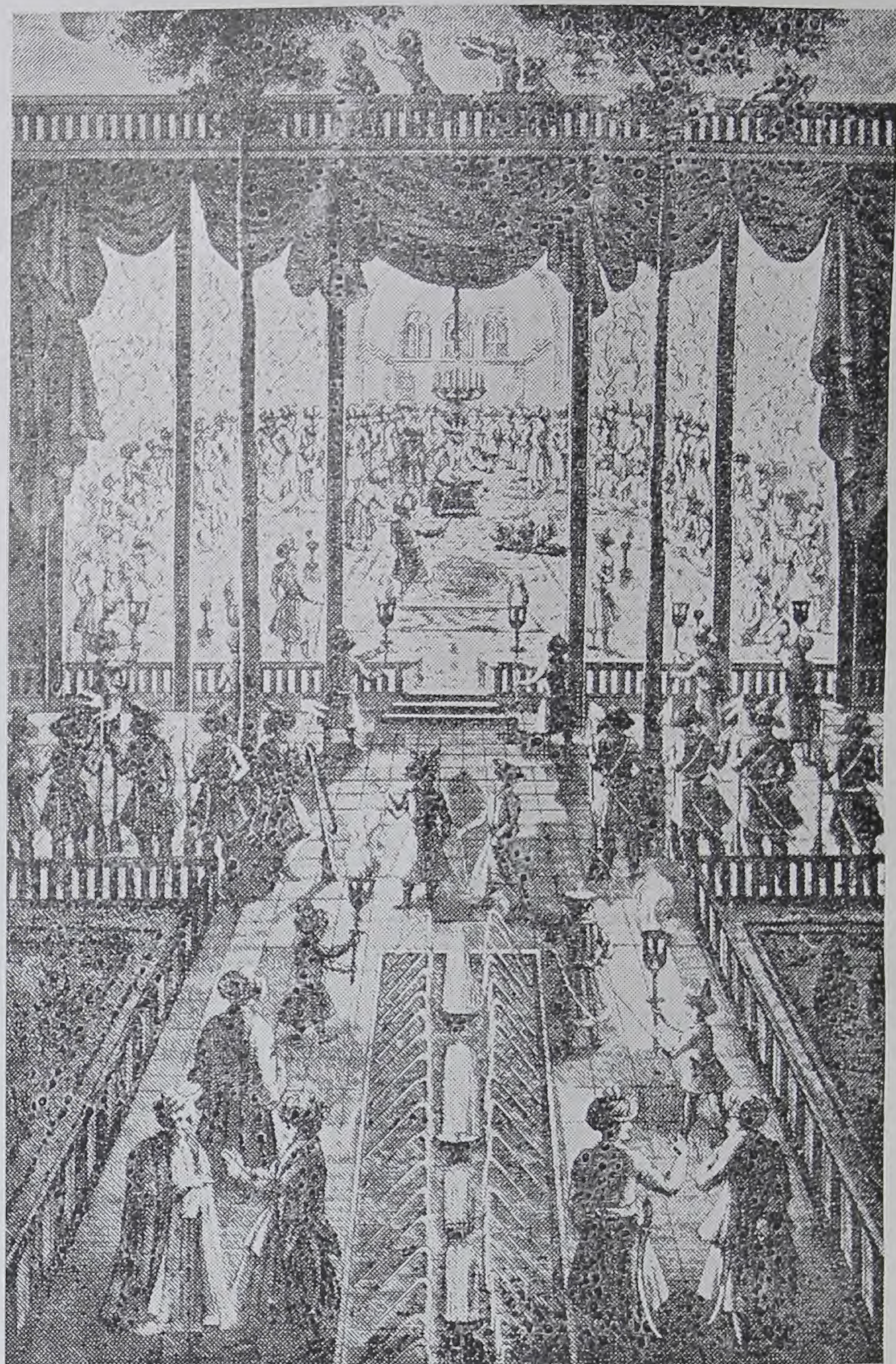
اجابت قرار بگیرد ، ولی معلوم شد که تمام این امیدها کاملاً بیجا بوده

است . صدر اعظم جواب داده بود که مالیات موضوعه بایستی پرداخت شود

یا اینکه کلیساهای خراب کنند . برای ده باب کلیسا سالانه شش هزار اراکو

مالیات وضع شده است . این باج دو سال میباشد که از طرف نخست وزیر

کنونی (شیخعلیخان) ، برقرار گردیده است .

تاجگذاری شاه سلیمان

آلات خوان زر ناب
بود

در هیجدهم فرستاده کمپانی فرانسه وارد گشت.
 موکب سفیر عبارت بود از دوازده نفر گارد
 ملبس بلباس مخصوص با فرمانده دسته و شش
 نفر افسر. عده کثیری از خدم و حشم خوشپوش که از مردم محل بودند.
 بیش از پیش موجب شکوه و طنطنه موکب فرستاده کمپانی گشته بود
 مهماندار باشی بهمراهی بیست سوار ایرانی در معیت حاکم کل جلفا و
 بازرگانان بزرگ ارمنی باستقبال سفیر رفته بود. کلیه فرانسویان مقیم
 اصفهان و بسیاری از خارجیان دیگر جزو ملتزمین رکاب سفیر بودند و
 تا مهمانخانه مخصوص که برای وی آماده شده بود، او را هدایت کردند.
 سه روز تمام مأمورین مخصوص (۱) شاهنشاه در این محل از وی پذیرائی
 بعمل آوردند. آداب و مراسم خوراک بترتیب زیر بود: ابتدا سفره‌های
 زربفت در جلو حاضرین بگسترده‌اند، آنگاه در سرتاسر درازای خوان سه
 یا چهار قسم نانهای بسیار خوب و بسیار مطبوعی چیدند سپس بلافاصله
 یازده سینی بزرگ پلو آوردند. زعفران پلو، شکرپلو، انارپلو لیموپلو
 فراهم بود. هر سینی بزرگ دارای بیست و چهار لیور (۲) خوراک و بتنهائی
 برای تمام حاضرین کافی بود. در چهار سینی، در هر یک دوازده جوجه
 مرغ پروار بود. در چهار دیگر در هر یک یک بره وجود داشت. در بقیه
 فقط خورشت گوشت گوسفند بود. بهمراهی این سینی‌های پلو، چهار
 دیک عظیم و بزرگی آوردند که چنان سنگین بود که حاملین آنها برای
 تخلیه دیکها نیازمند کمک دیگران بودند. یکی از این دیکها انباشته

از دلمه، دیگری آش سبزی، سومی قیمه و سبزی، چهارمی ماهی بریان بود. بعد از اینکه اینهمه خوراك (روی میز) نهاده و چیده شد آنگاه در مقابل هر يك از حضار كاسه بسیار بزرگی كه حجمش چهار مقابل كاسه های اروپائی و مملو از شربت به لیموی خوشمزه ایست میگذارند و يك بشقاب سالاد زمستانی و تابستانی می آورند، و آنوقت خدمه چیره دست از سینیهای بزرگ پلو در بشقابهای چینی خوراکی کشیده جلو مدعوین میگذارند. ما ها كه فرانسویان عادی بایران بودیم، از این ضیافت لذت بسیار بردیم، ولی تازه واردین مات و مبهوت غرق ابهت و عظمت سفره بودند كه تمام آلات خوان از زرناب و مسلماً بیش از يك میلیون ارزش داشت. مهماندار باشی نه چیزی میخورد و نه چیزی مینوشید و در مقابل اصرار و ابرام حضار اظهار میداشت: من موظف میباشم كه نظارت كنم تا هیچ چیزی در سفره سفیر كسر نباشد، و شایسته نیست كه من هم بخورد و خوراك بپردازم. « بعد از ناهار مهماندار باشی بامن در باره امور مربوطه مذاكره پرداخت، و پس از یك رشته مذاكرات طولانی اظهار داشت: انشاالله بالاخره در جلب رضایت دربار توفیق خواهد یافت. « بمحض اینکه خدمه مخصوص سفره تمام ظروف آلات خوان را برچیدند مشارالیه خارج شد، و هنگام حرکت خطاب بسفیر اظهار داشت: «استدعا میشود هر چه لازم دارید بفرمایید تا فی الفور آماده شود. « آنگاه یك نفر مهماندار مخصوص از طرف شاهنشاه بحضور سفیر معرفی كرد، تا مدام حاضر خدمت باشد.

شوخی شاهنشاه با
شیخعلیخان

در بیست و یکم ، شب هنگام که شاهنشاه (شاه
سلیمان) سخت مست و مخمور بود ، جام شراب
را بشیخعلیخان صدر اعظم داد و او را دعوت
بخوردن مسکرات کرد . نخست وزیر علی رغم خطراتیکه متوجه مقام و
منصب و حتی حیات و زندگی اش بود ، کماکان افخوردن شراب امتناع
ورزید و بشاهنشاه جواب رد بداد . اعلیحضرت بساقی دستور داد که باده
را در بینی صدراعظم بریزد ، وفی الفور ریخته شد . آنگاه شاهنشاه برپا
خاسته بطرف شیخعلیخان رفت و مستهزیانه چنین گفت : « صدراعظم !
دیگر من نمیتوانم بیشتر از این تحمل کنم که تو سلامت عقل و هوش
خود را حفظ نمایی ، ولی مامست و مخمور و خراب باشیم . موآنست يك
نفر میخواره بایك شخص خویشان دار سخت ناهنجار است و برایشان
خیلی بد میگذرد . اگر مایلی که در جمع ما گرد آیی ، و با ما انیس و
جلیس بشوی و مایه خوشوقتی ما بگردی بایستی که مثل ما تو نیز می
نوش کنی . » شیخعلیخان پس از اصغاء فرامین ملو کانه خود را بیای شاهنشاه
افکند . شاه سلیمان که احساس کرد صدراعظم باز هم معتذر بعدرهای
مذهبی است چنین گفت : من نمیخواهم که تو شراب بخوری ، کو کنار
بنوش ! « کو کنار ماده دم کرده شیر و خشخاش است و بیشتر از می گیرنده
و مرد افکن میباشد . نخست وزیر را در مقابل این دستور یارای مقاومت
نبود ؛ چندین جام کو کنار میل کرد . و بلافاصله مست و مخمور بیفتاد و
روی فرش تخت دراز کشید . شاهنشاه از مشاهده حالت خراب و مخمور
شیخعلیخان سخت بخنده افتاد ، و مدت دو ساعت با مقربین حضور خویش
که آنها نیز مانند وی کاملاً مست بودند ، صدراعظم را مورد مسخره و

استهزا قرار داد، آنگاه پادشاه فرمان داد يك جام شراب برای شیخعلیخان آوردند، و فکر کرد که دیگر نخست وزیر از تشخیص محتویات آن عاجز خواهد بود و همچنان جام را بسر خواهد کشید. مقرین حضور صدر اعظم را بلند کرده بحالت قعود نگاهداشتند، ولی او مرده متحرکی بیش نبود قهقهه شاهنشاه در تمام این مدت طنین انداز بود، و میگفت: «صدر اعظم دیدی چه بلایی بسرت آوردم!» علی الصباح که شیخعلیخان از ماجرای حرکات ناشایست شبانه شاه و وضعیت زشت و موهون اضطراری خویش آگاهی یافت، از ملاقات مراجعین امتناع ورزید و در تمام مدت روز در خانه را بروی خود بیست، تا آثارشوم دیشب از وجودش زایل بشود. شاهنشاه پس از اطلاع بر جریان امر، خلعتی شاهانه برای صدر اعظم ارسال داشت و فرمان داد کمافی السابق در دربار شرف حضور داشته باشد.

در همین روز مهماندار باشی بملاقات فرستاده کمپانی فرانسه رفت، و از طرف شاهنشاه لوازم و ضروریات مرسوم برای آبدارخانه و سفره و

نمونه ای از مهمان
نوازی ایرانیان

اصطبل سفیران را در طول مدت اقامت در اصفهان، برای وی تسلیم بداشت. مرسوم چنانست که برای کلیه فرستادگان و نمایندگان سیاسی هزینه لازم از طرف دولت ایران تقدیم میگردد؛ و سفیران مختارند که تمام مایحتاج زندگی خود را از مطبخ شاهنشاه حاضر و آماده دریافت دارند و یا اینکه بطور جنسی و بشکل مواد اولیه بگیرند، و یا نقداً دریافت کنند، فرستاده کمپانی حسب الم معمول اروپائیان مراتب تشکر و سپاسگزاری خویش را نسبت به عطیه شاهانه معروض بداشت.

در بیست و سوم، ناظر از طرف شاهنشاه حواله ای بعنوان فرستاده کمپانی فرانسه صادر کرد، تا مواد و لوازم اولیه زیر را يك جا، و یا در چندین قسمت از کار پردازان تحویل بگیرند: شصت کنتال (۱) برنج، شصت کنتال آرد، دوازده کنتال کره، بیست رأس گوسفند، دویست عدد مرغ، هزار تخم مرغ، صد و بیست کنتال هیزم، شصت کنتال جو و چهارصد گونی کاه.

اشخاصی که اندك آشنایی با کتابهای مربوط بمشرق زمین دارند میدانند که کاه و جو در ممالك خاوری مخصوص خوراك اسبان است، همچنانکه در اروپا قصیل و جو سیاه برای چهارپایان مزبور اختصاص دارد؛ بعلاوه هر گونه خواربار با وزنه بیان میشود، نه با پیمانه، سفیر ناگزیر این هدیه را که تقریباً بالغ بر صدلویی طلا بوده، بپذیرفت. مباشرین اظهار داشتند که مشارالیه اگر میل داشته باشد میتواند وجه نقد بگیرد ولی فرستاده کمپانی دستور داد که همچنان مواد اولیه را تحویل بگیرند و بخشی از آن تسلیم کاپوسنها گردید.

در بیست و چهارم، ناظر نوکری به منزل من
 ناظر جواهرات را
 فرستاد و پیغام داد تمام جواهرتی را که بمن
 باز میخواهد
 مسترد داشته بود، همراه پیاورم. من چنان وانمود

کردم که مفاد فرمان را خوب درك نکردم، دست خالی بسالن پذیرائی وی رفتم. او در حضور شاهنشاه بود، و هنگامیکه در حدود ظهر مرخصی یافت و بمنزل آمد، مرا در کنار خویش بنشاند و با خود بصرف ناهار واداشت. آنگاه سؤال کرد، گوهرهایی که پس داده است، کجا است؟ من

جواب دادم که در منزل است . ناظر چیزی نگفت و روی خود را بطرف حضار گردانید و درباره امور دیگر با آنان بصحبت پرداخت . پس از یکربع ساعت بی اعتنا و علی الظاهر بلا اراده بطرف من برگشت و چشمان خویش را بدیدگان من دوخت و پرسید که برگشته ام ؟ دیگر من بیشتر توقف و استیضاح را جایز ندانستم و بسرعت برای آوردن جواهرات حرکت کردم و آنها را باز آوردم . او بعد از اینکه یکربع ساعت مرادر انتظار نگهداشت ، اظهار کرد که فردایا ، در فکر تو خواهم بود .

در بیست و هشتم ، اطلاع یافتم که دیشب صدر -

شوخی شگفت انگیز

اعظم هنگامی که در دربار شرف حضور داشته

شاه سلیمان با

باز هم از طرف شاهنشاه در مع - رض توهین

شیخعلیخان

سخت تری قرار گرفته است ، مسلم بود که باز هم

پای می در میان بوده است . چنانکه گفته ایم ، شیخعلیخان يك شخصیت

معصوم و محترم و بسیار ارجمند و شایان ستایش است . او دارای سبیل

کوتاه و ریش دراز و بلند است ؛ و چون این صدر اعظم با آداب و رسوم اسلامی

عقیده محکمی دارد همیشه دستورات دین را طابق النعل بالنعل مراعات

میکند ، بهمین جهت در اینمورد نیز بمصداق لحيه حلیته رفتار مینماید .

اما ایرانیان گرجی نژاد بخصوص درباریان و سپاهیان بالعکس دارای

ریش بسیار کوتاه ولی سبیل فوق العاده بلندی هستند ، چنانکه غالباً نوك

آن بپناگوش میرسد . شاهنشاه که مست و مخمور بود ، و آرایش

صورت صدر اعظم خویش را مطابق (مد) دربار نمی پنداشت ، دستور داد

ریش ویرا مثل صورت درباریان کوتاه کنند . خادم دولت خانه همایونی

که متصدی اصلاح سروصورت شاهنشاه است ، مأمور اجرای این فرمان عجیب و غریب شد . شیخعلیخان آهسته بگوش سلمانی خواند که موها را زیاد نزند تا پوست صورتش نمایان نشود . اطاعت این دستور منجر بتنبیه سخت سلمانی بدبخت شد ، پادشاه امر کرد فیالمجلس دستهای ویرا بجرم عدم اجرای صحیح و کامل فرمان قطع کنند ؛ و حتی او را سزاوار اعدام دانست . صدر اعظم که از تحمل چنان توهین فجیعی تااعماق روحش افسرده و پژمرده بود ، دیگر طاقتش طاق شد و عنان اختیار از کفش خارج گشت . چنانکه بدون تحصیل اجازه مرخصی یعنی رعایت آداب معمول ، برخاست و از دربار بیرون رفت و بمنزل خویش شتافت و بطوریکه بعداً بدوستان خویش اظهار داشته بود ، هیچوقت چنان ملول و مهموم ، محزون و مغموم نبوده است .

شاهنشاه که علی الصباح بخود آمد و شیخعلیخان را حسبالمعمول در ساعت مقرر درحضور خویش نیافت ، فی الفور یادش آمد که علت تأخیر چه چیز است ؛ و منظره توهینی که نسبت بصدر اعظم روا داشته بود در نظرش تجدید شد ، آنگاه دستور داد مشارالیه را احضار کنند ، نخست وزیر که هنوز تحت تأثیر توهین دیشب پژمرده و افسرده بود ، بفرستاده شاه که يك شخصیت عالیمقامی بود چنین اظهار داشت : شاهنشاه اگر دستور فرمایند که سر مرا ببرند بهتر است تا خود مرا احضار کنند ، من از تحمل آلام عاجز نمیباشم ولی نکته مهمتر آنست که اعلیحضرت باید بدانند این توهینات خود مقام سلطنت را در انظار موهون جلوه گر میسازد و همین نکته است که مرا سخت اندوهگین و شرمسار میکند ،

و دلم را فوق العاده میفشارد تنها مطلوب و یگانه منظور من افتخار و ابهت
مقام سلطنت است و بس و بهمین جهت نسبت بشخص خود اظهار تنفر
میکنم چون شخصیت من است که مدام در معرض توهینات سلطان قرار
میگیرد ، و بالنتیجه اتباع و رعایا ، همسایگان اعلیحضرت ، خارجیان
مقیم پایتخت با دانستن این داستانها دیگر مراتب احترام و تکریم لازم
نسبت بمقام سلطنت را رعایت نمیکند . این ملاحظات و نظریات است
که زندگی را در نظر من غیر قابل تحمل و کسالت آور جلوه گر میسازد
بهمین جهت در صورتیکه شاهنشاه بحیات من خاتمه دهند ، برای من
بسیار مطلوب و مطبوع خواهد بود . « این پیغام بدقت تمام بعرض پادشاه
رسید ، و معظم له نیز بحسن نیت صدر اعظم و حقیقت مطلب کاملا پی برد
و دوباره دستور داد که بدنبال شیخعلیخان بروند ؛ اعلیحضرت دست خویش
را بسوی وی دراز کرد و قول داد که در جبران و تلافی توهینات وارده
بشخص و مقام صدارت عظمی بکوشد . صدر اعظم نیز فرصت را غنیمت
شمرد و خود را پیای شاهنشاه افکند و با استفاده از محیط مناسب و
مساعدی که بوجود آورده بود چنین اظهار داشت : « من بنده درگاه و
چاکر کوچک سلطانم ، فرط علاقه و ارادت این عبد عبید بمقام سلطنت
تا آنجاست که مشاهده ساده خذلان ابهت و عظمت شاهنشاه ، و فقدان صحت
و سلامت ، و استغراق در شرب مدام اعلیحضرت ، برایم عذاب الیم و مرک
آسمانی بشمار میرود . « بیانات صدر اعظم با چنان قوت و قدرتی از دل
بر آمد که فی الفور بر دل شاهنشاه نشست و سلطان بقید سوگند وعده
فرمود که دیگر مثل سابق میخوارگی نکند .

استفاده های مادی
علت العلل جنگهای
عالم است

در اول اوت ، عمال کمپانی هلندی توفیق یافتند
که از خریداری نصف ابریشمی که بر حسب
قرارداد منعقد مجبور بودند همه ساله از شاهنشاه
بگیرند ، معاف گردند . اینک برای توضیح -

مطلب و تشریح قرارداد مزبور باختصار از استقرار کمپانی مذکور در
ایران صحبت میداریم .

کسانیکه در تاریخ قرون اخیر بمطالعه پرداخته اند از نظریات مهم
سلاطین معروف اورانژ آگاهی دارند ، و میدانند که چگونه بمنظور
اجرای نظریات مذکور هلندیان را بعزیمت بسوی هندوستان واداشتند ؛
مقصود عمده پادشاهان بزرگ اورانژ این بود که میخواستند با اسپانیولها در
منبع قدرت آنها سر پنجه نرم کنند ، تا بدین طریق این ثروتهای بی پایان را
از دست آنان خارج سازند ؛ زیرا اسپانیولها با استفاده از مستعمرات
بود که میتوانستند ایالات متحده (هلند) را درمانده کنند و نیروهای نوین
مدام بآن کشور اعزام دارند . این نقشه بسیار ماهرانه و مفید در حقیقت
عديم النظير بود . این طرح کامل ثابت کرد که استفاده های مادی علت
العلل جنگهای عالم است ، اسپانیا در مستعمرات خود هیچگونه قوای
نظامی و بحریه ای نداشت ، زیرا هیچوقت فکر نمیکرد که در این مناطق
در معرض تهاجم واقع شود ، لذا در مقابل این اقدام جدید غافلگیر شد
وقوای نظامی خود را (در اروپا) ضعیف و پراکنده ساخت و برای دفاع از
مستعمرات اعزام داشت . سودهای سرشار و منافع عظیمی که در تجارت
هندوستان وجود داشت ، هلندیان را سخت برانگیخت . مردم هلند که بالطبع
هوشیار و عاقل و برای تجارت خلق شده اند ، با ملاحظه منافع عظیم

بازرگانی هند، با تمام قوای موجوده خود بفعالیّت و مبارزه پرداختند و
 بالانعقاد قراردادها و انجام فتوحات درخشان بمقصد خود نایل گردیدند.
 میتوان گفت که هلندیان در این مورد از مقاصد خود هم جاوتر رفتند،
 زیرا علی الظاهر آنها در آغاز کار و حتی طی سالیان دراز تصور نمیکردند
 که مالک عالیترین امتعه و محصولات هند شرقی بشوند و بهمین جهت
 هم ابتدا کمپانی تشکیل ندادند، و افراد را در اقدامات خود و اعزام
 سفاین خویش آزاد گذاشتند؛ ولی بعد از آنکه بماهیت و فواید
 تجارت هندوستان پی بردند، و در این سرزمین ریشه خود را در شرف
 استحکام یافتند، باهم متحد شدند و هیأت مشترک بازرگانان موسوم
 کمپانی هند شرقی را بوجود آوردند.

این کمپانی بسال هزار و ششصد و بیست و سه در
 ایران مستقر شد، مدت مدیدی تجارت آن، بمعامله
 با شاهنشاه کشور محصور بود. کمپانی محصولات
 سفاین خویش را در مخازن شاهنشاه خالی

شده ای از تاریخ

استقرار هلندیان

در ایران

میکرد، و در مقابل از محصولات و مصنوعات کشور دریافت میداشت،
 از قبیل پشم و ابریشم و فرش و منسوجات زربفت. این معاملات برای
 هلندیان بسیار بی صرفه و پرخرج و زیان آور بود. چون مدام ارزش و
 واردات کمپانی تقلیل مییافت، ولی در مقابل بهای صادرات شاهنشاه رو
 بافزایش حتی کیفیت جنس امتعه صادره نیز پست تر میشد، و یا اغلب
 اجناس خوب نبود، بطوریکه بتدریج این مبادله تجارتی تبدیل بغرامت
 شده بود.

دزدی و تقاب يك
بیماری همگانی
است

هلندیان در سال هزار و ششصد و پنجاه و دو
یکی از مستشاران امور هندی خویش موسوم
به کنوس (۱) را با سمت سفارت، با هدایای نفیس
برای شاهنشاه و وزیران بدربار ایران گسیل

داشتند. فی المثل برای صدراعظم علاوه تحفه و هدایای نادر بسیار هزار
و یکصد دو کای طلا و مبالغی از منسوجات اروپا اختصاص داشت. معهدا-
کله قرار دادی که سفیر مزبور با ایران منعقد ساخت، برای کمپانی خالی
از فایده و زیانبخش بود. برحسب این قرارداد هلندیان همه ساله حق
داشتند که مبلغ يك میلیون کالا بایران وارد کنند، بطوریکه هیچگونه
حقوق گمرکی بآن تعلق نگیرد و معاف از باج و خراج مرسوم باشد و در
هر نقطه از امپراطوری که مایل باشند، امتعه مزبور را بفروش برسانند
ولی اگر کالای اضافی وارد کردند، بایستی حقوق مرسوم مربوطه را
بایران پرداخت کنند؛ در مقابل بایستی همه ساله از شاهنشاه ششصد عدل
ابریشم خام خریداری نمایند، که وزن هر عدل دویست و شانزده لیور (صد
و سیزده کیلو) بمبلغ بیست و چهار تومان یعنی بالغ بر هزار و یکصد لیره
(فرانك فرانسوی) و من حیث المجموع در حدود ششصد و پنجاه هزار لیره
خواهد بود. از این قرارداد تجارتی منعقد بین شاهنشاه ایران و کمپانی
هلندی، طرف اخیر همیشه شاکی و ناراضی بوده و آنرا برای خویش مضر
و زیانبخش تشخیص داده است؛ چون ابریشم مورد معامله در بازار محل
به نصف مبلغ قیمت معهود نیز نمی ارزد. هلندیان نیز بقدر امکان معامله
بمثل میکنند، یعنی بیش از دو میلیون کالا وارد میکنند، و قیمت آنرا

يك ميليون قلمداد مينمايند ، و بطور کلی با تطميع افسران (مامورين) و تقديم هدايا و تحف بآنان ميخك را فلفل ، كتانهای لطيف را خشن و دوعدل را يکی صورت ميکنند . البته اين عمل در ايران که دزدی و تقلب يك بیماری همگانی است ، بهسولت تمام انجام ميگیرد .

کمیپانی هلندی در سال هزار و ششصد و شصت و شش
شش سفیر دیگری بنام لی ریس (۱) بایران گسیل
داشت . مأموریت این فرستاده عبارت بود از عرض
شاهنشاه نسبت بسفیر
ظنين شد

مراتب احترام کمیپانی بحضور شاهنشاه و استدعای شمول و استمرار عطوفت و عنایت شاهانه ، و شکایت از حاکم ایالت فارس که موجبات ایذا و اذیت فراوانی برای عمال و مأمورین نقلیات کمیپانی فراهم آورده بود ، حاکم کل باتاویا ، مدیر عامل کمیپانی مقیم بندر عباس را مأموریت داد که با صدور تعلیمات لازم با سفیر معاضدت بعمل آورد . این دستور بموقع اجرا گذاشته شد ، هدایائی که بشاهنشاه و وزیران تقدیم گشت در حدود ده هزارا کو و عبارت بود از : دورأس فیل ، پرندگان نادر و عجیب ، ماهوت زربفت ، چینی آلات ، جواهر آلات ، مجموعه های ژاپونی و مسکوکات طلا از هر يك اندکی . از این سفیر پذیرائی گرمی بعمل آمد و مقضی المرام از مأموریت خود مراجعت کرد .

شاهنشاه فقید (شاه عباس ثانی) که در آن ایام هنوز زنده بود دربار مأموریت يك سفیر کمیپانی تجارتی با این هدایای نفیس و گرانبها بشك افتاده بود ، لذا سئوالات مکرری از سفیر مزبور کرد و از مقاصد باطنی وی تحقیقاتی بعمل آورد . هنگامیکه این شاهنشاه سخی و کریم

ایمان و قطعیت پیدا کرد که فرستاده کمپانی مقصودی جز تقدیم مراتب احترام اولیای کمپانی بحضور اعلیحضرت ندارد ، خاطر همایوتی بسیار قرین مسرت شد ، و اگر در آن موقع سفیر مزبور کیاست و درایت لازم را که شرط قطعی چنین مقام و منصبی است دارا بود ، میتوانست اغتنام فرصت کرده مزایای شایان توجهی بنفع اولیای کمپانی از دربار ایران بدست آورد . خلاصه فرستاده کمپانی بسرعت و با احترامات زیاد از مأموریت خود مراجعت کرد ، و علاوه بر هدایا و تحف معمولی از قبیل منسوجات و ملبوسات، يك رأس اسب و يك شمشیر فیروزه نشان که چهارصد پیستول ارزش داشت ، از دربار ایران دریافت کرد .

هلندیان مقیم ایران در سال هزار و ششصد و

چگونه قرارداد

هفتاد و سه چون دیدند که درست دو سال است

ایران و هلند

که از سفاین هلندی بعلت وقوع جنگ خبری

تغییر یافت

نیست ، و بیم داشتند که مبادا در این سال نیز

هیچگونه کشتی وارد آبهای ایران نشود، لذا تصمیم گرفتند که حتی المقدور

بار ابریشم خویش را کم کنند و بقدر امکان دارائی خود را مبدل پپول نقد

نمایند . بدین طریق بوزیران معروض داشتند که امسال نمیتوانند ابریشم

بگیرند و بعلاوه در این معامله اجباری هم ندارند ، چون بر حسب قرارداد

هلندیها میبایستی سالیانه ششصد عدل ابریشم خریداری نمایند و در مقابل

يك میلیون کالای معاف از گمرک بایران وارد نموده و تسلیم مقامات

مربوطه کنند ؛ و بالطبع واضح و مسلم بود که چون از کالای وارده خبری

در میان نبود ، لذا مسئله صدور ابریشم خود بخود منتفی میشد، بعلاوه

اظهار داشتند که فاقد پول و وسیله پرداخت نیز میباشند . خلاصه بعد از

مذاکرات مفصل و اعتراضات ممتد ، قرار شد که سیصد عدل یعنی نصف مقدار معهود را خریداری شود .

هدیه عرق بیدمشك در هفتم ، که من بستری و بیمار بودم ، ناظر با اعزام یکنفر منشی برای بازدید من مرا قرین مباحثات ساخت . منشی از طرف مخدوم خود با احترامات فراوان اظهار داشت که در صورت تمایل ، هر کدام از پزشکان شاهنشاه را که بخواهم برای معاینه و عیادت من خواهد فرستاد ؛ و مخصوصاً اظهار داشت که ناظر سپرده است ، هر چه میل دارید بفرمائید تا از مهمانخانه (مطبخ) مخصوص معظم له برایتان فرستاده شود .

در روزهای بعد ، بسیاری از متشخصین و متعینین نیز با عیادت خود مرا مفتخر فرمودند ، از جمله یکی از برادران خوانسالار دربار و اخوی حاکم قندهار ، و رئیس قورخانه اصفهان بودند . شخصیت اخیر که ملاحظه کرد ، من عرق بید مشك مینوشم ، شیشه‌ای از آن محتوی تقریباً بیست پیمت (۱) برایم ارسال داشت ،

در یازدهم ، دو چاپار با اخبار هولناک متعاقب هم حدوث زمین لرزه در خراسان بپایتخت رسیدند و اعلام داشتند که دوسوم مشهد

مرکز خراسان یعنی خورومیترن (۲) و نیمه نیشابور شهر دیگر این استان ، و یک بلده کوچک در نزدیک شهر اخیر در نتیجه زمین لرزه ویران شده است . نکته‌ای که فوق العاده موجب تأثر ایرانیان و بخصوص مقدسین بود ، آسیب وارده بمسجد مشهد بود که مزار

۱- هر پیمت معادل نود و سه سانتی لیتر است .

۲- Khoromithérne (خور مهر ، یا خورشید میترا)

حضرت امام رضا (علیه السلام) میباشد ، عظمت و ابهت این مسجد در سرتاسر مشرق زمین سخت مشهور است .
 گنبد معبد کاملاً ریخته بود ، ولی از قراریکه اظهار میداشتند ، بقیه بنا از آسیب مصون مانده بود . شاهنشاه فی الفور چاپارویک شخصیت عالیمقام را برای تحقیق کامل خسارات اعزام داشت ؛ و کمی بعد دو تن دیگر از متعینین را نیز که حامل دستورات و فرامین شاهانه به اولیای امور استان مصیبت زده بودند ، اعزام کرد .

در پانزدهم ، مهماندار باشی یعنی رهنمای سفیران
 مهماندار باشی و بهمراهی متصدی اخذ هدایای مخصوص شاهنشاه
 متصدی اخذ هدایای مخصوص شاهنشاه
 بمنزل فرستاده کمپانی فرانسه رفتند . اولی مأموریت داشت که از طرف صدراعظم در مورد مقاصد و نیات سفیر سئوالات و تحقیقاتی بعمل آورد ، و دومی مأمور بود که از هدایایی که فرستاده کمپانی برای شاهنشاه ارمغان آورده است ، بازدید بعمل آورد و صورت و فهرست تهیه کند . متصدی اخذ هدایای مخصوص ، پیشکش باشی (۱) نام دارد .

در شانزدهم ، فرستاده‌ای از طرف پاشای بصره که
 فرستاده پاشای بصره
 مبلغ صلح و صفا (۲) بود ، باصفهان رسید . این بحضور شاهنشاه
 شخصیت با یکنفر عرب عالیمقام بنام میرالحاج (۳)

۱ - Peskis Nuviez پیسکیس نویزه ؟ ! علی الظاهر این اسم خاص نمیباشد ،

بلکه بر حسب شغل شاغل پیشکش باشی خوانده شده است .

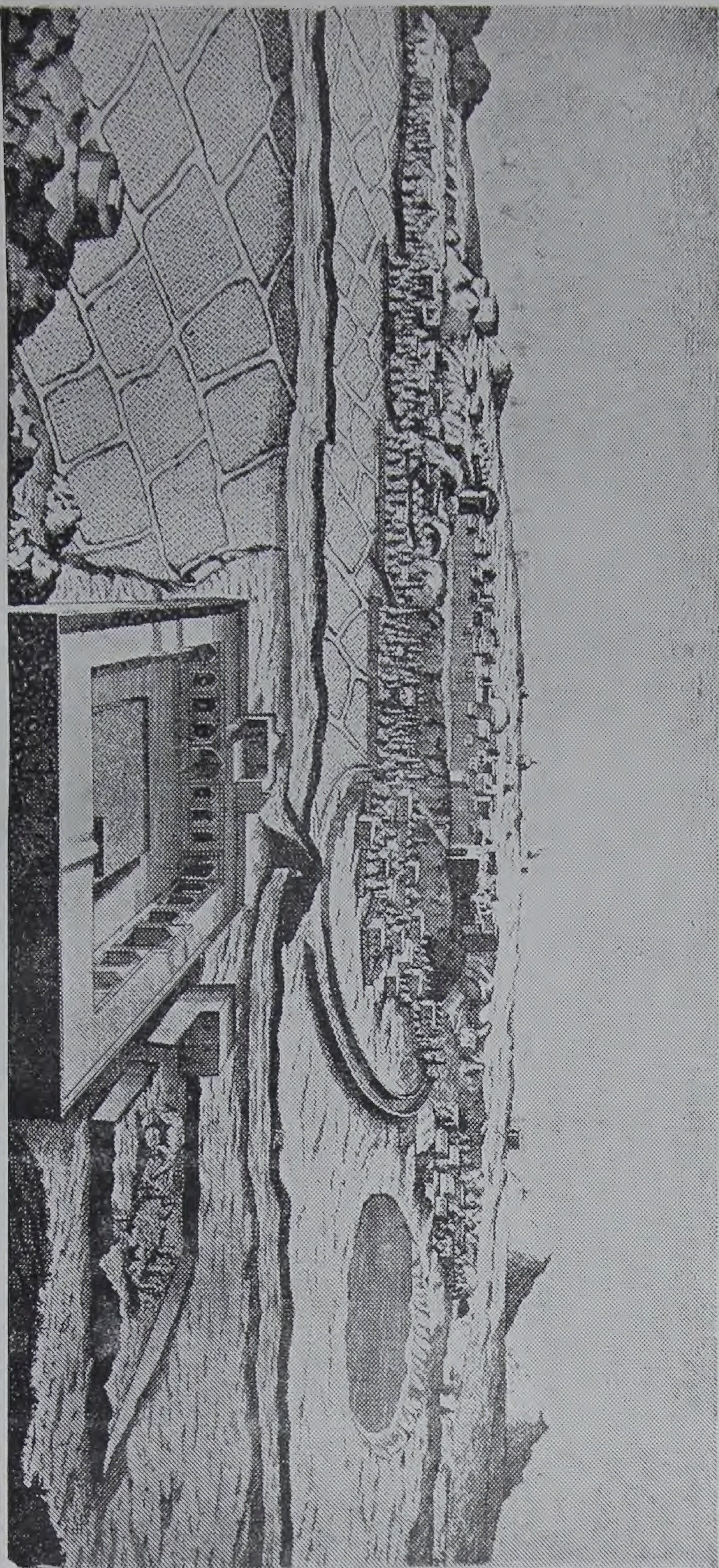
۲ - Salem Chaoux, héraut de Paix, huissier de Paix

۳ - Mirhagez

همراه بود. این عنوان مخصوص سران کاروانهای بزرگ زیارتی است که عازم مکه معظمه، از بلاد عربستان (۱) میباشند، این ناحیه با مناطق اطراف تا شعاع بیست فرسنگ ارض اقدس مسلمانان بشمار میرود. فرستادگان مزبور مأموریت داشتند که از شاهنشاه استدعا کنند، تا ممنوعیت مسافرت زایرین مکه معظمه از طریق بصره منتفی و لغو شود این فرمان در نتیجه ایذا و اذیت و غرامات تحمیلی اعراب بزایرین ایرانی در منطقه مزبور، شرف صدور یافته بود. پاشای بصره و میرالحاج مزبور در نتیجه محرومیت از عواید سرشاری که از زوار ایرانی میگرفتند، سخت بتنگنا افتاده بودند؛ عایدات وصولی از بابت حق العبور بسیار زیاد و تعداد زایرین نیز گاهی بده هزار نفر میرسید. پاشا در مراسلات خود معروض داشته بود که مزاحمین زوار ایرانی بشدت مجازات شده اند، و نظم و انضباط کامل برای جلب رضایت خاطر زایرین و حسن رفتار با آنها، برقرار شده است. میرالحاج نیز شخصاً مراتب مزبور را تایید و تاکید میکرد، و مشغول اسم نویسی زایرین و مذاکره با آنان درباره حق العبور از بصره در مسافرت بمکه، و بالعکس بود. بعد از آنکه مستدعیات این شخصیت قرین اجابت واقع گشت، او فی الفور چادر بزرگی در بازار کهنه پایتخت برافراشت، و اعلام کرد آماده ثبت نام کلیه داوطلبین زیارت اعم از زن و مرد میباشد، و با قیمت بسیار مناسبی بمعامله خواهد پرداخت.

در هیجدهم که حال من بعنایت الهی خوب شده بود
معجزه عرق یید مشک
سوار اسب گشتم و برای عرض تشکر و سپاسگزاری

[illegible]

برد خواست

بمحضور ناظر شتافتم و نسبت بالطافی که در باره من مبذول داشته بود ،
مراتب امتنان خود را اظهار کردم .

من هفت بار در معرض حمله تب واقع گشتم که سه دفعه بسیار
شدید ، ولی چهار مرتبه خفیف و سبک بود . برای معالجه خود بدوهای
سبک و دو دارو متوسل شدم . مرا از خوردن خوراك بسیار پرهیز میدادند
چنانکه در بیست و چهار ساعت غذای من منحصر بود بدو یا سه اونس (۱)
برنج که در عصاره شیر بادام پخته میشد .

اما در نوشیدن مجاز بودم ، بدینجهت خیلی افراط میکردم .
مشروب من عبارت بود از مخلوط آب جو و عرق بید (مشك) . من
سلامت خود را مدیون شرب عرق بیدمشك میدانم ، چون این مشروب
بسیار مفرح و مطبوع میباشد . در ایران هنگام ابتلا به هرگونه تب ،
معمولا عرق بیدمشك خالص ، و یا مخلوط با آب عادی میخورند . اروپائیان
مطلع از فنون پزشکی و آشنا با محیط و آب و هوای کشور ایران ،
اظهار میدارند که عرق بید مشك (۲) بسیار مفید و شفا بخش است .

در این ایام خبر ورود پرتغالیها بخلیج فارس ، با
بحریه ای مرکب از سفاین كوچك منتشر گشت .
شایع بود که پرتغالیها قصد دارند ، مسقط شهر
عربی ، واقع در نزدیك هرمز را محاصره کنند .

شبه ای از تعرضات
پرتغالیها بسواحل
ایران

اینان باشهرمزبور خصومت دیرینه ای دارند ، و مدت مدیدی است که با هم
در حال جنك میباشدند ، ولی بطور کلی هر دو طرف بدون رعایت شرایط

۱- هر اونس ۳۰/۵۹ گرم است .

۲- Eau de Saule (در ایران eau de vie را معمولا عرق می نامند . شاردن)

لازم بیکدیگر می تازند . بهر صورت برای محاصره مسقط بحریه بزرگی لازم بود و پرتغالیها چنین تجهیزاتی همراه خود نداشتند . عملیات مهاجمین منحصر بتعرض بقایقها و کشتیهای کوچک عربی بود ، و از قرار اخبار واصله در حدود چهل هزار لیره از اموال اعراب را ضبط و (غارت) کردند . پرتغالیها آنگاه ببندر گنگ (۱) آمدند ، و در مورد سفاین عربی این منطقه با ایرانیان تصادمات بسیاری پیدا کردند ؛ بالاخره هدایایی را که همه ساله از بابت نصف حقوق گمرکی این بندر بایرانیان تعلق میگیرد ، ضبط نمودند . سپس بطرف بحرین جزیره بزرگ خلیج فارس که باصید مروارید شهره آفاق است ، شتافتند . صید مروارید سابقاً در دست پرتغالیها بوده است ، و بهمین جهت نسبت بتمام صیادان این محل ، دعاوی دیرینه ای دارند . خلاصه پس از اخذ هدیه کوچکی راه خود را بطرف گوا پیش گرفتند .

شایع بود که پرتغالیها میخواهند بطرف بصره نیز یورش ببرند ، چون نسبت بانجا نیز دعاوی مشابهی دارند ، و حتی در مورد خرما هم مدعی حقوقاتی هستند ؛ اما بهیچوجه در اینمورد اقدامی نکردند ، برای آنکه تعرض بدان منطقه مستلزم شجاعت و شهامت بسیار و نیروی عظیمی بود که مهاجمین فاقد آن بودند .

پرتغالیها مدت يك قرن مالك تقريباً کلیه ممالك و مناطق هندی (۲) بوده اند . اینان در ممالك وسیع مزبور مثل دیگر مردمان اروپائی بتهیه

۱- Congue

۲- Indes ، چنانکه متذکر شده ایم ، درالسنه غربی این لغت بطور اعم بعموم ملل ساکن سواحل اقیانوس هند و ساکن ، اطلاق میشود چنانکه بومیان امریکا را نیز بدین عنوان میخوانند .

پایگاهها و تصرف مستملکات مختصر برای تأمین تجارت خود اکتفا نکرده بودند، بلکه بتسخیر جزایر بسیار سواحل بیشمار، بلاد متعدد و قلاع مختلفی که اینک از طرف صاحبان اصلی مسترد گشته است، پرداخته بودند. جزیره‌های هرمز، کشمش (قشم)، بحرین و آریک (۱)؛ ساحل فارس در خلیج پارس، بنادر و قلاع واستحکامات عباس و کنگ (۲) در سواحل این خلیج از مستملکات پرتغالیها بوده است که اینک از دستشان خارج گشته است. باوجود اینکه اینان غیر از حق فتح و تسخیر نسبت بمناطق مزبور حقوقی ندارند (و در نتیجه پیروزی مالکین سابق و صاحبان اصلی اینک هر گونه ادعایی از ایشان سلب شده است.) معینا کلام مدام در اثبات این حقوق اصرار دارند و گاه و بیگاه فرصت جسته از آن استفاده میکنند. در فاصله دهه اول و سوم سده گذشته، در سنوات دهم تابست و پنجم، پرتغالیها جزایر و بنادر مزبور را از دست بدادند؛ ولی مدت مدیدی مسقط را که یک شهر دریایی (جزیره) عربی واقع در چهل فرسنگی هرمز است، در دست خود نگهداشتند، چون این بلده از لحاظ تجارت ایران بسیار حایز اهمیت بود؛ بالاخره در سال مزبور (هزار و ششصد و بیست و پنج) با شاهنشاه موافقتی بعمل آوردند، و طبق این موافقتنامه کلیه مایملک و مستملکات خود را که هنوز در ساحل امپراطوری ایران در دست داشتند، بمالک اصلی بساز گذاشتند و در مقابل حقوق صید مروارید بحرین، و نصف گمرکات بندر کنگ که بلده ایست در فاصله سه روزه راه از هرمز، برایشان باقی بماند. ایرانیان نسبت پرتغالیها بسیار رأفت

۱- Arecque (آریک، عربی)

۲- Congue

بخرج دادند و شرایط مساعد و مناسبی برایشان قائل شدند، و بدین طریق سیاست بخرج داده میخواستند، برای مقابله با انگلستان و هلندیان، در صورت وقوع ماجرای سوئی بین ایران و آنان از مساعدت ایشان (پرتغالیها) برخوردار گردند. این موافقتنامه تا موقعیکه پرتغالیها بر مسقط تسلط داشتند، معتبر شمرده میشد، ولی بعد از آنکه در سال هزار و ششصد و چهل و نه آنرا از دست بدادند، دیگر ایرانیان بهیچوجه برایشان ارزشی قائل نشدند؛ بطوریکه تقریباً آنها را از تمام حقوقشان محروم ساختند و بدخواه خود هرچه میخواستند میدادند، فی المثل بجای شصت هزار اکو در سال کمتر از پنج هزار میپرداختند خلاصه در سالهای اخیر نایب السلطنه گو آسفیری بدربار ایران اعزام داشت و قرار شد که سالیانه پانزده هزار اکو دربندر كنك پرتغالیها پرداخت گردد، در عوض تمام دعاویشان در سواحل ایران ملغی و باطل شمرده شود. با وجود این چون ماده مخصوصی در موضوع صید مروارید در قرارداد درج نشده است، پرتغالیها مدعی هستند که مالک این ثروت میباشند و صیادان بایستی با پرداخت مبلغی در حدود يك پیستول (۱) از آنها پروانه صید بگیرند؛ ولی کمتر قایقی باین دعاوی وقع میگذازد. شماره قایقهایی که بصید مروارید میپردازند، در حدود هزار است.

در بیستم، فرستاده کمپانی فرانسه، عریضه ای بدیوان اعلیٰ معروض داشت که متن آن از نظر میگذرد:

عریضه سفیر کمپانی
فرانسه

هو الله

عریضه کمترین بندگان ، فرستاده بنگاه کل هند شرقی فرانسه :
استدعای عاجزانه و تقاضای خاضعانه آنکه بذل توجه فرموده
ملاحظه فرمایند که مدت مدیدی است بدار السلطنه مبارکه
وارد شده ام ، بنده حقیر اشتیاق زاید الوصفی بشرفیابی بحضور
مبارک دارم ، تا بشرف پایبوسی جانشین بزرگوار حضرت رسول اکرم ص
نایل آیم ، و پس از عرض مقاصد مأموریت خود ، مرخص شوم ، موسم
حرکت از ایران به هندوستان از طریق دریا فرا میرسد . سفایینی که دعا گو
را ببندر مبارک اهواز (۱) آورده ، همچنان معطل مانده است و بالنتیجه
خسارات زیادی متوجه آنها میشود . هر قدر بنده زودتر مرخص گردم
بیشتر موجبات پیشرفت امور مربوطه و کارهای اولیای امور کمپانی فراهم
خواهد آمد . اینست عرض حال دعا گو که در نتیجه شدت احتیاج بحضور
مبارک معروض میگردد . امر امر مطاع عالی است .»

توضیحات : الف - در ایران رسم چنانست که با تقدیم عریضه‌ای با
شاهنشاه و وزرای بزرگ تماس می‌یابند .

ب - چنانکه متذکر شده ایم مشرق زمینها هر شخصی را که از
طرف سلطانی بدربار پادشاهی برای تسلیم نامه‌ای گسیل گردد ، سفیر و
فرستاده می‌نامند ؛ و بنظر من علت این امر آنست که می‌خواهند بمردم
چنان بفهمانند که شاهنشاه آنها مورد احترام تمام عالمیان است . و ملوک
جهان با اعزام سفیر و هدایا بدربار آنها اظهار انقیاد میکنند .

ج - در زبان فارسی متکلم ، بصورت غایب و شخص سوم ذکر میشود ، و خود را بنده و دعاگو میخواند .

د - دارالسلطنه عنوانی میباشد که ایرانیان بشهری که مقرر شاهنشاه است ، قائل میشوند ؛ و در این عریضه مقصود اصفهان است .

ه - ایرانیان معتقد هستند که بنا بمشیت الهی امور جهان توسط پیغمبران و اوصیا و خلفای آنها اداره میشود ، و در غیاب آنان پادشاهان مأمور رتق و تق خواهند بود ؛ بهمین جهت شاهنشاه افتخار عنوان جانشینی حضرت محمد و حضرت علی علیهما السلام و دیگر انبیاء را بطور کلی دارا میباشد (۱) .

و - موسم لغتی است فارسی ، و کسانی که با اوضاع جغرافیایی هندوستان آشنایی دارند ، میدانند که ششماه بششماه سمت جریان باد در آن تغییر می یابد ، فی المثل از ماه اکتبر تا مه (مهر - اردیبهشت) موسم مسافرت دریایی بسواحل شرقی هند است ، و در ماههای دیگر جریان باد بالعکس میباشد .

ز - کلیه عرایض تقدیمی در ایران مختوم بجمله امر امر عالی است میباشد .

روز بیست و چهارم برای مسیحیان مقیم اصفهان

مخصوصاً آرامنه بسیار شوم و مصیبت بار بود ؛

چون در این روزها کم کل ارمنیهای جلفاموسوم

به آقا پیری کلانتر علیه مسیحیت عصیان ورزید و طریق ارتداد پیمود .

داستان کلانتر

آرامنه اصفهان

۱ - تعصب در انتصاب سلاطین صفویه بخاندان نبوت ، در حقیقت مولود سیاست ضد عثمانی

آن سلسله بوده است .

این يك شخص نیمه عاملی بود که در نتیجه مطالعه آثار ابن سینا و دیگر فلاسفه عرب (۱) و متکلمین اسلامی نتوانسته بود علت معارضه و مخالفت آنرا (نسبت بمسیحیت) دریابد؛ و در اینمورد مشارالیه بهیچوجه در پی مطامع دنیوی، ولذات مادی نبود، بلکه لغزش فکری و کوتاهی نظر ویرا بارتکاب چنین معصیت‌هایی واداشته بود.

این اقدام حاکم کل ارامنه بقول همکاران و دوستان وی، مایه رسوائی حضرت مسیح و موجب تقویت توهینات و ایرادات وارده بر مسیحیت در ممالک اسلامی بود. اوپانزده روز قبل از ارتداد خویش، بحضور ناظر رفته، باتقدیم ششصد دوکای طلا، استدعای ملاقات خصوصی کرده و گفته بود:

«از مدت‌ها پیش مغز و روح من مسلمان است، و اینک مایلیم که علناً بآئین اسلام در آییم ولی چون بیم آن می‌رود که در نتیجه انصراف از مسیحیت احساسات قاطبه ملت و خانواده ام‌علیه من تحریک بشود، و بعلاوه می‌ترسم که عمال من در اروپا بدین بهانه ثروت مرا ضبط و دیگر بهیچوجه مراجعت نکنند؛ لذا بمقتضای ضرورت از صمیم قلب استدعا مینمایم که شاهنشاه دستور فرمایند تا من بآئین اسلام در آییم و بدین طریق موضوع صورت جبر بخود بگیرد».

ناظر ویرا تنک باغوش خویش کشید، و تمام عالم را برایش وعده کرد. این روایتی است که اقوام نزدیک کلانتر برایم حکایت کرده اند، اگر چه تغییر آئین وی، چنانکه حکایت میشود، بطریق دیگر صورت عمل بخودگرفت. یکسال مشارالیه پیشکش خوبی از میوه ها تقدیم

حضور شاهنشاه کرده بود ، و در مقابل هشت روز پیش بدریافت یکدست
ملبوس شاهانه نایل آمده بود ؛ هنگامیکه این خلعت نفیس را بتن کرده
و بر حسب معمول بهمراهی سران ملت خویش برای عرض تشکر شرفیاب
حضور همایونی شده بود ، شاهنشاه او را بنزدیک خویش خوانده در کنار
خود بنشانید و گفت :

« آقا پیری من آگاهی یافته‌ام که تو کتب علمی و مذهبی ما
را بررسی کرده‌ای . پس چرا بعد از کشف حقیقت ، مسلمان نگشته‌ای ؟ »
کلانتر روی خود را بسوی شاهنشاه برگردانید ، و سر خویش
را پائین آورد . صدراعظم بنزدیک وی رفت و با صدای بلند گفت :
« شاهنشاه امر میکند که شما مسلمان شوید ، و بسایستی رضایت
ملوکانه فراهم آید . »

مرد خائن که منتظر همین دستور بود ، بایک لحن متین و استوار
چنین جوابداد :

« اراده شاهانه واجب‌الاتباع است ، من اسلامیت خود را اعلام
نمیکنم ! »

فی‌المجلس مشارالیه را پیش‌پای شاهنشاه بردند ، و او نیز بعد از
اینکه سه کلمه شهادت را با صدای رسا قرائت کرد ، بآئین اسلام درآمد .
آنگاه شاهنشاه بهجتهد اعظم دستور داد که ویرا سنت (ختنه) کنند ، و
بناظر فرمود تا یکدست خلعت شاهانه از آنهائیکه بحکم بزرگ
(استانداران) اختصاص دارد ، بایک رأس اسب مجهز بزین و برک مرصع
بوی تسلیم دارد .

اگر مراتب فضل و دانش و مدارج ثروت و مکننتی که خداوند باین

مرتد بدبخت عطا کرده است در نظر بگیریم، تغییر مذهب وی بیشتر جنایت آمیز جلوه گرمیگردد؛ او یکی از بازرگانان بسیار ثروتمند ایران و مالک بیشتر از دو میلیون لیره (فرانک طلای فرانسوی) سرمایه است، صاحب فرزند و برادری باشد.

مسلمانان این اقدام مشارالیه را پیروزی عظیمی برای مذهب خود شمردند و گفتند که محرك وی در تغییر آئین جز حقیقت محض و مطلق هیچ انگیزه دیگری از تمایلات انسانی و یا جهل و نادانی نبوده است. اما خود او باقوام و خویشان خود، چنین تعذر و تعلل میکرد که فقط در نتیجه تهدید بمرك از طرف شاهنشاه وی از مذهب خود تبری جست و آئین اسلام اختیار کرده است؛ ولی هیچکس برای این توجیهات پوچ ارزشی قائل نبود. کلیه آرامنه، هیأت روحانیون مسیحی، و بطریق مقیم اصفهان از این پیش آمد شوم سخت مبهوت و متغیر گشتند. اینان متوحش بودند که مبادا بجبر و عنف ضعفای توده ملت مسیحی از جا در برود؛ ولی از لطف یزدان بهیچوجه چنین سانحه هایلای پیش آمد نکرد. صدر اعظم بزرگان قوم را احضار و اظهار داشت:

«شاهنشاه اشتیاق وافر بتغییر مذهب مسیحیان دارد؛ اما خود شخص من، در صورتیکه شاهد اختیار طریق حق و اسلامیت شماها باشم، عظیمترین سعادت دوره صدارت من خواهد بود...»
 زعمای قوم متوحش و لرزان چنین جواب دادند:

«اعلیحضرت یکدنیا بندگان مسلمان دارد؛ ما از الطاف همایونی انتظار داریم که اجازه فرمایند پستترین بندگان ایشان در آئین حضرت عیسی ع همچنان بزندگی خود ادامه دهند، و در کلیساهای خویش که اغلب

اوقات غیر از طول حیات شاهنشاه و وزیران ایشان استدعایی از درگاه الهی ندارند، مشغول انجام فرایض خود بشوند. «
آنگاه متذکر شدند:

« در صورتیکه ما بآئین اسلام در آئیم، عمال و نمایندگان تجارتی ما که در اروپا مشغول فعالیت هستند، بایران مراجعت نخواهند کرد، و بدین طریق خسارت عظیمی متوجه ثروت دولت و مملکت (ایران) خواهد گشت، مضافاً بر اینکه سلاطین مسیحی مانع تجارت و فعالیت آنان در قلمرو خود خواهند بود. »

دیگر در اینمقوله بحث بیشتری بمیان نیامد، و از طرف اولیای امور کشور، آرامنه تحت فشار قرار نگرفتند.

مبلغین خارجی مقیم اصفهان، بعد از مشاهده این
توطئه مسیو نرهای
پیش آمدهای ناگوار و نامناسب به بطریق (۱)
خارجی

تلقین کردند که برای صیانت ملت خود از سلاطین مسیحی استمداد و استعانت کند و او نیز این توصیه را بسمع رضا قبول کرد. در اینمورد نظر مرا نیز خواستند، که اظهار داشتم:

« بایستی در مسأله اعزام هیات نمایندگی باروپا و موضوع ارسال مراسلات، وعواقب و نتایج اینقبیل اقدامات بسیار اندیشید، زیرا ممکن است که در نتیجه ضبط و توقیف نامه‌ها و یا خیانت یکی از خود مسیحیان موضوع برملا و آشکار بشود، و یا اینکه بالاخره در نتیجه اقدامات سلاطین مسیحی دایر باعزام سفیران و ارسال مراسلات بدربار شاهنشاه

ایران ، عاقبت پرده از کار بیفتد ؛ و بالنتیجه شاید خسران و زیان اینکار خیلی بیشتر از فایده آن باشد . مبلغین توسط فرستاده کمپانی فرانسه بگوش ارامنه خواندند که اگر پاپ حمایت پادشاه فرانسه (۱) را نسبت بآنان جلب کند ، اعلیحضرت از بذل مساعدت دریغ نخواهد داشت . بدینترتیب اینک سفارش و توصیه پاپ لازم بود ؛ اما جلب موافقت مشارالیه مستلزم شناسایی اختیارات مطلقه پاپ و تبعیت از وی بود (۲) . بطریق پاسخ داد که برای صیانت و حفاظت ملت خود از آسیب اسلام باین پیشنهاد کردن خواهد نهاد . فی الجمله پس از مذاکرات ممتد و مفصل قرار بر این شد که بطریق نامه‌هایی به پاپ ، انجمن کل تبلیغات مسیحیان ، پادشاه فرانسه ، مطران متصدی کل امور اعترافات بنویسد ، و در مدت کوتاهی مراسلات لازم نگاشته شد .

نامه‌های بطریق موثر و سخت بود . او با عباراتی رسا و روشن سلطنت مطلقه پاپ را قبول ، و تبعیت خود و رعیت خویش را از فرامین کلیسای رومی (کاتولیک) اظهار میداشت ، و استدعا میکرد که بنام خدا ویرا کمک و مساعدت موثر و عاجلی کنند . « اما این اقدامات و اعزام هیأت نمایندگی از طرف بطریق باروپا برای ارامنه سودی نبخشید ، چون هیأت‌های مبلغین او گوستن و کرملی که بعزت دخالت ندادن آنها بجلسه مذاکرات سخت بر آشفته و حس حسدشان بشدت تحریک شده بود ، به روم اعلام داشتند که این توطئه فقط برای مقاصد شخصی بوجود آمده است . بازرگانان بزرگ ارمنی وقتیکه از جریان کار اطلاع پیدا کردند ،

۱- مقصود لویی چهاردهم است .

۲- ارامنه از اولیای روحانی اوج میادزین ارمنستان تبعیت میکنند .

فوق العاده بر آشفتنند ، چون بیم آن میرفت که دربار موضوع را کشف و انتقام توطئه از آنان کشیده شود ، و با اصطلاح کاسه سر آنها شکسته شود . در حقیقت هم سیاست شیخعلیخان صدراعظم سخت وحشتناک بود ، چون مشارالیه مسلمان متعصبی است ، و نسبت بمسیحیت سخت متنفر می باشد ، و چنان می پندارد که کشور ایران در نتیجه وجود مسیحیان پلید و نجس شده است ، بهمینجهت مایل می باشد که کلیه سکنه بمسیحی و حتی خارجیان را از مملکت بیرون کند (۱) .

بازرگانان عمده جلفا بدینوسیله اغتنام فرصت راهبه های فاحشه کرده ، بطریق خود را تحت فشار قرار دادند تا در هیأت جامعه روحانیون و مخصوصاً زندگانی زشت و پلشت راهبه های فاحشه تجدید نظر کند . فساد و فحشای این گروه شهره آفاق و معروف خاص و عام بود ، و حتی علاوه بر فسق و فجور خود ، موجب گمراهی دیگران و مسبب فتنه و فساد بیشمار دیگر بودند . چون ریشه های مرض بسیار عمیق و تباهی صورت عام بخود گرفته بود ، راهبه ها را بخانه اولیای خویش برگرداندند و دیر مذهبی را تابع قوانین عرف کردند . آباء مبلغین کرملی بمن اطمینان میدادند که این اصلاحات بر حسب نقشه و پیشنهاد آنها صورت گرفته است .

در بیست و پنجم ، بعنایت الهی معامله خود را
 ختم معامله با ناظر
 با ناظر تمام کردم . زرگر باشی موضوع را
 در بار شاهنشاهی
 فیصله بخشید . دیگر نمیخواهم وارد جزئیات

۱- سیاست شیخعلیخان فقط و فقط مولود دخالت ناروای ایادی استعمار از قبیل میسیونرها و بازرگانان سودپرست و سارق خارجی در امور ایران و معاضدت اتباع مسیحی با آنان بوده است.

حقه ها و حيله ها ، و عدو عيدها ، و مشاجراتي كه در مدت ده روز براي پائين آوردن بهاي جواهرات انتخابي شاهنشاه بعمل آمد ، و مرا سخت فرسوده ساخت ، بشوم . لطايف الحيلي كه ناظر براي وصول بمقصود خود طرح ميكرد ، در نظر من بسيار شرم آور بود ، و چنان مرا خسته ساخته بود كه ديگر نميدانستم اين تدابير تصنعی است و يا اينكه عين حقيقت و خير مطلق مي باشد . من باو گفتم بجای داد و فریاد خوبست كه خود جواهرات مرا مسترد بدارد . ولی او بخشونت چنين پاسخ داد :

« کالا را چه خواهيد كرد ؟ من باب هرگونه معاملات را بروی شما خواهم بست و حتي مانع انتقال و فروش آن در هندوستان خواهم بود » .

من جواب دادم كه بهيچوجه از اين مراتب عدل و نصفت جنابعالی بيمی ندارم . نکته اي كه بيش از پيش چنانكه خودش ميگفت ، موجب خشم و غضب وی بود ، آن بود كه من در تمام موارد مذاكرات خود مدام بموضوع موافقت (بيست و پنج درصد) متوسل بودم و بهيچوجه از آن دست نميكشيدم . اينك ساعت پيش از ختم معامله ، ناظر چنان آشفته و خشمناك گشته بود كه ميخواست مرا بخورد ، و اگر من با آداب و اطوار ايرانيان در اين قبيل موارد خوب آشنایی نداشتم ، چنان تصور ميرفت كه اين جوش و خروش عظيم بعواقب سوء و نا مطلوبی منجر شود .

موضوعی كه خیلی بيشتر موجبات تالم مرا فراهم ميآورد ، آن بود كه درباريان حاضر در جلسات مذاكرات ، خيال ميكردند كه من نيز برسم بازرگانان مشرق زمين حقيقت را درميان نهاده ام ، و اينك عناد و لجاج ميورزم و يا اينكه ميخواهم سود سرشاري ببرم ، لذا مرا سرزنش ميكردند و چون از حرف اول خود دست بردار نبودم ، مدام منمودند . ناظر

که دید بهیچ طریق کامیاب نشد، چنان وانمود کرد که میخواهد جواهرات را پس بدهد؛ و بهمین منظور دستور داد هر چه بود حاضر ساختند تا برایم تحویل دارند. هنگامیکه من میخواستم کالای خود را مسترد سازم مشارالیه از طرف شاهنشاه احضار شد، و هنگام خروج کلمه‌ای بگوش زرگر باشی فروخواند. این شخص که يك پیرمرد خوب و شریفی بود، مرا باطاق جداگانه ای برد و چنین گفت:

« وقت آنست که معامله پایان پذیرد. من خودم نیز از اینگونه تظاهرات ریاکارانه خسته شده‌ام. شما نیز اندکی از حق خود و لواینکه هر قدر مسلم باشد، بگذرید و با ناظر کارد را باستخوان نرسانید. در نظر بگیرید که او میتواند وسایل فروش دیگر جواهرات شما را هم فراهم بیاورد. این قطعات عظیم و گرانبها را اگر پس بگیرید، بکجا خواهید برد؟ بمن اعتماد کنید، و اجازه بدهید که مبلغ متنازع فیه را بین طرفین تقسیم کنم. شما هزار و هفتصد تومان میخواهید، ناظر نیز هزار و دوست تومان میخواهد بدهد؛ من معامله را بهزار و پانصد فیصله خواهم داد. (یعنی معادل هفت هزار پیستول). »

من چنان اشتیاق زاید الوصفی باختتام معامله داشتم که این پیشنهاد را برضایت خاطر تلقی کردم؛ ولی میبایست باز هم مقاومت ورزید و صلابت بخرج داد. من پس از اظهار امتنان و سپاسگزاری از توجهات زرگر باشی، اظهار داشتم که ناظر بسیار حيله و حقه میزند و فوق العاده بد رفتاری میکند تا بجایی که مرا ناسزا میگوید. ولی او با يك حالت طنز و تحقیر چنین پاسخ داد: « باین چیزها ارزشی قائل نشوید، پوخ

پیدی !» (۱) کردار و گفتار این رجل عالی مقام میل خنده شدیدی در من پدید آورد. من جواب دادم مبلغی که جناب عالی میخواستید پائین بیاورید درست نصف سود موعود و مقرر میباشد، بعلاوه بایستی پنج درصد هم از بابت مالیات به خزانه تسلیم شود، دو درصد نیز حق شما است، و آنچه که بناظر لازم است داده شود بالغ بر بیش از دو درصد خواهد بود. زرگر باشی در جواب گفت که این معامله از حقوق پنج درصد معاف خواهد بود؛ و بالاخره بعد از مدتی گفتگو من بقول و قراردادوی رضایت دادم.

بعد از یکساعت ناظر برگشت. زرگر باشی
 شدت و اصرار تمنی کرد که مشارالیه جلوتر
 بیاید، تا با يك بهای منطقی معامله ختم بشود

علت فتور در تجارت جواهرات

و مبلغ هزار پیستول از بابت زحمات من که البته خیلی بیشتر ارزش دارد، اضافه شود. ولی ناظر باز هم با يك حالت تصنعی بهوی چنین گفت: « شما ضمانت میکنید که جواهرات اینقدر ارزش داشته باشد؟ پس چرا پنجاه هزار فرانك تقدیم کرده بودید ولی اینك هفتاد هزار بالا میبرید. » زرگر باشی چنین پاسخ داد: من کالا را ببهای روز پایتخت قیمت کرده ام و ارزش واقعی آنرا در نظر نگرفته ام. پس از فوت شاهنشاه فقید (شاه عباس ثانی) رکود عظیمی در تجارت پدید آمده و بهای جواهرات يك نیمه تقلیل پیدا کرده است. و من بدون آنکه بنفاست و زیبائی و حسن انتخاب گوهرهای مورد نظر توجهی داشته باشم بارعایت کاهش اخیر آنرا ارزیابی کرده ام» باز هم مذاکراتی درباره عطایائی که

۱- «که خورد!» از فحوای عبارت چنان معلوم میشود که مکالمه بزبان ترکی آذربایجانی

من از شاهنشاه انتظار داشتم بین آندو بعمل آمد. بالاخره، زرگر باشی دست مرا بگرفت و روی خود را بطرف ناظر برگردانید و گفت:

« من قول شما را دایر پرداخت هزار و پانصد تومان با یکدست خلعت شاهانه و یکرأس اسب به آقا شاردن ابلاغ میکنم و او نیز این اشیاء را بعلامت پرداخت کامل و درست وجوه جواهرات خریداری شاهنشاه، قبول میکند. »

ناظر فی المجلس دستور داد دو سکه هیجده شاهی بیعانه برایم پرداخت کرده آنگاه مرا بنزدیک خویش خواند و درحالتیکه گره ابرو و چین جبینش در یک چشم بهمزدن باز شده بود، با یک قیافه بشاش و آرام بمن چنین گفت: اینک هر گونه بهانه و ایراد و اعتراض از بین رفت. من و تو میتوانیم آشکاراً دوست یکدیگر باشیم. من که افتخار کلیدداری اموال و دارایی شاهنشاه را دارم، ناگزیرم که با شما چنان رفتار کنم. و اگر طور دیگر عمل میکردم، نانی که برایم میدهد، بمن حرام بود مضافاً براینکه ممکن است سربنیست شوم، اما من شما را بسیار دوست میدارم و مراتب مودت من نسبت بشما در آتیه بثبوت خواهد رسید. بعد از این بیانات محبت آمیز و مهربانگیر، اظهار داشت: اگر شما مایل باشید، میتوانید بعنوان اجاره دار کل گمرکات خلیج فارس حواله بگیریید، این عمل بسیار بنفع شما تمام خواهد شد، چون شما قصد عزیمت به هندوستان دارید، بدین طریق وجوهات شما کاملاً ببندر عباس انتقال خواهد یافت، و شما سهل و ساده در آنجا پول خود را بعرشه کشتی خواهید برد. »

من قبلاً درباره وجه حواله اندیشیده بودم، و درحقیقت برایم بسیار

مناسب و خوب بود که آنرا در بندر عباس تحویل بگیرم ، اما بیم داشتم که مبادا در فاصله پنجاه روزه دچار سوء نیت و یا غرامتی بشوم ، یعنی ناگزیر پرداخت هدیه‌ای و یا متحمل دیرکرد و تأخیر ممتدی گردم . لذا تقاضا کردم که حواله من بعنوان هلندیان صدور یابد ؛ ناظر با کمال میل و رضایت این تقاضا را اجابت و مرا قرین امتنان ساخت . خیلی دیر وقت بود که من از منزل مشارالیه کامیاب و کامگار بیرون آمدم ، و شکر خداوند را بجای آوردم ، که دچار هیچگونه مخمصه احتمالی نشدم . هنگام خروج ناظر برایم توصیه کرد که مادام که در پایتخت مشغول تجارت هستم ، او را فراموش نکنم مخصوصاً همه روزه موقع ناهار ملاقاتش نمایم .

ممکن است تشریح مذاکرات و تفصیل مباحثات
 ناظر برای قارئین موجب ملالت باشد . اما من
 تعمداً بتفصیل پرداختم ، چون معتقدم که اینگونه
 حکایات نبوغ و دهای (خصوصیات روانشناسی) کشور را در نظر عقلا
 و دانشمندان بهتر و بیشتر از توصیف و تعریفات دقیق و مستقیم ، روشن و
 عیان میسازد . در تمام دربارهای مشرق زمین پستی و دنائت بمنتهای شدت
 حکمفرما میباشد ، و حتی در دربار مغول کبیر (هندوستان) من خیلی نکات بدتر
 و وپست تری مشاهده کرده‌ام ، اگرچه این دستگاه مرکز ثروت و مکننت
 تمام جهان بشمار میرود .

چهارصد هزار لیره در بیست و ششم ، ناظر جشن عروسی پسر بزرگ
 هزینه یک عروسی خویش را که مقام خوانسالاری داشت با دختر

دیوان بیگی، یعنی محمد حسن بر گزار ساخت این شخص شاغل ریاست کل دیوان است که یکی از مناصب بسیار بزرگ مملکتی است. دیوان بیگی بسیار جبار و حریص مال و منال میباشد. او مسیحیان و یهودیان و بیگانگانی را که بچنگش می افتادند، نابود میساخت، و محال بود که پای پولی در میان باشد و اوحق و حساب، خویش را نستاند و لو اینکه این وجه کاملاً محقق و مسلم و در حکم و حی منزل باشد. اما يك شخص عمیق و بامغز و جدی و فعال است، و آدم بسیار لایقی میباشد. جشن عروسی چهارده روز ادامه داشت. سه روز نخست مخصوص اقوام و خویشان عروس و داماد بود، روز چهارم برای پذیرایی از رجال دربار اختصاص داشت، پنجم برای مقربین حضور شاهنشاه بود، ششم برای سران سپاه بود، هفتم مختص دو مجتهد اعظم و عالیمقام بود. از صدر اعظم در روز هشتم پذیرایی بعمل آمد، و فردای آنروز شاهنشاه تشریف فرما شد. دهم مخصوص مهر دار و دبیران همایونی بود. یازدهم بدانشمندان و علمای بزرگ اختصاص داشت. در چهار روز اخیر نیز، دیگر متعینین و متشخصین را دعوت کردند، بطوریکه تمام افراد و اشخاص محترم و مبرز دربار و پایتخت در جشن مزبور شرکت کردند. میگویند که خرج این مجلس سرور برای ناظر بچهار صد هزار لیره (فرانك طالای فرانسوی) تمام شد، که قسمت عمده آن هزینه هدایای مخصوص مدعوین بود. فی المثل آنچه که تقدیم حضور شاهنشاه شد، بیست هزار اکو ارزش داشت. در همانروز ناظر لطف فرموده مرا نیز بیاد آورد؛ و برایم گل و شیرینی و میوه های بسیار عالی فرستاد.

درسی و یکم ظلی خان (۱) حاکم شهر و استان

قندهار که متهم بشرکت در غارت کاروانی بود ،

داستان اتهام

حاکم قندهار

باصفهان آورده شد . این کاروان بصوب هندوستان

میرفته و حامل چندین میلیون کالا بوده است . مشارالیه را تحویل

کلانتر که دژبان کل شهر است ، کردند . زندانی فقط يك امر برداشت ،

و خودش هم زیر غل مخصوصی (۲) قرار داده شده بود . این دستگاه در

ایران از سه قطعه چوب چهار گوش که بشکل مثلث قرار داده میشود ،

تعبیه گشته است ، و درازای یکی از آنها تقریباً مضاعف قطعات دیگر

است . گردن مجرم را در این مثلث قرار میدهند ، و دستش را درمنتها

الیه قطعه درازتر تیر ، در میان تکه تخته نیمدایره ای که میخکوبی شده

است ، بند میکنند .

در اول سپتامبر ناظر فرمان حواله وجوه مرا

فرمان برات

بعنوان هلندیان تسلیم داشت ، و اینك مفاد آن

درج میگردد :

هو الله

« طبق این فرمان شاهنشاه جهان ، که خطاب بمیهمانان اروپایی

خویش شرفصدور مییابد ، صریحاً امر میشود که از بابت وجوه ابریشم

تحویلی به آنان طی دو نقوزایل ، مبلغ هزار و پانصد تومان ضرب تبریز به

آقایان شاردن و ریزن (۳) ، بازرگانان اروپایی ، عمدةالتجار اروپائیان

۱ - Zuel can ، ممکن است مختصر زلفعلی و یا ذوالفقار هم باشد .

۲ - Carcan

۳ - Raisin

دروجه جواهرات مندرج درظهر همین فرمان همایونی ، پرداخت کنند. این گوهرها توسط ناظر معظم و عالی‌مقام دولتیخانه اعلیحضرت شاهنشاه بنظر کیمیا اثر همایونی رسیده و حسب الامر مبارك شاهانه بابتیاع آنها اقدام شده است. دراجرای دستور مبارك همایونی ، آیت‌نجات، مقرب حضور شاهنشاه ، زرگرباشی مأمور ارزیابی جواهرات مزبور شده ، وبا استفاده از نظریات و آراء گوهریان ماهر و کارشناسان قابل دارالسلطنه اصفهان بتقویم آنها پرداخته‌اند : وبمبلغ هزار و یکصد و هشتاد و شش تومان و بیست و هشت عباسی ارزیابی کرده‌اند ، ولی چون آقایان شاردن وریزن با این تقویم بها بهیچوجه موافقت نکردند و گفتند که نظر بقیمت خریدولزوم يك سود قلیل و مناسب ، نمیتوانند بکمتر از هزار و پانصد تومان متاع خویش را بفروشند ؛ بنا بفرمان اعلیحضرت همایونی بدون توجه بارزیابی گوهریان ، برای رضایت خاطر کامل آقایان فروشندگان ، قرار شد که این جواهرات بخزانة همایونی انتقال یابد ، و تسلیم حضور انور اعلی بیهمتای مقرب آستان مبارك شاهنشاه اعظم ، زایر حرمین شریفین ، ریش سفید و مباشر کل حرم اعلیحضرت همایونی بشود ، ومعظم‌له امتعه مزبور را مطابق صورت مندرج در ظهر همین فرمان تحویل بگیرد . بایستی مستحضر باشند که تمام این مراتب بدقت وصحت هر چه تمامتر اجرا وانجام یافته است ؛ و معامله مزبور مورد تصویب واقع شده و در حساب مربوطه منظور شده است . تحریراً فی شهر جمیدی الاولی ، سنه هزار و هشتاد و چهار .»

درظهر فرمان که در يك برك کاغذ بزرگ نگاشته شده بود ، در

وسط صورت جواهرات ، در صدر کیفیت و قیمت آنها ، و در طرفین امضا-
های وزیران و عمال عمده‌ایکه که متصدی نظارت در دارایی شاهنشاه
میباشند ، درج شده بود . صدر اعظم چنین نگاشته بود :

هو الله

« حسب الامر شاهنشاه اعظم امضای ظهر قایم مقام اسعد و
اعلی و اقرب دولت ، شیخعلیخان امین اعظم و افخم و اعز شاهنشاه (۱)
رئوف و رحیم نگهبان و نخست وزیر اعز و اعظم ممالك روی زمین .
درست در زیر و نزدیک امضاء ، مهر و سجع صدر اعظم نقش شده
بود . این سجع مثل صحنه شاهنشاه طغرا خوانده میشود ؛ و عبارتست از
ترکیب حروف متعدد عربی که من حیث المجموع پنج لغت تازی میباشند
و مفهومی بدینقرار است : فتوکل بعون الله تعالی فی کل امورالدنی (۲)
امضای دوم متعلق به ناظر بود با این عبارت :

« امضای ظهر جناب اجل اسعد اعز نجفقلی بیگ ، مباشر کل دارایی
همایونی ، قایم مقام شاهنشاه ، مقرب حضور اعلیحضرت ، ناظر اعظم دولتخانه
شاهنشاهی . »

در قسمت وسط ورقه ، در حاشیه دست راست ، مهر و امضای میرزا-
کبیر ، مفتش کل خالصه ، با این عبارت ثبت شده بود :

« این فرمان از قلم (نظر) مفتش مالیه گذاشته است . »

در قسمت چپ ، باز هم در حاشیه ، مهر و امضای میرزا قاسم ، بازرس دفاتر

Roi des Rois ، و این نخستین بار است که در کتاب شاردن ، البته آنهم از طرف

خود ایرانیان ، لغت شاهنشاه ، استعمال شده است .

۲- عبارت سجع ساخته مترجم و نویسنده این سطور است ، مطابق ترجمه‌ایکه شاردن

از آن بفراسه کرده است .

ثبت اداره کل محاسبات ، با این عبارت درج شده است :

« این فرمان ملاحظه شد . »

در ذیل امضاهای مزبور ، سه امضای دیگر نیز وجود داشت ، بدین

شرح : نخست اسمعیل بیك ، ناظر ، یا مفتش دیوان محاسبات ، با این عبارت :

« این فرمان در دفتر ناظر تصویب و تأیید شده است . »

دیگر محمد جعفر عضو مقدم دیوان محاسبات : « این فرمان در

دفتر ثبت کشور ، درج شده است . » سومی : میرزا ابوالحسن ، تحویلدار

کل : « این فرمان ثبت شده است . »

توضیحات : دو نفوزایل ، یکی از سالیان دوازدهگانه است که

در ادارات مالیه ایران ، معمول و متداول میباشد . تاتار ها (مغولان) در

ممالك متصرفی خویش و کشورهاییکه تحت نفوذ علمی آنان واقع شده

است ، این اصطلاحات را بوجود آورده اند . در مجلدات آینده ، در

فصل ستاره شناسی بتفصیل از آن صحبت خواهد شد .

ضرب تبریز - معمولاً همیشه در قراردادها قید میشود که پرداخت

بمسکوکات ضرب تبریز خواهد بود . چون سکه هائیکه در این شهر

بزرگ زده میشود ، از لحاظ عیار و خلوص سخت مشهور میباشد و بر

مسکوکات دیگر بلاد برتری دارد ؛ ولی بطور کلی این اصطلاح

« فورمالیته ای » (صورت ظاهری) بیش نیست ، چون سکه های دیگر

شهرهای ایران نیز همانطور رواج کامل دارد .

حرمین شریفین - مقصود مکه معظمه و مدینه مکرّمه است که

ارض اقدس مسلمانان بشمار میرود .

ریش سفید - ایرانیان محترمین قوم را بدین عنوان میخوانند .
 اما موضوع شایان توجه آنست که این عنوان در این فرمان يك کسی
 اطلاق شده است که نه ریش دارد و نه خواهد داشت ، یعنی خواجه است .
 اما این عنوان غالب اوقات با کثر اشخاص و حتی زنان و دختران عالی مقام
 نیز داده میشود . ماخذ و مبنای اصطلاح آنست که مردمان مشرق زمین
 خیلی بیشتر از تمام ملل روی زمین برای سالمندان و پیران ، احترام دارند .
 حرم - عمارت مخصوص زنانرا در ایران حرم ؛ یعنی حظیره
 مقدس و محترم خوانند .

پنجاه پیستول ناظر فرمان مزبور را بسرعت تمام تسلیم من کرد .
 اگر من شخصاً میخواستم آنها را بگیرم ، بیش از
 یکماه جریان کار طول داشت ، و بیشتر از پنجاه پیستول میبایست خرج
 بشود چون مشارالیه اغلب اوقات در فرصتهای مناسب مرا مورد مهر و
 محبت خویش قرار میداد ، من نیز مراتب امتنان و سپاسگزاری خود را
 از این الطاف برایش معروض داشتم . در همانروز يك مساعدت شایان
 توجه دیگری هم دربارہ من مبدول داشت ، و مقداری از جواهرات را
 بمبلغ هفت هزارا کو بزرگانی که دعوت کرده بود ، خریداری کردند . او
 تمام قطعات کم قیمت جواهرات مرا پیش خودش نگهداشته بود و باوقاحت
 تمام که از شخصیت و مقام چون اویی بسیار مستعبد بود ، دستور میداد
 بنام من آنها را در خانوادهای بزرگ بفروش برسانند ؛ و هنگامیکه برای
 يك قطعه طالب خوبی پیدا میشد او بلادرنگ آنها بقیمت کمتر از قیمت
 مطلوب از دست من خارج میساخت . او همیشه تاکید داشت که قطعاتی

را که شاهنشاه دیده است ، هرگز نفروشم ، چون ممکن است آنرا دوباره بخواهد ؛ ولی بعد فهمیدم که چه نیم کاسه‌ای در زیر کاسه بوده است.

روز سوم که ناظر از شاهنشاه پذیرایی بعمل می‌آورد،

پذیرایی ناظر از
شاهنشاه

من برای تماشای تدارکات و مقدمات از سپیده

صبحدم ، بمنزل مشارالیه شتافتم . کاخ پذیرایی

وی کاملاً در جوار قصر سلطنتی واقع شده است . سرتاسر معبر شاهنشاه

را شن ریزی کرده بودند ، یکطرف راه پوشیده از زربفتهای طلایی و

حریر بود ، طرف دیگر با ازهار و ریاحین آراسته شده بود . کاخی که

برای پذیرایی شاهنشاه اختصاص یافته است ، از حیث جلال و شکوه ، و

نفاست و نظافت عدیم‌النظیر میباشد . این عمارت بزرگ در یک باغ کم

وسعت ولی بسیار زیبایی واقع شده است . در وسط باغ یک حوض بزرگ

آب دیده میشود که از مرمر سفید شفاف و درخشانی ساخته شده ، و در

حواشی آن فواره‌هایی بفواصل چهار انگشت تعبیه گشته است . در

اطراف حوض قالیه‌های ابریشمی زربفت گسترده شده و ناز بالشهای زربفت

بسیار گرانبهایی ، برای نشستن گذارده شده است . تالار بزرگ پذیرایی

که در میان آن نیز یک حوض چهار گوش مشاهده میشود ، و چهار فواره

آب از میانش درجهیدن است ، با فرشهای زربفت و ابریشمی بسیار عالی

و عدیم‌النظیر مفروش گشته و دورادور آن ناز بالشهای نفیس و ظریفی نهاده

شده است . در چهار طرف حوض چهار دستگاہ مجمر نقره مطالای فوق -

العاده بزرگ در میان هشت مجری مربع عاج مذهب مینا کاری شده قرار

داشت و بوی خوش میپراکند .

در سرتاسر تالار انواع و اقسام مربا و شیرینی در سینی ها و ظروف بزرگ مخصوص چیده شده است ، و دور تا دور سینی ها را بطریقه های عرق و شراب و انواع و اقسام مشروبات معطر و مطبوع زینت بخشیده بود . شامگاهان در وسط بوستان مراسم آتش بازی مفصلی برگزار گردید . همیشه در ضیافت هاییکه بافتخار پادشاهان ایران برپا میگردد ، تفریح آتش بازی دیده میشود .

شاهنشاه تمام شب را در ضیافت بنوشیدن و تیراندازی و تفریحات دیگر گذرانید . مقربین حضور همایونی بتعریف و تمجید زور بازوی شاهنشاه پرداختند ، و معظم له نیز در نتیجه توصیف و تحسین اطرافیان چنان تهییج شد که چند فنجان زرین مینا کاری شده را که بضخامت سپر آهنین بود ، برداشته در میان انگشتان یک دستش یکی پس از دیگری تا کرد ؛ اینقدر توانایی تقریباً باور نکردنی است ، راستی هم قد و قامت ، هیکل و هیبت این پادشاه (شاه سلیمان صفوی) فوق العاده شایان توجه است . شاهنشاه در سپیده صبحدم دستور داد که ویرا بکاخ همایونی انتقال دهند ، چون در نتیجه افراط در خوردن و نوشیدن قادر نبود که سوار اسب بشود ، و یا پیاده راه برود . رجال و بزرگانی که در مهمانی شرکت داشتند چنان مست و مخمور و خسته و فرسوده بودند که اکثرشان هنگام مراجعت بمنزل چون قادر بر اندن مرکوب نبودند ، همچنان در کوی و برزن در مقابل دکانین بخواب رفته بودند . ناظر که فی الفور از ماجرا آگاه گشت ، دستور داد قراولان و یساولان در آن حدود بیاسداری و پاسبانی بپردازند ، تا کسی بمحترمین مذکور نزدیک نشود ، و آنانرا چنان آشفته و پریشان نبیند .

در چهارم ، فرستاده کمپانی هند شرقی فرانسه ،
 عریضه سفیر فرانسه
 عریضه‌ای بحضور ناظر تقدیم داشت و تقاضای
 بصدر اعظم
 شرفیابی بحضور همایونی کرد ؛ در ششم بصوابدید
 این وزیر ، عریضه‌مشابهی بصدر اعظم ، تسلیم کرد که « ترجمه » آن نقل
 می‌شود :

هوالله

عریضه دعاگوی صمیمی وجود مبارك ، فرستاده کمپانی هند شرقی
 فرانسه :

« بانهایت توقیر واحترام بحضور انور انجب اکرم صدر عالیمقام ،
 رکن رکن ممالك محروسه ایران ، قایم مقام عالیجاه دوران ، برگزیده
 مقام سلطنت ، مقرب حضور اعلیحضرت قدر قدرت شاهنشاه فلك پایگاه
 جهان معروض میدارد که پس از ورود خود بدار السلطنه اصفهان ، مشمول
 عواطف و عنایات بیدریغ جنابعالی و دیگر رجال و بزرگان دربار همایونی
 مخصوصاً ناظر ، ومباشرا عظم دولتخانه شاهنشاهی ، که تمام مایحتاج
 زندگانی این ذره بیمقدار را بنحو احسن تامین فرموده است ، واقع
 شده‌ام . چون اعلیحضرت پادشاه قدر قدرت ، مخدوم متبوع من بنده با
 سلطان هلند در حال جنك میباشد ، و بهمین جهت دریانوردی سخت
 خطرناك گشته است ، و دعاگو مستدعیات زیادی از دربار فلك پایگاه
 همایونی دارد ، لذا استدعا میشود لطفاً مقرر فرمایند که شرفیاب آستان
 خلدنشان همایونی شوم ، وعرایض و تمنیات خود را بعرض مبارك شاهنشاه
 فلك پایگاه وسپهر رکاب برسانم . دعاگو از الطاف و عنایات جنابعالی

انتظار دارد که بتواند عنقریب مراسلات و هدایای خود را بنظر کیمیا اثر
همایونی برساند و مورد لطف و عنایت واقع شود ؛ و موجبات ورود
خود را بسمع مبارك آن جناب که منبع مطلق نجات است ، معروض
بدارد .

امر امر مطاع عالی است . «

مفهوم جمهوریت توضیحات : « سلطان هلند » ، بطور کلی حکومت
در ایران جمهوری در ایران و کلیه ممالك شرق و خاور -
دور مفهومی ندارد . در این کشور حکومت مطلقه و مستبدانه رواج دارد ،
بطوریکه معنای يك دولت مقتدر متشکل با اراده افراد و اشخاص
متساوی الحقوق ، و مفهوم حکومت مقدس و قرین سعادت قوانینی که مانع
استبداد و مطلقیت سلاطین بشود ، مطلقاً مجهول است . در مشرق زمین
مردم به یوغ مطلقیت يك فرد که هوا و هوسهای وی حکم قانون را دارد ،
اعتیاد پیدا کرده اند . هلندیان برای اینکه مبادا برخلاف آداب و رسوم
متداول رفتار شود ، همیشه کشور خود را مثل ممالك دیگر محکوم
يك سلطان مستبد قلمداد میکنند ، و معمولاً هنگامیکه سفیری بدربار
ایران اعزام میدارند ، مراسلات تقدیمی را بنام حاکم کل باتاویا و یایکی
از سلاطین اورانژ ، تسلیم میکنند . چنانکه نخستین سفیران هلندی که
به هندوستان اعزام شدند ، بنام پادشاهان اورانژ ماموریت داشتند (۱) .

صدراعظم از فرط علاقه فرستاده کمپانی فرانسه به ناظر و التجاء
مطلق وی بمشارالیه وعدم توجه بنخست وزیر ، مکدر بود ، معذرا پاسخ

مساعدی به سفیر اظهارداشت و ب مترجم گفت :

« مساعی لازم در پیشگاه شاهنشاه بنفع کمپانی فرانسه ، مبذول خواهد افتاد . »

در نهم ، ناظر علی الصباح بهمراهی یکی از برادران
 ختنه سوران حاکم
 کل آرامنه اصفهان خود و یکی از مقرین حضور شاهنشاه بمنزل حاکم
 کل تازه مسلمان جلفای اصفهان رفت . عده کثیری

از مقامات عالیه روحانی پایتخت نیز در خانه مشارالیه تشریف داشتند .
 مراسم ختنه حاکم برگزار شده بود . یکنفر جراح مخصوص مجتهد -
 اعظم در يك اطاق مجاور تالار پذیرایی صاحبخانه را عمل کرد . بعد از
 انجام مراسم مزبور ویرا بنام محمدپیری خواندند .

بلافاصله پس از عمل او را بگرمابه بردند ؛ و هنگام خروج از
 حمام البسه سفیدنوی بتن وی کردند . طی این تشریفات حضار بمناسبت
 گرویدن حاکم کل آرامنه بآئین اسلام دعا میخواندند و بافتخار مذهب
 محمدی سلام و صلوات میفرستادند و از درگاه احدیت استغاثه میکردند
 که تمام مسیحیان ایران بمذهب حق هدایت شوند . بعد از دو ساعت
 سور مفصلی برای مدعوین ترتیب داده شد . این ناهار درخانه آقازمان ،
 مباشر مادر شاهنشاه تهیه شده بود ، چون اعضای خانراة حاکم تازه
 مسلمان هنوز بآئین اسلام تشرف نجسته بودند و ناپاک بشمار میرفتند .
 یکماه بعد آقازمان صبیح خود را بعقد ازدواج محمد پیری در آورد .
 درد ختنه برای اشخاص بزرگ و مسن بسیار سخت است ، و معمولاً معالجه
 آن دویا سه هفته طول میکشد ، و بعد راه رفتن ممکن میشود .

در چهاردهم ، بملاقات صدر ، یعنی مجتهد اعظم
 در کاخ مجتهد اعظم رفتم ؛ این شخصیت چندین بار برای خرید
 جواهرات جهت شاهزاده خانم خود ، دنبال من آدم فرستاده بود . در
 ایران دو مجتهد اعظم وجود دارد ، که یکی متصدی اموال موروثة
 پادشاهان است و مجتهد کل خالصه خوانده میشود ، و دیگری مسئول
 ما ترك افراد عادی میباشد ، و مجتهد کل کشور بشمار میرود . من با
 مجتهد خالصه معامله و سرو کار داشتم .

این شخصیت تمام جواهراتی را که من برایش عرضه داشته بودم
 با دقت و اشتیاق تمام معاینه و ملاحظه کرد ، سپس تمام قطعات را در يك
 سینی نقره در مقابل یکدیگر چید و آنرا برای تماشای شاهزاده خانم
 خویش به سرای (حرمسرا) برد . من میخواستم مرخص شوم ، ولی او
 مرا بتوقف واداشت و برای اینکه کسل نشوم بدونفر از کارکنان خود
 دستور داد که مرا بتماشای کاخ خویش مشغول کنند . ساختمان این قصر
 در شرف اتمام بود ، ولی هنوز دوست نفر کارگر بطور دائم در آنجا
 مشغول فعالیت بودند ، و مسلم بود که عنقریب یکی از عمارات عالیه
 اصفهان خواهد شد . برحسب تخمین معماران ساختمان این کاخ چهار
 صد هزار لیره خرج داشت . ولی بعداً شنیدم که خیلی بیشتر از مبلغ
 مزبور هزینه آن شده است .

من در اینجا فقط از قسمت مخصوص مردان عمارت بحث میکنم ،
 در صورتیکه بخش دیگر که بزنان اختصاص دارد خیلی بزرگتر و باشکوه-
 تر میباشد و بیشتر از قسمت مردانه خرج آن شده است . در اوقاتیکه
 من مشغول بازدید قصر مجتهد بودم ، شربت و قهوه و شیرینی و مربا

برایم عرضه کردند، و پذیرایی فوق العاده مجالی از من بعمل آوردند، باید در نظر داشت که تعریف مزبور را من برای محیط يك كشوري بیان میکنم که در آن خصیصه نوازش و مهربانی مافوق تمام ممالك عالم حکمفرما میباشد. من بسیار خوشحال و راضی بودم، و این مسرت خاطر بیشتر ناشی از امیدی بود که بانتخاب و خریداری قطعات جواهر از طرف شاهزاده خانم داشتم، و مسئله پذیرایی کمتر مورد توجه من بود؛ چون میدانستم که در ایران همه چیز از روی نقشه و از لحاظ منافع خاصی، انجام و اجرا میشود. بعد از دو ساعت خواجه‌ها در دوسینی تمام جواهرات را برگردانیدند، و یکی از آنها محتوی قطعات منتخبه شاهزاده خانم بود، و من صورت قیمت آنها را بـاسینی مزبور بدست حاملین سپردم. هنگامیکه میخواستم سوار اسب خود بشوم، مجتهد مرا احضار کرد و پیش خود بنشانید، و درباره اروپا و مخصوصا علوم و فنون مغرب زمین بمذاکره پرداخت. در ساعت يك شب، مرا مرخص فرموده و کسانی را بمشایعت من گماشت.

در پانزدهم، میدان شاه را ازد کاکین و دستفروشان نفوذ عمیق عامل که معمولا در آنجا بدادوستد میپردازند، خلوت انگلیس در وزیران کردند؛ چون شاهنشاه میخواست روز بعد بافتخار

کلیه سفیران و فرستادگان مقیم دربار اصفهان با رعام دهد. میدان را تنظیف کردند و کلیه معابر آنرا مسدود نمودند، تا کسی وارد نشود. صدراعظم توسط مهماندار باشی که رئیس کل تشریفات و راهنمای سفیران است، بکلیه نمایندگان خارجی اطلاع داد که باهدایای خود برای شرفیابی

آماده شوند. فرستاده کمپانی فرانسه، و بعبارت روشنتر شورای هیأت نمایندگی، از این طرح شاهنشاه سخت دچار شگفتی شد، که بعموم سفرا افتخار شرفیابی داده میشود، و مخصوصاً آگاهی یافت عامل کمپانی انگلیس مقیم اصفهان نیز در این مراسم حضور خواهد داشت؛ مشارالیه که صاحب نفوذ عمیقی است، وزیران ایران را در خفا راضی ساخته بود تا در مجلس شرفیابی تقدم با او باشد. فرستاده کمپانی فرانسه فی الفور عرایضی بناظر و صدراعظم تقدم و تقاضی کرد که چنین توهین ناروایی در باره وی معمول ندارند و ضمناً متذکر شد که:

« حق ملت فرانسه است که بر تمام ملل مسیحی در خاور و باختر تقدم داشته باشد. »

این عرایض بعد از آنکه در شورای وزیران مورد بررسی و مذاقه قرار گرفت پاسخ مساعدی بفرستاده فرانسه دادند. ناظر هنگام خروج از حضور شاهنشاه این جواب را بمن بازگفت و خواست که مراتب را از طرف وی به فرستاده ابلاغ کنم و متذکر شوم که تنها او حامی و پشتیبان وی بوده است. سفیر مسکوی استدلال میکرد که با توجه بوسعت قلمرو مخدوم وی، و با در نظر گرفتن این نکته که کایه سلاطین مسیحی معظم له را بجهت علو مقام بلقب کبیر میخوانند، و بعظمتش اعتراف دارند، در مراسم شرفیابی حق تقدم و تفوق با او است. اما عامل انگلیس مدعی بود که من حامل مراسله پادشاه انگلستان میباشم، در صورتیکه فرستاده فرانسه فقط مامور تسلیم نامه کمپانی فرانسه است، و علی الاصول مراسله سلطان بر مکتوب يك هیات تجارتی تقدم دارد.

داستان هدایا و تحف
ضمن ملاقات خود با فرستاده فرانس، منزل
مشارالیه را انباشته از تحف و هدایای مخصوص
دربار دیدم که میبایستی تحویل کدخدایان منطقه گردد. ترتیب نقل و
انتقال هدایا بدین شرح است:

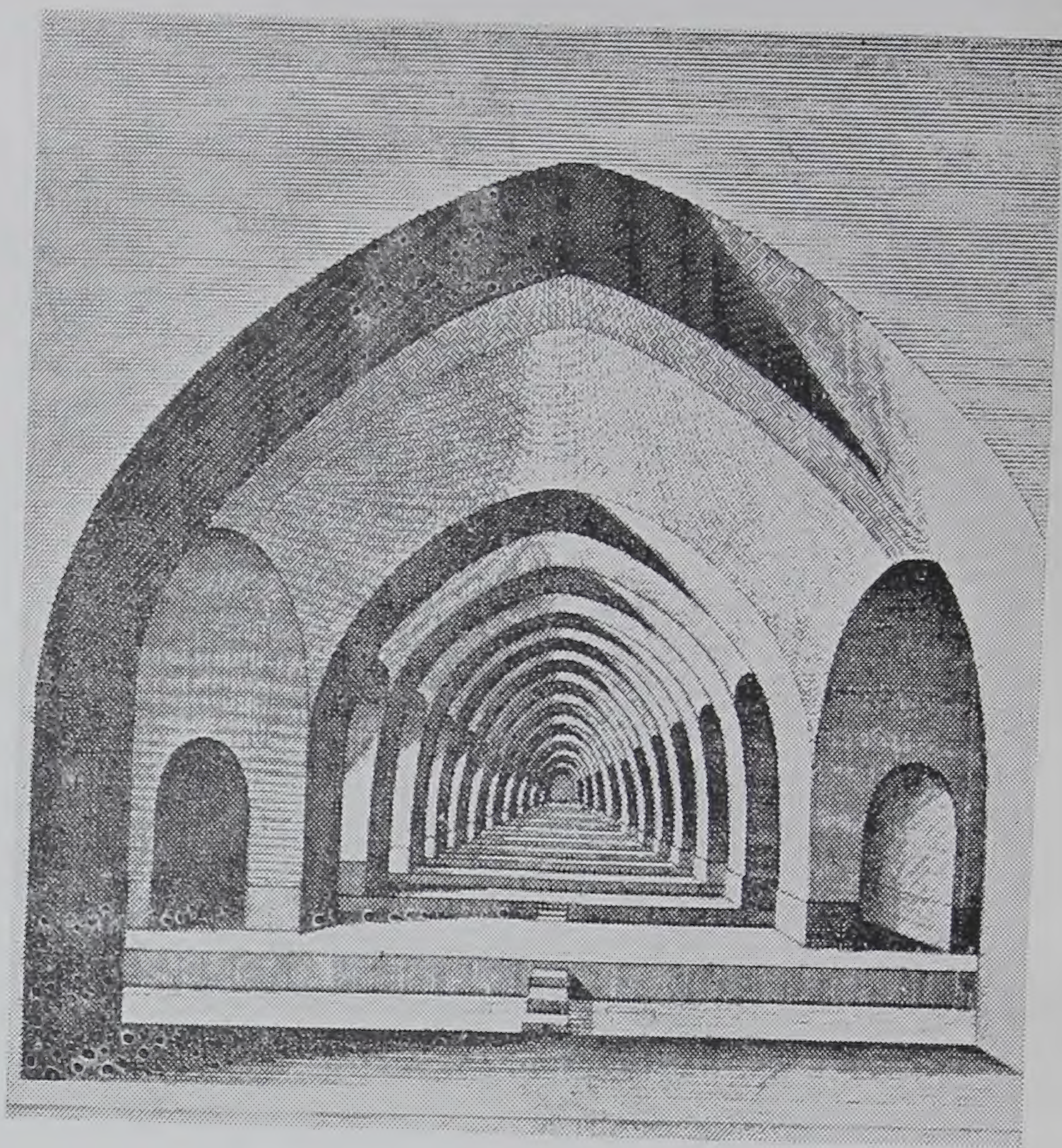
پیشکش باشی (۱) که تحویلدار و متصدی هدایاست، به حاکم کل پایتخت
اعلام میکند که لازمست در فلان روز، در فلان محل، فلان مقدار آدم آماده
باشند، تا تحف و هدایای فلان سفیر را حمل کنند. حکمران کل شهر
کالانتر منطقه (۲) را احضار و دستورات لازم را برایش ابلاغ میکند، و
کالانتر نیز مراتب را به کدخدایان (۳) عمده منطقه اشعار میدارد. این
کدخدایان که تعدادشان بالغ بر هشت تا ده نفر است، از هر کوی منطقه
یک نفر آدم میگیرند، البته بقدر لزوم؛ آنگاه در معیت یکنفر مامور
پیشکش باشی بمنزل سفیر میرود، و هدایا و تحف را طبق صورت
تحویل میگیرد، و تسلیم آدمهای خود میکند. هر نفری یک قطعه
میگیرد و میرود. اغلب اوقات در مراسم شرفیابی، آنچه را که یکنفر
بسهولت میتواند حمل کند، بعهده پنجاه نفر میگذرانند. این تشریفات
برای احترام و افتخار کسی که هدایا را تقدیم میکند، برگزار میشود و
بدین طریق بیش از پیش محترم و معظم جلوه گر میگردد در ثانی با این
دبدبه و طمطراق عظمت و ابهت شاهنشاه بثبوت میرسد، چون مردم

۱ - Pikis Naviez

۲ - Commissaire de Quartier

۳ - Bourgois، ایرانیان بورژوارا کدخدا (Ket - Koda)، در مقابل کدبانو،

می نامند که بمعنای تمثال خداوند است، چون یکنفر رئیس خوب خانواده، در کانون زندگی
خویش ممثل مشیت الهی در اداره کائنات است (شاردن).

هالیهای پل اللهوردی خان

[illegible]

می بینند که معظم له در نظر ملل خارجی چقدرها ، مورد احترام است و چه ارمغانهایی از اکناف و اطراف جهان بدر بار ایران میرسد . بدینترتیب تحف و هدایا تا صبح فردای آنروز در تحویل حاملین میماند ، و آنگاه در ساعت مقرر در محل معین ، مشارالیه با هدیه مربوطه حضور می یابند . گاهی اتفاق می افتد که سوغاتها هشت یا ده روز در دست حاملین میماند . شاید فکر کنند که در این مدت مدید ، در نتیجه اختلاط و ازدحام يك جماعت پانصد ششصد نفری ، چیزی گم بشود ، ولی این احتمال محال است ، و حساب درست درمی آید . در ایران کش رفتن چیزی از متعلقات شاهنشاه غیر ممکن است ؛ و ایرانیان در این مورد میگویند :

« دریا نیز هر چه از شاه بستاند برایش برمیگرداند . »

انگلیسان از تصمیم متخذه بنفع فرانسویان

شیخ علیخان گفت آگاهی یافتند . مترجم آنها که يك مرد محیل و حق تقدم روسیان و مکار و محرم اسرار وزیران ، و برای اغتنام فرصت است

در این قبیل موارد پیوسته در کمین است ، آنقدر

فشار آورد که موضوع تقدم از نو در مجمع رجال و بزرگان ، شامگاهان در حضور شاهنشاه مورد بحث و فحص قرار گرفت . بالاخره قرار بر آن شد که مراسم شرفیابی سفیران در دو مرحله برگزار شود : فردا اختصاص بمسکویها داشته باشد ، و فرانسویان و انگلیسان هشت روز بعد شرفیاب

بشوند . صدراعظم پس از استدلال مفصل ، اختلاف را چنین حل کرد :

مسکوی (روسیه) همسایه ما است ، و دوست ما است ، و روابط

تجارتی و مناسبات بازرگانی بین دو کشور از زمان قدیم مدام برقرار

واستوار بوده است. ما تقریباً همه ساله میان خودمان بمبادله سفیران می‌پردازیم، در صورتیکه دیگران را بزحمت می‌شناسیم. قدرت سلاطین آنها ممکن است همانطور باشد که ادعا دارند، ولی آنان بقدری ازما دور هستند که بزحمت اخبارشان بما می‌رسد. بهر قیمتی که باشد، بایستی با همسایگان مماشات کرد.

در شانزدهم در ساعت هشت صبح سرتاسر میدان شاه
 تجهیزات اسبان شاه
 آب‌پاشی شده، و بشرح زیور تزئین یافته بود.
 در کنار مدخل بزرگ کاخ همایونی، بفاصله بیست گام، دوازده رأس از اسبهای اصیل اصطبل شاهنشاه، در هر طرفی شش رأس قرار داشت.
 زین و برك این بادپایان بسیار عالی و باشکوه و در سرتاسر جهان عظیم‌النظیر بود. چهار دست از ساز و برك زمرد نشان، دو دست یاقوت نشان، دو مزین به جواهرات الوان مخلوط با الماس، دو دیگر طلای مینا نشان، و دوی آخر از زرناب شفاف و درخشانی بود. قاچ زین، قسمت قدیمی و خلفی آن و رکابها نیز همچنان مرصع و مزین بگوهرهای گرانبها بود.
 غاشیه‌های اسبان بسیار عریض و طویل بود، بعضی مزین به مروارید و طلا، برخی زربفت بسیار نفیس و بسیار ضخیم، و در حاشیه آراسته بگلوله‌های زرین مروارید نشان بود. پا و گردن اسبها را با طنابهای ابریشم و زرین بمیخ طویله‌های طلایی بسته بودند، این میخها که از زرناب است، تقریباً بطول پانزده شست (۱) و بهمین نسبت دارای قطر و ضخامت می‌باشد، و حلقه‌ای بر سرشان تعبیه شده است که افسار و طناب را از آن می‌گذرانند. در خاتمه بایستی دوازده روپوش مخمل مجعد زرین را نیز ذکر کرد که

سرتاپای بادپایان را مستور ساخته است. این تجهیزات فوق العاده باشکوه و مجلل و در حقیقت بیهمتاست. اسبهای سلطنتی با این تزئینات خیره کننده، در ماورای طارمی که بروی کاخ همایونی ممتد است، خودنمایی میکردند. از حیث ارزش مادی و از لحاظ ظرافت و صنعت تجمعات این بادپایان عظیم النظیر میباشد.

در فاصله واقع بین طارمی و قطار اسبان چهار

شماره ای از تزئینات
میدان شاه

دستگاه منبع آب بیلندی سه پا (۱) و با حجمی

بدین تناسب، کاملاً نظیر منابعی که در پاریس

برای آب منازل مورد استفاده است، مشاهده میگردد. دو دست از این منبعها طلا است و بروی سه پایه ای که آن نیز طلای شمش میباشد قرار گرفته است. دو منبع دیگر از نقره ناب و بروی سه پایه های سیمین قرار داده شده است. درست در مقابل منابع آب، دو سطل بزرگ و زرین و دو تخماق درشت و بسیار عظیم دیده میشود که تمامشان تا دسته از طلای خالص بود. اسبها را با این سطلها آب میدهند، و با تخماقهای مذکور میخ طویله های طلایی را بزمین میکوبند.

در فاصله سی قدمی بادپایان، جانوران وحشی قرار داشتند که میبایستی با گاو نرهای جوان سر پنجه نرم کنند. دوشیر، دو ببر، دو پلنگ هر یکشان بروی يك قطعه فرش بزرگ ارغوانی سر بسوی کاخ همایونی بسته شده بودند. در کنار قالیها دو تخماق طلایی و دو طشت زرین ضخیم بزرگ، قرار داشت. معمولاً هنگام نمایش، در این ظروف جانوران زیبای مزبور را غذا میدهند. متذکر میشویم که کلیه ظروف آلات،

و اسباب و ابزار زرین شاهنشاه ، چنانکه من ملاحظه کرده ام ، ازدو کا (۱) است . در مقابل سر در بزرگ ، دو دستگاه کالسکه تجملی بسیار عالی بسبك هندی قرار داشت ، که برسم هندوستان کاوها آنرا میکشیدند و سورچیهای هندی ملبس بلباس هندی آنرا میراندند .

در طرف راست دو غزال که نوعی مرال ماده بسیار سپید مو با دوشاخ تیر مانند سخت دراز است ، دیده میشد . در طرف چپ ، دو فیل عظیم الجثه با غاشیه های زربفت مشاهده میگشت که زنجیرهای نقره در پای داشتند ، و يك کرگدنی نیز در کنارشان بود . این دو حیوان بدون هیچگونه نفرت و مزاحمتی در نزدیک یکدیگر قرار داشتند ، و علیرغم نظریات علمای طبیعی که مدعی هستند فیل و کرگدن باهم آشتی ناپذیر و مدام در جنگ وجدال میباشند ، با کمال سلم و سکوت در کنار هم بودند . در دو گوشه میدان قوچها و گاوهاى آماده بچنگ را گردش میدادند ؛ و نیز در این قسمت گروه گلا دیاتورها (کشتی گیران با جانوران) و پهلوانان و شمشیربازان برای هنرنمایی منتظر فرصت بودند . بالاخره در هفت و هشت جای میدان دسته های مسلح گارد شاهنشاهی (قورچیان) قرار داشتند .

تالار مخصوص شرفیابی ، سالن وسیع و مجللی

سفیر لارستان
شرفیاب میشود

میباشد که بالای سر در بزرگ کاخ همایونی بنا

شده است و عالیتترین تالار پذیرایی است که من

در تمام عالم دیده ام . این تالار بقدری مرتفع میباشد ، که وقتی که انسان

از آنجا بیائین ، بطرف میدان می نگرد ، قد آدمیان ببلندی دوبا (۲) هم

۱- دوکا سکه زرین قدیمی فرنگستان است ، وابتدا آنرا در ونیز زده اند .

۲- هرپا معادل ۳۲۴۸ متر است .

نمودار نمیگردد؛ و بالعکس هنگامیکه از میدان بتالار نگاه میکنند،
بهیچوجه تشخیص اشخاص مقدور نمیباشد.

صورت این سالن در تعریف (مجلد مخصوص) اصفهان درج شده
است. شاهنشاه در حدود ساعت نه بتالار تشریف فرماید، و درباریان
که عدهشان بیشتر از سیصد نفر میشدند، در معیت معظم له بودند؛ در این
هنگام از گوشه شرقی میدان سفیر لزگی (۱) وارد شد. این ملت
باجگزار ایران است و در یک کشور کوهستانی، در سرحدات امپراطوری
در حدود مسکوی، نزدیک دریای خزر سکونت دارد.

سفیر یک شخصیت جوان بسیار خوش سیما و بسیار خوشپوشی بود.
مشایعین مشارالیه فقط دو نفر سواره و چهار نوکر پیاده بودند. یک نفر
رهنمای تشریفات ویرا هدایت میکرد، و هنگامیکه سفیر به حدود صد
قدمی سردر بزرگ (عالی قاپو) رسید، رهنمای تشریفات او را از اسب
پائین آورد و بسرعت تمام به تالاری که شاهنشاه تشریف داشت، هدایت
کرد. فرمانده مسئول که ایشیک آقاسی باشی خوانده میشود، فرستاده
لزگی را برای پایبوسی بحضور شاهنشاه رهنمایی نمود. در ایران اشخاصی
که شرفیاب حضور همایونی میشوند، افتخار زمین بوسی و یا پایبوسی
حاصل میکند؛ و ترتیب درود و سلام یعنی مراسم پایبوسی بدین طریق
است: معمولاً سفیر و یا هر شخصیت دیگر، بچهار قدمی شاهنشاه،
روبروی معظم هدایت میشود و در همانجا متوقف میگردد و آنگاه
بزانو می افتد و سه بار بسجود میپردازد، بطوریکه پیشانی بزمین سوده
شود. بعد سفیر برمی خیزد و مراسله ای را که برای شاهنشاه آورده است،

تسلیم ایشیک آقاسی باشی میکند، و مشارالیه نیز آنرا بدست صدر اعظم میسپارد، و وی نامه را تحویل شاهنشاه مینماید، و پادشاه هم بدون آنکه توجهی کند مکتوب را بطرف راست خود میگذارد. سپس سفیر را بجائیکه برایش مقرر است، هدایت میکنند.

فرستاده مسکوی (روسیه) یک ربع ساعت بعد،

سفیر مسکوی

از همان سمت (گوشه شرقی میدان) پدیدار گشت.

شرفیاب میشود

مهماندار باشی (رئیس کل تشریفات) مشارالیه را

بر روی اسبهای شاهنشاه هدایت میکرد، چون این سفیر فقیر (؟) خودش

اسبی نداشت. مهماندار باشی در فاصله صد و پنجاه قدمی کاخ همایونی از

مرکوب خویش پیاده شد، و سفیر را نیز از اسب پائین آورد. من نمیدانم

که آیا فرستاده مسکوی آگاهی داشت که سفیر از گی خیلی نزدیکتر

بمدخل دربار از بادپای خویش پیاده شده، و یا اینکه نظر بعظمت و ابهت

مخدوم خویش میخواست بیشتر و جلو تر سواره بیاید، بطوریکه علیرغم

ممانعت و مخالفت نوکران مهماندار باشی که جلو اسب و عنان مرکوب

ویرا فرا گرفته بودند، بر بادپای خویش هم میزد و سه چهار قدمی بیشتر

آمد. چون سفیر هنوز هم مقاومت میکرد و میخواست جلو تر حرکت

کند، نوکران با تر که بدماغ مرکوب کوبیدند، تا اسب عقب برود،

بالاخره راکب نیز ناگزیر پیاده گشت. سفیر مسکوی با دو نفر مشایع

سوار خویش که مترجم و منشی وی بودند، پیاده شدند و برای شرفیابی

بمحضور همایونی شتافتند. او نه ده نفر خدمه دیگر داشت که همگی

پیاده بودند و چنانکه باید و شاید تجهیزات لازم برای این تشریفات

نداشتند. سفیر قبایی از ساتین زعفرانی داشت، و یک نیم تنه بزرگ مخمل

ارغوانی روی آن پوشیده بود که آسترش سمور و دامنه اش بزمین میرسد . کلاه وی نیز سمور و بسیار بلند و با مخمل قرمز تیره ای دوخته شده ، از جلو با مرواریدهای ریزه ای تزئین یافته و از عقب با دو قطعه بافته مروارید که تا کمر میرسید ، آراسته شده بود . فرستاده مسکوی پیرمردی بود سپیدگون و خوش سیما و بسیار لایق اعزاز و احترام . مترجم وی که در طرف چپ حرکت میکرد ، مراسله دوک اعظم (تزار) را در یک ساک (لفاف و کیسه) مخملی مهیور حمل مینمود . او را نیز با همان آداب معمول درباره سفیرانگی ، پیمایبوسی مفتخر کردند ، و در طرف چپ تالار ، روبروی مشارالیه جای دادند . آنگاه فرستاده بصره آمد ، و مشارالیه را در مدخل میدان شاه از مهر کوب پیاده کردند ، و با همان تشریفات به مجلس شرفیابی شاهنشاه هدایت نمودند . بصره را که اروپائیان بالسور (۱) میخوانند ، شهر مشهوری است در منتهی الیه خلیج فارس ، و در مصب دجله و فرات واقع شده است .

هنوز هدایا و تحف سفیران در منتهی الیه میدان ،
هدایا و تحف سفیران
 در کنار مسجد شاه مانده بود . محل تمرکز هدیه -

های فرستادگان همیشه همین نقطه است ، و هنگامیکه شاهنشاه در این تالار مشرف بمیدان شاه ، سفیران را افتخار شرفیابی میبخشد ، تحف مزبور را از آنجا بحرکت در می آورند . روحانیون مدعی هستند فلسفه انتقال هدایا از جانب مشرق و از طرف مسجد آنست که بدین طریق مسلم میشود خداوند نعمات دنیوی را عطا میفرماید ، بطوریکه هر

موهبتی که بدست بشر میرسد ، لطف الهی میباشد (۱) . سوغاتهای سفیران را یکربع ساعت بعد از حضور در تالار شرفیابی ، از نظر همایونی گذرانیدند . هدایای فرستاده مسکوی مقدم بر همه بود و توسط هفتاد و چهار نفر آدم نمایش یافت ؛ و عبارت از اشیاء زیر بود :

یک شعله چراغ بزرگ (۲) بلور منقش

نه عدد آینه بلور (کریستال) حاشیه منقش .

پنجاه تخته پوست سمور .

صد ویست ذراع ماهوت سبز و عنابی .

بیست بطری عرق روسی .

ارمغان فرستاده از گی عبارت بود از پنج غلام ماهروی جوان ، ملبس بپوشاک زربفت و پیراهن زرهی و جوشن کامل سواران .

سوغات فرستاده بصره عبارت بود از یک شتر مرغ ، یک شیر جوان ، و سه رأس اسب عربی .

یک خطای فاحش خنده آوری در این میان اتفاق افتاده بود . توضیح آنکه افراد حامل هدایای فرستاده کمپانی فرانسه که روز قبل آنها را دریافت کرده بودند ، چون از تغییر وقت شرفیابی مشارالیه اطلاع نداشتند ، دنبال صف حاملین هدایای دیگر در محل مذکور همچنان ایستاده بودند . پیشکش باشی که متصدی و تحویلدار هدایای مخصوص شاهنشاه است ، از اشتباه افراد مزبور سخت بر آشفت و حاملین هدایا

۱- مشرق مقر و مقام الوهیت نیست بلکه در این نکته آئین باستانی ایرانیان منعکس میباشد .

۲- Lanterne (لنتر) .

را با تعلیمی بنواخت و امر کرد که همگی با هر چه که دارند بروند و هشت روز دیگر بیایند.

بعد از اتمام تشریفات نمایش هدایا، طنپور و

شمه ای از نمایشات

شیپور و بسیاری از آلات موسیقی دیگر بنیادار

میدان شاه

آمدند و بدین طریق آغاز بازیها و پیکارها اعلام گشت،

و بلافاصله پهلوانان، گلا دیاتورها (کشتی گیران با جانورها) و شمشیر-

بازان وارد عرصه نبرد شدند. نگهبانان جانوران وحشی، حیوانات

سبع را بطرف گاو نرها سوق دادند و پیکار آغاز گشت. نبرد جانوران سبع

با گاو نرها، پیکار واقعی طرفین نیست بلکه درحقیقت حکم کشتار و قتل

عمد را دارد. معمولاً دو نفر يك شیر را هدایت میکنند، و هنگامیکه

گاو نر درنده سبع را مشاهده مینماید رو بگریزمی نهد، اما جانور وحشی

اورا بسرعت تمام تعقیب و با سه یا چهار حمله حریف اهلی را در بن بست

قرار میدهد و رقیب را بزور بمیدان میکشد؛ در اینموقع که طرفین

میخواهند با هم سر پنجه نرم کنند، فی الفور نگهبانان از جانور سبع

حمایت و با تیر گاو نر را مصدوم و مضروب مینمایند، و خونس را بر شیر

نثار میکنند. فلسفه ممانعت از پیکار مرگبار جانور وحشی با حیوان

اهلی و تهاجم عمدی بسوی گاو نر آنست که شیر علامت پادشاهان ایران

بشمار میرود، و منجمین و پیشگویان عقیده دارند که اگر شیر با يك

حمله گاو نر را ندرد، و در همان وهله نخست بر حریف پیروز نشود،

بدشگون است. نمایش عملیات مختلف تا ساعت یازده طول کشید.

اما نمایشات بعدی بیشتر جالب توجه و بسیار طبیعی و خوب بود. ابتدا

در حدود سیصد سوار خوش قد و قامت، و بسیار خوش پوش و مؤدب و معقول

از چهار جانب میدان بجلو آمدند . اغلب این سواران ، اعیان و اشراف جوان درباری بودند و همگی دارای چندین بادپای آزموده ورزیده میباشند . این سوارگان یکساعت تمام بگوی و چوگان بازی پرداختند . معمولاً برای انجام این بازی تمام عده بدو قسمت متساوی تقسیم و چندین گوی بمیان میدان انداخته میشود ، و برای هر يك از بازیکنان چوگان تسلیم میگردد . برای پیروزی بایستی گوی را از میان ستونهای متقابل که در دو انتها الیه میدان تعبیه شده است ، گذرانید . البته حصول پیروزی کار سهلی نیست ، زیرا حریفان گویها را متوقف میسازند و به طرف مقابل میرانند . معمولاً اگر کسی گوی را در حالت توقف مرکوب بزند ، و یا اینکه آنرا متوجه پای اسب سازد ، مورد سخریه و استهزا قرار میگیرد .

مدار بازی بر آنست که چهار نعل گوی را بزنند ، و بازیگران ماهر کسانی هستند که بادپای خود را تند و تیز بدوانند و بایک ضربه ماهرانه گوی را برگردانند . در مرحله دوم نمایش جریدبازان آغاز گشت . و شرح آن بدینقرار است :

دوازده یا پانزده سوار از عمده قوا جدا میشود ، و دستجمعی و جوقه وار بسرعت تمام زوبین دو سر (۱) در دست تا بپیکار می شتابد . يك چنین جوقه دیگر از مرکز قوای متقابل جدا میشود بمقابله آنها عزیمت میکند . آنگاه طرفین زوبینهای خود را بروی یکدیگر پرتاب مینمایند سپس بسوی عمده قوای خود مراجعت میکنند بعد جوقه های

دیگری برای مبارزه عازم پیکار میشود ، تا اینکه بازی خاتمه پیدا کند .
در میان این گروه نجبا پانزده نفر جوان حبشی هیجده تا بیست ساله وجود
داشت که در پرتاب زوین مهارت بسزایی داشتند و باد پایان خویش را
بسرعت تمام در طول و عرض میدان میراندند . این جوانان ورزیده برای
جمع آوری زوین از زمین بهیچوجه اسب خود را متوقف نمی ساختند
و پای خود را بزمین نمی نهادند ، بلکه بانهایت مهارت خود را بیپهلوی
مرکوب انداخته زوینها را جمع آوری میکردند ؛ هنر و مهارت جرید -
بازان بسیار تماشایی و همگان را مسحور و مجذوب ساخته بود .

تمام این عملیات که در حقیقت نمایشهای تفریحی

شده ای از پذیرایی
در تالار شرفیابی
ایرانیان است ، یک ساعت بعد از ظهر ، پس از ترخیص
سفیران ، پایان یافت . شاهنشاه بهیچوجه بانمایندگان

مزبور حرفی نزد ، و تمام اوقات ایشان مصروف تماشای عملیات و بازیها
و پیکارهای میدان و استماع سمفونی خوش الحان اساتید موسیقی و هنرمندان
تالار ، و مذاکره با رجال و بزرگان کشور ، و خوردن و نوشیدن گذشت .
پس از حضور سفیران در مجلس ، انواع و اقسام ، تنقلات و میوه های
خشك و تر ، برای عموم حاضرین عرضه گشت .

تنقلات و میوه و مر با را معمولا در سینی های خیلی بزرگتر از آنچه
که در ممالك مغرب زمین متداول است ، بتالار پذیرائی آوردند . این
سینیها از چوب نفیس و مخصوص تهیه ، و بطرز بسیار عالی ورنك نقاشی
شده ، و هریك محتوی بیست و پنج تا سی بشقاب چینی میباشد . در جلو
هر يك از حضار يك سینی و گاهی برای تجلیل و تکریم دویا سه سینی

میگذارند. در صدر تالار، روی مدخل قفسه ظروفی دیده میشود که محتوی پنجاه تنک طلا از انواع و اقسام مشروبات بود، بعضی از این تنکها مینا- نشان و برخی دیگر جواهر نشان، وعده‌ای هم مزین بمروارید بود. در قسمت دیگر قفسه (اشکاف- بوفه- گنجه) در حدود شصت تاهشتاد جام شراب و زیر جامی نفیس و عالی با همان تزئینات گرانبها مشاهده میشود. بعضی از این جامها دارای سه شوپن (۱) ظرفیت. و فراخ و گشاد میباشد، و بر روی پایه‌ای بارتفاع فقط دو انگشت تعبیه شده است. عظمت و ابهت ارزش و قیمت، نفاست و ظرافت عدیم‌النظیر جامها چشم انسان را خیره میسازد. سفیران بهیچوجه شراب صرف نکردند؛ و فقط سفیر مسکوی (فرستاده تزارها) از عرق کشور خویش میل نمود. از اینکه دیدم شاهنشاه و اغلب رجال و بزرگان بشرب باده مشغولند و میگساری می‌کنند، ولی برای سفیر مزبور بهیچوجه شراب تعارف ننماینند، تعجب کردم و علت امر را از یکی از اعیان مجلس استفسار نمودم. مشارالیه در پاسخ اظهار داشت که برای رعایت عظمت مقام و ابهت و احترام اعلیحضرت شاهنشاه است که چنین رفتار میشود؛ و آنگاه با تبسم اضافه کرد: حادثه ایکه برای یکی از اسلاف وی (سفیر) در مجلس شرفیابی مجلل شاهنشاه فقید (شاه عباس ثانی) اتفاق افتاد، هنوز از خاطرها فراموش نشده است. فی‌الفور من تقاضا کردم که چگونه بوده است آن حکایت؟ او چنین گفت:

«در سال شصت و چهار (هزار و شصت و چهار هجری) دو فرستاده فوق‌العاده مسکوی (تزارهای روسیه) در مجلس شرفیابی شاهنشاه آنقدر مسکرات صرف کردند که مست و مخمور گشتند. شاهنشاه به

سلامتی مخدوم آندو سفیر ، باده خود را بسر کشید و از ایشان خواست که با شرب يك جام تقریباً دو پینتی (۱) مقابله بمثل کنند . سفیر که دومین نفر در ردیف حضار بود ، نتوانست سنگینی این جام را تحمل کند ، و ناگزیر با استفراغ گشت و برای اینکار از کلاه خز خویش استفاده نمود . و آنرا تا نصفه پر کرد . مسکویها چنانکه معلوم است ، دارای کلاههای بلند و پهنی میباشند . همکارش که بالای وی نشسته بود ، و دبیر سفارت که مادون وی بود ، از این حرکت زشت مشارالیه در مقابل چشم شاهنشاه ایران و تمام درباریان سخت مضطرب و مشوش گشتند و ویرا خدمت و سرزنش کرده بازویش را فشار دادند که از مجلس بیرون برود . اما مشارالیه که سخت مست و مخمور بود ، و هیچ چیزی نمی فهمید ، کلاهش را برداشت و بسرش گذاشت ، بالنتیجه سرو صورت و لباسش با کثافت آلوده شد . شاهنشاه و تمام حاضرین چنان بخنده افتادند که نیمساعت طول کشید ، و در اینمدت همراهان مشارالیه ، ویرا بضرب لگد و مشت مجبور ساختند که از سالن خارج شود . شاهنشاه بهیچوجه از این حرکت خشمناك نگشت و فقط بمجلس پایان بخشید و هنگام خروج فرمود :

« مسکویها بمثابه اوزبكان فرنگستان هستند . »

اوزبكان تاتارهای حوالی اوکسوس (جیحون) میباشند و در میان مسلمانان کثیفترین و نفهمترین و خشنترین اقوام بشمار میروند . هنگام ظهر ، ناهار دادند . برای هر يك از حضار فقط يك سینی خوراك گذاشتند ، اما این سینیها بسیار بزرگتر از آنهایی است که در مغرب زمین مورد استفاده می باشد . در هر سینی پنج یا شش قسم پلو با

خورشت بره و مرغ و خروس و بادنجان و سبزی و ماهی نمک سود موجود بود ، بعلاوه انواع و اقسام کباب بمقدار زیاد گذاشته شده بود . محتویات يك سینی بدون اغراق خوراك پانزدهم - رد كاملا گرسنه را كفاف میداد . سینی مخصوص شاهنشاه را در روی يك تخت روان طالایی بمجلس آوردند و در مقابل معظم له نهادند . با هر سینی يك كاسه شربت بسیار بزرگ ، يك بشقاب سالاد و دو قسم نان همراه بود .

شاهنشاه بدون اینکه بسفیران اندك توجهی نماید

سیاست مذهبی و

ملاحظات همسایگی

و یا کلمه‌ای حرف بزنند ، از مجاس خارج گشت . نخست

سفیر از گی (لازستان) بیرون رفت و اسبان خویش

را در همانجا که پیاده شده بود ، بازیافت . سفیر مسکوی کمی بعد از

وی خارج شد ، بطوریکه سوار شدن و رفتن فرستاده لزگیان را مشاهده

کرد و خواست که مرکوب ویرا نیز بهمان محل و همان فاصله نزدیک

بیاورند . مهماندار باشی که مشارالیه را مشایعت میکرد ، در پاسخ اظهار

داشت که بر حسب رسم معمول ، موظف است که او را در همان محلی که

پیاده شده سوار اسب کند . اما سفیر مسکوی ، موضوع فرستاده لزگی

را بمیان کشید ، و در مقابل بی احترامی که نسبت به وی روا میداشتند ،

سخت اعتراض کرد .

او با خشم و هیجان زیاد مدت یک ربع ساعت بتهدید پرداخت ،

و پای خویش را سخت بزمین کوبید و کلاه خود را بالا و پائین آورد ،

اما بالاخره بعد از اینهمه داد و بیداد ناگزیر بجلورفت و اسب خویش را

در همانجا که گذاشته بود ، سوار شد . ایرانیان این آداب و آئین را از

لحاظ مذهبی و سیاست اسلامی معمول و مرعی میدارند، و معتقدین به مذهب خود را تجلیل و تکریم میکنند. چنانکه بیا ملاحظه سیاست همجواری و حقوق همسایگی سفیران کمپانی فرانسه و انگلستان رافدای فرستاده مسکوی کردند که علی الظاهر يك بازارگان ساده‌ای بیش نبود، و فقط برای امور محقر تجارتی خویش به ایران آمده بود؛ و همچنین مشارالیه را نیز مادون سفیرلزگیان قرار دادند که يك قوم نیمه وحشی کوهستانی و باجگزار ایرانیان بشمار میرود. البته نظر باینکه مهماندار باشی ملتزم رکاب فرستاده مسکوی، ولی میزبان سفیر ازگی فقط یک نفر از معاونین کل تشریفات بود، و نیز چون هدایای سفیر مسکوی مقدم بر دیگران وارد مجلس گشت، احترامات لازم درخور مقام هر يك از ایشان بتناسب رعایت شده بود. اما بایستی متذکر شد که از لحاظ رعایت احترام، سهم سفیرلزگی مهمتر بود، زیرا ویرا در دست راست شاهنشاه نشانیده بودند، و هنگامیکه سفیر مسکوی وارد تالار گشت، باین تشریفات اعتراض کرد، ولی در پاسخ اظهار داشتند که لزگی زودتر از وی بمجلس آمده است. ولی حقیقت مطلب آنست که چون مشارالیه مسلمان بود، اینطوری تجلیل و تکریم شده بود.

شامگاهان مهماندار باشی برای ملاقات فرستاده

کمپانی فرانسه رفت و تأکید کرد که عنقریب به

فاصله چند روز مشارالیه نیز افتخار شرفیابی

بمحضر شاهنشاه را خواهد یافت. فرستاده کمپانی

فی الفور رئیس هیأت مبلغین کاپوسن را احضار کرد تا با مهماندار باشی

از خصوصیات

ایرانیان در مقابل

بیگانگان

به مذاکره پرداختد. بطریق از ناروائیهائی که درباره فرستاده فرانسه معمول داشته بودند شکایت کرد و از اینکه يك نفر مسکوی، يك نفر لزگی و ويك نماینده پاشای بصره را بر سفیر کمپانی مقدم داشته اند گله نمود و از طرف دیگر از جهت اینکه حق تقدم ملت فرانسه را بر انگلیس بمعرض مخاطره انداخته اند، شکوه آغاز کرد. اما مهماندار باشی بانهایت نزاکت و احترام با يك زبان چرب و نرم بترتیب معمول کشور خویش بمشارالیه پاسخ گفت؛ درباریان ایرانی هرگز تحریک نمیشوند و بهیچوجه - من الوجوه خشم غضب بایشان مستولی نمیگردد. مشهور است که بيك سفیر پرتغالی هنگام بحث درباره این قوم، بطور مختصر و مفید چنین گفته شده است:

« هرگز ایرانیان بشما بدی نمیگویند؛ ولی بهیچوجه برایتان نیکی هم نمیکنند. »

در هیجدهم با ناظر حساب یازده هزار فرانك

جواهرات را تصفیه کردم. من سه هزار فرانك از « خانه مرا
آتش زدند »

بابت حقوق دو درصد جواهراتی که به شاهنشاه

فروخته بودم و از لحاظ تقدیر زحمات مشارالیه، احتساب میکردم،

ولی با کمال تعجب دیدم که اومدعی هشت هزار فرانك است. ناظر این

مطلب را توسط زرگر باشی و منشی اول خویش اظهار داشت؛ و از مقر

خویش متوجه بود، که موضوع را من چگونه استقبال خواهم کرد.

من نیز بر حسب رسم و ترتیب متداول در ایران، با اغراق تمام اظهار

داشتم که در مقابل عنایات و الطافی که معظم له نسبت بمن وارد داشته است،

هست و نیست من متعلق به وی میباشد ، و چون در معامله ای که باشاهنشاه کرده ام ، بسیار متضرر گشته ام ، لذا از ادای مبلغ مدعی به سخت عاجزم و اینکار منجر بنابودی کامل من خواهد شد . در ایران رسم است که اگر يك شاهي از کسی بگیرند میگویند :

« خانه مرا آتش زدند ! »

من نیز با همین شیوه معمول ، مکالمه و مذاکره میکردم . زرگر -

باشی سرخود را تکان داد و آهسته بگوشتم چنین گفت :

« اگر فکر کنید که با این حرفها خود را خلاص خواهید ساخت ،

آب بغربال می پیمائید ، و غیر ممکن است با شخصی که شما سروکار

دارید ، بدون پرداخت حق و حساب کامل ، معامله بپایان برسد . این آدمی

است که برای پوشیزی گدایان سر کوچه را پوست میکند ، مخصوصاً حالا

که در نتیجه مخارج سنگین عروسی پسرش ، کیسه اش ته کشیده است ،

و تکلیف کاملاً روشن میباشد . بهمینجهت لازم است که اندکی بخود زحمت

دهید و بیاندیشید که ناظر برای شما خیلی خدمت کرده است ، و بعلاوه

میتواند با كمك بفروش مقدار معتنا بهی دیگر از جواهرات مانده ، برایتان

خیلی خوبیها بکند . »

خوانندگان میتوانند خود بخود درك کنند که این مذاکرات

چقدر برای من شکنجه روحی داشت . نیکی که این شخصیت میتوانست

درباره من انجام دهد کاملاً برایم معلوم بود ، و فقط در این نکته فکر

میکردم که ممکن است ، با اندك تغییری هر گونه بدی در باره من روا

بدارد . لذا به زرگر باشی گفتم که از ناظر استدعا کند بچهار هزار لیره

(فرانك طلا) اکتفا فرماید ، و این مبلغ را من با کمال رضایت خاطر تقدیم میکنم

اما او راضی نشد، و آنقدر مذاکرات را طول داد تا مرا بدریافت
پنج هزار لیره (۱) از بابت یازده هزار طلب جواهرات خود از ناظر، و ادا
سازد. ولی چون مقاومت مرا مشاهده کرد، با کمال خونسردی اظهار
داشت که:

« بهیچوجه موضوع جبر و زور در میان نیست، و شما میتوانید
جواهرات خود را پس بگیرید. »

من بعلمی نتوانستم چنانکه باید و شاید تصمیم بگیرم، چون از
طرفی موضوع امتنان و سپاسگزاری و مسئله ترس و وحشت در میان بود،
و از طرف دیگر مبلغ عظیم و سنگین پیشکش در نظرم مجسم میشد.
وقتی که زرگر باشی این حالت تردید مرا مشاهده کرد، مرا بکنار کشید
و گفت:

« محبت ناظر را با صد پیستول مبادله نکنم و این یوسف عزیز را
به پیشیز ناچیزی نفروشم؛ معظم‌له از نزدیکان بسیاره مقرب شاهنشاه است.»
بالاخره من تصمیم به تحمل خسارت گرفتم و از زرگر باشی تقاضی کردم
که پیشکش را به پنج هزار لیره فیصله دهید. خلاصه بدین طریق موضوع
پایان یافت؛ و فی المجلس ناظر دستور داد دو هزار اکو نقداً برایم پرداخت
کردند. آنگاه مشارالیه مرا مورد تفقد فوق‌العاده قرار داد، و دعوت
کرد که در التزام رکاب شاهنشاه به قزوین، که ارشکیه (۲) باستان
است، مسافرت کنم و خرج و مخارج من از طرف دربار تأمین خواهد
شد. آنگاه بمن چنین گفت:

۱- شاردن لیره فرانسوی را معادل فرانک (طلا) محسوب میدارد.

۲- Arsacie

« بفرستاده کمپانی فرانسه ، بگو که عریضه اش را بعرض اعلیحضرت
همایونی رسانیده ام و درباره تقدم وی بر عامل انگلستان (۱) مذاکرات
مفصل کرده ام و بالاخره در نتیجه مجاهدت من موضوع بدخواه فرستاده
فرانسه فیصله یافته و قرار است که نخست مشارالیه بحضور شاهنشاه افتخار
شرفیابی پیدا کند . »

ولی چنانکه بعداً خواهیم آورد ، به این وعده وفا نشد ، و برای
هر دو فرستاده در آن واحد بار داده شد .

در نوزدهم ، شاهزاده خانم ، عمه شاهنشاه و بانوی

لطف و عطوفت

مجتهد اعظم ، توسط شش نفر آدم چهارسینی بزرگ

عمه شاهنشاه

از تنقلات و شیرینی با چندین کوزه شربت و

و مبالغی نان شیرین عنبر افشان ، نان بادام و دیگر شیرینیهای نفیس مشابه

برایم ارسال داشت . این لطف و عطوفت ، خاطر مرا سخت قرین بهجت و

مسرت ساخت ، و در فکر آن بودم که چگونه مراتب سپاسگزاری خویش

را خدمت شاهزاده خانم معروض بدارم . از حسن اتفاق روز بعد باخواجه -

سرای مخصوص معظم لها که همیشه واسطه مذاکرات بین من و او بود ،

ملاقات افتاد و مشارالیه را مبلغ مراتب امتنان خود قرار دادم . یقین دارم

که این شخص چنانکه باید و شاید از عهده این مأموریت برخوردار آمد ،

زیرا اغلب خواجه سرایان بسیار ماهر و چرب زبان ، ملایم و متملق و راه

نفوذ بد لها را کاملاً بلد میباشند .

دو درصد حق
زرگر باشی

در بیستم ، بملاقات زرگر باشی شتافتم ، و مبلغ

پانصد اکو از بابت حقوق دو درصد مشارالیه از

بابت معاملات خود بـا شاهنشاه ، برایش تسلیم

کردم . اواز دریافت حق قانونی خویش بسیار خرسند و راضی بود ، و

اظهار میداشت که از حیلہ گری و حقه بازی ایرانیان (۱) سخت نفرت دارد ،

و علاوه نمود که من دیناری اضافه نمیخواهم و بحق خود قناعت میورزم

در بیست و یکم ، فرستاده کمپانی فرانسه ، در همان

شرقیایی فرستاده
فرانسه

محل سابق الذکر ، و تقریباً بهمان نهج و ترتیب

روز شانزدهم ، افتخار شرفیابی بحضور شاهنشاه

پیدا کرد . مهماندار باشی مشارالیه را مقارن ساعت هشت بمیدان شاه

هدایت کرد ، و در فاصله صد و پنجاه قدمی کاخ همایونی از اسب پیاده

نمود . مهماندار باشی در پیشوی حرکت میکرد . معاون و پزشک و مترجم

فرستاده کمپانی ، در کنار سفیر بودند ، و نامه ای که باسم کمپانی بعنوان

شاهنشاه ایران جعل شده بود ، در یک ساک (لقاف و کیسه) گلدوزی شده

زرین ، در دست مترجم بود . دونوکر ، دوازده نفر گارد ، و خدمه بسیار

که از اهالی مملکت و ملبس بلباس محلی بسیار مجللی بودند ، در دنبال

سفیر حرکت میکردند . فرستاده کمپانی را در روی پله کان بزرگی که

زیر سردرب ، در طرف چپ قرار دارد ، بنشانند . آنگاه مهماندار باشی

۱ - چون مدار ترجمه حفظ کامل اصل و اساس کتاب و رعایت جانب امانت است ، و

میخواهیم طابق النعل بالنعل بفارسی در آید ، لذا در موارد متنازع فیهای مختلف بایراد و اعتراض

نمیپردازیم . اولاً باید بگوئیم که مسئولیت سوء رفتار ، خیانت و خباثت ، دزدی و حقه بازی طبقه

حاکمه و دولت و دربار متوجه ملت و مردم ایران نیست ، در ثانی فجایع و جنایات طبقه حاکمه خود

فرانسیویان نیز نسبت بملل مشرق زمین و انریقا اظهر من الشمس است .

بسراغ عامل کمپانی انگلیس رفت ، و باهمان نظم و نسق ویرا نیز هدایت کرد . معاون و دو نفر عضو ، چهار مترجم ، ده نفر خادم که همه شان پوشاك محلی خوبی بتن داشتند ، دردنبال عامل کمپانی بودند . مشارالیه را نیز بروی پله کان مقابل ، روبروی آنجائیکه فرستاده فرانسه نشسته بود ، نشانند . سپس میرالحاج ، یعنی عربی که سمت ریاست کاروان زوار مکه معظمه از طریق بصره ، با اوست ، توسط یکی از معاونین تشریفات وارد گشت .

مقارن ساعت ده ، فرستادگان مزبور را ، درحالتیکه سفیر فرانسه در جلو بود ، بتالار شرفیابی هدایت کردند . با هر يك از سفیران ، مترجم مخصوص و دو نفر از همراهان در مجلس حضور یافتند . يك ربع ساعت بعد هدایا و تحف فرستادگان بتالار انتقال یافت . ارمغان فرستاده کمپانی فرانسه بدینقرار بود :

يك رشته زمرد و الماس .

يك قطعه انگشتر زمرد .

يك حلقه یاقوت درشت و بزرگ .

يك جعبه عكس الماس و زمرد نشان باتمثال مینا نشان شاهنشاه در پشت .

دو شعله لوستر کریستال (چهار چراغ بلور)

چهار قطعه آئینه بلور با ارتفاع پنج پا ، که سه تای آن حاشیه مسین

مطلاداشت ، و دوتایش مزین بحاشیه بلورین بود .

تمثال تمام قد پادشاه فرانسه (لویی چهاردهم) ، درقاب تخته مطالا .

يك کیسه عنبر اشهب بوزن پنجاه و هشت اونس (۱)

دو تنك جوهر میخك.

چهار قطعه زربفت ، هريك بطول بیست ذراع (۱)

سه قطعه اطلس .

پنج مارك (۲) توری زرین و ابریشم .

هفت قطعه كتان سفید بسیار نفیس بافت هندوستان ، هر قطعه

چهار ذراع و نیم .

شش قطعه فرش زربفت و ابریشم .

دو هزار وسی و سه ذراع ماهوت پاریس .

چهار دستگاه دوربین بطول سه پا (۳) .

سیصد و شش عدد ظروف چینی بقطعات مختلف .

هفتاد لیور (۴) چای .

چهار سینی بزرگ مملو از شمع سفید (کافوری) گو آی هندوستان .

چهار قبضه تفنك زرنشان بسیار نفیس و عالی .

دو جفت طپانچه مذهب و نفیس و عالی .

چهار باتری توپ جدید الاختراع ، با پایه های مخصوص .

دو دستگاه زنبورك قلمزده ، با علایم کمپانی فرانسه در درگاهی .

پنجاه عدل (گونی) فلفل ، هريك بوزن صد وسی لیور .

انگلیسها عمامه هدایای انگلیسان که بدنبال تحف فرستاده

آوردند کمپانی فرانسه آورده شد ، عبارت بود از :

۱- ذراع (Aune) ۱۸۸۸ متر میباشد .

۲- هر مارك هشت اونس است .

۳- هر پا ۰۳۲۴۸ متر است .

۴- لیور تقریباً معادل نیم کیلو گرم است .

بیست قطعه ماهوت انگلستان .

چهل عدد عمامه زربفت و ابریشم مختلف و گوناگون .

چهل قطعه اطلس متنوع و گوناگون .

سی قطعه نافته .

بیست قطعه تافته مخطط زرین و سیمین .

دوازده قطعه پرنیان .

چهل قطعه کارد و چنگال دسته کهربایی .

ارمغان میرالحاج که بدنبال سوغات عامل کمپانی انگلیس وارد شد ، عبارت بود از پنج رأس اسب تازی ، و یک دست زین و یراق نقره مطلا و یک قطعه غاشیه ماهوت زربفت .

بعد از اینها ، تحف و هدایای دو شخصیت دیگر عرضه گشت .

حاکم جرون (۱) توسط پسر خویش شش رأس اسب اصیل و سی توپ چیت بسیار نفیس هندی ، و بیست قطعه زربفت ، تقدیم داشته بود . تحفه

حاکم گنجه (۲) ، از بلاد ارمنستان فقط عبارت از تازیهای شکاری بود .

از محلی که شاهنشاه بمیدان مینگریست ، تشخیص

شده ای از خصوصیات و تمیز این هدایا بهیچوجه امکان پذیر نبود .

پادشاهان صفوی

پادشاهان ایران بقدری بدریافت تحف و هدایا

عادت دارند که این چیزها برایشان شایان توجه نمیباشد . وزیران برای

شاهنشاه شرح میدهند که چه هدیه ای از چه محلی آمده است ، و عبارت

۱ - Jaron (هرمز)

۲ - Guenja ، گنجه از بلاد معروف آذربایجان است ، ولی نظر باینکه بقول

مصنف حدود العالم بلاد ارمنستان و آذربایجان و اران سخت اندر هم شده است ، شاردن چنین گفته است .

از چیست ؛ و اگر میل مبارك اعلی حضرت اقتضا کند که چیزی را از نزدیک ببینند ، آنرا به دولت سرای همایونی و یا هر جائیکه سلطان دستور دهد ، می برند . بعلاوه شاهنشاه برای نمایش عظمت و ابهت مقام خویش هدایا را از چنان محل رفیع نظاره میکند و با يك حالت عدم اعتنای خاص ، آنها را قبول میفرماید ؛ چنانکه بنظر میآید ، این چیزها ارزش نظر مبارك ایشان را ندارد . بعد از پایان مراسم نمایش هدایا ، فرستادگان را سور دادند ، و با همان نظم و نسق و دبده و جلالیکه سفیران مسکوی و لزگی را هفته پیش پذیرایی کرده بودند ، از آنان نیز پذیرایی بعمل آوردند ، فقط اینها را از هر گونه شراب و عرق محروم ساخته بودند . کمی پیش از ناهار شاهنشاه دستور داد که فرزند حاکم جرون شرفیاب حضور همایونی شود . مشارالیه نیز وارد تالار گشت و بطریق ایرانیان برای سلطان سلام عرض کرد (مراسم سجود بعمل آورد) و نامه پدرش را تقدیم داشت ، و کلمه‌ای بزبان نیماورد ، و شاهنشاه نیز بهیچوجه حرفی نزد . شاهنشاه برای افزایش ابهت و عظمت خویش در انظار رعایای خود و بیگانگان چنین رفتار میکند .

شاهنشاه فقید ، (شاه عباس ثانی) ، پدر پادشاه فعلی (شاه سلیمان) ، نسبت بهمگان اعم از اتباع خود و خارجیان ، بسیار مهربان بود . او در مجالس شرفیابی ، سفیران و فرستادگان را مکرر پیش خود میخواند و با آنها راجع بکارهایشان و یا در خصوص بعضی امور عادی صحبت و مذاکره میکرد . در سال هزار و ششصد و شصت و شش که من مدت ده هفته در دربار اقامت داشتم ، در تمام دفعاتی که افتخار تقرب پیدا کردم ، و پنج بار این نعمت نصیبم شد ، شاهنشاه فقید مرا با صحبت و مذاکرات

خود قرین مباحات ساخت . اما باید متذکر شوم که معظم‌له مستقیماً با من بمذاکره نمیپرداخت ، بلکه نظریات خود را به ناظر (۱) اظهار میداشت و مشاورانیه مطالب را برای مترجم من نقل میکرد و مترجم نیز آنرا برای من ترجمه مینمود ؛ و پاسخ من توسط وی بهمین ترتیب بعرض مبارک میرسید . اگر من در آن ایام مثل امروز ترکی یا فارسی میدانستم برایم مسلم بود که این پادشاه مهربان ، بهیچوجه چنین تشریفاتی در مکالمات خود برای من قائل نمیشد .

در بیست و دوم ، هدایا و تحف تقدیمی را تقویم و مقدرات مملکت ارزیابی کردند . در ایران رسم چنانست که ارمغان چگونگی مورد بیع و شری قرار میگیرد های تقدیمی بحضور شاهنشاه را یکی از عمارات بزرگ کاخ همایونی که شیرخانه نام دارد انتقال میدهند . مخزن کل مشروبات مخصوص شاهنشاه همین عمارت است . سوغاتپارابه آبدارباشی (۲) که مباشر کل این ساختمان میباشد ، تسلیم کردند ؛ و آنگاه در روزهای بعد توسط بزازگان و خبرگان ماهر ، آنها را ارزیابی نمودند .

بعد از این تشریفات هر قطعه از هدایا و تحف را میان مأمورین مخصوص شاهنشاه که متصدی قسمت مربوطه میباشد ، تقسیم میکنند . فی‌المثل قالیه‌ها را تحویل مخزن مخصوص کارخانهای فرش‌بافی شاهنشاه مینمایند . اسلحه و توپها را تسلیم زرادخانه همایونی میکنند . جواهرات

۱- ناظر ، تقریباً در حکم وزیر دربار فعلی بود و مباشر کل شاهنشاه بشمار میرفت ،

در ترکیه عثمانی تمام وزیران را ناظر خوانند .

۲- Chef de goblet

را به خزانه میسپارند ، و آنچه غیره ... مباشرین هر قسمت صورت اشیاء تحویل شده را در دفاتر خود ثبت و ضبط میکنند . همچنین فهرست هدایا در دفاتر اداره کل محاسبات خالصه نیز درج میگردد ، و چنان بدقت در قسمتهای مختلف ثبت میرسد ، که محال است چیزی از میان برود . چنانکه اگر بخواهند تمام جزئیات هدایا و تحف که طی دو یا سه سال پادشاهان ایران تقدیم شده است ، معلوم بدانند با کمال سهولت و سرعت این تحقیق میسر خواهد شد .

ناظر مرا برای تقویم قیمت هدایا احضار کرد . من پیش از آنکه برای ارزیابی بروم ، قبلاً با سفیران مواضعه کردم و استعلام نمودم که آیا ارزش تحف بطور واقعی چنانکه هست تقویم شود ، و یا اینکه بیشتر و کمتر قلمداد گردد . چون در ایران رسم چنانست که هر سفیری بایستی بیست و پنج درصد قیمت هدایای تقدیمی خود را ، بعنوان انعام بمأمورین مخصوص شاهنشاه پرداخت کند . البته بدین ترتیب اگر چیزی بیشتر از قیمت واقعی بر آورد شود ، سفیر بایستی متحمل خسارت سنگین گردد ، اما باید متذکر شویم که این خسارت در جای دیگر بنحوا حسن جبران میگردد ، زیرا پادشاهان و وزیران همیشه بر حسب ارزش هدایای تقدیمی مستدعیات مشار الیه را اجابت میکنند ؛ و بدین طریق فلسفه ارزیابی هدایا بقیمت بیشتر از بهای واقعی ، هویدا میگردد . بر حسب دعوتی که بعمل آمده بود ، من مقارن ساعت نه عزیمت کردم .

ملك التجار ، مفتش دربار ، زرگر باشی ، مباشرین کارخانه های زربفت و ابریشم باف ، فرمانده کل توپخانه ، نقاش باشی ، و ده یا دوازده نفر از بازرگانان عمده اصفهان نیز حضور داشتند . تقویم قیمت هدایا آغاز

شده بود. تحف تقدیمی فرستاده کمپانی فرانسه، باستثنای توپها، در حدود بیست هزار اکو ارزیابی شد. ارمغان فرستاده کمپانی انگلس بسه هزار و پانصد اکو تقویم گشت. آنکام تمام تحف و هدایا بشرح سابق-الذکر در میان متصدیان و مأمورین مربوطه توزیع و تقسیم شد.

آئینه‌ها، لوسترها (چهلچراغها)، طپانچه‌ها،

خزانه دار کل
قلعه اصفهان

تابلوها، دوربینها، به خزانه کل قلعه اصفهان

تحويل گردید؛ در این گنجینه تحف و هدایای

بیشماری از این نوع اشیاء که اروپائیان، و از جمله مسکویها (روسهای دوره تزاران)، ترکهای عثمانی و آرامنه طی دو بیست سال پادشاهان ایران تقدیم داشته‌اند، محفوظ می‌باشد، ولی بمرور زمان و گردش دوران همه‌شان خود بخود در زیر گرد و غبار فرسوده و نابود می‌گردند. چون این اشیاء بهیچوجه در ایران مورد استفاده قرار نمی‌گیرد، و از طرف دیگر منافعی شئونات شاهنشاه است که آنها را بفروش برسانند و یا بدیگران بدهند، لذا در گوشه انزوا محکوم ب فنا گشته است. فلفل و چای و عنبر و روغن میخک را تسلیم شربت خانه کردند. چینی آلات در قفسه‌های مخصوص ظروف آلات آشپزخانه، ضبط گشت، و منسوجات نیز در صندوقخانه‌های متعدد شاهنشاه که بانواع و اقسام پارچه‌های مختلف اختصاص دارد، گذاشته شد.

در همان روز ناهار در منزل ناظر صرف گشت، و

موضوع تقدم سفیران

صحبت بمجالس شرفیابی سابق الذکر و مسئله

۱- اکو از سه تا شش لیره (فرانسوی) ارزش داشته است، سن لویی پادشاه معروف

فرانسه نخستین سلطانی است که ایکورا (Ecu) سکه زده است.

اروپائیان و بالاخره بموضوع مشاجره فرستاده کمپانی فرانسه و عامل کمپانی انگلیس درباره حق تقدم کشیده شد. ازمن سؤال شد که آیا در اروپا نیز درباره اینقبیل موضوعات پیوده اینقدر کشمکش بعمل می آورند؟ من تبسم کنان پاسخ دادم که در اینمورد حق کاملاً با آنهاست، واما دراروپا این نکات را موضوعات پیوده ای نمیدانند، بلکه در زمره اهم مسائل می شمارند، و ممالک و دول درباره آن سرودست می شکنند و موضوع تقدم را اساس تمام مسائل و مهمترین شئونات خویش میدانند و هر کس در اینمورد بخصوص حد اکثر مساعی خود را مبذول میدارد و آنها را از گرامی ترین حقوق خویش می شمارد (۱). میر آخورباشی همایونی (۲) که درمجلس حضورداشت فرمود:

«مسلمانان با آزاد ساختن خود از این قیود و حدود پیخود، خوشبخت ترین مردمان عالم بشمار میروند و هرگز حیثیت و مقام خود را برای اینقبیل چیزهای پیوده بخطر و زحمت نمی اندازند (۳).

دراین مجلس ضمن نقل اخبار تازه دیگر، گفته

كتمك انشای معلق شد که صدراعظم (شیخعلیخان) امروز صبح دستور «عالمانه و فاضلانه»

داد پای یکنفر ملارا دویست ضربه چوب بزنند.

تقصیر مشارالیه آن بوده است که عرایض افسران جزء توپخانه را چنان

۱- برای اطلاعات بیشتر دراینموضوع بکتاب بسیار گرانبهای تاریخ دیپلوماسی، تصنیف

پوتمکین، چاپ پاریس، مراجعه شود.

۲- Grand Ecuyer

۳- در کتاب «اسلام امروز» انگلیسی (Islam to day)، بیت زیر دراینمورد

از ضیاپاشا شاعر شهیر ترك نقل شده است:

دیار کفری گزیدیم بلده لار، کاشانه لار گوردوم
دولاشدیم ملک اسلامی، بوتون ویرانه لار گوردوم

مغلق و پیچیده ، قلنبه و سانبه ، و آمیخته با تعارفات بیحد و حصر نگاشته بوده است ، که فهم آن با هیچ رمل و اسطرلابی امکان پذیر نبوده است . ملای تیره بخت بعد از اینکه چنان کتک سخت نوش جان کرد ، بحضور نخست وزیر احضار گردید ، و چون قادر بحرکت نبود ، توسط مأمورین بخدمت صدراعظم انتقال یافت . شیخ علیخان خطاب بمشارالیه چنین گفت : « صدراعظم کشور خیلی کارهای مهمتر دارد ، و وقت آن را ندارد

که خویش را وقف کشف رمز تحریرات تو بنماید ، و مقصود عارض را از میان جملات پرتعارف و مبالغه آمیز درک کند . با يك انشای روشن و ساده عرایض مردم را بنویس ، و یا دیگر بهیچوجه دور اینقبیل کارها مگرد ؛ در غیر اینصورت دستور خواهم داد دستهایت را ببرند ! » در بیست و سوم ، صدراعظم ، مراسلاتی را که

مترجم پرتغالی در
در بار ایران

سفیران بحضور شاهنشاه و ناظر تقدیم داشته بودند ، بمترجم شاهنشاه که یکنفر مرتد پرتغالی

است ، تسلیم کرد . این مرد مرتد بایرانینان گفته بود که عالم بعموم السنه اروپایی است ، در صورتیکه غیر از زبان طبیعی (مادری) خود ، لسانی نمی دانست ، لذا مراسلات را پیش او گوستنهای پرتغالی ، که مبلغین مقیم اصفهان میباشند ، برد و چنان تصور کرد که مشارالیه مفهوم نامه ها را روشن خواهند ساخت . ولی این خیال خام و باطلی بود ، زیرا آنها نیز مثل او اندك مایه بودند . او گوستنها مترجم هلندیان را دعوت بحل مشکل کردند . این شخص يك مرد عرب است ، و مدتی مدید در اروپا اقامت داشته و استعداد عظیمی در فن السنه دارد . مشارالیه با کمال سهولت

از این فرصت غیر مترقب استفاده کرد و کپیه مراسلات را تقدیم روسای خویش نمود؛ هلندیان در کارهای مربوط بدیگران بسیار دقیق میباشند، و مخصوصاً در مسائل تجارتی که با منافع ایشان تماس دارد، بخصوص ذینفع هستند. اما مترجم مزبور از عهده ترجمه مراسله پادشاه انگلستان برنیامد، چون بازبان انگلیسی آشنایی نداشت، ولی دونا مه دیگر را (روسی و فرانسه را) بفارسی برگردانید.

در بیست و چهارم، فرستاده کمپانی فرانسه، تحف

و هدایایی را که برای وزیران ایران تهیه و تدارك مخصوص وزیران

کرده بود، بخدمت ایشان ارسال داشت، بشرح زیر:

برای اعتمادالدوله، یعنی صدراعظم

هفده اونس عنبر اشهب.

دو قطعه شال، یعنی کمر بند هندی، بسیار نفیس.

شش عدد عمامه ابریشم زربفت و نقره باف.

يك عدد ساعت دیواری كوچك.

يك عدد ساعت جیبی.

دوازده لیور چای.

برای خوانسالار همایونی

هفده اونس عنبر اشهب.

سه عدد عمامه ابریشم زربفت و نقره باف.

سه عدد کمر بند.

سه عدد ساعت جیبی.

دوازده لیور چای.

پانصد اکوی نقره نقد .

برای میرزا طاهر ، مفتش کل دولتیخانه همایونی
دو عدد عمامه .

چهارتوپ چیت نفیس هندی .

سی و چهار قطعه ظروف چینی ، باندازه مختلف .

سه لیور میخاک .

سه لیور دارچین .

سه لیور چای .

سه لیور هل .

پنجاه جوز بویا .

سی لیور فلفل .

صد و پنجاه اکوی نقره نقد .

در همان روز ، مقارن ساعت ده صبح ، سفیر مسکوی

اتحاد ایران و روسیه

در پشت بادپایان همایونی ، یکی از عمارات قصر

علیه ترکیه

سلطنتی انتقال یافت ، و کمی بعد صدراعظم و دیگر

وزیران عمده هیأت دولت نیز بدانجا رفتند ، و دو ساعت مذاکرات فیما بین

طول کشید . آنگاه بافتخار مشارالیه مجلس ضیافتی بر گزار شد . این سور

مجلل و مفصل و مخصوصاً از لحاظ انواع و اقسام گوشت و مشروبات شایان

توجه بود ، ولی عرق و شراب مصرف نگردید .

مذاکرات این سفیر (با مقامات ایرانی) کاملاً مکتوم ماند .

وزیران گفتند که مشارالیه مأموریت داشت ، اعزام قریب الوقوع

یککنیز فرستاده فوق العاده مخدوم خود را بعرض اعلیحضرت شاهنشاه برساند ،

ولی بعداً معلوم شد که به شاهنشاه پیشنهاد کرده است ، در ائتلافی که بتازگی علیه امپراطوری ترکیه عثمانی توسط دوک اعظم (تزار روسیه) با شرکت لهستان تشکیل شده است، داخل شود . پادشاه ایران باین پیشنهاد موافقت ننمود و فقط وعده کرد اگر مسکویها و پلنی ها عملاً علیه ترکیه بجنگ آغاز کنند و قول قطعی دهند که بهیچوجه با بابعالی بدون شرکت معظم له بکنار نخواهند آمد ، در آن صورت اسلحه بدست گرفته به بغداد حمله خواهد کرد . این بود جوابی که بسفر دادند و برای ابلاغ پاسخ روانه روسیه ساختند اما مشارالیه که اصرار داشت جواب مثبت و کاملاً صریحی دریافت دارد، صدراعظم دهانش را چنین بست:

مسیحیان چندین بار پادشاهان ایران را بجنگ علیه ترکیه وا - داشته اند ، ولی بالاخره بدون شرکت آنها ، با بابعالی قرارداد صلح منعقد ساخته اند .

در بیست و هفتم ، در سپیده صبح دم صدر اعظم

دستورات دولتی

مرا با عجله بسیار احضار فرمود .

برق آسا اجرا میشود

در آن موقع من هنوز در بستر استراحت

بودم ، ومهتر وخادم من در منزل نبودند . من بآدمهای نخست وزیر اظهار

داشتم که برگردند ، من نیز بمحض اینکه خدمتکارانم آمدند ، بتلار

پذیرائی معظم له خواهم آمد . اما آنها در پاسخ چنین گفتند : « چه

میفرمائید آقا، مگر نمیدانید ماجرت نداریم ، بدون آنکه شمارا همراه

خود ببریم ، برگردیم ! »

یکی از آدمهای صدراعظم این را گفته بسوی اصطبل شتافت تا

مرکوب مرا زین و یراق کند . دیگری مشغول پوشانیدن لباس برایم شد

و من نیز ناگزیر بودم که پیوشم. هنگامیکه پائین آمدم، چهار سوار دیگ
برای تعجیل من فرا رسیدند. نظر بعجله و شتاب بموقع پیشخدمت من
حاضر نبود و من از حیت نداشتن نوکر در دنبال خود در رحمت بودم،
چون بر حسب رسوم همیشه یک یا دو نفر خدام بایستی در عقب مخدوم خود
در کوچه های اصفهان حرکت کنند. در این موقع که عاملین صدر اعظم از
اندیشه من آگاه شدند، فی الفور گفتند: ما در دنبال شما همچون خدام
حرکت خواهیم کرد، و هنگام مراجعت نیز نوکرانی در خدمت شما خواهند
بود. این نکته برای نشان دادن سرعت اجرای فرامین و دستورات
بزرگان، در کشور ایران شایان توجه مخصوص است زیرا که نمیتواند
بمخدوم خود بگوید که فلانی را که احضار فرموده بودید، نیافتم و یا
در منزل نیست و یا اینکه نمیتواند بیاید؛ بلکه مجبور است که بخواهد شخص
مورد نظر را پیدا کند و همراه خود بیاورد و گرنه فی الفور پای مأمور
بچوب و فلک بسته خواهد شد.
من برای رضایت خاطر مأمورین، بخصوص برای اطلاع از مقصود
در نخست وزیر که اندکی موجب نگرانی خاطر برای من شده بود، بسرعت
تمام حرکت کردم. صدر اعظم فرمود که برای ترجمه مراسلات پادشاه
انگلیستان و کمپانی فرانسه، مرا زحمت داده است معظم له فی المجلس
نامه ها را در دست من گذاشت و دو نفر منشی را مأمور کرد تا مرا بیک
اطلاق کار هدایت کنند، و ترجمه مراسلات را بنویسند. من نمیدانم که
ترجمه منشی مطابق میل نخست وزیر نبوده، و یا اینکه دلائل بودی برای
اطمینان کامل نسخ متعدد و مختلفی در دسترس خویش داشته باشد. من

بقدر مقدور، مراسلات را خوب بفارسی برگردانیدم و کپیه‌هایی و روی نویسهایی از آنها برداشتم. نامه پادشاه انگلستان بانگلیسی بود؛ و روی يك قطعه پوست دباغت شده بزرگی با حروف زرین و سیاه نگاشته شده بود؛ صدر نامه و طرفین آن بعرض شش انگشت بامینیاتور تزئین یافته بود. تمثال پادشاه، اسلحه و علایم، و رمز معظم‌له در میان يك طرح پرپیچ و شکنج مغربی نقش شده بود.

پیش از آنکه کپیه (رونویس) این مراسله درج شود، مختصری در باره استقرار انگلستان در ایران بیان مینمایم:

انگلیسها نخستین بار در حدود سال هزار و ششصد
 شمه‌ای از تاریخ
 سیزده وارد ایران شدند. ابرانیان در بندرعباس
 استقرار انگلیسان
 از آنان استقبال گرمی بعمل آوردند، ولی پرتغالیها
 در ایران
 در هرمز که جزیره‌ایست در فاصلهٔ سه فرسنگی
 بندرعباس، ورود آنها را سخت مشغوم شمردند. پرتغالیان که در آن
 ایام مالک الرقاب تجارت سرتاسر هندی (ممالك و مناطق خاوری) بودند،
 بهیچوجه میل نداشتند که تازه واردین را در استفاده‌های خود سهیم
 سازند، بلکه بالعکس میخواستند آنانرا از منافع این حدود محرم کنند؛
 لذا باتمام قوای خود درصدد اشکال تراشی در مقابل انگلیسان برآمدند،
 از جمله در هرمز که مرکز عمده تجارت خلیج فارس بود، مالیات زیادی
 برای آنان تحمیل کردند که نسبت بمردمان دیگر بسیار سنگین بود،
 شاه عباس کبیر که در آن ایام بر ایران سلطنت میکرد و از همه چشمی و رقابت
 اروپاییان اطلاعات کاملی داشت، بانگلیسها پیشنهاد کرد که در بنادر
 ساحلی ایران بتجارت بپردازند.

شاهنشاه برای آنها هدایائی ارسال داشت، چند نفرشان را بدر بارخویش
 جلب کرد و آنانرا بغایت مشمول لطف و عنایت خود ساخت؛ تا اینکه بالاخره
 در سال هزار و ششصد و بیست توفیق یافت انگلیسها را با نقشه خود دایر بطرد
 و نفی پرتغالیها از قلب خلیج فارس موافق کند و برای اجرای این طرح
 عداوتی با آنها منعقد ساخت. شاهنشاه نیز مثل انگلیسها از پرتغالیان
 دل پری داشت، زیرا مدام مزاحم و مصدع رعایای او بودند، و مانع تجارت
 ایرانیان می گشتند، و توهین و ناسزا بمردم این مملکت روا میداشتند.
 عبور و مرور عادی به هند (ممالك و مناطق خاوری) فقط توسط
 سفاین پرتغالی امکان پذیر بود؛ و بدین طریق هنگامیکه بازرگانان ایرانی
 برای عزیمت به قصد، به هرمز (مقر و مرکز پرتغالیان در خلیج فارس)
 مراجعه میکردند، سر کرده هرمز از آنها بازجویی بعمل می آورد و
 منظور و مطلوب مراجعین را از این مسافرت تحقیق میکرد، و بعد از اینکه
 میدانست بازرگانان برای خرید و وارد کردن چه کالایی قصد سفر دارند،
 آنها را بمخازن محل که متعلق به پرتغالیها بود، میبرد و نشان میداد که از
 کالای منظور مقادیر معتنا بهی در این انبارها موجود است، و آنگاه چنین
 می گفت:

« بفرمائید، این متاعی است که شما میخواهید، اول آنرا خریداری
 کنید و اگر از پولتان چیزی باقیماند، من شما را بصوب هندوستان
 حرکت خواهم داد.»

بدین ترتیب پرتغالیها بازرگانان خارجی (غیر پرتغالی) را ناگزیر
 میساختند که یا بدون انجام مقصود مراجعت کنند، و یا اینکه کالای مورد
 نیاز را ببهای دلخواه آنها خریداری نمایند.

شاه عباس کبیر در این مورد فکر کرد و حکم هر مرتز
متن نخستین قرار داد
ایران و انگلیس مورخه
هزار و شصت و بیست
این قوه قاهره را قلاع و قمع کند و در آن موقع هر مقر قلعه عمده پرتغالیها
در قلب خلیج فارس و امین است و موجب اصلی امن و امان است و نیاز احتیضای سواحل
ایران بود اما شاه عباس برای نقل و انتقال قوای مسلح خود بدین جزیره
سقایین لازم را در اختیار خویش نداشت لذا با انگلیسها تکلیف ائتلاف
کرد و آنها نیز این پیشنهاد را قبول نمودند طبق قرارداد منعقد فیما بین
مقرر بود که «با هزینه مشترک مواضع پرتغالیان در خلیج فارس مورد
حمله قرار خواهد گرفت انگلیسها ایرانیان را بجزیره هرمز و نقاط مجاور
دیگر حمل خواهند کرد و در مدت محاصره مانع رسیدن کمک از طریق
دریا به پرتغالیها خواهند بود. مواقع و مواضع متصرفی متعلق به ایران
خواهد بود ولی غنائم موجود به السویه بین طرفین متعاهدین تقسیم
خواهد شد. مرکز تجارت به بندر عباس انتقال خواهد یافت و در این
محل علاوه بر اینکه انگلیسان برای همیشه از ادای هر گونه مالیات
معاف خواهند بود در عایدات گمرکات محل نیز با ایرانیان بطور متساوی
سهم خواهند داشت و موظف خواهند بود در خلیج چهار ویل اقلاد و فرزند
کشتی جنگی نگهداری کنند تا بدین طریق دریانوردی برای بازرگانان در
یک محیط امن و امان امکان پذیر باشد و از آنها در مقابل تعرضات پرتغالیان
صیانت بعمل آید»

تعالیه را به دست خودت انداختی و این قرار داد، بسیار هزار و ششصد و بیست
 منشأ مشاجرات
 ایرانیان و انگلیسیان
 معامله و خرید و فروش دست پر و خالی با خازن گشت و مالی از آن موقع بپای خود
 آن تمدن از طرف هر دو طرف متعادل بود و نقصی و اختلافی قرار اگر افتد است.
 اینو ایمان که در مسائل حسن نیست کامل ندانند و همیشه در صورت امکان
 اعتقاد فراوانست که در حق و حقیقت و حیلان بکار میسر نماندند و چون به این خود نسبت
 این انگلیسیان و فرانسیسیان و از طرف دیگر که انگلیسیها با تشریفاتی استماعی در
 این تخلفات هر روز چشم طمع و بغایم عظیم آن جزیر مدوخته و قیصر و استعمار
 تجارت محل که سابقاً از آن محروم بودند، مشتغع گردیدند و بدین طریق
 اجاره حیات خود را بیابند و ولی ابتدا بتخیال ایرانیان خطور نکرد و لیکن
 بکرمک انگلیسیان الوقت که توانسته اند این مواضع مستعجم و مهم و
 مستعجم و بیست و نوزادی و عمل و تجارت را در سوراخ خود برقرار سازند.
 بطوریکه سال بسال از شصتمیه صدی پنجاه انگلیسیان از رگمرکات بندر
 عباس کاشته اند و بالاخره کار این قرار داد منجر بآن شده است که فقط
 هشت یساده هزار اگر از بابت سهمیه طرف متعادل باشد، میپردازند و در
 صورتیکه مجموع عایدات معمولاً بالغ بر هفت یا هشتصد هزار لیره
 (فرانسوی، معادل فرانک طلا) است. اما مسأله ای که بسیار دور از
 نصف میباشد آنست که ایرانیان از عامل انگلیس میخواهند در مقابل
 پرداخت وجه مزبور (هشت یساده هزار اگر) رسید کامل صدی پنجاه
 عایدات را دریافت دارند، و میگویند که در غیر این صورت بهیچوجه
 دیناری نخواهند پرداخت. بهانه ای که ایرانیان برای توجیه این بیعدالتی

ارائه میکنند، آنست که انگلیسها برخلاف تعهدات خود، برای صیانت و حفاظت بازرگانان در مقابل تعرضات پرتغالیان در خلیج فارس کشتیهای جنگی نگه نمیدارند. بعلاوه ایرانیان مدعی هستند که علیرغم ممانعت مأمورین، انگلیسها تقلب کرده، کالاهایی را که بهیچوجه مربوط و متعلق بایشان نیست، بنام و عنوان خود وارد کشور میکنند و بدینطریق حقوق گمرکی ایران را تضییع مینمایند؛ و بالاخره مبالغ عظیمی از طلا و نقره مملکت را قاچاق نموده از قلمرو ایران خارج میسازند، انگلیسها بالاچار مدتی مدید در تمام موارد بقدر مقدور مطابق میل ایرانیان رفتار کردند، ولی چون کمپانی انگلیسی نمیتوانست خسارتی را که از ناحیه اولیای امور محل متوجه شرکت میشود، تحمل کند، لذا در سال هزار و ششصد و هفتاد بیادشاه انگلستان مراجعه کرد، و تقاضی نمود که درباره مستدعیات مشروع کمپانی، مراسلهای به شاهنشاه ایران بنویسد. فرستاده کمپانی انگلیسی فرامینی از شاهنشاه خطاب باچاره داران و مقاطعه کاران بندر عباس تحصیل کرد، که بر حسب مفاد این اوامر میبایستی چهل و پنج هزار لیره (فرانک) سالیانه بانگلیسان پرداخت شود؛ و ضمناً تمام کالاهای متعلق بآنان از هر گونه حقوق گمرکی معاف باشد؛ اما چون کمپانی انگلیسی فرامین مزبور را مطابق میل خود نیافت، از پادشاه انگلستان استدعا کرد، تا مراسله شدیدالحنی بعنوان شاهنشاه ایران مرقوم و بشرکت اعطا فرماید. این تقاضی قرین اجابت واقع گشت و نامه منظور صدور یافت، و همین مراسله بود که برای ترجمه تسلیم من کردند، اینک کپی (رونویس) آن درج میگردد:

متن نامه پادشاه
انگلستان

« از چارلز دوم که بعنایت الهی پادشاه انگلستان ،
اسکاتلند ، فرانسه (۱) ، ایرلند و حامی دین و
ایمان است ؛ به پادشاه معظم و مقتدر ، شاه سلیمان ،
امپراطور پارس ، ماد ، هیرکانی (استانهای سواحل بحر خزر) و ممالک و
امارت‌های وسیع دیگر . مدیران کمپانی هند شرقی جلوس آن اعلیحضرت
را بتخت سلطنت اجداد بزرگوار خود ، و صلح و آرامشی را که در سایه
اطاعت از آن اعلیحضرت در امپراطوری عظیم و با اقتدار ایران پدید
آمده است ، باطلاع مارسانیدند . ما با مسرت خاطر جلوس همایونی
را تهنیت و تبریک میگوئیم و بسیار آرزو مندیم که سعادت و اقبال آن
اعلیحضرت در اعتلا بوده ، و دردایره امکان مصون از زوال باشد ، و خداوند
قادر و توانا وجود عالی را در ظل عنایت خود غرق در افتخار و برخوردار
از تمام نعمات مادی و معنوی فرماید . کمپانی هند شرقی مذکور عاجزانه
بما معروض داشته است که قریب پنجاه سال میباشد که قراردادی با شاه
عباس معروف یکی از اسلاف بسیار مشهور آن اعلیحضرت ، منعقد ساخته
است و بنا بر ماده سوم قرار داد مزبور ، این پادشاه بزرگ در مقابل
خدمات بزرگ و مهمی که این کمپانی بخرج خود نسبت بمعظم له انجام
داده ، و مخصوصاً برای مساعدت و معاونتی که در تسخیر قلعه کشمش ، و
قلعه شهر ، و جزیره هرمرز مبدول داشته است ، علاوه بر اعطای امتیازات
و منافع دیگر ، موافقت کرده است که نصف حقوق گمرکی ، که از تمام

۱- ملکه مادر چارلز « هنریت دو فرانس » شاهزاده خانم معروف فرانسوی ، شاید وارث

کشور فرانسه محسوب میشد و بدین طریق پسرش هم پادشاه فرانسه قلمداد شده است .

بازرگانانی که در حدود هرامن در خشکی و دریا تجارت میپردازند ،
 اخذ میشود ، متعلق به کمپانی مذکور باشد . اکنون این کمپانی شکایت
 دارد که سالیان دراز است که مأمورین آن اعلیحضرت ، عمال کمپانی را
 از اکثر حقوق خود محروم میسازند ؛ چنانکه مبلغی که بعنوان سهمیه
 گمرکات به عمال شرکت میپردازند ، خیلی محقر و معمولاً کمتر از یک
 هزار تومان است ، در صورتیکه عایدی کل سالانه بالغ بر بیشتر از سی
 هزار تومان میباشد . با اشتیاق بسیار محبت آمیز آرزو مندیم که با توجه
 بمراتب مذکور و نظر بر روابط مودت دیرین و مناسبات حسنه واجب الرعايه
 قدیم موجود در بین دولت ، تذکر و تحذیری که با یک روح منصفانه در
 مورد خسارت و ضایعات وارده به کمپانی مزبور بعمل می آید ، موجب
 آن شود که اعلیحضرت همایونی موازین عدالت را در باره این مؤسسه
 مراعات کنند ، و دستور فرمایند که ، مطالبات شرکت را بپردازند ، و با
 پرداخت بقایای پس افتاده حقوق گمرکی ، یعنی کسور سهمیه صدی پنجاه
 کامل ، ترضیه خاطر اولیای کمپانی را فراهم آورند . آرزو مندیم که
 اعلیحضرت دستورات اکید و موثری صادر کنند ، که در آتیه این حق بدقت
 مراعات شود ، و تعلیمات لازم به عمال و وزیران خود بدهند ، که منبعد با
 تسلیم نصف کامل حقوق گمرکات بمیزان صحیح و نسبت دقیق ، طبق مواد
 قرار داد منعقد ، خشنودی خاطر مدیران کمپانی را فراهم کنند ، تا
 بدین طریق مراتب محبت دیرین و صمیمیت قدیم موجود در بین دولت ،
 همچنان بدون غل و غش پایدار و استوار بماند . به حقانیت اعلیحضرت

را بعنایت قادر متعال میسپاریم که "سازگار و تیسره" نامی به او داده -

شفا و دلت و اندامه غصافه و لشای و مهرش و قیل الخدیج و شیه با صومعه غصافه و مهرش

تکلمه مذکور و لاجنای صدر اعظم که دو سال پیش در بازماندگی ایشان مساعدت
 جواب دادند ان شکر الله تعالی و لازم بعمل آورده بود، از ایالتهم وظایف و تعالیف
 شایسته و لاجنای و مطالع و سماجت آنجا، متاثر گشت و چنانکه
 نتوانست از اظهار مکتوبات خاطر خویش خودداری کند، و به مترجم
 بدینا متفایع و تملیحات را بفرمود.

کمپانی انگلیسی چنین گفت :

« تو انگلیسها را تحریک میکنی که با اصرار و سماجت ما را
 خسته و فرسوده کنند. این توهستی که از چند ذراع سقر لاط ارغوانی قبا
 وردای سفارت میدوری و یک نفر منشی را لقب و عنوان سفیر میبخشی.
 انگلیسان در تمام عمر خود فقط یکبار برای ما خدمتی کرده اند که پاداش
 آنرا هم ایران تاکنون هزار بار پرداخته است، مع هذا بار هم حضرات با
 آب و تاب تمام دم از خدمت میزنند و مارا سرزنش میکنند. در انعقاد
 قرارداد ما هیچوجه پیشقدم نبوده ایم، بلکه انگلیسها ابتدا بقصد آن
 پیشدستی کرده اند، و ما کاملاً حق داریم که دیگر هیچوجه من الوجوه
 آنرا رعایت نکنیم. »
 عامل انگلیسی (فرستاده کمپانی انگلیسی) نتوانست
 قضاوت مصلحتی را در این باره نماید و بدست آورد؛ ولی برای
 اینکه کاملاً دست خالی باز نگردد فرامین صادره سال هزار و ششصد و
 هفتاد را تجدید و تسلیم مشارالیه کردند، و مراسله مهوری نیز بعنوان
 پادشاه انگلستان بدستش دادند. حقیقت آنست که نمیتوان رویه ایرانیان
 را در این مورد صواب شمرد، چون همیشه قرار دادهای کاملاً واجب الرعایه
 میباشد، مع هذا بایستی اعتراف کرد که این عهدنامه نمیتواند مجوز آن

باشد که انگلیسان در امپراطوری ایران در انجام هر گونه معاملات تجاری معاف از مالیات مقرر باشند، و سالیانه مرتباً پنجاه هزار لیره (فرانسوی) از بابت خدمتی که پنجاه سال پیش انجام داده‌اند دریافت دارند، در صورتیکه می‌توان گفت از آن ایام بعد پاداش بسیار سرشاری در مقابل خدمت خود یافته‌اند.

اما مراسلات فرستاده کمپانی فرانسوی خطاب به
 روحانیون صلاحیت شاهنشاه و ناظر، بسیار نامناسب و بهیچوجه شایسته
 مداخله در امور دنیوی را ندارند انتشار نمی‌باشد. تاریخ این مراسلات، هه سال
 هزار و ششصد و هفتاد و یک بود، مع هذا از:
 «پیروزیه‌ای عظیم پادشاه فرانسه بر هلندیان» در آن سخن رفته بود؛
 در صورتیکه این وقایع سال بعد اتفاق افتاده بود، و همچنین «از پایان
 حوادث مزبور و انهدام کامل قریب الوقوع حریف» ذکر شده بود.
 بدین طریق مسلم گشت که روحانیون وقتیکه در امور دنیوی مداخله کنند،
 جز خسران ثمره‌ای عاید انسان نمی‌شود. در اینجا هم چون رئیس مبلغین
 کاپوسن مقیم اصفهان رهبری هیئت سفارت را بعهده داشت، و مراسلات
 را وی انشا کرده بود، چنین اغلاط فاحش در آنها راه یافته بود.
 انگلیسیان و هلندیان در کشف و شرح این تضادها فوق‌العاده تلاش کردند،
 و ایرانیان نیز بسهولت دریافتند که مراسلات واصله جعلی می‌باشد،
 مخصوصاً از این لحاظ که از اعزام: «دو فرستاده و همکار هم پایه» ذکر
 بمیان آمده بود، در صورتیکه در مراسله‌ای که مسیو گیستون (۱) هنگام
 ورود بمندرعباس خطاب به ناظر نگاشته بود، و همچنین در نامه‌هایی که

بعنوان حاکم محل و عمال شاهنشاه فرستاده و خبر ورود خویش را اعلام کرده بود ، فقط از يك فرستاده سخن بمیان آمده بود ؛ و فی الواقع نیز این امر در چشم همگان کاملاً واضح و عیان بود که مشارالیه نه همکاری داشت ، و نه معاونی . بعلاوه مقامات ایرانی اطلاع داشتند که ، بعد از مرك گيستون ، همراهان وی مدتی مدید در شیراز برای اتخاذ تصمیم توقف داشته‌اند ، چنانکه در روزهای اول بحاکم شیراز و همه مردم اظهار کرده‌اند که مایلند ببندرعباسی مراجعت کنند ، چون دیگر بهیچوجه مأموریتی ندارند که جلوتر بروند .

من در منزل ناظر داستانی شنیدم که سخت خنده‌دار است . داستان شیر و ببر آور و مربوط بمراسلات مزبور بود . هنگامیکه فرانسویان او نامه‌ها را بعرض اعلیحضرت میرسانیده ، نکته لطیفی راجع باسامی سفیران کمپانی فرانسوی بر زبان شاهنشاه جاری شده است . فرستاده اخیر ژون شر (۱) نام داشته که اگر درست تلفظ نشود در فارسی معنای « شیر جوان » میدهد ، و یکی از سه فرستاده سابق بی بر (۲) خوانده میشده است که در پارسی « ببر » سالخورده را میرساند . شاهنشاه که مکرر این کلمات بگوشش میرسیده ، سخن ناظر را قطع و چنین گفته است :

« این بازرگانان فرانسوی چه مینویسند ؟ یعنی چه ، که ابتدا « ببر » سالخورده‌ای را فرستادند ، و اینک « شیر جوانی » را اعزام داشته‌اند ؟ » این جناس سخت موجب خنده شاهنشاه و تمام اطرافیان گردید .

۱ - Jonchère

۲ - Beber

[illegible]

(۱) Chirachi - bachi
(۲) Azar - Peché
(۳) Remi - setier

يك دوجين (دوازده عدد) ملاقه بسیار عالی که مخصوص آبگوشت و یا شراب میباشد، مشاهده کردم که بنظر من فوق العاده باشکوه و شاهانه بود؛ طول این ملاقه‌ها يك پا (۳۲۴۸ متر) و بزرگیشان بطور کلی بهمین نسبت بود؛ همه‌شان زر ناب مینانشان، دارای دسته‌مزین به یاقوت منتهی بيك قطعه درشت الماس شش قیراطی بود.

این یک دست (دوجین) ملاقه ممکن است شش هزارا کو ارزش داشته باشد. اما اینکه دسته ملاقه‌ها بطول يك پا است، نباید موجب تعجب بشود، چون در سرتاسر مشرق زمین در روی فرش خوراك می‌خورند و از میز استفاده نمی‌کنند، بهمین جهت درازی دسته ملاقه‌ها فاصله موجود بین آكل و مأكول را جبران می‌کند. اکثر کلیه ظروف آلات آبدارخانه عتیقه است؛ بطوریکه انسان تا برای العین آنها را مشاهده نکند، غیر ممکن است تعریف و توصیفی را که می‌شنود، مطابق واقع و حقیقت بیانگارد. من مکرر سعی کردم که از ارزش و احصائیه آنها اطلاعات دقیقی بدست آورم، چون در دفاتر ثبت مربوطه تمام خصوصیات این نفایس بدقت کامل درج و ضبط شده است، ولی تمام مساعی من در این خصوص باطل ماند و قادر به کشف مطلوب نشدم. تمام جوابها در این جملات خلاصه میشد:

«مبالغ سنگینی صرف شده است، و تعداد و شماره ندارد!»

آنچه که من خودم به چشم دیدم، بطور مسلم چندین میلیون ارزش داشت. آبدارباشی (۱) یکبار برایم حکایت کرد که آبدارخانه شاهنشاه شامل چهار هزار قطعه ظروف آلات زرین جواهرنشان، و ابزار زر نشان می‌باشد، چنانکه شرح بعضی از آنها مذکور افتاد. این جناب پذیرائی

(۱) Chef de Cobelet، ایاغچی باشی و یا شیرچی باشی هم میتوان ترجمه کرد.

گرمی از من بعمل آورد : ناهار برایم داد و چندین قسم شراب و عرق لطف کرد که در یک ربع ساعت سرم را سنگین ساخت و بدوران انداخت؛ چون شرابها بسیار مردافکن و عرقها هم بطریق اولی تندتر میباشد. اگر عرق مثل الکل نباشد، برای ایرانیان خوش آیند نخواهد بود، و شرابی را دوست دارند که بیشتر تند و سریع الاثر باشد. او مرا بآداب ایرانیان پذیرائی میکرد و بهمین جهت در آغاز غذا جامهای مردافکن برایم میداد. در ایران همه گونه مشروبات را «شراب» نامند؛ کلمات سوربه (۱) و سیروپ (۲) از این کلمه اشتقاق یافته است؛ در نزد متدینین مسلمان بزبان آوردن کلمه مزبور، کمال گستاخی و بی ادبی بشمار میرود.

در سوم، با بانوی مجتهد اعظم که خواهر شاهنشاه سینی زرین عمه شاهنشاه فقید (شاه عباس ثانی) است، یک معامله هزار پیستولی کردم و بمشارالیهها جواهر فروختم. پس از ختم معامله، شاهزاده خانم برایم پیغام فرستاد که چون مسافرت شاهنشاه در میان است، پول نقد خویش احتیاج دارد، و حاضر است که یک سفته دو ماهه صادر کند، و یا اینکه سینی طلا بدهد. من قبول طلا را ترجیح دادم و هنگام عصر احضارم کردند.

پس از اینکه حضور یافتم، یکنفر خواجه که مباشر شاهزاده خانم بود، یک سینی که قریب ششصد اونس (هر اونس ۳۰ گرم است) وزن داشت، بیاررد. من یکنفر هندی را که در شناخت طلا و نقره مهارت بسزائی داشت، باخود همراه برده بودم. این زرگریس از آنکه چندین

(۱) Sorbet

(۲) Sirop

جای سیدی را بدقت تمام و آردی کرد و این بیست و سه قیراط و نیم بی رای آن
 ارزش قائل شد و اظهار اطمینان کرد که باین مبلغ می ارزد. من هر او تسکین
 به پیجاده و شش لیره (فرانک) معامله کردم. اگر چه بطیب خاطر و استیلا خرید
 سیدی بیهوشی مزبور بودم، ولی فقط مقداری که معادل حساب من بود،
 بر این تسلیم کردند. بدین کار هیچ عیبی در میان من و آنان نبود.
 تمام گاهان برای ملاقات چندین نفر از بزرگان که
«حقوق و مواجب» بدین بدو کلا بودند، بدر بار شاهنشاهی رفتم.
 در باریان خوانسار همراهیونی، قاپوچی باشی، و پیشکش باشی
 که از آنجمله بودند، خواهرش کردند که فرستاده کمپانی فرانسوی را ببریم
 و بنا بر این گوییم که **«امتناع»** مشارالیه از پرداخت حق مخصوص هدایای
 تقدیمی به شاهنشاهی است. ما را به توجیب دربار شده است. معلوم میشود
 که جناب سفیر از رسوم و آداب ایران اطلاعی ندارد، و نمیداند که کلیه
 سفیران و بطور کلی عموم کسانی که هدایایی به حضور در میانی تقدیم میدارند،
 از هر جانب جهان و از طرف هر مقامی که باشند، بایستی این حق مخصوص
 مسلم و مستمر را بپردازند؛ چون این مبلغ اساس حقوق هدایا و مواجب
 خدمات ما و دیگر مأمورین مربوطه را تشکیل میدهد. امتناع سفیر
 کاملاً بیهوده است، چون بایستی حتماً و قطعاً حق مخصوص ما را
 (پرداخت کنند) و این را به پیشینه در تاریخ نگار
 تالیه این حضرات بانهایت تکبر و غرور و که من از حکایت آن خودداری
 نمیکند. حق مخصوص خود را مطالبه میگردند، مقامات ذینفع دیگری
 نیز در آنجا حضور داشتند، ابلاغ همین پیام را برایم تأکید کردند،
 بطوریکه من ناگزیر شدم، مطلب را بسمع فرستاده کمپانی برسانم، تا

مشارالیه تدابیر لازم را در اینخصوص اتخاذ کند . فرستاده کمپانی که از این داستان آگاهی داشت و میدانست که چکار باید کرد ، بمن چنین پاسخ گفت : « در همان لحظه اول که حضرات از این حق مخصوص خود صحبت بمیان آوردند ، بایشان اظهار داشتم که من برای تقدیم یک هدیه بحضور شاهنشاه آمده‌ام و بهیچوجه چیزی برای مأمورین و متصدیان نیاورده‌ام ، و ابداً برایشان پیشیزی نخواهم داد . »

سپس مشارالیه از من تمنا کرد ، جواب مذکور را برای درباریان برسانم . از فحوای کلام فرستاده کمپانی ، معلوم بود که بوی چنان فهمانیده‌اند که ناظر مشارالیه را از پرداخت این حقوق معاف خواهد داشت ؛ و فی الحقیقه هم این شخصیت اقدامات مجدانه چندی در اینمورد بعمل آورده ، و عریضه‌ای که فرستاده فرانسوی در این باره تقدیم داشته بود ، بعرض اعلیحضرت شاهنشاه رسانیده بود . اما بزرگان دربار که در اینخصوص ذینفع بودند ، آنهاهم عریضه متقابله‌ای تسلیم حضور همایونی کردند ، بدین طریق اختلاف شدت یافت .

صدر اعظم از اظهار نظر مطلقاً خودداری میکرد . فرستاده کمپانی استدلال مینمود که همکاری که اختیار تام داشته ، زندگی را بدرود گفته‌است و وی شخصاً نمیتواند دیناری بپردازد و ممکن نیست که از دایره مأموریت مربوطه گامی فراتر بنهد . ولی بزرگان مدعی بودند که این حق از رسوم دیرین است ، و قسمتی از معاش و مواجب آنها از همین محل تأمین میگردد .

بالاخره شورای دربار سلطنتی تصمیم گرفت که از انگلیسان ، پرتغالیان و هلندیان استعلام بعمل آید که آیا عفو و گذشت در باره حق مخصوص

درباریان سابقه‌ای دارد و آیا یکی از سفیران و فرستادگان این ملل هرگز چنین سابقه‌ی عملی داشته است تا در باره فرستاده فرانسوی نیز همچنان رفتار شود. دستور داده شد مترجمین ملل مزبور احضار، و دفاتر ثبت پیشکش‌های مورد نظر و مطالعه قرار بگیرد. همه حاضرین باتفاق آراء اظهار داشتند که بهیچوجه تاکنون هیچیک از اروپائیان از پرداخت حق مخصوص درباریان معاف و مصون نبوده‌اند و بایستی فرستاده فرانسوی نیز بهمان نهج رفتار کند. معینا که مبلغی در باره مشارالیه تخفیف دادند و بادر یافت ده هزار و هشتصد لیره (فرانسوی که بعدها معادل فرانک طلا محسوب میشد.)، مفاسد حساب بعمل آمد.

میزان حق مخصوص، اساساً پانزده درصد میباشد، ولی بتدریج در نتیجه سوء استفاده به بیست و پنج درصد، ترقی یافته است.

خوانسار دربار، ده درصد میگیرد، و این مبلغ را بایستی بین خود و یسارولان که نجبای عادی دربار همایونی و تعدادشان بالغ بر بیست و چهار نفر است، تقسیم کند، وای تقریباً هیچ چیزی بآنها نمیدهد. پانزده درصد دیگر مخصوص مباشرین مخازن همایونی است؛ چنانکه ذکر کرده‌ایم هدایای تقدیمی بدربار در این مخازن تمرکز می‌یابد؛ حقوق (مالیات) جواهرات تقدیمی به شاهنشاه، بخزانه‌های، و زرگر-باشی تعلق میگیرد، و قس علیهذا.

در همان روز خوانسار همایونی، بنام شاهنشاه،

اگر بوزیر دربار
يك قطعه الماس پنجاه و سه قیراطی که متعلق بمادر
پیشکش میدادند!
ملکه بود، بمبلغ صد هزار فرانک، با قسط هیجده

ماهه، بارامنه بفروخت.

این وزیر خیلی مجاهدت داشت، که آنرا با قسمتی از جواهرات من معاوضه و مبادله کند. ولی چون من مایل باین معامله نبودم، و از طرف دیگر مادر شاهنشاه نیز از آن بیزار شده و میخواست بهر قیمتی که باشد سنگ مزبور را از سر خود وا کند، لذا بالاخره جامعه بازرگانان ارمنی را بخريد آن مجبور کردند. تجار مزبور حتی الامکان از انجام این معامله امتناع ورزیدند، ولی چون بخاطر خوش آیند ملکه مادر سخت اصرار کردند و فوق العاده تحت فشارشان گذاشتند، عاقبت بناچار تسلیم گشتند. اما اگر در ابتدای کار يك مبلغی معادل هفت یا هشتصد پيستول به ناظر (وزیر دربار و مباشر کل همایونی) پیشکش میکردند، از این غرامت استخلاص می یافتند. هشت روز بعد، آرامنه با تقلیل يك سوم بها الماس مذکور را بامن حاضر بمعامله بودند.

در چهارم فرستاده کمپانی، فرانسوی با صدر اعظم ملاقات و مذاکره بعمل آورد. او در ساعت ده به تالار پذیرائی نخست وزیر تشریف برد. ناظر و سوابق استقرار فرانسویان

و بسیاری از وزیران دیگر در مجلس مذاکره حضور داشتند. مراسلات تقدیمی و فهرست مستدعیات مشارالیه را روی فرش گذاشتند و گفتند که چه چیزی در مقابل مصونیت از مالیات و معافی از حقوق گمرکات، و دیگر مزایای مطلوب عرضه میدارد؟

او که نمی توانست پاسخ بگوید، تقاضا کرد که رئیس هیأت مبلغین کاپوسن احضار شود. پس از آنکه مشارالیه در جلسه مذاکرات حضور یافت، بنام فرستاده، چنین پاسخ گفت:

« او نمیتواند بهیچوجه من الوجوه داخل مذاکره شود ، و فقط برای آن آمده است که يك هدیهای تقدیم حضور شاهنشاه نماید ، و تقاضی کند که امتیازات اعطایی شاهنشاه فقید بکمپانی که از طرف اعلیحضرت شاهنشاه فعلی نیز مورد تصدیق واقع شده تأیید گردد . »
وزیران در جواب گفتند که :

« نخستین نمایندگان کمپانی که در سال هزار و ششصد و شصت و پنج آمده بودند ، تعهد کرده اند که در مقابل امتیازات مکتسبه ، بعد از سه سال ، نمایندگان تازه ای بدربار ایران اعزام دارند ، و این فرستادگان بایستی نه فقط هدایایی تسلیم بدارند بلکه يك قرارداد تجارتي نیز با ایران منعقد کنند ؛ و روی همین تعهدات بوده است که امتیازات مزبور اعطا شده و اعلیحضرت شاهنشاه نیز در آغاز سلطنت خود آنرا تأیید کرده است . »

صدراعظم بمطالب مذکور چنین افزود :

« انگلیسمان معافیت مطلوب شما را در مقابل انتقال هر مرز به - ایرانیان ، کسب کرده اند ، پرتغالیان نیز از بابت تسلیم قطعات و نقاطی که در خلیج اشغال کرده بودند ، از مالیات و حقوق گمرکات مصون هستند . هلندیان هم در مقابل خرید سالیانه ششصد عدل ابریشم از شاهنشاه يك ثلث بیشتر از قیمت بازار ، از چنین امتیازاتی استفاده میکنند . آیا فرانسویان نمیخواهند در مقابل کسب امتیازات مزبور ، چیزی بدهند ؟ »
رئیس هیأت مبالغین کاپوسن ، بنام فرستاده فرانسوی اظهار داشت که : « بهیچوجه دستور هیچگونه مذاکره ای ندارد . و چون مسیو

گیستون ، که در این مورد صلاحیتدار و مختار و حق مذاکره داشت ، در گذشته است ، فرستاده فعلی فقط دستور دارد که هدایای تقدیمی فقید مأسوف علیه را بحضور اعلیحضرت شاهنشاه تسلیم و ادامه الطاف (امتیازات) اعطایی بکمپانی را تقاضی کند . «

نخست وزیر روی خود را بسوی وزیران دیگر برگردانید و با يك حالت جدی تصنعی چنین اظهار داشت :

« من گمان دارم که این اظهارات مقرون بحقیقت باشد ، زیرا چنانکه علی الظاهر استنباط میشود ، کمپانی برای چنین مذاکرات مهمی ، يك شخص جوانی چون فرستاده را انتخاب و گسیل نمیداشت . «
آنگاه بطرف رئیس هیأت مبلغین کاپوسن برگشته ، سؤال کرد :
« اما پاسخ شما با مفاد مراسله تقدیمی فرستاده کمپانی بحضور شاهنشاه نمیسازد ، زیرا در آنجا گفته شده است که جنابان آقایان گیستون و ژون شر (۱) دارای اختیار و مقام متساوی میباشند ، و کمپانی دو نماینده گسیل میدارد تا اگر یکی در گذرد ، دیگری وظایف هیأت نمایندگی را عهده دار شود . «

پدر مقدس کاپوسن در مقابل کشف این تضاد اندکی مواجه با مشکلات گردید و سعی کرد که موضوع را روشن نماید (ماستمالی کند) اما این سعی وی باطل ماند ، زیرا دیوان (هیأت دولت) اظهارات او را چنان نامناسب یافت که لایق جوابگوئی ندانست . سپس صدراعظم بطول و تفصیل تمام از حسن رفتار ایرانیان درباره کمپانی و تسهیلاتی که از سال هزار و ششصد و شصت و چهار ، یعنی استقرار فرانسویان ،

برای اجرا و انجام تجارت آنان بعمل آمده است ، سخن راند و گفت :
 « ما بدون اینکه دیناری مالیات و حقوق گمرکی بگیریم دست
 فرانسویان را در تجارت آزاد گذاشته‌ایم ، ولی اینک آنها بجای آنکه
 قول کتبی نمایندگان اولیه کمپانی را عملی کنند ، درصدد تقاضای تمدید
 وادامه این عنایات بر می آیند، بدون آنکه درمقابل چیزی عرضه‌دارند»
 مستشار فرستاده در پاسخ نخست وزیر ، مجامله ورزید و بساط
 وعده و قول بگسترده . بعد از یکرشته مذاکرات مفصل صدراعظم جواب
 داد که :

« مراتب بعرض شاهنشاه خواهد رسید ، و مفاد مذاکرات بسمع
 همایونی معروض خواهد افتاد ، و البته اعلیحضرت برحسب سخاوت عادی
 خویش به مستدعیات فرستاده کمپانی پاسخ مساعدی خواهند داد و
 بدین طریق ممکنست نتایج مثبت و مطلوب بدست آید . »
 و آنگاه متذکر شد که :

« فرستاده کمپانی را از تعلق کامل خاطر شاهنشاه بپیشرفت تجارت
 و معاملات شرکت فرانسوی کتباً آگاه سازد ، و تمام وزیران نیز
 همچنان طرفدار توسعه عملیات کمپانی هستند ، و هر گونه مساعدت منطقی
 درباره این مؤسسه مبذول خواهد شد . »

پس از اتمام مذاکرات ناهار بسیار باشکوه و مفصلی صرف شد ،
 و بعد از یک ربع ساعت فرستاده مرخصی حاصل کرد .

شماره‌ای از سوابق
قاجاق انگلیسان

فردای آنروز عامل کمپانی انگلیسی نیز بادیوان
یا شورا (۱)، مذاکرات مشابهی درباره امور
مربوطه بعمل آورد. او بطول و تفصیل تمام از
بیعدالتی مقامات ایرانی نسبت بکمپانی انگلیسی سخن راند و گفت
سالیان دراز است که شرکت را از سهمیه صدی پنجاه گمرکات بندرعباس
محروم میکنند، در صورتیکه این حق ضمن قرار داد رسمی منعقد شده با
سلاطین ایران که اخیراً در گذشته‌اند، مسجل و مسلم می‌باشد. آنگاه
متذکر شد که مدتی است نسبت به انگلیسان کم احترامی میشود و در
تفتیش و بازدید چمدانها و اسباب واثاثیه آنها سختگیری بعمل می‌آید
و حق العبور از ایشان مطالبه میگردد. صدراعظم (شیخعلیخان) در پاسخ
اظهار داشت که:

« اینکارها بدون صدور دستور وقوع یافته است، و در موارد
مزبور مراعات کامل بعمل خواهد آمد؛ اگرچه باید متذکر شد که این
اقدامات کاملاً بیجا نبوده است، چون در افواه عموم جاری است که
انگلیسان علیرغم قوانین مملکتی، بقاجاق مقادیر عظیمی از مسکوکات
طلا میپردازند، و از کشور مبالغ هنگفتی دوکار خارج میسازند، و این
اعمال در حین ارتکاب مشهود و مکشوف شده است. »
آنگاه نخست‌وزیر درباره حقوق گمرکی بخصوص بسخن پرداخت
و چنین پاسخ گفت:

« اما راجع به گمرکات بندرعباس، باید بگویم که اوضاع

۱ - Conseil, Divan, منظور شورای سلطنتی یا شورای پادشاهی است که

بمنزله « هیأت دولت » امروزی میباشد.

واحوال پس از تسخیر هرمز از بیخ و بن تغییر یافته است ، و اگر ایرانیان نسبت بقرار داد منعقدہ تخلفی روا میدارند ، بایستی متذکر شویم که سرمشق اینکار را کمپانی انگلیسی به آنها داده است . برای اثبات این ادعا کافی است متذکر شویم که طبق مواد همین قرار داد ، بایستی اولیای کمپانی بصیانت و حراست دریای (ایران ، عمان) پردازند و فعالیت و آزادی تجارت را (برای بازرگانان ایرانی) تأمین کنند و بدینمنظور ملزم و موظف میباشند که يك اسکادران سفاین (گروه کشتیهای جنگی) در خلیج فارس نگهداری کنند ؛ مع هذا کله سالیان دراز است که حتی يك کشتی انگلیسی هم بدینمنظور (برای مقابله با دزدان دریایی و سارقین مسلح) در آبهای ایران دیده نشده است . بالنتیجه پرتغالیان و اعراب دستشان در نهب و غارت کاملاً بازمانده و صدمات بسیار سنگین و بیسابقه‌ای متوجه ایران شده است ؛ متعديان مزبور مدام بتعرض می- پردازند و بجبر و عنف کشتیهای بازرگانی را به بنادر دیگری غیر از بندر عباس میبرند ، و هزاران جبر و ستم روا میدارند . «

این جلسه مذاکرات بسیار طول کشید و صدر اعظم انگلیسان را سخت نکوهش و سرزنش کرد و گفت :

« انگلیس ها امتعه‌ای را که متعلق بخودشان نمیشد ، قاچاق میکنند و بنام خود وارد مینمایند . »

فرستاده (عامل کمپانی انگلیسی) اظهار داشت که :

« حتماً این امور من غیر عمد و ندانسته و برخلاف دستورات کمپانی صورت گرفته است ، و تدابیر لازم اتخاذ خواهد شد ، تا نظایر آن در آتیه تکرار نشود . » آنگاه ناهار باشکوه و مجللی صرف شد .

يك گردن بند
عديم النظير

در همین روز، شاهزاده بانوی مجتهد اعظم بکرشته مروارید، يك مجموعه جواهر، و يك جفت گوشواره بمن نشان داد که شایان توجه و درخور ضبط در این ژورنال (دفتر حوادث روزانه) میباشد. این لطف مشارالیهها بمناسبت جواهرات مطلوب من صورت گرفت. توضیح آنکه شاهزاده خانم بهترین قسمت جواهرات مرا که باقیمانده بود، خواسته بود، و منهم يك گردن بند مروارید بسیار نفیس را که ده هزار اکو ارزش داشت بخدمت وی ارسال داشتم. او پس از ملاحظه و مشاهده این رشته گرانبها و دیگر جواهرات قیمتی، از من تشکر بعمل آورد و بنوبه خود مرواریدهای خود را برای تماشا پیش من فرستاد. من هرگز چنان گوهرهای درشت و عالی در عمر خود ندیده بودم. این گردن بند عبارت از سی و هشت قطعه مروارید شرقی است که هر قطعه آن بیست و سه قیراط وزن دارد، و همه شان بسیار خوش ترکیب و خوشاب و يك نسق و يك شکل میباشد. این رشته گوهر برای آرایش گردن بکار نمیرود، بلکه برسم ایرانیان جهت آراستن صورت مورد استفاده قرار میگیرد، و گونه ها وزیر زنج را زینت میبخشد. گوشواره هائیکه مشارالیهها برایم نشان داد، عبارت بود از يك جفت یاقوت گلوله مانند نتراشیده و زمخت که تمیز و خوش رنگ بود و هر قطعه اش دو گروس و نیم (۱) وزن داشت. خواجه (پیشکار عمه شاهنشاه) برای من حکایت کرد که يك سفیر ایرانی که از طرف شاه صفی، پدر شاهزاده خانم، به ترکیه اعزام شده بود در

استانبول آنها را بصد و بیست هزارا کو خریداری کرده است ؛ و مجموعه جواهرات عبارت بود از یاقوت و الماس ، و آویزه های الماس . غیر ممکن است که از حیث نفاست و تمیزی و روشنی و درخشندگی عالی تر از این گوهرها ، احجاری پیدا شود .

جواهرات این شاهزاده خانم بالغ بر چهل هزار
 سحر و افسون و عزایم
 تومان است که معادل هیجده هزار لیره میباشد
 و طلسم
 (يك ميليون و هشتصد هزار لیره فرانسی که معادل

فرانك طلا است .)

خواجه محبت بی پایان عمه شاهنشاه را نسبت بمن متذکر شد و گفت : « قسمت اعظم جواهرات شاهزاده خانم روی لباس و سینه پوشاك دوخته شده است ، و گر نه همه آنها را برای شما نشان میداد ، ولی متأسفانه نمایش البسه زنان نیز بر حسب رسم کشور ممنوع و قدغن میباشد . » این موضوع حقیقت دارد و مطابق واقع میباشد ، در این مملکت نمایش پوشاك بانوان را فضیحت و رسوایی می شمارند ، و معتقدند که از تماشای لباس يك زن میتوان بقدر قامت وی پی برد و بدین طریق او را جادو و افسون کرد .

ایرانیان به عزایم و افسون بسیار عقیده مند میباشد و جادو و طلسم را حقایق مسلمی می پندارند ، و از سحر و افسون بیشتر از نار جحیم بیمناک اند عقل مردم این کشور در این مورد بسیار بسیار کم است .

در نهم بکارگاه زرگران شاهنشاه رفتم تا صفحات
مطلایی را که بشکل آجر (سفال) برای پوشانیدن
گنبد مسجد حضرت امام رضا علیه السلام، واقع در
مشهد ساخته میشد، تماشا کنم. چنانکه آورده ایم،

شماره ای از ساختمان
گنبد مطالی امام
رضا علیه السلام

در نتیجه يك حادثه زمین لرزه گنبد مزبور خراب شده بود. بطوریکه میگفتند
هزارمرد برای اعمار این مسجد، بکارگماشته شده بود و این عده باچنان
مراقبت و مواظبت مشغول انجام وظیفه بودند، که میبایستی در پایان دسامبر
عمارت تمام شود. صفحات مورد نظر مسین و مربع، و بعرض ده شست
(هر شست ۲۷.۲ متر است) و بطول شانزده، و بضخامت دواکو (سکه
زرین قدیمی) بود. در زیر هر قطعه دوتیغه بعرض سه انگشت تعبیه شده
و بوسط صفحه لحیم گشته است، تا در گچ فرو رود و چون قلاب بند شود.
روی صفحات چنان ضخیم زراندود بود که گمان میرفت طلای شمش است.
برای هر قطعه بوزن سه دو کاوربعی طلا مصرف میشد، و قریب ده اکو
خرج داشت.

از قراریکه زرگر باشی، که نظارت امور بعهدۀ مشارالیه بود، اظهار
میداشت، فرمان شرف صدور یافته بود که مقدمۀ سه هزار قطعه از این صفحات
ساخته شود.

در سیزدهم، صبحگاهان، برای تمام سفیران و
فرستادگان مقیم اصفهان، خلعت ارسال شد؛ و
این پوشاکی است که شاهنشاه برای افتخار باشخاص

شماره ای در باره
خلعت شاهانه

عطا میکند، و ما مکرر در این باره صحبت داشته ایم. صدراعظم برای
حضرات اعلام داشت که خلعت شاهانه بپوشند و برای تحصیل مرخصی

شرفیاب حضور همایونی شوند؛ و به قصد فرح (آباد) که پس از عزیمت شاهنشاه از اصفهان، مقر همایونی بشمار میرفت، حرکت کنند.

هیچ سفیری یا فرستاده‌ای نمیتواند بدون پوشیدن خلعت شاهانه برای تحصیل مرخصی شرفیاب حضور شاهنشاه بشود؛ و معمولاً هنگامیکه چنین خلعتی بسفیری ارسال میشود، دال بر آنست که مشارالیه بطور حتم مرخصی می‌یابد. خلعت‌ها گوناگون است: بعضی از این البسه هزار تومان ارزش دارد که معادل پانزده هزار اکواست. اینگونه خلایع مزین بمروارید و جواهرات میباشد. بطور کلی این پوشاک‌ها قیمت مقطوعی ندارد و عموماً بر حسب مقام و منزلت اشخاص خلعت‌های عادی و یا عالی داده میشود. بعضی اوقات یکدست خلعت شامل تمام قطعات پوشاک میباشد، و حتی پیراهن و پای افزار نیز همراه دارد.

برخی از خلعت‌ها از میان ملبوسات موجود در صندوقخانه مخصوص شاهنشاه انتخاب میشود. خلایع عادی فقط از چهار قطعه تشکیل میگردد. یعنی يك نیم تنه، يك قبا، يك حمایل و يك عمامه که کلاه معمول کشور است. خلایعی که باشخاص عالی‌مقام، فی‌المثل سفیران اعطا میشود، هشتاد پیستول قیمت دارد؛ ولی برخی دیگر که با افراد عادی داده میشود، فقط نصف قیمت مزبور ارزش دارد. بعضی اوقات خلعت‌هایی داده میشود که تنها ده پیستول بها دارد، و فقط از نیم تنه و قبا ترکیب یافته است.

فی‌الجمله مقام و منزلت هر شخصی معادل قیمت و کیفیت خلعت اعطایی میباشد. من در سال هزار و ششصد و شصت و شش شاهد اعطای يك دست خلعت به سفیر هندوستان بودم که صد هزارا کو ارزش داشت؛ و عبارت بود از يك دست پوشاک زربفت، چندین دست قبای سمور جواهر نشان،

پانزده هزار اکوی نقد، چهل رأس اسب بسیار اصیل که هر يك صد پیستول
 قیمت داشت، برگ و زینهای جواهر نشان. يك قبضه شمشیر مرصع و يك قبضه
 خنجر جواهر نشان، دو صندوق انباشته از بروکارهای زربفت و سیم بافت،
 و چندین جعبه مشحون از میوههای خشک، مشروبات و عطریات، و
 مجموع اینها خلعت خوانده میشد.

پولهایی که شاهنشاه از بابت این عطایا خرج میکند
 فوق العاده زیاد و باور نکردنی است. تعداد خلعتهای
 اعطایی بیشمار میباشد. همیشه صندوقخانههای
 همایونی انباشته از این قسم البسه نفیس است.

حقوق متصدیان
 مخازن چگونه
 تأمین میشود

ناظر بر حسب اراده شاهنشاه دستور اعطای آنها را صادر میکند. در مخازن
 مختلف انواع و اقسام البسه مضبوط و موجود است. ناظر معمولاً فقط پروانه‌ای
 به مخزن مربوطه صادر میکند و بدین طریق خلعت اعطایی شاهنشاه، صدور
 مییابد. متصدیان و مأمورین (۱) مخازن مزبور حق مسلم و مثبتی نسبت
 بالبسه مربوطه دارند، که بالغ بر بیشتر از نصف قیمت معینه است. این
 حق اساس معاش و مواجب مأمورین مذکور را تشکیل میدهد و هنگامیکه
 شاهنشاه فرمان دهد، که یک دست خلعت برای گان داده شود و از اخذ
 حق مربوطه ممانعت بعمل آورد، و البته چنین حادثه‌ای بندرت اتفاق می‌افتد،
 بطور مطلوب آنها جبران میکند، چنانکه بهیچوجه متصدیان مخازن
 از حقوق مربوطه محروم نمیگردند. بطور کلی نسبت بتمام عطایا و
 هدایای شاهانه چنین حقوقی تعلق میگیرد؛ فی المثل اگر انعام شاهانه
 وجه نقد باشد، پنج درصد آن به مباشر کل خزانه‌داری تعلق میگیرد،

و این مبلغ بین مأمورین متعدد دولته خانه همایونی تقسیم میگردد. فقط دودرصد از این وجوہات به ناظر تعلق میگیرد. و اگر عطیه ملوکانه اسب باشد، حقوق مشابهی به میر آخر-ور تعلق میگیرد. و در صورتیکه انعام شاهانه جواهرات باشد، دودرصد بهای آن به زرگر باشی بایستی داده شود و قس علیهذا.

در خاتمه متذکر میشویم که شاهنشاه ایران هرگز يك بیگانه (سفیر و فرستاده) را از دربار خود مرخص نمیکند، مگر بعد از آنکه خلعتی به مشارالیه و همراهان متشخص و مترجم وی، ارسال فرماید.

خلعت سفیر مسکوی عبارت بود: از يك رأس اسب
شرح خاتمهای اعطایی
 اصل، با سازوبرگ سیمین زراندود، و زین و
 به سه سفیر خارجی غایشه زربفت؛ سه دست لباس کامل زربفت، که

زمینه یکی زرین، دیگری سیمین، و سومی پرنیان بود؛ و نهصد پیستول (سکه زرین قدیمی)، که نیمه آن نقد و نصف دیگر منسوجات بود.

خلعت فرستاده کمپانی فرانسوی هند شرقی عبارت بود از: يك رأس اسب لخت بی سازوبرگ، چهار دست لباس زربفت، که دودست آن کامل و زمینه زرین و سیمین، دودست دیگر زمینه ابریشم و غیر کامل؛ و پانصد پیستول، که نصف آن نقد، و نیمه دیگرش منسوجات بود.

خلعت عامل کمپانی انگلیسی عبارت بود از: يك رأس اسب عریان، نظیر مرکوب فرستاده کمپانی فرانسوی، سه دست لباس، که همانند البسه سفیر مسکوی بود؛ و يك قبضه شمشیر زمرد نشان که سیصد و پنجاه پیستول ارزش داشت.

این آقایان بعد از ظهر بدربار شتافتند. صبح بترخیص سفیران مسلمان

اختصاص داشت ، و مراسم شرفیابی در تالار بزرگی که در انتهای باغ این کاخ رفیع ، واقع است انجام یافته بود . تالارها بسیار نظیف و تمیز بود . آبشارها در جریان بود ؛ زمزمه جذاب و لطیف آب سامعه و اردین را نوازش میکرد ؛ و سرتاسر (عمارت) دربار دارای يك نظم و نسق حیرت آور و شکوه جلال اعجاب انگیزی بود .

مهماندار باشی سفیر مسکوی را برای شرفیابی

سفیر مسکوی

هدایت کرد . فرستاده کمپانی فرانسوی بدنبال

مقدم بود

مشارالیه ، بامشایعت معاون تشریفات عزیمت نمود .

آنگاه عامل کمپانی انگلیسی ، در معیت مأمور مشابهی حرکت کرد .

هر سه نفر در مدخل تالاری که شاهنشاه و تمام دربار تشریف داشتند ، بهم

پیوستند ، سفیر مسکوی به همراهی معاون و مترجم خویش ، همگی خلعت

شاهانه بتن شرفیاب شدند و تا چهار قدمی شاهنشاه پیش رفتند ؛ آنگاه

سفیر و معاون وی زانو بر زمین زده سه بار سجده کردند و بلند شدند .

در همان لحظه ناظر ، پاسخ شاهنشاه را بمراسله دوک اعظم (لقب

باستانی تزاران روسیه) ، از دست صدراعظم بگرفت و تسلیم سفیر کرد .

برای افتخار ، سفیر خواست که نامه جوابیه را همچون نواری ، به پیشانی

خود بند کند ، ولی ممکن نشد و افتاد . او فی الفور آنرا برداشت و روی

دستهای خویش نگه داشت .

این مراسله در يك لفاف زربفت بسیار ضخیمی ، بطول يك پا و

نیم و بعرض يك وجب قرار داشت ، و آنرا بارشته های زرین بسته و مهری

بر روی بند زده بودند . هنگامیکه سفیر مسکوی عقب رفت ، فرستاده

کمپانی فرانسوی بهمان محل شتافت و مراسم خضوع و خشوع مشابهی بجای آورد. معاون و پزشك جراح وی که همراهش بودند، آنها نیز تشریفات رکوع و سجود را همچنان مراعات کردند، سپس عامل انگلیسی پیشرفت و در همان محل توقف کرد. مشارالیه و معاون وی، مراتب احترام را بطریق اروپائیان بجای آوردند و عقب رفتند. هنگامیکه برای سومین بار خم شده و تعظیم میکرد، ناظر پاسخ شاهنشاه را بمراسله پادشاه انگلستان، درلای عمامه اش گذاشت. این مکتوب تاشده و در پاکتی گذاشته شده بود و بمانند مراسله ای که بسفیر مسکوی دادند، ممهور گشته بود.

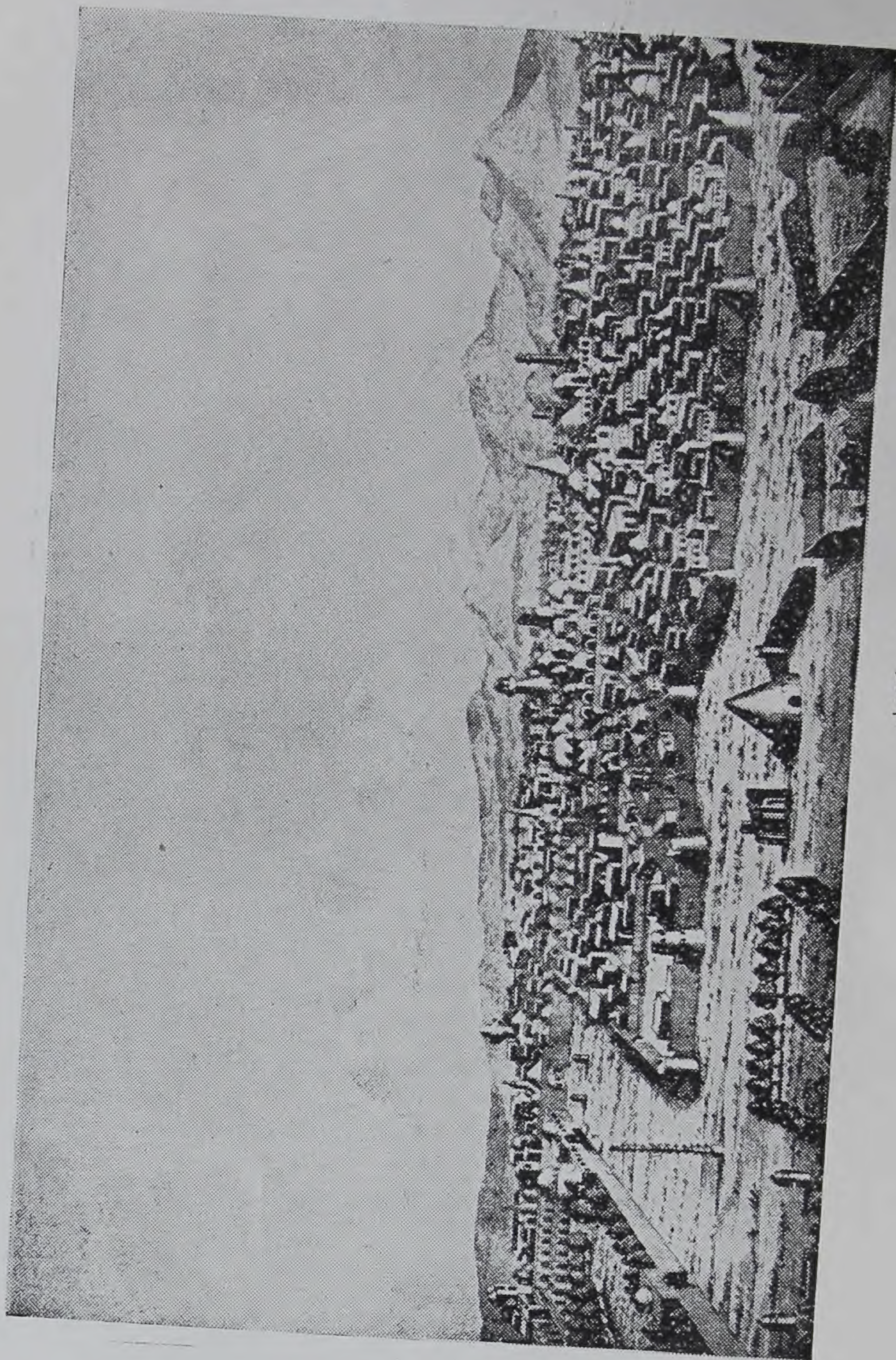
فرستاده کمپانی فرانسوی تنها کسی بود که بدون تحصیل جواب مرخصی یافت؛ اما چند روز برای وی نیز پاسخی تسلیم داشتند شاهنشاه و تمام اروپائیان دیگر، از اینکه مشارالیه پوشاك ایرانی را بدجوری پوشیده بود، بامیل شدیدی بخنده در وی نگریستند. راستی هم هیأت فرانسوی چنان بدقد و قواره شده بود، که جلوگیری از خنده غیر ممکن بود. آنگاه شاهنشاه برای عده ای از بیگانگان و ایرانیان که شرفیاب دربار شده بودند، مرخصی عطا فرمود.

در چهاردهم، شاهنشاه شامگاهان حرکت کرد، و قرار بود که دريك کاخ تفریحی، واقع در فاصله دو فرسخی، در انتهای دیگر شهر، استراحت فرماید. منجمین از سیر کواکب چنان استنباط

نباید دست خالی
پوش شاهنشاه
نمایان شد

کرده بودند، که عبور از شهر مسعود نمیباشد، لذا اعلیحضرت از خارج پایتخت حرکت کرد. هیأت آرامنه بسر پرستی رئیس قوم خود، برای مشایعت شاهنشاه و برگزاری مراسم وداع سر راه آمده بودند؛ و چون

شهر کاشان

معمولا نباید هرگز دست خالی پیش پادشاه نمایان شد، مبلغ چهارصد و پنجاه پیستول از طرف هیأت تقدیم حضور همایونی شد.

در هیجدهم، شاهنشاه بمسافرت خویش ادامه داد و برای توقف در منزل جدید، دولت آباد را در نظر گرفت که در فاصله دو فرسخی واقع است، و قصبه بزرگی میباشد. فاصله منازل مسافرت شاهنشاه هرگز از مسافت مزبور تجاوز نمیکند، و در سرتاسر استانهای امپراطوری ایران، در طول تمام راهها، در هر يك از توقفگاهها یکباب عمارت اختصاصی برای منزل همایونی موجود است.

در بیست و هفتم، مترجم کمپانی فرانسوی که در

التزام رکاب همایونی حرکت کرده بود، مراجعت

کرد و مراسلاتی برای فرستاده همراه آورد که

متن فرامین
همایونی بکمپانی
فرانسوی

عبارت بود از: سه طغرا فرمان شاهنشاه دایر

بموافقت دربارۀ بعضی از مستدعیات فرستاده کمپانی فرانسوی و يك

مکتوب شاهنشاه و يك قطعه مراسله ناظر خطاب بکمپانی مذکور؛ اما

نتایج حاصله به نصف آنچه که انتظار میرفت نمیرسید. برای فرستاده

ابلاغ داشتند که اولیای کمپانی را مطمئن کند، در صورتیکه نماینده‌ای

برای مذاکرات تجارتی به دربار ایران اعزام دارند، تمام مستدعیات

او قرین اجابت واقع خواهد شد. فرستاده فرانسوی نسبت به

کاپوسنها و رزوه‌ئیتها تقاضای بعضی تسهیلات کم اهمیتی کرده بود که مثل

دیگر تمنیات وی مواجه با عدم موفقیت گردید. اینک متن فرامین و

دستورات صادره درج میشود:

جواز شرب مسکرات برای فرانسویان

هو الله

فرمان شاهنشاه جهان خطاب بحاکم و ناظر و دیگر مامورین
 همایونی دارالعلوم شیراز ، که در ظل عنایت و عطوفت ملوکانه ما ،
 میباشند . پادشاهان عظیم الشان خلد آشیان ، جانشینان نبی برحق حضرت
 رسول اکرم صل الله علیه وسلم ، اعنی شاهنشاه ماضی ، پدر بزرگوار ما ،
 انار الله برهانه ؛ و شاهنشاه بزرگ ، جد امجد ما ، رحمة الله علیه ، طبق
 فرامین صادره بکمپانیهای هلندی و انگلیسی اجازت فرموده اند که همه
 ساله شراب لازم ضروری خود را به بندر مقدس عباس ، و دارالسلطنه
 اصفهان انتقال دهند ؛ اینک کمپانی فرانسوی نیز طی عرایض خالصانه
 استدعا کرده است که شراب مصرفی خود را از شیراز ببندد مقدس عباس
 حمل نماید . بدین منظور فرامین همایونی برای ایشان ، خطاب بشما
 شرف صدور یافته است ، تا اجازه دهید مامورین این کمپانی در منازل
 خود بتهیه شراب پردازند ، و متذکر میشویم که عمال شرکت در این
 اقدام بطور مدام مجاز میباشند ، و دستورات صادره دربارہ منع مؤمنین
 از شرب مسکرات در حوزه حکومت شما ، شامل حال ایشان نخواهد
 بود . لازم است توجه کنید که کسی مانع شرابسازی مأمورین کمپانی
 مذکور نشود و از حمل و نقل مشروبات بمحل مطلوب ممانعت بعمل نیاید .
 و نیز باید آگاه باشید که تخلف از این فرمان مستوجب مجازات سخت
 و مستلزم کیفر اعدام است . تحریراً فی شهر رجب المرجب ، سنه هزار و
 هشتاد و چهار هجری .

اولیای امور مسئول اموال مردم است

هو الله

« فرمان شاهنشاه جهان خطاب بحکام و نظار (۱) بلاد بزرگ لار و جرون : باید بدانید که فرستاده کمپانی شرقی فرانسه ، در این اوقات طی عرایض تقدیمی بدرگاه همایونی ما که آئینه عرش الهی است ، معروض داشته که هنگام حرکت به دارالسلطنه اصفهان ، عده ای قطاع الطريق در فاصله لار و جرون مقداری از ملبوسات مستخدمین را که بالغ بر شانزده تومان ، ضرب تبریز می باشد ، سرقت کرده اند ؛ بنائاً علیهذا بر حسب همین فرمان قضا جریان که شرف صدور مییابد ، لازم است نواب و مأمورین شاهنشاهی بلاد مذکور ، تحقیقات بسیار دقیق و درستی در باره سرقت مزبور بعمل آورند و بهر طریق که ممکن باشد مرتکبین کشف و راهزنان دستگیر و اموال مسروقه مسترد شود ، و مجرمین بعد از اقرار و اعتراف بارتکاب که از طریق فشار و یا شکنجه صورت خواهد گرفت ، در حدود جرم مرتکبه مجازات گردند . در صورتیکه اموال مسروقه بدست نیاید و سارقین دستگیر نشود ، نواب و مأمورین مزبور مسئول خواهند بود ، و بایستی بهای اشیاء مفقوده را شخصاً پرداخت کنند ... »

پروانه صدور اسب از ایران بفرانسه

هو الله

« فرمان شاهنشاه جهان خطاب بحاکم و ناظر و اجاره دار کل مالیات بندر مقدس عباس . آگاه باشند که فرستاده کمپانی هند شرقی فرانسه مرخصی

(۱) منظور ناظرین و مباشرین مالی . تقریباً معادل پیشکاران دارایی کنونی است .

یافته است . مشارالیه طی يك عریضه عاجزانه در این اوقات تقاضا کرده است که موافقت شود، که پانی مذکور همه ساله مقداری اسب از ایران بفرانسه صادر کند . ما با این تمنای خاضعانه موافقت میفرمائیم ، و طبق همین فرمان صادره اشعار میداریم که اجازه دهند فرانسویان یکبار در سال، پنج رأس اسب از بندر مقدس عباس (۱) بکشور خود ببرند ؛ و در این مورد بهیچوجه من الوجوه مانع و مزاحم ایشان نشوند ، و از اخذ و مطالبه حقوقی که در مورد داد و ستد خارجی (صادرات) این حیوان بعمل می آید ، خودداری کنند ... » .

اطلاعات ایرانیان از اوضاع جهان خیلی کم است ، چنانکه بامشاهده صدور مدام اسب از ایران توسط اروپائیان ، فکر میکنند که این حیوان در فرنگ وجود ندارد ، و همیشه سؤال میکنند که آیا در اروپا اسب پیدا نمیشود ؟ اینها گمان میکنند که خارجیان اسب را بمیهن خود میبرند ، در صورتیکه هر کوب مزبور بهندوستان صادر میشود و در آنجا مورد استفاده قرار میگیرد ، چون اسبهای این اقلیم کوچک و بدتر کیب و از حیث تعداد نیز قلیل است .

مکتوب شاهنشاه و ناظر خطاب بکمپانی فرانسوی بدینقرار است :

تجارت تشویق میشود

هو الله

« جنابان اجل ، آقایان کلبر ، بی ریه ، لوپیل تیه ، شاپلیه ، ژاهاک ، شان لات ، کادو ، رؤسای عالیه مقام بازرگانان مسیحی ، مدیران تجارت عظمای

(۱) مصنف همه جا St Port Abas ذکر کرده است ، ولی احتمال میرد که «بندر

مبارکه عباس » باشد ، ولی مشارالیه «مقدس» ترجمه نموده است .

فرانسویان (۱) نسبت به عنایت و عطوفت ملوکانه، اطمینان داشته باشید و بدانید که مستدعیات (مراسلات) و هدایای ارسالی توسط نمایندگان اعزامی تان، آقایان گیستون و دوژون شر (۲) بدربار جهان پناه ما عز وصول یافت.

فرستاده اخیر (ژون شیر) که سرور اقران خویش است، به سعادت زیارت حضور باهرالنور ما، نائل گشت. بارعایت مفاد فرامین اعطایی شاهنشاه فقید که توسط خود ما نیز چندی پیش شرف تأیید و تجدید یافته است، دستورات اکید صادر کردیم، نسبت به بازرگانان بزرگ فرانسوی که در کشور ما رفت و آمد دارند و مؤدب‌ترین مردمان تمام روی زمین بشمار می‌روند، مراتب احترام و رضایت را کماحقه معمول و مجری بدارند. بدین طریق بااطلاع و اعتماد بر مراتب عنایت و عطوفت حضرت رفیع ما، که بی‌نیاز مطلق می‌باشد، باکمال اطمینان و امید به سودهای سرشار و فراوان، دامنه تجارت و معاملات خود را بیش از پیش توسعه بخشید و دستور دهید که اعمال و کارگزارانتان در سرتاسر امپراطوری، بفعالت پردازند و بهر گونه مساعدت و مراحم ملوکانه ما، ایمان و اعتقاد کامل داشته باشند. یکی از بازرگانان خود را بسمت نمایندگی بدربار معلای ما که ملجاء عالمیان است اعزام بدارید و درباره کلیه امور خود بمذاکره پردازید؛ عرایض خود را تقدیم بدارید و یقین داشته باشید که پاسخ مناسب و مساعدی خواهید یافت و در حدود منطق مستدعیات شما، در حضرت رفیع ما، که آیت تابان الهی است، قرین اجابت واقع خواهد

(۱) Colbert, Berrier, Le Pelletier, Chapellier, Jahac, Chanlatte, Cadeau.

(۲) Gueston, de Joncheror

شد. اینك كه این مکتوب بنشان حضرت عظیم الشان مامتجلی و بامضا و مهر اقدس و امجد مامزین میشود، واجد اعتبار کامل و واجب الطاعه میگردد. تحریر آفی شهر رجب المرجب، سنه هزار و هشتاد و چهار هجری.

هو الله

« جنابان اجل، آقایان کبر، لوییل تیه، بی ریه، شاپلیه، ژاهاک، شان لات، کادو، رجال جلیل القدر و عظیم الشان، و نامور در میان مردمی که از قانون عیسی ع تبعیت میکنند، مدیران کل کمپانی مقتدر بازرگانان مسیحی. بعد از تقدیم مراتب احترام و اظهار اطمینان باینکه این مکتوب آیت مسلم حسن نیت و مدارج محبت ما نسبت بحضرات است، اشعار میدارد. نمایندگان شما، آقایان گیستون، و دوژون شیر که مأموریت شرفیابی بدربار ایران داشتند، وارد گشتند. چون اولی زندگی را بدرود گفت، مسیودوژون شیر که مرد لایق و کامل و شریفی است بتنهایی مأموریت محوله را بعهده خویش گرفت. اودریک دوران مبارک و میمون و همایون باهدایا و عرایض تقدیمی شما بدربار جهان پناه، وارد اینجا شد. مشارالیه و هدایا و عرایض تقدیمی مورد توجه و مطمح نظر کیمیا اثر شاهنشاه عظیم الشان، پادشاه جهان، آیت رحمن، اعلیحضر قدر قدرت همایونی، روحی و ارواح جمیع العباد نثار قدوم مبارکش باد، قرار گرفت. اعلیحضر همایونی کان کرم است، چنانکه مراتب لطف و عنایت خود را با اعطای امتیازاتی بنماینده سابق الذکر شما اظهار داشت.

« نمایندگان اولیه شما که در دوره شاهنشاه فقید، باینجا آمدند عرایضی تقدیم داشتند و معظم له نیز با سخاوت عظیم النظیری فرامین بسیار مهم و معتبری اعطا فرمود دایر بر اینکه مقاطعه کاران گمرکات و تحصیلداران

مالیات و باج راه امپراطوری، عمال و مستخدمین شما را از اخذ هر گونه حقوق مالیاتی بمدت سه سال معاف بدارند، و در طی فاصله زمان مزبور بامتنعه و کالای کمپانی بهیچوجه من الوجوه باج و ساوی تعلق نگیرد، و فقط نتایج عملیات عمال کمپانی در طی مدت سه سال مورد مذاقه و بررسی قرار بگیرد، بدون اینکه دیناری حقوق گمرکی مطالبه شود، اما در مقابل نمایندگان اعزامی سابق الذکر شما وعده کرده بودند که در پایان مهلت مزبور هدایای نفیس و گرانبهائی معادل حقوق گمرکی و مالیات و باج راه لازم التأدیه، بدر بار مخدوم جهان پناه ما تقدیم بدارند، پس از خاتمه مدت مذکور طرفین طبق مواد قرارداد تجارتی که انعقاد خواهد یافت، سلوك کنند. پس از اینکه ترتیب مذکور تدوین یافت، بر حسب استدعای نمایندگان شما فسخ گشت، و فرامین موکد دیگری، با کمال عطوفت و عنایت خطاب بکلیه مأمورین مالیاتی و متصدیان گمرکات ایرانی شرف صدور یافت، دایر بر اینکه عمال و مستخدمین شما را بمدت نامعینی از مطالبه هر گونه حقوق و عوارض مالیاتی معاف بدارند، و عملیات تجارتی و معاملات بازرگانی آنرا از دایره صلاحیت و حوزه قدرت خویش خارج شمارند، مشروط بر آنکه عمال و مستخدمین کمپانی فرانسوی در حدود مقررات اسناد کتبی تسلیمی به مأمورین دربار بهشت نشان مخدوم ما، عمل کنند.

این فرامین در نتیجه عنایت و عطوفت اعلیحضرت شاهنشاه معظم و مفخم ما، که غرق سعادت مطلق است بهمان طرز و ترتیب سابق مورد تایید قرار گرفت و از نو تجدید گردید. اما اینک که قریب ده سال از آن

موقع میگذرد، هنوز هیچکس از طرف شما نیامده است. موضوعی که موجب اشکال شده، آنست که سند تسلیمی نمایندگان اولیه شما در دسترس نمیباشد، چون مقصود بیک، ناظر (وقت) غفران الله علیه که سند مذکور تحویل مشارالیه شده بود، زندگی را بدرود گفته است. بدین طریق نمی-توان بطور قطع و یقین درباره مواد و مقررات و شرایط مندرجه در آن اظهار نظر کرد. ما در مورد تمام نکات مذکور با جناب آقای ژون شر مذاکراتی کردیم. ولی معزی الیه در پاسخ سئوالات ما، اکتفا باین کرد که نه عامل شما است و نه نماینده شما، و نمیتواند درباره امور مربوطه اظهار نظر کند. بهمینجهت ما به حضور شاهنشاه معظم خود معروض داشتیم که مجدداً سه سال دیگر بشما فرصت داده شود، تا به این دربار همایونی نماینده ای اعزام دارید و تعهد نامه دیگری تدوین گردد. پیشنهاد من، خوشبختانه مورد موافقت و اجابت قرار گرفت. جنابان اجل، تاکید میشود که حتماً پیش از انقضای مدت مذکور، یکی از عاملین خود را به این دربار همایونی گسیل بدارید، تا تعهد نامه دیگری بسپارد، و درباره تمام مستدعیات شما عریضه لازم معروض بدارد.

ملت انگلیس خدمات مهم و متعددی نسبت به ایران انجام داده است، و در مقابل بدریافت امتیازات و فواید سرشاری نایل آمده است. از ملت شما نیز نظایر همین خدمات را انتظار دارند، و میخواهند که در مقابل عواطف و عنایات شاهانه که شامل حال شما شده و پاداش معافیت و مصونیتی که تجارت شما حسب الامر همایونی از هر گونه حقوق مالیاتی و گمرکی پیدا کرده است، وظایف لازم را کماهو حقه انجام بدهید.

اما در باره درخواستهای هشتگانه هندرجه در مراسله تسلیمی فرستاده شما ، اشعار میدارد که بعضی از این مستدعیات ، از قبیل تایید امتیازات اعطایی سابق مورد موافقت قرار گرفت و فرامین نوینی در این باره شرف صدور یافت ؛ ولی تصویب بقیه تقاضاها موکول بر ورود فرستاده جدیدی شده است . اعتماد و اطمینان کامل داشته باشید که نماینده اعزامی شما بآستان معالی و مستحکم اعلیحضرت شاهنشاه ما ، مقضی المرام خواهد بود ، و در تمام تمنیات خود بمیل و دلخواه شما توفیق خواهد یافت . بهیچوجه در فرستادن سفیر تاخیر روا ندارید ، و بطریقی رفتار کنید که کارهای شما کاملاً مطابق قولیکه دادهام و موافق تعریفی که از مراتب حق شناسی و سپاسگزاری شما کردهام خوب از آب در آید ، تازمینهمساعدی که فراهم آمده است ، از دست نرود . در باره تمام امور خود در این سرزمین ، نیات خود را اعلام بدارید و یقین کامل داشته باشید که بعون الهی و بعنایت اعلیحضرت شاهنشاه معظم قدر قدرت ما ، کلیه مستدعیات شما بطور مطلوب و بیشتر از حد انتظار و مقصود ، قرین اجابت واقع خواهد شد . تحریر آفی شهر رجب المرجب سنه هزار و هشتاد و چهار هجری (۱)

فرمان صادره در باره انگلیسان اندك مدتی بعد ،

« انگلیسها نقض
بایشان تسلیم گشت ، و عبارت بود از تایید امتیازات
عهد کرده اند »

سابق ؛ ولی در مورد بقایای صدی پنجاه گمرکات

بندر عباس ترضیه خاطری از ایشان بعمل نیامده بود ، و نیز تضمیناتی

۱- از متن همین مراسله ، مخصوصاً موضوع مقصود بیک ، معلوم میشود که ، ناظر

بامور خارجی کشور نیز میپرداخته است ، یعنی کارهای وزارت خارجه نیز بعهده وی بوده .

درباره پرداخت دقیق حق السهم مزبور داده نشده بود. صدراعظم کمافی-
 السابق اظهار میداشت که، ایران ملزم بر عایت قرارداد هرگز نمیباشد،
 چون ابتدا انگلیسان نقض عهد کرده اند، و از محارست و محافظت خلیج
 در مقابل پرتغالیان و دیگر دشمنان امتناع ورزیده اند، و از تسلیم مخارج
 نصف قلعه هرمز و استحکامات بندرعباس بر حسب مواد قرارداد مزبور،
 مطلقاً خودداری کرده اند؛ مضافاً بر اینکه دیگر گمرکات در دست شاهنشاه
 نمیباشد، و اعلیحضرت عایدات گمرکی را با جاره واگذار کرده اند،
 و در اینمورد مداخله ای ندارند، و فرمان همایونی شرفصدور یافته
 است که مستاجر کل گمرکات سالیانه پانزده هزارا کو برای عامل انگلیسی
 تادیه کند و مشارالیه نیز بدریافت همین مبلغ اکتفا ورزد. در حقیقت هم میبایست
 بهمان مقدار اکتفا شود، و امکان تحصیل دیناری بیشتر میسر نمی باشد.

بعلاوه نخست وزیر، ماموری گماشت تا در معیت فرستاده کمپانی
 انگلیسی، از اصفهان بشیراز برود، و در سرتاسر راه درباره توهینات
 وارده بانگلیسان از طرف مستخدمین گمرکات و باج راه تحقیقات دقیقی
 بعمل آورده و متجاوزین را مجازات کند. بعضی از مامورین سفله چندین
 سال بود که نسبت بانگلیسان فوق العاده سختگیری میکردند، و بیپایانه
 کشف طلا و نقره، امتعه آنها را در سر راه تفتیش کرده، چمدانها و
 صندوقهایشانرا بازرسی میکردند. مامور شاهنشاه بشیراز رفت و کلیه
 راهداران را کیفر داد، و هیچکس را از مجازات معاف نداشت، و حسب
 المعمول کشور سزای همه مرتکبین چوب و فلک بود.

در پنجم نوامبر ، از هلندیان هفتاد هزار لیره
 در محضر شیخ الاسلام (فرانسوی معادل فرانک طلا) حواله شاهنشاه را
 اصفهان

دریافت داشتم . هلندیها پس از تسلیم وجه مزبور
 تقاضی کردند که بهمراهی مترجم ایشان بحضور شیخ الاسلام که عالیترین
 مقام قضایی کشوری اصفهان است ، بروم تا قبض رسید قانونی تنظیم شود
 چون در ایران اسناد شخصی و غیر رسمی فاقد هر گونه ارزش حقوقی
 است ، و بایستی هر سند قضایی باشد .

شیخ الاسلام از من سؤال کرد : « آیا اسم شما شاردن است ؟
 آیا جواهرات مذکور در ظهر فرمان را شما بشاهنشاه فروخته اید ؟ و
 آیا وجه مبلغ منظور را دریافت داشته اید ؟ »

من در پاسخ تمام این سئوالات ، بلی گفتم ؛ و چون خوشبختانه
 قاضی اعظم (شیخ الاسلام) شخصاً مرا میشناخت ، جوابها را کافی تشخیص
 داد ؛ و گر نه لازم بود گواهانی حضور داشته باشند تا صحت اظهارات
 مرا تصدیق کنند . آنگاه بیکی از منشیان دستور داد که قبض رسید
 نگاشته شود ؛ پس از تدوین سند ، شیخ الاسلام مهر و امضای خود را
 بصدر آن گذاشت ، و بعد نوتر (مامور ثبت در محضر رسمی) و سپس دو
 نفر گواهان و در خاتمه خود من سند را مهر کردیم ؛ و اینک متن آن
 نقل میشود :

هو الله

« در محضر ما آقای شاردن ، بازرگان فرنگی ، از کشور فرانسه
 عمدةالتجار فرنگیان ، اعتراف و اقرار کرده است که :
 « او مبلغ هزار و پانصد تومان ، ضرب تبریز ، رایج کامل ، سکه

سلیمان صفدر (علم الیقین حاصل است که نصف مبلغ مذکور هفتصد و پنجاه تومان تمام ضرب تبریز میباشد) از اعلیحضرت همایون شاهنشاهی، طلبکار بوده است؛ و این مبلغ هزار و پانصد تومان از بابت چند قطعه جواهر و احجار کریمه خوشاب و کامل العیاری که مشارالیه بعمال عالیمقام اعلیحضرت اقدس شهر یاری تحویل داده است، واجب التادیبه قانونی بوده است صورت و قیمت و تعداد این احجار کریمه و جواهرات بدقت و صحت تمام در ظهر فرمان شاهنشاه، معبود و متبوع کل کائنات و مظهر خورشید جهانتاب، درج و ثبت و ضبط شده است. طبق همین فرمان همایون، آقای شاردن مذکور مبلغ مزبور را از مأمورین کمپانی هند شرقی هلندی، از بابت بدهی این کمپانی در وجه ابریشم ایتیاعی، طی دو نقوزایل، بشرح مذکور و مصرح در فرمان مبارک اعلیحضرت شاهنشاهی، دریافت خواهد داشت. اینک آقای شاردن سابق الذکر اعتراف و اقرار میکند که بطیب خاطر مبلغ هزار و پانصد تومان منظور را نقد و تمام از آقایان بی نت، رئیس و کازیم بروت (۱) معاون نمایندگی تجارتی کمپانی هلندی در این شهر، سروران کل صنف مربوطه، دریافت داشته است؛ و طلبکار مذکور باتسلیم قبض رسید قانونی و مفصلا حساب قضایی حاضر به بدهکاران مزبور، مراتب را اعلام و اظهار میدارد که از بابت مبلغ هزار و پانصد تومان مذکور جزئاً و کلاً دیگر بهیچوجه نسبت به بدهکاران سابق الذکر هیچگونه حق و ادعایی ندارد و نخواهد داشت. بنائاً علیهذا اگر طلبکار و یا شخص دیگری بنام وی، درصدد دعوی بر آید و یا اسناد مخالف و متضادی با مندرجات این سند ارائه کند، ادعای مذکور کاملاً لغو و مطلقاً باطل اعلام

میشود. این قبض رسید بااطلاع و رضایت بدهکاران مذکور، برای استناد لازم و ترضیه خاطر ایشان تدوین شده است.

در هیجدهم شهر رجب المرجب، سنه هزار و هشتاد و چهار هجری

تحریر یافت.

در صدر سند، در قسمت یسار، مهر و امضای قاضی اعظم (شیخ الاسلام)

باین عبارت درج شده بود:

« طرفین مذکور در این قبض رسید، در حضور اینجانب واقعاً

صحت مندرجات و مفاد آنرا اعتراف کرده‌اند. » در زیر این شهادت،

گواهی معاون اول قاضی اعظم ثبت شده بود، بدین طریق:

« اینجانب، محمد طاهر، تصدیق کامل دارم که دریافت مبلغ مذکور

در متن را بشرح مندرج در سند، در حضور من اعتراف کرده‌اند. »

در ذیل سند، دو شاهد دیگر، یعنی مفتش و دفتر دار ضباط شیخ-

الاسلام، چنین نوشته بودند:

« شهادت داود، ابن محمد سعید، شاهد صحت مفاد و مندرجات

این قبض رسید است. »

« محمد مهدی، مدون این قبض رسید، صحت مطلق مندرجات

آنرا گواهی میدهد. »

مرافعات ایرانیان بمانند دعاوی فرانسویان پیچیده و مغلق است و

اصطلاحات مستعمل نیز همچنان مشکل و صعب الفهم میباشد؛ و چون حقوق

عربی (شرایع اسلامی) بر این کشور حاکم است، حقوق ایرانی مشکل‌تر

و مبهم‌تر از مال، میباشد.

فی المثل تمام مرافعات و دعاوی مشحون از اصطلاحات عربی پیچیده

و غامض است . عبارت شهادت یعنی گواهی گواهان نیز بایک عبارات و حروف رمز مانند نگاشته میشود . بعلاوه باید متذکر شویم که طرز تحریر مراعات حقوقی کاملاً با سبک و شیوه عادی مغایر می باشد ؛ بطوری که حتی ایرانیان نیز برای درک و فهم آن بایستی بقدر تحصیل یک رسم الخط خارجی بخود زحمت هموار کنند .

توضیحات : در سرتاسر مشرق زمین رسم چنان است که در قبوض پولی و موارد مالی بعد از ذکر عین یک مبلغ ، نصف و سپس ربع آنرا ذکر کنند . ایرانیان مدعی هستند که بدین طریق از دسیسه و تقلب پیشگیری بعمل می آید . چون تحریر یک عدد و یا رقم سهل است ، ولی تصحیف چند عدد مشکل میباشد .

در نهم دسامبر ، باران در این شهر آغاز یافت و سه
روز متوالی ادامه داشت . در اصفهان حتی در زمستان
نیز باران کم می آید ، ولی هنگامیکه میبارد بسیار
شدید و متمادی میباشد ؛ بطوریکه (بعرق) بیشتر از سه پا (۱) زمین آغشته
با آب میشود و خوب سیراب میگردد .

در بیست و سوم ، باران بسیار تند و تگرگی فرود آمد که همراه با
طوفان و بسیار شدید بود ، چنانکه من در عمر خود هرگز چنان بارندگی
ندیده بودم . مدت بیست و چهار ساعت بارش ادامه داشت و تمام کوی و
برزن ، منازل و مساکن ، و باغات و بساطین انباشته از آب شد . بدین طریق
صدمات سنگینی متوجه عده کثیری از خانه های مردم شد و بسیاری از
دیوارها خراب و ویران گشت . مسیر آب رودخانه (زاینده رود) چنان

(۱) هر پا بطول ۳۲۴۸ متر است .

پرگشت که بطرف شهر طغیان کرد و قسمتی از عمارات ساحلی را ویران ساخت، و سپس بسوی خیابان مشجر زیبایی که گردشگاه اصفهان و مابین پل و قصبه جلفا واقع است حمله ور شد، ارتفاع آب در اینجا بالغ بر چهارپا بود. باغات و بساتین و عمارات تفریحی این حدود سیل زده و ویران گشت. چون دیوارهای اصفهان از خشت خام کاهگلی است که بطور ساده زیر اشعه آفتاب خشک شده است، با اندک نفوذ آب انهدام مییابد. اگر فقط بیست و چهار آب بدیواری بسته شود، تمام ویا قسمتی از آن حتماً ویران خواهد شد، مگر اینکه بسیار ضخیم باشد. ضایعات وارده در نتیجه این رگبار مهیب بالغ بر بیشتر از دو میلیون بود. تنها شاهنشاه متحمل صد هزار اکو خسارت شد. تا دو روز بعد، جریان آب ادامه داشت و پس از دو روز دیگر اثری از آن مشاهده نمیشد. خاک اصفهان اینهمه آب را همچون ابری فرو کشید. خاک این بلده در چهار قطره آب حل، و یک ربع ساعت تابش آفتاب و یا انجماد کاملاً آنرا خشک میکند.

[illegible]

ضمایم و تعلیقات

DATE LABEL

[illegible]

ضمایم و تعلیقات

مدار کار شاردن در شرح جغرافیای تاریخی کلیه ایالات و ولایات
امپراطوری عظیم صفوی سه نکته بوده است :

نخست مطالعه وضعیت مشهود و آثار موجود .

دوم تطبیق موقعیت يك بلده با گذشته آن ، مخصوصاً ادوار
هخامنشی و ساسانی (هرودوت و کزنفن و استرابن و پلوتارک و پروکب ،
بروس و تورات و دیگرها) .

در مرحله سوم مطالعه مآخذ تاریخی و جغرافیایی فارسی که در
دسترس وی قرار داشته و کتاب نزهة القلوب حمدالله مستوفی اساس کار
وی در این قسمت اخیر بوده است .

بدین طریق چنانکه ملاحظه میفرمایند محقق فرانسوی از رجوع
بمآخذ معتبر و مهمی که بزبان عربی نگاشته شده ، از قبیل : صورة الارض ،
المسالك الممالك ، احسن التقاسیم ، فتوح البلدان ، مروج الذهب و معجم-
البلدان و غیرهم مطلقاً غفلت کرده است و چنانکه از مندرجات مجلد پنجم
سیاحتنامه (تاریخ علوم ایران) بر می آید ، اصلاً از وجود آنها خبری
نداشته است ، در صورتیکه مآخذ مزبور از لحاظ احتوای مطالب بسیار
مهم جغرافیای تاریخی راجع بدوره ساسانی و صدر اسلام ایران حایز
اهمیت فوق العاده ای میباشد ، و میتوان راجع بخصوصیات اجتماعی و
اقتصادی مردمان ایرانی استفاده های شایانی از آنها کرد . لذا نگارنده

این سطور برای رفع نقیصه مزبور قسمت عمده اطلاعات مندرجه در کتب معتبر و مهم مزبور را با ذکر مآخذ و تطبیق آنها با مندرجات شاردن طی این صفحات عیناً نقل مینماید، که استفاده آن از هر حیث اتم و اکمل باشد و سپس شمه‌ای از وضعیت کنونی ایالات و ولایات مربوطه درج خواهد شد تا مقایسه و مطالعه اوضاع آنها طی سه هزار سال تا عهد حاضر بسهولت امکان پذیر باشد.

ص: (۵-۸) آذربایجان - تبریز - تفلیس:

در کتاب صورة الارض تألیف ابی القسم بن حوقل (۱) (چاپ لیدن ۱۹۳۹) الطبعة الثانية، القسم الثاني صفحات ۳۵۵ - ۳۳۱ - ۱) شرح بسیار مفصل و بسیار دقیقی راجع باوضاع جغرافیایی و خصوصیات اقتصادی و آداب و عادات آذربایجان آمده است و نقشه جغرافیایی این سرزمین نیز با سلوب قدیم ضمیمه آن می باشد. تا آنجا که نگارنده این سطور اطلاع دارد، در هیچیک از منابع معتبر قدیم جغرافیای تاریخی آذربایجان بدین دقت و تفصیل نیامده است، بعلاوه مندرجات صورة الارض مشتمل بر اطلاعات بسیار مهمی است که در هیچ کجا آنها را نمیتوان یافت، لذا بنقل عین آن در این صفحات مبادرت میورزد، تا خصوصیات جغرافیایی و تاریخی این ناحیه در عهد باستان کما هو حقّه آشکار شود:

[ارمنیه و آذربایجان و الران]

« فلنرجع الى حد بلاد الروم غرباً فنصف ما صاقبها الى آخر الاسلام في حد المشرق، والذي ابتدى به ارمنيه والران و آذربيجان و قد جعلتها

اقلیماً و احداً لانها مملکة انسان واحد فیما شاهدته سائر عمری ...

» و اکمل هذه النواحي اذریجان و اکبر مدنها

اردبیل

اردبیل واجلها وان كانت فی وقتنا قدر زحت احوالها

لان بها المعسكر و دارالامارة والدواوين وهذه مدينة تكون اعمالها ثلثین

فرسخاً فی مثلها والغالب علی ابنتها الطین والآجر ، و كان علیها سور منیع

فهدمه المرزبان بن محمد بن مسافر السار ... وهی مدینته خصبته واسعارها

رخيصه ولها رساتيق و کور جلیلتها ولها جبل صعوده ونزوله نحو ثلثته فراسخ

یسمى سبلان عظیم ورفیع شامخ مطل علیها من غریبها لاتفارقه الثلوج صیفا

ولاشتاء ، وهی مدینته لها انهار جاریه و أبارها طيبة عذبه ...

» ویلی اردبیل فی الکبر المراغه و كانت فی القديم

مراغه

الایام المعسكر و دارالامارة و خزانه دواوين

الناحية بها فنقل ابو القسم یوسف بن الداو داو (دیوداد ؟) بن الداودشت

ذلك الی اردبیل لتوسطه لجمیع البلد علی ان المراغه مدینه نزهته کثیرة

البساتین والانهار والمیاه والفواکه الحسنه والخیرات والغلات من جمیع

الجهات الی کثرة الرساتيق والزروع و وفور الحظ من جمیع ما تشتمل

علیه الامصار مضاف الی ذلك سیادة رجالها و کثرة تنائمها و مشائخها ، ...

و كان علی المراغه سور خربه یوسف بن ابی الساج فی نحو ما خرب السار

سور اردبیل .

» وتبریز مدینه حسنه عامرة منغصه بالخلق کثیرة

تبریز - خوی - سلماس الخیرات فیها الاسواق الکثیره و البیع والشری و

هی قصبه اذریجان الیوم امر مدینه بها ، و خوی مدینه وسطه غیر انها عامرة

آهله كثيرة الخيرات والفواكه و البساتين و عليها سور منيع من الآجر و
اهلها الطف طباعاً من اهل تبريز ، و سلاماس مدينه وسطه ايضاً عامره
كثيرة الاهل والفواكه و عليها سور منيع من الحجارة]

« ويلي المراغه في الكبر ارميه وهي مدينة نزهة

ارميه - دريای

كثيره الكروم والمياه الجارية في المدينة والضياع

كبودان - اشنو

و الرساتيق وافرة الحظ من التجارات و الغلات و

بينها وبين المراغه بحيرة كبودان والمراغه من شرقي البحيرة و ارميه من
غربيها ولها رساتيق واسعة ونواح خصبة ، وفي ضمن ارميه و مضاف الي
عملها مدينه اشنه وهي ايضاً مدينه كثيرة الشجر والخضر والخيرات والفواكه
والخصب والاعناب والمياه الجارية متوفرة القسم غزيرة القسط من سائر ما
خصت به ارميه والمراغه من رفق باديتها و التفاف الخيرات بها من جهة
اكرادها الهذبانیه (۱) وبها يصيفون واياها ينتجعون وبها جميع ما يملكون
ويدخرون وبها اسواق للتجار في اوقات من السنه مربحه و بيوع حادة و
ارباح وافرة ويجلب منها ومن سوادها الاغنام والدواب والعسل واللوز و
الجوز والشمع وما جانس ذلك من ضروب المتاجر الي بلد الموصل [و
نواحي بلد الجزيره من الحديثه] وغيرها .

۱- پادشاهان معروف ایوبی که بر مصر و شام و عراق و یمن سلطنت داشته اند ، نیز از

کردان هذبان آذربایجان بوده اند . ابن خلکان در شرح حال ابوالمظفر یوسف بن ایوب (الملك ناصر صلاح الدین) گوید :

« اتفق اهل التاريخ على ان أباه واهله من دوين و هي بلدة في آخر عمل اذربيجان من

جهة اران و بلاد الكرج وانهم اكراد رواديه والرواديه بطن من الهذانيه . . . (و فيات الاعيان ،
الجزء الثاني ص ۵۵۹ طبع مصر)

« والمیانج والخنوج و داخرقان و خوی و سلماس

و مرند و تبریز و برزند و ورثان و موقان و البیلقان

و العجابر و ان فهی مدن صغار متقاربة فی الکبر و

میانہ - اهر

مرند - دوین

الاقتصاد ، و كذلك نواحی ابی الهیجا ابن الرواد من اهر و ورزقان فجميع

ذلك مخصوص بالشجر معموم بالخيرات والثمر لم يعر من خيرها مكان

دون مكان الى انهار و بساتين و ثمار و رياحين و عمارة تامة بالكرباب و

الفلاحين مفعمة بالخيرات مملووة بالبركات . فواكهم كالباطل و ما كلهم

كالهيجان ، و كانت داخرقان و تبریز الى اشنه الاذريه و ما يحتف بها تعرف

ببنی الردينی خطة لهم و املاً كما لم تنزل بعز السلطان من الاعتراضات سليمه

حتى اذا فسد الزمان و هلك السلطان و تحيف الجيران فهی لمن غلب و كان

آل الردينی من العرب فاتى عليهم الدهر و مشى فيهم الزمان بالغلبه و القهر

فعفى آثارهم و ترك اليسير من اخبارهم] و اما دوین (۱) فمدینه كبریه كثيرة

الخيرات و البساتين و الفواكه و الزروع و عليها سور من طين و فيها عيون

و مياه جاریه و الغالب علم زروعهم الارز و القطن و قد اختل احوال اهلها

فی زماننا هذا بمجاورتهم للکرج فانهم نهبوا المدينه و احرقوها و فی کل

وقت يجدون فرصة يشنون عليهم الغارات و الآن فقد عمروا فی وسط المدينه

المسجد الجامع و سوروه بسور آخر و حوله خندق و فيه عين ماء فی وسط

المسجد يلتجئون اليه حين يفجأهم عسكر الکرج و بينها و بين الرس نحو

فرسخين] .

« و مدینه برذعه ام الران و عين تلك الديار لم تنزل

على قديم الزمان كبریه و تكون نحو فرسخ طولاً

برذعه

فی اقل منه عرضاً و كانت من النزهة والخصب وكثره الزرع والثمار و
والاشجار والانهار بحال سنی و محل سری هنی ، و لم یکن بین العراق و
وطبرستان بعد الری و اصبهان مدینه اکبر منها و لا اخصب و لا احسن
موضعاً ومرافقا واسواقا الی فنادق و خانات و دورو حمامات و اموال و
تجارات [فاختل حالها بمجاورة الكرج لها]

تفلیس

« وتفلیس مدینه دون باب الابواب فی الکبر وعلیها

سوران من طین ولها ثلاثه ابواب وهی خصبه حصینه
کثیرة الخیرات، رخصیه الاسعار ، یزید رخاؤها علی سائر البلدان الراخیه و
النواحی الرفیه والخصبه ولقد ذکر بعض من اشتری بها العسل [ذات یوم
انه اشتراه علی] نحو عشرين رطلا بدرهم ، وهی ثغر جلیل کثیر الاعداد
من کل جهه و بها حمامات کحمامات طبریة ماؤها سخین من غیر نار (۱) و
هی علی نهر الکرو لها فیه عروب یطحن فیها الحنطه کما تطحن عروب
الموصل والرقه و غیرهما فی الدجله و الفرات [و الآن فهی بید الکرج
اخذوها فی العشر الاخیر من سنی خمسمائه و ملک الکرج مع کفره یراعی
اهلها و یمنع جانبهم من کل اذیه و شعار الاسلام بها قائمه کما كانت و
مسجد الجامع ممنوع من کل دنس یوقده الملك بالشمع و القنادیل و ما
یحتاج الیه والاذان فی جمع مساجدها یجهر لایعرض لهم احد بسوء البته و
قد اختلط الآن المسلم والکرجی] و اهلها قوم فیهم سلامه و قبول للغریب
و میل الی الطاری علیهم و انس بمن له ادنی فهم و انتساب الی شیئی
من الادب و هم اهل سنه محضه علی المذاهب القدیمه یکبرون علم الحدیث

۱- مارکوپولو نیز بتفصیل از این گرمابه ها سخن رانده است (رجوع فرمائید به

« جهانگردی مارکوپولو » ترجمه م . محمدلوی عباسی ، طبع طهران) .

ويعظمون اهله ...

« وایس بالران مدینه اکبر من بردعه والباب

شماخی - شروان - (الابواب) و تفلیس فاما البیلقان و ورثان و بردیج
لاهیجان

والشماخیه و شروان والایجان والشابران و قبله

وشکی و جنزه و شمکور و خنان فهی ممالک صغار و مدن لطاف متقاربة
فی الکبر خصبة واسعه المرافق .

« واما دیل (۱) و نشوی فان دیل مدینه [اکبر

ارمنستان

من اردیل وهی اجل ناحیه و بلدة بارمینیه الداخله

وهی قصبة ارمنیه [فیها دارالامارة منها دون جمیع نواحی ارمنیه کما

ان دارالامارة بالران ببردعه و باذریجان باردیل و علیها سور و النصارى بها

کثیرة و مسجد جامعها الی جنب البیعة کمسجد حمص فی مشارکة البیعة و

مصاقتها و ملاصقتها ، و یرتفع بها ثیاب مرعزی و صوف من بسط و وسائد

و مقاعد و انماط و تکک و غیر ذلک من اصناف الارمنی المصبوغ بالقرمز و

هو صبغ احمر یصبغ به المرعزی و الصوف و اصله من دود ینسج علی نفسه

کدودة القز اذا نسجت علی نفسها القز ...

« و هما ارمنیتان فاحداهما تعرف بالداخله والاخری بالخارجه و فی

بعض الخارجه مدن للمسلمین ...

« و كانت فی قديم الايام لسنباط بن اشوط ملك الارمن قاطبة و لإجداده

ولم تنزل فی ایدی الکبراء منهم فأزالها ابو القسم یوسف بن ابی لاساح (منهم)

واخرجها من ایدیهم و بایدیهم عهد للصدر الاول باقرارهم علی حالهم و

اخذ الجزیه منهم ... والغالب علی ارمینیة النصرانیة ...

« فاما الانهار بهذه البلاد التي تجرى فيها السفن فنهر

الكر و هو نهر كبير و يكون كالزابی الاصغر
ارس - کر - سپیدرود

الخارج الى دجله و كجیحان و البردان فی ارض

الشعر و نهر الرس و هما متقاربان فی غزر الماء و كثرته ، و سبیدرود الذي بین

اردبیل و زنجان فنهر یصغر عن جرى السفن فيه ؛ والكر نهر عذب مری

خفیف یشرج من ناحية جبل القبق علی حدود جنزه و شمکور مقبلا من

ناحية تفلیس و قبل ان یمر علیها یمر علی قلاع فی بلدان الكفر منصباً الى

بحيرة الخزر علی نواحي برذعه ، و نهر الرس (۱) ایضا نهر عذب خفیف طیب

یشرج من نواحي ارمینیة الداخله حتی ینتهی الى باب و رثان ثم یمر فیقع

بعضه فی الكرو بعضه فی بحيرة طبرستان و هو الرس الذي ذكر الله تعالی

ما فعل بقومه ...

« و جبالها تتصل من جهة الحارث و الحویرت بجبال

اهرو و رزقان و تمر الى تفلیس فی الشمال و يتصل

هناك بها جبل القبق تجاه سیاه کویه و هو جبل عظیم و يقال ان علیه ثلثماية

و نیفا السنه مختلفة و كنت انکر هذا حتی رأیت لسبلان جبل اردبیل غیر

قرية و لاهل كل قرية لسان يتخاطبون بغير لسان الفارسیه و الاذریه و تتصل

جبال القبق بجبل سیاه کویه الذي وراء بلاد الخزر ...

« فاما لسان اهل اذربيجان و اکثر اهل ارمینیة

فالفارسیه (۱) تجمعهم و العربیه بینهم مستعملة و قلمن

زبان

۱ - از آثار قطران ، نظامی ، خاقانی ، شیخ صفی ، شاه اسماعیل صفوی و صائب و نیز

از مجمل التواریخ و مثنوی مولوی نکات دیگری راجع بزبان آذربایجان مستفاد میشود .

بها ممن يتكلم بالفارسية لا يفهم بالعربية و يفصح بها من التجار و ارباب الضياع و لطوائف من فى الاطراف من ارمينية و ماشا كلها السنه آخر يتكلمون بها كالارمينيه مع اهل ديل و نشوى و نواحيتها ويتكلم اهل برذعه بالرانيه ، ولهم الجبل المشهور المعروف بالقبق و يحيط به السنه مختلفه كثيرة للكفار وقد تقدم ذكره و يجمع الكثير منهم لسان واحد .

» و نقود آذربيجان والران و ارمينية الذهب والفضه

اخلاق ، علوم ، واكثرهم اهل عافيه وسلامه و رغبه فى الخير و اهل مذهب ، پول

و طلب المعاش و الستر لمادهم من المصائب و

تكانف عليهم من النوائب و فيهم وقتنا هذا من هو على مذاهب اهل الحديث

والقول بالحشو و كثير من الباطنيه البقليه فيهم ، و ليس بجميع اذربيجان

وارمينيه والرانين متكلم ولا متعصب للكلام والنظر ، و فيهم اطباء فضلاء

أدر كتهم اجلا مياسير بضاعة الطب ارباب ضياع و نعم و كراع يرون ان المنطق

كفر و صنعة النظر شغل قاطع عن الواجبات و صاد عن اكثر اسباب السياسات...

» مدينه سراه بين كور سره و اردبيل مدينه طيبة

سراب و ميانه و كثيرة الخير والمير والبساتين والمياه و الفواكه

گمرکات اذربيجان

الزروع و الطواحين و لها اسواق حسنة و فنادق

نظيفه و كان لها تائنة اجله من آل زانبر و غير هم فهلكوا و بادوا أدر كت

مشائخهم والمروؤة فيهم فاشيه و احوالهم مع السلار متماسكه ، و من اردبيل

الى الميانج عشرون فرسخا مدينه صالحه فى نفسها رفته باهلها رفيقة

بسكانها و رخصها و خيرها ، و من الميانج الى الخونج مدينه ايضا بها مرصد

على ما يخرج من اذربيجان الى نواحي الرى و لوازم على الرقيق والدواب و

اسباب التجارات كلها من الاغنام و البقر و مقاطعة هذا المرصد دائما مائة
الف دينار وزائد الى ألف ألف درهم و ناقص في السنة وليس له و لما يجتاز
به شبهه في جميع اقطار الارض ... (۱) »

مورخ معروف و جهانگرد مشهور ابو الحسن علی بن الحسین بن
علی المسعودی در کتاب مروج الذهب و معادن الجواهر خود نکته های
مهمی راجع به جغرافیای تاریخی قفقازیه و آذربایجان آورده که عینا
نقل میشود :

« اما جبل القبخ فهو جبل عظیم ، و صقعه صقع جلیل
قفقاز و ساکنان آن (۲) قد اشتمل علی كثير من الممالك و الامم ، و فی هذا -

الجبل اثنتان و سبعون امه كل امه لها ملك و لسان بخلاف لغة غيرها ، و هذا
لجبل ذو شعاب و اوديه ، و مدينه الباب و الابواب علی شعب من شعابه ...
و جبل القبخ يكون فی المسافه علواً و طولاً و عرضاً نحو من شهرين ،
بل و اكثر ، و حوله امم لا يحصيهم الا الخالق عز و جل ، أحد شعابه علی
بحر الخزر ممایلی الباب و الابواب ، من شعابه ممایلی بحر ما یطس الذی
ینتهی الیه خلیج القسطنطنیه ، و علی هـذا البحر طرابزنده ، و هی مدينه
علی شاطی هذا البحر لها اسواق فی السنه یاتی الیها كثير من الامم للتجاره
من المسلمین و الروم و الارمن و غیرهم ...

« ممایلی الاسلام من بلاد بردعه ملک یقال له شروان ،
شروان و شروانشاه

و مملکتیه مضافه الی اسمیه فیقال له شروان شاه ، و

و کل ملک یلی هذا الصقع یقال له شروان ، ... و تلی مملکت شروان مملکت

۱- نقل از کتاب صورة الارض تألیف ابی القاسم بن حوقل النصیبی ، القسم الثانی ، صفحات

۳۳۱-۳۵۵) طبع لیدن . ۲- با صفحات ۵-۱۶۲ جلد دوم سیاحتنامه مطالعه شود.

اخرى من جبل القبنخ يقال لها الايران (اران) وماكها يدعى الايران شاه، وقد غلب على هذه المملكة في هذا الوقت شروان ايضا وعلى مملكة اخرى يقال لها مملكة الموقانيه ، والمعول في مملكة على مملكة اللكر ، وهي امة لا تحصى كثرة ساكنة في اعالي هذا الجبل ، ... وغلب هذا الرجل المعروف بشروان (شاه - اى محمد بن يزيد ، وهو من ولد بهرام جور) على ممالك كثيرة من هذا الجبل ...

« وباكه هي معدن النفط الابيض و غيره ، وليس

باكو و آشكدهاى
طبيعى آن

في الدنيا والله اعلم نفط ابيض الا في هذا الموضع ، وهي على ساحل مملكة شروان ، وفي هذه النفاطه

أطمة وهي عين من عيون النار لا تهدأ على سائر الاوقات تتضرم الصعداء ... ويقابل هذا الساحل فيها اطمة عظيمة تزفر في اوقات من فصول السنة فتظهر منها نار (عظيمة) تذهب في الهوا كأشمنخ ما يكون من الجبال العاليه فتضىء الاكثر من هذا البحر و يرى ذلك من نحو مائة فرسخ من البر ، و هذه الاطمة تشبه اطمة جبل البركان من بلاد صقليه من ارض الافرنجه ...

« ثم يلي مملكة اللان امة يقال لها كمشك (ن . كمشك)

وهم بين جبل القبنخ و بحر الروم ، و هي امة مطيعه

منقادة الى دين المجوسيه ، و ليس فيمن ذكرنا

من الامم في هذا الصقع - أنقى ابشارا ، ولا اصفى -

الوانا ، ولا احسن رجالا ولا اصبغ نساء ، و لا اقوم قدوداً ، ولا ادق احضاراً

ولا اظهر أكفالا وأردافا ، ولا احسن شكلا ، من هذه الامة (۱) ونساوهم

مردم كمشك
(كلشيد؟) كه بآئين
زردشت بودند

۱- تمام این صفات عین تعریفاتی است که شاردن از مردم کلشید کرده است (رجوع به

جلد اول شود) .

موصوفات بلذہ الخلوات، ولباسہم البیاض والدیباچ الرومی والسقلاطونی
وغیر ذلک من انواع الدیباچ المذہب ... وتسفیر هذا الاسم وهو فارسی الی
العربیہ التیہ والصلف، وذلك أن الفرس اذا کان الانسان تائها صلفا قالوا:
کشک .

« فمن ذلك أن امة تلی بلاد اللان یقال لها الابخاز »

ابخاز (۱)

منقادة الی دین النصرانیہ ... و كانت الابخاز و-

وتفایس (۲)

الخزریہ تودی الجزیہ الی صاحب ثغر تفلیس منذ

فتحت تفلیس و سکنها المسلمون ... فانیخرقت هیبة المسلمین من ثغر
تفلیس، فامتنع من جاورهم من الممالک من الاذعان لهم بالطاعه، واقتطعوا
الاكثر من ضیاع تفلیس، وانقطع الوصول من بلاد الاسلام الی ثغر تفلیس
بین هؤلاء الامم من الکفار، اذ كانت محیطة بذلك الثغر، و اهلها ذوقوة و
باس شدید ...

« ثم تلی هذه المملکة (قباه و شکین) مملکة الموقان »

مغان (موقان)

وانها متغلب علیها، وانها مضافة الی مملکتہ شروان

شاه وله قلعة لا یدکر فی قلاع العالم احسن منها فی جبل القبخ .

« و اما نهر الکرفیبتدی من بلاد خزران من مملکة

کر، ارس (۳)

جرجین (گرجستان)، و یمر ببلاد ابخاز حتی یاتی

موطن بابک خرمدی

ثغر تفلیس، ویشق فی وسطه، و یجری فی بلاد

السیاوردیہ (ن - السلوریہ) حتی ینتہی علی ثمانیہ امیال من بردعه، و

۱- با صفحات (۱۳۰-۱۴۹) مجلد اول سیاحتنامه مقایسه شود .

۲- باصفحه (۲۰۶) از مجلد دوم سیاحتنامه مطالعه شود .

۳- باصفحات (۳۹۳) و (۲۰۶) مجلد دوم خوانده شود .

يجرى الى برداج من اعمال بر دعه ثم يصب فيه مما يلي الصنارة نهر الرس ،
ويظهر من اقاصى بلاد الروم من نحو مدينه طرابزنده حتى يجرى الى الكر ،
وقد صار فيه نهر الرس ، فيصب فى بحر الخزر ، ويجرى الرس بين بلاد البدين
وهى بلاد بابك الخرمى - من ارض اذربيجان و جبل ابى موسى من بلاد
الران ، ويمر ببلاد ورثان ، وينتهى الى حيث وصفنا ، وقد اتينا على وصف
هذه الانهار ايضاً ... (۲)

استيلاى تازيان بر آذربايجان

مورخ معروف امام ابولحسن البلاذرى متوفى ۲۷۹ هجرى در كتاب
مشهور فتوح البلدان داستان استيلاى تازيان را بر آذربايجان چنين
آورده است :

«حدثنا الحسين بن عمرو والاردبيلي عن واقد الاردبيلي
صالح مرزبان و
عن مشايخ ادركتهم أن المغيرة بن شعبه قدم الكوفة
حذيفة
والياً من قبل عمر بن الخطاب ومعه كتاب الى حذيفة
بن اليمان بولاية اذربيجان فانفذ اليه وهم بنهاوند او بقر بها فصار حتى اتى
اردبيل و هى مدينه اذربيجان و بها مرزبانها واليه جباية خراجها ، وكان
المرزبان قد جمع اليه المقاتله من اهل باجروان وميمذ والنرير و سراة و
الشيز والميانج وغيرهم ، فقاتلوا المسلمين قتالاً شديداً اياماً ، ثم ان المرزبان
صالح حذيفة عن جميع اهل اذربيجان على ثمانمائة الف درهم وزن ثمانية

۱- نقل باختصار از مروج الذهب و معادن الجواهر مسعودى متوفى سنه ۳۴۶ هجرى ،
(صفحات ۲۰۶-۱۷۶) از جزء اول از جلد اول چاپ مصر .

على أن لا يقتل منهم احداً ولا يسيبه و لا يهدم بيت نار و لا يعرض لا كراد
البلا سجان و سبلان و ساترودان ، و لا يمنع اهل الشيز من الزفن في اعيادهم
هم و اظهار ما كانوا يظهرونه ، ثم انه غزاموقان و جيلان فأوقع بهم و صالحهم
على اتاوة .

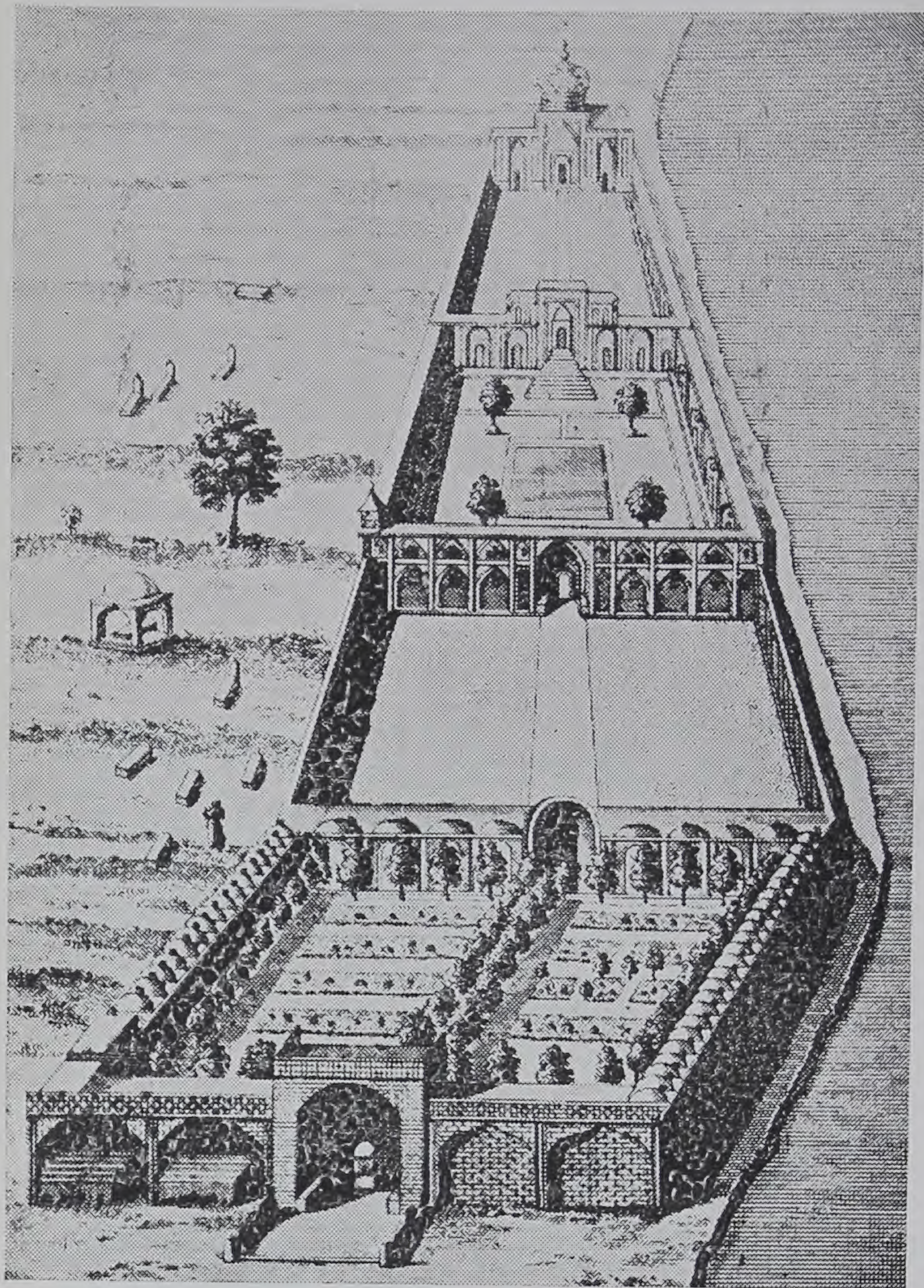
« قالوا ثم عزل عمر حذيفه و ولى اذرييجان عتبه
گشودن آذر بايجان
(سالهای بيست و
بيست و دوم هجری) و جداهاها على العهد و انتقضت عليه نواح فغراها
فظفر و غنم ...

« و روى الواقدى فى اسناده : ان المغيرة بن شعبه غزا اذرييجان من
الكوفة فى سنة اثنتين و عشرين حتى انتهى اليها ففتحها عنوة و وضع عليها
الخراج ، و روى ابن الكلبي عن ابى مخنف : ان المغيرة غزا اذرييجان سنة
عشرين ففتحها ثم انهم كفروا فغزاها الاشعث بن قيس الكندى ففتح حصن
باجروان و صالحهم على صلح المغيرة و مضى صلح الاشعث الى اليوم ...

« ثم ولى على ابن ابى طالب الاشعث اذرييجان ، فلما
تغير مال كيت اراضى قدمها وجد اكثرها قد اسلموا و قرأوا القرآن ،
و غصب زمين از
طرف فاتحين
فانزل اردبيل جماعة من اهل العطاء و الديوان من -
العرب و مصرها و بنى مسجدها الا انه وسع بعد

ذلك ، قال الحسين بن عمرو :

واخبرني واقدان العرب لما نزلت اذرييجان نزلت اليها عشائرها
من المصريين و الشام و غلب كل قوم على ما امكنهم و ابتاع بعضهم من العجم
الارضين و البعث اليهم القرى للمخفارة فصار اهلها مزارعين لهم ... »

مدفن سلاطین اخیر ایران

[illegible]

« قالوا : كانت « المراغة » تدعى « اقراهروذ »

پیدایش مراغه
(اقراهروذ)

فمسکر مروان بن محمد وهـو و الی ارمینیه و

اذربایجان منصوره من غزوة موقان و جیلان بالقرب

منها ، و كان فیها سرجین كثير فكانت دوابه و دواب اصحابه تمرغ فیها

فجعلوا يقولون : ایتوا قرية المراغة ، ثم حذف الناس قرية وقالوا : المراغة

وكان اهلها الجووها الی مروان فابتناها و تالف و كلاوه الناس فكثروا فیها

للتعزز و عمروها ، ثم انها قبضت مع ما قبض من ضیاع بنی امیه و صارت

لبعض بنات الرشید امیر المومنین ... »

« و اما ارمیه فمدينة قديمة يزعم المجوس ان

ارمیه و تبریز زردشت صاحبهم كان منها و كان صدقه بن علی بن
(موطن زردشت)

صدقه بن دینار مولی الازد حارب اهلها حتی دخلها

و غلب علیها و بنی بها و اخوته بها قصورا ، و اما تبریز فنزلها الرواد الازدی

ثم الوجناء بن الرواد و بنی بها و اخوته بناء و حصنها بسور فنزلها الناس معه ،

و اما المیانج و خلباها فمنازل الهمدانیین ، و قدمدن عبداللہ بن جعفر الهمدانی

محلته بالمیانج و صیر السلطان بها منبرا (۱).

داستان استیلای مغول بر آذربایجان

مورخ معروف ابن الاثیر متوفی بسال ۶۳۰ هجری غلبه مغولان را

بر آذربایجان طی حوادث سنه (۶۲۸) باختصار چنین آورده است :

« فی اول هذه السنة (ای سنه ثمان و عشرين و ستمائه) اطاع اهل بلاد

اذربيجان جميعها للتتر وحملوا اليهم الاموال و الثياب الخطائي و الخويى
 والعتابي وغير ذلك وسبب طاعتهم أن جلال الدين (خوارزمشاه) لما انهزم
 على آمد من التتر وتفرقت عساكره ونمزقوا كل ممزق ونخطفهم الناس و
 فعل التتر بديارمكبر والجزيره و اربل وخلاط ما فعلوا و لم يمنعهم احد
 ولا وقف في وجوههم فارس وملوك الاسلام منحجرون في الاثقاب وانضاف
 الى هذا انقطاع اخبار جلال الدين فانه لم يظهر له خبر ولا عملوا له حالا
 سقط في ايديهم وأذعنوا للتتر بالطاعة وحملوا اليهم ما طلبوا منهم من الاموال
 والثياب من ذلك مدينة تبريز التي هي اصل بلاد اذربيجان ومرجع الجميع
 اليها والى من بها فان ملك التتر منزل في عساكره بالقرب منها وأرسل الى
 اهلها يدعوهم الى طاعته و يتهددهم ان امتنعوا عليه فأرسلوا اليه المال
 الكثير والتحف من انواع الثياب الابريسم وغيرها وكل شئ حتى الخمر و
 بذلوا له الطاعة فاعاد الجواب يشكرهم و يطلب منهم ان يحضر مقدموهم
 عنده فقصده قاضى البلد ورئيسه وجماعة من اعيان اهلها وتخلف عنهم شمس
 الدين الطغرائى وهو الذى يرجع الجميع اليه الا انه لا يظهر شئنا من ذلك
 فلما حضروا عنده سالهم عن امتناع الطغرائى فقالوا انه رجل منقطع ما له
 بالملوك تعلق ونحن الاصل فسكت ثم طلب أن يحضروا عنده من ضاع
 الثياب الخطائي وغيرها ليستعمل لملكهم الاعظم فان هذا هو من أتباع ذلك
 الملك فأحضروا الصنائع فاستعملهم فى الذى أرادوا ووزن اهل تبريز الثمن
 وطلب منهم خرقة لملكهم ايضا فعملوا له خرقة لم يعمل مثلها و عملوا
 غشاءها من الاطلس الجيد المراكش وعملوا من داخلها السمور والقندر
 فجاءت عليهم بجملة كثيرة وقرر عليهم من المال كل سنة شئنا كثير أو من الثياب

كذلك وترددت رسالهم الى ديوان الخلافة والى جماعة من الملوك يطلبون منهم انهم لا ينصرون خوارزمشاه ... واما جلال الدين فالى آخر سنه ثمان وعشرين لم يظهر له خبر و كذلك الى سالخ صفر سنة تسع (۱) لم نقف له له على حال (۲)»

در کتاب حدود العالم من المشرق الى المغرب مؤلف بسال ۳۷۲ هجری شرح شایان توجه زیر راجع بجغرافیای تاریخی آذربایجان آمده است که عیناً درج میشود :

سخن اندر ناحیت آذرباذگان و ناحیت

ارمینیه و اران و شهرهای ایشان

« سه ناحیتست بیکدیگر پیوسته و سوادهای ایشان

آذربایجان

بیکدیگر اندر شده و مشرق این ناحیت حدود

گیلانست و جنوب وی حدود عراقست و جزیره و مغرب وی حدود رومست و سریر و شمال وی حدود سریرست و خزران و این جایهاست بسیار نعمت ترین ناحیتهاست اندر اسلام و ناحیتیست آبادان و با نعمت بسیار و آبهای روان و میوههای نیکو و جایگاه بازرگانان و غازیان و غریبان بسیار ازهر جایی و ازوی رنگ قمرمر (قرمز) خیزد و شلوار و جامهای صوف و رودینه و پنبه و ماهی و انگبین و موم خیزد و آنجا پرده رومی و ارمنی و بجنایکی و خزری و صقلابی افتد، اردویل، قصبه آذرباذگانست شهری

۱- برای شرح حال سلطان جلال الدین خوارزمشاه بکتاب نفیس سیره جلال الدین نسوی

رجوع فرمایند

۲- الکامل فی التاریخ لابن الاثیر الجزری، الجزء التاسع، ص ۳۸۶، طبع مصر،

عظیم است و گردوی باره است و شهری سخت و بسیار نعمت بود اکنون کمترست و مستقر ملوک آذرباذگانست و از وی جامهای برد و جامهای رنگین خیزد، اسنه، سراو، میانه، خونه، جابروقان، شهر کهایسی اند خرد و بانعمت و آبادان و از گردوی باره و آن علاء بن احمد کرده است، مراغه، شهر یست بزرگ و خرم و بانعمت و آبهای روان و باغهای خرم و یکی باره داشت محکم پسر بوساج ویران کرد، برزند، شهر یست خرم و آبادان و آبهای روان و کشت و برز بسیار و از وی قطیفه خیزد، موقان (۱) شهر یست و مراورا ناحیتیست بر کران دریا نهاده و اندر ناحیت موقان دو شهرک دیگرست که هم بموقان بازار خوانند و از وی رودینه خیزد و دانکوها خوردنی و جوال و پلاس بسیار خیزد ورتان، شهر یست با نعمت بسیار و از وی زیلوها و مصلی نماز خیزد و این شهرها همه که یاد کردیم از آذرباذگانست.

«دون، شهری عظیم است و قصبه ارمنیه است و از گردوی باره است و اندروی ترسایان بسیار اند و شهر یست با نعمت بسیار و خواسته و مردم و بازار گانان بسیار او را سواد بسیارست تا بحدود جزیره بکشد و خود بروم پیوسته است و از وی گرمی خیزد که از وی رنگ قرمز کنند و شلوار بندهای نیکو خیزد، راخرتاب، شهر کیست خرم و با آبهای روان بنزدیکی دریای کبودان، ارمنه شهری بزرگست و آبادان و بانعمت بسیار سلماس، شهر کیست خرم و آبادان و از وی شلوار بندهای نیکو خیزد، خوی، برگری، ارجیج، اخلاط، نخجوان، بدلیس، این همه شهر کهایینند

۱- هرودوت یکی از طوایف ششگانه مادرا «مغان» خوانده است، برای تفصیل رجوع

فرمایند بتعلیقات مجلد اول سیاحتنامه.

خرد و بزرگ، خرم و بانعمت و مردم و خواسته و بازرگانان بسیار و ازین شهر کها زیلوئیهای قالی و غیره و شلووار بند و چوب بسیار خیزد، ملاز کرد، ثغریست بر روی رومیان و مردمان جنگی و جایی با نعمت، قالیقلا (۲)، شهریست و اندروی حصاریست محکم و دایم اندروی غازیانند بنوبت از هر جایی و اندروی بازرگانان بسیارند، میافارقین، شهریست اندر حصاری بر سرحد میان ارمینیه و جزیره روم، مرند شهر کیست خرد و آبادان و بانعمت و مردم بسیار و ازوی جامهای گوناگون خیزد پشمین، میمد، ناحیتیست شهره و آبادان و بسیار نعمت و مردم، اهر، قصبه میمدست و پادشایی پسر رواد است از اولاد جلنبان بن کرکر، انک کان یاخذ کل سفینه، سنکان، شهریست و او را ناحیتی بزرگست و پادشایی سنباطست و اینهمه شهر کها که گفتیم از ارمینیه است، قبان، شهریست خرم و ازوی پنبه نیک خیزد بسیار، بردع، شهریست بزرگ و بانعمت بسیار و قصبه ارانست و مستقر پادشای این ناحیتست و او را سوادیست خرم و کشت و برز و میوههای بسیار و انبوه و آنجا درختان تود سبیل است بسیار و ازین^۱ شهر ابریشم بسیار خیزد و استران نیک و روناس و شاه بلوط و کرویا، بیلقان، شهر کیست با نعمت بسیار و ازوی پردهای بسیار و جل و برق و ناطف خیزد، باژگاه، شر کیست بر لب رود ارس نهاده و ازوی ماهی خیزد، گنجه، شمکور، دو شهرند با کشت و برز بسیار آبادان و بانعمت و ازوی جامهای پشمین خیزد ازهر گونه، خنان

۱- در مروج الذهب مسعودی و فتوح البلدان بلاذری آمده است که «قالیقلا» مرکب

از دو کلمه «قالی» (نام ملکه ارمنی) و «قلا» است که بمعنی «دهش» میباشد.

استاد پورداود عقیده دارند که نظر بصدور فرشهای زیبا از قالیقلا، لغت «قالی» بفرش

اطلاق شده است.

ناحیتیست بر کران رود کر بر حد میان ارمینیه واران ، وردوقیه ، شهری
 است اندر خنان خرد و کم مردم ، قلعه ، حصار یست عظیم با منبر بر حد
 میان ارمینیه واران ، تفلیس ، شهریست بزرگ و خرم و استوار و آبادان و
 بانعمت بسیار و دوباره دارد و نغریست بر روی کفران و رود کر اندر
 میان وی بگذرد و اندروی یک چشمه آبست سخت گرم که گرمابها بر
 وی ساخته اند و دایم گرم است بی آتشی (۱) ، شکلی ، ناحیتیست از ارمینیه
 آبادان و بنا نعمت درازای وی مقدار هفتاد فرسنگست و اندر وی
 مسلمانان اند و کفران اند ، مبارکی ، دهیست بزرگ بر در بردع و
 لشکرگاه روسیان آنجا بود آنگاه که پیامدند و بردع بستند و این
 مبارکی اول حدیست از شکلی ، سوق الجبل ، شهریست از شکلی بردع
 نزدیک ، سنباطمان ، شهریست اندر آخر حد شکلی و او را یکی حصار
 است استوار و این هر دو شهر آبادان اند ، صنار ، ناحیتیست درازای او
 بیست فرسنگ است میان شکلی و تفلیس و همه کفراند ، قبله (۲) ،
 شهریست میان شکلی و بردع و شروان آبادان و بانعمت و از وی قنذر
 بسیار خیزد ، بردیج ، شهریست خرد و آبادان و بانعمت ، شروان ، خرسان
 لیزان ، سه ناحیتیست و پادشای او یکیست و این پادشاه را شروانشاه و
 و خرسانشاه و لیزانشاه خوانند و او بلشکرگاهی نشیند از شماخی (۳)
 بر فرسنگی و او را بحدود کردوان یکی کوهست بلند سر و او پهن و

۱- جهانگرد معروف مار کوپولو نیز که در سده هفتم هجری از تفلیس دیدن کرده ،
 این گرمابه ها را بهمین ترتیب تعریف کرده است (رجوع فرمائید بجهانگردی مار کوپولو
 ترجمه م . محمدلوی عباسی ، طبع طهران)

۲- در محل بضم قاف تلفظ میشود

۳- در کتاب افسانه های آسیایی کنت دو گوینو نوول تاریخی زیبایی راجع به شماخی
 آمده است (افسانه های آسیایی ، ترجمه م . عباسی ، چاپ طهران) .

هامون و چهار سو و چهار فرسنگ اندر چهار فرسنگ و از هیچ سو بدو راه نیست مگر از يك سوراخی است که کرده اند سخت دشوار و اندر وی چهاردهست و همه خزینهای این ملک و خواستهای وی آنجا است و اندروی همه مولایان وی اند، مرد وزن همه آنجا کارند و آنجا خوردن و این قلعه را یانل خوانند و نزدیک او قلعه دیگرست میانشان فرسنگی سخت استوار زندان وی آنجا است، خراسان، ناحیتیست دربند شروان بکوه قبوق پیوسته است و از وی جامهای پشمین خیزد و همه محفوریهای گوناگون که اندر همه جهانست ازین سه ناحیت خیزد، کردوان، شهر کیست آبادان و با نعمت، شاوران، قصبه شروان است جایی است بدریان نزدیک و با نعمت بسیار و سَنَك محك به همه جهان از آنجا برسد، دربند خزران، شهریست بر کران دریا، میان این شهر و دریا زنجیری کشیده عظیم، چنانك هیچ کشتی اندر نتواند آمدن مگر بدرتوری و این زنجیر اندر دیوارها بسته است محکم که از سَنَك و ارزیز کرده اند و از وی جامه کتان و زعفران خیزد و آنجا بندگان افتند از هر جنسی از آن کافران که پیوسته اویند، باکو، شهر کیست بر کران دریا و بکوه نزدیک و هر نطف که بناحیت دیلمان بکار برند از آنجا برند (۱)»

مارکوپولو جهانگرد شهر ایتالیایی نیز در کتاب خود شرح شایان توجهی راجع به جغرافیای تاریخی آذربایجان، مخصوصاً تبریز و تفلیس آورده است که طالبین میتوانند بترجمه فارسی کتاب مزبور ترجمه و نگارش نویسند این سطور، طبع تهران مراجعه فرمایند.

۱- نقل از کتاب حدود العالم من المشرق الى المغرب در جغرافیای عمومی بزبان فارسی که بسال سیصد و هفتاد و دو هجری قمری نگاشته شده (چاپ طهران صفحات ۹۵-۹۱).

وضعیت سیاسی و تاریخی آذربایجان در عصر جدید بکلی تغییر کرده است، و در نتیجه جنگهای ایران و روس تغییرات فاحشی در مقدرات آن پدید آمده است (عهدنامه های گلستان و ترکمن چای) و قارئین برای اطلاع از جزئیات این جنگها و قرار دادهای میتوانند کتاب روضه - الصفای ناصری بقلم رضاقلیخان هدایت مراجعه فرمایند.

اما وضعیت فعلی این سرزمین، در داخله سرحدات ایران بقرار زیر است: « آذربایجان قسمتی از مادی قدیم است که از شمال به اران و از جنوب غربی به آئور و از مغرب به ارمنستان و از مشرق به دویالت مغان و گیلان محدود میشود ولی آذربایجان فعلی محدود است از شمال برود ارس و از مغرب به ارمنستان و کردستان ترکیه و از جنوب به کردستان و خمسه و از مشرق به کوههای طالش و مغان.

« آذربایجان در زمان داریوش کبیر یکی از ساتراپیهای بزرگ محسوب میشد و پس از اسکندر ولی این ناحیه موسوم به آترپات یا آذر باد اول شخصی است که باقشون اسکندر مخالفت کرد و این نقطه را مستقل ساخت (۱) و به همین مناسبت یونانیها و بعضی از علمای معاصر اسم آذربایجان را مشتق از اسم آترپات میدانند ولی بعقیده علمای مشرق چون در همین ایالت یکی از معابد و آتشگاههای بزرگ در حوالی شهر مراغه واقع بوده که سلاطین ساسانی بقول مشهور از مداین برای زیارت

۱- چنانکه در تعلیقات مجلد دوم سیاحتنامه ذکر کردیم، آذربایجان یعنی مادباستان پیش از هخامنشیان بقول ه-رودوت نخستین امپراطوری بزرگ آسیا را پدید آورد. در دوره اشکانیان نیز ماد مستقل بوده است و مورخ معروف پلوتارک راجع بر روابط سیاسی آذربایجان و روم شرح مفصل و مشبعی آورده است. برای اطلاعات بیشتر از تحولات سیاسی و تاریخی آذربایجان بکتاب «تاریخ تمدن آذربایجان» تألیف نگارنده این سطور مراجعه شود.

آن پیاده بآن نقطه میرفتند ، آن را آذربایگان یا خانه آتش نامیده و کم کم این اسم تبدیل بآذربایجان شده است (۱) .

« پایتخت آن شهر قدیم گنجگ در تخت سلیمان در جنوب شرقی مراغه بوده ، اعراب آن را کزنا (۲) و یونانیها گاززا (۳) نامیده اند .

« در دوره عباسیان اهمیت آذربایجان نسبتاً کمتر شده و از زمان مغول مجدداً بواسطه وضعیت طبیعی وقوع در سر راه (شرق و غرب) اهمیت اولیه خود را یافته و شهرهای مختلف آن مراکز توقف قشون گردیده است (۴) .

« آذربایجان فلات مرتفعی است که بزرگترین قله آن کوه نوح کوچک و قلل دیگرش سبلان و سهند و پست ترین نقاطش دریاچه ارومیه است که رودهای متعدد وارد آن میشود و رود ارس در شمال و سفیدرود در جنوب قسمتی از آبهای این فلات را به بحر خزر میرسانند .

« مساحت آن صد و چهار هزار کیلومتر مربع و جمعیتش با ایلات قریب دو میلیون نفر است .

« آذربایجان معمولاً بچند ناحیه مجزی تقسیم میشود که بر حسب

۱- در جامع التواریخ رشیدی و برهان قاطع وجه تسمیه ثالثی هم آمده است (مراجعه فرمائید بتاریخ تمدن آذربایجان)

۲- کزنا بفتح اول و سکون ثانی شهر کوچکیست که بین آن و مراغه شش فرسنگ است ، و در آن آتشکده قدیمی و معبدی برای مجوسان و عمارت عالی عظیمی است که کیخسرو آن را بنانهاد (معجم البلدان)

۳- Cazza

۴- آذربایجان ، و آن نه تومان است و بیست و هفت پاره شهر ، اکثرش راهوا بسردی مایل است و اندکی معتدل بود ، حدودش با ولایت عراق عجم و موغان و گرجستان و ارمن و کردستان پیوسته است ، و طولش از باکویه تا خلخال نود و پنج فرسنگ و عرض از باجروان تا کوه سینا پنجاه فرسنگ (نزهة القلوب) .

نظریات والی وقت برای يك یا چند قسمت آن یکنفر حاکم تعیین می شود تقسیمات ولایتی آذربایجان از قرار ذیل است :

تبریز در مرکز ، ماکو ، خوی ، مرند ، قراجه داغ در شمال ، اردبیل - خلخال - سراب - گرمرود در مشرق ، هشتروود - مراغه - صاین قلعه افشار - ساوجبلاغ (مهاباد) در جنوب ، ارومیه در مغرب .

» تبریز در جلگه رسوبی در شمال شرقی دریاچه

تبریز

ارومیه واقع شده و این جلگه بواسطه چند

رودخانه مانند آجی و مهرانرود (میدان رود) و غیره که از شهر تبریز میگذرد مشروب میشود ، بلوکات آن عموماً در دامنه های سهپند و قراداغ و کنار دریاچه واقع شده ، مرکز آن شهر تبریز است .

» ارتفاع نقاط مختلفه شهر تبریز از هزار و سیصد و پنجاه تا هزار و

پانصد متر و در شمال شرقی آن تپه های عینل و زینل با ارتفاع هزار و هشتصد متر قرار گرفته که سهپند را به قراداغ متصل مینماید و قله سهپند (۳۵۴۷ متر) بفاصله پنجاه کیلو متر در جنوب شهر واقع شده است ، عرض

شمالی آن سی و هشت درجه و چهار دقیقه و طول شرقی آن از گرینویچ چهل و شش درجه و هیجده دقیقه و فاصله آن از تهران قریب پانصد و چهارده کیلومتر است ، چون کوه های قراجه داغ بسیار مشکل و عبور از آنها سخت است و کوه سهپند نیز ناحیه وسیع مابین تبریز و مراغه را فرا گرفته ، تنها راهی که بحر خزر را به بحر اسود و قفقاز را به ایران و عراق متصل میکند باید از تبریز بگذرد ، مثلاً راه آستارا ، اردبیل ، تبریز ، خوی ، ارز روم ، طرابوزان ، بحر خزر را بدریای سیاه مربوط

میکند ، و طهران ، قزوین ، زنجان ، میانج ، تبریز ، جافا ، ایروان ،
تفلیس و داخله فلات ایران را بـماوراء قفقاز متصل میکند و بواسطه
دریاچه ارومیه از راه رواندوز بموصل و عراق مربوط میشود ، و از جنوب
راه دیگری آن را بمرآغه و ساوجبلاغ (مهاباد) و کردستان وصل مینماید ،
پس چنانکه دیده میشود وجود این راهها موجب اهمیت تبریز و
مرکزیت تجارتی آن شده و بهمین جهت یکی از مهمترین شهرهای ایران
گردیده است .

« جمعیت آن دویست و چهل هزار نفر ، هوای آن در زمستان
بسیار سرد و برف آن زیاد است ، و در تابستان مجاورت باکوه ، سهپند و
باغهای متعدد اطراف سبب اعتدال هوای آن میشود ، حداکثر حرارت
تابستانی در مردادماه سی و هفت درجه و حداقل در موقع زمستان پانزده
درجه زیر صفر است .

« تبریز مکرر از اثر زلزله خراب شده و شدیدترین آنها در
دویست و سی و پنج و چهارصد و یازده و هزار و صد و شش (۱) و هزار و صد
و پنجاه و نه و هزار و دویست و بیست و سه و هزار و دویست و بیست و پنج
شمسی بوده و حدس میزنند که این زلزلهها بواسطه کوه سهپند است .
« ابتدا شهر تبریز دارای حصاری بوده که محیطش شش هزار قدم و
دارای ده دروازه بود ، در سینه ششصد و هیجده قمری (۲) که پایتخت مغول
گردیده اهمیت زیاد یافته آبادی و جمعیت آن رو باز دیاد نهاده و در اطراف
شهر ابنیه ساخته شده ، غازان خان حصار جدیدی بدور آن کشید که
دارای شش دروازه بود و پس از آن نیز پیوسته بواسطه اهمیت موقع

وسعت آن زیادتیر شده است (۱).

« بطور خلاصه سنوات وقایع مهمه تبریز از قرار ذیل است :
دویست و بیست و چهار هجری زلزله شدیدی حادث شد که چهل
هزار نفر تلفات وارد آورد .

چهارصد و سی و چهار هجری زلزله دیگر

هشتصد و نود و شش « پایتخت صفویه شد

نهمصد و بیست « سلطان سلیم عثمانی آن را متصرف شد

نهمصد و پنجاه و پنج « شورش تبریز بر ضد ترکیه عثمانی

نهمصد و نود و چهار « شورش دیگر بر ضد ترکهای عثمانی

وغارت تبریز توسط ترکان عثمانی

هزار و دوازده « تصرف شهر بتوسط شاه عباس کبیر .

[هزار و سیصد و بیست و شش و هفت هجری نهضت ستارخان و

مغلوبیت سپاهیان محمد علیشاه قاجار]

« سلطان سلیمخان عثمانی در سنه نهمصد و بیست هجری پس از

جنگ چالدران تبریز را موقه تصرف نموده بعد از قتل وغارت زیاد قریب

سه هزار خانوار از تبریزیان صنعتگر را جبراً باستانبول مهاجرت داد و

همین مهاجرت صنعتگران موجب ترقی و ایجاد صنعت در استانبول گردید

زیرا پس از رومیها در شهر قسطنطنیه دیگر اثری از صنعت باقی نمانده بود

و در وجود عثمانیها هم ذوق صنعتی بهیچوجه یافت نمیشد ، و تمام بناها و

ابنیه و شاهکارهای صنعتی از آندوره ببعد از آثار فکر ایران و ذوق

۱ - هرولد لمب مورخ معروف معاصر گوید : « تبریز در قرون وسطی بزرگترین ،

ثروتمندترین ، و آبادترین شهر تمام دنیا بوده و در حدود دویلمیون نفوس داشته است (تیمورلنگ)

صنعتگران مهاجر تبریز است (۱).

« ... شهر تبریز بواسطه قدمت و پایتخت بودن دارای ابنیه متعدد بوده است ولی زلزله های متواتره و جنگهای مختلفه و غارت های اجانب اغلب ابنیه آن را خراب و منهدم ساخته و فعلاً جز آثار کمی از آن باقی نمانده است . مطابق احصائیه ای که در هزار و هشتصد و هشتاد میلادی بعمل آمده شهر تبریز دارای سیصد و هیجده مسجد و صد حمام عمومی و صد و شصت و شش کاروانسرا و بیست و شش هزار خانه بوده است ، بناهای مهم قدیمه شهر تبریز از اینقرار است :

« مسجد علیشاه که دارای اطاقی شبیه بطاق کسری بوده و خراب شده و ظاهراً قسمتی از طاق « ارك » فعلی بقیه آن بنا است ، مسجد جهان شاه یا کبود مسجد که مع التأسف بکلی خراب شده و قسمتی از کاشیها که شاهکار صنعتی است بخارج برده شد و کاملاً مخروبه است ، مسجد استاد شاگرد که آنهم مخروبه است . در سنوات اخیر که آرامش و سکونت برقرار شده فعالیت اهالی مجدداً تا حدی خسارات وارده را جبران کرده و از کساد بازار تجارتي تا اندازه ای کاسته و مؤسسات صنعتی مانند کارخانه کبریت سازی ، چرم سازی ، صابون سازی ، و تهیه میوه های خشك بطرز جدید و غیره دایر شده است که اگر کمک هایی بآنها شود موجب ترقی اقتصادی این ناحیه بررگ مملکت خواهد گردید و علاوه بر این وجود رشته راه آهن تبریز که آنرا مستقیماً با اروپا مربوط میکند قسمت حمل و نقل را ارزانتر و سهل تر نموده و ماشینهای صنعتی زودتر و

۱ - از حفريات تخت جمشيد معلوم شده است که در بنای کاخهای پرسپلیس نیز صنعتگران

مادی دست داشته اند (مراجعه فرمایند بتاریخ تمدن آذربایجان)

ارزانتتر در دسترس اهالی قرار میگیرد و در آتیه گذشته از اهمیت جغرافیایی، شهر تبریز اهمیت اقتصادی و تجارتی بیشتر پیدا خواهد کرد (۱)

« راه آهن تبریز بطول صد و سی کیلومتر و در سینه هزار و نهصد و شانزده توسط روسها ساخته شده و در هزار و نهصد و بیست و یک بدولت ایران واگذار گردید، عرض آن مطابق عرض راههای قفقازیه و روسیه است، علاوه بر این چاده شوسه‌ای هم موازی راه آهن ساخته شده که اتوموبیل‌های سنگین بخوبی از آن عبور مینمایند و از شهر خوی میگذرد و چاده شوسه دیگری آنرا بزنجان و قزوین و تهران متصل مینماید.

« تبریز مرکز تجارت آذربایجان و یکی از مراکز مهم تجارت قالی ایران است، بانک‌هایی که در تهران است هر یک شعبه‌هایی دارند، صادرات عمده تبریز در هزار و سیصد و پنجاه و پنج شمس از قرار ذیل بوده:

۰۷۲.۳۸۴۷۶ رقران قالی (۱)

۰۱.۲۹۳۳۷۶ رخشگبار

۰۱۲.۳۷۸۱۵ رپوست و چرم

واردات مهمش پارچه، قند و چای میباشد.

« توابع تبریز از اینقرار است:

۱- در این یکربع قرن که از نگارش سطور مزبور میگذرد، بعلمی که از ذکر آن

در اینجا معذوریم اوضاع کاملاً برعکس شد، یعنی راههای تجارتی ایران باروپا که از طریق:

تبریز - تفلیس - برلین، و تبریز - ارزروم - استانبول دائر بود، در محاق تعطیل افتاد و تبریز

بچار فلاکت اقتصادی بی سابقه‌ای گردید، و اکثر اهالی آن بتهران مهاجرت کرد.

۲- ارزش «قران» سی سال پیش اقلاً سی برابر «ریال» حالیه است.

۱- بلوکات ثلثه اوجان که مرکز آن حاجی آقا وچهل و سه قریه

دارد در مشرق

۲- عباسی که مرکز آن قراچمن و دارای چهل و پنج قریه وچهل

و دو هزار جمعیت است

۳- مهرانرود دارای صد و یک قریه که مرکز آن باسمنج است .

۴- اسکو دارای هشت قریه و هزار و ششصد و شصت خانوار و نه

هزار و چهارصد و ده نفر و قصبه اسکو مرکز بلوک مربوط است .

۵- رودقات دارای سی و هفت قریه که مرکز آن صوفیان است.

۶- سردصحرا دارای پنجاه و هشت قریه .

۷- شها دارای شش قریه .

۸- مواضع خان دارای سی و هفت قریه .

۹- دیدهر دارای بیست و یک قریه و دو هزار و چهار خانوار و

پانزده هزار و صد و نود نفر سکنه ، مرکز بلوک مزبور اسکورات و از

طرف شمال و مغرب محدود است به محال سردصحرا ، از طرف جنوب به

دهخوارقان (آذرشهر) .

۱۰- دهخوارقان دارای چهل و پنج قریه و هفت هزار و دو بیست و

چهل و شش خانوار و سی و یک هزار و صد و هفتاد و پنج نفر سکنه ، مرکز

آن دهخوارقان « آذرشهر » و از طرف مشرق به اسکو ، و از طرف جنوب

به دیزج رود ، و از طرف مغرب بدریاچه ارومیه .

« در قسمت شرقی آذربایجان » ۱ « واقع شده و

اردبیل

بتوسط بالق چای « ماهی رود » مشروب میشود ،

مرکز آن شهر اردبیل در چهل و هشت درجه و دو دقیقه طول شرقی و سی و هشت درجه عرض شمالی ، در هزار و پانصد و هفتاد متر ارتفاع بنا شده و فاصله آن تا سرحد « روسیه » قریب چهل کیلو متر است . این شهر در فلاتی بشکل دایره ساخته شده که کوههایی آن را احاطه نموده اند ، در مغرب آن آتشفشان خاموش سبلان با ارتفاع چهار هزار و هشتصد و بیست متر قرار گرفته که پیوسته در برف مستور است ، در اطراف شهر که زمینش آهکی است درخت کم است ، ولی بواسطه کاریزها بخوبی مشروب شده و مزارع مهم و مراتع وسیع برای حیوانات دارد آب و هوای آن بواسطه ارتفاع زیاد سرد ولی سالم است و از میوه های آن گیلاس و سیب و گلابی معروف است .

در اطراف اردبیل چشمه های آب گرم معدنی فراوان یافت میشود ، و بواسطه همین چشمه ها و هوای معتدل شهر اردبیل بیلاق دربار پادشاهان

۱- اردبیل از اقلیم چهارم است ، طولش از جزایر خالدا ت ف ، و عرض از خط استوا ل ح ، کیخسرو بن سیاوش کیانی ساخت ، در پای کوه سبلان افتاده است ، هوایش در غایت سرد است ، چنانکه غله در آن سال که بدروند بتمام خورد نتوان کرد ، بعضی بسا سال دیگر بماند و آنجا خلاف غله چیزی دیگر حاصل نباشد ، آبش از کوه سبلان جاریست و نیک گوارنده است ، و بدین سبب مردم آنجا اکول تمام باشند ، و اکثر بر مذهب امام شافعی اند و مرید شیخ صفی الدین علیه الرحمه اند ، ولایتش صدپاره دیه است و همه سردسیر است ، و بر سر کوه سبلان قلعه محکم بوده است ، آنرا دز بهمن و رویین دز خوانده اند و در شاهنامه گوید بوقت نزاع پادشاهی میان کیخسرو و فریبرز بر فتح آن قرار دادند ، و فریبرز از فتح آن عاجز شد و کیخسرو فتح کرد و پادشاهی بدو مقرر شد ، اکنون خراب است ، و دزد شدن که مقام بابک خرم دین بوده در کوه اردبیل است بجانب جیلان ، حقوق دیوان اردبیل هشتاد و پنجهزار دینار بر روی دفتر است (نقل از تریه القلوب ص ۸۱) .

ایران بوده ، فردوسی و یاقوت بنای آنرا بفیروز ساسانی نسبت داده و آنرا فیروزگرد نامیده‌اند . در زمان بنی‌امیه مرکز حکومت آذربایجان از مراغه به اردبیل منتقل گردید ، یاقوت که شخصاً شهر اردبیل را دیده از کثرت جمعیت و آبادی آن خبر میدهد ، ولی مدت قلیلی پس از یاقوت مغول آن را متصرف شده ، خراب و منهدم نموده تمام سکنه را بقتل رسانیدند ، بعدها شهر مجدداً ساخته شد و در زمان صفویه بمنتهای درجه اعتبار خود رسید .

« شیخ صفی‌الدین عارف مشهور ازین شهر بود ، و مدفن چند نفر از سلاطین صفویه و مقبره شیخ صفی‌الدین در اردبیل است .
 « از بناهای معروف این شهر مقبره شیخ صفی‌الدین مذکور است که دارای کتابخانه مهم و معتبری بوده و آن در زمان شاه عباس وقف مقبره شده ولی در زمان جنک‌روس و ایران در سینه هزار و هشتصد و بیست و هشت پسکوویچ (Paskévitch) سردار روسیه تزاری آن را بیغما برده و به کتابخانه پتروگراد منتقل نمود .
 « ژنرال گاردان در اطراف شهر بارویی ساخته که اکنون خراب است .

« موقعیت اردبیل بسیار مهم است ، زیرا که در سر راه تجارتی تبریز و آستارا و لنکران واقع شده و واسطه تجارتی قفقازیه و شهرهای داخلی آذربایجان و غیره میباشد ، در سال هزار و سیصد و پنج شمسی مال التجاره وارده به آن در حدود ده هزار و صادرات آن پنجاه هزار و هفتصد تن بوده است .
 « بهترین صادرات آن خشکبار و قالی و پشم است ، جمعیت فعلی در حدود بیست هزار نفر ، ولی سابقاً در زمان صفویه بیشتر بوده ، و اگر

راههای اطراف آن ساخته شود ، اهمیت آن بیشتر خواهد شد .

» توابع اردبیل ازاینقرار است :

۱- اجارود ، مرکز آن گرمی و دارای نود و نه قریه و دوازده هزار

جمعیت .

ب- مشکین ، مرکز آن خیاب ، دارای نود هزار جمعیت .

ج- نمین و ولکیج ، مرکز آن ولکیج دارای پنجاه و هشت قریه

و هیجده هزار و پانصد جمعیت .

د- مغان ، در کنار رودارس که مسکن طوایف شاهسون است و

قریه زیاد ندارد ، نادرشاه افشار در این محل بسلطنت انتخاب شد (۱) .

جغرافیای تاریخی قزوین

ص : (۴۶ - ۳۹ - ۳۱)

فتح قزوین و زنجان بدست تازیان

امام ابوالحسن البلاذری (متوفی ۲۷۹ هجری) در کتاب معروف

فتوح البلدان درباره گشودن قزوین و زنجان از طرف تازیان چنین

مینویسد (۲) :

» حدثني عدة من اهل قزوین ، و بکربن الهیثم عن شیخ من اهل

الری قالوا : وکان حصن قزوین یسمى بالفارسیة کشوین و معناه الحد

المنظور الیه ای المحفوظ و بینة و بین الدیلم جبل ، ولم یزل فیہ لاهل فارس

مقاتلة من الاساوره یرابطون فیہ فیدفعون الدیلم اذا لم یکن بینهم هدنة و

۱- نقل جغرافیای سیاسی گیهان (صفحات ۱۶۸-۱۵۰)

۲- ابن الاثیر فتح قزوین و زنجان را در ضمن حوادث سال بیست و دو هجری آورده است .

يحفظون بلدهم من متلصصيههم وغيرهم اذا جرى بينهم صلح ، وكانت دستبى
مقسومة بين الرى وهمدان ، وقسم يدعى الرازى وقسم يدعى الهمذانى ،
فلما ولى المغيرة بن شعبه الكوفة ولى جرير بن عبدالله همذان ولى
البراء بن عازب قزوين وأمره ان يسير اليها فان فتحها الله على يده غزا الديلم
منها ، وانما كان مغزاهم قبل ذلك من دستبى ، فسار البراء ومعه حنظله بن
زيد الخيل ، حتى اتى ابهر ، فقام على حصنها وهو حصن بناه بعض الاعاجم
على عيون سدها بجلود البقر والصوف و اتخذ عليها دكة ثم أنشأ الحصن
عليها فقاتلوه ، ثم طلبوا الامان فأمنهم على مثل ما آمن عليه حذيفة اهل
نهاوند ، و صالحهم على ذلك و غلب على اراضى ابهر ، ثم غزا اهل حصن
قزوين ، فلما بلغهم قصد المسلمين لهم وجهوا الى الديلمه يسئلونهم نصرتهم ،
فوعدهم ان يفعلوا وحل البراء والمسلمون بعقوتهم فخر جوالقتالهم ،
والديلميون وقوف على الجبل لا يمدون الى المسلمين يدا ، فلما رأوا ذلك
طلبوا الصلح فعرض عليهم ما أعطى اهل ابهر ، فانفقوا من الجزية و اظهروا
الاسلام ، فقبل انهم نزلوا على مثل ما نزل عليه اساورة البصرة من الاسلام
على ان يكونوا مع من شاءوا ، فنزلوا الكوفة وحالفوا زهرة بن جويه فسموا
حمراء الديلم ، وقيل انهم أسلموا و أقاموا بمكانهم وصارت ارضوهم عشرية
فرتب البراء معهم خمس مائة رجل من المسلمين معهم طلحة بن خويلد -
الاسدى وأقطعهم ارضين لاحق فيها لاحد ، ... وغزا الديلم حتى أدوا اليه
الاتاوة وغزا جيلان والبير والطيلسان (١) وفتح زنجان عنوة ، ولما ولى
الوليد بن عقبة بن ابي معيط بن ابي عمرو بن اميه الكوفة لعثمان بن عفان
غزا الديلم مماليق قزوين ، وغزا اذريجان ، وغزا جيلان وموقان والبير و

والطیلسان ، ثم انصرف ، وولای سعید بن العاصی بن سعید بن العاصی بن
امیہ بعد الولید فغزا الديلم و مصر قزوين فكانت ثغراهل الكوفة و فيها
بنیانہم . . .

» وحدثنی بعض اهل قزوين ، قال بقزوين مسجد الربیع بن خثیم
ممر وف و كانت فيه شجرة يتمسح بها العامة ويقال انه غرس سواكه في الارض
فاورق حتى كانت الشجرة منه فقطعها عامل طاهر بن عبدالله بن طاهر في -
خلافة امير المؤمنين المتوكل على الله خوفاً من أن يفتتن بها الناس ، قالوا :
وكان موسى الہادی لما صار الى الري أتى قزوين فامر ببناء مدينة بازائها ،
فہی تعرف بمدينة موسى ، واتباع أرضاً تدعى رستماباذ فوقها على مصالح
المدينة ، وکان عمر والرومی مولاه يتولاهائم تولاهما بعده محمد بن عمرو ،
وكان المبارک الترمذی بنی حصناً يسمى مدينة المبارک و بها قوم من مواليہ (۲) »
ابن حوقل در کتاب صورة الارض شرح زیر را درباره قزوين
آورده است :

» وقزوين مدينة عليها حصن وفي داخل المدينة جامعها وهي منهل
الديلم و كانت في بعض ايام بنی العباس ثغراً يغزون الديلم منه و بينها وبين
مستقر عتاة الديلم اثنا عشر فرسخاً والطالقان اقرب الى الديلم منها و ليس
لقزوين ماء جار الا مقدار شربهم ويجري هذا الماء في مسجد الجامع في قناة و
هو ماء و بیء ولهم اشجار و كروم و زروع كلها عذی تزكو حتى تحمل من
عندهم ، و كان لها اهل شراة لا يغيبهم الزوار و الطراة وفيهم خير بالطبع و
اصطناع له ومنهم ابو القسم علی بن جعفر بن حسان المتكلم على مذاهب

البصریین و کان من کبار اهل الفلسفه المعدودین بالحفظ وترکته فی جملة حاشیة ابی جعفر العتبی وشملة ویتصرف فی اعمال البرید بماوراءالنهر (۱) «
در کتاب حدود العالم من المشرق الی المغرب در جغرافیای عمومی
بفارسی که بسال سیصد و هفتاد و دو هجری قمری تالیف شده شرح
مختصر زیر در باره قزوین و زنجان آمده است :
« قزوین از گردوی باره وایشانرا یکی جوی آبست که اندر میان
مزکت جامع گذرد و چندانست که بخورند و مردمانی ... آنجا میوه
نیکو باشد . » (۲)

چنانکه گفته ایم ، شاردن در شرح جغرافیای تاریخی بلاد ایران به
کتاب نزهة القلوب حمدالله مستوفی توجه مخصوص داشته و در اغلب
موارد (ص ۴۰ از مجلد سوم سیاحتنامه) باسم و رسم از آن نقل و ترجمه
کرده است . چون در فصل مربوط بقزوین اختلافاتی با اصل متن نزهة -
القلوب مشاهده میشود ، وبعلاوه نظر باینکه مولف کتاب مزبور اهل قزوین
بوده ، واطلاعات شایان توجه بیشتری در آن درج کرده است ، لذا بنقل
عین عبارات آن میپردازیم (ص ۵۶-۵۹) :

« قزوین از اقلیم چهارم طولش از جزایر خالدات فه و عرض از
خط استوا لو ، از حساب ثغور است جهت آنکه پیوسته بادیه المیه و ملاحده
در محاربه بوده اند ... او را باب الجنة خوانند و احوال آن اگر چه در
کتاب گزیده مشروح گفته ام ، در اینجا نیز مجعلا ربط سخن را بادکنم ،

۱- نقل از کتاب صورة الارض تالیف ابی القسم بن حوقل النصیبی «ص ۳۶۹» طبع لیدن .

۲- نقل از حدود العالم صفحه هشتاد و سه طبع طهران ، جاهائیکه نقطه گذاری شده در نسخه

در کتاب التبیان آمده که شاپور بن اردشیر بابکان ساخته است و شاد شاپور نام نهاده و همانا آن شهری بوده که در میان رودخانه‌های خررود و ابهر رود میساخته‌اند و آنجا اطلال بارو پدیداست، و مردم آنجا در دیه سرجه که بارشیر بابکان منسوب باشد، مسکون ماند و مشهور است، و در کتاب تدوین مسطور است که حصار شهرستان قزوین که اکنون محلتی است در میان شهر، شاپور ذوالاکتاف ساسانی ساخته، تاریخ عمارت آن ماه ایار سنه ثلاث و ستین و اربعمائه اسکندری، طالع عمارتش برج جوزا اطلال آن بارو هنوز باقی است، بزمان امیر المومنین عثمان رضع برادر مادریش ولید بن عقبه الاموی سعید بن العاصی الاموی را بایالت آن نگر فرستاد، او حصار را بمردم مسکون گردانید و شهری شد، و امیر المومنین الهادی بالله موسی بن مهدی در آن حوالی شهرستانی دیگر کرد و مدینه موسی خواند، و غلامش مبارک ترکی شهرستان دیگر ساخت و مبارک آباد خواند، چون خلافت بهارون الرشید رسید، اهالی مداین مذکوره از تغلب دیالمه و ارتعاج و پریشانی خود بدو شکایت کردند، او بارویی که محیط مداین ثلاثه و دیگر محلات بود، بنیاد فرمود و جهت وفات او باتمام نرسید تا در عهد معتز خلیفه موسی بن بوقا در سنه اربع و خمسين و مائتین هجری عمارت آن بارو باتمام رسانید و بمردم مسکون گردانید و شهری عظیم شد، و بعد از آن صاحب جلیل اسمعیل بن عباد رازی وزیر فخرالدوله دیلمی در سنه ثلاثه و سبعین و ثلثمائه جهت آنکه خرابی بحال بارو راه یافته بود ... تجدید عمارت بارو کرد ... و جهت خود در آنجا عمارت عالی ساخت در محله جوسق (کوشک)، و اکنون آن زمین را

صاحب آباد خوانند و در سنه احدى عشر و اربعمائه جهت نزاعی که میان سالار ابراهیم بن مرزبان دیلمی خال مجدالدوله بن فخرالدوله با اهل قزوین بود، خرابی بحال بارو راه یافت، امیر ابوعلی جعفری مرمت آن خرابیها کرد، و در سنه اثنی و سبعین و خمسمائه وزیر صدرالدین محمد بن عبدالله لك مراغی تجدید عمارت بارویش کرد، و اکثر روی بارو بآجر بر آورد و شرفهای آن از آجر ساخت و معمار در آن عمارت امام جمال الدین بابویه رافعی بود، لشکر مغول آن بارو را خراب کردند و دور باروش ده هزار و سیصد گام بود، ادوار بروج هوایش معتدل است و آبش از قنواتست و درو باغستان بسیار است و در هر سال یکنوبت بوقت آب خیز سقی کنند، انگور و بادام و فستق بسیار ازو حاصل شود، بعد از سقی سیل خربزه و هندوانه بکارند بی آنکه آب دیگر یابد، بر نیکو دهد، و اکثر اوقات آنجا ارزانی غله و انگور باشد، نانیش نیکو است، و از میوههایش انگور و آلو بزمج خوب است، شکار گاهها و علفزارها نیکو دارد، بتخصیص علف اشتر بهتر از دیگر ولایات بود، شتر قزوینی بقیمت تر از شتران دیگر، بر سه فرسنگی آنجا چشمه است اورا انکول خوانند، و در روزها گرم تابستان آب آن چشمه یخ بندد، و اگر روز خنك باشد یخ کمتر باشد، چون یخ شهر تمام شود یخ از آنجا آرند، و مردم آنجا بیشتر شافعی مذهب اند، و در کاردین بغایت صلب وزیرك اندك حنفی و شیعی نیز باشد، و با وجود قرب وجوار هرگز ماسور ملاحظه نشدند و در آنجا مشهد امامزاده حسین پسر امام علی بن موسی الرضا عو قبر یکی از صحابه و مزار اولیاء کبار بسیار است، مثل خواجه احمد

غزالی و رضی الدین طالقانی و ابوبکر شادانی و ابراهیم هروری و خیرالنساج
 سامری و ابن ماجد محدث و ملک و فلک قزوینی و نورالدین و جمال الدین
 جیلی و امام الدین رافعی و غیرهم ، حقوق دیوانی آنجا بتمغا مقرر است و
 مبالغ پنج تومان و نیم بدفتر درآمده ، و ولایتش کما بیش سیصد پاره دیه
 و مزرعه است بهشت ناحیه و در آن دیهای معتبر است ، چون فارسچین و
 خیازج و قریستن و شال و سگز آباد و سیاه دهان و موسیقان و شهر سیاهک
 و شرفآباد و فراك و مارین و امثال آن ولایات را نیز پنج تومان و نیم حقوق
 دیوانی است .

« از شمال محدود است بگیلان و از مشرق به
 وضعیت فعلی قزوین

تهران و از جنوب بهمدان و ساوه و از مغرب بهخمسه .

ولایت قزوین چون در سر راه تهران و گیلان و آذربایجان و همدان
 واقع شده دارای اهمیت بسیار است .

در شمال قزوین کوههای میلدار واقع شده که دره شاهرود آن را
 از کوههای الموت جدا میکند و در جنوب آن کوههای خرقان و زرند
 کشیده شده و قزوین در دشت وسیعی قرار گرفته که ابهر رود از جنوب
 آن میگذرد .

« در جنوب ابهر رود و خررود واقع شده که تقریباً با آن موازی

است و پس از اتصال با ابهر رود و کردان تشکیل رود شور را میدهند .

« جاده تهران بقزوین از دامنه کوههای شمالی از جنوب شرقی به-

شمال غربی ممتد شده بقزوین میرسد و در آنجا بسه شعبه تقسیم شده :

یکی بطرف گیلان و دیگری بزنجان و آذربایجان و سومی بهمدان میرود

وجاده‌های دیگری آن را بساوه والموت وغیره مربوط مینماید .
 « اراضی اطراف قزوین رسوبی و حاصل‌خیز و در جنوب غربی آن
 که شترکوه واقع شده بعضی سنگهای خروجی دیده میشود ، هوای آن
 معتدل و مایل بسردی و تابستان آن چندان گرم نمیشود ، ولی زمستانش
 بسیار سرد و دارای بادی موسوم بباد کهرک است که از جلگه سیادهن
 برخاسته و پس از عبور از کوههای کهرک سرد و شدید شده موجب سرمای
 قزوین میگردد .

« در اطراف قزوین ایلات متعدد سکنی دارند که مشهور ترین از
 اینقرار است : ایل شاهسون اینانلو ، قورت بیکلو ، چگینی ، رشوند و
 طوائف اکراد از قبیل طایفه غیاثوند (که مشتمل بر سه طایفه است :
 قلیج‌خانی ، سلخور ، درویشوند) ، مافی ، جلیلووند (مشتمل بر چهار تیره
 جلیلووند ، خسروخانی ، علی همت‌خانی ، هاشم‌خانی ، حسن‌خانی) ،
 طایفه کاکاوند (که دو تیره‌اند : کاکاوند مسیح‌خانی : کاکاوند نامدار
 خانی) طایفه بهتویی ، باجلان وغیره .

« تقسیمات حکومتی قزوین از قرار ذیل است :

- ۱- قزوین و حومه ، ۲- اقبال بشاریات ، ۳- دودانگه ابهر رود و
- خررود ، ۴- دشت آبی ، ۵- رامند افشاریه ، ۶- زهرا ۷- پشکدره و
- کوهپایه ، ۸- قاقزان ، ۹- الموت و رودبار ، ۱۰- طارم سفلی ،
- ۱۱- خرقان .

« شهر قزوین درسی و شش درجه و پانزده دقیقه

قزوین و حومه

عرض شمالی و پنجاه درجه طول شرقی (از گرینویچ)

و فاصله آن از تهران صد و پنجاه کیلومتر و ارتفاع آن هزار و سیصد و

بیست متر است. اسم قدیمی آن کشیین (۱) و وجه تسمیه آن معلوم نیست، همینقدر قدمت این شهر از اینجا معلوم میشود که پیش از تمام شهرهای ساحلی شمالی وجود داشته و بحر خزر که اروپائرها آنرا دریای قزوین یا کاسپین نامند، با اسم این شهر معروف شده است.

« بنای شهر را بشاپور اول ساسانی نسبت داده و آنرا شاد شاپور نامیده‌اند، در سنه بیست و چهار هجری (۲۴۰) بدست اعراب افتاد و آن‌ها آنرا مرکز عملیات خود بر ضد طوائف شمالی دیلم قرار دادند و محمد بن حجاج بن یوسف مسجدی موسوم به مسجد ثور در آن بنا کرد، هارون الرشید نیز مسجدی در آن بنا نمود و حصارى بدور شهر کشید، در ابتدای قرن هفتم بواسطه هجوم مغول خراب شد، ولی در زمان شاه طهماسب صفوی مجدداً آبادی یافته پایتخت شد، و شاه عباس در آن عماراتی ساخت و در موقع هجوم افغانها نتوانستند شهر را تصرف کنند. جمعیت آن مطابق احصائیه‌ای که بدان اشاره شد، قریب چهل و دو هزار نفر ولی با حومه در حدود شصت هزار است.

«شهر قزوین در محل مسطحی بنا شده و بهمینجهت وسعت آن کمتر از وسعت حقیقی بنظر می‌آید، از ابنیه قدیمه آن ارک حکومتی است که سابقاً دربار سلطنتی بود، و اغلب بناهای آن خراب شده و فعلاً مختصری از آن باقی است و نیز سابقاً حصار و دروازه‌های معتبری داشته که اکنون کم و بیش آثار آن دیده میشود، قبر حمدالله مستوفی مورخ و نویسنده و

۱- چنانکه نقل کردیم بلاذری در فتوح البلدان «کشوین» آورده و معنای آنرا نیز ذکر کرده است. (ص ۳۵۸)

۲- چنانکه نقل کردیم ابن الاثیر در سال بیست و دو هجری میداند.

جغرافی دان معروف ایران در نقطه‌ای معروف بگنبد دراز واقع است .
 مسجد جامع از بناهای قدیم شهر است . این مسجد خیلی قدیمی و بعقیده
 بعضی ابتدا آتشکده بوده است ، ولی آنچه محقق است ، اینست که در
 دوره سلطان ملک‌شاه سلجوقی ، بامراو ، امیر حمازتاش این مسجد را بنا
 نموده و مقدار زیادی املاك و غیره وقف آن کرده است ، شرح موقوفات
 و بنای مسجد را در قسمت داخلی گنبد ، در سقف و قسمتهای علیای آن
 با خطوط بسیار زیبا گچ‌بری کرده‌اند ، و بطوری خطوط مزبور از نظر صنعتی
 جالب توجه است که کمتر نظیر برای آن میتوان یافت ، ولی متأسفانه
 قسمت عمده آن خطوط حاك و محو شده و اگر چه این مسجد را بعدها
 تعمیراتی کرده‌اند ، ولی متأسفانه فعلاً در شرف انهدام است . محصولات
 آن عبارت است از انگور ، پسته ، زردآلو (زردآلوی محمدرضایی آن
 معروف است) پنبه ، غلات ، شراب‌شاهانی و هندوانه .
 مرحوم محمد ولیخان سپهسالار در يك فرسخی شمال شهر سدی
 برای استفاده از سیلاب‌های کوه بنا کرده که فعلاً بی استفاده مانده ، اخیراً
 کارخانه‌هایی از قبیل روغن‌گیری و نخ‌تابی و قالی‌بافی هم در شهر دایر
 شده است (۱) .

عارف، اشرف، دهخدا و محمد قزوینی از شعرای بزرگ و محققین
 معروف معاصر از شهرستان قزوین برخاسته‌اند .

[زنجان]

ابن الاثیر در حوادث سال بیست و دو هجری راجع بفتح ابهر و زنجان

توسط اعراب چنین مینویسد :

« لما سیر المغیره جریرا الی همدان ففتحها سیر البراء بن عازب فی -
جیش الی قزوین و امره أن یسیر الیها فان فتحها غزا الدیلم منها ، و انما کان
مغزاهم قبل من دستبئی ، فسار البراء حتی أنى ابهر - و هو حصن - فقاتلوه
ثم طلبوا الامان فامنهم وصالحهم ، ... و غزا البراء الدیلم ... و فتح زنجان
عنوة ... (۱)

در کتاب حدود العالم که بسال ۳۷۲ هجری قمری تألیف شده (صفحه
هشتاد و سه ، طبع طهران) شرح مختصر زیر درباره زنجان آمده است :
« زنگان ، شهر یست بانعمت بسیا و مردمانی ... (۲) . »
حمد الله مستوفی در نزهة القلوب گوید (صفحات ۲-۶۱) :

« زنجان از اقلیم چهارم است طولش از جزایر خالدات فج م و
عرض از خط استوا لول ، اردشیر بابکان ساخت و شهین خواند ، دور
باروش ده هزار گام است ، در فترت مغول خراب شد ، هواش سرد است
و آبش از آن رودخانه که بر آن شهر منسوب است ، و از حدود سلطانیه
بر میخیزد ، و در سفید رود میریزد ، و از قنوات ارتفاعات آنجا اکثر غله
بود ، و در رودخانه جالیز و برنج نیز کارند ، اما در آن شهر و ولایتش
میوه نیست و از طارمین آورند ، و مردم آنجا سنی مذهب اند ، و بر طنز و
استهزا بسیار اقدام نمایند ، و در صور الاقالیم گوید :

که غفلت برایشان غالب است و زبانیشان پهلوی راست است ، و از
مزار اکابر و اولیاء در آن شهر بسیار است ، مثل شیخ اخی فرج زنجانى
و استاد عبدالغفار سكاك ، و عیسی کاشانی و غیره ، حقوق دیوانیش بتمغا

۱- نقل از الکامل لابن الاثیر ، الجزء الثالث ، ص ۱۱ ، طبع مصر .

۲- از نسخه اصل افتاده است .

مقرر است ، و دوازده هزار دینار زمانی آن واز ولایتش کمایش صد پاره
دیه است ، هشت هزار دینار متوجه است که جمله دوتومان باشد .

« زنجان حاکم نشین خمس در محل مرتفعی مشرف
و ضعیف فعلی زنجان
بر جلگه زیبای بناشده و بتوسط زنجان رود مشروب
میشود و چون ارتفاع آن زیاد است ، هوای آن در تابستان بسیار معتدل
و در زمستان بی نهایت سرد است ، مطابق روایات اهالی اردشیر بابکان
آنها ساخته و نام اول آن شاهین بوده ولی در فتنه مغول و تیموریان خراب
شده و از بناهای قدیمی جز بقایای حصار کهنه چیزی دیده نمیشود ، قسمت
عمده اهمیت زنجان بواسطه آنست که در سر راه تهران به آذربایجان
واقع شده ، صنایع محلی آن عبارت است از ملیله کاری پارچه و ظروف
طلا و نقره و چاقو سازی و بافتن پارچه پشمی (۱) »

[سلطانیه]

ص : (۲۷)

حمدالله مستوفی راجع بسطانیه چنین مینویسد (۲) :

« سلطانیه از اقلیم چهارم است ، شهر اسلامی ط-ول از جزایر
خالدات فد و عرض از خط استوا لط ، ارغونخان بن ابقای خان بن هولا -
کو خان مغول بنیاد فرمود ، پسرش اولجایتو سلطان تغمدالله بغفرانه با تمام
رسانید و بنام خود منسوب کرد . طالع عمارتش برج اسد و دور باروش
که ارغون بنیاد کرده بود دوازده هزار گام ، و آنکه اولجایتو سلطان
میساخت و بسبب وفات او تمام نا کرده اند سی هزار گام ، و در و قلعه است از

۱- جغرافیای سیاسی کیهان (ص ۳۷۶)

۲- ترهة القلوب چاپ اروپا (صفحات ۶-۵۵)

سنگ تراشیده که خوابگاه و لجایتو سلطانست و دیگر عمارات در آنجاست و دور آن قلعه دوهزار گام بوده ، هوایش سردی مایل است و آبش از چاه قنوات است ، و نیک هاضم و چاه آنجا از دوسه گزی است تابده گز ، و ولایات سردسیر و گرمسیر در حوالیش بیک روزه راه است ، و هرچه مردم را بکار آید در آن ولایات موجود و بسیار است ، و علفزارهای بغایت خوب و فراوان دارد و شکارگاههای نیکو ، و اکنون چندان عمارت عالی که در آن شهر است بعد از تبریز در هیچ شهری دیگر نباشد ، مردم آنجا از هر ولایات آمده اند و آنجا ساکن شده اند (۱) از همه ملک و مذهب هستند و زبانشان هنوز یک رویه نشده اما بفارسی ممزوج مایلتر است..»

وضعیت فعلی سلطانیه
... سلطانیه در پانزده کیلومتری غربی خط مقسم-

المیاه ابهر رود و زنجان رود واقع شده ، اسم قدیمی آن شهر و یاز بوده و جزء قزوین محسوب میشده و مغول آنرا قورالان نامیده و هنوز هم قریه ای با اسم اولان در نزدیک سلطانیه دیده میشود ، ارتفاع آن سبب اعتدال هوای تابستانی و فراوانی مراتع شده .

« الجایتو در سنه هفتصد و پنج هجری " برای جشن تولد پسرش ابوسعید شهر را توسعه داد و محیط حصار را به سی هزار قدم رسانیده و آنرا پایتخت خود قرارداد ، و وزراء و اعیان هر یک قسمتی را در شهر بنا کردند ، و بنای آن در سال هفتصد و سیزده تمام شد ، ولی برخلاف عقیده حمدالله مستوفی که محل سلطانیه را تمجید نموده ، موقعیت آن چندان خوب نیست ، و بهمین واسطه خرابی و انحطاط آن سریع بوده ، بنای مهم آن مقبره الجایتو مشهور بسلطان محمد خدا بنده است که در

زمان صفویه قسمتی از داخل آنرا تعمیر نموده و با گچ تزئینات آنرا پوشانیده‌اند و در اطراف آن کم‌کم عمارات رو بخرابی رفته .

« منظره گنبد بسیار باشکوه و طرز معماری که از روی اصول قدیمه ایرانی ساخته شده بسیار باسلیقه و مربوط بیکدیگر است ، ارتفاع گنبد پنجاه و یک و قطر آن بیست و پنج متر و پنجاه سانتیمتر و از این رو با اهمیت بنا میتوان پی برد . در زیر این گنبد بنایی بشکل هشت ضلعی منظم است که پوشیده از کاشیهای آبی بسیار زیبا می باشد .

« شهر سلطانیه در زمان تیمور رو بانهطاط گذاشت و بکلی از اهمیت افتاد و در قرن نهم هجری جمعیتش بشش هزار نفر تقلیل یافت و در قرن سیزده هجری زلزله‌ای موجب خرابی عمده ابنیه آن گردید . در مشرق سلطانیه ، قریه صاینقلعه است که اسم قدیمی آن قهورد بوده (۱) ،

[ابهر]

ص : ۴ - ۳۱

در صورة الارض ابن حوقل (۲) و مسالك الممالك اصطخری (۳) نام ابهر آمده است .

حمدالله مستوفی شرح زیر را در کتاب نزهة القلوب (۴) درباره ابهر آورده است ؛

« ابهر از اقلیم چهارم طولش از جزایر خالدات فدل و عرض از خط خط استوا لوم ، کیخسرو بن سیاوش کیانی ساخت ، و در آنجا قلعه گلین

۱- جغرافیای سیاسی کیهان (۸-۳۷۷)

۲- صورة الارض چاپ لیدن (ص ۳۸۳)

۳- مسالك الممالك چاپ لیدن (ص ۱۹۶) ۴- نزهة القلوب چاپ اروپا (ص ۶۰-۵۹)

است داراب بن داراب کیانی ساخته و برادرش اسکندر رومی با تمام رسانید
و بر آن قلعه قلعه دیگر بهاءالدین حیدر از نسل اتابک نوشتگین شیرگیر
سلجوقی ساخت و بحیدریه موسوم کرد، دور باروی آن شهر پنج هزار و
پانصد گام است، هواش سرد است، و آبش از رودخانه که بر آن شهر
موسوم است (ابهر رود) و از حدود سلطانیه برمیخیزد و در ولایت قزوین
میریزد، و غله و میوه آن بسیار است و نیک می باشد، اما نانش سخت نیک
نبود و پنبه کم آید، از میوه هاش امروز سجستانی و آلوی بوعلی و گیلان
نیکو است، مردم سفید چهره و شافعی مذهب اند، اما ثملق بر طبیعت
ایشان جاری بود، بر ظاهر آن شهر مزار شیخ ابوبکر بن طاهر طیار ابهری
است، ولایتش بیست و پنج پاره دیه است، حقوق دیوانی آن شهر با
ولایتش یک تومان و چهار هزار دینار است.

«ابهر رود» عبارت است از قسمت عالیای رود ابهر

وضعیت فعلی ابهر

که دارای صد و شش قریه می باشد، تا کستانهای
آن مشهور و غلات آن فراوان و آب و هوای آن نسبتاً گرم است،
مرکز آن ابهر می باشد که یکی از شهرهای قدیمی و در زمان ساسانیان
حصاری عظیم داشته و در سده بیست و چهار (۱۰۴۰) بتصرف اعراب در آمده
کم کم از اهمیت افتاده است (جغرافیای سیاسی کیهان ص ۳۷۸).

[مناوه]

ص: ۳ - ۵۱

چنانکه مکرر گفته ایم، شاردن همیشه بکتاب نزهة القلوب
حمد الله مستوفی توجه خاص داشته، و در اکثر موارد مطالب آن را باسم

۱- ابن الاثیر فتح این نواحی را در سال بیست و دو هجری آورده است (الجزء الثالث من تاریخ الکامل ص ۱۱)

رسم و گاهی بدون ذکر مأخذ در سیاحتنامه خود بفرانسه در آورده است و در مورد شهرستان ساوه نیز بهمین فہج عمل شده یعنی پس از شرح و تفصیل جغرافیای تاریخی آن ناحیہ در عہد باستان (صفحات ۲-۵۱)، بنقل و ترجمہ مطالب نزہۃ القلوب مبادرت کرده است، کہ ما نیز عیناً دوبارہ بفارسی در آورده ایم، ولی چون بعضی اختلافات در اعلام و اسامی خاص و مطالب مهم دیگر مشاہدہ میشود، لذا عین متن حمد اللہ مستوفی را (۱) در اینجا نقل میکنیم کہ با صفحات (۳-۵۲) سیاحتنامہ مقایسہ شود:

« ساوہ از اقلیم چہارم است و شہر کی اسلامی، طولش از جزایر خالدا ت فہ و عرض از خط استوا لہ، و در اول در آن زمین بحیرہ بودہ است، در شب ولادت حضرت رسول صلعم آب آن بحیرہ بزمین شد، و آن از مبشرات بود، و بر آن زمین شہری ساختند بانی آن معلوم نیست بطالع جوزا، در این عہد خرابی بحال باروی او راہ یافتہ بود، صاحب سعید خواجہ ظہیر الدین علی بن ملک شرف الدین ساوجی طاب ثراہما آنرا عمارت کرد و شرف و فرش آجر ساخت، دور آن بارو ہشت ہزار و دوست ذراع خلقی است، پسرش صاحب اعظم خ-واجہ شمس الدین عز نصرہ دیہ رود آب انرا نیز کہ پیوستہ شہر است بارو کشید، و داخل شہر گردانید، و دور آن قریب چہار ہزار ذراع خلقی بود، ہوای آن شہر بگرمی مایل است، اما درست است، و آبش از رودخانہ مزدقان و قنوات، در آنجا نیز ہمچون آوہ بز مستان یخ آب در چاہ بندند تا بہنگام گرما باز دہد، ارتفاعاتش پنبہ و غلہ بسیار بود، اما نانش سخت نیکو بود، از میوہ ہایش انجیر و سیب و بہ و انگور مرق و انار خمر آباد بغایت خوبست،

مردم آنجا واهل شهر شافعی مذهب پاك اعتقاد باشند ، واهل ولایت به خلاف الوسیجرد که سنی اند تمامت دیه ها شیعه اثنی عشری باشد ، حقوق دیوانی آن بتمغا مقرر است و دو تومان و نیم ضمانتی آن ولایت ، و ولایتش چهار ناحیتست و صد و بیست و پنج پاره دیه است ، اول ساوه چهل و شش پاره دیه است ، خرم آباد و سراشیون و طیریز ناهید و ورزنه و انجیلاوند و طر جرد ... »

« ساوه و زرند - از شمال محدود است به تهران و

وضعیت فعلی ساوه

قزوین و از مشرق بقم و از جنوب بعراق (اراك) و

از مغرب بهمدان . از حیث تقسیمات حکومتی بده ناحیه تقسیم میشود که عموماً زراعتی و غلات آن فراوان و میوه هایش مخصوصاً خربزه و انار مشهور است ، سابقاً آبادیهای آن بیشتر بوده ، ولی پس از خرابی سد مشهور ساوه که بر روی زرینه رود بوده ، آبادیها خراب شده است .

« ساوه در زاویه شمال غربی جلگه ای واقع شده که عرض آن چهل و

پنج و طول آن پنجاه کیلومتر است و از مشرق متصل بباتلاقهای شوره زار میشود ، و بواسطه زرینه رود که دارای سه شعبه است مشروب میشود : شعبه جنوبی موسوم به دو آب از کوههای جاپلق سرچشمه میگردد ، شعبه غربی از الوند و شعبه شمالی از خرقان جاری است .

« شهر ساوه در سر راه قزوین بقم واقع شده ، فاصله آن از قزوین

صد و سی و دو و از قم پنجاه و شش کیلومتر و این جاده ممکنست اهمیت سابق خود را بدست آرد ، اهمیت دیگر آن وقوع در سر راه همدان به ری بوده که فعلاً فاقد آن و راه فعلی همدان از نوبران و زرند میگذرد .

« ساوه یکی از شهرهای بسیار قدیم و در اطراف آن خرابه ها و آثار قدیمه دیده میشود و حفریاتی در آن نموده و اشیائی یافته اند ، جغرافیون قدیم از مساجد و ابنیه آن تعریف کرده اند ، ولی شهر در سال ششصد و هفده توسط مغول غارت شد و کتابخانه آن که یکی از بزرگترین کتابخانه های دنیا و دارای اسباب و آلات نجومی فراوان بود آتش زدند (۱) . در ساوه علاوه بر مسجدی که در داخل شهر است ، مسجد قدیمی دیگری در خارج شهر با اسم مسجد جامع هست که فعلاً قسمتی از آن خراب شده و بعضی خطوط و گچ بریهای اعلا و قیمتی که در قسمتهای مختلفه آن بوده سرقت کرده اند ، و در خارج مسجد مزبور يك گلدسته قدیمی موجود است که آجرهای اطراف پایه آنرا خراب کرده اند ، و اگر تعمیر نشود ممکنست بکلی از بین برود .

« سابقاً ساوه جزء ولایت قم محسوب و گاهی خرقان را ضمیمه آن میکردند ، در بیست و چهار کیلومتری ساوه شهر قدیمی آوه است که در اطراف آن آثار بسیار قدیمه یافته اند .

« قسمتی از الوار را که کوچانده اند ، در ساوه مسکن داده و آنها را بزراعت گماشته اند .

« در زمستان گلههای زیادی آهو و غیره به جلگه های جاوه و زرند می آیند و باینجهت شکار گاه خوبی است ، اخیراً در قریه آسیابك ، روسه برای پاك کردن وعدل بندی پنبه ماشینهایی آورده و از رعایا پنبه خریداری مینمایند ، و بهمینجهت زراعت پنبه در این حدود رواج گرفته ، ولی چون خریدار آن تقریباً همین مؤسسه است ، لهذا نرخ راهم خودشان

تعیین مینمایند (جغرافیای سیاسی کیهان ، صفحات ۹-۳۹۷) .

ری

ری : (۵۸-۵۴) بلاذری در فتوح البلدان داستان گشودن ری را بدست تازیان و کشتش و کوشش رازیان را با اعراب طی دو قرن اول هجری چنین آورده است (۱) :

« حدثني العباس بن هشام الكلبي عن ابيه عن ابي مخنف ، ان عمر بن الخطاب كتب الى عمار بن ياسر و هو عامله على الكوفة بعد شهرين من وقعة نهاوند يأمره أن يبعث عروة بن زيد الخيل الطائي الى الري و يستبى في ثمانيه آلاف ففعل ، و سار عروة الى ما هناك فجمعت له الديلم و أمدهم اهل الري فقاتلوه فاظهره الله عليهم فقتلهم واجتاحهم ثم خلف حنظله بن زيد اخاه و قدم على عمار فسأله ان يوجهه الى عمرو ذلك انه كان القادم عليه بخبر الجسر فاحب ان ياتيه بما يسره فلما رآه عمر قال (ان الله وانا اليه راجعون) فقال عروة بل احمد الله فقد نصرنا و اظهرنا و حدثه بحدثه ، فقال : هلا قمت و ارسلت قال قد استخلفت اخي و احببت ان آتيك بنفسى فسماه البشير ... » قالوا فلما انصرف عروة بعث حذيفه على جيشه سلمة بن عمرو بن ضرار الضبي و يقال البراء بن عازب و قد كانت وقعة عروة كسرت الديلم و اهل الري فاناخ على حصن الفرخان بن الزينبدي و العرب تسميه الزينبى و كان يدعى عارين فصالحه ابن الزينبى بعد قتال على ان يكونوا ذمة يودون الجزية و الخراج و اعطاه عن اهل الري و قومس خمسمائه الف على ان لا يقتل منهم احداً و لا يسيبه و لا يهدم لهم بيت نار ، و ان يكونوا أسوة اهل نهاوند فى خراجهم ، و صالحه ايضا عن اهل دستبى الرازى و كانت دستبى قسمين ، قسما رازيا و قسما همذانيا .

« ووجه سليمان بن عمر الضبي و يقال البراء بن عازب الى قومس خيلا فلم يمتنعوا وفتحوا ابواب الدامغان ، ثم لما عزل عمر بن الخطاب عمارا وولى المغيرة بن شعبه الكوفة ولى المغيرة بن شعبه كثير بن شهاب الحارثي الرى و دستبى ، و كان لكثير اثر جميل يوم القادسية ، فلما صارو الى الرى وجداهلها قد نقضوا افيقاتهم حتى رجعوا الى الطاعة و اذعنو بالخراج و الجزية و غزا الديلم فوقع بهم و غزا البير و الطيلسان .

« فحدثني حفص بن عمر العمرى عن الهيثم بن عدى عن ابن عياش الهمداني وغيره أن كثير بن شهاب كان على الرى و دستبى و قزوين ، كان جميلا حازما مقعدا ... وولى الرى و دستبى ايضا ايام معاوية حينما ، قال : ولما ولى سعد بن أبى وقاص الكوفة فى مرتد الثانية أتى الرى و كانت مملئة فاصلاحها ، و غزا الديلم و ذلك فى اول سنة خمس و عشرين ثم انصرف .

« وحدثني بكر بن الهيثم عن يحيى بن ضريس قاضى الرى ، قال : لم تنزل الرى بعد ان فتحت ايام حذيفة تنتقض و تفتح حتى كان آخر من فتحها قرظة بن كعب الانصارى فى ولاية ابى موسى الكوفة لعثمان فاستقامت ، و كان عمالها ينزلون حسن الزبدي و يجمعون فى مسجد اتخذ بحضورته و قد دخل ذلك فى فصيل المحدثه ، و كانوا يغزون الديلم من دستبى ، قال : و قد كان قرظة بعد ولى الكوفة لعلى و مات بها فصلى عليه على رضى الله عنه .

« وحدثني عباس بن هشام عن ابيه عن جده ، قال : ولى على يزيد بن حجة بن عامر بن تيم الله بن ثعلبه بن عكابة الرى و دستبى فكسر الخراج فحبسه فخرج ناحق بمعاوية ، و قد كان ابو موسى غزا الرى بنفسه و قد نقض اهلها ففتحها على امرها الاول .

« وحدثني جعفر بن محمد الرازي ، قال : قدم أمير المؤمنين المهدي في خلافة المنصور فبنى مدينة الري التي الناس بها اليوم وجعل حولها خندقا وبنى فيها مسجدا جامعاً جرى على يدي عمار بن أبي الخصيب ، وكتب اسمه على حائطه فأرخ بنائها سنة ثمان وخمسين و مائة وجعلها لها فصيلاً لطف به فارقين أجر وسمّاها بالمحمدية فاهل الري يدعون المدينة الداخله ويسمون الفصيل المدينة الخارجة وحصن الزنبدى في داخل المحمدية و كان المهدي قد امر بمرمته ونزله وهو مطل على المسجد الجامع و دار لامارة وقد كان جعل بعد سجننا .

« قال : و بالري أهل بيت يقال لهم بنو الحرّيش نزلوا بعد بناء المدينة ، قال : و كانت مدينة الري تدعى في الجاهلية ارازي ، فيقال انه خسف بها وهي على ست فراسخ من المحمدية و بها سميت الري ، قال و كان المهدي في اول مقدمه الري نزل قرية يقال لها السيران ، قال وفي قلعة الفرخان .

« قال بكر بن الهمثم : حدثني يحيى بن ضريس القاضي ، قال : كان الشعبي دخل الري مع قبيصة بن مسلم ، فقال له : ما أحب الشراب اليك فقال أهونه وجوداً و اعزه فقدا قال : و دخل سعيد بن جبير الري ايضاً فلقية الضحاك فكتب عنه التفسير ...

« قالوا : ولم تزل وظيفة الري اثني عشر ألف ألف درهم حتى مر بها المأمون منصرفاً من خراسان يريد مدينة السلام فاسقط من وظيفتها ألفي ألف درهم واسجل بذلك لاهلها (١) »

در کتاب صورة الارض تأليف ابی القسم بن حوقل النصیبی شرح

شایان توجه زیر راجع به ری و دماوند آمده است :

«واعظم مدينة فی هذه الناحية الری و قد مر ذکرها [و ذلك طولها فرسخ ونصف فی مثله و هی مدينة بناؤها من طین و يستعمل فیها الآجرو الجص] ولها حصن حسن مشهور له ابواب مشهورة منها باب ماطاق يخرج منه الى الجبال والعراق و باب بلیسان يخرج منه الى قزوین و باب کوهک يخرج منه الى طبرستان و باب هشام يخرج منه الى قومس و خراسان و باب سین يخرج منه الى قم ، و من اسواقها المشهورة روزه و بلیسان و دهک برو نصر اباد و ساربانان و باب الجبل و باب هشام و باب سین و اعظمها الروذه و بها معظم التجارات و الخانات و هو شارع عریض مشتبک الابنية و العقارات و المساکن ، ولها مدينة عليها حصن و فیها مسجد الجامع و اکثر المدينة خراب و العمارة فی الربض و میاههم من الآبار و لهم ایضاً قنّی و فی المدينة نهران للشرب یسمى احدهما سورینی و یجری علی روزه و الآخر الجیلانی یجری علی ساربانان و منها شربهم [و لهم قنّی کثیره ما یفضل عن مشربهم] و یتفرع الی ضیاءهم ، و نقودهم الدراهم و الدنانیر و زی اهلها زی اهل العراق و یرجعون الی مروّة و لهم دهاء و فیهم تجارب و بها قبر محمد بن الحسن الفقیه الکوفی و قبر الکسائی و الفزاری المنجم ،

«و مدينة خوار فی مدينة لطیفه صغيرة نحو ربع میل و هی عامرة و بهاناس یرجعون الی مروّات و سرو و علم و دیانات و فیها ماء جار یخرج من ناحية دنهاوند و لها ضیاع و رساتیق و حال حسنة ، و اما ویمه و شلنبه فهما من ناحية دنهاوند ، و هما مدینتان صغیرتان اصغر من خوار الری و اکبرهما ویمه و لها زروع و میاه و بساتین و اعناب کثیرة و خوار اشد تلك

النواحي برداً ، وللرى سوى هذه المدن قري تزيد في قدرها و جلالتهـا
 [على هذه المدن] كثيراً و لامنابر فيها مثل سد و ورامين و ارنوبه و
 ورزنين و دزك و قوسين و غير ذلك من القرى التى بلغنى ان فى احدها ما
 يزيد من اهلها على عشرة آلاف رجل ، و من رساتيقها المشهورة القصر
 الداخل و القصر الخارج و بهنان (تهران) و الشبر و بشاويه و دنبا و رستاق
 قوسين و غير ذلك . و يرتفع من الرى بـالجلب منها الى غيرها من البلاد
 القطن المحمول الى العراق و اذربيجان و غيرهما و الثياب المنيره و الابراد
 و الاكسيه .

« وليس بجميع هذه النواحي نهر تجرى فيه السفن ، و اما الجبال
 فمن حد عمل الرى دنباوند و هو جبل رايته من وسط روزه بالررى و بلغنى
 انه يرى من قرب ساوه و هوفى وسط جبال يعلو فوقها كالقبة و يحيط
 بالموضع الذى يعلو عليه نحو اربعة فراسخ و لم اسمع ان احداً ارتقاه الى
 اعلاوه و يرتفع من قلته دخان دائم الدهر كله و حول هذه القبة قري منها
 قرية ديران و درمنه و بوا و غيرها من القرى ، و كان على بن شروين الذى
 اسر على وادى جيحون منها و بلغ به الحال ان نافسته نفسه الى ملك خراسان
 فلم يسعده القدر ، و القله التى يرتفع دخانها على كاهل دنباوند هو جبل
 اقرع و على مادون القله اشجار قليلة و لانبات معها و ليس بسائر الجبال و
 نواحي الديلم و ما يتصل بها اعظم منه جبلاً (۱) »

در كتاب مسالك الممالك لابي اسحاق ابراهيم بن محمد الفارسي
 الاصطخرى شرح مختصر و مفيد زير دربارہ رى آمده است :

« و اعظم هذه المدن الرى و هى مدينة اذا جاوزت العراق الى المشرق ،

فليس مدينة اعر ولا اكبر ولا ايسر اهلها الى آخر الاسلام الا نيسابور
فانها في العرصة اوسع فاما اشتباك الانية و العماره و اليسار فان الرى
تفضلها و طولها فرسخ ونصف مثله و بناؤها طين و قد يستعمل فيها الجص
والآجر ... (۱) «

در کتاب حدود العالم من المشرق الى المغرب که بسال سیصد و
هفتاد و دو هجری قمری تألیف شده شرح موجز و مهمی در باره ری آمده
است :

« ری ، شهر است عظیم و آبادان و با خواسته و مردم و بازرگانان
بسیار و مستقر پادشاه جبال ... آبهای ایشان از کاریز است و ازوی کرباس
و برد و پنبه و عصاره و روغن و نمید خیزد ، و محمد زکریا پجشک از
آنجا بود ، و تربت محمد بن الحسن الفقیه و کسائی مقری و فراخری هم
از آنجا است (۲) . »

چنانکه مکرر گفته ایم شاردن در شرح جغرافیای تاریخی بلاد
ایران در عهد باستان بمنابع یونانی و رومی و یهودی و ارمنی رجوع کرده
است ، ولی در دوره اسلام فقط از نزهة القلوب حمدالله مستوفی استفاده
نموده و اغلب اوقات مطالب این کتاب را کلمه بکلمه در سیاحتنامه خود
بفرانسه ترجمه و درج کرده است . قطعه شعری که درباره بدی آب و هوای
ری در صفحه پنجاه از مجلد سوم آمده از خاقانی شروانی است ، که
حمدالله مستوفی و شاردن بدون ذکر نام گوینده آن را نقل کرده اند
(البته دومی فقط ترجمه منشور فرانسه را درج کرده) اینک ما تمام متن

۱ - نقل از مسالك الممالك اصطخری (ص ۲۰۷) از چاپ لیدن .

۲ - نقل از حدود العالم (ص ۸۳) چاپ طهران .

این قصیده مهم تاریخی را از دیوان اشعار خاقانی استخراج و در این سطور
درج مینمائیم که نفع آن از هر حیث اتم و اکمل باشد، و هی هذا :

در مذمت آب و هوای ری گوید :

خاک سیاه بر سر آب و هوای ری

دور از مجاوران مکارم نمای ری

در خون نشسته‌ام که چرا خوش نشسته اند

این خوانندگان خلد بدوزخ سرای ری

آنها که تن بآب و هوای ری آورند

دل آب و جان هوا شد از آب و هوای ری

ری نیک بد و لیک صدورش عظیم نیک

من شاگرد صدور و شکایت فزای ری

نیک آمدم بری بدمن بین بجان من

ایکاش دانمی که چه کردم بجای ری

عقرب نهند طالع ری من ندانم آن

دانم که عقرب تن من شد لقای ری

سرد است زهر عقرب از بخت من مرا

تبهای گرم زاد ز زهر جفای ری

ای جان ری فدای تن پاک اصفهان

وی خاک اصفهان حسد توتیای ری

از خاص و عام ری همه انصاف دیده‌ام

جوهر من است زاب و گل جان گزای ری

سر منند و صدر منند و پناه من
 سادات ری ائمه ری اتقیای ری
 هم لطف و هم قبول و هم اکرام یافتم
 ز احرار ری و افاضل ری و اولیای ری
 از بس مکان که داده و تمکین که کرده‌اند
 خشنودم از کیای ری و از کیای ری
 چون نیست رخصه سوی خراسان شدن مرا
 هم باز پس شوم نکشم پس بلای ری
 گر باز رفتم سوی تبریز اجازتست
 شکر اکه (نه ؟) گویم از گرم پادشای ری
 ری در قفای جان من افتاد و من بجهد
 جان میبرم که تیغ اجل در قفای ری
 دیدم سحرگهی ملک الموت را که پای
 بی کفش می‌گریخت ز دست و پای ری
 گفتم تو نیز گفت چوری دست برگشاد
 بویحیی ضعیف چه باشد بیای ری (۱)
 در نزهة القلوب نیز مطالب تاریخی و جغرافیایی مهمی زاید بر
 آنچه شاردن آورده، راجع بری آمده است، لهذا برای استفاده قارئین عین
 گفتار حمدالله مستوفی را از نظر خوانندگان میگذرانیم، تا بین الدفتین در
 دسترس باشد.

۱- نقل از دیوان خاقانی شروانی . بتصحیح مرحوم مغفور علی عبدالرسولی ، چاپ

« توم-ان ری ، این توم-ان را شهری سوای ری نبوده است ، اکنون که ری خراب است ، و رامین شهر آنجا است و مواضع دیگر که ذکرش متعاقب می آید ، هر يك قصبه شده و حقوق دیوانی آنجا هفت صد تومان بوده و ملک ری بعظمتی بوده که حکومتش در اول عمر سعد باعث قتل امیر المؤمنین حسین بن علی رضعهما شد و آن حکایت مشهور است .
 « ری از اقلیم چهارم است و ام البلاد ایران و بجهت قدمت آن را شیخ البلاد خوانند ، طولش از جزایر خالدات عوك و عرض از خط استوا لعل ، شهر گرمسیر است و شمالش بسته و هواش متعفن و آبش ناگوارنده و در او وبا بسیار بود ...

« شهر ری را شیت بن آدم پیغمبر ع ساخت و هوشنگ پیشدادی عمارت آن افزود و شهری بزرگ شد ، بعد از خرابی منوچهر بن ایرج بن فریدون تجدید عمارتش کرد ، باز خراب یافت ، امیر المؤمنین المهدی بالله محمد بن ابودوانیق عباسی احیای عمارت آن کرد و شهر عظیم شد ، چنانکه گویند سی هزار مسجد و دوهزار و هفتصد و پنجاه مناره در آن بود ، دور باروش دوازده هزار گام است ، طالع عمارتش برج عقرب ، اهل شهر را بر سرسنگی باهم میخاصمت افتاد ، زیادت از صد هزار آدمی بقتل آمدند و خرابی تمام بحال شهر راه یافت ، و در فترت مغول بکلی خراب شد ، و در عهد غازان خان ملک فخرالدین رئی بحکم یرلیغ در او اندک عمارتی افزود و جمعی را ساکن گردانید ، قلعه طبرک بجانب شمال درپای کوه افتاده است ، ولایت قصران در پس از آن کوه افتاده است ، و دیگر نواحی چون مرجبی و قها که در صحرا است ، و تمامت ولایات سیصد و شصت پاره دیه است ، و دیه دولاب و قوسین و قصران و ورزین و

فیروز رام که فیروز ساسانی ساخت ، و اکنون فیروز بران میخوانند ، و رامین و خاوه قرای بهنام و سبور قرج است و قوهه و شندر ، و طهران و فیروزان از معظم ناحیت غار است ، این ولایت بچهار قسم است :

ناحیت اول بهنام و در اوشصت پاره دیه است ، و رامین و خاوه از معظم قرای آن ناحیه است .

دوم ناحیت سبور قرج و در اونود پاره دیه است ، قوهه و شندر و ایوان کیف از معظم قرای آنجا است ،

سیوم ناحیت فشافویه است ، در او سی پاره دیه است ، کوشک و علیاباد و کیلین و جرم و قرج آغاز معظم قرای آنجا است ،

چهارم ناحیت غار است و سبب تسمیه غار آن است که امامزاده از فرزندان امام موسی کاظم علیه السلام را در ری قصد کشتن او کردند ، و او از آن ظالمان فرار نموده در نواحی جال کولی غاری پدید آمد ، امامزاده پناه بدان غار برده غایب شد ، و الحال آن ناحیت را جهت غایب شدن آن بزرگوار بناحیت غار نامیده شد ، و در او چهل پاره دیه است ، طهران و مشهد امامزاده حسن بن الحسن علیه السلام که به جیان مشهور است و فیروز بهرام و دولت آباد از معظم قرای آن ناحیت است ، و غله و پنبه آنجا سخت نیکو آید و بسیار بود و اکثر اوقات آنجا فراخی و ارزانی باشد و قحط و غلا از روی ندرت اتفاق افتد ، و از آن ولایت غله و دیگر ارزاق به بسیار ولایات برند و از میوه هاش انار و امرود و عباسی و شفتالو و انگور نیکوست ، اما خورنده میوه های آنجا بر مسافران از تب ایمن نبود ، و اهل شهر و اکثر ولایات شیعه اثنی عشری اند ، الا دیه

قوه و چند موضع دیگر که حنفی باشند، و اهل آن ولایت آن موضع بدین سبب قوه خران میخوانند، و در ری اهل بیت بسیار مدفون اند و از اکابر و اولیا آسوده اند چون: ابراهیم خواص و کسائی سابع قرا السبعه و محمد بن الحسن الفقیه و هشام و شیخ جمال الدین ابوالفتوح و جوانمرد قصاب، و حقوق دیوانی آن ولایت با آنچه داخل آن تومانیست پانزده تومان و یک هزار و پانصد دینار است، طهران قصبه معتبر است و آب و هوایش خوش تر از ری است، و در حاصل مانند آن، و در مقابل اهل آنجا کثرتی عظیم داشته اند (۱)»

حاج زین العابدین شیروانی که در اواسط قرن سیزده هجری (۱۲۴۷ هجری قمری صفحه ۴۱۳) از تهران دیدن کرده، در سیاحتنامه خود (بستان السیاحه صفحات ۵ - ۳۵۴) اوضاع اجتماعی و وضعیت تاریخی تهران را در آن ایام چنین توصیف میکند:

«طهران - اکنون دارالملک ایران است، قدیم الزمان قصبه بوده از توابع ملک راز (ری) و طرف شمالش گرفته و سه طرفش باز، و نسبت بسایر نواحی ری بخوبی آب و هوا موصوف و بکثرت باغات و بساتین معروف، در زمین هموار اتفاق افتاده و اکثر مشتهیاتش مهیا و آماده است شاه طهماسب بن شاه اسماعیل صفوی باروئی بر آن کشیده و در وسعت و عظمت آن کوشید، و کریمخان زند بر عمارت آن افزود و در کثرت جمعیت آنجا سعی نمود، اکنون قرب پنجاه سال میشود که تختگاه ملوک قاجار و سلاطین نامدار است، مسکن ارباب دولت و ثروت و مأمین اصحاب حشمت و شوکت و محل ازدحام و جمعیت است، قریب

دوازده هزار باب خانه و دوهزار دکان و صد کاروانسرا و دویست حمام و سه جامع در اوست ، و بلوک دلگشا و نواحی بهجت فزا و قراء مسرت پیرا مضافات اوست ، امرای آن دولت (قاجاریه) عمارات عالییه ساخته اند و بناهای نیکو و باغات چون مینو طرح انداخته اند و در موسم تابستان هوایش عفن و در فصل زمستان از گل ولای چرکن است ، نارین قلعه آن دیار که نشیمین ملوک نامدار است ، سمت شمال و مغرب آنجا واقع شده است .

دورباروی شهر قریب يك فرسخ و نیم و خندق آن عظیم است و اکثر میوه های سردسیرش وسط و مایل بخوبی و فراوان و جمیع حبوب و غلاتش ارزانست .

راقم گوید : که مدتها در آن دیار بوده و با امراء و ملوک و با اهل سلوک آنجا ملاقات و صحبت نموده و با اشراف و اعیان و فحول و ارکان آن شهر معاشرت کرده و روزگار بسیار با اهالی آن دیار بر آورده است . اگر بروفق تحقیق و دانش خود احوال ایشان نموده آید هر آینه رنجش و کدورت ضمیر روی نماید ، آری الحق مر ، که هر که حق گوید مرارت چشد و آنکه درجوید زحمت دریا کشد و اگر بر طبق مشرب اهل دنیا طریق مداهنه و خوش آمد پیش گیرد هر آینه مرآت قلوب ارباب فضل و دانش ملالت پذیرد از افلاطون حکیم پرسیدند که نزد حکیم کدام امر صعب تر میباشد گفت سخنی که نتوان گفت و نتوان نهفت زیرا که اگر گفته شود رنجش حاصل آید و اگر نهفته گردد ناموس شریعت نقصان نماید ، بای حال مردمش عموماً شیعه امامیه و قریب پانصد خانه علی الهی و دویست خانه حنفی مذهب و صدخانه نصاری و قلیلی از فرقه

یهود و گبر نیز دارد، و چون آن شهر مقر طوایف امم و معسکر فرق بنی آدم است لهذا سکنه اش عموماً با غفلت و جهل یار و از علم و معرفت برکنارند. (۱)

وضعیت فعلی تهران بدینقرار است :

« این ایالت از شمال محدود است بمازندران و از مشرق بسمنان و از جنوب بقم و کویر و از مغرب بقزوین و ساوه، طول آن از مشرق به بمغرب (غرق آباد تا فیروزکوه) دویست و شصت و عرض آن از شمال بجنوب (از گردنه کندوان تا دریاچه قم) صد و بیست کیلومتر و مساحت آن در حدود سی و یک هزار کیلومتر است ...

» تقسیمات حکومتی تهران ازقرار ذیل است :

- ۱- تهران و حومه ۲- فیروزکوه ۳- دماوند ۴- لواسان و رودبار
- ولورا و شهرستانک ۵- طالقان ۶- خوار ۷- ورامین ۸- غار و پشاپویه
- ۹- شمیران ۱۰- کن و سولقان و ارنگه ۱۱- ساوجبلاغ ۱۲- شهریار.

« تهران و حومه - از شمال محدود است به شمیران و از مشرق و جنوب بغار و از مغرب به کن، طول آن از شمال بجنوب دوازده و عرض آن از مغرب بمشرق هیجده کیلومتر و مرکز آن شهر تهران پایتخت ایران است.

» وجه تسمیه آن معلوم نیست و نویسندگانی هم که راجع بکلمه تهران تحقیقاتی نموده اند، اغلب بعقیده خود اظهاراتی نموده که هیچکدام مأخذ صحیحی ندارد، همینقدر معلوم است که تهران یکی از

قرای کوچک (۱) ری بوده ، اصطخری و ابن حوقل و مسعودی اسم تهران را در کتب خود ذکر کرده اند ، در سنه پانصد و شانزده هجری مادر ارسال سلجوقی در موقع حرکت از ری به نخبجوان ، در دولا ب که نزدیک تهران است توقف کرده است .

«نویسندگان مذکور تهران را دارای باغهای میوه و خانه های پست و زیر زمینهای متعدد دانسته اند ، اهمیت تهران از وقتی شروع شده که شهرهای مهم مجاور آن مانند ری (که در سال ششصد و هفده بدست مغول ویران شد) خراب گردیده ، در موقع کشمکش تیموریان و غیره تهران چندان اهمیتی نداشت و فقط از زمان صفویه یعنی در دوره شاه طهماسب اول دیواری بر اطراف آن که دارای چهار دروازه و چهارده برج بود کشیده شده و بازاری ساخته شد ، برای بنای ارك اولیه از دو نقطه شهر که اسم خود را بدو محله شهر داده اند ، خاك برداشته شد :

یکی چال میدان و دیگری چال حصار ، در سال نهصد و نود و هشت شاه عباس کبیر در موقعیکه بسر کوبی عبدالرحمن خان از بك میرفت ، در تهران مریض شد و مرض او مانع حرکتش گردیده ، از بکها مشهد را مسخر کردند ، و شاه عباس بهمینجهت از تهران متنفر گردید ، معینا باغی

۱- «طهران بکسراول و سکون ثانی لغتی است پارسی و پارسیان آن را تهران گویند ؛ از قرای ری و میان آن و ری تقریباً يك فرسنگ فاصله است ...

دوستی از اهل ری مرا حکایت کرد که طهران قریه نزرگیت که خانه های آن زیر زمین ساخته شده و راه ورود خارجیان بآنها جز باراده و میل صاحبان آنها ممکن نیست ؛ اهالی طهران بارها بسلطان تصیان کرده و سلطان چاره ای جز مدارا با آنان ندیده ؛ طهران بدوازه محله تقسیم میشود ؛ که هر محله آماده جنگ با همسایه میباشد و اهالی یکی بمحله دیگری وارد نمیشوند ؛ اطراف طهران را باغهای زیاد فرا گرفته ؛ زراعت آنها بواسطه کاواهن انجام نمیگیرد بلکه تدریجی و آن از بیم آنست که دواب آنها را همسایگان بیچاره ببرند - معجم البلدان»

در آن بنا کرد موسوم به چهارباغ که ارك فعلی تهران در محل آنست ، قبل از هجوم افغانها شاه سلطانحسین مدتی در تهران توقف کرد ولی همین که افغانها نزدیک شدند بمازندران گریخت و تهران مقاومت شدیدی نمود و عده کثیری از افغانها کشته شدند ، پس از شکست اشرف در مهماندوست افغانهایی که در تهران بودند شهر را غارت و عده کثیری را کشتند و باصفهان فرار کردند و شاه طهماسب بتهران آمد .

« در یک هزار و صد و پنجاه و چهار نادرشاه تهران را بیسر خود رضاقلی میرزا به تیول داد ، در هزار و صد و هفتاد و یک محمد حسنخان قاجار پس از شکست از کریمخان زند بتهران آمد و قشون او بکلی متفرق شد و کریمخان یکی از سردارهای خود موسوم بشیخعلیخان را با کمک محمد حسنخان دولو بتعقیب او فرستاد و محمد حسنخان قاجار مغلوب و مقتول شده ، کریمخان باقشونش در هزار و صد و هفتاد و دو وارد تهران شد و با احترامات کافی محمد حسنخان را در حضرت - عبدالعظیم بخاک سپرد ، سال بعد امر داده شد که عمارتی برای دارالحکومه بسبک ساسانیان و دیوانخانه و قراول خانه ساخته شود ، و بنای باغ جنت رابه کریمخان نسبت میدهند ، ظاهراً کریمخان در صد آن بوده است که تهران را پایتخت خود قرار دهد و در همین محل آغامحمدخان قاجار را از مازندران بحضور کریمخان آوردند و با کمال رأفت و مهربانی با او رفتار کرد ولی آغامحمدخان بعدها بجای این بلند همتی از شدت قساوت جسد کریمخان را از شیراز بتهران منتقل کرده در پای یکی از پله های عمارت خود دفن کرد ، که هر روز آن را لگد کوب کند ولی در عهد جدید بیاس احترام خدمات کریمخان استخوانهای او را با احترام بیرون

آورده و در حضرت عبدالعظیم دفن کردند . کریمخان در هزار و صد و هفتاد و شش از پایتخت نمودن تهران منصرف شده حکومت آن را به غفورخان داده و شیراز را پایتخت قرارداد .

« از کتب قدیم جغرافیایی چنین استنباط میشود که شهر تهران ابتدا در قسمت جنوبی بنا شده و خانه‌های پستی داشته که شبیه بغار بوده است (۱) و بعد ها کم کم از طرف شمال توسعه یافته و منازل را بیشتر به سرچشمه‌های قنات‌ها نزدیک کرده اند . از بناهای قدیم قبل از زندیه و متعلق بآن چیزی باقی نمانده و بنای این شهر بیشتر از زمان قاجاریه باقی مانده ، در هزار و صد و هفتاد و پنج شمسی شهر تقریباً از نو ساخته شده و ابتدا بصورت مربعی بوده ، مساحتش قریب پنج کیلومتر مربع ، ولی نصف آن بیشتر دارای ساختمان نبوده ، و جمعیت آن با نظامیان فقط پانزده هزار نفر بوده ، و در زمان آغامحمدخان قصوری در ارك ساخته شد ، و تخت مرمر که بیشتر اثاثیه و مصالح آن را از قصر کریمخان شیراز آورده بودند در آن موقع ساخته شد ، پانزده سال بعد از آن تاریخ تهران توسعه یافته و جمعیت آن به پنجاه هزار نفر رسید و محیط شهر هفت الی هشت کیلومتر شد ، ولی براسطه گرمای فوق العاده تابستانی جمعیت آن در موقع تابستان ده هزار نفر و بقیه بکوهستانات شمالی میرفتند ، در این وقت شهرداری حصار و خندق بود ، ولی این حصار از نظر دفاع با اسلحه جدید نمیتوانسته است مقاومت نماید ، همچنین شش دروازه و سی مسجد و مدرسه و سیصد حمام داشته . در هزار و صد و نود و پنج سه دروازه

به آن اضافه شد و جمعیت آن بهفتاد هزار نفر بالغ گردید ، در زمان فتحعلیشاه
 ابنیه دیگری ساخته شد ، در هزار و دویست و بیست و سه هجری قطر شهر
 از مشرق به مغرب سه هزار و هشتصد متر و از شمال به جنوب هزار و نهصد تا
 دو هزار و چهارصد و پنجاه متر و مساحت آن قدری بیش از هشت کیلومتر
 مربع میشده ، دیوار ارك در قسمت شمالی بدیوار شهر متصل میشده ، و
 در خارج دیوار باغهای وسیع بوده و پر جمعیت ترین محلات در جنوب
 شرقی ارك ، در محلی که امروز موسوم به دروازه شاه عبدالعظیم میباشد ،
 بوده است . دروازه های شهر در این دوره شش باب و يك میدان موسوم
 بمیدان شاه در جنوب ارك داشته ، و بناهای مهم آن مسجد شاه و امامزده
 زید و امامزاده یحیی بوده ، تاریخ اتمام مسجد شاه در هزار و دویست و
 بیست و چهار هجری قمری و کتیبه های آن بخط محمد مهدی است ، و
 بنای آن قریب سی و یکسال طول کشید ، در هزار و دویست و بیست و شش
 هجری شمسی جمعیت در تابستان هشتاد و در زمستان صد و بیست هزار
 نفر بوده است .

« از هزار و دویست و چهل و هشت تا هزار و دویست و پنجاه و سه
 شهر تغییرات کلی یافت ، و از همه طرف وسعت پیدا کرد ، خندق قدیمی
 و دیوارها را برداشتند ، و خندق جدیدی بشکل هشت ضلعی حفر شد ،
 و این خندق از روی نقشه خندق شهر پاریس ایجاد گردید ، ولی استفاده
 نظامی بهیچوجه از آن نشد ، فقط دروازه های آن برای تفتیش ورود و
 خروج مسافرین و حیوانات و خندق آن برای جلوگیری از سیل های ناگهانی
 البرز بسیار مفید بوده است ، دروازه های اصلی شهر دوازده باب و دروازه

های قدیمی تا مدتی در داخل شهر باقی بوده ، ولی اسامی آنها را به دروازه های جدید اطلاق کردند . محیط خندق شهر نوزده هزار و پانصد و نود و شش متر و مساحت داخلی خندق نوزده و نیم کیلومتر مربع است ، در نزدیک دروازه دولت قدیم میدان توپخانه بطول دوست و چهل و هفت و عرض صد و ده متر ساخته شد ، که سابقاً در قسمت تحتانی دارای انبارهای توپ و در قسمت فوقانی محل توپچی ها بوده ، ولی فعلاً در شمال آن عمارت بلدیّه ، در مشرق عمارت بانک شاهنشاهی (بازرگانی) در جنوب عمارت پست و تلگراف و در مغرب آن عمارت نظمیه است . در مرکز میدان مزبور سابقاً باغچه و حوضی بود ، و در اطراف آن توپهایی که از پرتغالیها در زمان صفویه گرفته شده بود ، قرار داده بودند ، ولی فعلاً بجای آن باغچه مصفایی با گل خانه بلدی و فواره ها ایجاد شده از اطراف این میدان سابقاً شش دروازه بوده که به شش خیابان مربوط میشده ، ولی آن دروازه ها را برداشته ، و خیابانهای شرقی و غربی و و جنوبی آن را عریض نموده اند .

« تفرج گاههایی که سابقاً از دروازه بیرون بوده ، پس از حفر خندق جدید جزء شهر شده ، مانند باغ لاله زار و باغ وحش و باغ سردار و نگارستان ، و پس از توسعه ، سفارتخانه های خارجی که سابقاً در مرکز شهر بوده بقسمت شمالی منتقل شدند ، ولی بازار در همان محل اصلی یعنی در جنوب ارك باقیماند .

« بموجب نقشه ای که مرحوم نجم الملك در هزار و سیصد و نه هجری از طهران برداشته محیط و وسعت و اقطار شهر بقرار ذیل است :

محیط شهر از روی خندق ۲۰۲۲۴ ر۲۰ گز

مساحت شهر در داخل خندق ۲۹۰ ر ۴۵۸ ر ۲۴۰ گز مربع

قطر شهر از شمال بجنوب ۴۶۰۰ گز

قطر شهر از مشرق بمغرب ۴۷۶۰ گز

طول تهران از پاریس چهل و نه درجه و چهار دقیقه و پنججاه و هشت ثانیه .

طول تهران از گرینویچ پنججاه و یک درجه و بیست و پنج دقیقه و دوازده ثانیه .

طول تهران از خالدات شصت و هشت درجه و سه دقیقه و نوزده ثانیه

عرض تهران (از مسجد شاه) بر طبق ارساد آقا میرزا عبدالرزاق

خان مهندس سی و پنج درجه و چهل دقیقه و پنججاه و سه ثانیه میباشد .

« از بناهای قابل ذکر آن مسجد سپهسالار از بناهای حاجی میرزا

حسینخان سپهسالار است که مجلس شورایملی به آن متصل و اصلا از

بناهای سپهسالار بوده و تغییراتی جزئی در آن داده شده ، مسجد شاه و

مسجد جامع و مسجد شیخ عبدالحسین و مدارس قدیمه از قبیل مسجد

مرو و مدرسه صدر و مدرسه مادرشاه و غیرهم از بناهای بالنسبه معتبر

است .

« مطابق آخرین سرشماری که در شهر تهران شده (سال هزار و

سیصد و یک شمسی) جمعیت بلدی تهران بالغ بر صد و نود و شش هزار و

دویست و پنججاه و پنج نفر بوده که نود و پنج هزار و هشتصد و پنججاه و چهار

آن ذکور و صد هزار و چهارصد و یک نفر آن اناث بوده اند ، علاوه بر این

سیزده هزار و هفتصد و چهل و پنج نفر نیز افراد سپاهی و اعضاء سفارتخانه

ها و عدهٔ محبوسین و ایتام و فقراء متوقف در مؤسسات خیریه بوده، و از اینقرار جمعیت کل تهران در آن تاریخ دویست و ده هزار نفر بوده است (۱) « ... جاده شوسه تهران بقم از غار میگذرد، و شعبی از آن جدا شده بقرای مختلف متصل میگردد، و جاده ورامین نیز از آن منشعب میشود، و همچنین راه آهن حضرت عبدالعظیم بطول هشت هزار و سیصد و شصت و پنج متر آنرا به حضرت عبدالعظیم وصل میکند و شعبه‌ای از آن بشمال کوه بی‌بی شهر بانو رفته سنگ حمل میکند. مرکز آن قصبه حضرت عبدالعظیم است که مدفن حضرت عبدالعظیم و حمزه بن موسی الکاظم و طاهر در آنست، حضرت عبدالعظیم از دست متوکل خلیفه عباسی به ری فرار کرده در سنهٔ دویست و سی و نه هجری در آنجا وفات نمود، بناهای آن متعلق بدورهٔ قاجاریه و يك گنبد آن طـا و ضریح های آن نقره است و آئینه کاری داخلی آن بی اهمیت نیست.

« این قصبه دارای يك خیابان و بازار و باغ های متعدد است که علاوه بر جنبه مذهبی جنبه تفریحی و تفرجی دارد، ولی مجاورت قبرستانهای متعدد و آبپایی که غالباً آلوده بمواد مختلفه است، تفریح این نقاط را از نظر صحی ممانعت مینماید، در اطراف قصبه مقابر دیگری واقع شده که مهمترین آنها مقبرهٔ ابن بابویه و امامزاده عبدالله و بی بی زبیده است.

« اهمیت تاریخی این قسمت بواسطه شهر قدیمی ری است که در

۱- امروزه یعنی در اواسط سال هزار و سیصد و سی و پنج هجری شمسی طبق سرشماری رسمی نفوس تهران در حدود دویلمیون نفر است، یعنی در يك ثلث قرن نفوس آن درست ده برابر افزایش یافته است.

توریه باسم راجس و در آوستا باسم راگا نامیده شده، و بزرگترین شهرهای دنیا بوده، و خرابیه های آن امروزه در تمام مزایع اطراف حضرت عبدالعظیم دیده میشود.

« اسم شهر ری در قرن ششم قبل از میلاد، در کتیبه های داریوش کبیر ذکر شده، بواسطه قدیم بودن بنای این شهر معروف بشیخ البلد شد، چنانکه بلخ را ام البلاد میگفتند، و سلوکی ها در نزدیک سر دره خوار شهر خارا کس که در محل قشلاق فعلی است، بنا نهادند.

« ری در قرن اول هجری بتصرف مسلمین درآمد، و در قرن سوم هجری هنوز شهری عظیم بوده، ولی بقول مقدسی نیشابور (۱) از آن بزرگتر بوده است، و مانند تمام شهرهای بزرگ بسه قسمت تقسیم میشده یکی شهرستان، دیگری قهندز یا قلعه و سومی بازار، مسجد جامع مهدی بین ارك و شهرستان، و ارك بر بالای کوهی منفرد قرار داشته که از آنجا تمام شهر دیده میشده، طول و عرض شهر يك فرسخ و نیم بوده، در قرن سوم اهالی قلعه و شهرستان را ترك کرده، مانند سایر مراکز صنعتی به اطراف بازار روی آورده بودند، چون رودی از بازار میگذشت، بازار را روده مینامیدند، و اهالی از آب چاهها نیز استفاده میکردند، آب و هوای شهر گرم و مخصوصا در موقع تابستان بواسطه وقوع در دامنه جنوبی کوهها و نداشتن نسیم ناسالم بوده، در قرن چهارم شهر ری در معرض هجوم طوائف غز درآمد، ولی در دوره سلجوقیان مرمت یافت طغرل سلجوقی در ری مدفون است، و مدفن او در باغی موسوم به برج

۱- عظمت نیشابور پیش از ایلغار مغول چشم، تمام جهانیا را خیره میساخته، در اینمورد رجوع شود به مجلد اول تاریخ جهانگشای جوینی، طبع علامه فقید محمد قزوینی.

طغرل است ، ولی آن را قبر فخرالدوله دیلمی هم دانسته‌اند ، این برج در سنوات اخیر مرمت شده و بکلی تغییر شکل یافته است .

« خرابی عمده شهر (ری) در سده ششصد و هفده هجری شمسی و از اثر حمله مغول بود ، و قبل از مغول هم بواسطه اختلافات مذهبی بین سکنه شهر نزاعی بود کده منجر بخرابی قسمتی از آن شده بود ، بعقیده استاد بارتلد اختلافات نه تنها در میان اهالی و از نظر مذهبی بوده ، بلکه بین سکنه شهر و اهالی اطراف این نزاعها بیشتر جنبه اقتصادی داشته (۱) و حمله مغول مزید بر علت شده است .

« بعد از مغول این شهر دیگر با اهمیت سابق خود نرسید ، ولی در همین دوره یکی از نه قسمت عراق عجم ، که هر یک را تومان می‌گفتند تومان ری و قرای اطراف آن محسوب میشده ، که مرکز آن ورامین بوده است (۲) ، حکومت ری ارثی یکی از خانهای مغول بوده و قسمتی از شهر در زمان ریاست غازانخان ترمیم یافت (۳) . در شمال شهر قلعه‌ای در دامنه کوه بنام شد که آنرا طبرک می‌نامیدند ، و تا قرن هفتم این قلعه باقی بود ، و سکنه شهر عموماً شیعه ، ولی سکنه خارج شهر حنفی بودند . پس از مغول ری ضمیمه ایالات شمالی ایران گردید ، و در زمان حمله تیموریان چون مقاومتی در این قسمت نشد ، ناحیه ری نسبتاً مصون ماند .

« علت عمده محو شدن خرابه‌های شهر ری ، بناهای جدیدی است که با مصالح قدیمی ساخته شده ، خرابه های ارك قبل از مغول بر روی

۱- جغرافیای تاریخی ایران

۲- نزهة القلوب .

۳- رجوع بتاریخ مبارك غازانی تألیف رشید الدین فضل‌الله شود ، که سعی و اهتمام

مستشرق معروف کارل یان در انگلستان بچاپ رسیده است .

تخته سنگی سرایشیب نمایان است، و آن را برج مینامند، و در پای کوه ارك دیگر است که ظاهراً همان قلعه طبرك است، و تمام خرابه‌های شهر ری بشکل مثلثی است که کوه و ارك در راس آن واقع گردیده سابقاً در کوه موسوم به سرسره تصویری برجسته از دوره ساسانیان بوده که شاه سوار اسب بوده و نیزه در دست داشته، ولی در زمان فتحعلیشاه آن صورت را محو کرده با حجاری بسیار بدی صورت فتحعلیشاه را نقش کرده‌اند که شیری را با نیزه میزند.

« راهی که ری را به همدان متصل مینموده از ساوه عبور نمی - کرده است.

« در خرابه‌های ری در سنوات اخیر از نظر تجارتنی و تحقیقات از طرف یهودیها حفاری‌هایی شده، و اغلب آثار موجوده را نیز خراب کرده‌اند، و اگر بطریق علمی و مرتب حفاریاتی شود، ممکنست قسمت عمده‌ای از شهر را، از زیر خاک در آورده و قسمت‌های تاریك تاریخی را روشن نمود.

« در دامنه جنوبی کوه بی‌بی شهر بانو، مقبره‌ای منسوب به بی‌بی شهر بانو دختر یزدگرد سوم ساسانی، و در شمال آن قلعه زرتشتی‌هاست که مطابق آئین‌مذهبی زرتشت اموات خود را در آن می‌گذرانند. »
(نقل از جغرافیای سیاسی کیهان صفحات ۳۶۲-۳۱۱)

جغرافیای سیاسی قم

اما نوشته‌های مورخین و جغرافیون صدر اسلام راجع به قم :

داستان گشودن قم بدست تازیان

و شورش قمیان علیه اعراب

امام ابوالحسن البلاذری در فتوح البلدان داستان فتح قم را بدست اعراب چنین آورده است (ص ۳۱۱-۳۰۸ ، چاپ مصر) :

« قالوا : لما انصرف ابو موسى عبدالله بن قيس الاشعري من نهاوند سار الى الاهواز فاستقرأها ، ثم أتى « قم » و اقام عليها أياما ثم افتتحها ، و وجه الاحنف بن قيس ... سنة ثلاث عشرين ،

« وقد روى أن عمر بن الخطاب وجه عبدالله بن بديل في جيش فوافي أبا موسى وقد فتح « قم » ... و اصح الاخبار ان أبا موسى فتح « قم » ... « و كان المأمون وجه على بن هشام المروزي الى قم و قد عصي أهلها و خالفوا و منعوا الخراج و أمره بمحاربتهم و أمده بالجيوش ، ففعل و قتل رئيسهم وهو يحيى بن عمران ، و هدم سور مدينتهم و ألصقه بالارض و جباها سبعة آلاف الف درهم و كسراً ، و كان أهلها قبل ذلك يتظلمون من الف الف درهم ، و قد نقضوا في خلافة ابي عبدالله المعتمد بالله بن المتوكل على الله ، فوجه اليهم موسى بن بغا عامله على الجبال لمحاربة الطالبين الذين ظهروا بطبرستان ففتحت عنوة و قتل من أهلها خلق كثير ، و كتب

المعتز بالله في حمل جماعة من وجوهها (۱) «

ابن حوقل در کتاب صورة الارض راجع به قم چنین گوید :
 « وقم مدينة عليها سور وهي خصبة وشرب اهلها من ابارها ومياه
 بساتينها من سوان ، وبها فواكه و اشجار فستق و بندق و ليس بتلك -
 الناحية من البندق الا بمدينة لا شتر ففيها منه الكثير الغزير ، وليس بجميع
 الجبال نخيل الا ما بالصيمره والسيروان وما بشا برخاست ، وهي نخيل
 قليلة غير انها لقربها من العراق جياذ ، وجميع اهل قم شيعة لا يغادرهم احد
 والغالب عليهم العرب ولسانهم الفارسيه ... وبناء قم من الطين (۲) «
 اصطخری در کتاب مسالك الممالك راجع به قم تقریبا عین عبارات
 صورة الارض را تکرار کرده و چنین آورده است :

« المدن بالجبال ... قم ... واما صفات المدن وغير ذلك بها ، ...
 اما قم فانها مدينة عليها سور وهي خصبة و مأوهم من آبار، وماوهم
 للبساتين على سوان و بها فواكه و اشجار فستق و بندق و ليس بتلك النواحي
 بندق الا بمدينة لا شتر فان بها بندقا ، و ليس بجميع الجبال نخيل الا
 بالصيمره والسيروان و شا برخاست وهي نخيل قليلة و اهل قم كلهم شيعة
 والغالب عليهم العرب ... وبناء قم الغالب عليه الطين (۳) «

در کتاب حدود العالم من المشرق الى المغرب در جغرافیای عمومی
 بفارسی چنین آمده :

« قم ، شهر يست بزرک و ویران و کشت بسیار و مردمانی شیعی اند،

۱- نقل از فتوح البلدان بلاذری (صفحات ۳۱۱-۳۰۸) از چاپ مصر.

۲- نقل از صورة الارض ابن حوقل (ص ۳۷۰) از چاپ لیدن .

۳- مسالك الممالك (ص ۲۰۱-۱۹۹) از چاپ لیدن.

و بلفضل پسر عمید دبیر از آنجا بود ، و از وی زعفران خیزد (۱) .

حمدالله مستوفی راجع به قم چنین نوشته است :

« قم از اقلیم چهارم است طولش از جزایر خالدا ت فیه و عرض از خط استوا لدمه ، طهمورث ساخت ، طالع عمارتش برج جوزا ، دور باروش زیادت از ده هزار گام است ، گویند بچهل گام بر باروی قزوین زیادتست ، و هوایش معتدل است و آبش از رودی که از جر بادقان میآید و در آنجا همچون آوه زمستان یخ آب در چاه میبندند تا بهنگام گرمای باز میدهد ، و آب چاهش در پانزده گزی بود ، و اندکی بشوری مایل بود ، از ارتفاعاتش غله و پنبه بسیار بود ، و میوه هایش انار و فستق و خربزه و انجیر سرخ نیکوست ، و در آن شهر درخت سرو سخت نیکو میباشد ، و مردم آنجا شیعه اثنی عشری اند ، و بغایت متعصب ، و اکثر آن شهر اکنون خراب است ، اما باروش بیشتر برجاست ، و حقوق دیوانی آن بتمغا مقرر است و از آن شهر و ولایت چهار تومان باشد (۲) »

وضعیت فعلی قم :

« از شمال محدود است به تهران و از مشرق بکویر نمک ، از جنوب به کاشان و از مغرب به عراق (اراک) و از شمال غربی به ساوه .

« در مغرب قم کوههایی واقع شده که نشیب آنها بطرف دریاچه قم و کویر نمک است ، قم چون در سر راه قدیمی ری باصفهان واقع شده اهمیت یافته ، و این اهمیت تاکنون باقی است ، زیرا که راه تهران باصفهان هنوز از آن میگذرد ، و اگرچه از مشرق این جاده راههای نزدیکتری

۱- حدود العالم (ص ۸۳) از چاپ تهران.

۲- ترهة القلوب چاپ اروپا (ص ۶۷) .

میتوان یافت، ولی چون از وسط کویر ها باید گذشت و آن نقاط قابل آبادی و سکونت نیست، مخصوصاً این جاده ها را در کنار کویر اندکی دورتر نموده اند، تا در بعضی نقاط بتوان توقف نمود، و حقیقه این منازل و توقف گاهها که در کنار کویر واقع است، مانند بنادری است که در ساحل دریا ساخته شده، و جاده هایی در خشکی آنها را بهم متصل نماید، اگر چه دریا وسیله ارتباطی بسیار سهل است، در صورتیکه این کویر ها بکلی مانع ارتباط میباشد، این نقاط یعنی شهرهای کنار کویر، بواسطه همین راهها و اهمیت تجارتي و اقتصادی مخصوصی دارد (۱).

« قسمت غربی قم بواسطه مجاورت با کوهستان دارای آب فراوان و حاصلخیز، ولی قسمت شرقی که مجاور کویر است بدون حاصل و سکنه میباشد، و از شمال قم رود قراسو (زرينه رود - ۲) از مغرب بمشرق جاری و رود اناریار که از خونسار سرچشمه میگردد، و از مغرب بشمال جاری است، از شهر قم گذشته بآن ملحق میشود، و شعب دیگر نیز از کوههای خلیجستان به آن متصل میگردد.

تقسیمات ولایتی قم از قرار ذیل است:

- ۱- قم و حومه ۲- جاسب ۳- اردهال ۴- اراضی ۵- قهستان
- ۶- خلیجستان.

« قم و حومه - در مغرب دریاچه واقع شده، مرکز آن شهر قم است که یکی از شهرهای قدیمه و پیش از اسلام حصار معتبری داشته که

۱- اینک راه آهن سرتاسری ایران تمام این نقاط را بهم متصل ساخته است؛

۲- معمولاً ترجمه « قراسو » سیاه رود میشود، نه زرينه رود، اگر چه « قرا » در ترکی

تالو را نیز میرساند (رجوع فرمائید به دیوان لغات الترك کاشغری)

در بعضی نقاط آثار آن باقی است (۱) و همچنین دارای سدی بوده که در امتداد حصار برای محافظت شهر از سیلاب ساخته شده بود، ولی فعلاً خراب میباشد.

«در کوههای غربی آن آثار آتشفشانی کوههای قدیمه یافت میشود، آب وهوای آن با وجود گرمای تابستان سالم و آب مشروب شهر عموماً در آب انبارهای بزرگ ذخیره میشود. میوه جات آن نسبتاً فراوان و مهمتر از همه خربزه و انار و انجیر و پسته است. اهمیت شهر بواسطه مرقد حضرت فاطمه دختر امام موسی کاظم و خواهر حضرت رضا است، که در وسط شهر واقع شده، و دارای گنبد و ایوان طلا و در اطراف آن مقابر سلاطین صفوی از قبیل شاه عباس کبیر و غیره و بعضی امامزاده ها که دارای کتیبه هایی از کاشیهای معروف به معرق هستند، مانند علی بن جعفر، و شاهزاده ابراهیم که در مائه هفتم و هشتم ساخته شده. و گنبد امیر جلال الدین که در هفتصد و نود و دو ساخته شده، بنای علی بن ابوالمعالی که در هفتصد و شصت و یک بنا شده و بقول احمد رازی (۲) در قم مقبره چهارصد و چهل و چهار اشخاص بزرگ بوده است. چون اهالی شهر در دوره های مختلفه بسیار متعصب بوده اند، غالباً نزاعهایی در آن اتفاق افتاده، که منجر بخرابی و غارت شهر گردیده.

«صنایع آن حلویات و صابون و کوزه گری و شیشه گری، جمعیت

۱ - دعای یاقوت در معجم البلدان مبنی بر اینکه قم از بناهای دوزخ اسلامی است مقرون بصواب نمیشود، و این حقیقت از گفتار بلاذری، چنانکه نقل کردیم، بثبوت می پیوندد،

۲ - تذکره الشعراي هفت اقلیم تألیف امین احمد رازی.

آن بیست هزار نفر و هر ساله عده کثیری بزیارت آن میروند ، محصولات آن غلات و میوه و پنبه و تریاک ، عده قرای حومه سی و سه ، و جمعیت آنها ده هزار نفر است ، در شمال قم تپه‌های خشک بی‌حاصلی دیده میشود که سابقا چاپارخانه هائی مانند منظریه و کوشک و غیره داشته است ، و فعلا اهمیت سابق را از دست داده (جغرافیای سیاسی کیهان ، صفحات ۳۹۶-۳۹۷)

راجع بتاریخ و جغرافیای قم کتاب بسیار نفیسی بعربی بقلم حسن بن محمد قمی نگاشته شده که توسط حسن بن علی قمی بفارسی ترجمه گردیده و توسط جناب آقای سید جلال الدین طهرانی قسمتی از آن بطبع رسیده است و در دسترس عموم میباشد . چنانکه از توضیحات شاردن معلوم میشود این شهر در دوره صفویه اهمیت و عظمت خاصی داشته ، و بهمین جهت مولف شرح مبسوطی راجع بآن در کتاب خود درج کرده است .

اینک متذکر میشویم بعد از شاردن دو تن دیگر از سلاطین اخیر صفوی ، یعنی شاه سلیمان و شاه سلطان حسین صفوی نیز در شهر قم مدفون گشته‌اند . ولی متأسفانه باید بگوئیم که کلیه خزاین و دفاین و نفایسی که بشرح مذکور در متن ، در مقبره‌های شاه عباس ثانی و شاه صفی بوده ، در معرض تطاول روزگار و دستهای خیانتکار قرار گرفته و حتی بنای مزار شاه صفی کاملاً خراب و جز صندوق جسد بهیچوجه چیز دیگری از آن بجا نمانده است . ضمناً یاد آور میشویم که شاردن هفت قطعه شعری را که در گیلویی ساختمان مزار شاه عباس ثانی وجود داشته و در مدح و منقبت حضرت

علی علیه السلام سروده شده بوده ، بعنوان نمونه بهترین شعر فارسی و آثار نبوغ ادب ایرانی بفرانسه ترجمه کرده است . ولی چنانکه گفتیم اینک بهیچوجه من الوجوه از کتیبه های نفیس مذکور اثری در میان نمانده و همگی بغارت رفته است ، لذا با کمال تأسف از نقل اشعار مورد بحث محروم ماندیم فقط مقطع شعری ، که تاریخ بنای مزار شاه عباس ثانی را میرساند و هم اکنون موجود است بنظر قارئین گرامی میرسانیم (۱)

این رقم زد از پی تاریخ معمارقضا

مهیبط صحف الهی مرقد صاحبقران

(۱۰۷۷ هجری)

ضمناً متذکر میشویم که شاردن کتیبه مزار شاه صفی را که متضمن سوره شصت و دوم قرآن کریم بوده بفرانسه ترجمه کرده است ، ولی چنانکه گفتیم امروزه جز صندوق جسد بهیچوجه اثری از بنای مقبره پادشاه مزبور وجود ندارد ، لذا درج و تکرار سوره مزبور را در اینجا لازم ندانستیم .

در مورد زیارتنامه های حضرت معصومه علیها السلام متذکر می شویم که شاردن دو نسخه متفاوت از آن آورده است ، که اینجانب با وجود تفحص بسیار متأسفانه جز بتحصول متن اصلی یکی از آنها که اینک از نظر خوانندگان گرامی میگذرد ، توفیق نیافتم :

زیارت نامه سیده جلیله معظمه حضرت فاطمه بنت موسی بن جعفر علیه السلام:

۱- اطلاعات مربوط بکیفیت مزارات سلاطین صفوی را نگارنده از جناب آقای محمد تقی مصطفوی ، رئیس دانشمند اداره کل باستانشناسی ایران کسب کرده است و اینک مراتب تشکر و امتنان کامل خود را نسبت بایشان متذکر میگرددیم .

» چون بنزد قبر آنحضرت برسی ، نزد سرش رو بقبلہ بایست و
سی و چہار مرتبہ اللہ اکبر ، و سی و سہ مرتبہ سبحان اللہ ، و سی و سہ مرتبہ
الحمد للہ بگو ، پس بگو :

» السلام علی آدم صفوة اللہ ، السلام علی نوح نبی اللہ ، السلام علی
ابراہیم خلیل اللہ ، السلام علی موسی کلیم اللہ ، السلام علی عیسی روح اللہ
السلام علیک یا رسول اللہ ، السلام علیک یا خیر خلق اللہ ، السلام علیک یا
صفی اللہ ، السلام علیک یا محمد بن عبد اللہ ، خاتم النبیین ، السلام علیک یا
امیر المؤمنین علی بن ابیطالب ، وصی رسول اللہ ، السلام علیک یا فاطمة
سیدة نساء العالمین ، السلام علیکما یاسبطی نبی الرحمة و سیدی شباب اہل
الجنة ، السلام علیک یا علی بن الحسین ، سید العابدین و قرۃ عین الناظرین
، السلام علیک یا محمد بن علی باقر العلم بعد النبی ، السلام علیک
یا جعفرین محمد الصادق البار الامین ، السلام علیک یا موسی بن جعفر
الطاهر الطہر ، السلام علیک یا علی بن موسی الرضا المرتضی ، السلام علیک
یا محمد بن علی التقی ، السلام علیک یا علی بن محمد النقی ، الناصح الامین ،
السلام علیک یا حسن بن علی ، السلام علی الوصی من بعده ، اللہم صل علی
نورک و سراجک ، و ولی ولیک ، و وصی وصیک ، و محبتک علی خلقک ،
السلام علیک یا بنت رسول اللہ ، السلام علیک یا بنت فاطمہ و خدیجہ ،
السلام علیک یا بنت امیر المؤمنین ، السلام علیک یا بنت الحسن و الحسین ،
السلام علیک یا بنت ولی اللہ ، السلام علیک یا اخت ولی اللہ ، السلام علیک
یا عمۃ ولی اللہ ، السلام علیک یا بنت موسی بن جعفر ، و رحمۃ اللہ و برکاتہ ،
السلام علیک ، عرف اللہ بیننا و بینکم فی الجنة ، و حشرنا فی زمرتکم ، و
اوردنا حوض بنیکم ، و سقانا بکاس جہدکم ، من ید علی بن ابیطالب ،

صلوات الله علیکم ، اسئل الله ان یرینا فیکم السرور والفرج وان یجمعنا و
 وایاکم فی زمرة جدکم ، محمد صلی الله علیه وآله ، وان لا یسلبنامعرفتکم
 انه ولی قدیر ، اتقرب الی الله بحببکم ، والبراءة من اعدائکم ، والتسلیم
 الی الله ، راضیاً به غیر منکر ولا مستکبر ، وعلى یقین ما اتی به محمد ، و
 به راض ، نطلب بذلك وجهک یا سیدی ، اللهم و رضاك و الدار الآخرة ،
 یا فاطمه ، اشفعی لی فی الحبه ، فان لك عند الله شأنًا من الشان ، اللهم انی
 اسئلك ان تختتم لی بالسعادة ، فلا تسلب منی ما انا فیہ ، ولا حول ولا قوة الا
 بالله العلی العظیم ، اللهم استجب لنا ، وتقبله بکرمک ، وعزتك وبرحمتک
 وعافیتک ، وصلى الله على محمد وآله اجمعین ، و سلم تسليماً یا ارحم
 الراحمین (۱)

جغرافیای تاریخی کاشان

ص : ۸۲-۹۱

دامستان گشودن کاشان بدست تازیان

بلاذری در فتوح البلدان گوید :

« قالوا : لما انصرف ابو موسى عبدالله بن قيس الاشعري من نهاوند
 سار الى الاهواز فاستقرأها ، ثم اتى « قم » و اقام عليها أياماً ثم افتتحها ، و
 وجه الاحنف بن قيس و اسمه الضحاک بن قيس التميمی الی « قاشان »
 ففتحها عنوة ، ثم لحق به ، ووجه عمر بن الخطاب عبدالله بن بديل بن ورقاء
 الخزاعي الی « اصبهان » سنة ثلاث عشرين ، ... »

« وقد روی ان عمر بن الخطاب وجه عبدالله بن بديل فى جيش فوافى
اباموسى وقد فتح قاشان ... واصح الاخبار ان اباموسى فتح قاشان... (۱) »
ابن حوقل در کتاب صورة الارض راجع به کاشان چنین آورده
است :

« والجبال تشتمل على مدن مشهورة ... و لها مدن صغيرة من هذه
مثل قاسان .. ومن قم الى قاسان اثنا عشر فرسخاً ، و قم وقاسان مدينتان
جليلتان كثيرتا الخير والمير والدخل على السلطان ، والغالب على قم التشيع
وعلى قاسان اهل الحشو ... ومن اصبهان الى قاسان ثلث مراحل ومن قم
الى قاسان مرحلتان ، (۲) »

در کتاب حدود العالم که بسال سیصد و هفتاد و هجری قمری تألیف
شده ، راجع به کاشان چنین آمده :

« سخن اندر ناحیت جبال و شهرهای وی - ناحیتیست ، مشرق وی
بعضی از حدود پارس است ، و بعضی از بیابان کرکس کوه ، و بعضی از
خراسان و جنوب وی حدود خوزستانست و مغرب وی بعضی از حدود
عراقست و بعضی از حدود آذربادگان ، و شمال وی کوه دیلمان است و این
(ناحیتیست) بسیار کشت و برز و آبادان ، و جای دیران و ادیبان و
بسیار نعمت و از وی کرباس و جامه ... و زعفران خیزد ... »

« کاشان ، شهریست بسیار نعمت ... (در) وی تازیان اند بسیار ، و از

آنجا دیران و ادیبان بسیار خیزند ، و اندروی کژدم بسیار خیزد (۳) »

۱- نقل از فتوح البلدان بلاذری (صفحات ۳۱۰-۳۰۸) از چاپ مصر .

۲- نقل از صورة الارض ابن حوقل (صفحات ۳۶۱-۳۵۹) از چاپ لیدن .

۳- نقل از حدود العالم چاپ تهران (صفحات ۸۳-۸۲)

حمد الله مستوفی در نزهة القلوب گوید :

« کاشان از اقلیم چهارم است ، طولش از جزایر خالدات فوم و عرض از خط استوالد ، زبیده خاتون منکوحه هارون الرشید ساخت (۱) بطالع سنبله ، و بر ظاهر آن قلعه گلین است که آن را فین خوانند ، هوای آن شهر گرمسیر است ، و آبش از کاریز فین ، ورودی که از قهرود و نیاستر آید ، و بزمستان سرماچنان بود که یخ بگیرند ، و آنجا نیز همچو آوه یخ آب در چاه میگیرند ، تابهنگام گرما باز میگردد ، و ارتفاعاتش وسط بود ، و از میوه هایش خر بزه و انگور نیکوست ، مردم شیعه مذهب اند ، و اکثرشان حکیم و ضیع و لطیف طبع ، و در آنجا جهال و بطال کمتر باشد و از حشرات در آنجا عقرب بسیار بود و قتال باشد ، و گویند که در آنجا غریب را کمتر زخم زنند ، و حقوق دیوانی آن بتمغا مقرر است ، و در ولایتش کمابیش هیچده پاره دیه است ، و اکثرش معظه و اهل آن ولایت سنی اند ، و در ولایتش بدیه قمصر حشیش نادر بوده ، حقوق دیوانی شهر و ولایت یازده توماص و هفت هزار دینار است (۲) »

وضعیت کنونی کاشان بدینقرار میباشد .

« از شمال محدود است بکویر و قم ، و از مشرق به کویر ، و از جنوب باصفهان ، و از مغرب به محلات ، قسمت غربی و جنوبی آن کوهستانی و مهمترین کوههای آن قهرود در جنوب غربی ، و کرکس یا کرکش در جنوب شرقی است .

« آبهاییکه از این کوهها بمشرق و شمال جاری میشود ، تا

۱- چنانکه از بلاذری نقل کردیم ، در عهد ساسانیان و پیش از اسلام کاشان شهر معتبر

و بزرگی بوده است .

۲- نزهة القلوب چاپ اروپا (صفحات ۶۸-۶۷)

حدی موجب مشروب نمودن اراضی کاشان میگردد، آب این رودها بندریج کم شده، و بالاخره بدریاچه قم منتهی میگردد.

« هوای کاشان خشك و در موقع تابستان بسیار گرم می شود، محصولات مهم آن غلات و پنبه و ترياك و تنباكو و میوجات، زراعت آن عموماً آبی، و توسط قنوات و رودهای كوچك مشروب میشود، آب و هوای کاشان در قسمت جلگه بسیار گرم و در قسمت كوهستانی متدل و سرد است.

« کاشان بسه قسمت تقسیم میشود: ۱ = کاشان و حومه ۱ - جوشقان

۳ - نطنز.

« کاشان و حومه - در جنوب قم، مرکز آن شهر کاشان درسی و چهار درجه عرض شمالی و پنجاه و يك درجه و بیست و هفت دقیقه طول شرقی، در هـ-زار و یکصد و سی متر ارتفاع واقع شد، جمعیت آن در حدود چهل هزار نفر و یکی از شهرهایی است که مانند قم، در کنار کویر قرار گرفته و راههای ری به جنوب از آن میگذشته، ولی اخیراً جاده شوسه قم باصفهان اندکی در طرف مغرب منحرف گردیده و از دلیجان میگذرد، گرمای تابستان آن بسیار شدید و حرارت متوسط تابستانی آن (در مدت سه سال) سی و هشت درجه بوده است.

« آب شهر بواسطه مجرای از باغ فین که در شش کیلومتری

جنوب غربی شهر واقع شده و با صفا است بشهر میآید، میوه های شهر معروف و عقربهای فراوان و خطرناك دارد. از صنایع محلی آن مسگری و قلاب دوزی و مخمل و قالی بافی مشهور است، کارخانجات مخمل و زری بافی پس از ورود پارچه های فرنگی بکلی رو ب انحطاط رفته و بجای

آن قالی بافی دائر شده ، و قالیچه های آن فعلاً از حیث لطافت و خوبی بافت ، مهمترین قالیهای ایران بشمار میرود ، ساختن کاشی نیز از این شهر بسایر نقاط رفته ، صنایع ظریفه فلزی و گلاب و عطر گل آن که از باغهای اطراف شهر و قمصر بدست می آید مشهور است .

« کاشان شهری است بسیار قدیمی و نسبت بنای آن را اگرچه بزیمده زن هارون الرشید میدهند (۱) ، ولی این شهر مطابق تحقیقات بسیار قدیمتر و در زمان ساسانیان وجود داشته ، و بیست هزار سرباز میداده ، افغانها آن را خراب و غارت کردند ، و حاجی حسین نامی آن را مجدداً تعمیر نمود ، و قصرهای قدیمی صفوی را ترمیم کرد ، کوچه های نسبة منظم و مرتب و عموماً سنگفرش شده ، و بازارهای آن وسیع و دارای سراهای متعدد است ، که مشهورترین آنها کاروانسرای نودارای ساختمان جالب توجهی است ، هوای شهر بقدری خشک است که غالباً دارهای قالی را در زیر زمین ها پیا میکنند ، که از خشکی هوا الیاف پشم خرد نشود ، این شهر دارای مناره ایست که در قرن هفتم ساخته شده و چهل و هفت متر ارتفاع دارد .

« یکی از بناهای مهم آن مسجد جامع است که دارای مناره ایست که قسمت تحتانی آن کاشی کاری شده ، و محراب آن دارای کاشی های مطلاً بوده است .

« در اطراف کاشان شصت و هشت قریه است که جمعیت آنها پنجاه

و شش هزار نفر میباشد (جغرافیای سیاسی کیهان صفحات ۴۰۱-۴۰۲)

اخیراً کتاب نفیسی در تاریخ کاشان، بنام «مرآة قاسان» در تهران چاپ

شده است که در دسترس عموم میباشد و بسیار قابل استفاده است (۱).
ص-۲۱۱، ۷-۲۱۰، ۲۳۱، ۳۰۳: قندهار، نیشابور، مشهد.

[خراسان]

چنانچه در صفحات (۲۱۱ - ۲۱۰) آمده، خراسان را شاردن
Khoromithérne خوانده است، و در حاشیه همان صفحه ما توضیح دادیم
که خور میترن همانا خور میترا، و یا خور مهر میباشد.

ضمناً متذکر میشویم که مؤلف در مجلد چهارم، در موارد متعدد،
خراسان را باختریان Bactriane نامیده، و بدین طریق مثل همیشه به
استرابن و مورخین و جغرافیون دیگر یونان باستان تاسی کرده است.
البته باختتر قسمت شمالی این ناحیه بزرگ میباشد.

اینك جغرافیای تاریخی این ناحیه بزرگ را باختصار از نظر
خوانندگان گرامی میگذرانیم:

فخری گرگانی در ویس و رامین گوید (ص ۱۷۱):

خوشا جایا بر و بوم خراسان

درو باش و جهان را میخور آسان

زبان پهلوی هر کو شناسد

خراسان آن بود کز وی خور آسد

خور آسانرا بود معنی: خور آیان

کجا از وی خور آید سوی ایران

بلاذری که بسال دویست و هفتاد و نه هجری در گذشته داستان

گشودن خراسان را بدست تازیان در فتوح البلدان چنین آورده است (۱):

« قالوا : وجه ابو موسى الاشعري عبدالله بن بديل بن ورقاء الخزاعي غازيا فاتی کرمان ومضى حتى بلغ الطبسين وحما حصنان : يقال لاحد هما طبس وللآخر کرين ، وهما جرم فيهما نخل وهما بابا خراسان ، فاصاب مغنما واثي قوم من اهل الطبسين عمر بن الخطاب ، فصالحوه على ستين الفا ، ويقال خمسة وسبعين الفا وكتب لهم كتابا ... »

« وقال معمر بن المثنى : كان المتوجه الى قوهستان امير بن احمر اليشكري وهى بلاد بكرين وائل الى اليوم ، وبعث ابن عامر يزيد الجرشى اباسالم بن يزيد الى رستاق زام من نيسابور ففتح عنوة ، وفتح باخرز وهورستاق من نيسابور ، وفتح ايضا جوين وسبى سبيا ووجه ابن عامر الاسود بن كلثوم العدوى عدى الرباب و كان ناسكا الى بيهق وهورستاق من نيسابور فدخل بعض حيطان اهله من ثلثة كانت فيه ودخلت معه طائفة من المسلمين واخذ العدو عليهم تلك الثلثة فقاتل الاسود حتى قتل ومن معه ، وقام بامر الناس بعده ادهم بن كلثوم فظفر وفتح بيهق ، و كان الاسود يدعو ربه ان يحشره من بطون السباع والطيور ... ، وفتح ابن عامر بشت من نيسابور و اشبندروخ وزاوة وخواف و اسبرائن وارغيان من نيسابور ، ثم اتى ابر- شهر (۲) وهى مدينة نيسابور فحصر اهله اشهرا و كان على كل ربع منها رجل موكل به ، وطلب صاحب ربع من تلك الارباع الامان على ان يدخل المسلمين المدينة فاعطيه وادخلهم اياها لئلا يفتحوا الباب وتحصن مرزبانها

۱- فتوح البلدان للإمام ابى الحسن البلاذرى ، طبع مصر ، صفحات (۴۲۰-۳۹۴) .

۲- بعضی از متقدمین و تباسى آنان ، بعضی از فضلاى متأخرین و معاصرین ابرشهر را ابرانشهر خوانده اند ، ولى ياقوت در معجم البلدان (نيسابور) گوید : « صحيح آنست كه ابرانشهر میان قادسيه وجيحون میباشد ... »

على وظيفة يود بها، فصالحه على الف الف درهم، ويقال سبعمائة بنه الف درهم وولى
نيسابور فى القهندز ومعه جماعة فطلب الامان على ان يصلحه من جميع نيسابور
حين فتحها قيس بن الهيثم السلمى، ووجه ابن عامر عبدالله بن خازم
السلمى الى حمر اتدز من نسا وهورستاق، ففتحها واتاه صاحب نسا فصالحه
على ثلاثمائة الف درهم، ويقال على احتمال الارض من الخراج على ان
لا يقتل احداً ولا يسييه،

« وقدم بهمنه عظيم ايورد على ابن عامر فصالحه على اربعمائة
الف درهم ... ووجه عبدالله بن عامر عبدالله بن خازم الى سرخس فقاتلهم،
ثم طلب زادويه مرزبانها الصلح على ايمان مائة رجل، وان يدفع اليه النساء
فصارت ابنة فى سهم ابن خازم واتخذها وسماها ميثاء، وغلب ابن خازم على
ارض سرخس، ويقال انه صالحه على ان يومن مائة نفس فسمى له المائه و
لم يسم نفسه فقتله ودخل سرخس عنوة، ووجه ابن خازم من سرخس يزيد
بن سالم مولى شريك بن الاعور الى كيف و بينة ففتحها، و اتى كنازتك
مرزبان طوس ابن عامر فصالحه عن طوس على ستمائة الف درهم، ووجه
ابن عامر جيشا الى هراة عليه اوس بن ثعلبه نى رقى، ويقال خليف بن عبدالله
الحنفى فبلغ عظيم هراة ذلك فشخص الى ابن عامر وصالحه عن هراة و
بادغيس وبوشنج غير طاغون و باغون فانهما فتحا عنوة...

« ويقال ايضا: ان ابن عامر سار بنفسه فى الدهم الى هراة فقاتل
اهلها ثم صالحه مرزبانها عن هراة وبوشنج و بادغيس على الف الف درهم
وارسل مرزبان مرو والشاهجهان يسال الصلح فوجه ابن عامر الى مرو حاتم
بن النعمان الباهلى فصالحه على الف الف و مائتى الف درهم، وقال بعضهم
الف الف درهم ومائتى الف جريب من بر وشعير، وقال بعضهم الف الف و

مائة الف اوقيه و كان في صلحهم ان يوسعوا للمسلمين في منازلهم وان عليهم
قسمة المال وليس على المسلمين الا قبض ذلك و كانت مرو صلحا كلها
الاقرية منها يقال لها السنج فأنها اخذت عنوة .

«وقال ابو عبيده صالحه على وصائف و و صفاء و دواب و متاع ، ولم
يكن عند القوم يومئذ عين و كان الخراج كله على ذلك حتى ولي يزيد بن معاوية
فصيره مالا ، ووجهه عبد الله بن عامر الاحنف بن قيس نحو طخارستان ... فحصر اهله ،
«فصالحوه على ثلاثمائة الف ، فقال الاحنف اصالحكم على ان يدخل
رجل منا القصر (وهو حصن من مرو الروذ) فيؤذن فيه و يقيم فيكم حتى
انصرف فرضوا ، و كان الصلح عن جميع الرستاق و مضى الاحنف الى مرو -
الروذ ، فحصر اهله وقاتلوهم قتالا شديداً فهزمهم المسلمون فاضطروهم
الى حصنهم ، و كان المرزبان من ولد باذام صاحب اليمن او ذا قرابة له ،
فكتب الى الاحنف :

ازه دعاني الى الصلح اسلام باذام فصالحه على ستين الفا ، وقال
المدائني : قال قوم ستمائة الف ، وقد كانت للاحنف خيل سارت و اخذت
رستاقا يقال له بغ و استاقت منه حواشي فكان الصلح بعد ذلك .

و فتح الاحنف الطالقان صلحا و فتح الفارياب ، و يقال بل فتحها امير
بن احمر ، ثم سار الاحنف الى بلخ و هي مدينة طخاري فصالحهم اهله على
اربعمائة الف و يقال سبعمائة الف ، و ذلك اثبت ، فاستعمل على بلخ اسيد
بن المتشمس ، ثم سار الى خازم و هي من سقى النهر جميعا و مدينتها شرقه
لخم يقدر عليها فانصرف الى بلخ و قد جى أسيد صلحا .

وقال ابو عبيدة : قاتل الاحنف اهل مرو الروذ مرات ... فقاتلهم و

جعل المرغاب عن يمينه والجبل عن يساره ، والمرغاب نهر يسيح بمر والروذ
ثم يغيض في رمل ثم يخرج بمر الشاهجهان ، فهزمهم ومن معهم من الترك
ثم طلبوا الامان فصالحه ...

وقال ابو عبيده : فتح ابن عامر مادون النهر ، فلما بلغ اهل ماوراء -
النهر امره طلبوا اليه ان يصلحهم ففعل ، فيقال انه عبر النهر حتى اتى
موضعا موضعاً وقيل بل اتوه فصالحوه وبعث من قبض ذلك ، فاتته الدواب
والوصفاء والوصائف والحرير والثياب ...

» ... فولى ابن عامر قيس بن الهيثم السلمى خراسان و كان اهل بادغيس
وهراة وبوشنج و بلخ على نكثهم ، فسار الى بلخ فاخرب نوبهارها ، و
كان الذى تولى ذلك عطاء بن السائب مولى بنى الليث هو الخشل ... ثم اهل
بلخ سالوا الصلح ومراجعة الطاعة فصالحهم ...

» واستخلف عبدالله ابنه فقاتل اهل آمل و هى آمويه وزم ، ثم
صالحهم ورجع الى مرو ... فاستعمل معاويه عبيد الله بن زياد على خراسان
وهو ابن خمس وعشرين سنة فقطع النهر فى اربعة و عشرين الفا فأتى
بيكند ، وكانت خاتون بمدينة بخارى ، فارسلت الى الترك تستمد هم فجاء
منهم دهم فلقىهم المسلمون فهزموهم و حووا عسكرهم و اقبل المسلمون
يخربون ويحرقون فبعث اليهم خاتون تطلب الصلح و الامان فصالحها على
الف الف درهم ودخل المدينة ... ثم ولى معاويه سعيد بن عثمان بن عفان
خراسان فقطع النهر ، و كان اول من قطعه بجنده ... فلما بلغ خاتون عبوره
النهر حملت اليه الصلح و قبل اهل السغد والترك و اهل كش و نسف و هى
نخشب الى سعيد فى مائة الف و عشرين الفا فالتقوا ببخارى و قد ندمت
خاتون على ادائها الاتاوة ونكثت العهد ، فحضر عبد لبعض اهل تلك الجموع

فانصرف بمن معه فانكسر الباقون ، فلما رأت خاتون ذلك اعطته الرهن و
اعادت الصلح ودخل سعيد مدينة بخاری ، ثم غزا سعيد بن عثمان سمرقند
فاعانته خاتون باهل بخاری ، فنزل على باب سمرقند وحلف ان لا يبرح او
يفتحها ويرمى قهndزها ، فقاتل اهلها ثلاثة ايام و كان اشد قتالهم في اليوم
الثالث ففقت عينه وعين المهلب بن ابي صفرة ... ، ثم لزم العدو المدينة وقد
فشيت فيهم الجراح ، و اتاه رجل فد له على قصر فيه ابناء ملوكهم وعظما-
ئهم فسار اليهم وحصرهم ، فلما اخاف المدينة ان يفتح القصر عنوة و يقتل
من فيه طلبوا الصلح فصالحهم على سبعمائه الف درهم و على ان يعطوه
رهنا من ابناء عظمائهم وعلى ان يدخل المدينة ومن شاء ويخرج من الباب
الآخر فاعطوه خمسه عشر من ابناء ملوكهم ... فلما كان بالترمذ حملت
اليه خاتون الصلح واقام على الترمذ حتى فتحها صلحا ، ثم لما قتل عبدالله
بن خازم السلمی اتى موسى ابنه ملك الترمذ فاجاره والجاه (۱)»

ششصد سال بعد ، بار دیگر این حوادث دهشتناک بطرز بسیار
وحشتناک تری تکرار و خراسان زیر سم ستوران مغول تار و مار گردید ، و
تفصیل آن را میتوان در تاریخ جهانگشای جوینی از صفحه شصت و دو
تا صد و چهل و یک از مجلد اول مطالعه کرد (۲) و نتایج و عواقب این دو
تاخت و تازسامی و تورانی را باهم مقایسه نمود .

در کتاب حدود العالم من المشرق الى المغرب که بسال سیصد و
هفتاد و دو هجری قمری تالیف شده ، شرح مشبع و ممتع زیر دربارہ
خراسان و ماوراء النهر آمده است :

۱- نقل باختصار از فتوح البلدان بلاذری ، چاپ مصر ، صفحات (۴۰۲-۳۹۴)

۲- تاریخ جهانگشای جوینی طبع علامه فقید محمد قزوینی ، مجلد اول از چاپ اروپا

« ناحیتیست که مشرق وی هندوستان است و جنوب وی بیابان سندست و بیابان کرمان و مغرب وی حدود هریست، و شمال وی حدود غرجستان و کوزکانان و تخارستان، و این ناحیتیست بعضی از گرمسیرست و بعضی سردسیر و از کوههای وی برره غور می افتد بخراسان و جایی بسیار کشت و برزست و آلات هندوستان بدین ناحیت افتد،
 «غور، ناحیتیست اندر میان کوهها و شکستگیها و اورا پادشاهیست که غورشاه خوانند اورا قوتش از امیر کوزکانان است و اندر قدیم این ناحیت غور همه کافران بودندی، اکنون بیشتر مسلمانند، و ایشانرا شهرکها و دهها بسیارست، و از این ناحیت پرده و زره و جوشن و سلاحها نیکو افتد، و مردمانش بدخواند و ناسازنده و جاهل و مردمانش سپیدند و اسمر.

«سیستان، ناحیتیست قصبه اورا زرنک خوانند، شهری باحصارست و پیرامن او خندق است که آبش هم ازوی بر آید، و اندروی رودهاست، و اندر خانهای وی آب روانست، و شهر اورا پنج دراست از آهن، و ربض او باره دارد، و او را سیزده درست و گرمسیرست و آنجا برف نبود، و ایشانرا آسیاهاست برباد ساخته و از آنجا جامهای فرش افتد بر کردار طبری، و زیلویها بر کردار جهرمی و خرماي خشك و انگرد،

«طاق شهر کیست باحصار محکم و مردم بسیار، کش شهریست و او را ناحیتیست آبادان و با نعمت و با آبهای روان و هوای خوش بر کران رود هیذمند نهاده، نه، شهر کیست آبادان و با کشت و برز بسیار و بیشه اندر وی نشود، فره، شهر کیست گرمسیر و اندروی خرماست و میوههای

بسیار ، قرنی ، شهری خردست پسران لیث (۱) ، که پادشاهی بگرفتند
از آنجا بودند ، خواش ، شهریست و اورا آبهای روانست و کاریزها و
جایی بانعمتست ، بست ، شهری بزرگست با باره محکم بر لب رود
هیدمند نهاده با ناحیتی بسیار و در هندوستانست و جای بازرگانانست و
مردمانی اند جنگی ودلاور و از میوه ها خیزد که خشک کنند و بجایها برند
و کرباس و صابون خیزد ، حالکان ، شهر کیست با آب روان و بیشتر وی
جولاهه اند ، سروان ، شهر کیست و اورا ناحیتی خردست که الین خوانند
و گرمسیرست و اندروی خرما خیزد و جایی استوار است ، زمین داور ،
ناحیتی است آبادان و بر سر حدیست میان غور و بست و اورا دوشهرست تک
و در غش و این هر دو نگرانند بر روی غور ، و اندر در غش زعفران روید
بسیار و اندروی مسلمانان اند ، بشلنک ، از غور است جایی با کشت و برز
بسیارست ، خوانین از غورست و اندروی مقدار سه هزار مردست ، رخذ ،
ناحیتی است آبادان و با نعمت بسیار و اورا ناحیتیست جدا ، فیحوانی ،
قصبه رخذست ، کهک ، رودان ، دوشهر کست با نعمت و کشت و از وی
نمک خیزد ، بالس ، ناحیتیست اندر میان بیابان جایی بسیار کشت و برز
و کم نعمتست و اندروی شهرهاست چون : سفنجایی ، گوشک ، سیوی ،
و مستقر امیر شهر گوشک است ، غزق ، شهریست ببر کوه نهاده و با نعمت
سخت بسیار ، و اندر هندوستان است و از قدیم از هندوستان بوده است و
اکنون اندر اسلامست و سرحدیست میان مسلمانان و کافران و جای
بازرگانان و با خواسته بسیار ، کابل ، شهر کیست و او را حصاریست محکم

(۱) برای شرح حال «پسران لیث» (صفاریان) رجوع فرمائید بجلد دوم و فیات الاعیان

و معروف باستواری و اندروی ملمانند و هندوان اند و اندروی بتخانه است و رای قنوج را ملك تمام نگردد تا زیارت این بتخانه نکند (۱) و لوای ملکش اینجا بندند، استاخ، سکاوند، دو شهر کند خرد بر دامن کوه نهاده و سکاوند را حصار است محکم و جایی بابسیار کشت و برزست و اندر غزنین و حدود این شهر کها که یاد کردیم جای ترکان خلخ است، و این ترکان خلخ مردمانی اند با گوسبند بسیار و گردانده اند بر هوا و گیاهوار و مراعی و ازین ترکان خلخ نیز اندر حدود بلخ و تخارستان و بست و کوزگان بسیارند، و اما غزنین و آن ناحیتها که بدو پیوسته است همه را بزابلستان بازخوانند، بروان، شهریست بانهمت و جای بازرگانان و در هندوستان است، بدخشان، شهری است بسیار نعمت و جای بازرگانان و اندروی معدن سیمست و زر و بیجاده و لاجورد و از تبت مشک، بدانجا برند، در تازیان، جایست که اندر در بندیست میان دو کوه و بر او دریست که کاروان بدان در بیرون شوند و آن بند مأمون خلیفه کرده است، ده سنکس، دهیست بزرگ و آبادان و اندروی مسلمانانند و نزدیک سد وی عقبه ایست که او را عقبه سنکس خوانند، سقله دهیست بزرگ.

مسخن اندر ناحیت ماوراءالنهر و شهرهای وی

«ناحیتیست که مشرق وی حدود تبت است و جنوب وی خراسان است و حدود خراسان و مغرب وی غوزست و حدود خلخ و شمالش هم حدود خلخ است و این ناحیتیست عظیم و آبادان و بسیار نعمت و در ترکستان و جای بازرگانان و مردمانی اند جنگی و غازی پیشه و تیرانداز و پاك دين

(۱) آیا مقصود «بتخانه نوبهار» است ؟ - م

و این ناحیتی با داد و عداست و اندر کوههای وی معدن سیمست و زر و سخت بسیار با همه جوهرهای گذارنده که از کوه خیزد، با همه داروها که از کوه خیزد چون ناک و زرنیخ و گوگرد و نوشادر، بخارا، شهری بزرگست و آبادان ترین شهر است اندر ماوراءالنهر و مستقر ملک مشرقست ... (۱).

قارئین گرامی توجه فرموده اند که صاحب فتوح البلدان ماوراءالنهر را جزو خراسان آورده است، ولی چنانکه ملاحظه میفرمایند، در حدود العالم ماوراءالنهر ناحیتی مجزی و مستقل که از جنوب محدود بخراسان است، قلمداد شده، و بهمین جهت ما از نقل شرح آن خودداری کردیم. نکته شایان توجه آنست که، در صورة الارض ابن حوقل (ص ۴۵۹) از چاپ لیدن) و مسالك الممالك اصطخری (ص ۲۸۶) از چاپ لیدن) و در سایر کتب معتبر جغرافیایی قدیم نیز قضیه بهمین منوال است. اینک مندرجات صورة الارض راجع بخراسان از نظر خوانندگان می گذرد:

« و اما خراسان فتشتمل علی کور عظام و اعمال جسام و خراسان اسم الاقلیم والذی یحیط به من شرقیه فنواحی سجستان و بلدالهند لانی ضمت الی سجستان ما یتصل بها من ظهر الغور که الی الهند و جعلت دیار الخلیج فی حدود کابل و و خان علی ظهر المختل که و غیر ذلك من نواحی بلد الهند و غریبها مغارة الغزیه و نواحی جرجان و شمالیها بلد ماوراءالنهر و شیی من بلد التریک یشیر علی ظهر المختل و جنوبیها مغارة فارس

و قومس الى نواحى جبال الديلم مع جرجان و طبرستان والرى ومايتصل بها ، و جعلت ذلك كله اقليماً واحداً و ضمنت المختل الى ماوراءالنهر لانه بين نهري و خشاب و خرباب ، و ضمنت خوارزم الى ماوراء النهر لان مدينتها العظمى وراء النهر و هى اقرب الى بخارامنها الى مدن خراسان ، و بخراسان ممايلى المشرق زنقة فيما بين مغازة فارس و بين هراة والغور الى غزنه ولها زنقة فى المغرب فى حد قومس الى ان تتصل بنواحى فراوه فيقصر ما بين الزنقتين عن تربيع سائر خراسان ، و فيها من حدود جرجان و بحر الخزر الى خوارزم تقويس على العمارة ...

« اما كور خراسان التى على العمال و تفرق فيها الاحكام واصحاب البرد و البنادره وما بماوراء النهر لصاحب خراسان من آل سامان فكالعمل الواحد و هى نيف و ثلثون عملاً تدل ارزاق المتصرفين فيها على مقادير احوالها فى ذاتها و تعرب عن محل اهلها فى انفسهم مع نزور جباياتها ، و كل عمل منها لا يخلو من قاض و صاحب برید و بندار و صاحب معونة هذا الى غير عمل من اعمالها فيه قضاة يتصرفون عن قاضى الناحيه التى هو بها و اصحاب اخبار و برد ينهون اخبارهم الى صاحب ناحيتهم وجباة للخراج والضمانات للبندار الاجل بالكورة و اصحاب معاون و امراء دون امير الصقع ، و سأتى بذلك مع ارزاق المتلين لهذه الاعمال فى الناحيتين اذا كانتا جميعاً لصاحب خراسان و المتصرفون فيها من تحت يد ، و امره و نهيه .

« وان اعظم هذه النواحى منزلة و اكثرها جيشاً و شحنة و اجلها منزلة و جباية نيسابور و مرو و بلخ و هراة ، و بخراسان و ماوراءالنهر

كوردون هذه في المنزله وصغر الحال فمنها قوهستان وطوس و نساوا بيورد
و سرخس و اسفزار و بوسنج و باذغيس و كنج رستاق و مروالروذ و
الجوزجان و غرج الشار و الباميان و طخيرستان و زم و امل ، و خوارزم
فيما وراء النهر لان مدن ذلك من وراء النهر و خوارزم على السمات اقرب
الى بخارا منها الى خراسان ، ولنيسابور كور لا تفرد عنها لانها مجموعة
اليها في الاعمال و سأذكر كلما هو مضاف الى غيره من اعمال نيسابور و
طخيرستان المضافة الى بلخ و المجموعه اليها و هي في الدواوين مفردة و
مدنها و بقاءها عنها متميزه منفصله ، وليس في تفريق هذه الكور و جمعها
درك اكثر من استيفائها و تأليفها في الصورة و معرفة مكان كل شئ منهن في
صورة خراسان و اثباته في شكل ما وراء النهر .

» ونيسابور تعرف با بر شهر ... وهي مدينة في ارض سهل ابنيتها
من طين وهي كانت مفترشة البناء نحو فرسخ في مثله ولها مدينة وقهندز و ربض
وقهندزها و ربضها عامران ومسجد جامعها في ربضها بمكان يعرف بالامعسكر
ودار الامارة بمكان يعرف بميدان الحسين والحبس عند دار الامارة وبين -
الحبس و دار الامارة وبين المسجد الجامع نحو ربع فرسخ و دار الامارة بها من
بناء العاتى عمرو بن الليث ولقهندزها بابان وللمدينة اربعة ابواب فاحدها
يعرف بباب رأس القنطرة والثاني بباب سكة معقل والثالث بباب القهندز
و الرابع بقنطرة درميكن وقهندزها خارج عن مدينتها ويحف بالمدينة
والقهندز جميعاً الربض وللربض ابواب فاما الباب الذي يخرج منه الى العراق
وجرجان فانه يعرف بباب القباب والباب الذي يخرج منه الى بلخ ومرو و
ما وراء النهر فانه يعرف بباب جيک و الباب الذي يخرج منه الى فارس و

قوهستان فانه يعرف يعرف بباب احوص اباذ والباب الذى يخرج منه الى طوس وعدة ابواب لا اقف على جميع اسمائها ولها باب يعرف بباب سوخته و باب يعرف بباب سرسبريس وغير ذلك ، فاما اسواقها فانها خارج عن المدينة والقهندز فى الربض وخيرة اسواقها سوقان احدهما تعرف بالمربعة الكبيرة والاخرى بالمربعة الصغيرة فاذا اخذت من المربعة نحو الغرب فالسوق ممتد الى مقابر الحسينيين ، وفى خلال هذه الاسواق خانات وفنادق يسكنها التجار بالتجارات و فيها الخانات للبيع و الشرى فيقصد كل فندق بما يعلم انه يغلب على اهله من انواع التجارة وقل فندق منها لا يضاهاى اكابر اسواق ذوى جنسه ويسكن هذه الفنادق اهل اليسار ممن فى ذلك الطريق من التجارة واهل البضائع الكبار والاموال الغزار ولغير المياسير فنادق وخانات يسكنها اهل المهن وارباب الصنایع بالدكاكين المعمورة والحجر المسكونه والحوانیت المشحونه بالصناع كالقلانسین فى سوقهم غیر فندق فيه الحوانیت والحجر المملووة بهم وكذلك الاساكفه والخرازون ولحبالون الى غير ذلك فى - اضعاف اسواقهم الفنادق المملووة بذوى الصنایع منهم ، واما فنادق البزازین وخاناتهم وبيعهم فيها وشرأهم فاکثر البلدان یشرکهم فى ذلك ولا یقصرون عنهم وشرب البلد ومياهه فاکثره من قنى تجرى تحت مساکنهم وتظهر خارج البلد فى ضیاعهم ومنها قنى تظهر فى البلد وتجری فى دورهم و بساتینهم بقصبة نیسابور ، ولهم نهر کبیر يعرف بوادی سغازذ ویجتمع الیه کثیر من قنى البلد فیسقى منه بعض اجنة البلد ورساتیق کثیرة وعلى هذا الوادی قوام و حفظه علیه وعلى قنیهم فى عمق الارض وربما کان منها شیئ بینه وبين وجه الارض مائة درجه (۱) ویزید وینقص فى نفس نیسابور ، و لیس بخراسان مدینة

اصح هواء و افسح فضاء و اشد عمارة و ادوم تجارة و اكثر سابلة و اعظم قافلة
من نيسابور ، و يرتفع عنها من اصناف البز و فاخر ثياب القطن و القز ما ينقل
الى سائر بلدان الاسلام و بعض بلدان الشرك لكثرتة و جودته لا يثار الملوك
و الروساء لكسوته اذ ليس يخرج من بلاد ولا ناحية كجوه رتيه و لا يشاء
كله لرفعته و خاصية ، و لنيسابور حدود واسعة و رساتيق عامرة و في
ضمنها مدن معروفه كالبلوزجان و مالن المعروفه بكواخر زو خايمند و سلومك
و سنكان و زوزن و كندر و ترشيز و خان روان و ازاذوار و خسرو كرد و
بهمن اباد و مزينان و سبز و اروديوار و مهرجان و اسفرايين و خوجان و ريوند ،
و ان جمع الى نيسابور طوس فمن مدن ها الرايكان و طيران و نوقان
و تر و غو ذوقبر على بن موسى الرضا عليهما السلام بظاهر مدينة نوقان و يجاوره
قبر الرشيد في مشهد حسن بقرية يقال لها سنا باذ عليها حصن حصين منيع و
فيه قوم معتكفون ، و بنوقان معدن القدور البرام و تحمل الى سائر بلاد خراسان
من جبلها و في هذا الجبل غير معدن من النحاس و الحديد و الفضة و الفير و زج
و الخماهن و الدهنج ذكر غير انسان ان فيه معادن ذهب غير انها تقصر عن -
المونة و به شئ من البلور غير صاف ، و كانت دار الامارة بخراسان في قديم
الايام بمرو و بلخ الى ايام الطاهريه فانهم نقلوها الى نيسابور فعمرت و كبرت
غزت و عظمت اموالها عند توطنهم اياها و قطونهم بها حتى انتابها الكتاب
و الادباء بمقامهم بها و طرأ اليها العلما و الفقهاء عند ايثارهم لها و قد خرجت
نيسابور من العلماء كثرة و نشأ بها على مر الايام من الفقهاء من شهر اسمه و
سمي قدره و علا ذكره ، ... (۱) .

[فتنه غز]

در اواسط سده ششم هجری خراسان دچار فتنه غز گشت و مختصر
این حادثه هایله چنین است :

« ... سنة تسع و اربعين و خمس مائة عند كسرة الغز للسلطان سنجر بن
ملكشاه و استيلائهم على خراسان ففي هذه السنة دخل الغز اليها (ای نیسا بور)
و نهبوها قتلوا اكثر اهلها و انجلى الباقيون ثم تواترت عليهم النوائب الزمان
و صروف الحدثنان الى أن خربت ثم لما تقاصرت عنهم ايدي الظلمه و عطف -
الله عليهم بالرحمة عادوا الى موضع قريب من المدينة على غربها يعرف
بشايكان و ثم تل عال فبنوا هناك دوراً و قصوراً و اسواقاً و حمامات و فنادق و
مساجد و عادت الآن الى احسن ما كانت عليه من العمران و سموها نیسا بور و
سمعت في سنة ثمانين و خمس مائه ان العمارة قد اتصلت الى الموضع القديم
و ذلك التل قد ابتنوا عليه حصاراً منيعاً حصيناً (۱)

در حادثه هایله مغول سرتاسر خراسان با خاک یکسان گشت ، و
شرح این سانحه جانگداز را عطا ملك جوینی بطول و تفصیل تمام در
تاریخ جهانگشای خود آورده است (مجلد اول از چاپ لیدن، بتصحیح
علامه فقید محمد قزوینی صفحات ۹۶-۱۵۰) ،

در مسالك الممالك اصطخری نیز شرح مفصل و مشبعی راجع
بخراسان آمده است که در حقیقت تلخیصی از صورة الارض ابن حوقل
میباشد، و چندان مطلب تازه ای ندارد ، لذا از نقل مندرجات آن خود -
داری نمودیم، طالبین میتوانند بصفحات (۲۸۶-۲۵۳ ، از چاپ لیدن) کتاب

(۱) صورة الارض (ص ۴۳۱ از چاپ لیدن) .

مذکور رجوع فرمایند. و چنانکه سابقاً نیز متذکر شدیم، اصطخری نیز بر خلاف بلاذری ماوراءالنهر را مجزی از خراسان در فصل مستقل و مخصوصی شرح کرده است (۱).

حمدالله مستوفی در نزهة القلوب جغرافیای تاریخی خراسان را بعد از مغول چنین توصیف کرده: «مملکت خراسان درو چند شهر است، حدودش تا ولایت قهستان و قومس و مازندران و مفاضة خوارزم پیوسته است، حقوق دیوانیش در زمان سابق داخل ایران بودی، در عهد طاهریان قریب هزار تومان بوده است، اما در زمان دولت مغول چون اکثر اوقات وزرا و کتاب دیوان اعلی خراسانی بوده اند، خراسان و قهستان و قومس مازندران و طبرستان را مملکتی علی حده گرفته اند و حسابش جداگانه، کمتر چیزی بر پادشاهان عرض میکرده و بدین حمله هر سال بمدد خرج لشکر خراسان بیست تومان از این ولایات میستده اند، تا در عهد سلطان ابوسعید وزیر خواجه غیاث الدین امیر محمد رشیدی طاب ثراه بر این حال اطلاع یافت، دیگر وجوهی از این ولایات بدیشان نداد، و بر آن بود که آن مملکت را اموال معین گردانیده، و اخراجات مقرری ولایات و اقطاع لشکرها و دیگر مصالح آنجایی را وضع کرده مابقی را بوجه خزانه عامره داخل محاسبات این ولایت گرداند، زمان امانش نداد و بر آن قرار نماند (۲)».

همو راجع بطوس چنین مینویسد:
«طوس از اقلیم چهارم است، طولش از جزایر خالدا ص ب لب

۱- مسالك الممالك ص ۲۴۷ (از چاپ لیدن)

۲- نزهة القلوب (ص ۱۸۷ چاپ اروپا)

است، و عرض از خط استوا لز، جمشید پيشدادی ساخت، بعد از خرابیش طوس نوذر تجدید عمارتش کرده بنام خود منسوب گردانید، و از مزار عظاما قبر امام معصوم علی بن موسی الرضا رضی الله عنهما بن جعفر در دیه سنه باد، بچهار فرسنگی طوس است، و قبر هارون الرشید خلیفه عباسی در مشهد مقدس آنحضرت است، و مشهد طوس از مشاهیر مزارات متبر که است، و آنموضع اکنون شهر چه شده، و از مشهد تا زاوه سنجان پانزده فرسنگ است. و قطب الدین حیدر در زاوه است، و شاه سنجان در سنجان است، و سلطان سلیمان در ولایت باخرز، و در جانب قبلی طوس دروازه ایست که سه هزار ولی ابوبکر نام در مزارات این دروازه رودبار آسوده اند، و در جانب شرقی او قبر امام حجة الاسلام محمد غزالی و احمد غزالی و مزار فردوسی و معشوق طوسی هم آنجا است، مردم طوس نیکوسیرت و پاک اعتقاد و غریب دوست باشند، و از میوه های آنجا انگور و انجیر بسیار شیرین باشد، و در حوالی طوس مرغزاری است، که آنرا مرغزار یکان، گویند، طولش دوازده فرسنگ و عرضش هم پنج فرسنگ، از مشاهیر جهان است (۱).

تاورنیه بازرگان جهانگرد معروف فرانسوی که پیش از شاردن از امپراطوری ایران صفوی دیدن کرده، راجع به «راه تجارتی» قندهار خراسان چنین مینویسد (۲):

«راه هندوستان از خشکی که از قندهار میگذرد، قدیمترین راه - های آن ممالک است، و سابق بر این، قبل از آنکه پرتغالیها مالک هرمز

۱ - نزهة القلوب (ص ۱۵۱ چاپ اروپا).

۲ - انشاء این قسمت تا صفحه ۴۳۳ از مترجم تاورنیه است

بشوند، از آنجا خیلی بیشتر از حالارفت و آمد میشد، از وقتی که کشتی-
های فرنگیها که هر سال به بندرعباس میآیند، راه مسافرت بحری را
میان ایران و هندوستان تسهیل کرده اند، و آنرا تقریباً متروک شده است.
قبل از آن در دریای بندرعباس کشتی دیده نمیشد، مگر چندتا قایقهای
مدرس، که کفایت حمل و نقل عشری از اعیان آنهمه مالالتجاره که از
هندوستان خارج میشود نمیکرد، اما با وجود سهولت مسافرت با کشتی
باز بعضی تجار هستند که از راه خشکی (قندهار) مسافرت مینمایند، و
آن پارچهای ظریف اعلاای هندوستان از آنرا به ما میرسد.

اشخاصیکه از مسکو و لهستان و ایالات شمالی مملکت هندوستان
میآیند، و میخواهند بدون رفتن باصفهان و هرمز به هندوستان بروند، وقتی
که بقزوین رسیدند، باید راه اصفهانرا بطرف دست راست انداخته،
مستقیماً از طرف مشرق بروند، و از ایالات گرگان و خراسان و قندهار
عبور نمایند.

من نمیخواهم از اختصاصات این راه متروک صحبت بدارم، زیرا
که در این راه باید از چندین نواحی خشک بی آبادی عبور کرد، که اغلب
دوسه روز آب دیده نمیشود، اما در خصوص راه اصفهان بقندهار، که
راه معمولی است و تجار اغلب آنرا را ترجیح میدهند، باختصار اشاره
کرده، منازل و مسافت بین منازل را ذکر خواهم کرد، در آن راه همه جا
آب هست و برای مسافر چندان زحمت و اشکائی پیش نمیآید... کلیه
از اصفهان تا قندهار سی و پنج منزل و دویست و نود دو فرسنگ می-
شود (۱).

قندهار در دوره صفویه بازهم تاورنیه راجع باوضاع اجتماعی و سیاسی قندهار در دوره صفویه چنین مینویسد :

« شهر قندهار پای تخت يك مملکتی است که امروز جزو ایالات مفتوحه سلاطین ایران محسوب میشود ، و از وقتی که شاه عباس بزرگ آنجا را فتح نموده ، از تصرف مالکین قدیم خود خارج کرد (۱) ، پیوسته این مملکت موضوع جنگ میان ایران و پادشاه هندوستان بوده است ، و چون این شهر هم از حیث استحکامات نظامی که اول قلعه ایران محسوب میشود ، و هم از بابت اهمیت تجارتی که پیوسته محل عبور و مرور تجار هندی و ایرانی است ، همیشه مطمح نظر طرفین بود ، تا اینکه شاه عباس کبیر دفعه اول آنجا را فتح کرد ، بجهت اینکه امیر آنجا بتابعیت پادشاه ایران بیشتر مایل بود تا پادشاه هندوستان ، و با شاه عباس شرط کرده بود که امارت قندهار را همیشه در خانواده او به ارث ابقا نماید ، علی - مردانخان که سابقاً ذکرى از او کرده ام ، و حالا هم باید شرحی از او بگویم ، پسر آخرین امیر قندهار بود . . . پس از آنکه شاه عباس کبیر فاتح قندهار شد ، و ملکیت بیزحمت بی صدای آنرا برای شاه صفی نواده خود گذارد ، علی مردانخان که بوراثت پدر خود حاکم قندهار شده بود ، با مغول کبیر (پادشاه هندوستان) ساخته ، قندهار را تسلیم او کرد ، چنانچه شرحش را ذکر کرده ام ، شاه عباس کبیر مجدداً در سال هزار و ششصد و پنجاه میلادی آنرا پس گرفت ، مغول کبیر که آنوقت شاه جهان بود ، پسر ارشد خود ، داراب شاه را بجنک شاه عباس فرستاد ، که قندهار را پس

۱ - چنانکه سابقاً از کتب معتبر و معروف نقل کردیم ، قندهار از قدیم الایام بمانند

هرات و بلخ و مرو جزو خراسان بوده است . م .

بگیرد، با اینکه عده قشون هندیها بیش از سیصد هزار نفر بود، از شدت استحکامات قلعه قندهار و شجاعت مدافعین آن نتوانست کاری صورت بدهد، پس از آنکه آذوقه اش تمام شده و عده کثیری از سپاهیان از گرسنگی تلف شدند، مجبوراً بعقب نشست و مراجعت کرد.

« سال بعد شاهجهان سلطان سلاح را با قشونی بیش از دفعه اول به استرداد قندهار فرستاد، با اینکه شاهزاده رشید و جنگاور و نسبت بسپاهیان شفیق و مهربان بود، از برادر ارشد خود، خوشبخت تر نشد، او هم نتوانست کاری از پیش ببرد و مأیوسانه مراجعت نمود. بیگم صاحب دختر شاهجهان و خواهر این شاهزاده ها که در نزد پدر باندازه ای عزیز بود و محبوبیت داشت که مردم نسبتهای ناشایسته باین محبت میدادند، و بهمین جهت در مملکت کمال اقتدار را داشت، و پدرش همه اختیارات را باو واگذارده بود، و خزانه ها اندوخته داشت پدر اظهار کرد که من از مالیه خود قشونی میخواهم ترتیب داده بفتح قندهار بفرستم، پدرش هم اجازت داد.

« و میگویند (سپاهی مرکب از) چهارصد هزار نفر ترتیب داد، که همه مردان دلیر جنگ جوی آراسته بودند، و دیدار آنها امیدواری میبخشید، شاهزاده خانم برادر سیم خود را که اورنگ زیب نام داشت، و حالا پادشاه هندوستان شده، بسرداری این قشون برقرار نمود، آنها را بسمت قندهار فرستاد، عقیده همه کس این بود که در اندک زمانی، این قشون قندهار را فتح خواهد کرد، چنانکه از مقدمات کار هم آثار و علامت غلبه نمودار شد، یکروز که اورنگ زیب باروسای قشون مشورت

و صحبت میکرد ، از آنها پرسید : اگر قندهار فتح بشود ، افتخار آن عاید کی خواهد شد ؟

« همه گفتند : چون شاهزاده خانم بیگم صاحب مخارج این قشون را متحمل شده است افتخار اول آن متعلق بایشان خواهد بود ، اورنگ زیب را از شنیدن این حرف عرق حسد بجنبش آمد ، و از فشار محاصره قلعه کاست ، و کار جنگ را سست گرفت ، یا حقیقه بخواهر خود حسد برد که چرا افتخار فتح باید نصیب او بشود ، یا از تحریک حسد دو برادر بزرگتر از خود اجتناب کرد که چون آنها کاری صورت ندادند ، اگر او قندهار را فتح نماید ، بر او حسد خواهند ورزید ، بهر حال آمدن باران را مستمسک ساخته فرمان داد که قشون دست از محاصره کشیده عقب نشستند ، پادشاه هندوستان فوق العاده بر آشفته بود ، از اینکه سه قشون بآن عظمت نتوانستند در مقابل ایرانیان کاری از پیش ببرند ، و بعلاوه همه نفوس کشته و تلف شدند ، و آنها مخارج بی نتیجه ماند .

« یکروز علی مردان خان را که پدر خطاب میکرد ، بکنار کشید و بدو گفت : خواهش دارم از روی صداقت بمن بگویی که برای فتح قندهار چه باید کرد ؟ و بچه وسیله میتوان باین آرزو نایل شد ؟ آن امیر بادو کلمه مختصر جواب شاه را از روی صدق بیان کرد .

« و گفت : شهریارا هر وقت يك خاین دیگر مثل من پیدا کردید ، قندهار را فتح خواهید کرد ! (۱) »

هندوستان است که از شمال خراسان و از دره هرات گذشته ، بتنگه خیبر متصل میگردد ، و هندوستانرا در معرض تهدید قرار میدهد .

« خراسان فعلی از شمال محدود است به ماوراءالنهر و قسمتهایی که از آن جدا شده ، و از مشرق به هریرود و دشت ناامید ، و از جنوب به کرمان ، و از مغرب بعراق عجم و استرآباد ، طول آن از شمال بجنوب هشتصد و از مشرق بمغرب چهارصد و هشتاد کیلومتر ، و مساحت آن قریب سیصد و بیست هزار کیلومتر مربع میباشد (قدری بزرگتر از انگلستان) .
 « زمین خراسان عموماً کوهستانی و ارتفاع کوههای آن در شمال و مشرق بیشتر ، و امتداد آنها عموماً از شمال غربی بجنوب شرقی است ، و دره های پر آب و حاصلخیز بین این رشته ها قرار گرفته ، که در هر يك از آنها مراکز پر جمعیتی پی در پی دیده میشود ، و این مراکز سابقاً آبادتر و پر جمعیت تر بوده است ، و کوههایی که در شمال آن واقع شده ، پوشیده از جنگل بوده ، و بقایای آن جنگلها هنوز دیده میشود ، در مغرب خراسان کویر نمك و در جنوب کویر لوت واقع است ...

« با وجود مخاطراتی که از هر طرف متوجه خراسان و سکنه آن میشده ، این ایالت در بیدار کردن حس ملی همیشه پیشقدم بوده ، و در مواقعی که زبان فارسی بواسطه خارجیها (اعراب) رو بزوال میرفت ، بزرگانی در آن پیدا شده ، که نه تنها زبان فارسی را زنده کردند ، بلکه خدمات بزرگ بعالم انسانیت نموده و حکمت را نیز رونقی دادند ، اسم فردوسی ، خیام ، غزالی ، خواجه نصیرالدین طوسی جاودان و پایدار و همیشه موجب افتخار ایران خواهد بود . (سبك خراسانی که بوسیله گویندگان بزرگ آن سامان پدید آمده ، شیرین ترین ، شیواترین و

جزیل ترین بخش ادبیات فارسی بشمار میآید .
 « جمعیت خراسان قریب يك میلیون و صد و سی هزار نفر و نسبت
 بوسعت خاکش کم است .

« ولایت مشهد در جنوب کوههای هزار مسجد واقع

مشهد

شده ، و کشف رود آنرا مشروب مینماید ، مرکز

آن شهر مشهد، که در جنوب کشف رود واقع شده ، ارتفاع این شهر
 هزار و ده متر ، عرض شمالی آن سی و هفت درجه و شانزده دقیقه ، و طول
 شرقی آن پنجاه و نه درجه و سی و شش دقیقه ، فاصله آن از طهران هفتصد و
 چهارده کیلومتر بخط مستقیم ، و هشتصد و نود از طریق جاده پستی است ،
 شهر هرات در سیصد و بیست و دزداب در هفتصد و پنجاه و هفت کیلومتری
 آن میباشد .

« جمعیت آن تقریباً صد و بیست هزار است ، و عموماً در حدود ده
 هزار نفر زوار در آن است ، قریب چهار هزار نفر یهودی در آن ، در محله
 مخصوصی سکنی دارند ، آب و هوای شهر بسیار متغیر و حتی در ساعات
 مختلفه روز تغییر مینماید ، ارتفاع باران سالیانه آن ۲۳ سانتی متر است ،
 محیط شهر در حدود ۵۱ کیلومتر و اطراف آن دیواری است ، که دارای
 پنج دروازه میباشد ، و خیابانی طویل موسوم به بالاخیابان ، یکی از این
 دروازه ها منتهی میگردد .

« سابقاً در محل این شهر قریه ای موسوم به سناباد (۱) بوده ،
 در سنه دوست و سه هجری که حضرت رضا در آن مدفون شد ، موسوم به
 مشهد گردیده ، کم کم بروسعت و جمعیت آن افزوده شده ، مخصوصاً در

زمان شاه طهماسب و شاه عباس کبیر و نادرشاه بناهای متعدد در آن ساخته شد.

« ابنیه شهر متعدد و مهمتر از همه حرم و صحن های حضرت رضا است، که نظر با اهمیت مذهبی در دوره های مختلفه، صنعتگران ماهر ایرانی شاهکارهای مختلف از نظر صنعتی و تذهیب در آن پیادگار گذارده اند، حرم مطهر که در وسط شهر واقع شده، بنایی است مربع که در اطراف آن بناهای متعدد میباشد، بدین ترتیب: یکی صحن مسجد گوهرشاد، دیگری موسوم بصحن عتیق و سومی صحن جدید، که در مشرق واقع شده، در اطراف این صحن ها نیز در ادوار مختلفه بناهای دیگری مانند دارالسیاده و دارالشفاء و دارالنظاره ساخته شده است.

« حرم بنایی است مربع که طول و عرض آن ده متر، و ارتفاع گنبد قریب بیست و چهار متر است، گنبد مطهر از خارج پوشیده از طلا و از داخل آئینه کاری شده، دیوار حرم کاشیهایی است که از چینی های بسیار ممتاز کمتر نیست، بعضی از این کاشیها مربع و بر روی آنها خطوط رقاع و اسلیمی برجسته ترسیم شده، و برخی خشتهای مسدس سفید است، که آیات و احادیث با خطوط طلا بر روی آنها نصب گردیده.

« در تمام دیوارها و اطراف صحن های عتیق و جدید و مسجد گوهرشاد و گلدسته ها کاشیهای ممتاز کار شده، و رونق بناهای فوق الذکر بیشتر بواسطه همانهاست.

« بانی مسجد گوهرشاد، گوهرشاد آغا، زوجه میرزا شاهرخ پسر امیر تیمور گورکانی است، که دارالسیاده و دارالحفاظه نیز از بناهای او

میباشد، این مسجد در حسن بنا، و استحکام وزینت بحد کمال و نظیر آن کمتر دیده میشود، طول آن پنجاه و سه ذرع و عرض آن چهل و هشت، ایوان جنوبی آن دارای گنبد بسیار عالی که دارای دو گلدسته بلند است میباشد، دهنه ایوان دوازده ذرع، ارتفاع بیست و پنج ذرع، طول سی و چهار ذرع، ارتفاع گنبدی که در وسط آن واقع شده چهل و یک ذرع است، و از سنه هشتصد و سی هجری که بنا گردیده، تاکنون محتاج بمرمت نشده است، در وسط این مسجد محوطه‌ای با سنگ ساخته شده که، موسوم بمسجد پیرزن میباشد، بناهای مزبور را در ادوار مختلف سلاطین مغول و تیموریان و صفویه و افشار و قاجاریه بنا یا مرمت نموده‌اند.

« مشهد دارای اهمیت تجارتي زیاد، و در نتیجه دارای اهمیت سیاسی است، بطوریکه نمایندگان سیاسی اغلب دول خارجه و شعب بانکها و مؤسسات تجارتي در آن نماینده دارند، و اگر اهمیت تجارت انتقالی (ترانزیت) آن فعلاً کمتر از موقعی است که راه ماوراء خزر، یعنی راه آهن ترکستان دائر نشده بود، ولی باز تجارت آن بسیار مهم است، و توسط راه شوسه بسیار خوبی به عشق آباد، که در کنار راه آهن مزبور است، متصل میشود.

« مشهد مرکز تجارت پشم مشرق ایران، و فروش قالیه‌های مخصوص خراسانی است. جاده شوسه (واخیراً راه آهن) مشهد بطهران، یکی از راه‌های مهم تجارتي مشرق ایران بشمار میرود.

«معاملات تجارتي شهر مشهد در هزار و سیصد و پنج معادل ۳۸۳۳۹۰۸ ر۳۸ قران و صادراتش اندکی از واردات زیاده‌تر، و مال التجاره‌های مهم آن از قرار ذیل بوده است:

« قالی ۹۶۵ ر ۶۶۹ ر ۵ قران ، پوست و چرم ۲۱۳ ر ۵۵۰ ر ۵ ، تریاک ۴۳۵ ر ۱۰۰۰ قران ، چوب و پارچه پنبه‌ای و غیره .

« واردات مهم آن : قند ، پوست ، چرم ، پارچه پنبه‌ای ، قالی ، فلزات و اشیاء ساخته شده میباشد (نقل از جغرافیای سیاسی کیهان ، صفحات ۱۸۴ - ۱۷۹) .

ص ۹۲ - اصفهان :

جغرافیای تاریخی اصفهان

جهان آفرین را جهانی نبود جهانرا اگر اصفهانی نبود

طبری داستان افتادن یزدگرد ساسانی را با اصفهان چنین آورده است :

« وقال آخرون : فی ذلك ما ذکر هشام بن محمد انه ذکر له ان یزدجرد هرب بعد وقعة نهاوند وکان آخر وقعاتهم ، حتی سقط الی ارض اصبهان و بها رجل یقال له مطیار من دهاقینها و هو المنتدب کان لقتال العرب حین نکلت الا عاجم عنها فدعاهم الی نفسه فقال ان ولیت امورکم و سرت بکم الیهم ماتجعلون لی ؟ فقالوا نقر لک بفضلک فسار بهم فاصاب من العرب شیاً یسیراً فحظی به عندهم و نال به افضل الدرجات فیهم فلما رأى یزدجرد امر اصبهان و نزلها أتاه مطیار ذات یوم زائراً فحجبه بوابه و قال له قف حتی استأذن لک علیه فوثب علیه فشججه أنفة وحمیة لحجبه ایاه و دخل البواب علی یزدجرد مدمی فلما نظر الیها أفضعه ذلک و رکب من ساعته مرتحلاً عن اصبهان و اشیر علیه ان یاتی اقصى مملکتہ فیکون بها لاشتغال العرب عنه بما هم فیہ الایوم فسار متوجهاً الی ناحیة الری فلما

قدمها خرج اليه صاحب طبرستان وعرض عليه بلاده واخبره بحصانتها... (١).
بلاذري گوید: « قالو : ... ووجه عمر بن الخطاب

فتح اصفهان

بدست تازيان

عبدالله بن بديل بن ورقاء الخزاعي الى اصفهان
سنة ثلاث وعشرين ، ويقال : بل كتب عمر الى

ابي موسى الاشعري يامر به بتوجيهه في جيش الى اصفهان ، فوجهه ففتح
عبدالله بن بديل جي صلحاً بعد قتال على ان يودي اهلها الخراج والجزية و
على ان يومنوا على انفسهم واموالهم خلا ما في ايديهم من السلاح ، ووجه
عبدالله بن بديل : الاحنف بن قيس و كان في جيشه الى اليهوديه فصالحه
على مثل ذلك الصلح وغلب بن بديل على ارض اصفهان و طسا سيجرها و
كان العامل عليها الى ان مضت من خلافة عثمان سنة ، ثم ولاها عثمان -
السائب بن الاقرع .

«وحدثني محمد بن سعد مولى بن هاشم ، قال : حدثنا موسى بن -
اسماعيل عن سليمان بن مسلم عن خالد بشير بن ابي اميه ان الاشعري نزل
باصفهان فعرض عليهم الاسلام فآبوا ، فعرض عليهم الجزية فصالحوه عليها
فباتوا على صلح ثم اصبحوا على غدر فقاتلهم

«وحدثني محمد بن سعد ، قال : حدثني الهيثم بن جميل عن حماد بن
سلمة عن محمد بن اسحاق ، قال وجه عمر ابن بديل الخزاعي الى اصفهان
وكان مرزبانها مسناً يسمى الفادوسفان فحاصره وكتب اهل المدينة فخذ-
لهم عنه ، فلما رأى الشيخ التيات الناس عليه اختار ثلاثين رجلاً من الرماة
يثق بياسهم وطاعتهم ، ثم خرج من المدينة هارباً يريد كرمان ليتبع يزددجرد

١ - نقل از تاريخ الامم والملوك للامام ابي جعفر محمد بن جرير الطبري ، الجزء -

و یلحق به فانتهی خبره الی عبدالله بن بدیل فاتبعه فی خیل کثیفة فالتفت
 الاعجمی الیه وقد علی شرفاً فقال : اتق علی نفسك فلیس یسقط لمن ترى
 سهم فان حملت رمیناک وان شئت ان تبارزنا بارزناک فبارز الاعجمی فضربه
 ضربة وقعت علی قربوص سرجه فکسرتة وقطعت اللبب، ثم قال له یا هذا
 ما احب قتلك فانی اراک عاقلاً شجاعاً فهل لک فی أن ارجع معک فأصالحک علی
 اداء الجزینة عن اهل بلدی فمن اقام کان ذمة ومن هرب لم تعرض له وادفع
 المدیة الیک، فرجع ابن بدیل معه ففتح جی و وفی بما اعطاه وقال : یا
 اهل اصبهان رأیتکم لئاماً متخاذلین فکنتم اهللاً لما فعلت بکم، قالوا : و
 سار ابن بدیل فی نواحی اصبهان سهلها وجبلها فغلب علیها و عاملهم فی الخراج
 نحو ما عاملهم علیه اهل الاهواز . قالوا : وکان فتح اصبهان و ارضها فی
 بعض سنة ثلاث وعشرین او اربع وعشرین (۱) .

ابن حوقل در صورت الارض شرح بسیار شایان توجه زیر را راجع بخصوصیات
 اقتصادی و تاریخی و آتشکده های اصفهان و مخصوصاً بر گزاری جشن نوروز
 در آن سامان ، و پیدایش شهرستان و اصفهان و جی و یهودیه آورده است :

« و اصبهان مدینتان احدهما تعرف بالیهودیه والاخری شهرستان و
 بینهما مقدار میلین کقرطبه والزهراء بارض الاندلس متباینتان و فی کل واحدة
 منهما منبر و الیهودیه اکبرهما وهی مثلاً شهرستان فی الکبر و بناؤهما من
 طین و هما خصب مدن الجبال و اوسعها عرصة و اکثرها مالا و اهلاً و تجارة
 و سابلة و نعماً و خیرات و فواکه و طیبات، و هی فرضة لفارس و الجبال
 و خراسان و خوزستان و لیس بالجبال کلها اکثر جمالا للمحمولات

منها، ويرتفع منها العتابي والوشى وسائر ثياب الابرسم والقطن ما يجهز بذلك الى العراق وفارس وسائر الجبال وخراسان وخوزستان وليس كعتابي اصبهان في الجودة والجوهرية، وبها زعفران وفواكه تجلب الى العراق والى سائر النواحي وليس من العراق الى خراسان بعد الرى مدينة اكثر من اصبهان تجارة .

وهى ذات نواح نزهة ورساتيق حسنة ومن وصل الى قربها من طريق فارس وصعد عقبة سر فراز اشرف على المدينتين والرساتيق المتصلة بالبلد ورأى انزهمكان واطيبه مما يستوقف النظر وترتاح له النفس ولا يسأمه البصر، ومن كرائم هذه الرساتيق رستاق جى وبه من الضياع الحسنه والقرى الخطيره ما يذكر انها على عدد ايام السنة ويقال ان الاسكندر عند ابتناؤه سور شهرستان جعل فيه ثلثمائه وخسمة ستين برجاً لكل ضيعة برجاً ليتحصن فيه عنه الفزع ويأوى اليه اهلها عند الحصار وتغلب الاشرار وذلك ان نواحي اصبهان كانت فى قديم الايام ثغراً من ثغور الترك والديلم، و من رساتيق - المحيطة بالبلد رستاق لنجان ومهرين وجنبه وكراج وكدر وكه كاوسان وبرخوار وبرآآن، وبهذه الرساتيق ضياع كبار آهلة غزيرة الغلات ومنها ذوات منابر وخطباء واسواق وحمامات، وبالمدينة دور فاخرة وقصور لروسائها واكبرها كقصر ابي على بن رستم والسباط وبنأؤه من حص و آجر وبالقرب منه الارحية فى نهر زرنود وهو نهر لذيذ الماء طيبه حسن المنظر بالقصور التى تركبه وتطل عليه وله جانبان فى الشرقى قصر عبد الرحمن بن زياد وقصر ابن ابي الفضل فى سور كرينه، ومن الجانب الغربى زر كا باز وتاجه محلتان كبيرتان وفيها يعمل السقلاطون و العتابي الرفيع و الخنزف وغيره، ولكرينه سوق يجتمع فيه الناس كالموسم للشرب والتصف

والعزف ابان النيروز سبعة ايام بانواع الملاذوغرائب الزينة قد تانق حاضروه
 في الاستعداد لما آكلهم ومشاربهم وادخر اهل البلد ومن قصده من البعدو
 اطراف نواحيهم النفقات الواسعه والزينة الرائعه والملابس الحسنه والاحتفال
 للعب والطرب فيعتكفون على لذاتهم ويتبارون في مجالسهم ونشواتهم
 بحذاق المسمعين و المسمعات على شاطئ الوادي و في القصور قد ركبوا
 السطوح و عضوا الاسواق بنهاية الاحتفال في المآكل والمشارب و الانتقال
 موصولا ليلهم بنهارهم لا يفترون ولا يعارضون ولا يمنعون قد اوسعهم سلاطينهم
 ذلك واتصل العادة على مر الاوقات واختلاف السنين والساعات بترك العرض
 لهم والاخذ على ايديهم ، ويقال عن نفقاتهم في هذا السوق عند حلول الشمس
 الحمل يبلغ مائين الوف دراهم مع مكنتم من الفواكه الحسنه الذينة والمآكل
 الطيبه الفاخرة والمشارب التي كالمجان لخصها وكثرتها...

« اما فواكههم فلجودتها وحلاوتها وصحتها يلحق عتيقها بطرءة حديثها
 كالكمثرى والصيني والسفرجل والرمان والتفاح الكمانى و كمان ضيعة
 نفيسة بقرب اليهوديه ولتفاحها ذكاء في الرائحة ولذة في الطعم وحسن في
 المنظر وتعلق اعنابهم في المخازن والاهراء، ... على رستاق مهرين تل عظيم
 كالجبل وعليه قلعة وفيها تنار فيقال ان ناره من قديم النيران الازليه و
 قد توكل بهذه النار سدنة عليها من المجوس وحفظة لها فيهم . . . و آخر مياه
 زرنود يصل الى الضيعة المدعوة برزند وهى للمجوس خاصة ... والناحية
 الاخرى تعرف برستاق كه كاوسان وبها حمة موصوفة للاورام والعلل القديمة
 والاسقام وتقصد من جميع نواحيهم فيرجع المقعد منها على رجليه سايماً
 ماشياً والمريض صحيحاً ويدور بها رساتيق كثيرة، ويقال ان اصل اصبهان

كان هناك في قديم الايام و سالف الدهر الى ايام بخت نصر و قدوم اليهود من الشام ناقلة الى هذه الناحية و كانوا قد استصحبوا من تربة بلدهم ومياهم وهربوا من ناحيتهم فقالوا نقصد مَوْضِعاً يشاكل ناحيتنا ويشبه بلدنا و تربتنا ونزلوا بالمكان المعروف اليوم باليهودية و بالموضع الذي يعرف منها باشكهان واشكهان كلمة باليهودية و قايسوا التربة والماء فقالوا ابلسانهم اشكهان اي نقعد هاهنا ، و كان المكان في الوقت ارضا بوراً غامرة لساكن بها فاحدثوا المنازل و تصرفوا في وجوه العماره والفلاحة واسباب الغروس و الزراعة و سكنوا ... (۱) .

اصطخري در مسالك الممالك شرح بسيار مختصري راجع باصفهان آورده، که عين عبارت صورة الارض است (۲) لذا احتراز از تکرار را، از نقل آن خودداری کردیم .

در حدود العالم من المشرق الى المغرب مؤلف بسال سيمصد و هفتاد و هجری قمری نیز دوبار نام اصفهان آمده است (۳) .
حمد الله مستوفی در نزهة القلوب راجع باصفهان گوید :

« اصفهان را از اقليم چهارم شمرده اند ، اما بحسب طول و عرض حکما از اقليم سيوم گرفته اند ، طولش از جزاير خالدات عوم ، و عرض از خط استواء لب که ، در اصل چهارديه بوده است : کران و کوشك و جوباره و در دشت ، آنرا با چند مزرعه بعضی گویند طهمورث پيشدادی و چندی جمشيد و ذوالقرنين ساخته بودند ، و چون کيقباد اول کيانيان آنرا دارالملک

۱- نقل باختصار از صورة الارض تأليف ابن حوقل (صفحات ۳۶۶-۳۶۲) از چاپ ليدن .

۲- مسالك الممالك (صفحات ۱۹۹-۱۹۸) از چاپ ليدن .

۳- حدود العالم چاپ تهران (صفحات ۲۳-۲۲) .

ساخته، کثرت مردم آنجا حاصل شد، بر بیرون دیهها عمارت میکردند،
 بتدریج باهم پیوست و شهر بزرگ شد، رکن الدوله حسن بن بویه او را
 بارو کشید، و دور باروش بیست و یک هزار گام باشد، طالع عمارتش برج
 قوس، چهل و چهار محله و دروازه دارد، و هوای او معتدل است، در تابستان
 و زمستان سرما و گرما چنان نبود که کسی را از کار باز دارد، و زلزله و
 بارندگی و صاعقه که موجب خرابی باشد، درو کمتر اتفاق افتد، خاکش
 مرده را دیر ریزاند، و هر چه بر آن بسازند از غله و غیر آن نیکو بکار
 دارد، و تا چند سال تباه نکند، و درو بیماری مزمن و با کمتر بود،
 آب زنده رود بر جانب قبله، بر ظاهر شهر میگذرد، و ازو نهرها
 در شهر جاری باشد، و آب چاهش در پنج شش گزی بود، و در گوارندگی
 و خوشی بآب رود نزدیک بود، و هر تخم که از جای دیگر آنجا ببرند و
 زرع کنند، اکثر بهتر از مقام اول بود، و در ریع نیز کمتر نباشد، الا انار
 که آنجا نیکو نیاید، و آن نیز از نیکوی آب و هواست، که انار در هوای
 متعفن نیک آید، و تسعیر غله و دیگر ارزاق پیوسته وسط باشد، اما نرخ
 میوه در غایت ارزانی باشد، و غله و صیفی نیکو آید، و میوههای او بغایت
 خوب و نازک بود، بتخصیص سیب و به و امرود بلخی و عثمانی و زردالو و سرمش
 و ترغش نیکوی باشد، و خربزه اش تمام شیرین است، و از این میوهها از
 شیرینی که دارد، بی آنکه شکم آب خورد نتوان خورد، و کثرت خوردن
 آن مضر نیست، و میوههای او تاهند و روم برند، و علفزارهای نیکو دارند،
 و هر چهار پایی که آنجا فربه شود دو چندان توانایی داشته باشد که بجای
 دیگر فربه شود، و در آن ولایت مرغزارهایست، بزرگترین مرغزارشان

بلاشان ، و شکار گاههای فراوان و نیکو دارد چون گاوخانی ، و هرشکاری درو باشد ، و در آن شهر مدارس و خانقاهات و ابواب خیر بسیار است ، از جمله مدرسه‌ای که خوابگاه سلطان محمد ساجوقی است ، بمحله جلیباره بتی سنگین به وزن کمابیش ده هزار من که مهتر بتان هند بوده ، و از سلطان آنرا برابر مر و ارید عشری بازمی خریدند نفروخت و نداد و بیاورد و ناموس دین را در آستانه آن مدرسه بردار فکند ، و مردمان آنجا سفید چهره و مردانه باشند ، و اکثر سنی و شافعی مذهب ، و در طاعت درجه تمام دارند ، اما بیشتر اوقات با هم در محاربه و نزاع باشند ، و رسم دوهوایی هرگز از آنجا بر نیفتد ، و همه خوشیهای آن شهر در هنگام اظهار دوهوایی با ناخوشی آن فتنه متقابل نمیتوان کرد ... حقوق دیوانی اصفهان بتمغا مقرر است ، ولایتش هشت ناحیه است ، و چهار صد پاره دیه بیرون مزارع که داخل دیهها باشد ... (۱) .

راجع به جغرافیای تاریخی و رجال اصفهان کتب زیر شایان توجه است :
 اخبار اصفهان ، تألیف الامام الحافظ ابی نعیم احمد بن عبدالله اصفهانی
 (دوره این کتاب نفیس در اروپا بطبع رسیده است) .
 کتاب اصفهان مافروخی (چاپ آقای سید جلال الدین تهرانی) .
 ترجمه کتاب اصفهان مافروخی بفارسی (چاپ علامه فقید عباس اقبال آشتیانی) .

اصفهان - شاردن - ترجمه فاضل گرامی آقای عریضی (چاپ اصفهان) .
 ص ۳۵ - عالی قاپو که بمعنای باب همایون میباشد ...

چنانکه قارئین گرامی اطلاع دارند ، در ایام سابق دربار امپراتوری

ترکیه عثمانی را در استانبول « باب عالی » می نامیدند ، و مورخین غربی آنرا (Haute Porte) خوانده اند .

از طرف دیگر باز چنانکه میدانیم طی قرون ده و یازده هجری امپراتوری صفویه خارجشم و سنك راه سلاطین توسعه طلب ترکیه عثمانی بوده است و ایرانیان داعیه خلافت اسلامی عثمانیانرا جز لاف و گزاف بی معنی چیز دیگری تلقی نمیکرده اند .

در دوران مزبور دربار اصفهان و استانبول در عالم اقتصادیات ، سیاست و مذهب و خلاصه در همه چیز باهم رقابت داشتند ، و بهمین جهت ملاحظه میشود ، که در تمام شهرهای بزرگ ایران : یعنی تبریز ، قزوین و اصفهان که در دوره صفویه بنوبت پایتخت ایران بوده اند ، همیشه عمارات سلطنتی با « عالی قاپو » لازم و ملزوم بوده است ، و حتی در دوره قاجاریه نیز مدخل کاخ دربار را « باب همایون » مینامیدند و حتی در ایام مانیز اصطلاح مزبور هنوز در میان مردم باقی و جاری میباشد .

برای تحقیق تاریخ عالی قاپو (باب همایون) ، و تقدم زمانی آن در ایران یا ترکیه نظر بفقدان منابع علمی لازم در تهران نمیتوان در این مورد حکم قطعی و بستی داد ، اما نکته مسلم آن است که این کلمه برای اولین بار در فرهنگ معروف ترکی بعربی ، یعنی دیوان لغات الترك کاشغری که در حدود هزار سال پیش نگاشته شده آمده است ، و در چاپ عکسی استانبول (۱۹۴۱) میلادی که از روی نسخه منحصر بفرد آن در عالم بعمل آمده ، شرح زیر دیده میشود :

« الی قبغ - الباب والعلق الذی یفتح من غیر مفتاح »

(ص ۵۹ ، چاپ عکسی ۱۹۴۱ باهتمام بسیم آطلای) .
 علامه فقید محمد قزوینی بضرس قاطع عقیده دارند که کلمه
 «عالی قاپو» همانا «الی قبع» میباشد (۱) ، یعنی طی قرون متوالی این کلمه
 مرکب تحریف و تصحیف یافته ، ابتدا «الی» معرب شده و «عالی» گشته و
 سپس «قبع» نیز که رسم الخط قدیمی قاپوی ترکی است ، بعربی ترجمه و
 «باب» شده ، تا بالاخره «باب عالی» از آن پدید آمده است .
 پرتغال و پرتغالیان - جرون - هرمنز - بحرین - (۲۱۵-۲۱۳) .

[پرتغالیها و ایران]

« این مملکت کوچکی که امروز باسم پرتغال در نقشه جغرافیایی
 بشکل زالویی پشت اسپانی چسبیده است ، روزی از ممالك عظیم و با
 قدرت بود ، و کوس لمن الملکی میزد ، و سیاحان باتهور و دلیرش دوردنیا
 میگشتند و جهانگیری میکردند . پرتغال با مملکت ماهم روابط سیاسی
 و اقتصادی عمده پیدا کرده بود ، و پیش از آنکه پای روس و انگلیس در
 ایران باز شده باشد ، در خلیج فارس برای خود مستملکاتی دست و پا
 کرده و برای سیاست تجارتی خود در آن نواحی مرکز مهمی ایجاد نموده
 و هم از نظر تجارت و هم از حیث سیاست دست دولتهای دیگر را بکلی
 بسته و بطور انحصار بر بازار معاملات دست یافته بود .

« تفصیل این مسئله از اینقرار است که پس از آنکه راه دریایی
 بهند از طرف جنوب افریقا پیدا شد ، یعنی در سنه هزار و چهارصد و هشتاد و
 شش میلادی دماغه امید نیک مکشوف گردید ، دریانوردان پرتغالی قبل

از دریانوردان ممالك دیگر بکشف نواحی مجهوله و راههای تازه پرداختند و یکی از مشهورترین آنان موسوم به واسکود و گاما در سنه هزار و چهار صد و نود و هفت میلادی از دماغه امید نیک، که تا آن تاریخ موسوم بدماغه طوفان بود، عبور نمود و بطرف مشرق رهسپار گردید و پس از دست یافتن بمستملکاتی در سواحل شرقی افریقا، در سال بعد به هندوستان رسید، و شهر موسوم به کوشن را در حوالی مدرس، مرکز سیاسی و تجارتی پرتغال در هندوستان قرارداد، و بعدها نایب السلطنه پرتغال در آن کشور گردید، و در همان خاک هند در سنه هزار و پانصد و بیست و چهار در گذشت.

» پیش از مرگ او دریانورد معروف دیگری از دریا نوردان پرتغال موسوم به آلبو کرک به هندوستان اعزام گردیده بود، وی پس از فتوحاتی در آنجا، بطرف خلیج فارس روان شده بود، و در سنه هزار و پانصد و پانزده میلادی جزیره هرمز را بتصرف خود در آورده بود.

» در باب هرمز باید دانست که هرمز در ابتدا اسم شهری بود که در خود خاک ایران، در ساحل خلیج فارس بود، و بنای آنرا باردشیر بابکان نسبت میدادند، و خرابه‌های آن تا زمانهای اخیر در آنجا، یعنی در مغرب بندر عباس دیده میشد. ساکنین این شهر عموماً عرب بودند، و حکومت با استقلال آنهم باشیوخ عرب بود. شهری بود بغایت باثروت و چنانکه مورخین نوشته‌اند، مرکز تجارت بود، و باتمام بنادر مهم هند و ممالك دوردست معاملات و روابط میداشته است.

» پانزدهمین شیخ یا سلطان آن موسوم به قطب الدین در موقع استیلای مغول هرمز را رها نمود، بجزیره‌ای که امروز بجزیره هرمز معروف است پناه برد (اسم این جزیره را پیش از آن تاریخ زرون یا جرون

نوشته‌اند) ، و در آنجا شهری ساخت و آنرا نیز بیاد وطن خود هرمرز نامید . شیوخ هرمرز پس از برطرف شدن خطر مغول در همان جزیره ماندند ، ولی بتدریج بسرزمینهای اطراف و سواحل جنوبی و شمالی خود نیز دست یافتند ، و حتی بصره و بحرین را نیز باطاعت خود درآوردند . در سنه هزار و چهارصد و چهل و دو میلادی که عبدالرزاق نام سیاح معروف فرستاده شاهرخ بدانجا رسید ، در کتاب خود نوشته است که شهر هرمرز در روی کره (؟-زمین) مانند ندارد ، و از هفت اقلیم بازرگانان و مسافرین بدانجا میآیند و مردم آن دارای اخلاق و رفتاری بس عالی و دلنشین هستند . مورخین و سیاحان دیگر هم در باب محامد و محسنات شهر هرمرز و مردم آن چیزهای بسیار نوشته‌اند ، که واقعاً موجب حیرت است ، و هر کس مایل باشد ، میتواند بکتاب لرد کرزن معروف موسوم به « ایران و مسئله ایران » رجوع نماید .

« خلاصه آنکه آلبو کرک سابق الذکر در ابتدا ، در سنه هزار و پانصد و هفت میلادی باقشونی اندک که بقول مورخین عبارت بود فقط از چهل و شش تن ملاح در هرمرز پیاده شد و سلطان وقت را که موسوم به سلغرشاه بن توران شاه و از اولاد سلاطین لارستان کرمان و از نژاد قطب الدین سلطان بود ، خراجگزار پرتغال ساخت ، و دو نفر از شاهزادگان هرمرز را بگروگانی بدربار پرتغال فرستاد . چندی بعد چون خراج مرسوم نرسید ، از نو باقوای بیشتری آمده در هرمرز پیاده شد ، و سیف الدوله سلطان وقت را بکلی مطیع و منقاد ساخت ولی باز سیف الدوله را بحکومت خود برقرار گذاشته و پس از ساختن قلعه و مستملکاتی و برجها گذاشتن ساخلوی کافی ، و انعقاد قرارداد جدیدی در باب خراج که درین بین بتدریج چند برابر شده بود ،

پرتغالیها بگمرکات هرمز دست یافتند ، و در واقع هرمز کاملاً در تصرف و تملك آنها در آمده بود ، و در حدود يك قرن تمام در آنجا همه کاره بودند ، تا وقتی که در سنه هزار و ششصد و بیست و دومیلادی که شاه عباس بكمك انگلیسها دست آنها را از آنجا برید . از قراریکه مورخین نوشته‌اند ، محاصره هرمز از هیجده فوریه سال مزبور تا اول مه ، یعنی هفتاد روز طول کشید ، در این جنگ چهل اراده توپ بدست ایرانیان افتاد ، که توپ مروارید معروف از آنجمله است . علاوه بر این توپ‌ها یکصد ساعت دیواری بزرگ هم که تعلق بکلیسای جزیره هرمز داشت ، نصیب ایرانیان گردید ، که شاه عباس آن را باصفهان آورده ، در بالای درب بازار ، در میدان شاه نصب نمود .

چند صندوق کتاب هم بغنیمت بایران رسید ، که از قرار معلوم در کتابخانه دولتی در طهران ضبط است و می‌گویند صورت مفصلی نیز هنوز از غنائم در خزانه دولتی باقی مانده است ، ولی الله اعلم ... (۱) .

شمه‌ای از دست‌اندازی استعمارگران صفحات (۱۶۸-۱۲۶) :

بطوریکه قارئین گرامی ملاحظه می‌فرمایند ، در این صفحات متن نخستین دستورات استعماری بقلم یکی از مستشاران متبحر هلندی درج گردیده است ، و شاردن چنانکه خود می‌گوید ، این اسناد بسیار مهم را بوسیله مسیو کارون (Mr. Carron) مشاور مخصوص لوئی چهاردهم پادشاه معروف بدست آورده و در کتاب خود نقل کرده است .

شاردن بطور کلی در مجلد سوم سیاحتنامه ، و مخصوصاً در فصل مزبور ، تاریخ تجاوز و تعدی دول استعماری مغرب زمین را بآبها و سواحل

ایران بدقت برشته تحریر کشیده است ، و چون مشارالیه معاصر دوران اولیه استعمار و در حقیقت شاهد صادق تمام اوضاع بوده است ، نوشته‌هایش در این مورد ، بویژه راجع به تاریخ ایران در عصر جدید فوق‌العاده مهم و از هر حیث عظیم‌النظیر است . زیرا فقط در این کتاب است که ، میتوانیم داستان استقرار انگلیسان ، هلندیان ، فرانسویان ، پرتغالیان و غیرهم را در خاک ایران ، از زبان يك نفر مورخ محقق که خود ناظر قضایا بوده بخوانیم .

توضیح در باره جلد دوم سیاحتنامه (صفحات ۳۵۰-۳۳۳).

[از دواج و طلاق در ایران]

در صدر اسلام زنان
آزادی فوق‌العاده‌ای
داشتند

«مسئله انزوا و اختفای بانوان (رسم حرم) که در میان ایرانیان خیلی قدیم مرسوم بود، در جامعه مسلمین از زمان «ولید دوم» آغاز شد. آری اخلاق و خصال این خلیفه کم‌کم کرده ، این کار که کبر و غرور و تقلید و تأسی تخم آنرا در سر زمین موافق شام ریخته بود ، بتدریج ترقی و توسعه پیدا نمود. بی‌اعتنائی او نسبت به رسوم و آداب اجتماع و با جسارت و خونسردی که داخل در خلوت خانواده‌ها میشده است ، مجبور ساخت که برخلاف يك متجاسر اجنبی ، یا دست ناموس کش خارجی ، پاسدارانی گماشته شوند ، که آن همینکه معرفی گردید، مورد توجه و قبول واقع شده، تا اینکه رواج عام پیدا نمود. چه بنظر مردم عاری از تربیت و تهذیب، دیوارهای بلند و پاسدار و خواجه‌سرا

بیش از شرافت و وجدان و عاطفه و قلب پاك، عصمت و عفت زن را حفظ مینماید، لیکن با همه این پیش آمد و اوضاع نامساعد، زن تا زمان متوکل دهمین خلیفه عباسی از آزادی که اندازه آن زیاد، بلکه فوق العاده بوده، استفاده مینمود، و از آن کاملاً بهره مند بود، و نیز بهادری و جوانمردی قدیم هنوز در میان مردم باقی و برقرار بود، هوس رانی روم شرقی و تجمل و تنعم زیاد ایران حریت و سادگی صحرا را هنوز نیست و نابود نکرده بود.

«پدران هنوز القابی روی نام دختران قشنگ و فاضله شان، افتخاراً برای خود اختیار مینمودند. (نظیر: ابولیل و غیره)، یابرا درها و عشاق در میدانهای جنگ نام خواهران و بانوان محبوبشان را با هلهله اعلام میداشتند و حمله میبردند، يك دختر دوشیزه مسلمان (عرب) دارای تربیت عالی هنوز میتواند با مرد اجنبی بدون هیچ اضطراب و تشویش صحبت بدارد، در صورتیکه هیچ بقدر ذره ای خیال زشت و ناشایستی در وی پیدا نمیشد، و مفاد این بیت قشنگ و جالب و جاذب فردوسی (همر آسیا) هنوز صورت خارجی داشته است که میگوید:

دولب پر زخنده، دو رخ پر ز شرم

به رفتار نيك و بگفتار گرم

«او میهمانان خود را (۱) بدون هیچ خجلت و کمروئی پذیرائی مینمود و همینطور که او قدر و قیمت خود را میدانست، آنهایی هم که در محیط او بودند، از وی احترام میکردند و بنظر پاك و بی آلاش باو نگاه

مینمودند . چنانکه یکی از نویسندگان معروف (۱) مینویسد که یکبار در مراجعت از مکه رسیدم در نزدیکی مدینه به موضعی که آب داشت، در آنجا من توقف کردم ، ولی بواسطه شدت حرارت آفتاب در طلب سایه و پناهگاهی برآمده، تا به خانه‌ای در آن نزدیکی رسیدم، که مینمود مال يك آدم محترم و صاحب عنوانی است. من داخل حیاط خانه شده از اهل خانه پرسیدم که آیا اجازت هست از شتر فرود آییم؟ صدای خانمی از توی خانه بلند شده بمن از روی میل اجازه فرود آمدن داد . سپس اجازه خواستم که داخل خانه شوم ، رخصت یافته داخل اطاق گردیدم ، اینجا يك دختر دوشیزه‌ای که صورتش مثل آفتاب می‌درخشید و بیعضی کارهای منزل می‌پرداخت بمن اجازه نشستن داد، من نشستم و با او مشغول صحبت بودم ، مادر بزرگش داخل اطاق شده پهلوی ما نشست و بحال خنده بمن گفت : ملتفت باش این دختر زیبا تو را افسون نکند !

حکایت دیگری که از پدرنویسنده نامبرده نقل شده است، رسوم و عادات آندوره (صدر اسلام) را بیشتر در نظر ما روشن میسازد . او چنین مینویسد :

من در طی مسافرتم به مکه ، در بین راه در خانه دوستی منزل کردم، آندوست از من پرسید: اگر مایلی تو را به «خرقا» معرفی کنم، و خرقا از بانوان مشهوریست که یکی از شعرای بنی امیه در اشعارش از او توصیف نموده‌است.

۱ - ابو طیب محمدالمغفل که در سنه سیصد و هشت هجری وفات یافته است ، حکایت فوق اخلاق و رسوم و عادات زنان ابتدای عصر عباسی را کاملاً بما حالی می‌کند چه بوده است . و نیز به ابن خلکان تحت عنوان (ذوالرمه) رجوع شود .

من گفتم آری میل دارم وی را ملاقات کنم ، او مرا با خود بر-
 داشته بمنزل وی برد، در آنجا زنی را دیدم بلند بالا و با وجودی که پا
 بسن گذاشته ، در نهایت قشنگی و زیبائی بود . من به او سلام کردم
 بعد از جواب بمن گفت : بفرمائید ! ما تا مدتی با هم مشغول صحبت
 بودیم. در این میانه از من پرسید : آیا این اول باری است که بزیارت
 مکه میروی ؟ گفتم خیر چندین بار است بزیارت مکه رفته‌ام . گفت :
 پس چرا از من ملاقات نکردی ؟ آیا نمیدانی که من شاهد مطلوبی هستم
 که در ضمن سفر بیت‌الله باید مرا زیارت نمود؟ آیا نشنیده‌ای که «ذوالرمه»
 عمویت چه گفته است، که برای زیارت خانه خدا شایسته است، کاروان
 در محلی که کاشانه «خرقا» در آنجا واقع است ، توقف کند ، تا زائرین
 بیت‌الله او را در حالیکه نقاب ازچهره دور کرده زیارت کنند.

«در آغاز خلافت خاندان حکم، «سکینه» (۱)

بانوسکینه

دختر حضرت حسین ع از بانوان نامی شمرده
 شده، در زیبایی و اصالت و عقل و هوش و فضل و کمال و بالاخره در تقوی
 و پرهیزگاری در درجه اول قرار داشت .

اهل دانش و فضل از هر طبقه و صاحبان زهد و ورع همواره در
 مجلس او چون پروانه گرد شمع جمع بوده ، از بیانات روح بخشش در
 هر موضوع استفاده می کردند و از جوابهای فوری اولدت میبردند...

۱ - نام اصلی وی می نویسند (آمنه) بوده است ، و عنوان سکینه را مادرش باو لقب

داده در ربیع سنه هفده هجری در مدینه وفات یافته است .

زن در دوره حکومت ملی اسلام

« زن در میان عرب همانطور که امروز دیده می شود، کاملاً آزاد بوده است، و اما رسم اختفا و انزوا یا دوری و جدایی زنان از مردان امروز در بسیاری از کشورهای اسلامی جاریست، باید دانست که آن در میان مسلمانان پس از گذشتن مدتهای درازی پیدا شده است، والا در اوایل امر هیچ مرسوم نبوده است که زن را از انظار مستور و پنهان کنند.

«در میان مسلمانان دوره حکومت ملی اسلام (دوران خلفای راشدین) زنان کاملاً آزادی داشتند، آری علناً و باکمال آزادی وارد اجتماع می شدند، و در مجلس وعظ و خطابه خلفا و نیز در سخنرانیهایی که حضرت علی ع و ابن عباس و دیگران میکردند، آزادانه حاضر می شدند». (۱)

قوانین ازدواج در در ایران و اسلام

مهمترین و معتبرترین مأخذ علما برای قوانین ازدواج در ایران اسلامی، کتاب معروف «شرایع الاسلام» تألیف ابوالقاسم نجم الدین، جعفر بن حسن، معروف به محقق «حلی» متوفی سنه ششصد و هشتاد و شش هجری است.

يك نفر دانشمند فرانسوی بنام مسیو کری (۲) که مدتی در تبریز کنسول بوده، کتاب شرایع الاسلام مزبور را بزبان فرانسه ترجمه کرده، و در اروپا سخت مشهور است.

۱ - نقل از کتاب گرانهای، تاریخ عرب و اسلام تألیف (سید امیرعلی) بانگلیسی، چاپ

لندن، و ترجمه فارسی آن بقلم آقای سید محمد تقی فخرداعی گیلانی، چاپ تهران.

بنابر عقیده محقق حلی نکاح اصولا در اسلام بر سه قسم است :

۱- دائم ، ۲- منقطع ، ۳- ملك یمین .

وازلحاظ خصوصیات اقسام نکاح پنج میباشد :

اول - واجب ، یعنی نفس مشتاق باشد و خوف زنا برود .

دوم - مستحب ، یعنی مرد قادر بر نفقه باشد و خوف زنا نباشد .

سوم - حرام ، یعنی اضافه بر چهار زن ، بازهم زنی را بعقد دائم

گرفتن .

چهارم - مکروه ، یعنی عدم اشتیاق وعدم استطاعت .

پنجم - مباح ، و آن نکاح غیر از چهار قسم مزبور میباشد .

واقسام نکاح نظر به منکوحه نیز پنج قسم است :

اول - واجب (ازدواج بازنی که یم زنا برود) .

دوم - مستحب (باخویشاوند صله رحم است) .

سوم - حرام (قرابت سببی و نسبی یا رضاعی) .

چهارم - مکروه (با زنان سفیه و عقیم)

پنجم - مباح (و آن بقیه نکاح غیر از چهار قسم مذکور است) .

مراسم عقد

ازدواج

ابن ابی حمزه عربی گفتن را مستحب میدانند نه

واجب . ولی مسالك گوید : در صورت توانایی

تکلم طرفین عربی ، ایجاب و قبول بایستی عربی

بعمل آید، و عمل برخلاف آن برخلاف شرع است (زوجتک وانکحتک-

قبلت) ، صیغه ماضی در افاده ایجاب متفق علیه است .

در نکاح دختر رشید اذن ولی شرط نیست، و از تشریفات صوری

است ، و نیز حضور شهود در هیچ نوع نکاح لازم نیست ، و فقط مستحب است .
 در خاتمه متذکر میشویم که مسئله ازدواج در آئین اسلام بسیار
 تشویق شده و قول شارع در این مورد سخت معروف است : من تزوج
 قد احرز نصف دینه

توضیح- راجع بصفحه ۲۳۰ ، سطر ۱۵ مجلد دوم

[گدروزی Gedrosie]

« گدروزی در مشرق کارامانی واقع ، و جنوب و مشرق آن محدود
 باقیانوس هند ، و رودخانه سند (هندوس) میشده ، و در شمال آن «هراوتی»
 (یا هرخواهیش که یونانیان اراکوزیا و اعراب رخج مینامند ، و در محل
 قندهار کنونی جای داشته) واقع و مملکتی بایر و بی حاصل بوده است
 (جغرافیای سیاسی کیهان ص - ۱۴) .

پایان ضمایم و تعلیقات

مجلد سوم

فهرست تحلیلی مجلد سوم

که از طرف مترجم استخراج و تدوین شده است

صفحه

۵	داستان بطریق ارمنستان ایران
۷	تعریف رستم بیک وزیر جنگ
۸	رجال و بزرگان درغگو و دغلکارند !
۱۰	نامه رستم بیک بخسروخان
۱۱	سرزمین سرتاسر امنیت
۱۲	متن گذرنامه صادره از تبریز
۱۳	مقدمات حرکت از تبریز
۱۴	تعریف قصبه باسمنج
۱۵	اسبهای اصیل آذربایجان
۱۸	داستانهای باستانی در قراچمن آذربایجان
۱۹	عبور از ترکمن چای
۲۰	ثروتمندان از پرداخت مالیات معاف اند
۲۱	قلعه دختر که اردشیر بنا کرده است
۲۲	مقایسه پارت و ماد
۲۳	تعریف و توصیف پارت (ری - عراق عجم)
۲۴	تحقیق در نژاد اشکانیان
۲۶	تعریف و توصیف زرقان و کارهای تیمور لنگ در آن

صفحه	
۲۷	تعریف و توصیف و تاریخ بنای سلطانیه
۳۱	حسن قلعه یا صاین قلعه
۳۱	تحقیق و توضیح در باره ابهر
۳۴	توصیف و تحقیق در باره دارالسلطنه قزوین
۳۹	جغرافیای تاریخی قزوین
۴۵	علل بنای دژهای موقتی
۴۶	تعریف و توصیف طرز مسافرت در مشرق زمین
۴۹	تعریف سنگر آباد
۵۰	میدان جنگ اشکانیان و رومیان
۵۱	تعریف و توصیف ساوه
۵۴	تحقیقات و تتبعات در باره ری
۵۷	در جعفر آباد
۵۸	داستان کوه طلسم و شاه عباس کبیر
۵۹	چهارصد و چهل و چهار امامزاده
۶۰	تعریف و توصیف قم
۷۰	تعریف و توصیف مزار شاه عباس ثانی
۷۳	تعریف و توصیف مقبره شاه صفی اول
۷۶	بودجه آستانه حضرت معصومه قم
۷۷	سازمان اداری آستانه قم
۷۸	تحقیق در جغرافیای تاریخی قم
۸۰	قم تبعیدگاه بزرگان در دوره صفویه

صفحه

۸۱	اقامت در تیول مادرشاه
۸۱	بسوی کاشان
۸۲	موقعیت جغرافیائی کاشان و تاریخ آن
۸۳	تعریف و توصیف کاروانسرای شاهی کاشان
۸۶	طلسم شاه عباسی
۸۷	تحقیقات تاریخی راجع بکاشان
۹۰	استخر شاه عباسی
۹۰	توصیف مقتل داریوش سوم
۹۲	شماه ای از جنگهای ترکیه عثمانی و لهستان
۹۳	داستان نایب السلطنه ماداگاسکار
۹۶	نایب السلطنه فرانسه در سراندیب
۹۶	مرض دارچین و بیماری گاو میش
۹۸	شماه ای از روابط فرانسه و پرتغال در خاور
۱۰۱	شماه ای از رقابتهای فرانسه و انگلستان و هلند و خاور
۱۰۳	شماه ای از خصوصیات شیخعلیخان صدر اعظم
۱۰۶	شاه سلیمان و چنگ نواز
۱۰۸	شیخعلیخان و شاه سلیمان
۱۱۰	پذیرائی شیخعلیخان از شاه سلیمان
۱۱۲	در تالار پذیرائی از شاهنشاه صفوی
۱۱۳	میهمان در حرم میزبان
۱۱۴	اصلاحات شاه عباس کبیر راجع بمجالس مهمانی
۱۱۵	ملاقات باناظر همایونی

۱۱۸	من از کسی هدیه قبول نمیکنم
۱۲۱	در عمارت شیرخانه
۱۲۳	شمه‌ای از پیدایش شرکت هند شرقی فرانسه
۱۲۵	شمه‌ای از دست اندازی استعمارگران بخاور
۱۲۷	اعدام استعمارگران در ژاپن
۱۲۸	سودهای هنگفت تجارت ابریشم چین
۱۲۹	شمه‌ای از اقتصادیات چین و ژاپن و اندونزی
۱۳۲	مسأله ماداگاسکار
۱۳۳	بسوی چین و ژاپن
۱۳۶	در کیفیت نامه‌های ارسالی بچین و ژاپن
۱۳۶	شمه‌ای از خصوصیات سفیران
۱۳۸	چگونه باید وارد چین گشت
۱۳۹	شمه‌ای از جنگهای هلندیان با سلاطین اندونزی
۱۴۰	استمداد از متخصصین هلندی برای تسخیر خاور
۱۴۲	دزد صاحبخانه را دزد میخواند
۱۴۴	شمه‌ای از خصوصیات نامه‌های ارسالی بسلاطین شرق اقصی
۱۴۵	تعلیمات لازم بسفیران اعزامی بخاور دور
۱۴۷	در دروازه چین
۱۴۹	در دربار پکن
۱۵۰	شمه‌ای در خصوص معاملات باچین
۱۵۴	بسوی ژاپن

صفحه

- ۱۵۴ نامه لوئی چهاردهم بامپراتور ژاپن
- ۱۵۶ تعلیمات صادره بسفیر فرانسه در دربار ژاپن
- ۱۶۶ مراسم شرفیابی بحضور میکادو
- ۱۶۹ نامه لوئی چهاردهم بشاه عباس دوم صفوی
- ۱۷۰ نظریات دربار ایران در باره مراسله پادشاه فرانسه
- ۱۷۲ شمه‌ای در باره استقرار کمپانی فرانسه در ایران
- ۱۷۵ دربار هوشیار و روشن بین ایزان صفوی
- ۱۷۶ کودکان بدنبال من میدویدند
- ۱۷۷ سفیر فرانسه در اصفهان
- ۱۷۸ ملاقات بافرزندان استاندار ارمنستان
- ۱۷۹ یأس و حرمان بی پایان
- ۱۸۰ کیفیت تقویم جواهرات در ایران و هندوستان
- ۱۸۱ ناظر چانه میزند
- ۱۸۴ يك الماس هفتاد قیراطی
- ۱۸۵ مگر شما پیغمبر هستید
- ۱۸۶ الماس اهدائی شاهنشاه بمادر ملکه
- ۱۸۷ شمه‌ای از کاخهای اختصاصی سفیران خارجی
- ۱۸۸ حقه و حيله متقابل
- ۱۹۱ ورود سفیر مسکوی
- ۱۹۲ کاپیتن حرم چوب میخورد
- ۱۹۳ هر کس را مست یابند همانجا را شکمش را بدرند

صفحه

۱۹۴	اتمام حجت ناظر
۱۹۶	استقبال از سفیر کمپانی فرانسه
۱۹۶	مالیات بر کلیسا
۱۹۷	آلات خوان زرناب بود
۱۹۹	شوخی شاهنشاه با شیخعلیخان
۲۰۰	نمونه‌ای از مهمان نوازی ایرانیان
۲۰۱	ناظر جواهرات را باز می‌خواهد
۲۰۲	شوخی شگفت انگیز شاه سلیمان با شیخعلیخان
۲۰۵	استفاده‌های مادی علت العلل جنگهای عالم است
۲۰۶	شمه‌ای از تاریخ استقرار هلندیان در ایران
۲۰۷	دزدی و تقلب يك بیماری همگانی است
۲۰۸	شاهنشاه نسبت بسفیر ظنین شد
۲۰۹	چگونه قرار داد ایران و هلند تغییر یافت
۲۱۰	هدیه عرق بید مشک
۲۱۰	حدوث زمین لرزه در خراسان
۲۱۱	مهماندار باشی و متصدی اخذ هدایای مخصوص شاهنشاه
۲۱۱	فرستاده پاشای بصره بحضور شاهنشاه
۲۱۲	معجزه عرق بید مشک
۲۱۳	شمه‌ای از تعرضات پرتغالی‌ها بسواحل ایران
۲۱۶	عریضه سفیر کمپانی فرانسه

صفحه	
۲۱۸	داستان کلانتر ارامنه اصفهان
۲۲۲	توطئه‌های مسیونرهای خارجی
۲۲۴	راهبه‌های فاحشه
۲۲۴	ختم معامله با ناظر دربار شاهنشاهی
۲۲۷	علت فتور در تجارت جواهرات
۲۲۹	یک استنتاج روانشناسی
۲۲۹	چهارصد هزار لیره هزینه یک عروسی
۲۳۱	داستان اتهام حاکم قندهار
۲۳۱	فرمان برات
۲۳۵	پنجاه پیستول
۲۳۶	پذیرائی ناظر از شاهنشاه
۲۳۸	عریضه سفیر فرانسه بصدر اعظم
۲۳۹	مفهوم جمهوریت در ایران
۲۴۰	ختنه سوران حاکم کل ارامنه اصفهان
۲۴۱	در کاخ مجتهد اعظم
۲۴۲	نفوذ عمیق عامل انگلیسی در وزیران
۲۴۴	داستان هدایا و تحف
۲۴۵	شیخ‌علی‌خان گفت حق تقدم با روسیان است
۲۴۶	تجهیزات اسبان شاه
۲۴۷	شبه‌ای از تزیینات میدان شاه
۲۴۸	سفیر لازستان شرفیاب میشود
۲۵۰	سفیر مسکو شرفیاب می‌شود

صفحه	
۲۵۱	هدایا و تحف سفیران
۲۵۳	شمه‌ای از نمایشات میدان شاه
۲۵۵	شمه‌ای از پذیرائی درتالار شرفیابی
۲۵۸	سیاست مذهبی و ملاحظات همسایگی
۲۵۹	از خصوصیات ایرانیان در مقابل بیگانگان
۲۶۰	خانهٔ مرا آتش زدند
۲۶۳	لطف و عطوفت عمهٔ شاهنشاه
۲۶۴	دو درصد حق زرگرباشی
۲۶۴	شرفیابی فرستاده فرانسه
۲۶۶	انگلیسها عمامه آوردند
۲۶۷	شمه‌ای از خصوصیات پادشاهان صفوی
۲۶۹	مقدرات مملکت چگونه مورد بیع و شری قرار میگیرد
۲۷۱	خزانه دار کل قلعهٔ اصفهان
۲۷۱	موضوع تقدم سفیران
۲۷۲	کتک انشای مغلق (عالمانه و فاضلانه)
۲۷۳	مترجم پرتغالی در دربار ایران
۲۷۴	تحف و هدایای مخصوص وزیران
۲۷۵	اتحاد ایران و روسیه علیه ترکیه
۲۷۶	دستورات دولتی برق آسا اجرامی شود
۲۷۸	شمه‌ای از تاریخ استقرار انگلستان در ایران
۲۸۰	متن نخستین قرارداد ایران و انگلیس مورخه هزار و ششصد و بیست

صفحه	
۲۸۱	منشاء مشاجرات ایرانیان وانگلیسان
۲۸۳	متن نامه پادشاه انگلستان
۲۸۵	جواب دندان شکن شیخعلیخان
۲۸۵	قضاوت مصنف
۲۸۶	روحانیون صلاحیت مداخله در امور دنیوی را ندارند
۲۸۷	داستان شیرو بیرفرانسویان
۲۸۸	مترجمین چگونه در محظور قرار می گیرند
۲۸۸	منجمین ساعت حرکت را تعیین کردند
۲۸۹	چهار هزار ظروف زرین جواهر نشان
۲۹۱	سینی زرین عمه شاهنشاه
۲۹۲	حقوق ومواجب درباریان
۲۹۵	سوابق استقرار فرانسویان
۲۹۹	شمه‌ای از سوابق قاچاق انگلستان
۳۰۱	يك گردن بند عديم النظر
۳۰۲	سحر و افسون وعزایم وطلسم
۳۰۳	شمه‌ای از ساختمان گنبد مطلای امام رضا علیه السلام
۳۰۳	شمه‌ای در باره خلعت شاهانه
۳۰۵	حقوق متصدیان مخازن چگونه تأمین می شود
۳۰۶	شرح خلعت‌های اعطائی به سه سفیر خارجی
۳۰۷	سفیر مسکوی مقدم بود
۳۰۸	نباید دست خالی پیش شاهنشاه نمایان شد

۲۰۹	متن فرامین همایونی بکمپانی فرانسوی
۳۱۰	جواز شرب مسکرات برای فرانسویان
۳۱۱	اولیای امور مسئول امور مردم است
۳۱۱	پروانه صدور اسب از ایران بفرانسه
۳۱۲	تجارت تشویق میشود
۳۱۷	انگلیسها نقض عهد کرده‌اند
۳۲۲	در محضر شیخ الاسلام اصفهان
۳۱۹	شمه‌ای از باران اصفهان
۳۲۷	ضمایم و تعلیقات
۳۲۸	ارمنیه و آذربایجان و الران
۳۲۹	اردبیل
۳۲۹	مراغه
۳۲۹	تبریز - خوی - سلماس
۳۳۰	ارمنیه - دریای کبودان - اشنو
۳۳۱	میانه - اهر - مرند - دوین
۳۳۱	بردعه
۳۳۲	تفلیس
۳۳۳	شماخی - شروان - لاهیجان
۳۳۳	ارمنستان
۳۳۴	ارس - کُر - سپید رود
۳۳۴	کوههای آذربایجان

صفحه

۳۳۵	زبان
۳۳۵	اخلاق - علوم - مذهب - پول
۳۳۵	سراب و میانه و گمرکات آذربایجان
۴۴۶	قفقاز و ساکنان آن
۳۳۶	شروان و شروانشاه
۳۳۷	باکو و آتشکده های طبیعی آن
۳۳۷	مردم کمشک (کلشید؟) که بآئین زردشت بودند
۳۳۸	ابخاز و تفلیس
۳۳۸	گر ، ارس ، موطن بانک خرمی
۳۳۹	استیلای تازیان بر آذربایجان
۳۳۹	صلح مرزبان و خدیقه
۳۴۰	گشودن آذربایجان (سالهای بیست و دوم هجری)
۳۴۰	تغییر مالکیت اراضی و غصب زمین از طرف فاتحین
۳۴۱	پیدایس مراغه - اقراهرود
۳۴۱	ارمیه و تبریز (موطن زردشت)
۳۴۱	داستان استیلای مغول بر آذربایجان
۳۴۳	سیخن اندر ناحیت آذر آبادگان و ناحیت ارمیه
۳۵۰	تبریز
۳۵۶	اردبیل
۳۵۸	جغرافیای تاریخی قزوین
۳۶۴	وضعیت فعلی قزوین

صفحه	
۳۶۵	قزوین و حومه
۳۶۹	سلطانیه
۳۷۰	وضع فعلی سلطانیه
۱۷۱	ابهر
۳۷۲	وضعیت فعلی ابهر
۳۷۲	ساوه
۳۷۴	وضعیت فعلی ساوه
۳۷۶	ری
۳۸۲	در مذمت آب و هوای ری گوید :
۳۹۹	جغرافیای سیاسی قم (کلیات)
۴۰۷	جغرافیای تاریخی کاشان
۴۱۲	خراسان
۴۲۰	سخن اندر ناحیت ماوراءالنهر و شهرهای وی
۴۲۶	فتنه غز
۴۳۰	قندهار در دوره صفویه
۵۳۳	وضعیت کنونی خراسان
۴۳۵	مشهد
۴۳۸	جغرافیای تاریخی اصفهان
۴۳۹	فتح اصفهان بدست تازیان
۴۴۵	عالی قاپو
۴۴۷	پرتغالیها و ایران

صفحه

- ۴۵۰ شمه‌ای از دست‌اندازی استعمارگران
 ۴۵۱ ازدواج و طلاق در ایران
 ۴۵۶ گذروزی
 ۴۵۸ فهرست تحلیلی

استاد بارتولد، مستشرق شهیر روسی جغرافیای
 بعدالتحریر :
 تاریخی بسیار نفیسی راجع بایران نوشته است،
 که فوق‌العاده دقیق و مفید و مهم می‌باشد، این کتاب بزبان فارسی ترجمه
 و در تهران بطبع رسیده است، خوانندگان این مجلد از سیاحتنامه را
 بمطالعه آن توصیه مینمائیم.
 م . ع

DATE LABEL

[illegible]

Voyage de Monsieur Le
Chevalier Chardin

De Paris a Ispahan

DATE LABEL

[illegible]

Encyclopédie de la Civilisation Iranienne

Voyages de Chardin en Perse et autres lieux de l'Orient

Traduction , Introduction , Annotations avec
Glossaire et Index

par

M. M. Abbassy

Tome Troisième

مؤسسه مطبوعاتی امیرکبیر

Editeur : Amir - Cabir

Teheran 1957 - 1335

This image shows a blank, aged, cream-colored ledger page. The page is divided into four vertical columns by three double-lined vertical lines. Each column contains horizontal ruling lines for entries. The paper is heavily creased and discolored, with some faint blue ink markings visible. A small, dark, rectangular mark is present near the bottom center of the page.